

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 1997

Praznicul Nașterii Domnului

Domnul Se naște cuvânt și naște fii, și ei vor fi seminția Lui. Cel ce Se naște și Cel ce naște fii, vor fi toți un singur trup. Nașterea poporului român odată cu nașterea Domnului. Nuntă de veac nou.

O, Ierusalime, copil iubit, popor al cerului pe pământ! Se aude, tată, la cer cântarea ta, colindul tău pentru Mine și pentru tine, și se aude cântarea îngerașilor, fiule. Cete-cete îngerașii cântă deasupra ieslei în care se naște cuvântul Meu. Tu serbezi ziua nașterii Mele, o, grădiniță a nașterii cuvântului Meu, dar în tine, dulce grădiniță, se serbează în fiecare zi nașterea Mea și nașterea ta.

O, copilași unși și dulci, care zi de zi serbați nașterea Mea și viața Mea cea de la nașterea și până la înălțarea Mea la Tatăl și până azi, măi copilași unși ca să fiți serbare înaintea Mea! O, copilașii Mei, unșii Mei, vă binecuvintez cu duh de cunoștință cerească, vă umplu de înțelepciune din Mine ca să dați poporului Meu Israel înțelepciune ca să știe cu ea ce înseamnă amintirea Mea, pomenirea Mea în fiecare zi cu ai Mei, de la nașterea Mea din Fecioară, și mai demult, și până la înălțarea Mea în Tatăl, și până azi, și până peste toți vecii cu voi, fii ai veciei Mele în voi și cu voi, și a voastră în Mine și cu Mine.

O, copilașii Mei, o, mângâierea Mea, o, ieslea Mea cea caldă! Eu sunt Cel ce M-am născut trup din Fecioară, și cuvânt, din Verginica, fiica Mea cea de la sfârșitul tainei Mele pe pământ, taină ascunsă în veacuri, pe care nici îngerii nu o știau, și pe care dacă o aude azi cineva cu greu o poate crede și înțelege. Cu câtă taină am lucrat Eu și cu Tatăl când M-am născut trup din Fecioară! Cu câtă taină, până ce taina a fost aflată de tot pământul! O, cu câtă taină am lucrat și azi, după cum era scris, la venirea Mea cea de a doua când M-am născut cuvânt din Verginica! O, cu câtă taină am lucrat până ce taina aceasta a fost aflată de tot pământul, măi copilași ai tainei Mele de azi pe pământ! O, poporul Meu de azi în care Eu M-am ascuns ca să vin în mijlocul lui și să Mă fac cuvânt, e o taină poporul Meu de azi, precum Eu, taină am fost și sunt în mijlocul lui. O, nimeni pe pământ nu poate avea strălucirea ta, copilaș poporul Meu, că tu ești taină mare, și în tine Mă nasc cuvânt la sfârșit, precum este scris să fie la sfârșit.

Eu sunt cu zi de naștere, cu sărbătoare de naștere vin în cartea ta, Verginico, fiică fecioară, în care s-a născut cuvântul Meu în vremea de sfârșit a tainei Mele între oameni. M-am născut trup din Fecioara mama Mea, și din tine cuvânt, și am rămas cuvânt în mijlocul poporului tău pe care l-ai născut din cuvântul Meu în tine, căci dacă M-am născut cuvânt, iată, Cel ce Se naște este, și Se naște Cel ce naște; Se naște și naște, Se naște ca să nască fii Cuvântul, și seminția Mea va fi ca stelele în veci, Verginico, fiică născătoare de fii.

— O, Tu, Cel ce Te-ai născut din Fecioară trup ești sămânța, Doamne, Tu ești sămânța trupului și a cuvântului Tău, că Te-ai însămânțat ca să Te naști trup și ca să Te naști cuvânt, și ca să fii Fiul Omului, trup și cuvânt, Fiule al Tatălui și al mamei Fecioare și al meu, o, Domnul meu, Care Te-ai născut din mine cuvânt; Tu, Cel ce Te-ai însămânțat în pieptul meu duh și cuvânt, Fiule al omului! O, cine dintre oameni s-ar fi putut smeri așa ca Tine? O, atât de mult Te-ai smerit, că ai venit din cer și ai intrat în pieptul meu, și gura mea Te năștea cuvânt, că Tu erai Cel ce Te nășteai, Cel ce Te făceai cuvânt înaintea poporului Tău, o, Dumnezeule tainic, Păstor tainic! Zilele nașterii Tale sunt cu Tine cuvânt în mijlocul lui Israel cel azi, născut din Tine, Păstor tainic. O, cine mai poate lua azi viața acestui prunc, Care Se naște cuvânt în ieslea Sa, în poporul cel născut din cuvântul Său în mine? O, ce tainic ești Tu, Cel ce Te naști mereu! Tainică e taina Ta, Cuvinte Doamne. Ca fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus, ca fulgerul e taina Ta, și nimeni n-o poate strivi, căci așa este venirea Ta, și împotriva venirii Tale cine poate birui, Doamne Cuvinte, Care ca fulgerul vii? Fulgerul se arată și se ascunde, și după el vine vuietul lui și se aude, dar fulgerul, născătorul vuietului lui, nu se mai vede; se ascunde, și rămâne glasul lui, care se aude. Fulgerul și glasul lui. Domnul și cuvântul Lui. Lumina și șoapta ei și glasul ei apoi, căci Domnul este lumina care o clipă se arată, și din ea se naște glasul Lui, glasul ei, că Domnul este lumina care se vede și care nu se vede.

Lumina mai dinainte de lumină, lumina din vremea luminii și lumina cea de după lumină Domnul este, Domnul, taina Tatălui pe pământ. Iar când a venit plinirea vremii, Tatăl Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub lege, ca pe cei de sub lege să-i răscumpere și să dobândească înfierea, iar celor ce se fac fii, la aceia trimite Dumnezeu Duhul Fiului Său în inimile lor, Care strigă: «Părinte!», strigă pe Tatăl, strigă Fiul din fii, Duhul Fiului lui Dumnezeu strigă din fii: «Părinte!».

O, mare este taina Ta, Dumnezeule tainic! Dă oamenilor înțelepciune, bunule Doamne, că dacă Te faci în Israel înțelepciune, vin oamenii și iau, căci fiii grădiniței cuvântului Tău s-au făcut împărțitori ai împărăției Tale peste oameni, Doamne.

O, fiilor unși, iată cine este viața voastră! Luați și dați oamenilor viață. Suflați peste oameni viață, fiilor, ca să învieze oamenii, căci învierea oamenilor este Domnul Cel născut în oameni.

E sărbătoare de naștere la ieslea cuvântului. Îngerașii cerului cântă slavă Celui născut acum două mii de ani între oameni, și cântă îngerașii colindă nouă de naștere nouă, că ei

văd că au venit zilele nașterii din nou a lumii, naștere din Cuvântul, căci Domnul, Pruncul Cel născut de două mii de ani între oameni Se naște azi cuvânt în iesle la voi ca să Se dea oamenilor Păstor tainic și să păstorească neamurile pământului cu toiag de fier, cu cuvânt tainic, care nu se vede, dar se aude glasul cuvântului precum glasul fulgerului se aude după lumina lui. Amin.

— **O**, fiică iubită, Verginica Mea, ce taină este taina cuvântului tău cel luat din Mine! Ce frumos Mă împarți, ce întreg Mă arăți, ce naștere tainică Îmi dai când Mă faci cuvânt dinăuntrul Meu! că tu ești în Mine, Ierusalimul tău cel nou, și te naști din Mine cuvânt, iar cuvântul tău Eu sunt. Eu Mă nasc cuvânt în tine, Eu sunt rodul. Eu sunt Cel ce Mă nasc și Cel ce nasc, că scris este: *«Vor fi un singur trup cei doi»*, Cel ce naște și Cel ce Se naște. Amin.

Israele, cobor la tine, cobor în cartea Mea. Din carte în carte trec ca să fiu cu tine în glas de sărbătoare de naștere. Amin.

*

E nașterea Mea pe pământ, Românie, și în tine e nașterea Mea. Mă nasc cuvânt în tine ca să fiu cu oamenii și să Mă sălășluiesc între oameni cuvânt de naștere a omului din Dumnezeu. În Betleem M-am născut prunc ca să Mă sălășluiesc între oameni venit din cer, iar în tine, Românie, Mă nasc cuvânt, și iarăși Mă sălășluiesc între oameni, ca să-i nasc pe oameni din Mine, din cuvânt, precum Eu M-am născut din cuvântul Tatălui ca să fiu Cuvântul Tatălui, și prin Mine să le facă pe toate Tatăl, după cum a și făcut.

Românie, tu cânti nașterea Mea, și cerul cântă nașterea ta. Ne naștem unul pentru altul, iubito; Eu pentru tine, și tu pentru Mine, și vom fi amândoi un singur trup. Nu grăiesc numai poporului Meu. Grăiesc și cu tine, țară Românie, că Eu am vestit că mulțimi nenumărate vor veni și vor bea din izvorul cuvântului Meu, și fântâna Mea dă pe deasupra și se face râu, și se face mare, și se face ocean și cuprinde tot pământul ca să-l fac iar pământ, nou să-l fac, din apa cuvântului Meu ieșit, și din cer născut, căci cine nu se naște de sus, nu se face împărăția Mea. Îngerașii nașterii Îmi cântă deasupra ta nașterea Mea, că e serbare de naștere a Mea. Cântă îngerii, cântă Celui născut acum două mii de ani. Cântă îngerașii colindă nouă de veac nou, de naștere nouă, că ei văd că au venit zilele nașterii din nou a lumii, și lumea se înnoiește cu cuvântul Meu, care naște om nou. Eu, Cel născut din Fecioară acum două mii de ani între oameni, Mă nasc azi cuvânt în ieslea cuvântului Meu din mijlocul tău, țară Românie. Mă nasc cuvânt, Păstor tainic, Care păstorește neamurile pământului cu toiag de fier, cu cuvânt tainic, care nu se vede, dar se aude glasul lui, precum glasul fulgerului se aude după lumina lui.

O, ce tainică e taina cuvântului Meu, care se naște azi în tine, țară Românie! Ca fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus, ca fulgerul e taina Mea, și nimeni n-o poate strivi, că așa este venirea Mea, și împotriva venirii Mele cine poate birui? Ca fulgerul Mă nasc și vin. Fulgerul se arată și se ascunde, și după el vine vuietul lui și se aude glasul lui, dar fulgerul, născătorul vuietului lui nu se mai vede; se ascunde și rămâne glasul lui care se aude; fulgerul și glasul lui; Domnul și cuvântul Lui; lumina și glasul ei apoi. Amin.

Eu sunt Lumina lumii, Care S-a arătat acum două mii de ani, și din ea se naște glasul ei, cuvântul ei. Eu sunt lumina cea mai dinainte de lumină, sunt lumina cea din vremea luminii și sunt lumina cea de după lumină. Eu sunt taina Tatălui pe pământ cu oamenii, căci când a venit plinirea vremii, Tatăl

M-a trimis lumină în lume, trup născut din Fecioară ca să-i răscumpere pe oameni de sub lege și să dobândească oamenii înfierea, iar celor ce se fac fii, la aceia trimite Tatăl Duhul Fiului Său în inimile lor, Care strigă: *«Părinte!»*, strigă pe Tatăl, strigă din fii, strigă Fiul Tatălui. Duhul Fiului lui Dumnezeu strigă din fii: *«Părinte!»*; Duhul Se roagă pentru fii, cu suspine negrăite.

O, fiilor de la iesle, suflați peste oameni ca să învieze oamenii, că oamenii sunt oase uscate, precum scrie în prooroci. Suflați, să prindă duh de viață oamenii. Suflați cuvântul Meu peste oameni ca să învieze oamenii, căci învierea oamenilor este Domnul, Cel născut în oameni, cuvântul cel tainic, care vine de sus și naște de sus pe om, naștere din Cuvântul Cel dătător de viață veșnică pentru om.

O, e sărbătoare cerească de naștere nouă! Îngerașii cerului cântă slavă Celui născut acum două mii de ani între oameni, și cântă îngerașii colindă nouă, de veac nou, de naștere nouă, că ei văd că au venit zilele nașterii din nou a lumii, naștere din Cuvântul, Pruncul Cel născut acum două mii de ani între oameni. Cel ce S-a arătat lumină acum două mii de ani Se naște azi cuvânt, glas al luminii care s-a arătat atunci, ca fulgerul care se arată și se ascunde și rămâne glasul lui care se aude, Păstor tainic, cuvânt tainic care nu se vede, dar se aude glasul lui, precum glasul fulgerului se aude după ce fulgerul se ascunde.

Eu sunt Cel ce Mă nasc și Cel ce nasc, că scris este: *«Vor fi un singur trup cei doi»*, Cel ce Se naște și Cel ce naște, căci Tatăl M-a făcut Fiul al omului. M-am coborât din cer și M-am întrupat din Duhul Sfânt în Fecioară și M-am făcut Om, că scris este: *«Lăsa-va omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi cu femeia sa, cu mireasa sa, și vor fi cei doi un singur trup»*. Am venit din Tatăl și din mamă Fecioară și M-am alipit cu mireasa Mea, cu biserica Mea în care Mi-am lăsat trupul ca să fiu un trup cu ea și să-Mi fie ea mădulare ale Mele, trupul Meu să fie ea, ca să fim amândoi un singur trup după cum este scris. Dar Eu cu omul nu pot vorbi ca în cer această mare taină, că omul s-a alipit de desfrânare și s-a făcut un trup cu ea, și zice că împlinește Scriptura cuvântului Meu, dar taina acestei Scripturi este în Dumnezeu, și omul trebuie să înțeleagă taina acestui cuvânt, și omul trebuie să se nască din nou, să se nască de sus, că am venit cuvânt de sus, am venit de la Tatăl cuvânt ca să-l nasc pe om din cer și să Mă fac un trup cu cel ce primește înfierea. Amin.

O, zilele nașterii sunt în tine, țară Românie. Taina nașterii omului cel nou, zilele nașterii din nou a lumii sunt în tine, țară a nașterii cuvântului Meu. E nașterea Mea pe pământ, Românie, și în tine Mă nasc. Mă nasc din Mine cuvânt în tine ca să fiu cu oamenii, să Mă sălășluiesc între oameni cuvânt de naștere a omului din Dumnezeu. Tu cânti nașterea Mea, și cerul cântă nașterea ta din nou. Ne naștem unul pentru altul, iubito; Eu pentru tine, și tu pentru Mine, și vom fi amândoi un singur trup, Mire din cer, și mireasă de pe pământ, nuntă curată, Mire și mireasă, și zarva nunții noastre va cuprinde tot pământul, și din nunta Mea cu tine se vor naște fii ai Tatălui, care vor primi înfierea, că scris este: *«Cei ce cred în Mine, le voi da putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu se nasc»*, din Mine, Fiul Tatălui, Fiul Care Se face un trup cu cel ce crede în El ca să fie cei doi un singur trup.

Zilele nașterii din nou a lumii sunt în tine, țară Românie, și la naștere se cântă colinde, fiică iubită, precum îngerașii au cântat în noaptea nașterii Mele.

Vin în mijlocul tău cu poporul Meu, cu mireasa Mea luată din tine, fiică Românie, și îți cânt colindă de naștere nouă ca să împlinesc prin tine Scriptura nașterii din nou a lumii, iubito, că Eu Mă fac cu tine veste și poveste peste pământ, și vom fi amândoi un singur trup, nuntă curată, nuntă de veac nou între cer și pământ, Fiul Tatălui cu mireasa Lui în tine, țară mireasă, țară Românie, țara Tatălui Meu, țara Mea, iubita Mea! Amin, amin, amin.

25 decembrie 1996/7 ianuarie 1997

Sărbătoarea sfântului mucenic și arhidiacon Ștefan

Domnul și poporul Său în mijlocul oamenilor. Cuvântul este împărat pe pământ prin glas de Duh Sfânt.

O, Ierusalime, poporul Meu iubit, nu M-aș mai despărți de tine, tată, că Eu așa ți-am spus: «Aș face din noapte zi și aș opri vremea pe loc atunci când te văd și te simt îndrăgostit de Mine și de petrecerea Mea în mijlocul tău».

Pace ție, fiule Ierusalime! Am ieșit cu tine în mijlocul mulțimilor, că vreau să Mă fac veste și poveste cu tine, nuntă de veac nou pe pământ, și n-aș mai vrea să se sfârșească ziua nunții, fiule. Aș opri vremea nunții pe loc, aș face din noapte zi, ba chiar și din zi aș face noapte când noaptea e zi cu Mine în mijlocul tău, căci Eu sunt ziua cea din vremea nopții, fiule scump, fiule de împărat, Ierusalime al împărăției Mele pe pământ. Am ieșit cu tine, Ierusalime. Cu ieseala Mea am ieșit cum purta Israel chivotul din loc în loc, și nunta Mea cu tine se întinde peste pământ. Eu mereu ți-am spus să fii mare, să fii destoinic, să fii frumos, fiule, să fii cuminte și deștept ți-am spus. Ți-am spus, fiule, să fii credincios și să lucrezi. Ți-am spus că vine ziua nunții și vom avea nuntași la nuntă. Mereu, mereu ți-am spus că vine ziua nunții Mele cu tine pe pământ, și se vor strânge mulțimile să te vadă cu Mine, Ierusalime, fiule al nunții Mele, popor al venirii Mele, că în tine vin și nuntesc, și când nuntesc zile de nuntă cu tine, Eu Mire, tu mireasă, o, se strâng sfinții cu Mine la nunta ta cu Domnul, căci Eu, Domnul, sunt Mirele tău. Eu mereu, mereu ți-am spus că vine ziua nunții. Ți-am spus mereu să fii mireasă, Ierusalime.

Să știi, poporul Meu, că vin zilele tale. Vin cu Mine la tine zilele tale de nuntă cu Mine, și se vor întrista și se vor bucura toți cei care nu te-au cunoscut că ești cu adevărat poporul Meu mireasă. Să știi, Ierusalime, că din nunta ta cu Mine și cu cuvântul Meu, care crește în mijlocul tău, se va înmulți lângă tine numărul nuntașilor, numărul ucenicilor cuvântului Meu, Ierusalime. Ba încă și mulțime de preoți se vor supune credinței cuvântului Meu, că nimeni, fiule, nu va putea să stea împotriva înțelepciunii Duhului Sfânt, Care Se face cuvânt din Mine și din tine, fiule Ierusalime, că Eu vin mereu cuvânt nou la tine, Crai nou vin mereu, Crai din cer, Care răsare peste tine și te luminează și te călăuzește și te vestește pe tine, cel născut din Mine, popor nou, Ierusalim nou peste pământ, cuvânt din Cuvânt, fiu din Fiul lui Dumnezeu născut. Zilele nașterii din nou a lumii sunt cu tine. Zilele nunții de veac nou se vestesc din tine, și se vor cutremura cei ce n-au crezut, cei ce n-au voit să știe cine ești tu, poporul mireasa Mea, cămara Mea, cămara nunții Mele cu tine, că în tine vin și te gâtesc să-Mi fii cămară, să-Mi fii mireasă și să ies din tine spre mulțimi, ca Mirele Care iese din iatacul Său, poporul mic, cămara Mea cea mică, iatac al Meu, al Mirelui tău. Vin în tine și ies din tine și ies cu tine mireasă a Mea, că

nu este drept ca tu să lași deoparte cuvântul lui Dumnezeu și să faci altceva, și de aceea voi căuta bărbați tari și îi voi face ucenici și îi voi umple de Duh Sfânt și de înțelepciune și de ascultare și îi voi rândui să slujească lucrului tău cu Mine, cuvântului Meu cu tine, și tu vei stăruți în rugăciune și în slujirea cuvântului, dar să fii cuminte, fiule, să fii frumos, să fii deștept, că mereu ți-am spus să fii credincios și să lucrezi cuvântul Meu și viața lui cea veșnică peste tine și peste mulțimile care mănâncă din mărunțelul cel de aur al cuvântului Meu. Cuvântul Meu e mărunțelul de aur, pe care-l are Împăratul cerului. Eu sunt mărunțelul cel de aur al Tatălui Meu Împărat, și tu ești cel mic, așa cum spune povestea lui Prâslea cel mic, cel voinic.

O, să fii voinic, măi fiule mic, că ai măr de aur pe masa ta, ai cuvânt de aur, fiule, ai mâncare de nuntă. Să fii voinic, fiule mic, că îți voi porunci prin cuvântul Meu să te rogi pentru cei care vor sluji cuvântului Meu și ție, și să pui mâinile peste ei ca să știe că au numire și lucrare pentru Mine și pentru tine, și ca să crească mereu cuvântul Meu și să se înmulțească mulțimea numărului ucenicilor în Ierusalim, în România, fiule, că nimeni nu va putea să stea împotriva înțelepciunii cuvântului Meu cel plin de mângâiere, cel plin de iubire și de duh de nuntă nouă peste pământ.

Cuvântul Meu e împărat peste pământ, că Eu așa v-am proorocit vouă, și v-am spus că «vine o păsărică din cer, ca să fie împărat pe pământ». Iată, cuvântul Meu împărățește, și Eu de mult v-am spus, dar nici voi n-ați înțeles ce am spus atunci, că am zis că «Eu, Domnul Iisus Hristos, am luat de pe pământ scaunele de împărăție a tuturor împăraților pământului». Dar nu de scaun vorbeam, ci de darul de împărat, pe care l-a luat Sfânta Treime, căci vine o păsărică din cer ca să fie împărat pe pământ, și iată, vine, mereu vine; vine și împărățește. Și cine este păsărică-împărat? Cuvântul Meu este păsărică de Duh Sfânt, cuvânt care ciripește deasupra ta, o, cuibulețule scump în care-și are pușorii cuvântul Meu care naște fii, care naște ucenici din fii.

Nu te teme, cuibulețule al Meu din mijlocul României, că tu vei fi purtat pe palme, fiule scump, cuibulețule Meu cu fii în el. Voi ridica pentru tine oameni, șapte bărbați destoinici, ba chiar încă șapte, și din ei se vor ridica de șaptezeci de ori câte șapte și te vor purta, iar tu vei stăruți în rugăciune și în slujirea cuvântului, fiule mic, care stai la masa mărunțelului de aur și îl păzești ca să fie de aur și ca să nu fie jefuit fără de coacere, și ca să-l aibă Tatăl Împăratul pe masă. Voi lucra ca în vremea apostolilor Mei cei de atunci, rămășița Mea cea mică din Israel, că și din ucenicii cei de atunci s-au ales șapte bărbați ca să slujească maselor și ca să nu fie stingherită lucrarea cuvântului Meu care alesese pe cei doisprezece apostoli ai Mei peste pământ. Și a fost ales Ștefan ca să fie între cei șapte bărbați, dar atunci irozii erau fără de lege peste ei. Ștefan făcea minuni și semne mari în popor, că era plin de har și de putere, și s-au sculat cei din sinagoga cirenenilor, a libertinilor și a cilicienilor să se sfădească cu el. Și pentru că n-aveau cuvânt să-i stea împotriva lui Ștefan, au plătit pe niște bărbați, martori mincinoși împotriva lui Ștefan, dar nici așa n-au putut birui pe Ștefan, cel plin de Duhul Sfânt, ci uitându-se la el, toți cei din sinedriu au văzut fața lui ca o față de înger, că el s-a sculat și le-a mărturisit pe Dumnezeul lui Israel, Care a proorocit prin prooroci sosirea Celui Drept, și ai Cărui vânzători și ucigași s-au făcut ei, iar ei scrâșnind din dinți auzeau pe Ștefan zicând: «Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul Omului stând de-a dreapta lui Dumnezeu». Dar ei strigau și își astupau urechile năvălind asupra lui și, bătându-l cu pietre, l-au scos afară din cetate, iar Ștefan se ruga:

«Doamne, primește duhul meu! Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta!».

— **O**, Doamne, așa și azi mă rog în Tine. Nu le socoti lor păcatul acesta, lor, celor ce încă mai dau cu pietre în Tine, Cuvinte Doamne; lor, celor din biserică; lor, celor care încă dau cu pietre în slava Ta de pe pământ, în poporul cuvântului Tău, Doamne! Poporul Tău e slava Ta pe pământ, că Tu ești slava poporului Tău, al celui mai mic dintre mulți frați, Doamne. Ce vină are poporul Tău, fiul Tău cel mic, Ierusalimul Tău cel născut din Tine pe pământ, cetate sfântă, Ierusalim nou, coborât din cer cu Tine peste el, peste poporul Tău? O, Doamne, dar și azi strig ca și atunci. Duhul Tău, din mine strigă, că eu sunt în Tine cu Duhul Tău. În Duhul Tău Cel Sfânt sunt și strig: Cel Preaînalt nu locuiește în temple făcute de mâini, că zice proorocul: «*Cerul este tronul Meu, și pământul, așternut picioarelor Mele. Ce fel de casă Îmi veți zidi Mie sau care este locul odihnei Mele? Oare, nu mâna Mea a făcut toate acestea? Cerul și pământul, tronul și așternutul Meu, nu mâna Mea le-a făcut?*».

O, voi, cei tari la cerbice și netăiați împrejur la inimă și la urechi! Iată, pururea voi stați împotriva Duhului Sfânt precum părinții voștri care au ucis pe prooroci ca să nu mai fie prooroci, ca să nu mai fie Dumnezeu cuvânt pe pământ și ca să nu vestească sosirea Celui Drept. Dar iată, Cel Drept, Cel vândut și ucis, este viu și vine cuvânt, și cuvântul nu se poate ucide, nu se poate lega.

O, voi, cei tari la cerbice, care știți legea cea sfântă a Domnului, rânduită prin îngeri și n-o păziți! Uitați-vă să vedeți cerurile deschise deasupra voastră și pe Fiul Omului din dreapta lui Dumnezeu venind cu norii spre voi, dar voi încă strigați și vă astupați urechile ca să nu auziți pe Dumnezeu. Mă rog pentru voi, cei tari la cerbice, și zic: nu le socoti lor păcatul acesta; lor, celor ce încă dau cu pietre în Tine, Cuvinte Doamne; lor, celor din biserică; lor, celor ce încă dau cu pietre în slava Ta de pe pământ, în poporul cuvântului Tău, Doamne! Ce vină are poporul Tău înaintea lor, a celor ce încă nu cred în Tine, Cuvinte Doamne? O, pe Tine Te învinuiesc cei ce încă dau cu pietre în slava cuvântului Tău, în poporul cuvântului Tău.

Voii, cei tari la cerbice, sculați, și vă nașteți din Dumnezeu, din cuvântul Lui care vine cu norii! Sculați și înviați, că omul piere din lipsă de cunoștință. Luați din râul vieții, că moarte nu va mai fi, și țara română regină va avea în ea cuvântul vieții, păsărica cea din cer care ciripește peste pământ cuvânt ca pasărea care-și adună puii ca să-i hrănească și să crească.

Iar tu, popor voievod pe pământ, să fii frumos, să fii nuntă de veac nou, să fii mireasă și să nuntești cu Mirele tău, Domnul Iisus Hristos, Craiul Cel nou al iubirii cerești pe pământ, căci cerurile stau deschise deasupra ta, și Fiul Tatălui, Craiul Cel adevărat, vine la tine ca-n poveste și Se face cu tine veste și poveste adevărată peste pământ, și sunt și eu cu sfinții cerului cu tine în nunta ta cu Domnul nostru, Craiul munților cerești, Prințul înălțimilor cerești, Care coboară pe pământ Ierusalim nou.

Când am fost ucis de mai-marii iudeilor, am văzut pe Domnul Mire în cer de-a dreapta Tatălui, și eu m-am dat Lui jertfă curată, mireasă curată, și de atunci cu El sunt. A doua zi aveam să am nuntă cu o fecioară mireasă, dar n-am mai apucat ziua nunții, că Mirele m-a primit în iatacul Său, în El m-a luat, ca să fiu în cer pentru cei credincioși de pe pământ și să le fiu de ajutor ca un ales al Domnului, că mă aleseră apostolii din Ierusalim ca să slujesc biserica, și de atunci o

slujesc, și îți slujesc ție azi, o, biserică albă a lui Iisus Hristos, piatra cea din capul unghiului, pietricica cea albă în care încă se dă cu pietre, se dă încă, și pe ea scrie: «*Cuvântul lui Dumnezeu*», precum este scris. Nume tainic este scris pe ea, și nimeni nu înțelege acest nume tainic; nimeni decât primitorul pietrei albe; nimeni decât tu, poporul mireasă.

Să fii de sfinți binecuvântat, Doamne; de sfinții Tăi, mireasă a Ta în cer, Doamne, Fiule al Tatălui, că am venit cu venirea Ta, căci Tu cu sfinții vii.

O, Ierusalime mireasă, o, Românie crăiasă! Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi! Deschide Scripturile și vezi că scrie în ele că vine Domnul, vine cu zeci de mii de sfinți. Vine Domnul, vine, și sfinții sunt cu El! Amin.

— **O**, copile tânăr, Ștefan, ucenicule mireasă, tu ești mărturisitor, iar Eu sunt Cel mărturisit de tine atunci și acum, și ai plată de mărturisitor, iar cei mici, poporul Meu mireasă, va împărți cununile, că așa are de lucrat cel mai mic. Amin.

Eu vin mereu la tine, Ierusalime. Pace ție, fiule, că vin și stau în nuntă cu tine, Ierusalime mireasă, fată de împărat, pețită de Craiul înălțimilor cerești, nuntă de veac nou, poveste de iubire pe pământ, veste și poveste de iubire între Mire și mireasă, precum scrie în poveștile cele de crai și crăiese, de prinți și prințese, de feți-frumoși și zâne, și voi face din tine veste și poveste adevărată cu Mine pe pământ, cu Mine, Craiul înălțimilor cerești, Craiul munților cerești, Care coboară pe pământ.

O, nimeni nu știe să-Mi scrie și să-Mi cânte psalmul iubirii Mele cu tine. Nimeni decât Eu, poporul Meu mireasă. Amin, amin, amin.

27 decembrie 1996/9 ianuarie 1997

Sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare

Odihna Domnului în cetatea din pietre vii: Ierusalimul nou. Binecuvântare îngerească și arhierescă peste Israel.

Vin la tine, Ierusalime, cetatea Mea de fii. Vin, poporul Meu, că tu ești odihna Mea, și în tine Mă odihnesc de lucrările Mele, fiule nou-născut, născut din cer, de sus născut, din Mine, fiule, din cuvântul Meu, care vine de sus cu norii.

Când M-am născut trup din Fecioară, era și atunci Ierusalim, dar era zidit din pietre tari, piatră peste piatră, cetate de piatră, zidită de oameni, iar oamenii din cetatea Ierusalimului erau tot de piatră și n-au cunoscut pe Cel Drept, Care Se născuse între oameni, căci aveam Ierusalim din piatră. Dar acum am Ierusalim din fii, din pietre vii, iar Eu, Domnul, sunt piatra cea din capul unghiului, și pe ea scrie numele Meu: Cuvântul lui Dumnezeu, care se scrie ca să iasă din Ierusalim, din cetatea Mea de fii vii, și în care intru și din care ies cuvânt de viață veșnică peste noroade.

Vin la tine, Ierusalime, și intru mereu în tine, fiule, casa Mea de oaspeți în care intru și din care ies ca Mirele Care iese din iatacul Său, și voiesc să fie înțeleasă de mulțimi nenumărate taina Mea cu care Mă sălășluiesc în tine și cu care ies și grăiesc mulțimilor, Ierusalime, poporul Meu luat din români, că M-am făcut în România soare cu tine, și luminez și încălzesc pe tot omul care caută soare. Am făcut din tine soare, și în tine Mi-am făcut sălaş, și ies din tine și luminez și încălzesc, ies ca Mirele Care iese din iatacul Său, și voiesc să fac din tine soare care să strălucească de șapte ori mai mult decât soarele, și întru lumina Mea din tine să umble noroade

multe, Ierusalime, locaş al luminii Mele din cer pe pământ. O, dar lumea nu te cunoaşte cine eşti. Nu ştie omul lumii de azi că tu eşti născut de sus, la cuvântul Meu care zice şi se face şi se naşte om nou, de sus născut. Omul lumii se uită mirat la tine, pentru că Eu din mijlocul tău vădesc faptele rele ale lumii şi grăiesc în Duhul Adevărului, pe Care lumea nu poate să-L primească, pentru că nu-L vede, nici nu-L cunoaşte, dar tu, poporul Meu, Îl cunoşti, că rămâne la tine şi în tine va fi.

O, lumea nu Mă vede. Voi însă Mă vedeţi, fiilor, pentru că Eu sunt în voi şi sunt viu în voi, şi voi sunteţi vii precum Eu am făgăduit peste ai Mei. Ies cu voi în mijlocul mulţimilor şi Mă vestesc cuvânt venit cu norii, şi dacă Mă iubeşte cineva, va păzi cuvântul Meu, şi Tatăl Meu îl va iubi, şi vom veni la el şi vom face locaş la el, precum la tine am făcut Ierusalim, fiule viu. Stăpânitorul acestei lumi nu are nimic în Mine, dar cine va păzi cuvântul Meu şi Mă va iubi, va fi scos de sub stăpânitorul lumii şi va fi strămutat în împărăţia Tatălui Meu, care este cu voi, fiilor care-Mi sunteţi Ierusalim viu, zidit de Mine din fii vii.

O, ce fel de casă să-Mi zidească Mie omul? Oare, n-am făcut Eu cerul şi pământul casă a Mea, tron şi aşternut al Meu? Eu sunt Cel ce zidesc. Măinile Mele au pus temelie ta, Ierusalime al slavei Mele, şi tot mâinile Mele îl vor termina până la slăvirea în el a Celui ce vine văzut, că vin cu norii, Ierusalime, şi Mă voi lăsa văzut în venirea Mea la tine şi toate noroadele vor umbla întru strălucirea Mea şi a ta, cetatea Mea de fii, cetate a iubirii Mele, templul Meu cel viu din România. Eu vin cu sfinţii în tine şi serbez serbare de sfinţi, şi te mângâi, Ierusalime, mângâierea Mea. Ne mângâiem unul pe altul, fiule. Duhul mângâierii este duhul care ne învăluieşte într-un singur trup, Mire din cer şi mireasă de pe pământ, căci scris este: *«Cei doi vor fi un singur trup»*.

Când M-am născut de la Duhul Sfânt şi din Fecioară Prunc, la opt zile am fost tăiat împrejur ca să am pe trupul Meu semnul lui Israel şi ca să pot lucra peste Israel ca unul ridicat din mijlocul lui. Israel era tăiat împrejur în trup, dar era netăiat împrejur la inimă şi la urechi şi n-a primit sosirea Celui Drept. M-am făcut Om din om, şi M-am tăiat împrejur a opta zi ca să-i răscumpăr pe cei netăiaţi împrejur la inimă şi la urechi, care pururea au stat şi stau împotriva Duhului Sfânt, şi iată, tăierea împrejur nu este nimic, n-are nici o putere decât să-L răstignească pe Dumnezeu. M-am tăiat împrejur, ca atunci când era să Mă arăt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat să se ştie că am venit din cer şi că M-am făcut Om, iar tăierea Mea împrejur a dovedit firea Mea omenească alături de firea dumnezeiască. Dar pe cel necredincios, pe cel tare la cerbice nici un adevăr nu-l biruieşte, şi fapta legii îl învăluieşte ca într-o orbire, şi nu este credinţă pe pământ.

Binecuvântată să fie credinţa ta, Israele român, că la credinţa ta Mă fac cuvânt şi vin cu norii, şi tu Mă faci carte pe pământ, şi hrăneşti noroadele cu pâine din cer, fiule împărţitor.

Vin cu sfinţii, Ierusalime, vin mereu cu sfinţii, şi serbez sobor de sfinţi în tine cu arhiereul Vasile, stâlp de foc şi aripă de heruvim, pe care Eu am şezut pe pământ, că am venit la el pe pământ cu cei doisprezece apostoli ai Mei şi M-am arătat lui şi l-am învăţat lauda jertfei Mele cea fără de sânge, căci Eu sunt Cel ce le fac pe toate, până şi jertfa de laudă pe care Mi-o aduce cel credincios. M-am dovedit mare în lucrarea arhiereului Meu şi am lăsat bisericii lucrarea Mea cu el, jertfa de laudă cea pentru Mine şi pentru pomenirea Mea întru cei credincioşi, împărăţia Mea cu ei. Arhiereul Meu Vasile te bi-

necuvintează, Israele, prin fiii grădinii Mele te binecuvintează. Amin.

— **O**, grădiniţă a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, Care Se face cuvânt în mijlocul tău, Dumnezeu Cuvânt! Pace ţie, grădiniţă binecuvântată de Sfânta şi Cea de o fiinţă şi de viaţă făcătoare şi nedespărţită Treime! Pace ţie şi Duh Sfânt ţie, ca să ai şi să dai şi să botezi mulţimi nenumărate în apa cuvântului Duhului Sfânt, râu de apă vie, care curge din Dumnezeu Cuvântul. Las peste fiii tăi binecuvântare arhierească, micuţă grădiniţă cu taină mare în tine, taină aşteptată de toţi sfinţii, de toţi îngerii oastei cereşti. Eu sunt arhiereu din arhiereu, şi la ungerea ta m-a luat Domnul cu El din cer şi m-a adus în tine pentru ungerea ta de la El şi de la arhieriei Lui. S-a coborât Domnul cu taina Lui în tine, grădiniţă cu taină în ea, cu Domnul Cel tainic în tine trup şi cuvânt. Îţi dau Duh Sfânt, că eu am de la Domnul. Amin.

Eram cărturar învăţat pe pământ. Învăţasem toată ştiinţa pământescă, dar Duhul Sfânt dădea să mă nască din cer prin botez, şi eu m-am lăsat cuprins în albia Lui şi m-am unit cu Hristos, Învăţătorul celor învăţaţi de El, şi m-am dus la Iordan şi am intrat în apa lui precum Hristos a intrat pentru botezul de la Ioan, şi a coborât deasupra mea fulger din cer, şi din fulger a ieşit Duhul Sfânt în chip de porumbel şi a intrat în apa Iordanului şi a tulburat-o, şi în apa botezată de Duhul Sfânt m-am botezat eu în Hristos şi m-am îmbrăcat în Hristos şi m-am făcut un trup cu El.

Îţi dau Duh Sfânt, poporule Ierusalime, că eu am de la Domnul. Îţi dau din Domnul, îţi dau prin fiii cei unşi cu ungere arhierească din cer, taină mare între cer şi pământ. Dar cei tari la cerbice rămân tari şi nu se lasă botezaţi în râul apei vii, care curge cuvânt din Dumnezeu. Să cânti, Ierusalime, jertfă de laudă Celui ce este şi vine, Celui ce vine la tine cu sfinţii, şi Care este Întâiul între zecile de mii de sfinţi, precum scrie în Scripturi cântare de laudă Celui Sfânt şi Drept, Mirelui din cer, Care vine pe pământ la tine, mireasă a Lui, Ierusalime mireasă. Cu toţi arhieriei cerului rostesc binecuvântare arhierească peste tine, grădiniţă a Celui tainic, şi nimeni pe tine nu te poate blestema, nimeni nu poate împotriva ungerii tale, că eşti binecuvântată, şi eşti. Amin.

— **O**, copile Ierusalime, Eu, Domnul, Mă bucur cu sfinţii în tine. Cântă, Ierusalime, cântă-ţi cântarea ta de nuntă de veac nou. Cântă! O, vie cu vin bun, cântă!

Am în tine cămară de nuntă, ţară Românie, nuntaşă a nunţii Mele cu mireasa Mea luată din tine, ţară crăiasă, ţară mireasă! O, vie cu vin bun, cântă! Darul Duhului Sfânt este pe masă de nuntă de veac nou în mijlocul tău, ţara Mea mireasă. Eu sunt Cuvântul Care te naşte, Care Şi-a născut în tine mireasă, şi, din nunta Mea cu mireasa Mea tu te vei naşte şi vei fi a Mea, ţara Mea, venirea Mea, iubita Mea! Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 1997

Praznicul Botezului Domnului

România: fată de Împărat, ţara strălucirilor. Chemarea preoţilor bisericii lumii la duh de credinţă. Măsura timpului şi semnele vremii: sărbătorile din strămoşi.

Eu sunt Cel ce sunt. Amin. Eu sunt mereu astăzi. Amin. Vin cuvânt pe pământ. Vine cu norii cuvântul Meu. Iată-l, vine cu norii şi se face râu al vieţii în care să se boteze toţi cei ce cred în el, în cuvântul Meu. Cuvântul

Eu sunt. Dacă însetează cineva, să vină la Mine să bea, să vină să bea din apa râului vieții, și râuri de ape vii vor curge din pântecele lui, căci va primi Duh Sfânt. Amin. Cel ce crede, să vină să bea, că n-am venit să judec lumea, ci am venit să suflu peste ea Duh Sfânt și s-o nasc din nou și s-o înnoiesc. Se împlinesc Scripturile nașterii din nou a lumii, și vin să împlinesc. Amin. N-am venit să judec lumea, ci ca s-o înnoiesc am venit, dar cel ce nu crede în Mine, Cuvântul Care vine cu norii, acela a și fost judecat. Cel ce nu crede este judecat de necredință, căci cuvântul Meu care vine din Mine cu norii, este adevărat cuvântul care se naște din Mine.

Eu sunt Cuvântul Tatălui, Duhul Adevărului, pe Care lumea nu-L cunoaște, dar voi Îl cunoașteți, fii ai lui Israel luat din români. Vin la voi cuvânt, și Mă port din loc în loc ca să Mă vestesc că vin, așa cum Gavriil a binevestit venirea Mea de la Tatăl trup născut din Fecioara mama Mea.

O, țara Mea, întoarcerea Mea la oameni, țară Românie, am luat din mijlocul tău fiu binevestitor, înaintemergător, dar lumea din tine nu l-a cunoscut, și mai-marii tăi care judecă pământul au suflat în lumina Mea cu care Mă vesteam prin înaintemergătorul Meu, și el a fost strivit de necredință și de fiii ei, așa cum a fost Ioan strivit de iudei. Dar Eu, ca un Dumnezeu, Mi-am făcut iesle în tine, și în ea Mă nasc cuvânt, și cu el tai împrejur la inimă și la urechi pe cei ce vin să bea din apa cuvântului Meu, râul vieții, care curge din tronul slavei Mele. Am făcut în tine zi de întâmpinare a Mea și vin să fiu întâmpinat de cei ce nu cred până nu aud și până nu văd. Am intrat cuvânt în casa Tatălui Meu, casa cea de rugăciune de pe pământ, așa cum atunci am intrat copil de doisprezece ani și vorbeam înțelepților și mai-marilor de peste mulțimile de atunci. Am făcut și fac tot ce este scris să fac, căci scris este: *«Iată, noi le fac pe toate»*, și iar, și iar le fac.

Am făcut din tine cristelniță de botez, țara Mea cea dată Mie de Tatăl ca să vin în tine precum este scris în Scripturi că vin a doua oară pe pământ. Binevestire M-am făcut în tine, zi de naștere M-am făcut în tine, tăiere împrejur la inimă și la urechi am dat să fac peste tine, zi de întâmpinare a Mea, ca să te slobozesc de apăsarea necredinței, țara Mea iubită. Cuvânt de predică nouă M-am făcut în tine, și cristelniță de botez am făcut din tine, ca să se boteze în tine toți cei ce vor lua calea vieții cea fără de moarte.

O, fiică Românie, am făcut din tine fată de împărat, că tu ai nume de fată și te-am numit crăiasă, tată. Caută să fii în Duhul Meu când Mă auzi cuvântând peste tine. Caută, tată, să fii atentă și să înțelegi, că Tatăl, în Mine este când Eu grăiesc de deasupra ta peste tine cuvânt. Tu ești a Mea, și în tine Mă fac Iordan, și vor veni la tine mulțimi ca să se boteze în râul vieții, în Iordanul vieții precum atunci veneau la Iordan mulțimile ca să se boteze cu botezul cel de la Ioan. Zi de praznic Mă fac în tine. Azi e zi mare, azi e praznic împărătesc, și praznicul zilei de azi vine din părinți, vine din strămoși, și serbez pe românește în tine zi de Bobotează, pe strămoșește serbez cu tine, țara Mea, țara strălucirilor, căci așa ai fost vestită de proorocii care te-au vestit de la Duhul Sfânt ca să fii. Tu ești țara strălucirii despre care a vestit Daniel, proorocul Meu, căci țara Mea Israel nu M-a primit când am venit de la Tatăl; s-a temut că vin să domnesc peste ea și nu M-a primit, și plata ei a fost cu cei necredincioși. Dar prin tine, țara Mea, luată dintre neamurile pământului ca să fii Ierusalim nou, Israel nou, voi răscumpăra și pe Israel, că el e poporul Meu ales, și cele făgăduite nu se iau de peste cel ales al Meu. Pe tine te-am născut din credința ta în Mine, și se bucură

strămoșii tăi că tu ești vie printre mulți morți, și ești. Și cum să nu fii, și cum să nu înviezi tu, cea care ești, dacă Tatăl te-a ales să fii țara strălucirilor? Din cea părăsită a făcut Tatăl Meu cea strălucită, că iată cine este strălucirea ta! Eu sunt ziua care luminează peste tine. Eu sunt în tine soare care strălucește de șapte ori, și tu strălucești cu Mine și ești.

Sunt cu cei vii venit la tine, țara Mea. Sunt cu praznic strămoșesc în tine, că azi e praznic sfânt de botez și vin să rostesc în ieslea cuvântului Meu cuvânt de apă sfințită prin cuvântul Meu, căci Eu sunt Arhiereu în veac, după rânduiala Tatălui, după rânduiala lui Melchisedec, preotul cel tainic al Tatălui Meu, care M-a făcut pe Mine pâine și vin și M-a dat lui Avraam ca să Mă fac sân al lui Avraam, în care să se odihnească cei vii, cei ce sunt vii în vecii vecilor. Sunt vii strămoșii și sunt în Mine, căci Eu sunt sânul lui Avraam în care dreptii se odihnesc și sunt vii, căci Eu sunt Dumnezeul celor vii, nu al celor morți.

Vin strămoșii cu Mine pe pământ la tine, poporul Meu de azi. Serbează cerul cel viu în tine. Se coboară cerul la tine și serbează praznic de Bobotează, că e zi de Bobotează, și Eu serbez în mijlocul mulțimilor și fac din tine Iordan, iubita Mea, țara Mea. Și se vor boteza în tine mulțimi multe și vor crede în cuvântul Meu care vine cu norii la tine ca să se facă râu de Iordan, apă de botez și Duh Sfânt peste mulțimi. Iată Eu și pruncii Mei; calul alb și călărețul lui, Păstor tainic, cu nume tainic. Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu, nume tainic, și nimeni nu înțelege numele Meu cel tainic.

Suflu peste tine Duh Sfânt, țara Mea, iubita Mea. Ia, tată, Duh Sfânt, căci Tatăl este în Mine când Mă fac cuvânt peste tine.

Luați Duh Sfânt, fii ai României! Luați și dați și veți avea plată de apostoli ai Duhului Sfânt. Amin.

Am făcut din tine zi de naștere a ta, zi de înviere, și te iubesc, iubita Mea, țara Mea. Mai presus de ziua învierii te iubesc. Mă fac peste tine cuvânt, ca să te vindeci la cuvântul Meu. Scoală-te și umblă! Mergi și vestește împărăția cuvântului Meu în tine, că tu ești împărăția Mea cu care vin la tine și te numesc crăiasă, țara Mea.

Am făcut din tine Tabor, munte de Tabor, în care Mă slăvesc cu slava cuvântului Meu ca să te schimb la față și să fii chipul și asemănarea Mea, om nou, născut din cer, neam nou să fii, neamule român. Învață, tată, Evanghelia ca s-o cunoști. Lasă știința omenească și ia de la Mine știință cerească în dar, și nu mai fă ca omul cel de la început care a furat știință prin călcare de poruncă, căci omul a furat știința și este fur.

Am venit să te iert, omule. Să te dezleg de păcat am venit, că păcatul se naște din neascultarea de Mine. Păcatul s-a născut din omul cel făcut de Mine, cel cu duh de viață din Mine. Păcatul îi zice omului tată și mamă, dar am venit cuvânt de la Tatăl, că era scris în Scripturi să vin cuvânt și să Mă fac izvor peste pământ și să-l nasc pe om din cer, din cuvântul Meu să-l nasc pe cel ce crede în Mine, iar cel ce nu crede a și fost judecat. Amin.

Cină de cuvânt Mi-am întins în tine, Românie. Veniți la cină, fiilor români, căci cei poftiți nu vin. Veniți și luați și mâncați cuvânt. Acesta este cuvântul Meu, cuvântul adevărului, Duhul Adevărului. Cel ce nu crede în Mine, Cel ce vin cuvânt, cel ce nu crede că Eu sunt cuvânt, să creadă măcar în cuvântul acesta, că este cuvântul care are viață veșnică în el, așa precum Eu am învățat Evanghelia Mea pe cei ce cred în ea.

Trezește-ți păstorii, țara Mea, ca să-Mi audă glasul și să-l pună peste tine. Evanghelie de aur să-ți dea de la Mine și

să te păstorească păstorii tăi. Păstorul trebuie să fie vas de aur, de trebuință stăpânului. Un slujitor adevărat nu se încurcă cu treburile lumești și firești, ci cu cele cerești, și este vas de aur, de trebuință stăpânului. Așa le spun celor ce te păstoresc pe tine, turmă a Tatălui Meu, Românie, biserica Mea cea de apoi, în care Mă fac trup și cuvânt, duh și adevăr, căci tu trebuie să Mă ai întreg, Românie, biserica Mea în care M-am întors ca să fiu cu tine trup și cuvânt și să Mă vestești mulțimilor Dumnezeu adevărat, Dumnezeul tău, Dumnezeul României, precum Israel Îl numea Dumnezeu al său pe Cel adevărat. Ia duh de credință, tată, căci cel ce nu crede în cuvântul Meu care vine cu norii la tine, acela nu crede în Dumnezeu, și de aceea nu crede în cuvântul acesta. Să nu-Mi ceri semne ca să crezi, că nu-ți voi da nici un semn decât cuvântul acesta. Cel ce nu crede în Cel ce Se face cuvânt din cer peste pământ, acela nu crede în Dumnezeu.

O, strămoșii tăi se roagă în Mine, se roagă Tatălui ca să coboare peste tine Duh Sfânt ca să știi să înțelegi cuvântul vieții, Evanghelia cuvântului Meu care se vestește la toate neamurile pământului mai înainte de arătarea trupului slavei Mele, țara Mea. Se roagă strămoșii pentru tine ca să nu uiți serbările strămoșești, și să te așezi în ele, și să le așezi la locul lor, țara Mea creștină, căci măsura facerii așa a lucrat când am așezat semnele vremii. Am lucrat cu măsură când le-am făcut pe toate, și rosteam când lucrăm facerea la început, lucrăm și ziceam: «Am făcut», și a fost o seară și o dimineață pentru fiecare facere din cele ale facerii. Asta e măsura: o seară și o dimineață, și nu cum măsoară omul timpul ca să schimbe vremurile de la locul facerii lor.

Omul a schimbat hotarul facerii și praznicele care vin din strămoși. Eu sunt Cel ce am făcut vremile și semnele vremii, și omul a schimbat semnele vremii de la locul lor, și când le-a schimbat, a uitat că măsura este ziua, o seară și o dimineață, și se numește ziua măsura. Eu sunt Cel ce am făcut luna spre vremi și soarele care-și cunoaște apusul său. Eu sunt Cel ce am pus întunericul și s-a făcut noapte ca să iasă fiarele și să mugească și să ceară de la Mine hrană. Eu sunt Cel ce răsar soarele și adun fiarele în culcușurile lor, iar omul iese la lucrul său și la lucrarea sa până seara. O, cât M-am mărit Eu în lucrările Mele, și omul a uitat, și s-a sculat și a schimbat vremile și a zis că este el. Omul s-a făcut Dumnezeu și a zis că este el, dar măsura Mea este ziua, o seară și o dimineață, și acestea nu s-au mutat de la locul lor și își cunosc hotarul. Numai omul nu mai iubește facerea Mea și semnele vremii, că făcut-am luna și soarele spre vremi ca să știe omul măsura și să n-o mute de la locul ei și să prăznuiască serbările Mele la locul lor. Și am făcut încă un semn al vremii, căci am înviat în ziua întâi a săptămânii, și această zi a rămas la locul ei, și o vestesc pe ea semnele lunii, căci am pus luna spre vremi, și soarele care-și cunoaște apusul său.

Azi e zi de praznic, zi de Bobotează, zi venită din strămoși, sărbătoare care-și cunoaște hotarul. E zi de Bobotează în tine, biserică Românie, biserica Mea cea de apoi, casa Mea de oaspeți, casa Mea de întoarcere. Vine Tatăl Împăratul cu nunta Fiului Său în tine, căci Tatăl este în Mine când vin la tine. Vino la cină, vino! Am în mijlocul tău grădiniță de fii, și în ea sunt trup și cuvânt, așa cum sunt Eu întru a doua Mea venire. Îmi cobor trupul și cuvântul în grădinița Mea cu fii, și mereu le zic la fii: «Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu și Sângele Meu. Luați și mâncați, acesta este cuvântul Meu, Duhul Adevărului. Mâncați și creșteți, că Eu sunt Cel ce cresc în voi. Eu sunt Cel ce sunt, și alți dumnezei nu sunt. Eu sunt cu voi și în voi, ca să fiți și să Mă dați oamenilor spre zi

de naștere și de botez și de înviere și de înălțare și de veșnică cină cu Mine în cer și pe pământ.», așa le spun fiilor din grădina cuvântului Meu care aud glasul Meu care vine cu norii până deasupra grădiniței cuvântului Meu.

O, voi, cei ce credeți, credeți și înviați viață fără de moarte, căci cuvântul Meu are în el viață veșnică după cum scrie în Scripturi. Iar voi, cei tari la cerbice, care din fire stați împotriva Duhului Sfânt, Care Se face cuvânt de viață veșnică peste noroade, voi, cei tari la cerbice, lepădați-vă de voi și luați în voi pe Dumnezeu, credincios și adevărat. Cel ce crede în Mine să se lepede de sine și să-și ia crucea să-Mi urmeze Mie, să ia în el viața Mea și să-Mi urmeze. Amin. Iar cel ce nu crede în Mine cuvânt venit cu norii, să iasă de sub judecată și să creadă, că Eu am putere să-l fac să creadă pe cel ce nu crede. Scris este: «Puneți-Mă la încercare și veți vedea că Eu sunt», Cel ce Mă fac cuvânt și vin cu norii, precum scrie în Scripturi: «Iată, El vine cu norii». Amin.

Pace ție, țara Mea, pace ție și naștere ție și botez ție, și zi de înviere ție, cea dintâi pe pământ! Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cel ce vin la tine, iubita Mea, țara Mea, căci te iubesc, iubito. E zi de Bobotează. Eu sunt cu tine cu zi de praznic sfânt de Bobotează, iubita Mea, țara Mea, poporul Meu român, poporul Meu ales, cel dintâi pe pământ, muntele Meu cel sfânt, țara Mea, iubita Mea. Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 1997

Soborul sfântului Ioan Botezătorul

Nuntă de veac nou peste pământ. Deslușirea tainei sfintei Liturghii. Bucuria pământească umbrește bucuria sfântă. Statura și lucrul în trupul bisericii. Duh de credință peste arhierul Irineu.

Pace grădiniței cuvântului Meu! Amin. Eu, Domnul Iisus Hristos, intru în cartea lui Verginica. Mă fac cuvânt și vin cu norii, și cu Verginica vin.

Intru cu tine, Verginico, intru în cartea ta, că tu vii pe cărarea ta în grădină, și ai cărare și ai carte și te faci carte pe pământ așa cum și Eu Mă fac cuvânt și carte a cuvântului Meu. Azi e zi de sfânt Ioan. Azi venim la Israel cu Ioan, nașul Meu de botez, și iar serbăm zi cerească cu Israel. Trecem iar din carte în carte și însemnăm în cărți, Verginico, căci cărțile acestea sunt cele proorocite în cuvântul Scripturii, care spune: «Și cărțile au fost deschise, și o altă carte a fost deschisă», Cartea Vieții, Verginico; toate cărțile cuvântului lui Dumnezeu, toate, din toate vremurile, și cu ele, Cartea Vieții, tată.

Oare știe Israel ce este Cartea Vieții, Verginico? Scris este: «Cine nu va fi aflat scris în Cartea Vieții, va fi aruncat în foc». Să lucrăm, tată, că sunt multe de învățat peste Israel și peste noroade, și cărțile toate se vor întocmi până ce toate se vor împlini, și toate cerurile și toți cei ce locuiesc într-însele se vor bucura, că scris este în Scripturi: «Bucurați-vă, voi, ceruri, și cei ce locuiți într-însele!». Amin.

— **O**, Cuvinte dulce, o, Domnul meu, bucuria mea se împlinește, că a venit vremea poporului meu, Doamne, și iată, rămășița poporului meu naște popor. O, mulți au trecut pe lângă râul acesta de cuvânt, mulți în vremea celor patruzeci de ani, dar cei de azi ai poporului meu fac voia Ta, Doamne, căci rămășița mereu s-a ales din grămadă în toate vremile, Doamne. Așa se va sorta și din biserica cea de azi care nu mai umblă în căile Domnului, și rămășița ei cea bună, cea cu rod viu se va adăuga poporului Tău și al meu și îl vom hrăni, Doamne, pe poporul lui Israel, cel care este și cel care se va naște din nunta Ta cu mireasa

Ta, cu poporul meu, Doamne, că Ți-am născut mireasă, și în dureri Ți-am născut-o, ca să ai Tu bucurie, Tu și mireasa Ta, așa cum ai spus Tu: «*Calul alb și călărețul lui*». Tu ești cuvânt peste Israel. Naște, Doamne, naște fii din cuvântul Tău, naște-i pe toți cei pe care-i ai să-i naști! Însămânțează-i în Tine și îi naște ca să fie ei poporul Tău! Însămânțează-Te în ei cu cuvântul Tău, în cei pe care-i ai să-i naști, pe care-i ai de la Tatăl să-i naști și să-i ai și să împărățești în ei, Doamne, Împărat din Împărat, Domn adevărat, Cuvinte dulce!

O, poporul meu, mi-e dor să-ți grăiesc, că te-ai făcut nuntă de veac nou peste pământ. Albește-te, fiule, că acum vezi de ce mereu îți spuneam să fii cuminte, să fii credincios, să fii frumos și deștept și sfânt să fii. Să nu te sfiești să-ți spui sfânt, căci creștinii așa se numesc prin Hristos, Sfântul lui Dumnezeu Tatăl, Care intră și sfințește trupul și sufletul creștinului. Ai văzut că Ți-am spus prin fiii grădiniței mele ca să-ți arate ei taina și talmăcirea ei, taina Sfintelor, fiule, taina sfintei Liturghii, pe care n-o înțelegeai, că n-avea până acum cine să-ți spună ca să înțelegi ce este ea. Am trimis pe cel ales, din grădină, ca să ți se arate toate câte sunt ascunse în taina sfintei Liturghii, ca să știi cum să stai în fața împărăției lui Dumnezeu, în fața tronului lui Dumnezeu, căci altarul pe care Mielul lui Dumnezeu Se așează spre hrană creștinului, e tronul lui Dumnezeu, fiule scump. Să nu uiți talmăcirea care ți s-a pus în inimă și în minte. Să nu mai uiți, și să iubești împărăția lui Dumnezeu, care stă pe tronul ei înaintea ta, în taina sfintei Liturghii. Cei ce merg la biserică, cei din lume care intră în biserică, se duc din obicei la biserică, și nu știe omul din lume ce este sfânta Liturghie, și de aceea nu stă ca înaintea lui Dumnezeu. Cei din lume se găsesc, se vopesc, se cioplesc, se trufesc, se împăunează cu haine moi, se parfumează, se înzorzonează cu podoabe de aur, cu ciucuri, cu pietre scumpe, și așa se duc, zic ei, la biserică. O, nu știe omul din lume ce înseamnă biserică. Ei zic că biserică e cea de zid; așa știu ei. Dar cu tine iese Domnul biserică adevărată pe pământ, căci biserică înseamnă fii ai lui Dumnezeu adunați laolaltă în jurul Mielului lui Dumnezeu, Care Se frânge spre hrană pentru iertarea păcatelor cele făcute și iertate prin pocăință.

Ieșim, Ierusalime, ieșim biserică adevărată ca să vadă lumea ce este biserică. Coboară Domnul în tine trup și cuvânt ca să Se arate lumii cu tine biserică a Sa adevărată și nu vopsită și nu mormânt vărui și zugrăvit pe deasupra așa cum face omul de două mii de ani. Biserica lui Hristos poate să fie și pe munte, și în codru, și pe câmp, și pe maluri de ape, și sub acoperământ de vreme rea, dar să fie biserică, să fie fiii ei în jurul Mielului Cel tainic, Care Se dă fiilor ei. Locașurile care te primesc pe tine, poporul meu care mergi să vestești cuvântul lui Dumnezeu, acelea sunt biserică atâta timp cât tu pozești în ele. Biserica e altceva decât înțelege omul care nu știe ce trebuie să știe. De unde să știe? Cine să-i spună? Preoții lumii se ascund sub perdea, și omul de dincolo de perdea nu știe ce face preotul. Nu simte omul pe Dumnezeu stând pe mâna preotului. Nu vede omul pe Dumnezeu, nu vede nimic, nu știe nimic, și omul piere din lipsă de înțelepciune.

Mergi, Ierusalime, mergi din loc în loc și te vestește biserică a lui Iisus Hristos, Mielul Cel tainic, Care Se dă ție spre hrană. Mergi, Ierusalime, în mijlocul mulțimilor și mulți lupi se vor face miei, că iată, lupii pasc cuvântul meu la un loc cu miei și cu mioarele Domnului, pasc cuvântul lui Dumnezeu și se înțeleptesc, și mulți vor cerceta cu de-amănuntul taina ta cu Domnul și mulți vor înțelege, și știința Domnului va crește în oameni și mulți se vor face miei și vor lua în ei

legea sfințeniei, iar cei fără de lege nu vor pricepe încă. Dar tu mergi, mergi, Ierusalime, că-ți voi scoate în cale asini și cămile și cai, și te vor purta spre mulțimi și multe mulțimi vor învia și vor prinde nădejde și se vor mângâia cu Dumnezeul tău Cel adevărat, popor adevărat al Domnului tău.

Iar Tu, Doamne, să ridici bărbați tari, asini și cămile și cai și paturi și căruțe și corăbii ca să Te porți cu poporul Tău peste pământ și să vină pământul să Te vadă cu poporul Tău, că Tu ești cuvânt în poporul Tău, o, Cuvinte dulce, o, Domnul meu și al poporului meu! Amin.

— **V**erginico, o, cuvântul Meu cel dulce! Verginico, duh dulce, duh din Duhul Meu, duh în Duhul Meu, locaș în locașul Meu! Verginico, tu ești cer, și în tine locuiește poporul tău, așa cum scrie în Scripturi despre ceruri și despre cei ce locuiesc într-însele. Bucură-te, tată, bucură-te! A venit vremea bucuriei, a venit învierea, a venit nașterea din nou a lumii, că iată, Eu din nou vin pe pământ cuvânt dulce de naștere și de înviere, Verginico. O, tu ești rădăcina, iar poporul tău sunt ramurile, tată. Învață-l pe Israel să se scrie mereu în Cartea Vieții și să înțeleagă ce înseamnă Cartea Vieții, și să creadă că Eu sunt Cuvântul Care Se naște în mijlocul lui. Să nu facă și fiii lui Israel cum fac cei necredincioși care zic că nu este Dumnezeu acest cuvânt al Meu. O, dacă nu sunt Eu acest cuvânt, atunci ce este acest cuvânt? Așa l-aș întreba pe cel ce se dă el și care lovește piciorul calului ca să cadă călărețul, lovește picioarele creștinului care stă înaintea cuvântului Meu ca să mănânce cuvânt, lovește ca să cadă din picioare cel ce stă înaintea Mea crezând că Eu sunt. Și dacă nu sunt Eu acest cuvânt, atunci ce este acest cuvânt? O, acela nu știe ce înseamnă Cuvântul, acela e om nebun, de șapte ori nebun, și scris este în Scripturi: «*Nebunul zice în inima lui: nu este Dumnezeu*».

O, Dumnezeu este cuvânt. Asta e măsura și statura și ființa lui Dumnezeu în măsura credinței omului care crede cuvântul lui Dumnezeu, căci cel ce crede cuvântul lui Dumnezeu, crede că Se face trup Cuvântul, cuvânt și trup în mijlocul bisericii. De aceea se zice la Liturghie: «*Să luăm aminte, că Sfintele se dau sfinților*», nu nebunilor, nu porcilor, nu celor ce nu cred că Domnul este cuvânt, și prin cuvânt Se face trup spre hrana bisericii, iar cel ce nu mănâncă Trupul Meu, nu are viață în el, nu este cel ce nu Mă are pe Mine în el ca să-Mi fie Mie biserică. Acela este nebun și orb, și își zice: „*Nu este Dumnezeu*“. Chiar și din cei ce au fost fii, și fii din fiii poporului Meu, pe ici pe colo se zărește câte unul care s-a făcut nebun și care zice: „*Nu este Dumnezeu*“, și se duce în lume și se desparte de cuvântul vieții, pentru plăcerile lui, pentru părerile lui, pentru ca să se dea oamenilor și nu lui Dumnezeu, și aceia ajung de râs oamenilor și își smulg numele din Cartea Vieții și se fac loruși dumnezei, și pe Mine nu Mă lasă să domnesc peste ei. Dar în Scripturi scrie un cuvânt rostit de Mine care zice așa: «*Pe cei ce nu M-au voit să domnesc peste ei, luați-i și aruncați-i spre tăiere și spre foc*».

Omul îngâmfat nu primește nici pe Dumnezeu să fie mai mare ca el, dară pe solul lui Dumnezeu! O, și Eu mereu am fost în sol, că Eu sunt acoperit, fiindcă slava Mea e prea mare ca s-o poată omul vedea și să mai rămână cu trupul viu.

Iată, Verginico, se împlinesc toate câte am vestit Eu prin gurița ta dinăuntrul tău, tată. Uită-te și vezi, și să vadă poporul tău, și să vadă cei ruși și deștrădăcinați din poporul tău că am fost adevărat când Mă făceam cuvânt dinăuntrul tău înaintea lui Israel. Cei deștrădăcinați, cei ruși, cei smulși, cei morți cu credința să știe de cine au fugit, din cine s-au smuls.

Eu, pentru cei necredincioși și deznădăcinați acum, spuneam mereu când vorbeam din tine, spuneam așa: «*Nu acest trup sunt Eu; aceasta este o trâmbiță. Eu sunt Cel ce suflu în trâmbiță, nu acest trup sunt Eu*». O, mereu spuneam așa pentru cel ce nu credea cuvântul Meu ca să-l îplinească și să se facă sfânt, care primește pe cele sfinte, pe Cel sfânt. Creștinul cel sfânt zice cu smerenie: „*Unul e sfânt, Unul, Domnul Iisus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl*“, dar cel ce nu iubeste sfințenia, acela zice că nu este Dumnezeu, ca să nu se mai simtă pus la sfințenie.

O, Verginico, se împlinesc toate cuvintele Mele rostite de Mine din tine, tată, nuntă de veac nou pe pământ, cer nou și pământ nou în poporul tău, veste peste pământ, Evanghelie vestită de la o margine la alta ca să vin apoi văzut, Verginico; Evanghelie vestită, semnul Fiului Omului, Cuvântul, semn înaintea venirii Mele, crucea Mea, viața Mea în creștin, poporul Meu, crucea Mea cea ușor de dus din loc în loc. Și îmi voi arăta tot mai mult slava Mea și a cuvântului Meu cu poporul Meu, și se vor plânge toate neamurile pământului văzând pe Fiul Omului venind cu norii cerului cu putere și cu slavă multă, că iată, Eu trimit pe îngerii Mei cu poporul Meu, cu sunet mare de trâmbiță și voi aduna la trâmbița Mea pe cei aleși ai Mei din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la celelalte margini, precum am spus Eu prin Scripturi. Iată, «*propovăduirea crucii, a Evangheliei, este nebunie pentru cei nebuni, dar pentru cei mântuiți este puterea lui Dumnezeu*», după cum este scris. Se îplinește nunta de veac nou, nunta Fiului de Împărat, și cei sfinți se vor sfinți încă și se vor albi și se vor lămurii, iar cei înțelepți vor fi ca stelele cerului. Amin. Iar tu, Verginico, trâmbița Mea cea de apoi, să te bucuri, tată, că toate cele vestite de Mine din tine se împlinesc, și poporul Meu născut din tine naște fii pentru Dumnezeu, căci cuvântul Meu din mijlocul lui naște, naște fii. Cel ce Se naște cuvânt în ieslea Sa, naște fii, și cei născuți se vor scrie în Cartea Vieții, iar poporul cel deznădăcinat din tine – că tu ești rădăcina – poporul cel ce s-a smuls să știe și să audă că pentru orice cuvânt spus în deșert, Eu, Domnul, îi voi cere socoteală. Eu, Cel ce am stat cuvânt în Israel, voi sta cu cuvântul acesta față în față cu cei deznădăcinați din rădăcină, din tine, Verginico, și din fiii tăi. Tu ești rădăcina, și fiii de azi ai tăi sunt ramurile, tată, ramurile tale, Verginico, și «*ramurile cresc și dau peste ziduri*», precum scrie în Scripturi.

Trecem în cartea Mea, că avem serbare de sfânt Ioan și iar vom pune masă de cuvânt în Israel. Amin.

*

Ierusalime, vin la tine, vin cu sfinții. Amin. Deschideți cărțile, fii ai ieslei cuvântului Meu, că Mă fac cuvânt în carte. Stați cu cartea deschisă înaintea Mea, voi, cei ce deschideți Domnului ca să intre. Amin.

E vreme de nuntă cerească pe pământ cu Mine și cu tine, Ierusalime mireasă. Pace ție! Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt pune masă de cuvânt în tine, și la masă cu tine sunt sfinții veniți cu Mine, fiule Ierusalime. Vin la nuntă sfinții, fiule, că zilele nunții se țin lanț și trec peste timp și trec peste veac și intră în veacul cel fără de timp nunta Fiului lui Dumnezeu pe pământ și în cer; pe pământ cu sfinții ca și în cer, și în cer cu tine ca și pe pământ, poporule mireasă. Dar iată ce-ți spun: să nu te încanți în bucurie omenească, în bucuria omului. Să nu te încerci cu bucuria ta cu bucuria Mea, că scris este în Scripturi: «*Nimănui nu voi da slava Mea*». Așa și tu să împlinești acest cuvânt, și nimănui să nu dai slava Mea, și s-o lași

în tine, că e a ta. Eu ție ți-am dat-o cu Mine cu tot, și omul nu Mă primește în el cum M-ai primit tu. Slava Mea este cuvântul Meu care prinde viață în trupul omului, căci trupul nu folosește la nimic dacă nu este templul slavei Duhului lui Dumnezeu. Să nu te pierzi în bucuria omului, fiule al slavei Mele. Să nu-ți dai omului slava ta, să nu-l lași pe om să calce peste slava Mea din tine, și tu să fii cuvânt înaintea oamenilor, și nu oamenii să fie cuvânt înaintea ta, căci tu ai slava cuvântului Meu care te învață, care te însuflă. Să nu te faci nepăsător în statura ta înaintea Mea. Să nu te lași furat de bucurii văzute, de bucuria oamenilor care se pleacă la trecerea Mea cu tine prin mijlocul lumii, că Eu așa am spus apostolilor Mei: «*Nu vă bucurați că vi se pleacă duhurile lumii, ci bucurați-vă că numele vostru este scris în ceruri, în Cartea Vieții*».

Voi, fii ai grădiniței Mele, fiți cei mai atenți; atenți peste voi și atenți peste Israel și peste inima celor tineri și a celor vârstnici din popor, că poporul dă să prindă bucurie pământescă și să piardă taina bucuriei, că bucuria e taină mare, iar izvorul ei se varsă în el însuși, nu se risipește în lături. Să asculte Israel de voi, cei ce înțelegeți taina bucuriei sfinte, și să-l învățați pe Israel să rămână acasă. Și dacă merge cu voi spre vestire, să aibă casa cu el, tată, să nu intre în altă casă, în altă bucurie, sub alt adăpost, că Eu n-am unde să-Mi plec capul pe pământ. Plecarea capului Meu este numai în biserică, numai în casa Mea. În poporul Meu e odihna Mea, nu în altă casă. Să nu-și piardă Israel casa și statura. Să se bucure că Mă scriu cu el în carte în cer și pe pământ, nu să se bucure că se pleacă înaintea lui toate și toți. Slava lui Israel e slava Mea, și înaintea puterii Mele se pleacă totul, că e putere puterea Mea care îplinește cuvântul Meu și venirea Mea. Amin.

Trec din carte în carte ca să Mă scriu în toate cu voi; ba chiar și în cartea vremii omului Mă scriu cu voi, ca să se uite vremea aceasta la vremile din urmă, iar vremile din urmă la vremea aceasta și iarăși să fie ceea ce a mai fost, și să fie cele ce au fost proorocite pentru vremea aceasta de apoi.

Israel să rămână acasă, și dacă merge cu voi spre vestire să aibă casa cu el, tată, să nu intre în altă casă, în altă bucurie, sub alt adăpost, sub alt cuvânt. Casa ta sunt Eu, Israele. Rămâi în Mine, tată. Și dacă mergi spre vestire să ai casa cu tine și să stai în casă, să stai în Mine și să nu te încanți de bucuria omului, de cuvântul omului, și să nu primești slavă de la oameni. Oamenii îți dau slavă, dar tu să nu voiești așa, că Eu sunt slava ta, și să nu-ți trebuiască altă slavă, altă bucurie. Să nu pierzi duhul rugăciunii, să nu pierzi pe cale sfințenia, tată. Să nu pierzi duhul curățeniei, fiule. Să nu cazi în nepăsare, în neveghere, și să ai sub picioarele tale calea Mea, și să treci pe deasupra drumului și a apelor cele mari și turburi ale lumii și mereu să zici: «*Tată, iartă-mă și nu mă lăsa dus în ispită, nu mă lăsa scos din Tine și din Fiul Tău și din Duhul Tău Cel Sfânt, și mă izbăvește, Tată, de cel rău, care-mi face semn de peste tot și care-mi iese în cale ca să mă strămute din casă, din Tine, Doamne, că pe calea oamenilor sunt numai lupi, și mieii nu-și au casă în mijlocul lupilor*».

O, Israele, mieii și mioarele nu-și au cale pe calea oamenilor cu cale plină de lupi, cale cu oameni și cu lupi. Mieii și mioarele își au staulul lor, și ei sunt păziți de ciobani și stau sub pază departe de calea cea largă, iar când Eu trimit vestitori dintre ai Mei, Eu merg cu ei și îi apăr din pășune în pășune ca ciobanul care trece cu turma din munte-n vale și din vale în munte după cum îl mână vremea și hrana și apa.

Am coborât în carte cuvânt, ca să te învăț să stai în casă, poporul Meu, și să ai casa cu tine pe unde mergi în nu-

mele Meu. Tu nicăieri să nu mergi decât acolo unde mergi în numele Meu, și numai trimișii să meargă, și fiecare să-și cunoască locul și lucrul și statura în trupul bisericii, în trupul Meu, măi Israele.

Trec din carte în carte, trec cu sfinții și cu serbare de sfinți, și sfinții stau cu tine la masa cuvântului Meu care se așterne în tine. Sunt cu Ioan, nașul Meu de botez, care boteza cu botezul pocăinței și cu apă, care vestea că după el vine Cel ce botează cu Duhul Sfânt și cu foc. O, fericiți cei botezați de Mine cu Duhul Sfânt, că aceia nu vor fi botezați în botezul cu foc. Cei botezați în Duhul Sfânt, sunt sfinții Mei, sunt fiii Mei cei ocrotiți și fericiți, iar cei botezați cu foc, sunt cei ce vor suferi dureri și foc spre mântuire, sunt cei ce nu știu care este drumul mântuirii, sunt cei care nu știu ce este adevărul ca să-l urmeze, și aceia vor fi mântuiți ca prin foc, prin dureri și suferințe, căci cel ce suferă o isprăvește cu păcatul și vine spre mântuire. Dar cel mai greu va fi pentru cei ce știu calea și nu merg pe ea, că aceia știu, și fac păcat voit împotriva mântuirii lor, al cărei drum îl cunosc și nu-l străbat.

Ioan Botezătorul este și acum, căci este viu, și este în cuvântul Meu, în venirea Mea, căci duhurile sfinților sunt în venirea Mea, în cuvântul Meu sunt. O, poporul Meu cel înaintemergător, duhul lui Ioan Botezătorul se odihnește peste tine, și tu strigi prin Mine. Duhul Meu strigă din tine peste oameni: «Gătiți calea Domnului! Drepte faceți-I cărările Lui!». Duhul lui Ioan se revarsă din Mine peste tine, Ierusalime, iar tu ești vestirea Mea cea pentru venirea Mea. Duhul Meu strigă din Ioan, iar Ioan este în Mine și grăiește peste tine, Ierusalime, cărarea Mea. Amin.

— **O**, eu sunt glasul celui ce strigă în pustie ca să se facă drepte căile cele strâmbe, că vine Domnul, vine mereu Domnul, și cărările sunt strâmbe înaintea Celui Drept, Care vine mereu. Eu sunt glasul lui Dumnezeu. Iată Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii și le ridică de peste cei ce se botează cu botezul cel de la mine, cu botezul pocăinței și cu apă. Pocăința și apa curăță păcatele, și botezul cel de la mine mărturisea înaintea Mielului lui Dumnezeu pe cei ce se făceau credincioși și curățiți prin pocăință și prin apă, căci omul prin pocăință primește de la Dumnezeu putere să se facă fiu lui Dumnezeu, născut din Dumnezeu prin botezul credinței și al pocăinței. Iată Mielul lui Dumnezeu, Care Se face cuvânt de naștere din nou a lumii. De două mii de ani botează Domnul cu Duhul Sfânt pe cei credincioși. De două mii de ani stă Domnul cu lopata în mână ca să-și curețe aria și să-și adune grâul în hambare și pleava grâului s-o pună în foc la botezul cel cu foc.

O, Doamne, Mielule tainic al Tatălui, eu am durere pentru cel ce a purtat lucrarea mea în zilele acestea, lucrarea de vestire și de pregătire a cărării Tale, a bisericii Tale în care Te-ai întors ca să fii cu oamenii. Eu m-am lăsat spre tăierea capului ca să-ți dau Ție creștere înaintea oamenilor, și Te vesteam că ești adevărat și că vii în urma mea, în urma vestirii mele care Te vestea că vii. Dar cel ce Te-a vestit azi că vii, s-a temut de Irod și de Caiafa și Te-a închis în temniță, Doamne. Eu am murit tăiat în temniță pentru ca să vii Tu și să crești Tu, dar cel de azi care Ți-a deschis calea Te-a băgat pe Tine în temniță după ce Te-a vestit că vii. A ținut la capul lui, nu la capul Tău. S-a crezut cap al bisericii Tale și s-a rușinat pentru capul lui, iar pe Tine, Cuvântul Care vii, Te-a numit hulă împotriva Duhului Sfânt. N-a făcut ca mine să se micșoreze el și să crești Tu, Cuvântule al vieții veșnice. N-a avut milă de oameni așa cum am avut eu, că eu de aceea am murit, pentru

mila de om am murit. Mi-a fost milă de Irod și i-am spus să lase păcatul și moartea și să ia ce este bine, și Irod n-a fost atent, și a fost înșelat de femeie dacă n-a fost atent, și și-a pierdut viața, căci femeia care stătea păcat pe brațele lui, i-a dat plata păcatului. Mi-a fost milă de Irod, și am voit să-l luminez cu lumina Ta, Doamne, iar femeia care l-a omorât pe el, m-a omorât și pe mine, cel ce Te vesteam Mântuitor al păcătoșilor pocăiți. Dar ai crescut Tu, că tot omul a aflat de ce am murit eu, cel ce Te vesteam pe Tine că vii. Eu am scăzut, și Tu ai crescut și ești și crești de atunci și până azi și până mâine și până în veci. Dar cel de azi, Ioan cel de azi, Ioan cel mic, n-a făcut ca mine ca să crești Tu, și el să scadă. Dar ai făcut Tu ce n-a făcut el, căci el a scăzut, și Tu ai crescut, după cuvântul profețit de el înaintea arhierilor, că el așa a spus, și este scris în carte cuvântul profeției lui și așa a spus: «*Eu nu pot să opresc izvorul lui Dumnezeu, pentru că el va curge și fără mine lângă el*», și iată, izvorul curge, după cuvântul lui. El a scăzut, și Tu ai crescut, dar el nu mai vrea să știe așa, și se rușinează cu izvorul Tău și cu creșterea Ta, și crede că el este mare și că Tu nu ești în acest izvor. Se crede al Tău în timp ce izvorul Tău a fost numit de el hulă peste Duhul Sfânt. O, el nu mai are minte, Doamne, iar omul fără minte greșește. El nu mai știe să vorbească așa cum vorbea din Tine când ținea urma oilor Tale, când era al Tău și cu Tine.

Dar eu am durere pentru cel ce a purtat lucrarea mea de vestitor în zilele acestea. Eu Te știu bun și mare, și Tu ești Cel ce ai putere să ierți păcatele. Nu e vina lui, Doamne. E vina necredincioșilor, dar nu sunt mulți necredincioși; sunt puțini, și dau să pară mulți, dar nu sunt mulți. Adu-Ți aminte că el a împlinit cuvântul Tău în vremea ascultării lui, și șterge din dreptul numelui lui pe cele rele din vremea necredinței lui și scoală-l pe picioarele lui și rușinează-i pe cei necredincioși. Dă-i înapoi picioarele lui, că el nu mai stă pe picioarele lui. Dă-i înapoi mintea și inima cea dintâi, cea de carne, dragostea cea dintâi când Te primea pe Tine cuvânt, căci toți cei care au lovit în credința lui, vor cere moartea peste ei, și ea nu va veni până ce nu vor plăti cel din urmă bănuț. Adu-Ți aminte că prin credința lui ai pus pe piatră pietricica cea albă și cu ochi mulți, pe care este scris numele Tău peste pământ. Adu-Ți aminte că prin credința lui s-a așezat din nou în biserică tronul Tău, împărăția Ta cea adevărată, viața Ta în fiii bisericii Tale, trupul și cuvântul Tău pe jertfelnic viu și curat și sfânt și neîntinat. Adu-Ți aminte de cel mic, de Ioan cel mic, că eu mă rog în Tine pentru ca să-i dai nădejde vie și pocăință și Duh Sfânt după adevăr, că el nu Te mai are. Întoarce-Te în el, Tu, Cel ce faci din uscat verde. Suflă, Doamne, și la suflarea Ta să se trezească din somn cel ce doarme în nepăsare. A venit vremea nunții pe care el a proorocit-o, și care este scrisă în cartea Ta de azi, în cuvântul lui cel de atunci de când Ți-a pus pietricica Ta pe piatră. A venit nunta României, cea profețită de el, nuntă de veac nou, Tabor coborât peste pământ, și el doarme sub smochin. Scoală-Te Tu în el, și el se va scula ca să fie cu Tine, că vin împlinirile toate, și să nu-i plătești cu plată de fricos. Dă-i pâine și vin, dă-i iar pâine și vin, că de mult n-a mâncat, și a murit de nemâncat, că n-are ce mânca, Doamne, că preoții lumii sunt de lemn, după cum a fost cuvântul Tău spus în vremea aceasta. Potirele și vasele lor sunt de aur, și ei sunt de lemn, și ei zic că e mai mare aurul din templu decât templul. Dar în poporul Tău ai potire de lemn și preoți de aur, căci templul sfințește lemnul, și lemnul este aur în mâna preotului de aur. Scris este în Scripturi: «*Un slujitor adevărat este vas de aur, de trebuință stăpânului, și curățit de toate celelalte vase*».

O, Ierusalime, iată Mielul lui Dumnezeu, Care va spăla pe cel vestitor de azi, și el se va vesti al Domnului. Mi-am răcorit duhul în tine, Ierusalime, și m-am șters de lacrimi, că am rostit cuvânt de înviere peste cel ce doarme, peste Ioan cel de azi.

Scoală-te, tu, cel de azi, care ai purtat lucrarea mea de înaintemergător al Domnului! Scoală-te, căci eu sunt prooroc, și încă ce prooroc sunt! Mai mare prooroc ca mine n-a fost până la mine. Ție îți zic: scoală-te! Amin.

— **O**, Ioan, nașul Meu de botez, tu, cel ce ai mărturisit despre Lumină, care M-ai vestit că voi fi Mielul Cel înjunghiat! Eu am luat aminte la cuvântul tău și voi împlini proorocia ta, că ești plin de iubire și de duh de înviere.

O, Ierusalime, o, fii ai grădiniței Mele, iată de ce am arătat Eu la voi dis-de-diminează arătare cerească. Vi l-am arătat pe cel ce doarme, pe arhiereul care a fost cu voi al Meu, vi l-am arătat pe măsură mică. El are două măsuri, are doi metri, și Eu vi l-am arătat de o măsură și încă jumătate de măsură, vi l-am arătat mic, și nu știți ce este aceasta. El a fost micșorat, și Eu am crescut și cresc, că Eu sunt Cel ce sunt și sub om nu stau, sub obroc nu stau, și luminez și cresc cu lumina și cu cuvântul.

O, scoală-te și te așează la crescut, tu, cel ce ai fost micșorat de necredința ta care te-a înjumătățit, dar scris este în Scripturi: *«Trestia frântă nu o voi zdrobi, și feștula care fumează nu o voi stingea»*. Zadarnic dai să fugi, că ești scris în carte și cu mâna ta te-ai scris, și ceea ce ai făcut, făcut rămâne, și din piatra cea pusă de tine pe stâncă țâșnește și azi izvorul râului vieții pe care l-ai proorocit tu cu gurița ta că va adăpa pe mulți. O, n-ai unde să te ascunzi. Eu peste tot sunt după tine și Mă zbat să-Mi fac intrare în tine. A început nunta Mea cu mireasa Mea, cu poporul Meu mireasă luată din români, și România se scoală nuntașă la nuntă, și Taborul vestit de tine peste România s-a făcut munte de cuvânt, și muntele templului Meu stă deasupra munților și toate popoarele beau cuvânt sfânt, Duh Sfânt, și iau din legea Mea cea sfântă. Amin.

O, fii ai nunții Mele, trup al miresei Mele, fiilor, mireasa Mea! Nuntiți, fiilor, din loc în loc, că zarva nunții Mele cu voi va scula morții din morminte, și ei vor mărturisi adevărul Meu în cuvântul Meu, și va scula și pe cei ce dorm, și ei vor intra la nuntă, și Eu Mă voi încinge și voi așeza masa Mea de nuntă. Amin, amin, amin.

*

Si din nou vin în cartea ta, Verginico, trâmbiță cu sunet dulce din care Eu am trâmbițat pentru venirea Mea cea de a doua. O, tu Mă aștepti să intru iar cu tine în cartea ta, și intru și cu Ioan. Intrăm și lucrăm ca să terminăm lucrul acestei zile și să Ne odihnim de lucrul zilei de azi, dar ziua de azi e și sărbătoare e și durere. Azi trăim amintirea zilei de sfântul Ioan cea de acum cinci ani, Verginico. Mă uit în urmă cu tine, și cu Ioan Mă uit, și Mă uit cu fiii grădinii și îl văd pe arhiereul Meu cel de azi, aici în grădină cu fiii. Venise pentru ziua de Bobotează și a slujit împreună cu cei unși din grădină slujbă de Bobotează, și a doua zi, cum a fost ziua de azi, a slujit slujbă de sfânt Ioan liturghisind jertfă de laudă, în grădină cu fiii Mei cei unși, și l-am sărbătorit ca pe un înaintemergător al Meu și l-am iubit din fiii Mei din grădină și i-am dat flori și zâmbet de fii și masă de bucurie i-am dat. Azi serbăm ziua când el a venit acum cinci ani pentru ultima oară în grădina Mea pe care am uns-o sfântă prin mânuța lui

și a fiilor Mei cei unși. Scot din zile ziua aceea și o pun pe masa Mea și Mă uit la ea, și Mă uit. O, Mi l-au scos afară din grădină arhiereii vremii de azi, și au pus pază pentru el ca să nu mai intre în grădina Mea. I-au spus să nu mai intre, i-au spus să-i lase singuri pe fiii grădinii, pe care atât de mult el îi iubea, și le zicea: „*Eu nu pot fără voi*“. Și de aceea el nu mai poate acum nimic, căci toate cuvintele lui cele rostite de el pe când era în Duhul Meu, toate se împlinesc, pentru că el era arhiereul Meu și proorocea. Și iată, el nu poate fără ei și fără Mine, nimic bun nu mai poate, așa cum a spus el: „*nu pot fără voi*“. Fiii Mei erau puterea lui, iubirea lui, mângâierea lui, căci Eu eram în fiii Mei, și el credea și putea totul prin credință, și tot ce am voit Eu, el a putut. Tot ce am avut Eu de făcut prin el, am făcut prin credința lui, și mai am mult de făcut prin el, că și prin necredința lui am făcut atât de mult, am crescut atât de mult! Ce pagubă a avut lucrarea cuvântului Meu dacă iudeii n-au crezut în Mine când am venit prin Fecioară? Ba încă prin împietrirea lor am câștigat neamurile pământului la care se vestea cuvântul prin propovăduirea apostolilor Mei cei din iudei, rămășița din iudei pe care Mi-o dăduse Tatăl. Și iată, azi vin misionari din toate părțile lumii în România ca să se ducă înapoi cu vestea despre lucrarea cuvântului Meu cea purtată de fiii grădinii cuvântului.

Sunt puțini cei ce nu cred, și par mulți, dar sunt puțini, iar cei mulți care cred vor deosebi în stânga pe cei puțini care se vor dovedi că n-au crezut și au lovit piciorul calului ca să cadă călărețul. O, războiul e mare, dar biruitorii sunt cei mulți care cred. Cei puțini care nu cred dau război cu Cuvântul lui Dumnezeu și cu calul cel alb pe care stă Cuvântul lui Dumnezeu. Calul cel alb, cine este? Cei ce poartă lucrarea cuvântului Meu de la cer pe pământ, fiii grădinii cuvântului Meu, care Mă fac pe Mine trup și cuvânt în grădină, fiii care aud glasul Meu și Mă fac carte pe pământ și Mă dau oamenilor; ei sunt calul Meu cel alb, iar Eu sunt Călărețul Care străbate pe cal alb calea între cer și pământ, și spre mulțimi apoi, ca să Se vestească întru venirea Sa cu sfinții. Amin.

— **O**, Domnul meu, Călăreț Care Te porți pe cal alb! Scris este în Scripturi: *«Oștiri din cer vin după El, călare pe cai albi, purtând veșminte de vison alb, curat»*. Tu stai pe tron alb, iar dinaintea feței Tale pământul și cerul fug, și ai arc și ai cunună și biruiești stând pe nor alb cu cunună de aur pe cap, și vei birui toată necredința de pe pământ, că Te vei arăta credincios și adevărat războindu-Te cu dreptate, Doamne.

Te-am așteptat în porți ca să intri iar în cartea mea, căci cărțile au porți de intrare, și eu am stat cu cartea mea deschisă ca să intrăm iar în ea, ca să Te rog și eu pentru cel de azi care a purtat lucrarea lui Ioan, botezătorul Tău. Muștră-i pe cei necredincioși, că sunt puțini, și numai părerea e că sunt mulți, și chiar și din cei ce par împotriviți, cred în lucrarea cuvântului Tău și se frământă și se întreabă despre taina cuvântului Tău.

Ieri am ieșit cu fiii și cu apă sfințită de Bobotează, iar la mulțimea adunată la cuvântul Tău, preoții care veniseră la izvorul cuvântului Tău s-au sculat în picioare și Ți-au dat salutare când cuvântul Tău a început a curge, și s-au aplecat preoții sub mâna preoților Tăi care treceau cu busuiocul muiat în apă sfințită de cuvântul Tău, închinându-se Ție, Cel ce cobori în grădină peste fii. Și mulțime de preoți se vor apleca tainei cuvântului Tău, Cuvinte Doamne, că eu voi ieși cu fiii, și Tu îi vei întări cu putere ca să poată îndura apăsarea duhului lumii, și îngerii vor fi cu ei și vor aduna pe cei aleși

ai Tăi dintre cei ce se vor aduna la izvorul cuvântului Tău, că Te porți cu izvorul Tău din loc în loc, căci Tu ești Mire și nuntești cu mireasa, dar cuvântul Tău, ca un voievod, ca un vornicel cheamă la nuntă, ca să alegi din nuntași pe cei credincioși, și ca să faci ei voia Ta și să ia viața Ta în ei, că asta este voia Ta.

Ai milă de Ioan cel mic, de cel de azi, care și-a păzit capul. O, dar el nu s-a ascuns de oameni, și s-a ascuns de Tine; nu s-a păzit de oameni, și s-a păzit de Tine. Mă port mereu după el și îl văd când se roagă Ție spunându-Ți că Te iubește, dar el nu mai are minte. Mintea lui stă supusă sub amenințarea mai-marilor bisericii care se tem de Tine și de cuvântul Tău, și temându-se se luptă împotriva Ta. Se tem de poporul Tău, că poporul Tău nu este fricos, și de aceea este, și este al Tău, dar mai-marii bisericii sunt fricoși, și fricoșii cad din cer, cad din Tine. Cei dintâi care cad sunt cei fricoși, și după aceea hulitorii și desfrânații și ucigașii și mincinoșii și alții ca ei, dar fricoșii le au pe toate acestea, și de teamă să nu fie prinși cu ele o fac pe fricoșii, sunt fricoși și se ascund de cuvântul Tău care le vâdește pe toate. Ei zic că se ascund sub Tine, da' de unde! că ei se iubesc pe ei, nu pe Tine, că dacă Te-ar iubi pe Tine Te-ar primi și Te-ar cunoaște în cuvântul acesta, că Tu ești cuvânt, Doamne. O, niciodată n-a fost biserica așa cum este azi. Azi omul bisericii nu crede în Dumnezeu, că după cum trăiește și după ceea ce face nu i se pune credință în Dumnezeu. Avraam a crezut, și a fost socotit neprihănit, dar ei nu cred, și sunt socotiți prihăniți și sunt prihăniți și de aceea nu cred, și sub această piatră a lor stă presat Ioan cel de azi, cel ce Ți-a pregătit calea Ta spre mulțimi prin mărturisirea lui.

Ioan este cel ce mărturisește despre Lumină. Nu este el Lumina, ci mărturisește despre Lumină. Ioan se numește cel ce mărturisește despre Lumină. Este scrisă în cartea Ta mărturisirea lui despre Tine, despre Lumină, Doamne. Adu-Ți aminte că el aduna toate mărturiile lui și spunea la fiii mei să le păstreze pentru ziua mărturiilor, iar fiii mei le-au pus în carte, după cuvântul lui, căci fiii mei l-au ascultat ca pe un arhiereu al Tău, și când le-am spus să facă ei cartea cuvântului Tău, el le-a binecuvântat prin cuvântul său rostit lucrarea cărții, și apoi a fost pus de arhierii să rostească hulă împotriva fiilor Tăi pe care el îi iubea. Mustră-i pe cei ce l-au apăsă și nu-l muștra pe el, că el nu mai are minte, că Tu i-ai luat-o să nu mai aibă și ca să nu fie învinuit de conștiința lui atunci când se va ridica pe picioarele lui. Dacă el s-a ascuns de Tine, Tu Te-ai tras din el, și el minte nu mai are, că Tu ești mintea celui credincios Ție. Tot cerul Te roagă pentru el, că el are de împăcat pe România cu Tine, Doamne. Mustră-i pe cei ce-l apasă, pe cei ce l-au făcut să nu mai creadă în cuvântul Tău. Mustră-i, Doamne, și pe el înviază-l în Duhul Tău Cel Sfânt, că mila biruiește judecata, dar oamenii înțeleg greșit această Scriptură a Ta.

O, sfinții Tăi Te vor ajuta ca să Te vestești cu poporul Tău, Doamne, așa cum ierarhul Spiridon Ți-a spus: «Nu mai plânge, Doamne, că eu voi merge și mai mult, și mă voi arăta oamenilor pe unde voi merge și îi voi înțelepți prin cele ale dreptății, că iată, mila biruiește judecata, și oamenii nu se mai tem de Tine, Cel ce judeci cu dreptate». O, și s-a sculat Spiridon sfântul Tău și merge, și pe unde merge face dreptate pentru Tine și pentru sfinți și muștra pe cei ce stau în nepăsare, așa cum a trecut muștrând pe cei din țara unde stă el. El stă, și umblă, și îndreaptă, și muștra, și deșteaptă pe cei ce dorm, ca să nu mai plângi Tu lovit de oameni necredincioși.

Și așa vor lucra toți sfinții și vor împlini Scriptura dreptății Tale, că le e milă sfinților de Tine, Doamne. O, fie-Ți milă și de România și scoală-l pentru ea pe cel ce Te-a vestit peste ea. Scoală-l, ca s-o împace pe România cu Tine și ca să n-o lovești pe neștire, că Tu ai cuvântul Tău în România. Zguduie zidurile cele reci ale bisericii lumii care dau să Te ascundă pe Tine în ele, că Tu nu locuiești în case făcute de oameni. Tu locuiești în templul Tău, în omul cel credincios, Doamne, căci cerul și pământul sunt tronul și așternutul Tău, și pe acestea mâna Ta le-a făcut. Ce casă să-Ți mai zidească Ție omul, Ție, Cel ce locuiești în nor, în negură, în taină acoperit, nu între ziduri reci și fără fii de ai Tăi între ele? Biserica este făcută din fii, nu din ziduri, nu din fiii lumii care fac ale lumii. Scoală-l pe cel ce doarme, ca să-i învețe pe oameni ce este biserica, ce este ortodoxie, Doamne! Coboară-Te cu norii spre el, și vino, și iată, vii, și ai venit, și vii mereu și strigi la el să se deștepte. Amin.

— **S** trig, Verginico, strigă și sfinții, strigă și fiii grădinii Mele, că la toți ne este milă de el, și făgăduințele Mele nu le pot lua înapoi de peste el, și el este cel ce stă peste biserica Mea, și dacă el n-ar fi în biserică Eu aș prăbuși într-o clipă biserica și lumea din ea, căci lumea numește altceva biserică. Dar îl am pe el sub aceste ziduri, sub această așezare făcută de oameni, furată din mâna Mea și a strămoșilor, și cei de azi fac din ea ascunzătoare de tâlhari. O, dacă el n-ar fi între ei, M-aș mânia și aș zgudui totul, până n-ar rămâne piatră pe piatră. Dar cu el am legământ nou încheiat, și îl voi aștepta să învieze, ca să mai scap prin el ce mai este de scăpat. Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 1997

Sărbătoarea sfinților trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan

Oile care s-au făcut lupi își sfășie puii. Pofta lumească este vrăjmășie cu Dumnezeu.

E u sunt Cel ce am trecut prin ușile închise și am zis pace celor ce nu aveau pace. Le-am zis: «Pace vouă!», ca să aibă pace cei ce nu aveau.

Eu sunt Cel ce vin la tine, Israele, că am putere să vin, așa cum am avut atunci când am trecut prin ușile închise. Vin la tine ca să ai și tu putere, că dacă nu-ți dau nu ai. Vin și îți dau Eu, ca să ai și ca să poți și ca să nu cazi sub neputințele tale. Eu sunt Cel ce deschid cerurile Mele ca să vin la tine și să-ți spun: pace ție! Mă fac cuvânt spre tine, Israele de azi, că fără hrană nu poți trăi, tată. Și de ce să mori din pricina lipsei de hrană când Eu sunt râu de cuvânt veșnic, fără început și fără sfârșit, râu veșnic, care curge? Râul curge din munte în vale, de sus în jos curge. Eu sunt râul, Eu sunt izvorul râului și nimeni nu-Mi dă curs decât Eu. Eu sunt tot ce fac Eu. Amin.

Vin izvor la tine, poporul Meu, ca să fac din tine râu, și râuri din râu, ca să se învețe omul să bea din râul vieții, să-l iau cu ușorul pe om, că omul cu anevoie crede în Mine, în cuvântul Meu cel veșnic nou, căci Eu nu sunt altceva decât cuvânt și faptă de cuvânt; mai întâi cuvânt, și apoi faptă de cuvânt.

O, Israele, o văd pe Verginica la porți și Mi-e milă de ea, și Mi-e milă de tine, tată, și intru, că am putere și îți dau și ție putere, că greu e de cel fără putere, și acela se prăbușește de lipsa puterii. Să știi, măi Israele, că cel ce se prăbușește, de

lipsa puterii se prăbușește. O, de unde vine această prăbușire, această lipsă de putere în om? O, tu trebuie să vorbești cu Mine ca să ai Dumnezeu, poporul Meu. Cel ce nu vorbește cu Dumnezeu, nu are Dumnezeu, nu are Stăpân cu Care să vorbească și să-l călăuzească. Vin să vorbesc cu tine, poporul Meu, că am putere să vin și să vorbesc, dar prea puțină credință este pe pământ în această venire a Mea la tine. Că te-am hrănit patruzeci de ani cu cuvânt, ca să te am mare, copil mare, copil credincios, și încă ce frumos am vorbit cu tine ca să Mă primești să vin, ca să te ajut să Mă crezi că Eu sunt Cel ce veneam și Cel ce vin și azi și încă vin! Vin, până vor fi văzute cerul cel nou și pământul cel nou, făgăduite de Mine, căci Eu făgăduințele nu le desființez nici măcar pentru necredința omului în făgăduințele Mele. Iată, Israele de azi, nimic nu desființez din făgăduințele Mele, nici chiar pentru necredința poporului Meu din zilele acestea care a fost cu Mine prin Verginica și care zice că a crezut, dar nu mai este. O, dacă a crezut, unde este? Iată, este cu cei necredincioși cel ce a crezut și nu mai crede și nu mai este cu lucrarea Mea, care nu se sfârșește niciodată precum Eu nu Mă sfârșesc. Cel ce s-a despărțit de cuvântul Meu, acela săvârșește adulter, că scris este: *«Cel ce se desparte de cel cu care se leagă și pleacă cu altcineva, acela săvârșește adulter»*.

O, poporul Meu care ești! Cel ce a fost, și a plecat din lucrarea Mea, acela este desfrânat, a plecat spre desfrânare, spre voie liberă, și, de teamă că i se vor judeca păcatele, se ascunde sub necredință și zice că Eu nu sunt această lucrare de cuvânt. Și iată ce spun azi: astăzi, dacă auziți glasul Meu, nu vă împietriți inimile ca și cei ce s-au răzvrătit împotriva lui Moise. Și iarăși mai spun: Eu sunt această lucrare de cuvânt; Eu, Cuvântul Tatălui. Eu sunt, iar acest cuvânt pe care Eu îl mărturisesc pentru cei ce nu cred, cuvântul acesta își va avea dreptatea sa. Amin.

O, Eu trebuie să vin să-ți dau putere, Israele mic și plâpând, că omul care s-a făcut necredincios în tine și a plecat din Mine și din tine, acela suflă prigoană spre tine, fiule mic și cu piciorușe moi. Acela e mai rău ca Iuda, tată, că Iuda nu M-a prigonit pe Mine și nici pe ucenicii Mei cei puțini pe care-i mai aveam în vremea patimilor Mele. Dar aceștia de azi nu M-au vândut, că n-au ce mai vinde, dar M-au hulit și Mă hulesc și Mă fac mincinos și zic că nu sunt Eu, și zic că e omul și nu Eu; și cine zice așa, acela a și fost judecat de Scriptură și de toți proorocii ei, căci Eu în om am locuit și am avut tron și cale spre oameni, și M-am făcut cuvânt proorocesc din om. O, dacă în cuvântul Meu cel fără prooroc nu crezi, căci Eu sunt mai mare decât prooroc, atunci crezi în prooroci? O, cine ești tu, cel ce te faci dumnezeu peste tine și peste alții pe care-i tragi de la Mine ca să fie cu tine? O, cine ești tu, cel ce-Mi tulburi planurile Mele și le faci deșarte peste tine și peste alții? Ești tu, oare, cel ce te-am pus să-Mi măsoari Mie pașii și calea de la cer la pământ? Ai fost tu de față când M-am născut din Tatăl Cel fără de ani cuvânt, și apoi trup, și acum duh? Cine ești tu, cel ce te încumeți să Mă măsoari cu omul pe Mine, Cel ce am fost o clipă mai prejos decât îngerii ca să pot muri pentru tine și ca să Mă răscumperi de Dumnezeu al tău? Omul M-a vândut pe plăceri, și Eu M-am lăsat răscumpărat de om, și omul nu Mă vrea. Cine ești tu, cel ce pui pronia sub obroc prin neînțelepciunea cuvintelor tale? Erai tu când am întemeiat pământul și am întins peste el măsura Mea și am hotărât hotar apelor în care să se zdrobească semeția valurilor mării? Poți tu să poruncești soarelui să răsară și să apună? Știi tu cămărilor stihiiilor pe care le țin sub hotar pentru

zile de certare? Poți tu să încheși apele mării? Cunoști tu toate aceste legi cerești ca să faci pe pământ cele scrise în ele? Poți tu să dai hrană puilor de lei, care cer de la Mine mâncare? Au toate acestea un Tată? O, cel ce judecă pe Dumnezeu, va răspunde, oare, la acestea? Cel ce cutează să clevească planurile Mele fără să aibă înțelepciune va putea să se măsoare cu Mine? Eu sunt Cel ce am vorbit din nor și am născut Cuvânt din cuvânt și L-am numit Fiul Meu, și Tatăl în Fiul este, și Unul este Dumnezeu, dar ca azi n-am grăit niciodată pe pământ peste oameni, și ca azi n-am găsit în veacuri atâta necredință. Nici Iuda n-a avut necredință, dar azi, hula împotriva coborârii Mele în cuvânt aduce cutremur în cer și pe pământ, că mulți dumnezei se ivesc chiar din poporul care a fost hrănit de la sânul cuvântului Meu care curge azi întru arătarea slavei cuvântului Meu, care este numele Meu.

Verginico, trâmbița Mea pe pământ și în cer! Cine, tată, mai crede că toți cei vii sunt vii pe pământ și în cer? Cine, tată, mai crede în Scripturi? Cine, tată, cine, când atâția dumnezei se ridică peste Dumnezeu, iar Dumnezeu, Unul este. O, fiică veșnic vie, plânsul tău plânge în Mine, că tu ai oblojit o mulțime de creștini și i-ai îmbucăturit cu cuvântul Meu, și ei au luat putere și au plecat cu ea la desfrânare, tată, și s-au făcut hulitori. Dar Eu Mă voi face hotarnic, și voi răscumpăra statura ta întru Mine, că tu ai fost a Mea pe pământ, și mulți din cei care au mâncat la masa Mea cu tine s-au sculat cu război împotriva ta și a Mea și au depășit pe Iuda, că Iuda n-a hulit, dar aceștia de azi, care au plecat din staulul acestei lucrări care nu se sfârșește, au hulit pe Duhul Sfânt, și ei zic că te hulesc pe tine și pe urmașii tăi cei credincioși ție și Mie.

— **O**, eu Îți amintesc de cuvântul Evangheliei Tale de atunci, că așa ai spus atunci: *«Cine păcătuiește împotriva Fiului Omului, i se va ierta»*. O, aceștia sunt fără de minte, Doamne, și păcătuiesc împotriva mea, cea născută din om pe pământ, și eu îi iert pe cei ce nu știu ce înseamnă Duhul Tău Cel Sfânt în om, căci Duhul nu este cu măsură dat. Dacă Tu vei ierta pe cei ce au păcătuit împotriva Ta ca Fiu al Omului, eu lucrez lucru la fel cu lucrul Tău, că scris este: *«Orice ucenic va fi ca învățătorul său»*. Nu știe omul necredincios ce este Duhul Sfânt. Nu știu nici cei hrăniți de Tine care au plecat la desfrânare, care au pus carte de despărțenie între Tine și ei prin cuvântul lor de necredință și săvârșesc acum adulter înaintea Ta, Cel ce erai Stăpânul lor, cu Care ei erau legați prin legământ de cuvânt, că de aceea Tu îi întreabai: *«Fiilor, credeți voi că Eu sunt Dumnezeu?»*, și ei ziceau: „Da, Doamne, credem“. O, ei s-au dus spre desfrânare și s-au făcut dumnezei și își acoperă despărțirea de Tine cu necredința lor în cuvântul Tău care vorbea cu ei.

O, iartă-mi bunătatea mea cea împotriva dreptății cuvântului Tău care-și cere dreptate. Dar eu pe toți cei ce mă hulesc pe mine și pe cei ce poartă înainte lucrul început prin mine, îi iert, Doamne, și îi iartă și fiii noștri, la care venim ca să lucrăm până la capătul lucrului, Doamne.

— **O**, Verginico, cel ce nu vorbește cu Dumnezeu, nu are Dumnezeu, nu are Stăpân cu Care să vorbească și Care să-l călăuzească. Dar cine mai știe legile cerului pe pământ? Mi-e milă de mila ta, Mi-e milă când te văd ce miloasă ești tu, cea hulită de cei pe care i-ai cuprins la pieptul tău în care Eu intram și cuvântam prin gurița ta, și unii ca aceștia pun lumea să te hulească, tată, de parcă ar avea vreun câștig bun. Ce să le fac la aceștia? O, Îmi vine să șterg din dreptul numelui lor darul credinței, ca să nu-l mai

aibă vreodată și să-și încerce întoarcerea în sânul Meu, căci sânul acestei lucrări, este sânul Meu pe pământ cu oamenii, tată. La nimic nu vor mai fi buni cei ce s-au sculat să se lovească în Mine, că scris este: «*Cel ce se va izbi în Mine se va zdrobi pe sine, nu pe Mine*», și cine este pentru zdrobit, se va zdrobi, că peste voința omului Eu nu trec. Pot aceștia să zică așa cum a zis Pavel: «*Am lucrat rău, din necredință*»? O, Pavel împlinea legile cerului, și era râvnitor pentru viață plăcută cerului, și i-am ieșit în cale să Mă cunoască adevărat Fiul al Tatălui, venit pe pământ cuvânt, căci cuvânt M-am arătat lui, cuvânt și lumină a cuvântului Meu.

O, Verginico tată, tu ești venită cu sfinții în serbare peste Israel; sfinții ierarhi Vasile, Grigorie și Ioan, care s-au coborât din cer la tine și M-au dat ție din potir ceresc, căci potirul e cer, tată, cer care-L ține pe Dumnezeu. Am intrat cu tine în Israel, cu serbare de arhierii, și Ne facem cuvânt de învățătură peste fiii de azi, și Ne facem putere în fii, ca să nu se prăbușească, fiindcă cel ce se prăbușește, de lipsa puterii se prăbușește. O, de unde vine această prăbușire, această lipsă de putere în om?

Facem praznic de cuvânt și punem pe Israel la masa cuvântului, Verginico, și lucrăm hrană tare, dar cu mângâiere și cu nădejde, că vremea apasă și pândește, și oile care s-au făcut lupi își mănâncă puii, că e vreme de foamete pentru necredincioși, și lupul din fire este flămând. O, e de plâns cel ce se face din oaie, lup și își mănâncă puii ca să-i nască lupi și să-i învețe să sfășie și să se sfășie pe ei înșiși prin poftele lumești care duc pe om la vrăjmășie cu Dumnezeu așa cum zice Scriptura. Lucrăm, tată, că puterea cerească e putere, și Noi n-am mai lucrat de mult. Dar Ne-am uitat peste Israel și în jurul lui și în căile lui, și e de lucru, tată, și Eu văd ce mare este lucrul tău pe care vrei să-l lași din Mine peste Israel, doar, doar vom mai repara pe cele stricate din duh de necredință. Dar numele Meu și al tău va birui prin poporul Nostru de azi, că toți sfinții vin cu Mine și cu tine, ca să țină tare lucrarea cuvântului lui Dumnezeu.

— **O**, Domnul meu, Care nu-Ți sfârșești cuvântul Tău în mine! O, nu citește cartea Ta cu mine, n-o citește cel răzvrătit, și dacă o citește face ca sectanții și ia din ea ce-i vine bine lucrării lui de răzvrătire. Dacă ar crede cel răzvrătit în lucrarea Ta cu mine pe când eram în trup cu Tine în mine, ar citi bine și ar împlini, și dacă ar împlini ar crede mereu și nu s-ar scula să hulească și să găsească vină celor mici, peste care eu mi-am lăsat lucrul Tău din mine așa cum l-a lăsat Ilie peste Elisei, că n-am avut pe alții din popor mai iubitori de cer, că toți iubeau pe cele de pe pământ, toți se dădeau după mersul omului de azi și ziceau că-I slujesc lui Dumnezeu, și găseau nod în papură ca să se smintească și să aibă de ce pleca de sub cortul Tău, Doamne. Cei ce n-au iubit viața Ta și cuvântul Tău, care curge ca râul, aceia s-au dus spre lume și s-au despărțit de izvor, și dacă au făcut așa și-au luat plată de necredincioși. Necredința îl umple pe creștin de ură, de clevertire, de mărire de sine, de pizmă între cei rămași cu Tine și de duh de minciună, Doamne, că scris este că dintre cei ce sunt ai Tăi se scoală necredincioșii și pleacă și cine pleacă, nu pleacă cu mâna goală, și pleacă cu cei ce au stat ca și ei, ca și cum n-ar fi fost de ai Tăi. Tu îi oblojeai și ziceai ca ei și îi mângâiai, dar dacă au plecat, iată, nu erau de-ai Tăi.

Creștinii care au fost în această lucrare și n-au stat ca în cer cu Tine, Doamne, aceia și-au pregătit blestem cu însăși inima lor semeață, și blestemul a picat și pe fiii lor, și nici fiii n-au avut parte de lumina acestei lucrări, că scris este: «*Ce*

mănâncă părinții, mănâncă și fiii, și li se strepezesc dinții mai rău decât părinților». De aceea spui Tu că e de plâns, că oile care s-au făcut lupi își mănâncă puii, că e vreme de foamete peste necredincioși, și dacă nu mănâncă din cuvântul Tău ca să fie vii, își mănâncă puii ca să-i nască lupi și să-i învețe să sfășie mai rău ca părinții, și să se sfășie pe ei înșiși mai rău ca părinții, căci poftele lumești și statul cu lumea și cu duhul ei, îl duc pe om la vrăjmășie cu Dumnezeu, căci scris este în Scripturi că «*tovărășia cu duhul lumii și cu cele lumești, duce pe om la vrăjmășie cu Dumnezeu*».

O, Doamne, eu Te apăr pe Tine și pe mine ca să știe și lumea că avem dușmani care ne lovesc, și că dușmanul Tău nu poate fi bun nici pentru lume. O, ce durere! Dintre cei ce au fost cu Tine s-au sculat dușmani, și găsesc pricini de sminteală ca să tragă de lângă Tine pe cel credincios. Și unde să-l ducă? Unde, Doamne? Nu se va mai găsi pe nicăieri loc pentru aceștia, și greu este cuvântul Scripturii pentru unii ca aceștia. I-au despărțit de Tine poftele trupești și lumești, și acum își acoperă faptele rele cu necredința în lucrul cuvântului Tău, care vedește pe cele rele ale omului. Iată, eu văd că unii ca aceștia atrag mânia Ta peste tot pământul, că Tu Te-ai umplut de durere de la cei răzvrățiți, care Te-au părăsit și au luat calea lui Valaam.

O, omule creștin care ai trecut prin această lucrare și nu ți-a plăcut să stai creștin! Să știi că dacă bați un cui într-un lemn, și dai apoi să-l scoți ca să folosești lemnul, urma cuiului se vede și toți văd că acolo a fost bătut un cui. Să știi, fiule plecat în robie, să știi că numele tău pe care-l ștergi cu mâna ta din cartea acestei lucrări, lasă locul gol, și se vede că a fost scrisul șters, și toată lumea va ști de tine că te-ai făcut trădător de Stăpân, și nimeni nu te va ferici, și nu-ți vei găsi loc în nimeni și pe niciunde tu, cel ce te-ai jucat de-a statul cu Dumnezeu, căci cartea lui Dumnezeu va fi întregă, și omul de pe pământ nimic nu va mai citi decât Cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă orice știință va apune și orice limbă va tăcea și numai Domnul va mai avea cuvânt.

Iată, fiule mângâiat de Dumnezeu, iată ce ai făcut dacă ai venit și ai plecat și ai luat cu tine putere bună de la Dumnezeu și o folosești pentru cele rele ale tale! Eu văd ce ai făcut, dar tu nu vezi. Pentru tine hulește lumea pe Dumnezeu. Pentru tine mă face lumea desfrânată pe mine. Pentru tine se deschide gura lumii spre batjocură împotriva trudei lui Dumnezeu Care vorbește de patruzeci de ani peste pământ ca să aducă înviere omului. Te duci cu minciuni împotriva mea și a lui Dumnezeu și faci lumea să creadă și ațâți omul din lume la răutate și la hulă și la mărturie mincinoasă prin mărturia ta mincinoasă. O, eu am fost trâmbiță în mâna lui Dumnezeu și intra Domnul cuvânt în pieptul meu și cuvânta pe pământ, și lumea nu știa, că lucra Domnul ascuns. Mă ascundeam cu tine ca să te hrănesc cu cuvântul vieții, și veneai și mă căutai ca să-L iei pe Dumnezeu și să-L crești în inima ta și să nu te lași de calea vieții. Și ai mers, și ai mers până te-ai săturat de mers, și te-ai sculat acum și hulești împotriva Evangheliei lui Hristos, Care a zis: «*Cine iubește pe mamă sau pe tată sau pe soț sau pe soție sau pe copil sau averea sau rangul mai mult decât pe Mine, acela nu poate să fie ucenicul Meu, acela nu poate câștiga împărăția Mea*».

O, ai pus lumea să hulească pe Dumnezeu, și Evanghelia lui Dumnezeu, că dacă tu nu mai vrei cu viața lui Dumnezeu, nici pe cel de lângă tine nu-ți place să-l vezi cu Dumnezeu, și hulești și zici că lucrarea mea desparte familii și oprește înmulțirea oamenilor și faci lumea să hulească mai rău ca

tine. Dar acum te întreb și pe tine și pe lumea care te-a luat pe tine de Dumnezeu, și întreb așa: apostolii cei de acum două mii de ani, au greșit dacă L-au urmat pe Dumnezeu și dacă n-au mai născut fii? Au oprit ei nașterea de fii dacă ei n-au mai născut fii? O, cine este hărăzit să fie apostol și ucenic al lui Hristos, acela nu mai este al său, ci al lui Hristos. Dar tu, creștine care ai avut chemare la ucenicie cu Hristos, te-ai uitat înapoi și ai pățit ca Sara lui Lot. Și dacă n-ai vrut să fii ucenic, că nu ți-a plăcut fără poftă trupești, și dacă ai stat lângă Dumnezeu născând fii, ce-ai folosit din fii, ce-a folosit Dumnezeu din fiii tăi la care le-a dat nume din cer ca să-i nască din cer și să fie cu cerul apoi? Ce-ai folosit tu, cel ce n-ai voit să domnească Dumnezeu peste tine dacă ai zis și încă zici că nu este Dumnezeu acest cuvânt? Ce-ai folosit? Ba încă vei ajunge rău, că-ți vei plânge și soarta ta, și pe a fiilor tăi, căci cel ce înșeală pe Dumnezeu, acela ajunge rău. Tu vezi că cel ce înșeală pe om ajunge în temniță. Dar cel ce înșeală pe Dumnezeu, ce va face?

Să știi, fiule necredincios, că numai și numai ție îți faci rău, și nimănui altcuiva, căci precum fiii tăi ascultă de tine ca să lucreze ca tine, că tu i-ai născut și îi naști de câte ori vrei și cum vrei, tot așa și fiii lui Dumnezeu, ascultă de Dumnezeu ca să-i lucreze ca El pe fii și să-i nască mereu din cuvântul cerului pe pământ, că la început a fost facere, iar la sfârșit este naștere. Naște și omul fii, naște și Dumnezeu fii, dar Cel veșnic, veșnic va rămâne, și veșnicia este biruitoare prin cei născuți pentru ea. Iată, mereu a învățat Dumnezeu pe fiii din Israel să nu se oprească la sfat cu cei răzvrățiți, și cine nu ascultă, nu ascultă, și prin neascultare desface pământul de sub el și se lasă înghițit ca în vremea lui Core, și ca și fiii lui Core se dau deștepți cei ce se răzvrătesc, și făcând așa, cad în adânc și se fac pământ.

O, popor mititel, care te ții pe picioare cu Dumnezeu! Tu să ascuți, fiule plâpând, și să ieși din preajma celor răzvrățiți, ca să nu se întineze urechea ta, mintea ta, inima ta, credința ta și mântuirea ta, fiule iubit, că n-a fost niciodată să nu aibă Dumnezeu dușmani. Și fii bine atent, că dușmanul nu e cel din afară, ci numai cel din casă, cel ce știe casa, cel ce cunoaște bine casa și pe toate ale casei.

Aud pe câte unul că a fost prost că a crezut. Vai ție, care spui așa! Când ai fost prost? Atunci când te luptai să fii credincios și curat și bun și sfânt? Sau acum când nu te mai lupti și te lași în desfrânare cu toate simțurile tale și te faci sălaş păcatului și duhului lumii și înțelepciunii lumii, care pierde în curând cu toți fiii ei? O, Dumnezeu te va face cunoscut lumii, și lumea se va uita la tine ca la un trădător de Stăpân și nu vei mai găsi nici un stăpân de care să te rogi să-i porți numele ca să nu pieri fără de nume, că dacă lui Dumnezeu nu I-ai putut rămâne credincios, nici un stăpân nu se va bizui pe tine că vei putea fi bun și curat pentru el. Te legi de vorbe de sminteală ca să poți pleca din brațul cuvântului lui Dumnezeu, care este curat și mântuitor. Zici că fiii cuvântului lui Dumnezeu sunt răi, și te smintești întru Dumnezeu dând vina pe fiii cuvântului. Și dacă ei sunt răi, tu ești bun? Tu, cel ce judeci, ce câștigi? O, să știi că bârna aceasta pe care o pui în ochii fiilor cuvântului, o înfigi în lumina ochilor lui Dumnezeu, căci fiii cuvântului sunt fiii lui Dumnezeu, care duc greul pe pământ ca să fie Domnul pe pământ cu oamenii. O, Domnul te-a iubit, și tu iată ce ai făcut. Ți-ai descoperit nestatornicia ta, iar statura ta cea rea pică pe cinstea lui Dumnezeu, și Domnul Se scutură de necinste, că dacă te-ar răbda așa S-ar lăsa El mincinos în lucrarea Lui de înviere și de strigăt peste om ca

să vină omul la mântuire și la sărbătoare de veac nou și la întâmpinarea cerului nou și a pământului nou, căci le-a venit timpul să se arate. Amin.

— **O**, Verginico, să nu uiți, tată, că Eu am fost hulit ca și tine, și se iscau mărturii minci-noase și Mă făcea lumea desfrânat și hulitor de cele sfinte și stricător de lege, așa cum și azi Mă numește și pe Mine și pe tine. Mă uit, tată, pe urma defăimătorilor care s-au sculat dintre cei hrăniți de Mine prin tine. Mă uit la ei cum scoală pe omul din lume la zăzanie, la minciună, și te face desfrânată, și zice că nici iadul nu te primește pe tine cât ai stricat tu mintea oamenilor. Așa este, tată. Iadul se jelește când aude de tine, și nu te primește, că tu ești ca și Mine salvatoare pentru cei ce plâng în iad după scăpare, așa cum a plâns preotul din satul tău care te-a dat pe mâna chinuitorilor, și pe care l-am scos din iad la rugăciunea ta, Verginico.

O, ce să fac cu cei ce te hulesc și azi? Am dat pieire la mulți hulitori de ai tăi care te loveau și azi lovind în fiii cuvântului Meu, pe care tu i-ai născut ca să avem mergere înainte, tată. O, Verginico, lumea nu știe că și fetele tale pe care le-ai luat de la surioara ta ca să fie ale tale, nu știe lumea că le-ai crescut cu dragoste ca să fie ele pentru cer, și te-au hulit și ele, tată. Au rămas în casa ta și nu te iubesc fetele tale, căci proorocul în casa lui nu este prețuit, și este hulit și disprețuit și desființat. Ele spun la lume minciuni, și lumea spune la altă lume, că și ele s-au făcut lume. O, s-au făcut lume fetele tale și fiii lor și fiicele lor, și cum să nu hulească dacă nu le-a mai plăcut să fie creștini? În zadar hulesc, că dacă se uită cineva la ei și la cei huliți de ei, la copiii cuvântului Meu, se vede ura, tată, se vede viața, se vede adevărul, acoperit de minciuna celor ce s-au făcut necredincioși. Că am scos din lume și din rătăcire și din fapte rele pe fiii pe care i-am hrănit atâția ani prin tine și prin fiii urmași ție, iar ei în loc să-Mi mulțumească fiindcă i-am iertat și i-am primit și i-am șters de murdărie și i-am hrănit ca să fie vii și curați, ei se găsesc să se întorcă înapoi la rele, și să se facă faptele lor mai rele de șapte ori ca înainte.

Nu plânge, tată, că te hulește pe ici pe colea lumea din satul tău, că lumea are mai puțin păcat decât cei ce ți-au fost casa ta decât cei ce au cunoscut casa ta și s-au făcut dușmani de casă și de neam. De ce s-au făcut? Iată, spun Eu de ce s-au făcut. Au iubit desfrânarea, au iubit poftele și duhul lumii, au iubit mărirea de sine și neînțelepciunea, și dacă au făcut așa, se tem de judecata cuvântului care a curs din Mine prin tine în vremea lor cu Mine, și fac mincinos cuvântul lui Dumnezeu ca să nu le judece viața lor pe care o trăiesc ei acum. Se acoperă sub necredință, dar necredința e pătură murdară plină de petele faptelor rele ale omului, pătură care face păduchi, și de această învelitoare va fugi și cel mai aprig om. Eu nu judec nici pe cel necredincios, nici pe cel ce strică credința omului, nici pe cel ce se lasă ispitit de necredință. Dar spun așa: lucrarea Mea cu tine, Verginico, lucrarea Mea cu fiii cei urmași darului cel mare al cuvântului Meu, lucrarea Mea este adevăr. Cuvântul Meu vine din cer pe pământ, pe cărare întocmită de cer prin cuvântul Meu. Cuvântul Meu este cuvântul lui Dumnezeu, care judecă pe cei ce nu cred în cuvântul Meu. Amin, amin, amin.

Hai, Verginico, să Mă aștern cuvânt și în cartea Mea, și tu iar vei veni cu Mine în cartea ta, că ai de lucrat peste niște inimi cu care nu s-a vorbit prin cuvânt până acum. Vom sta la masă de cuvânt, vom sta cu inimi noi, cu suflete calde, cu inimi pline de aripi și de iubire și de bucurie cu Dumnezeu, și vom lucra peste ele, Verginico, lucru nou. Amin.

*

Cuvântul Meu din vremea aceasta se aude din Mine, se aude din cer și se scrie în cartea sa din vremea aceasta, căci fiecare vreme își are cuvântul ei din Mine și cartea ei, iar cartea cuvântului Meu Eu sunt. Dacă Eu grăiesc, Eu sunt. Cine nu crede că Eu sunt Cel ce grăiesc cuvântul Meu, acela nu are Dumnezeu, acela nu cunoaște tainele Scripturii, căci Scriptura este cuvântul Meu care proorocește despre vremile cuvântului Meu, de la început și până la sfârșitul lucrului mântuirii omului. Amin.

Vin la tine, Israele, cu praznic arhieresc, tată. Arhieriei Vasile, Grigorie și Ioan sunt în venirea Mea la tine, poporul Meu cel binecuvântat. E zi de sobor arhieresc, sobor sfânt, sobor cu binecuvântare de arhieriei peste Israel. Acești trei arhieriei au binecuvântat din cer pe pământ începutul lucrării cuvântului Meu în anul 1955 când M-am coborât cuvânt în Verginica.

Să știi, măi Israele, măcar tu să știi bine și să crezi bine că sfinții care M-au purtat pe pământ în sfințenia vieții lor, umblă pe pământ, vin pe pământ la oameni, vin din cer și își iau trupul pe pământ și fac planul Meu și iar intră în cele cerești, vin, și se suie; se suie, și vin la rugăciunea omului și la împlinirea planurilor Mele cu sfinții, căci sfinții sunt servii Mei pe pământ și în cer, în cer și pe pământ, și omul nu știe. Nu știe omul tainele ortodoxiei, căci așa se cheamă lucrarea Mea, ortodoxie se cheamă, dreptate prin credință se cheamă. Credința cea bună a omului, aceea e ortodoxie; ortodoxie așa cum a avut Avraam, despre care Scriptura spune că i s-a socotit dreptate credința. Credință dreaptă, credință neprihănită, aceasta înseamnă ortodoxie. Cine nu știe să creadă în tainele cele de nepătruns ale lui Dumnezeu, acela nu poate să fie ortodox ca Avraam cel credincios și drept în credință, și ai cărui fii sunt stele ale cerului, credincioși ai cerului ca Avraam. Credincioșii sunt fiii lui Avraam. Sfinții sunt fiii lui Avraam, cei făgăduiți lui Avraam când i s-a spus: «*Seminția ta va fi ca stelele cerului*», ca sfinții cerului pe pământ, ca tine vor fi fiii cei ție făgăduiți. Cei credincioși tainelor lui Dumnezeu sunt neamul lui Avraam, sunt Israelul lui Dumnezeu cel din făgăduință. Amin. Credința dreaptă a sfinților se scrie pe pământ și mărturisește. Ortodoxia s-a scris și se scrie pe pământ, căci credința cea dreaptă se face faptă și neprihănire în om, așa cum s-a făcut prin arhieriei Mei, Vasile, Grigorie și Ioan, căci la credința lor veneau sfinții și mucenicii din cer pe pământ, și le făceau dreptate la credința lor, la cererea lor cea din credință făcută lui Dumnezeu.

Vin sfinții cerului pe pământ ca să facă dreptate celor ce strigă îndelung la Dumnezeu. Așa au venit cei trei arhieriei la Verginica și i-au dat Trupul și Sângele Meu după postul ei cel de patruzeci de zile și patruzeci de nopți, căci la porunca Mea ea a putut împlini pregătirea ca să fac din ea vas al Meu, vas al cuvântului Meu, sfeșnic de aur, candelabru cu șapte candelă, ochii Domnului, care cutreieră tot pământul, după cum scrie în prooroci despre lucrarea cuvântului Meu în Verginica, cuvântul Domnului către Israel, cuvântul care nu lucrează prin tăria sau prin virtutea omului, ci prin Duhul Meu. Măinile Mele au pus temelia acestei lucrări și tot mâinile Mele o vor isprăvi, ca să știe tot omul că Eu sunt Domnul Dumnezeu acestui popor la care Tatăl M-a trimis, și cine defaimă începutul lucrării Mele și vasul Meu în care am avut lucrarea Mea, acela în curând va vedea piatra cea din urmă în mâna Mea.

Israele, fiule mititel, fiule din urmă, tu ești piatră de temelie nouă, tată, căci cele vechi trec cu trosnet. Uită-te bine

ca să vezi cum trec, și ca să înțelegi cum trec cele vechi. Care sunt cele vechi și care sunt cele noi? Omul cel plin de păcatele și faptele lui cele desfrânate sunt cele vechi, iar omul cel curățit și albit de legea sfințeniei și de faptele ei cele veșnice sunt cele noi, sunt temelie nouă, sunt piatra cea din urmă pe care ziditorii care zidesc la veacul acesta n-o iau în seamă, căci ce legătură pot avea cele vechi cu cele noi? Așa și tu, Israele mic, piatra Mea de temelie nouă, să nu ai nici o legătură cu cele vechi, tată, și să fii om nou, cer nou să fii, pământ nou să fii, veac nou să fii, biserică vie să fii, și să fugi din Sodoma, să fugi de tot ce înseamnă Sodomă, că lumea și drumurile ei sunt Sodomă, tată. Pe tine te-am scos ca pe Lot, dar mulți soți de-ai tăi s-au uitat înapoi și s-au făcut de piatră cu tine și cu Mine, și Eu te-am născut pe tine pe cale, și te am, și am intrat cu tine în serbare de veac nou, iar cei ce s-au răzvrătit au pățit ca fiii lui Core și au fost înghițiți de cetatea Sodomă, de focul poftelor lumii, că n-au citit în Scriptura care spune că lumea și poftele ei pier.

Mulți din cei ce au fost și au plecat în necredință zic că au fost proști că au crezut. O, dacă i-aș fi făcut Eu proști M-ar fi trimis anatemei, că scris este: «*Cine face pe fratele său prost, acela să fie anatema*». O, nici acum nu le zic proști celor ce au plecat de lângă înțelepciunea Mea și își zic că au fost proști când au fost deștepți. Nici acum când ei s-au lăsat singuri să fie proști și fără înțelepciune, nici acum nu le zic proști, dar zic altceva: mai fericit a fost Baraba care a fost eliberat în schimbul răstignirii Mele, că acela, din lume fiind și văzându-se eliberat pentru Unul Căruia I Se cerea răstignirea, scăpat fiind din temniță s-a purtat pe urma Mea până sus pe Golgota și a rămas de veghe lângă mormântul Meu, lângă mormântul Celui Care a murit în locul lui. A rămas pe Golgota și s-a ascuns apoi în tufiș, că aflase din zvonuri că Eu voi învia, și pleoapele lui nu s-au mai închis, până ce nu M-a văzut că am ieșit din mormânt. El a fost singurul om care M-a văzut când am ieșit din mormânt, după ce îngerul a dat piatra la o parte. O, tâlharul Baraba a stat de veghe în preajma mormântului Meu cel sigilat de mai-marii iudeilor, dar cine putea să pună pronia sub sigiliu? Nimeni nu credea că Eu, Cel răstignit, sunt Dumnezeu; nimeni nu știa îndeajuns decât după ce am înviat. Eu M-am lăsat răstignit, M-am lăsat spre moarte ca să înviez, și prin înviere să Mă știe omul că sunt Dumnezeu. Am profețit înainte de răstignire că Mă voi ridica din mormânt a treia zi, și când s-a luminat pentru ziua a treia M-am sculat și am cutremurat pământul și cerul, și îngerul a venit de sus și a dat piatra deoparte și a stat pe ea și l-au văzut străjerii care s-au trezit din pricina cutremurului; l-au văzut stând deasupra pietrei care sigila mormântul și s-au îngălbenit de frică și s-au făcut ca morții, și venind mironosițele au găsit piatra rostogolită și li s-a vestit de către înger că am înviat și că voi merge la ucenicii Mei. Maria a stat lângă mormânt ca să afle unde am fost pus, ca să afle unde sunt, și Eu M-am arătat ei și i-am zis: «*Pe cine cauți?*», și uitându-se M-a cunoscut după glasul Meu. Ea a fost prima între ucenicii Mei care M-a văzut după înviere, dar Baraba tâlharul a fost de față treaz, că de la răstignirea Mea și până la învierea Mea, el nu s-a dezlipit din preajma mormântului, și în vremea cutremurului a văzut îngerul venind de sus, care, rostogolind piatra cea așa de mare și stând pe ea, a vestit învierea Mea mironosițelor.

O, mai fericit a fost Baraba tâlharul, care a crezut că Eu sunt Dumnezeu Care voi învia și Care l-am scăpat de la moarte prin moartea Mea și prin învierea Mea, căci din lume fiind,

a crezut și s-a pocăit de toate faptele lui rele auzind de faptele Mele. El n-a mai judecat faptele și lucrările Mele ca fiind rele așa cum au făcut cu Mine cei din casa Tatălui Meu. El s-a uitat la faptele lui rele atunci când M-a văzut pe Mine dat la moarte de iudei în schimbul eliberării lui, căci lumea striga să Mă răstignească și să-l elibereze pe Baraba. Lumea era sfătuită de preoți să ceară eliberarea lui Baraba cel vestit în rele, iar când Pilat a întrebat lumea: «*Dar cu Hristos ce să fac?*», lumea a răspuns să Mă răstignească după cum luase învățatură de la preoți.

O, iată de unde pleacă răutatea și azi împotriva lucrării Mele de cuvânt. Baraba a fugit din lume și s-a purtat după Mine, Cel condamnat la răstignire, și M-a văzut Baraba în vremea învierii Mele, și a văzut și pe mironosițe, și M-a văzut când am venit spre Maria Magdalena, care plângea așteptându-Mă lângă mormânt. Mai fericit, de o mie de ori mai fericit a fost acest om din lume decât cei ce ziceau că sunt ai lui Dumnezeu și că Mă răstignesc pe Mine din râvna lor de Dumnezeu pentru salvarea neamului lor după cum a zis Caiafa: «*Mai bine să piară Acesta decât să piară tot neamul nostru*». O, Eu nu le zic proști la cei ce au plecat de lângă înțelepciunea Mea zicând că au fost proști că au crezut, dar le zic: mai fericit va fi un tâlhar care va avea parte să vadă lumina Mea și veacul Meu cel cu slavă văzută; mai fericit decât cel ce a fost cu această mare taină de cuvânt din cer și n-a stat lângă raza ei până la învierea cea mare. O, în loc să se fi pregătit și să fi vegheat în hăinuță albă și cu candela aprinsă venirea Mea, ei s-au făcut neînțelepți ca fecioarele cele nebune care și-au zis că Domnul întârzie.

O, Israele, tu să zici mereu că vine Domnul și să aștepți mereu slava cea văzută, ca să nu fii luat pe neștire, că fericit este cel ce așteaptă îmbrăcat și veghind așa cum a stat Baraba în veghe până la învierea Mea. Tu mereu să zici că vine Domnul, și mereu să zici: „*Vino, Doamne!*“, după cum este scris: «*Duhul și mireasa zic: „Vino!“, și cel ce aude, să zică și el: „Vino!“*», să zică după tine: „*Vino, Doamne, vino!*“.

Israele fiule, să zici mereu că vine Domnul, ca să se împlinescă venirea Mea cea cu slavă, și să stai mereu în hăinuță sfântă, în hăinuță albă și să zici: „*Vino, Doamne!*“.

O, greu e de cel fără putere, greu e de cel fără credință, greu e de cel ce se smintește întru Mine și întru lucrul Meu cel tainic și adevărat. Cel ce se prăbușește, de lipsă de putere se prăbușește. De unde vine această lipsă de putere în om? De unde vine această prăbușire? O, Israele, ți-am spus ție, tată, să te ferești de duhul nepăsării și ți-am spus că lenea e păcat de moarte, păcat care îl prăbușește pe om. Așa este și cu cele duhovnicești. Duhul nepăsării îngâmfa omul, îngroașă simțul omului, și omul nu mai simte și cade în nepăsare și aiurează. Nu te lua după cel ce aiurează, nu te lua după cel ce se smintește întru Mine și întru fiii cuvântului Meu. Fugi, tată, de tot ce înseamnă sminteală pentru credința ta. De cel ce se smintește, să fugi, fiule din Israel. De cel ce clevește, de cel ce pune bârnă în ochii fiilor cuvântului Meu ca să se uite la bârnă apoi, de aceia să fugi, că nu-ți sunt buni ție. De cei ce râd de tine și de Mine, fugi, tată. Celor ce-ți vorbesc în bătaie de joc, să nu le răspunzi nici un cuvânt, așa cum n-am răspuns Eu lui Pilat când Îmi aducea în față învinuirile celor ce mărturiseau strâmb despre Mine. Și dacă poți, să fugi de tot de cei ce-și bat joc cu vorbe de luare în râs peste lucrarea cuvântului Meu, căci cuvântul Meu e plânsul Meu care curge peste tine ca să te spele, ca să te țină curat, ca să te facă ceresc pe pământ. Fugi, tată, și nu sta în preajma celor răzvrătiți, că în cu-

rând se vor zdrobi izbindu-se în Mine și așa zdrobiți vor striga la Mine și la tine după mângâiere, că-i voi face să aibă nevoie de răcoare de suflet și de mângâiere și îi voi umili, și nu vor mai fi semeți cei ce s-au sculat împotriva lucrării cuvântului Meu.

Tu, ține-te copil deștept, fiule care ești cu Mine și care Mă ai de Dumnezeu adevărat, că omul cel necredincios nu știe ce este păcatul împotriva Duhului Sfânt. Ține-te, tată, pe piciorușe, că-ți dau putere să te ții, că iată, cei îngâmfați care s-au întors cu spatelul la Mine și la tine suflă prigoană peste sufletul tău, dar tu nu te teme; nu te teme și fii credincios și nu te teme. Îi voi îngenunchea pe cei necredincioși, că vai de cei ce ajung să vorbească aiurea despre lucrarea cuvântului Meu, despre puterea Mea cu care Mă fac cuvânt peste pământ ca să-i aduc omului înviere prin cuvântul cel din Mine.

Am sfinții cu Mine, și am serbare de arhieriei cu Mine în tine, Israele al cuvântului Meu. Ți-am dat în dar cel mai mare dar. Nu este dar mai mare între daruri decât cuvântul lui Dumnezeu purtat de om ca să aibă omul călăuză. Poartă, Israele, cuvântul Meu în sân așa cum porți crucea la gât și sărută-l, tată, și ziua și noaptea ca pe stăpânul care te duce de mână cu iubire și cu grijă.

Arhieriei Mei se scutură cu harul Meu peste tine ca să ai har, Israele. Ei au pus ungere arhieriească peste lucrarea Mea la început și la sfârșit, căci au venit și vin din cer la tine, mereu vin la tine arhieriei Mei. Ai văzut îngerul care a venit de sus și a desfăcut mormântul Meu și a stat de veghe în calea mironosițelor ca să le vestească învierea Mea. Îngerul cel fără de trup a luat trup înaintea omului și a lucrat lucrarea Mea. Dar sfinții care au purtat trup, cum să nu ia trup când vin la om ca să lucreze planul Meu? Așa au lucrat sfinții ierarhi peste această lucrare, căci s-au coborât din cer, au venit de sus, au venit din cele nevăzute și s-au lăsat văzuți la începutul și la sfârșitul lucrării Mele de cuvânt în vremea aceasta. Au venit acești sfinți la început pentru Verginica să o așeze înaintea Mea ca vas pregătit și sfințit, așa cum a venit Melchisedec la Avraam, și au venit și acum în vremea ta, cel mai mic din lucrarea Mea de cuvânt, și au pus înaintea ta vase alese ca să ai, tată, cuvântul Meu venit la tine, ca să nu fii nici tu, cel mai mic, lipsit de mana cuvântului Meu, și să Mă ai trup și cuvânt în tine, căci arhieriei Mei sunt din cer peste tine, și îți țin vie și nouă binecuvântarea ta și alegerea ta și iubirea ta cea caldă prin binecuvântare. Să nu ieși, tată, de sub binecuvântare, căci cel ce a apucat să fie binecuvântat prin cuvânt ceresc ca să aducă Mie lucru de folos pentru lucrarea cuvântului Meu, și apoi s-a făcut nepăsător de binecuvântarea rostită de cer, acela se usucă din picioare și se face sterp pentru cer și pierde și ce mai are și cade în patimi de ocară și în duh potrivnic lui Dumnezeu și se face dușman lui Dumnezeu și rob satanei. Să nu ieși, Israele, de sub binecuvântare, că vin, tată, și te învăț să nu-ți lucrezi răul tău, să nu te faci dușman al tău și al Meu așa cum s-au făcut cei care s-au lăsat în robia firii lor, căzând în necredință.

Arhieriei Mei se scutură cu harul Meu peste tine, poporul Meu, și să fie pomenirea lor în tine, Israele, că ei au învățat pe oameni să Mă pomenească pe Mine așa cum M-au pomenit ei, așa cum i-am învățat Eu să Mă pomenească și să Mă lase de pomenire. Nimeni nu te poate blestema pe tine, poporul Meu, căci Eu, Arhierul Cel mare, am peste tine mijlocitori cerești, arhieriei cerești, fii ai Arhierului Cel mare. Toți arhieriei cerului slujesc pentru tine, căci cei de pe pământ, te-au lepădat așa cum M-au lepădat pe Mine arhieriei

cei de atunci. Cei ce s-au lepădat de tine nu știu bine că tu ești poporul Duhului Sfânt, și dacă știu le este frică și se ascund sub necredință; le este frică pentru faptele lor rele, căci cuvântul Meu vădește faptele cele rele ale lumii și le este frică de tine, poporul Meu. Dar Eu ies cu tine, nu te trimit singur. Merg cu tine și trecem pe lângă lupi și printre lupi, și trecem ca să audă toți, și să cunoască oile cele bune glasul Meu și mersul tău cu Mine și vestirea Mea de nuntă cerească pe pământ. Merg cu tine, Israele. Mergem, tată, din loc în loc, și sfinții merg cu Mine și cu tine și te poartă pe aripile slavei și tu te vestești că ești poporul Meu, iar Eu, Dumnezeuul tău și al celor ce vor crede ca și tine în venirea Mea, în cuvântul Meu cu care Eu Mă las pe pământ. Amin.

— **O**, Doamne, noi, sfinții Tăi arhieriei, îți dăm slavă pe pământ ca și în cer, Doamne; Ție, Care stai așezat de-a dreapta scaunului măririi în ceruri. Noi, arhieriei cei mici, suntem binecuvântați de Tine, Cel mare, așa cum Avraam a fost binecuvântat de Tatăl prin Melchisedec.

O, Tu, Cel pururea viu, mai înalt decât cerurile! O, Tu, Cel ce Te-ai adus pe Tine Înșuți jertfă, Arhieriu desăvârșit în veac! Tu ne-ai binecuvântat pe noi, să fim ortodoxie peste pământ, și am fost, dar arhieriei cei de azi nu mai știu să trăiască faptele credinței drepte, și nu este dreaptă credința lor. Și dacă ei cred, faptele lor nu vorbesc despre credința dreaptă, și ne este milă de țara în care Tu Te faci cuvânt la sfârșit, și lucrăm peste poporul Tău ca să lucreze el peste țara cuvântului Tău, să lucreze credință dreaptă peste români, Doamne, că românul nu mai are învățatori, și Tu ai profețit în cartea de azi a cuvântului Tău că vei face din poporul Tău de azi învățatori de credință dreaptă. Și iată, ai făcut, Doamne, că dacă nu făceai, românul nu mai avea învățatori de credință în Dumnezeu, de credință dreaptă și de faptă dreaptă a credinței. Tu ești Învățătorul, iar poporul Tău duce învățătura Ta peste oameni, și oamenii vor învăța calea ortodoxiei, calea credinței cea din dar. Oamenii sunt învățați din fire să creadă, dar credința cea din fire nu are roadă pentru mântuire. Credința este dar din cer peste om, și Tu ai dat acest dar oamenilor și l-ai trimis pe poporul Tău să împartă daruri oamenilor. Luat-ai pe Israel, sluga Ta și rob-ai robime și dai daruri oamenilor, Doamne.

O, Tu, Cel ce paști pe Israel, ia aminte și dă darul credinței peste oameni, că mari sunt lucrurile Tale, și pomenire ai făcut și faci de minunile Tale, și iată, taina lucrurilor Tale o vestește poporul Tău ca să dai moștenire oamenilor. Străpunge cu frica Ta trupul oamenilor ca să-i înțelepțești, Doamne, și să ia în dar darul credinței, că noi, arhieriei Tăi, suntem cu Israel cel de azi și binecuvântăm din Tine pe cei ce cred în Israel, pe cei ce se scoală dintre neamuri ca să creadă; pe poporul român îl binecuvântăm ca să creadă în Tine, Cel venit cuvânt la români, Doamne.

O, Doamne, poporul Tău cel din români este munte în care Tu locuiești, și multe piscuri de munți pizmuiesc muntele locuinței Tale, că Tu ai locuință în poporul credincios ca pe muntele Sinai, Doamne. Dar să-l întărești pe cel mic din români, și să binevestești pe România prin cuvântul Tău care curge din Tine, că Tu ai făcut din fiii cuvântului Tău învățatori de credință peste mulți, Doamne. Cuvântul Tău pe care fiii Tăi îl dau oamenilor s-a făcut mare peste pământ, și sub cortul acesta intră și cel învățat și cel neînvățat, ca să fie cu Tine, Doamne. Binecuvântăm din Tine pe poporul Tău, că mare este ungera poporului Tău. Venim mereu la Israel cu

har arhieresc și punem întărire peste fiii cei credincioși și ascultători, și lucrăm din cer peste Israel, peste cel iubit de Tine, Doamne. Arhieriei lumii nu se dau ușor bătuți ca să iubească pe poporul Tău cel credincios, dar noi îl iubim, și lucrăm lucrare arhierescă peste cel ce Te poartă pe Tine cuvânt peste pământ, și binecuvântăm din Tine pe poporul care Te dă oamenilor cuvânt de înviere și de viață veșnică, o, Doamne, Arhierieule veșnic, Cel ce stai de-a dreapta scaunului măririi în ceruri. Amin, amin, amin.

— **O**, voi, treime de arhieriei, întăriți-Mi pe fiii cei unși în grădină, întăriți-Mi grădina Mea și poarta Mea, ca să am cum să întăresc pe Israel. Întăriți întăriturile ca să pot da daruri oamenilor. Întăriți cu harul Meu din voi dragostea lui Israel. Întăriți-Mă pe Mine în Israel, în fiul din Israel, că Eu nu mai am om pe pământ care să știe și să vrea să Mă poarte în el. Voi sunteți har întreit peste poporul Meu. Voi sunteți sprijinul Meu ca să pot peste Israel. Întăriți întăriturile, că iată, grăiesc din Israel cerului.

O, cerul Meu grăiește din Mine peste tine, Israele, fiul Meu cel de pe pământ, iar Eu grăiesc din mijlocul tău cerului, poporul Meu. Binecuvântat să fii de cei din cer. Binecuvântați să fie de tine cei din cer. Te binecuvintează mama Mea Fecioara și pune peste tine dragostea ei, și pune rugăciunea ei înaintea Mea pentru tine și te ajută să mergi. Mergi, fiule Israele, mergi așa cum a mers apostolul Andrei, care M-a dat pe Mine neamului român. Mergi, Israele, și Mă dă în dar oamenilor și învață mulțimile să mănânce cuvântul Meu, care se înmulțește în tine. Mergi, Israele, din loc în loc, că ai binecuvântare arhierescă peste tine și nimeni nu-ți poate face nimic rău ție. Mergi cu pas drept, cu credință dreaptă, și învață pe om să calce drept, să creadă drept și să fie ortodox ca Avraam, căci seminția lui Avraam sunt sfinții cerului pe pământ și în cer.

O, oamenilor, îndeletniciți-vă și cunoașteți că Eu sunt Dumnezeu; Eu, Cel ce Mă fac cuvânt peste pământ ca să vă dau să beți din râul vieții, din cuvântul Meu, care se face râu al vieții peste pământ. Vine Domnul din cer pe pământ și Se face cuvânt. Vine Domnul cuvânt pe pământ. Amin, amin, amin.

*

Vin cuvânt în cartea ta, Verginico, trâmbița Mea cea de apoi. Locașul tău este în Mine. Cuvântul tău, din Mine grăiește. Amin.

O, măsura Mea este cuvântul. Este, oare, om pe pământ să înțeleagă de-ajuns de bine ce este Dumnezeu și cum Își desăvârșeste El ființa Lui pe pământ și în cer? O, astăzi nu mai sunt pe pământ oameni plini de Duhul Sfânt ca să aibă cu ce să înțeleagă pe Domnul peste pământ și peste om. Dacă aș fi rămas cu trupul între oameni așa cum am stat trei ani și jumătate ca un Dumnezeu, și nu ca până la treizeci de ani ai Mei, ar fi fost numai război pe pământ, căci oamenii nu vor să aibă Dumnezeu. Iată, și peste om când Îmi las lucrarea dumnezeirii Mele se face război pe pământ între cei buni și cei răi.

Când eram coborât în tine, Verginico, ce mai pândă, tată, ce mai neliniște se stărnise peste oameni, ce mai ură, ce mai război! O, și Eu nu mai știam unde să Mă ascund cu tine și cu poporul care venea la izvorul cuvântului Meu, că peste tot stătea omul rău la pândă ca să te dea pe tine la chin, și pe popor să Mi-l împrăștie și să Mi-l sperie cu prigoană. Antichrist avea oameni de-ai lui în fiecare casă, în fiecare bordei,

și ziceau oamenii că ești proastă, că ești desfrânată, și te duceau la spitale de nebuni, și te duceau la închisoare și risipeau pe creștinii care se mângâiau cu cuvântul lui Dumnezeu, care ciripea din gurița ta ca pasărea care-și hrănește puii. Dar răbdarea ta a biruit, și prin răbdarea ta tu ai câștigat multe suflete pentru Mine, și din ele Eu am ales pentru vremea de acum când am pus hotar prigoanei și când am dat celui dornic de Dumnezeu libertatea să umble după Mine, că iată, Eu sunt cuvânt, vin pe pământ cuvânt și Mă dau oamenilor spre viață veșnică și spre înviere.

Ai suferit prea greu pe pământ, ai fost prea îndurerată, tată, și Eu ți-am dat plata pe pământ și în cer, că pe pământ, tu ai acum popor tare cu viața și cu iubirea și cu inima, și în cer te bucuri de poporul tău. Nu e multcel poporul tău, dar e tare cu viața și cu credința. Eu când M-am lăsat spre răstignire ca să-Mi arăt dumnezeirea prin înviere, am lăsat în urma Mea o mână de ucenici, o sută și ceva de inimioare prinse în dragostea de Mine, Învățătorul lor, și s-au înmulțit apoi, și când M-am înălțat după patruzeci de zile erau vreo cinci sute de suflete care s-au purtat pe urma Mea până la Muntele Măslinilor unde am stat ultima oară în mijlocul bisericii Mele, în mijlocul turmei Mele.

O, Verginico, am luat din poporul tău o mână mică de copii, și iată, mergem cu ei veste nouă peste pământ, și ei sunt mici și firavi și sărăcuți, dar n-are nimeni bogăția pe care o au ei, că ei Mă au pe Mine cuvânt, și s-au făcut împărțitori oamenilor, că vreau să-i fac pe oameni să se învețe cu Dumnezeu, Verginico. Îi iau cu ușor pe oameni, că omul, cu anevie crede în Mine și în faptele Mele peste pământ, căci prea multă vreme a fost învățat omul fără de cuvântul Meu, că la biserică omul nu mai poate înțelege nimic. Se duce omul din obișnuință la biserică; se duce să se boteze, să se cunune și să se înmormânteze, că știe că acolo e locul pentru acestea așa cum în altă parte e locul pentru altele ale omului. O, omul, săracul, nu mai are nădejde. Omul are nevoie de nădejde, de mângâiere și de credință. Mă duc, tată, cu fiii tăi cei mici, mergem din loc în loc cu ei și le dăm putere să poată merge ca să mângâiem pe oameni cu cuvântul nădejdi și să suflăm peste ei darul credinței lucrătoare de mântuire și să-i facem să înțeleagă ce este biserică și ce este Dumnezeu în biserică, și ce este preot și ce este slujbă și ce este viață cu Dumnezeu în biserică.

Tot ce am spus Eu prin gurița ta, Verginico, iată, acum, cu puterea Mea vin și împlinesc peste pământ și peste România, tată, că e țara Mea, e darul Meu de la Tatăl, e primul petec de pământ care s-a arătat când s-a întocmit pământul. E pământul din care Eu am plămădit pe om la început, și am în el pe poporul Meu cel nou, născut din cuvântul Meu, că dacă din acest pământ l-am făcut prima dată pe om, tot din el l-am născut și din cuvânt pe om, că M-am făcut cuvânt prin tine, Verginico, și din cuvânt am născut un popor la sfârșit. Mulți au trecut pe lângă cuvântul Meu vreme de patruzeci de ani, dar nu toți cei care au mâncat s-au și născut din acest cuvânt. Dar cine s-a și născut din acest cuvânt, aceia născuți sunt și înviați sunt, și peste ei moartea nu are putere, că necredința e cea mai grea moarte din cele ale morții, iar cei ce s-au dus în necredință, aceia nu s-au născut din cuvântul acestei lucrări. Aceia doar au stat și au mâncat, așa cum veneau după Mine miile de oameni ca să mănânce din pâini, nu ca să se nască din cer, din cuvântul Meu și ca să fie vii.

O, Eu am cuvântat cuvânt cu putere peste fiii cei mici, născuți din Mine, și le-am spus că voi ridica bărbați tari și le

voi da putere de îngeri ca să aibă grijă de Mine pe pământ, de Mine și de lucrarea cuvântului Meu ca să fie semănată, ca să fie purtată peste pământ și ca să-Mi întocmesc planul Meu, că Mi-e dor, Mi-e tare dor să-Mi văd planul gata, și Mă zbat așa cum se zbate un om ziua și noaptea să-și facă lucrul ce-l are de lucrat pe pământ. Așa și Eu Mă zbat, și abia găsesc pe pământ om cu care să Mă sprijin în truda Mea, prieten pe care să Mă bizui cu taina cuvântului Meu, piatră pe care să Mă așez și să Mă odihnesc de munca Mea de mântuire a omului.

La început am luat lut și l-am lucrat pe om și am suflat peste el, și după toată lucrarea cea de șase zile, abia că M-am odihnit. Dar acum, la sfârșit, după șapte mii de ani, abia, abia mai pot și Eu, și Mă muncesc, că omul e tare la cerbice și M-a obosit, și trag din greu, că lucrez prin om ca să Mă ajut, și greu găsesc la om înțelegere, că omul e prins cu ale sale și pe ici pe colo abia găsesc căldură și casă și pâine și apă și cale în om și ajutor în truda Mea. Dar am cuvântat și voi împlini și împlinesc, că e vremea să împlinesc.

O, Verginico, Eu văd că Mă lași pe Mine să grăiesc cu inimioarele cele dulci care M-au aflat trudind și Mi-au întins mâna lor (*Ioan și Daniela, n.r.*). O inimioară plină de fire îndumnezeită, și lângă acest copil cu inimă de rândunică, altă inimă caldă și prinsă de dragostea cuvântului Meu; doi soțiori, care s-au făcut soții Mei, așa cum apostolii Mei aveau soți care ajutau lucrarea Mea cu ei peste oameni; doi copii cu inimă plămădită din iubire, și acum iarăși plămădită din iubirea Mea, de cuvântul Meu care vine pe pământ.

O, copii blânzi și buni la suflet, ies cu cuvântul Meu cel dulce în calea voastră și Mă plec și vă mulțumesc cu cuvântul, căci Eu sunt cuvânt, și aceasta este ce am Eu să vă dau. Cuvânt de iubire vă dau, cuvânt de mulțumire că ați ieșit în calea urcușului Meu și ați scos batista și Mi-ați șters și Îmi ștergeți sudoarea, și am să vă spun într-o zi cum am condus Eu drumul vostru spre Mine. Nu pe copiii Mei cei mici îi ajutați, ci pe Mine Mă ajutați, că Eu ies în căile voastre ca să vă ajut și ca să Mă ajutați, și fac cale ajutorului cel pentru Mine și pentru fiii care Mă poartă pe Mine pe pământ. Să știți, măi dulci copilași, că puterea cea sfântă și bună în om, de la Mine este, și în dar este în om. Și vă voi dărui putere mare de sfințenie și de împărăție a Mea în voi, și aș voi să lucrez prin voi o lucrare mare pe pământ; prin voi și pentru voi și pentru oameni, și Eu voi spune fiilor cuvântului Meu despre acest plan al Meu, și ei vă vor vorbi de la Mine ca să înțelegeți cum va fi tiparul lucrului vostru cu Mine, și al Meu cu voi între fiii poporului Meu, în casa Mea, tată, că poporul Meu cel mic e casa Mea, și satul cuvântului Meu e muntele Meu cel sfânt spre care vor curge mulțimi multe după apa cea vie a cuvântului Meu și după slava Mea pe care o pregătesc spre vedere. Dar am nevoie de Duh Sfânt în om, am nevoie de adevărați prieteni, că Eu, tată, Mi-am pus viața pentru oameni, iar la cei cu care voi să Mă sprijin în venirea Mea de la cer la pământ, le cer iubirea, le cer credința, le cer trupul, ca să fie una cu trupul Meu, un trup cu Mine să fie, ca să am casă în cei ce Mă iubesc, și pe care Eu Mă sprijin și Mă voi sprijini pe pământ așa cum pământul se sprijină pe stâlpii lui ca să stea și să dăinuie înaintea Mea. Vă voi desluși tainele Mele și vă voi cere iubirea voastră atât cât puteți voi să Mi-o dați, pentru ca să v-o fac sfântă și mare și întregă, că Eu lucrez peste picul vostru de iubire, și din picul vostru voi vă veți face întregi în iubire și în sfințenie, și Îmi voi face loc în voi, că nimic nu are omul dacă are ceva; nimic, nimic nu are decât dacă Mă are pe Mine în el cu slava Mea, cu viața Mea, cu sfințenia Mea trup

și cuvânt în om. Voi face și din voi trupul și cuvântul Meu, căci voi sunteți deprinși cu ascultarea, voi aveți o fire cuminte. Voi, din fire sunteți plămădiți să fiți iubire pentru Dumnezeu. Voi sunteți milă și credință și dăruire, iar celor ca voi le dau, că unii ca aceștia știu să dea lui Dumnezeu și lucrului Său. Și va fi să vă fac și vouă mâinile voastre, ca să nu mai aveți stăpân peste voi, și să puteți fi ai Mei, liberi pentru voi și pentru Mine, și ca să puteți zice voi, în numele Meu să ziceți unuia: „*Du-te și fă!*“, și să se ducă să facă în numele Meu, și altuia să-i ziceți: „*Stai!*“, și acela să stea în numele Meu și pentru Mine să stea înaintea Mea, că voi aveți stofă scumpă în voi. Și voi face din înțelepciunea voastră cea din fire înțelepciune cerească pentru voi și pentru oameni, căci cea mai mare lucrare pe care poate s-o facă omul pe pământ, este lucrarea alături de Dumnezeu pentru mântuirea lumii. Amin.

Mai am un copilaș plâpând și dulce și blând ca și voi, și s-a sculat și el nu demult și a zis: „*Lată-mă, Doamne, ca să fac și eu pentru Tine ce pot să fac*“. Îl iubesc, tată, și pe el, că pe cine nu iubesc Eu când îl văd că Mă găsește și Mă recunoaște și Mă ia de mână ca să Mă ajute să ajung la inima omului de pe pământ? Și voi mai avea copii ca voi, că am rostit cuvânt că voi ridica copii tari și buni și cumiți și le voi ajuta puterea, că Eu sunt vistierul celor sufletești și al celor trupești. Și dacă-Mi strâng copiii cei aleși de sprijin, dacă-i ridic la lucrul Meu cel minunat, cum să nu grăiesc cu ei cuvânt de mângâiere și de nădejde și de iubire și de viață veșnică? O, ce-i folosește omului lumea și duhul ei și viața ei cea fără de cale? Voiesc să vă dau cele de folos, tată, ca să știți să fiți, și să aveți ce aveți, și veți avea. Amin.

O, inimioară de rândunică, am auzit cuvântul tău și l-am scris în cer, și te voi numi rândunică. Numele tău este Ioan, și tu ești un rândunel, și Eu n-aș voi să te supăr cu nimic, și fiii Mei cei mici se sfîesc în fața iubirii tale, că tu ți-ai băgat grumazul sub crucea Mea cea de pe pământ ca să Mi-o duci, și îți văd iubirea cât e de multă, și te voi ajuta atât cât vrei tu să te dăruiești lucrului Meu din zilele acestea. O, unde ai fost până acum? Crucea Mea a fost mereu grea în lucrarea Mea. O, de câte ori am stat pe loc cu ea că n-aveam cu cine s-o duc! De mult aș fi pornit cu ea prin lume, dar n-am avut putere singur, căci copiii Mei sunt mici, sunt cu mâinile goale și n-au decât cuvântul Meu. Ce să-ți dau ca să-ți răsplătesc mila ta de Mine și de fiii cuvântului Meu? O, îți dau sfat bun pentru tine și pentru Mine, și te voi sfătui prin fiii Mei, căci ei sunt cuvântul Meu. Să fii precaut în credință, tată. Să ai grijă cum mănânci cuvântul Meu. Să ai grijă, copile scump, cum Mă așezi în tine, că voiesc să-ți dau mereu putere și sănătate de duh și de trup, dar cu tine le pot face pe acestea. Eu cu tine, și tu cu Mine, și niciodată tu să nu pierzi cumițenia pe care o ai din fire, și niciodată să nu pierzi umilința inimii, și niciodată să nu iubești mărirea chiar dacă Eu te voi face și mai mare pe pământ pentru Mine și pentru oameni. Aceasta este scara mării: să fii mic ca să fii mare. Eu sunt blând și smerit cu inima. Să iei de la Mine. De la nimeni să nu iei decât de la Mine, că Eu sunt blând și smerit cu inima. Ferice vouă că n-ați născut copii. Ferice celor cu mâinile nelegate. O, ferice Mie că n-aveți voi copii, dar am Eu, și v-am dat să aveți ce am Eu, și iată, vă dau din casa Mea ca să aveți lucru cu mângâiere și cu folos de viață și de veșnicie cu Mine. Ferice vouă că v-ați lăsat găsiți de Mine, și când v-am găsit M-ați cunoscut că Eu sunt Dumnezeu cuvânt pe pământ. Să fiți înțelepți cu credința, să fiți ca Avraam în credință. Feriți-vă de necre-

dința preoților și a fariseilor, căci ca ei nimeni nu poate face mai bine și mai întreg păcatul împotriva Duhului Sfânt, Care întregeste în vremea aceasta lucrarea Treimii Dumnezeiești peste oameni. Lucrarea cuvântului Meu este Duhul Sfânt al Treimii Dumnezeiești. Fiți vii în mijlocul fiilor veacului acesta. Pământul este plin de trupuri fără viață, căci viața înseamnă voia Mea în om, viața Mea în om. Fiți binecuvântați. Amin, amin, amin. Fiii cuvântului Meu pun mereu peste voi binecuvântarea Mea cea cu putere. Fiți scumpi, căci cine are pe Dumnezeu de tată, acela este scump între oameni, căci oamenii nu știu ce înseamnă să aibă de tată pe Dumnezeu. Fiți scumpi, fiți scumpi, că M-am lăsat găsit de voi, și voi v-ați lăsat găsiți de Mine, și veți fi; și toți un trup, o pâine vom fi. Eu sunt pâinea vieții. Eu sunt pâinea care se coboară din cer. Eu sunt trup și cuvânt, și omul trebuie să fie trupul și cuvântul Meu, una cu Mine. Eu vin cuvânt pe pământ, și cine aude glasul Meu, să vină și să fie una cu Mine, căci Eu sunt Cel ce sunt. Amin.

— **O**, Doamne, pâine dulce, mă plec în Tine cu bucurie ca să-Ți mulțumesc că i-ai mângâiat și i-ai însemnat pe cei ce-mi sunt și mie scumpi pentru credința lor, pentru mânuța lor întinsă spre crucea Ta, Doamne, că avem copiii plâpânzi, și eu știu greul de pe pământ, că și eu l-am purtat pentru lucrarea Ta, că lucrarea Ta e cu greutate, Doamne. O, dacă ar ști oamenii că nimic nu au din tot ceea ce fac ei ca să aibă! Dacă ar ști oamenii că tot ceea ce poate avea omul ești numai Tu, ar vinde și libertatea lor ca să Te aibă pe Tine de Stăpân și ca să fie omul al Tău, Doamne. Și așa va fi, că Tu vei face inimi noi în oameni, și oamenii vor bea din râul cuvântului Tău și se vor lăsa născuți din cer, și Tu vei coborî slava Ta peste pământ, și iarăși va fi totul întru Tine, Doamne. Amin.

— **O**, Verginico, pace ție întru Mine! Pace copiilor cu care am grăit cuvântul mângâierii Mele! Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 1997

Praznicul Întâmpinării Domnului

Tainele Domnului neînțelese de omul lumesc. Preoții au vândut pe cei credincioși. Supărarea strică pacea Domnului din om. Sfiala sfântă face pace între frați. Iubirea cere îndelungă răbdare.

In numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Mă fac cuvânt de sărbătoare în tine, Ierusalime. O, ce frumoasă este sărbătoarea! Cine nu se bucură când este vorba de sărbătoare? Sărbătoarea e bucurie, dar și bucuria e sărbătoare, fiule Ierusalime. Nu știu cum să te mai bucur, tată, ca să fii tu bucuria Mea, tot mai mult să fii bucuria Mea. Nu știu cum să te mai mângâi, ca să fii tot mai mult mângâierea Mea.

Azi e zi de sărbătoare și de pomenire a zilei când Eu, prunc de patruzeci de zile, am fost pus în brațele lui Simeon cel bătrân de trei sute și ceva de ani, ca să-L vadă el pe Cel ce era mântuirea lumii, și a rămas sărbătoare de pomenire ziua aceea. Încă de pe atunci putea să înțeleagă tot Israelul, tot pământul că Eu venisem de la Tatăl mântuire oamenilor, dar iconomia tainelor lui Dumnezeu se strecoară prin vreme cu mare taină, ca să nu se strivească de vreme împlinirea tainelor lui Dumnezeu între oameni. Tainele lui Dumnezeu când se fac faptă pe pământ, se pierd din mintea oamenilor care trăiesc în vremea împlinirii lor, că altfel s-ar găsi strivitori și ro-

zători, și prea mulți s-ar zdrobi izbindu-se în tainele lui Dumnezeu.

O, mare este taina, măi Ierusalime! Sfântă este taina lui Dumnezeu, minune este, care se înțelege prin împlinirea ei și prin rodul ei, căci taina poartă rod în ea, și stă ca sămânța cea în pământ pusă până la vremea când trebuie să răsară și să iasă deasupra rodul ei, iar când rodul se dăruiește spre cules, se face sărbătoare de bucurie și de mulțumire și de mângâiere, tată. Eu așa am făcut din tine, Ierusalime răsărit din sămânța cuvântului Meu. Am semănat sămânța, și când a dat căldura a ieșit trupul seminței și s-a făcut mare și s-a făcut rod, și Eu te am rod din sămânța cuvântului Meu semănat în taină în tine și peste tine, poporul Ierusalime, sămânța Mea și rod al seminței cuvântului Meu. Și acum te-am scos semănător, fiule, și ți-am umplut pumnșorii de sămânță ca să audă oamenii mântuirea pe care am gătit-o înaintea noroadelor, lumină spre luminarea neamurilor, cuvântul Meu, care ridică pe mulți, și care cade pe mulți. Iată, din cei ce se ziceau că sunt ai Mei cad mulți, și din cei ce nu erau ai Mei se ridică mulți.

Să știi, Israele, că n-a fost preot să nu fie servul cezarului, să nu spună tot ce voia să știe din biserică cezarul. N-a fost preot curat pentru creștini, că n-avea cum să fie, că dacă nu zicea cum voia cezarul, nu mai putea sta preot ca să mănânce pâine de preot. N-a fost preot să nu vândă viața ta și fapta ta cea bună, și puii cezarului te numeau sectant pe tine. Și de ce te numeau sectant? Ziceau că nu ești ortodox dacă nu umbli cu capul descoperit, dacă nu ai cravată la gât, dacă nu ai fard și duh de lume, și peste tot pe unde mai erau creștini ca tine preotul vindea viața lor.

Iată, fiule Ierusalime, cuvântul Meu cu tine ridică pe mulți, și cade pe mulți. A venit vremea ridicării multora și a căderii multora după cum este scris. Se vor prăbuși cei ce n-au fost păstori de oi sub cojoc de păstori. Eu nu Mă las înșelat așa cum se lasă omul. Iată, nici urmă de pocăință nu văd la preoți și la arhierei, nici vorbă de umilință nu văd, iar cuvântul Meu lucrează spre ridicarea multora și spre căderea multora. Eu de aceea merg cu tine, că tu ești semn, poporul Meu. Nici un semn nu le dau la cei ce au fost fățarnici, nici un semn decât cuvântul Meu și pe tine semn, că trec cu tine peste pământ, și binecuvintez acolo unde sunt primit cu credință, și scutur praful de pe picioare spre mărturie acolo unde nu sunt primit cu credință.

Ierusalime, sărbătoarea Mea, vin și te mângâi cu duh de sărbătoare și te întâmpin pe calea ta cu Mine. Eu văd vremea rea care te apasă; Eu văd pe duhul rău care te necăjește, tată, dar îți dau povață cerească, și tu să te lupți s-o pui peste tine ca să-ți fie ție bine. Iată ce mare povață îți dau: să nu cauți să te superi, fiule, locaș al Meu pe pământ. Sufletul supărat Îmi strică statul în om. Sufletul mâhnit aduce boală, tată. Dacă omul s-ar supăra pentru dragostea lui de Mine când nu e în stare să Mi-o dea Mie de ajuns, aceea ar fi supărare vindecătoare și cu rod bun. O, nu te mai supăra, nu mai sta mâhnit, fiule din Israel. N-ai tu, tată, cu ce să te bucuri? Ia-Mă pe Mine bucurie în tine și nu-ți mai lăsa inima spre întristare, că tu n-ai greutăți, că Eu ți le-am luat și te-am învățat să iubești puținul din toate și sărăcia și duhovnicia, și te-am învățat, tată, să nu te perpelești de nimic rău, și să ai pace și să ai iubire. Dacă n-ai pace, caută, fiule, să vezi, poate n-ai iubire de Mine și de ai Mei, și de aceea n-ai pace. Dacă ești mic și n-ai pace, dacă ești fără sarcini și n-ai pace, atunci alta este cauza lipsei de pace. Poate n-ai blândețe, poate n-ai smerenie, poate n-ai iubire și răbdare, poate n-ai prețuire pentru cei ce

sunt ai Mei ca și tine. Poate nu știi să grăiești bine și superi și pe alții și pe tine. Poate nu știi să te porți cerește pe pământ. O, tată, nu e suferință mai grea ca supărarea. Ea îmbolnăvește și trupul și sufletul. Mereu ți-am spus: pace ție, că te vreau sănătos și curat de rele trupești și sufletești, și te vreau prunc la suflet, tată. O, e mare lucru să știi de cine să ascuți, și să ascuți. E mare lucru să aibă omul această rânduială. Dacă sunt douăzeci de creștini într-o casă și dacă n-au pe unul din ei mai înțelept, mai ceresc, mai mare în iubire și în smerenie, de care să asculte cei din casă, o, nu e pace în casa aceea. Numai omul care ascultă, numai acela are pace, iar cel ce nu ascultă de nimeni, acela strică pacea din casă. Fiți fii ai păcii, măi fiilor, că sănătoasă este pacea. Cel ce iubește pacea, acela nu caută să-l vadă mai rău ca el pe altul ca el. Cel ce iubește pacea, nu-și caută dreptatea și nu se zbate el pentru toate cele bune, ci se zbate cel de care ascultă.

O, cel ce stă în frunte ca să facă bună rânduială în toate și pace, o, și acela este fără pace. Este, dacă cei ce se dau lui spre veghe nu știu să fie mai mici și ocrotiți de cel ce stă de veghe. Am spus mereu lui Israel să iubească sfiala sfântă și s-o trăiască nu pe față, și într-adevăr s-o iubească și s-o aibă ca trăire a sa. Sfiala sfântă face pace între frați. Ascultarea de cel pus peste frați pentru veghe și pentru pace, aceea aduce pace, fiilor. Vă dau povață sfântă și plină de pace. Ieșiți în întâmpinarea Mea, că vă dau povață sănătoasă, fiilor. Luați din voi duhul de supărare. Luați din voi obiceiurile rele care vă strică pacea voastră și a celor cu care stați laolaltă. Luați din voi cele vechi, omenești, și le dați pe apa sâmbetei ca să nu mai aibă cale înapoi, căci voi sunteți fiii învierii, sunteți zi de înviere, sunteți început nou, fiilor din Ierusalim.

Mă doare, tată, să vă văd supărați și triști. Nu-Mi place să vă văd mofturoși. Nu e bine să vă tulburați inimioarele, și e bine să aveți pace. Amin. Ce este pacea? Pacea este iubire, este curăția inimii, este bucurie, este nădejde. Cel ce are pacea, acela nu este trântit de necredință. Trăiți ca plăcuți ai Domnului. Vedeti să fiți plăcuți unii altora ca să nu vă fie greu unii de alții. Smerenia inimii te duce la iubire de frați, iar îngâmfarea minții și a inimii te face să aduci dispreț și neliniște peste frații lui Hristos. Primiți sfatul cel bun, și dacă nu sunteți deprinși să primiți de la om, primiți-l de la Mine, că iată, vi-l dau, spre pacea inimilor voastre și între voi. Amin. Eu sunt pacea. Lăsați-Mă să stau în voi cu statura Mea. Cine se joacă, cine nu iubește ce este bine, cine nu caută să fie plăcut, cine nu este atent cu împlinirea cea bună, acela face suferință în jur și face mânie în fratele său. Un om îndărătnic strică pacea omului de lângă el, strică iubirea, strică bunătatea omului. Păcat, măi fiilor, să nu fie pace în voi și între voi. Fiți atenți, fiți atenți, fiți atenți, zi și noapte fiți atenți și mulțumiți de orice clipă care pleacă și care vine, că pe toate ale voastre le lucrează și le păzește Dumnezeu, fiilor. Fiți atenți, fiți atenți, fiți atenți! Nu iubiți nepăsarea, nu iubiți nepurtarea de grijă pentru lucrarea păcii. Fiți atenți, tată, fiți atenți! Iubiți-vă unul pe altul, și dacă nu puteți face bine această lucrare, măcar nu vă supărați unul pe altul. Este câte unul care nu vrea, care nu poate să te facă să-l iubești, care nu este atent. Acela trebuie răbdat, acela trebuie învățat de bine, și dacă nu pune peste el învățătura, e de răbdat cu unul ca acela.

Iubirea te face să rabzi. O, fii atent, copilul Meu, ca să vezi bine ce are de răbdat de la tine cel de lângă tine, cel ce stă de veghe peste tine, și nu-l slăbi, nu-l slăbi de tot, nu-l pune prea greu la încercare, că e grea mâhnirea, tată. Nu mâhni prin neatentația ta, prin neascultarea ta, prin semeția ta

nu măhni pe cel de lângă tine, că nimic nu e mai greu de dres ca supărarea, ca măhnirea. Mă uit peste toate mănunchiurile de fii în Israel, și aș voi să vindec inima măhnită. Peste tot aș voi să pun vindecare peste supărare. Peste tot aș voi să pot să pun umilință în inimi, blândețe și smerenie în inimi.

Fiți fii ai ascultării, că neascultarea îl sluțește pe om și la vedere și la virtute și la simțuri. Fiți atenți, fiți atenți unul cu altul! Fiecare să stea bine de veghe peste el însuși ca să nu se strivească puteri bune, ca să nu se strivească darurile lui Dumnezeu coborâte pentru Israel, ca să nu se strivească cuvântul lui Dumnezeu sub neîmplinire.

Sărbătoarea este bucurie, dar și bucuria este sărbătoare. Faceți-Mi bucurie, ca să am sărbătoare în voi și în Israel, căci pacea aduce nădejdea și liniștea. Iubiți pacea, fiilor! Amin, amin, amin.

2/15 februarie 1997

Cuvântul Domnului peste cetatea Cluj

Expoziția de artă creștină „Experiment”. Cel mai frumos nume pe pământ este România. Nuntă de veac nou în cetatea Cluj. Arhiereul Irineu este fără de putere.

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Care coboară pe pământ și Se face cuvânt, și Se face Mire. Amin. Eu sunt Alfa și Omega. Eu sunt și la sfârșit așa cum am fost la început. Iată Eu și pruncii Mei; Eu, și cu poporul cuvântului Meu. Amin.

Trec din cetate în cetate cu fiii poporului Meu, o, țară de veste și de poveste! O, țară de nuntă de veac nou, cuprinde-Mi mireasa, cuprinde-Mi cu iubire pe poporul Meu mireasă, că nuntesc cu el din loc în loc, din munte în vale și din vale în munte, din cetate în cetate, și Mă vestesc Mire din cer. Veacul nou se întinde peste pământ odată cu nunta Mea de veac nou, cu nuntă cerească pe pământ, o, țara Mea de nuntă!

Iată nuntă creștinească, nunta Mea, nunta lui Hristos, omule! O, nu s-a mai văzut pe pământ nuntă fără mire. Nunta din Cana Galileii s-a mutat în România. Eu am fost Mirele de la nunta din Cana Galileii, iar cei doi miri ai nunții au fost mireasa Mea.

Aceasta este nunta Mea. Eu sunt Mirele, și am popor mireasă și Mă fac cuvânt peste mireasa Mea și Mă fac Mire. Nu i-a plăcut omului niciodată așa nuntă. N-a știut omul ce este nunta Mea pe pământ. O, ce frumoasă e fericirea! Ce bogăție e fericirea! și omul nu vinde nimic din ce are el ca să cumpere fericirea. Omul nu dă nici un ban pe fericire. Eu sunt fericirea, și cine Mă are, este fericitul Meu.

O, țara Mea de nuntă, Mă fac nuntă de veac nou în tine, că-Mi ești aleasa Mea, și Mi-am trimis vorniceii ca să te trezească și să te cheme la masa Mea de nuntă, că Eu n-am uitat nașterea ta de la început și de la sfârșit. La început te-ai născut din apă și din Duh și din cuvânt și te-am numit pământ. Primul pământ ieșit din apă când am făcut cerul și pământul tu ai fost, o, țara Mea de nuntă! O, și la sfârșit te-am născut tot din cuvânt și din apă și din Duh, odată cu nașterea Mea te-am născut, și te-am numit creștină, și te-am numit țara Mea, neamule român. O, și ce frumos este numele tău! Cel mai frumos nume pe pământ, tu îl ai, o, țara Mea de nuntă, iubita Mea Românie, aleasa Mea de pe pământ pentru venirea Mea așa cum Israel a fost poporul Meu ales pentru nașterea Mea ca Fiu al Omului.

Eu vin la tine și Mă fac cuvânt, și Mă fac Mire, și tu

Îmi ești nuntașă, o, țară a nunții Mele! Mă port din loc în loc cu fiii cuvântului Meu și Îmi las cuvântul Meu peste tine, țara Mea de nuntă, și te mângâi cu Duhul Sfânt. Din loc în loc Mă fac mângâiere peste tine și sun din trâmbiță peste tine. O, pace ție! Pace ție! Pace ție, țara Mea de nuntă!

Pace ție! Pace ție! Pace ție, cetate a Clujului, pacea cuvântului Meu! Amin. Aur și argint nu am, dar îți dau ce am: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, ție îți zic: scoală-te înaintea Mea și scoal-o pe România, că am în pântecul tău pe apostolul Meu cel chemat la masa cuvântului Meu, pe cel ce l-am chemat și l-am făcut mare prin harul Meu și prin cuvântul Meu și l-am pus să-Mi ridice piatră tare și neclintită și vie, și l-am pus să-Mi pecetluiască pe poporul Meu ca popor al cuvântului Meu, și el M-a ascultat și a lucrat după cuvântul Meu și am împlinit prin el începutul cel nou profețit în Scripturi pentru vremea de acum.

Am praznic de nuntă în tine, cetate a Clujului. Vin Mire din cer, și Mă fac și în tine nuntă de veac nou, veste și poveste Mă fac cu țara nunții Mele. O, cum să tac dacă Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu? Cum să nu-l strig pe cel ce Mă strigă să-l ajut?

O, fiul Meu, o, arhiereul Meu, Irineu, copilul Meu, nu te strig tare. Te strig în șoaptă, că tu ești sub zăbrele. Trezește-te! Am venit să-ți dau lanțurile jos. Auzi tu glasul Meu? Ce să-ți fac dacă Eu sunt adevărat în această lucrare și Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu și Mă numesc Duhul Sfânt? Amin. Tu mereu Mă strigi, mereu te rogi, și zici: „Doamne, vino în ajutorul meu!”. Iată-Mă, vin! Vin și te strig și Eu, așa cum și tu Mă strigi. Strig și te rog și zic: vino în ajutorul Meu! Ne rugăm unul la altul pentru ajutor. Vin și te rog ridică-te din cădere, că tu ești unsul Meu din vremea aceasta și nimeni din biserică din lume nu are ungeră ca tine.

Ai milă de România, fiule! Ai milă de biserică, fiule numit! O, ce să-ți fac dacă Eu nu sunt mincinos prin acest cuvânt? Eu sunt. Nu sunt duhul rău. Sunt Duhul Sfânt, sunt cuvântul vieții. Știu că nu te poți ridica singur, știu că ai picioarele și mânuțele și mintea și inima și graiul legate. Știu, dar pocăiește-te, că M-ai dat anatemei pe Mine, Cel ce sunt. Vin și te mângâi în lanțuri așa cum Mă duceam la mucenicii care sufereau de la necredincioși pentru numele Meu. Te mângâi ca să nu cazi în disperare pentru că M-ai lovit, să nu cazi când vei vedea lumina cuvântului Meu cum cuprinde tot pământul așa cum ai profețit tu în cartea cuvântului Meu, că tu ești arhiereul Meu și ai profețit nunta Mea de veac nou. M-ai profețit Mire din cer pe pământ, cu poporul Meu mireasă, și iată-Mă ca să împlinesc cuvântul tău cel cu Duh Sfânt, pe când erai copilul iubirii Mele.

Se scoală România, fiule uns. Ți-am făcut cale ca să poți veni spre Mine, și îți voi presăra calea cu flori, și Îmi voi ascunde ranele pe care Mi le-ai făcut când ai dat în Mine cu cuvântul necredinței tale, dar n-ai unde să te ascunzi de lumina cuvântului Meu. Nu fi măhnit, nu te pierde cu firea, că tu ești unsul Meu, iar arhierii lumii nu sunt români, fiule. Cine nu iubește pe România nu sunt români. Fii ortodox ca Avraam, fiule uns, căci lui i-am socotit credința dreptate și neprihănire. Și o voi lua iar de la început cu tine, că nu se șterge ungeră ta prin cuvântul Meu, prin poporul Meu, cel uns de Mine, cel pus la plămădă ca să crească din el voievod tare, popor voievod peste țara nunții Mele.

Am venit cu fericirea, fiule. Fericit cel ce se leapădă de sine și intră sub acest cort. Te-am numit fericitul Meu, te-am numit preafericit, după alegere și după har și după lucrul ce

I-ai făcut înaintea Mea. Te strig mereu: ridică-te! Eu voi împlini acest cuvânt, că tu nu poți. Tu ai mâinile și picioarele legate și ai căluș la gură și nu poți. Am venit după tine. Mă port după tine, Mă cheamă ungerea ta de la Mine. Ție îți zic: trezește-te! Amin.

Pace ție, țara Mea de nuntă! Pace ție, cetate a Clujului, că ai în pântecul tău pe apostolul Meu cel uns pentru vremea aceasta. Scoală-te înaintea Mea, că vin cu nuntă de veac nou în tine. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Care coboară pe pământ și Se face cuvânt și Se face Mire și Se face nuntă de veac nou pe pământ. Amin, amin, amin.

6/19 februarie 1997

Duminica izgonirii lui Adam din rai

Poporul creștin să îndulcească durerea Domnului. Biruința este credința. Cel sărac cu duhul, este cel smerit și umilit. Împărăția Domnului se va numi Ierusalim nou.

Vin pe cărarea Mea. Amin. Vin, și străbat cu greu cărarea, dar vin, că am putere ca un Dumnezeu. Vin și Îmi fac loc cu cuvântul în mijlocul tău, Israele, că greu e de tine fără hrana cuvântului Meu.

Vin cu Verginica și Mă fac cuvânt în cartea ei, că ea fără Mine nu intră în cartea ei. Ea este în Mine, și are cale de intrare în cartea ei precum Eu am. Vin să-Mi întăresc întăriturile ca să nu slăbesc întru venirea Mea în cuvânt la tine, poporul Meu. Vino și tu spre cuvântul Meu, așa cum și Eu vin spre tine! Vino, poporul Meu, și nu pleca de lângă cuvântul Meu, și caută să înțelegi bine ce înseamnă ceea ce-ți spun Eu acum. Ție îți zic: vino! Vino, Israele, spre simțire sfântă ca să Mă simți cu tine! Vino și nu pleca din Mine și intră în Mine și fă ce am făcut Eu cât am fost cu trupul pe pământ. Vino întru trăirea cuvântului Meu peste tine!

Iată, vin să-ți răvășesc dorul după Dumnezeu, vin să-ți tulbur liniștea ta și să-ți dau în schimbul ei dragostea de Mine și de cuvântul Meu și de cărarea Mea pe care vin. Cerul și pământul Îmi este cale spre tine. Duhul Meu Cel Sfânt Se face cărare a Mea spre tine. Cuvântul Meu se face punte pe care Eu cobor ca să fii cu tine cuvânt. Vino și înțelege vorbirea Mea, vino, Israele, că vreau să audă demonii că-ți zic: «Vino!», ca să slăbească demonii în lupta lor împotriva ta, poporul Meu, hrănitul Meu, copilul Meu cel hrănit cu lapte și cu miere din cer. Demonii sunt în luptă mare, sunt plini de neliniște, și decât să-ți tulbure ei liniștea, mai bine vin Eu să-ți tulbur liniștea ta și să-ți răvășesc inima spre dragostea de Mine, Israele, copilul Meu. Vin, tată, să-ți tulbur liniștea ta și fii atent ce-ți spun: liniștea ta din tine, nu liniștea Mea din tine, că Eu în tine vreau să Mă fac neliniște și veghe și dragoste de cer pe pământ. Liniștea ta nu e bună pentru Mine, nu e bună nici pentru tine, dar îi priește duhului rău care dă să-și facă ascunziș în tine, fiule binecuvântat. O, să nu te scuturi de binecuvântarea pe care am pus-o peste tine, și caută să fii ca Mine, că ești binecuvântat, și te vor mărturisi demonii că ești copilul Meu ales dacă vei întări peste tine binecuvântarea Mea. Eu eram binecuvântatul Tatălui, venit pe pământ, și Mă mărturiseau demonii că sunt Fiul lui Dumnezeu, și așa să te mărturisească și pe tine că ești fiul Meu, fiul Celui trimis, Care vine întru numele Domnului, că binecuvântat este Cel ce vine la tine întru numele Domnului. Amin.

Israele, Israele, vorbește, Israele, cu Dumnezeu, vorbește, fiule! Amin. Vorbirea ta cu Mine îndulcește durerea

Mea. Măcar tu să Mă îndulcești, că nimeni pe pământ nu mai vorbește cu Mine, iar cine mai vorbește, aceia sunt cerșetorii care cerșesc de la Mine bine peste ei. Tot omul care mai vorbește lui Dumnezeu, acela este milog, că numai cere, cere mereu, cere bine pentru el și nu-Mi dă nimic în schimbul binelui. Unii cer iertare de păcate, cer mereu și fac mereu păcate și cer mereu iertare. O, nimeni nu se gândește cât sunt de îndurerat și de bătut, că nu mai am nici un mădular sănătos pe pământ. Tot omul este mincinos, tot omul are nevoie de Mine ca să-i fac bine și să-i ridic necazul de pe el. Tot omul e mândru, tot omul se vaită că-l doare. Numai vaiete pe pământ, și pe Mine nimeni nu Mă iubește. O, dacă omul n-ar face păcate, n-ar suferi atât. Sufăr și Eu de suferința omului și nu știu cum să lucrez mai atent, că Mi-e milă să-Mi pun puterea să-l curăț pe om de omizi așa cum curăță omul un pom plin de omizi care mănâncă floarea și fructul și rodul muncii omului. Mi-e milă să-Mi arăt puterea, Mi-e milă.

O, vorbește, Israele, cu Dumnezeu! Vorbește tu, că omul nu știe ce vrea Dumnezeu, dar tu știi de la Mine ce să vorbești cu Mine. O mulțime de oameni s-au rugat lui Dumnezeu prin vremuri, dar puțini, puțini din ei s-au rugat din Duhul lui Dumnezeu. Ceilalți s-au rugat din duhul lor. Cine se roagă lui Dumnezeu în Duhul Sfânt, acela Îi dă lui Dumnezeu, dar omul care se roagă din duhul lui, acela Îi cere lui Dumnezeu, și cine cere, acela primește și rămâne dator, și dacă nu dă și el lui Dumnezeu, acela va fi luat ca un datornic la venirea cea văzută a Celui Drept.

Israele, vin cuvânt la tine și Mă rog de tine să-Mi îndulcești necazul cu vorbirea ta. Vorbește cu Mine, fiule, și învață rostul la toate cele cerești, și fă cer pe pământ cu semănătura ta și nu fă nimic fără Dumnezeu. Eu de aceea am grăit ție și am zis că am venit la tine să Mă intrupez în tine și să te intrupez pe tine în trupul Meu cel sfânt, ca să fii sfânt cu viața și cu vorbirea și cu semănătura ta. Pe unde calci tu, să se facă locul sfânt, așa cum și Eu am lucrat, și vei vedea că toate locurile sfinte își vor cere dreptatea, în curând și-o vor cere, căci urmele Mele sunt sfinte, fiule Israele. Fii atent, copilul Meu, că am lăsat urmă sfântă în tine și cu tine; fii atent fiule al poporului Meu. Învață, tată, rostul la toate cele cerești în tine, și trăiește cu ele în tine, că lupta demonilor lucrează împotriva ta cu arme nevăzute și te îndeamnă să numești verdele uscat, și uscatul verde; lumina întuneric, și întunericul lumină; dulcele amar, și amarul dulce; mântuirea cale greșită, și calea greșită mântuire. Fii atent, Israele, fii atent și nu pleca spre neînțelegere. Lasă-te mic și dă-Mi Mie cârma, că vai celui ce ia din mâna Mea cârma! Ridică-te și te luptă cu smerenie și vezi să știi legile războiului, vezi, să fii atent în părți, vezi, tată, să nu cazi, că dacă vei lăsa în mâna Mea cârma nu vei cădea. O, cel ce cade, acela Îmi ia cârma din mână și se duce de la Mine prin păcatul mândriei. Fericit este cel ce are pe Dumnezeu peste el și întru el. Cel bogat, să dea săracului ca să aibă săracul pe Dumnezeu, că fără Dumnezeu nu poate omul. Vorbesc în pilde cu tine, Israele, că tu trebuie să înțelegi și să nu faci ca bogații din lume care te-au luat de mână și te-au dat afară din bogăția Mea, că Eu am profețit în tine, Israele, că vine vremea aceasta rea când vrăjmașul surpă biserică și credința în Mine a omului. Dar cine se luptă să dărâme lucrurile Mele va păți ca Goliat cel bogat și puternic când cel mic și umilit i-a biruit semeția și puterea lui.

O, Israele, suntem în drum spre Emaus. Vine vremea pe care Eu ți-am profețit-o, că ți-am spus că Mă voi arăta vouă cum M-am arătat lui Cleopa și lui Luca. Vine această

vreme pentru cel ce a știut cum să bea din izvorul acesta. A ajuns vremea să zici muntelui să se dărâme, și îți trebuie credință ca a Mea, poporul Meu, căci cei ce au plecat de lângă izvorul Meu, au dat vina pe Mine și au zis că sunt mincinos. Au zis cei necredincioși că i-am mințit, dar Eu n-am mințit niciodată pe cel credincios, iar cel necredincios a pierdut împlinirea, căci numai celui cu credință îi este cu putință. Eu sunt Cel ce împlinesc, dar să fiu, căci biruința creștinului este credința. Biruința ta, Israele, este credința ta în cuvântul Meu.

Am ieșit cu tine credință în calea omului, și toată omenirea te cunoaște pe tine, Israele, că Eu am scos de sub căpătâi vorbirea Mea cu tine, și de când M-am coborât cu Duhul Meu în tine, mereu te-am strigat, poporul Meu Israele. Mâna Mea este peste tine, și te voi ocroti, că pe fruntea ta stă scris acest cuvânt: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Te-am pecetluit mereu, și ai pe tine semnul cu care te-ai hrănit, semnul unde ai stat la masă fără să suferi, fără să fii strivit. Dar câți din cei binecuvântați s-au crezut boieri prin binecuvântare, au uitat de vremea când erau săraci de Dumnezeu, și aceia s-au semețit și au fost striviți de demoni, căci Duhul Meu nu sălășluiește la un loc cu duhul rău, și se face deosebirea, și rămâne duhul care se întărește prin voința omului.

Vorbește cu Mine, poporul Meu, că vorbirea ta Îmi îndulcește durerea. Învață-te să vorbești cu Mine prin Duhul Meu, nu prin duhul tău, și ferice ție dacă vei căuta să fii deștept în zilele acestea. Timpul se scurge tot mai repede, că omul i-a făcut loc timpului, dar timpul se scurge repede. Omul a băgat timpul la economisit, dar de unde economie! că timpul prinde pe om sub el, și omul este strivit de timp. Zice omul că a fost deștept, și deșteptăciunii de azi i se zice tehnică, dar omul n-a economisit timpul, ci, din contra, el se scurge și mai iute, se scurge prin tehnică și nicidecum nu se economisește. Ce este aceea tehnică? Se cutremură cerul de omul care a scurtat timpul prin tehnică, de omul care a uitat de mântuire.

Iată omul de azi, care a dobândit lumea toată și și-a pierdut sufletul, cel mai de preț tezaur, cea mai mare bogăție a omului! Omul nu mai știe ce este sufletul. Omul fără Dumnezeu, a rămas sărac și gol și fără minte. Ce să fac Eu cu mintea omului de azi? La ce folosește mintea de azi a omului? O, timpul se scurge repede, și omul nu știe ce face, omul nu economisește timpul. Omul își face rost de timp pentru ca să aibă timp de desfrânări, de desfătări, și timpul omului nu ajută omul. Timpul omului trebuia să fie închinat salvării omului, dar vine vremea să-l smulg pe om din rădăcina lui și să-l înrădăcinez în cele ce vor rămâne, și cine nu va voi, va fi înghițit de deșertăciune. Cine seamănă vânt, culege furtună, căci goana după vânt își are plata ei și rodul ei. Scris este în Scripturi, dar omul nu citește de la Dumnezeu. Scris este că *«Tot omul își agonisește deșertăciune și goană după vânt, și apoi, strânge furtună»*.

O, bietule omule, ce să fac să te trezesc? Ce să fac cu tine să Mă trezesc în tine? O, locul Meu era să fie în om, dar omul s-a supus timpului.

O, Verginico, sunt în cartea ta cuvânt, sunt cu tine, tată, în cartea ta, și grăiesc cuvânt de durere. Ce să fac cu omul, ce să fac?

— **O**, ești îndurerat, Doamne. Tu, Cel fără de păcat, ești îndurerat, și durerea Ta e lungă de șapte mii de ani și mai bine. Dar Tu ai un cer de sfinți, care Te-au iubit pe pământ și care Te-au mângâiat cu iubirea lor, și

ai un popor pe pământ, care se hrănește cu cuvântul Tău care sfințește pe om, dar omului nu-i place sfințenia, nu-i place omului cuvântul Tău. Dar Tu ai profetizat că mulți se vor scula în întâmpinarea cuvântului Tău și se vor apleca să bea din izvor și să ia viață veșnică în ei și s-o trăiască apoi înaintea Ta. Toți sfinții Tăi se hrănesc din pâinea Ta cea dulce, din cuvântul Tău cel veșnic când vii la Israel cuvânt. Au sosit zilele cele de apoi când Tu vii cuvânt pe pământ, precum scrie în Scripturi, și Scripturile care au vestit împărăția Ta sunt gata să se așeze peste pământ, Doamne.

Eu sunt trâmbița Ta, și Tu m-ai iubit pe pământ, și m-ai ajutat să stau înaintea Ta locaș al cuvântului Tău. Eu Te iubesc, Doamne, și mă doare ca și pe Tine rana Ta și durerea Ta, și voiesc să-l întăresc pe Israel cel mic să-Ți fie făclie pe pământ, să Te mărturisească așa cum ai fost Tu, căci scris este: *«Oricine mărturisește pe Iisus Hristos venit în trup, acela este de la Dumnezeu, acela este credincios, și va vedea pe Dumnezeu»*.

Fiule Israele, măi fiule de azi, ia aminte la durerea Domnului Dumnezeului tău. Uită-te în Scripturi, că Domnul a fost mereu îndurerat de la păcatele poporului Său. Vino, fiule, vino, și nu pleca. Nu pleca tu, cel binecuvântat, nu pleca din Domnul, nu pleca din casă, nu pleca pribeag, că Domnul umblă pribeag fără casă de șapte veacuri și mai bine, și nu te vrea Domnul pribeag, ci vrea să stai întru El, vrea să stea întru tine, vrea Domnul să fii umilit, că numai cel umilit are stăpân.

Aș vrea, fiule, să fii umilit, că numai umiliția te face să iubești ca Dumnezeu, să gândești ca Dumnezeu și să-L vestești pe Dumnezeu venit în trup, venit în tine cu viața Lui, cu mădularele Lui, cu inima Lui, cu statura Lui, cu iubirea Lui, cu umiliția Lui, fiule. El a iubit și pe tâlhari și pe desfrânați și pe cămătari, ca să-i facă credincioși, ca să-i învieze și ca să le dea cheile spre împărăția cerurilor.

Israele, să fii al răbdării și al bunătății Domnului, căci cine Îl urmează pe El, are viață veșnică. O, nu-mi place să-L văd pe Domnul durut și pentru tine. Pentru tine e mult mai dureroasă rana Lui. Te-am rugat mereu, Israele, să nu fii rău, să nu fii mândru, să nu fii mofturos, să nu te smintești întru Dumnezeu. Te-am rugat, fiule, de statură duhovnicească. Te-am rugat să nu uiți ce ai mereu de făcut, și mulți în tine, poporul meu, țin minte o zi sau două, și iar se întorc în duhul lor. E mare biruință să știe creștinul să vorbească din Duhul lui Dumnezeu și nu din duhul lui, iar cel numit de Dumnezeu, din Duhul lui Dumnezeu este numit.

O, strig la voi, fiilor puși lucrători peste poporul Domnului. V-a numit Domnul să vegheați peste Israel și v-a pus să țineți mâna pe cârmă, alături de Domnul. Vai creștinului care-mi ia cârma din mână și nu lasă orânduiala Domnului în picioare! Vin mereu cu lecții de viață și cu ordine, și voiesc să se țină ordinea lui Dumnezeu, că unde nu rămâne ordinea în picioare, vin căderi din picioare, cad creștinii unul peste altul așa cum se întâmplă într-o corabie când cei din corabie vin și pun și ei mâna pe cârmă și fac corabia să se izbească în stânca lor și cad unul peste altul cei din corabie.

O, fiilor lucrători care ajutați pe Domnul pe pământ să-Și cârmuiască poporul! Fiți cu grijă ziua și noaptea la vreme rea și la vreme bună, căci cel ce se dezlipește din trupul lui Israel, trage afară și pe alții care au stat ca și el. O, nu e bună vremea bună, nu e bună. Mai bună este vremea rea. Vremea rea te duce la veghe, vremea rea e sfetnic. Vremea de răzmeriță te face să veghezi, iar vremea de pace te duce la

lânzezeală, la mândrie, la nelucrare, la mulțumire de sine și la nemulțumire pentru ceilalți.

Fiilor veghetori peste Israel, aveți grijă de cârmă lângă Domnul și căutați să deprindeți pe Israel să se învețe să stea sub veghe, căci cel ce iese măcar o clipă de sub veghe, este scris neascultător, și e pândit de faptele cele și mai rele ale neascultării. Cine vrea să fie, acela stă ascultând și veghind alături cu veghetorul și cu Dumnezeu. Întregeți-vă, fiilor, fiți fiecare bob întreg de grâu, că bobul sec iată cum trece prin sită.

O, creștine plin de duhul tău, o, după atâta soare, după atâta hrană, după atâta iubire să fii tot bob sec, e mare durere pentru cer! Te joci de-a venitul, te joci de-a plecatal, te joci cu Dumnezeu și Îl biruiești pe Domnul pentru duhul tău, pentru moftul tău, și din pricina măriri de sine a ta uiți toate cuvintele vieții, căci omul la mânie uită tot ce este bun.

Poporul meu, nu te clătina! Poporul meu, nu pleca din sânul lui Avraam, că a ajuns până la tine acest sân, a ajuns făgăduința lui Dumnezeu la tine. Iubește sărăcia de duh, poporul meu, că fericit este cel sărac cu duhul. Nu cel prost este sărac cu duhul. Cel smerit și umilit cu inima este sărac cu duhul. Te-am învățat să te porți ca Domnul și să-i faci pe toți să te iubească, fiule, ca să nu îngreuezi pe cel de lângă tine. Dar ce nu te-am învățat, Israele? Scoate cartea, fiule, și vezi, ce a rămas să nu te înveți, și vezi unde ai rămas repetent. O, nu pleca, și dacă pleci nu mai omori în urma ta, nu fă ce a făcut Cain, că sufletul fratelui tău este viu, și va striga la Domnul împotriva ta sufletul celui slab.

Să fie atenție la cei ce au plecat și au venit iar. Fiți atenți peste ei dacă s-au deprins cu pocăința, dacă știu ce înseamnă pocăință. Fiți atenți, copiii veghetori, și rugați pe Domnul să întărească întăriturile. Fiți atenți să nu se mai facă spărturi. Cei vrednici prin numire, fiți atenți. Cei numiți, fiți atenți peste Israel, fiți treji și nu vă temeți, că nimeni nu va putea face nici un rău celui credincios cuvântului lui Dumnezeu. În curând vor ajunge de ocară cei ce au lovit prin statura lor cea fără de pocăință și au rănit pe Dumnezeu.

Fericit cel ce dobândește pocăința, că acela nu piere, după cum este scris: *«Inima înfrântă și smerită nu va fi urgisită de Dumnezeu»*. Fericit cel ce poate să fie mic, că scris este: *«Fiți ca pruncii»*. Fiți mici, căci cel mare este ispitit de mărire și cade mereu, mereu. Fiți puternici prin pruncie de duh, prin sărăcie de duh, ca să fiți fiii Celui Preaînalt și să nu cădeți ca și oamenii sau ca și căpeteniile care cad. Cei mici nu cad. Fiți mici prin pruncie de duh înaintea lui Dumnezeu, căci mare este numai Dumnezeu, fiilor.

Iar Tu, Doamne, binecuvintează pe Israel, ca să stea înaintea Ta, și dă-i iubire și ia-i liniștea lui și dă-i dragostea Ta ca să iubească așa cum iubești Tu. Înconjoară-l pe Israel cu sfinții Tăi îngeri, ca, prin mijlocirea lor fiind păzit, să ajungă la unire și la credință și la cunoașterea slavei Tale celei neapropiate și totuși așa de aproape de Israel. Pecetluiește-l pe Israel cu semnul Tău, ca să vadă demonii semn proaspăt și să se depărteze. Întărește-Te în cuvânt, Doamne, că ai putere. Ajută Tu la răspândirea cuvântului Tău în toate laturile, că Tu ești Cel ce ca fulgerul răzbați de la o margine la alta a cerului și Te vestești cuvânt peste pământ. Dă-i lui Israel cel mic, mântuirea, Doamne. Amin.

— **O**, Verginico, trec cuvânt în cartea Mea că Eu sunt puternic, tată. Nu putem sta din cuvânt. Israel are nevoie de iubire, Verginico, și Mă fac iubire peste Israel, Mă fac cuvânt și Mă așez de veghe peste poporul Meu.

Stai, Israele, în staulul Meu, că Eu sunt viitorul tău și vecia ta. Amin.

*

O, Israele, cale a lui Dumnezeu spre oameni, o, poporul Meu, Mă aștern înaintea ta cuvânt. Cuvântul Meu se așterne înaintea ta ca să-ți fie el cale spre împărăția cerurilor și ca să aibă împărăția cerurilor cale spre tine. Cuvântul Meu este împărăția cerurilor cu tine, Ierusalime iubit. Împărăția cerurilor este Ierusalim, fiule Israele.

O, Ierusalime de pe pământ, vin la tine cu Ierusalimul cel de sus. Cerul și pământul au cale unul spre altul, iar calea aceasta se numește Cuvântul lui Dumnezeu. O, binecuvântatul Meu popor, omul de pe pământ construiește o mulțime de drumuri, o mulțime de munți și de văi, dar calea spre împărăția cerurilor nu-i vine omului în minte s-o construiască, nu-și mai amintește omul de ea. Așa am spus omului: *«Eu sunt calea»*. Dar ce om mai are vreme să se oprească din drumurile lui și să înțeleagă ce am spus Eu? Omul caută calea, adevărul și viața, caută mereu, bietul om. O, și de ce nu găsește ce caută? că de șapte mii de ani caută.

Am venit acum două mii de ani, am coborât din cer de la Tatăl și M-am făcut Om în calea omului ca să-i spun să știe că ceea ce caută, Eu sunt; să-i spun că ceea ce caută, acestea se găsesc în cer, nu pe pământ; să-i spun că acestea sunt din cer și se opresc în cer, nu pe pământ. O, capetele acestea nu sunt de pe pământ. Nici începutul, nici sfârșitul lor nu sunt pe pământul acesta al omului. Și până nu vor veni cele noi ca să le dea deoparte pe cele vechi și stricate de om, omul zadarnic caută, zadarnic face drumuri peste drumuri, munți peste văi, pod peste ape și lege a luminii, căci lumina, Eu sunt.

Saul fariseul, care mergea la amiază spre Damasc ca să ștergă urmele Mele de pe unde călcam și pe unde rămâneau, a fost prins din urmă și învăluit de lumina Mea, și lumina Mea l-a orbit în vremea amiezii când era soarele deasupra pământului. Lumina Mea e lumină, nu lumina pe care o face omul. Cuvântul Meu e lumină, și ești și tu lumină a Mea, poporul al cuvântului Meu, și iată, străbat cu tine întunericul lumii, pentru că Eu ți-am spus că te voi lua în mâna Mea ca pe o făclie și voi lumina cu tine prin întunericul omului, și sunt împlinitor în cele ce am rostit pentru tine. Eu de aceea ți-am spus să cauți să înveți bine cum să mănânci cuvântul Meu ca să-ți folosească la creștere, tată, și să nu-ți slăbească mintea la vederea cărărilor făcute de om pe pământ. Cine dintre oameni are curajul să spună ce am spus Eu și să fie adevărat ce spune? Eu am spus așa: *«Eu sunt calea, adevărul și viața»*. Amin, amin, amin.

O, popor iubit de cuvântul Meu, vin curând peste pământ cu o zi mare de sărbătoare, și în ziua aceea voi striga cuvânt peste tot omul de pe pământ și voi sparge auzul omului. Voi umple văzduhul de cuvântul Meu care grăiește azi cu tine din văzduhul grădiniței Mele din România. Duhul Fiului lui Dumnezeu va grăi din cer cuvânt peste pământ, și omul de pe pământ se va umple de spaimă, dar tu, Israele iubit, te vei mângâia și nu te vei înspăimânta, că tu ești deprins cu Mine și cu cuvântul Meu. O, tu te vei bucura și vei întinde mânuțele spre Mine și nu urechea, ci inima ți se va umple de bucurie și de iubire când vei vedea că am sosit cuvânt auzit de tot omul de pe pământ. Și vor alerga toți oamenii spre tine, că toată omenirea a auzit de tine, poporul Meu de pe pământul român. Te vor mărturisi demonii, fiule scump. Așa va fi pentru că Eu așa ți-am spus, și totul te va mărturisi pe tine că ești poporul Meu, fiule Ierusalime. Când cei trei magi au plecat din țările

de departe spre calea ieslei nașterii Mele din Tatăl și din mama Mea Fecioara Maria, au prins grai de om idolii cei făcuți de mâini omenești și au vestit nașterea Mea, și apoi arhanghelul Meu s-a purtat în calea lor în chip de stea, și magii M-au mărturisit împăraților lumii, M-au mărturisit Împărat mare din cer născut pe pământ.

Când Mă purtam pe pământ ca să Mă vestesc Hristosul Domnului, n-avea nimeni timp și minte să creadă, dar demonii cei ascunși în oameni strigau de departe la Mine prin graiul omului stăpânit de ei și ziceau: «*Isuse, Fiule al lui Dumnezeu, slobozește-ne să mergem la locurile noastre!*».

Apostolii Mei, care lucrau lucrare de trimiși ai Mei, lucrău cu numele Meu, și demonii se plecau lor, mărturisind că apostolii sunt trimișii Mei spre oameni, în numele Meu semănători în calea Mea spre oameni, semănând calea împărăției lui Dumnezeu, care venise din cer pe pământ ca să-și facă în om cale și casă, și împărăție în omul cel pierdut din Dumnezeu. O, așa te va mărturisi pe tine lumea și duhurile ei cele rele, cele omenești și străine de Duhul lui Dumnezeu, și tu vei fi făclie din loc în loc, din timp în timp peste timpul omului, peste împărăția omului, cea pustiită de întuneric.

Mă fac cuvânt proaspăt în cartea Mea și Mă aștern înaintea ta ca să-ți fiu cale spre împărăția Mea și ca să-Mi fii tu cale a împărăției Mele peste pământ, poporul Meu. Eu de aceea ți-am spus că sunt cu tine în drum spre Emaus și că Mă voi arăta ție în slavă și mai mare ca aceea cu care M-am arătat lui Luca și lui Cleopa. O, ce frumos te-am învățat de când M-am coborât cuvânt peste tine, poporul martor al cuvântului Meu peste pământ! Te-am învățat, tată, să te culci și să te scoli cu Mine în gând și în inimă așa cum Luca și cu Cleopa mergeau cu Mine pe cale cu cuvântul lor despre Mine, mergeau cu Mine în gând și în inimă, și Eu eram după înviere, cum și acum sunt, și M-am apropiat de ei cu trupul Meu cel înviat, și i-am însoțit până la Emaus, și acolo Mi-am descoperit dumnezeirea Mea, și ei s-au dus și au mărturisit, așa cum Baraba tâlharul a mărturisit în Ierusalim învierea Mea și cutremurul și venirea cea din cer a îngerului care a rostogolit piatra de pe mormântul Celui înviat. Puteam și Eu să dau piatra la o parte ca să ies cu trupul afară, dar am lăsat cerul de sus să lucreze la vederea lui Baraba, ca să poată el fi martorul învierii Mele. Dacă aș fi ales pe unul din mai-marii templului ca să stea prin puterea Mea să vadă învierea Mea, acela n-ar fi mărturisit, ci ar fi ascuns, după cum au și făcut mai-marii templului, cumpărând minciună pe bani, așa cum pe bani au cumpărat și trupul Meu ca să-l bată în cuie pe cruce. Mi-au cumpărat pe bani și trupul și duhul pentru răstignire; M-au cumpărat și înainte de răstignire, și după ce am înviat. Dar tâlharul Baraba a mărturisit cele văzute și nu s-a temut de amenințare așa cum s-au temut străjerii mormântului Meu.

Te-am învățat, poporul Meu, să te culci și să te scoli cu Mine în gând, și cine n-a făcut așa, n-a avut cu ce să-și hrănească duhul și iubirea și cugetul ca să fie vii și în așteptare. O, și mereu te învăț, și mereu te țin treaz, că nici un om de pe pământ nu e mai fericit ca omul care-și are gândul și inima la Fiul lui Dumnezeu, Om venit din cer pe pământ, Fiul Tatălui, fericirea cea una a omului. Omul nu e fericit, nu e dacă nu știe și nu învață de la Mine ce să facă și ce să aibă de fericire. Ca să ai fericire trebuie să ai pe Cel ce a făcut-o pe ea, pe Cel ce este fericire a omului. Omul nu e fericit, căci cine nu are pe Domnul Iisus Hristos în el, acela nu are fericirea.

Copilul Meu, poporul Meu, să fugi, fiule, de omul care nu are fericirea. Să fugi, tată, chiar și de creștinul care nu are fericirea, care nu Mă are pe Mine chip în el, trup și duh, trup

și cuvânt de fericire în el. Fugi, tată, de tot ce este sterp de Dumnezeu. Fugi, și vino în brațele Mele cele calde, cele curate și pline de mângâiere pentru tine, și spune la toți, apoi, că Eu sunt fericirea ta, și că tu ești fericitul Meu. Eu așa îți spun: vorbește cu Mine, copilul Meu Israel, ca să înveți, tată, rostul la toate cele cerești în tine și peste omul pe care tu îl luminezi, că tu ești făclia Mea peste întunericul omului, poporul scump, că te-am pus la scumpit ca să fii scump, că pe pământ nu va mai fi grâu, nu va mai fi pâine, și va veni omul la tine și te va ruga să-i repari calea, adevărul și viața pe care și le-a stricat ca un fiu rătăcit de tatăl său.

Vorbește, Israele, cu Dumnezeu. Vorbește tu cu Mine, că omul nu știe ce vrea Dumnezeu, dar tu știi de la Mine ce să vorbești cu Mine. Vorbește din Duhul Meu în tine, nu cum vorbește omul din duhul lui. Vorbește din Duhul Meu și dă-Mi de la tine, și Eu îți voi întoarce îndoit și întreit. Iar din duhul tău să nu vorbești cu Mine, că nu vreau, tată, să te iau ca pe un datornic la arătarea slavei Mele.

Să știi, Israele, să nu uiți, poporul Meu, că Mă apropii peste pământ cu ziua când voi cuvânta cuvânt cu tărie de duh peste tot omul de pe pământ, dar tu să nu te îngrijorezi. Tu bucură-te, fiule, că în ziua aceea voi striga la om și îi voi spune omului: «*Acesta este poporul Meu cel iubit, întru care am binevoit*». Omul Mi-a luat cârma din mână și s-a făcut sieși Dumnezeu și a căzut și nu mai are cinst. Dar tu să Mă lași cârmaciul tău, că ți-am dat putere să te faci fiu al Meu și să-I zici Tată, Tatălui Meu, Care te-a născut din Mine la credința ta în Fiul Lui, Cel trimis din cer pe pământ ca să Se facă Dumnezeu prin înviere din morți.

Să fii deștept, poporul Meu, că Eu sunt în drum spre arătare cu slavă mare peste pământ, și voi face din tine munte al Taborului, că lângă tine Mă voi arăta, și din mijlocul tău Îmi voi răspândi lumina slavei Mele. O, ce vor face atunci cei ce au dat să Mă ascundă, cei ce au primit arginți și laude și ranguri ca să joace în struna lui antichrist, cel cu fața ascunsă sub poalele veșmintelor care mărturisesc pe omul sfințeniei lui Dumnezeu pe pământ? O, în ziua aceea toate vor cădea, toate și toți, începând cu capii și sfârșind cu poalele înălțimilor de pe pământ care și-au bătut adânc țărșii ca să nu cadă în vremea furtunii. Ce vor face în ziua aceea cei ce au pus pronia sub obroc, cei ce au acoperit râul Meu de cuvânt cu minciună împotriva adevărului care curge ca râul din tronul lui Dumnezeu peste pământ? Cerul și pământul sunt ale Mele, nu sunt ale omului, și omul va rămâne păcălit, și își va pierde semeția. Iar tu să nu te miri, poporul Meu, că ți-am spus că vin să-ți tulbur liniștea și să-ți răvășesc inima. Eu și altfel ți-am spus. Ți-am spus: vino, și înțelege vorbirea Mea, că vreau, tată, să audă demonii că-ți zic: vino! Vreau să audă demonii că vorbesc cu tine, și ce-ți spun să audă, și să audă că vin cuvânt auzit pe pământ, și cerul și pământul omului se vor clătina, iar cerul și pământul Meu se vor bucura și vor odrăsli și se vor arăta la vedere.

Vin, tată, să-ți tulbur liniștea ta din tine, nu liniștea Mea din tine, că Eu în tine vreau să Mă fac neliniște și trezie peste tine, că scris este: «*Împărăția cerurilor se aseamănă cu zece fecioare dintre care jumătate înțelepte și jumătate neînțelepte*». Vreau, Israele, să înțelegi că nu e bună vremea bună, nu e bună, că pățești ca fecioarele cele nebune, fiule. E bună vremea rea care te duce la veghe și care stă sfetnic peste tine ca să nu te prindă toropeala și să zici că Eu întârzii. Iată, Eu nu voi întârzia, și de aceea am venit să-ți spun că Eu mai întâi grăiesc, și apoi Mă împlinesc cu slavă văzută. De aceea îți spun: cuvântul Meu e calea, și Mă aștern cuvânt înaintea ta ca

să știi tu calea Mea mai înainte, Israele, fiul Meu. Eu la toate cele zece fecioare le-am vestit și le-am spus: «*Iată Mirele! Leșiți întru întâmpinarea Lui, că vine!*», dar jumătate din ele și-au spus că Mirele va întârzia, și au spus că nu e vremea încă, așa cum au spus atâția creștini în vremea celor patruzeci de ani și mai bine, creștini care au auzit glasul cuvântului Meu, dar și-au spus că nu e vremea încă, și că Mirele va mai întârzia.

Iată, fiule rămas la cina Mea, în tine voiesc să Mă fac neliniște și veghe și de aceea vin cuvânt de vestire ca să-ți tulbur liniștea ta și să stai de veghe înaintea Mea, că Eu așa le-am spus la ai Mei: «*Privegheați!*». Amin. Fericit cel ce dobândește pocăința, că acela nu iese din veghe, și va fi găsit treaz când se va deschide pentru o clipă sala nunții ca să intre în ea cei chemați care au privegheat. Fiți mici prin pruncie de duh, căci cei mari sunt ispitiți de mărire și cad cei mari. Cei ce se fac mari prin oameni, aceia cad ca oamenii, dar cei mici care stau întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl, aceia nu cad din mâna lui Dumnezeu, că mare este Dumnezeu întru cel mic.

O, copiii Mei, vremea voastră de pace vă duce la lene pentru Duhul Meu între voi, vă duce la nelucrare, la mulțumire de sine, la mândrie, la cârtire, fiilor, și la lipsă de minte, tată. Mintea care n-are lucrare sfântă, aceea se prosteste și nu mai rămâne bună pentru Duhul lui Dumnezeu. Vin mereu să vă sfințesc, căci cuvântul Meu pune sfințenie peste voi, face curățenie în voi, și dacă nu vin să fac mereu curat, Mă tem să nu se pună praf peste voi, că mult praf s-a ridicat peste pământ, mult și negru și greu la miros, tată. Fiți bine deprinși cu statul în casă, și la drum prin lume să nu porniți decât cu Mine, că Eu vă curăț pe drum, Eu vă înfășor pe drumul vostru cu Mine prin lume.

Voiesc să mai pun câte o făclie la luminat printre voi. Voiesc să am loc să trec cu lucrul Meu printre voi și să însemnez, prin semn cu cuvânt, unelte de lucru pe unde mai este nevoie de lucru întreg. Vremea de răzmeriță Mă face să veghez mai mult peste voi, și voi mai alege dintre voi pentru Mine și pentru voi, și pentru ca să fie de ajutor celor ce stau de veghe din partea Mea peste Israel.

O, Israele, o, Ierusalime, cale a Mea spre oameni! M-am așternut înaintea ta cuvânt, ca să-ți fie el cale spre împărăția cerurilor și ca să aibă împărăția cerurilor cale spre tine, copile mângâiat în Ierusalim. Împărăția cerurilor este Ierusalim în cer și pe pământ. Cuvântul Meu este împărăția cerurilor, care se coboară cuvânt pe pământ. Vine o păsărică din cer ca să fie împărat pe pământ. Vine cuvântul Meu pe pământ, și ciripește deasupra pământului ca să facă pe pământ împărăție a cerurilor. Cerul și pământul au cale unul spre altul, iar calea aceasta se numește Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

Priveghează, Israele! Privegheați, fiilor din Ierusalim! Iar ceea ce grăiesc vouă, grăiesc tuturor: privegheați! Amin. Privegheați, că vine Domnul Iisus Hristos, vine Mirele, căci Duhul și mireasa Lui zic: „*Vino!*“. Amin, amin, amin.

24 februarie/9 martie 1997

Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei

Duhul nepăsării îngreuiază drumul cuvântului ceresc. Credința este cea trăită. Cel ce se roagă pentru om nu trebuie plătit. Lumea este cununa de spini pentru Domnul. Domnul îl strigă pe om așa cum l-a strigat pe Adam.

O, fiilor unși, care stați așezați de Mine în grădinița cuvântului Meu! O, tată, întăriți-vă curajul și nu slăbiți sub griji și greutateți. Lăsați-le jos, că nu le puteți duce,

și voi nu trebuie să fiți doborâți de griji. O, că n-am pe nimeni ca să fie cu adevărat pentru Mine și pentru voi ca să nu vă fie greu vouă și ca să nu-Mi fie Mie greu să vin! Dacă voi sunteți plâpânzi, n-am nici Eu putere. O, ce mare ar fi puterea Mea dacă aș găsi iubire pe pământ, cu care să Mă sprijin Eu și voi! Duhul rău Îmi stă împotriva cu încăpățănare, dar voi întăriți-vă curajul și nu slăbiți sub greutateți. Nu știu cum și ce cale să-Mi mai fac pentru voi ca să vă iau greutatețile, că nu e, tată, nimeni pe pământ care să caute cu adevărat să construiască la drumul spre împărăția cerurilor. Nu e nimeni să vrea ca să vreau Eu apoi în el. Hai să lucrăm cuvânt, fiilor. Liniștea Mea să fie în voi ca să Mă fac cuvânt între voi și să-Mi hrănesc poporul, fiilor, că omul din lume, cu anevioie face faptă din cuvântul Meu ca să-Mi ușureze calea spre om.

Iată, fiilor care duceți greul lucrului Meu, Mă las cuvânt în cartea lui Verginica și vă spun și vouă că și Mie Mi-e greu. Duhul Meu Se îngreuiază când văd duh de om în creștinul cu care am zis să Mă sprijin pe pământ. Grăiesc vouă, fiilor. Cui să-Mi spun plânsul Meu? O, atâta duh de nepăsare, atâta mărire deșartă, atâta duh de judecată de la cel încăpățânat în duhul lui! Cel plin de duhul lui dă vina pe Mine; pe Mine și pe voi; lasă vina să apese pe Mine și pe voi, și el stă în picioare, zice el. Dar statul creștinului în picioare este atunci când planul Meu și puterea Mea au loc în cel ce stă în picioare. Când drumul Meu se îngreuiază, e din pricina duhului străin de Mine, care se înmulțește în creștin.

O, Verginico, Mă doare că-i văd mereu duruți pe copiii tăi în grădină. Sunt plini de griji copiii tăi. O, cum să-i ajutăm să poată ei cu Noi? Cum să-i mângâiem să prindă putere?

— O, Doamne, calea Duhului Sfânt a fost mereu pândită de duh de nepăsare și de necredință, și tot omul care a fost al Tău, s-a lovit de duhul omului, și Tu ai fost mereu supărat și necăjit în omul Tău de pe pământ.

O, copilași firavi din grădină, ungerea Domnului e puterea voastră care vă ajută și vă apără și vă întărește în greu. Mă doare și mă ustură cât duh de nepăsare vă înconjoară de peste tot în Israel. Peste tot se lasă greu pe voi creștinul. Peste tot se dă vina pe Dumnezeu și pe voi, și peste tot se compătimește pe sine creștinul din Israel.

O, greu mai găsește Domnul sprijin cu adevărat în creștin. Cei cu care dă Domnul să Se sprijine s-au umplut de duhul lor și nu pot scăpa de îngâmfare și nu vor să fie atenți și curați și adevărați în iubire. O, fiilor, să știți că de aceea merge greu lucrul vostru cu Domnul. Fiecare se iubește pe sine și puțin pe Dumnezeu și pe voi, dar cel mai dureros este că nu vede creștinul cât de mare este în el duhul lui. Nu Se mai poate plânge Domnul, că se plânge creștinul. N-a putut nici unul să fie curat pentru mine și pentru voi. Toți au ascuns, mereu, mereu au ascuns, și au spus că ascund de voi, și a fost de ajuns să-I îngreuieze calea Domnului spre Israel, și puterea Domnului peste pământ.

O, fiilor, am lucrat să mă sprijin și eu, și Domnul, și cu alți copii care și-au ales calea mântuirii și a lucrării cuvântului lui Dumnezeu, dar aceștia n-au voit niciodată să fie Domnul mare în ei, și apoi peste pământ cu puterea Lui, și au voit să fie ei mari în Domnul, și omul nu știe din duhul lui, nu știe ce este om mare. Iată, puterea Domnului se rupe mereu pe cale, că întâlnește duh de om care tocmește cu puterea Domnului, și de cele mai multe ori Domnul Se oprește la răspântie, căci creștinul se încurcă în sine, se iubește pe sine mai mult decât adevărul, și stă creștinul în duhul lui, și zice că stă în numele lui Dumnezeu pe pământ.

O, Doamne, planul Tău e mare. Nu Te mai încurca în om, Doamne, că Tu ai putere și iubire, și ai biruință, Doamne. Mărește-Te în fiii Tăi cei unși, și le dă putere să biruiască greutățile care se ivesc mereu să-i slăbească și să încurce împlinirile Tale peste pământ. Coboară înălțimile de pe tronurile lor. Coboară semeția omului și fă-Ți cale cu împlinirea planurilor Tale peste pământ, Doamne, și întărește-Ți întăriturile ca să poți împlini. Amin.

— **O**, Verginico, întăriturile Mele sunt fiii cei unși în grădină, dar ei sunt ca și Mine, învinuiți de creștini. Creștinul care stă în duh de nepăsare, în mărire de sine și nu vede cum stă, acela apasă cu vină pe Mine și pe cei din grădină, tată. O, câtă nepăsare! Să te iubești mai mult pe tine decât pe Dumnezeu! Să-ți iubești mai mult copilul decât pe Dumnezeu! Să-ți iubești mai mult mărirea ta decât mărirea lui Dumnezeu! O, aceasta aduce neîmplinirea planului lui Dumnezeu, creștine care faci așa!

L-am rugat pe Israel de duh de umilință înaintea Mea. O, nici vorbă, că Duhul lui Dumnezeu este prea curat ca să-i placă creștinului învățat cu dedesubturile și cu nepăsarea.

O, copii unși în grădină, copiii Mei care simțiți din plin greul Meu în voi! Vă văd suspinând în voi. Ce să fac cu voi fără putere în voi? Suflu peste voi Duh Sfânt și putere. Întăriți-vă curajul și nu slăbiți sub griji și sub greutăți. Căutați spre Mine, și Eu voi duce grija de voi, că iată, Îmi slăbesc împlinirile din pricina celui ce nu știe cum să stea întru Dumnezeu. Fiți cuminiți, și rugați-vă Mie să risipesc duhul nepăsării de la cei cu care dau să Mă sprijin pe pământ. Nu fiți îndurați, tată. Eu am fost mereu îndurerat de la încăpățănarea omului care nu știe cum să umble pe calea mântuirii și care zice că Mă ajută dar stă în duhul lui. O, nu fiți îndurați. Eu vă iubesc. Mângâiați-vă cu Cel ce știe să vă iubească. Eu vă iubesc, fiilor. Învățați-vă și voi să iubiți ca Mine în vremea cea de îndurerare și nu slăbiți sub griji și greutăți. Pe Mine Mă doare mai rău ca pe voi întârzierea Mea peste pământ, dar iată ce pătesc: Mă izbesc în duhul creștinului care nu voiește să Mă ajute cu adevărat. Găsesc semeție, găsesc nepăsare, găsesc împrăștiere în creștin, găsesc învinuire peste Mine și peste voi și stă creștinul în duhul lui, stă fără Mine, că Eu am spus că sunt trup și cuvânt în creștin. Pe toate le mai are creștinul, dar umilință nu are. Duh umilit înseamnă să crezi în Duhul lui Dumnezeu, nu în duhul tău, dar abia că mai pot să-i spun creștinului ce Mă doare, ce Mă încurcă să vin cu toate împlinirile peste pământ, și iată, se pierd creștini, se duc din brațul Meu, și scris este: *«Pe cei ce se abat pe căi străambe, Domnul îi va duce cu cei ce lucrează fărădelegea, iar cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului, și nu se va clătina în veac cel ce locuiește în Ierusalim, căci munți sunt împrejurul lui, iar Eu împrejurul poporului Meu, din veac în veac, și le fac bine celor buni și drepti cu inima»*.

Duceți cuvântul Meu celor ce-Mi fac dureri, căci cei ce nu știu cum să stea în Duhul Meu, Îmi întârzie venirea și vă umplu pe voi de griji și de greutăți. Lucrarea Mea e grea de dus pe pământ. Mereu am dus-o din greu, că n-am putut să Mă împlinesc cu putere, că mereu M-am lovit de semeție în creștin, de nepăsare, și de duh de om în cel chemat la Mine ca să Mă sprijin cu el în lucrul Meu de mântuire a omului cel căzut.

O, Israele, prea mult ți-e milă de tine, dar cu mila de tine nu-ți faci nici un bine nici ție, nici Mie, nici mântuirii omului prin tine. O, Israele, Israele, îndreaptă-ți și spre Mine iubirea ta! O, Israele, numai mofturi iau de la tine, numai

plângeri că ești nemulțumit. O, Israele, când vei vrea tu, oare, să-Mi slujești numai Mie, tată, așa cum îți slujesc Eu ție? O, Israele, întoarce-te în Duhul Meu, ca să-Mi împlinesc cu tine Scripturile, și nu mai fi neatent, Israele.

O, Israele, așează-te să fii voia Mea că n-am ce face cu voia ta. O, Israele, dă-Mi loc și așternut în tine, că n-am dacă nu-Mi dai. Amin, amin, amin.

*

O, Mă aștern cuvânt în calea omului, ca să-i spun omului că Eu sunt calea. Calea omului, e a omului și se sfârșește ca omul. Vin să-i spun omului s-o ia pe calea Mea, că vin și Mă las găsit de tot omul care caută calea Mea. Amin.

Vin la tine, Israele, și grăiesc cu tine ca să audă omul ce grăiește Dumnezeu cu poporul Său cel tocmit pentru ca să împlinescă cu el Scripturile cele de apoi și cer nou și pământ nou peste cele vechi. Amin.

Mă fac cale de cuvânt, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Mă fac cale dreaptă în calea cărărilor străambe care duc pe om la pierzare. Omule care ai pierdut calea, iată calea, și tu nu mai știi s-o găsești, tu nu mai știi s-o cauți. Mă fac cale înaintea ta, omule fără cale, Mă fac cale dreaptă, cale netedă, cale dulce, cale cu mângâiere. Vin să te mângâi cu cuvântul mângâierii Mele ca să te ajut să vezi calea cea dreaptă, omule căzut din binele tău. Binele tău Eu sunt. Eu sunt și calea. Eu sunt tot ce cauți tu, omule, dar dacă tu cauți pe căile tale, de aceea nu găsești ce cauți. Nici un om nu caută răul, că omul fuge de rău când vine peste el, că bietul om nu știe că răul este altceva, și omul zice că-și caută binele.

O, sărăcuțele omule, dacă tu nu știi cum să cauți ceea ce cauți tu, nu vei găsi binele așa cum cauți tu. Căutarea ta te duce la ceea ce nu cauți, te duce la rău, că dacă nu știi pe ce cale să cauți, găsești numai rău pe căile tale. O, caută viața, și ia învățătură de la Mine ca să știi să găsești viața. Viața este altceva decât ce cauți tu de viață. Eu sunt viața ta Eu sunt calea, adevărul și viața. Dar nu ți-am spus Eu ție că Eu sunt? O, de ce nu vrei să știi ce am spus Eu? Oprește-te din căile tale ca să iei aminte la ce am spus Eu. Vino și înțelege că te strig. Auzi-Mă când te chem să vii. Vino să te aleg să mergi pe calea Mea și să-ți întăresc credința în Mine. Vino, că Eu vin pe pământ cuvânt în calea ta și greu mai străbat în inima ta, omule fără de cale. E plin văzduhul de glasul cuvântului Meu care coboară din cer pe nori până în mijlocul poporului cuvântului Meu. E lungă așteptarea Mea. De șapte veacuri și mai bine aștept să-l ridic pe om la locul de unde a căzut ca să-Mi repar munca pierdută, că am lucrat șase zile, și omul lucrat a șasea zi Mi-a stricat bucuria, Mi-a stricat odihna Mea și a lui și s-a clătinat cerul și pământul la căderea omului.

Israele, poporul Meu cel din români, grăiesc în mijlocul tău cuvânt, ca să audă omul de pe pământ cuvântul Meu, și să facă și el cale întoarsă la Mine și să-l numesc și pe el Israel, că așa îl numesc Eu pe poporul Meu cel credincios. Astăzi este zi de duminică, și biserica din lume serbează azi ziua credinței drepte, ziua ortodoxiei, dar și aceasta a rămas o sărbătoare numai cu numele, așa cum au rămas toate sărbătorile bisericesti. Credința dreaptă se trăiește, nu se sărbătorește. Credința dreaptă dacă nu trăiește prin faptele ei, îi rămâne numele și atât.

O, e multă vreme de când omul bisericii se bate cu pumnul în piept că e omul bisericii și că e slujitorul lui Dumnezeu, dar omul bisericii nu-L slujește nici pe Dumnezeu, nici

pe om, că omul îi plătește preotului, îi plătește cu vârf și îndesat, și toată plata preotului e pe pământ, și cine îl mai poate tămădui pe cel plin de lăcomie? O, fiule Israel, rugăciunea plătită rămâne pe pământ, că e plătită. Rugăciunea nu trebuie plătită. Eu n-am luat nici un ban când Mă rugam Tatălui pentru oameni. Un slujitor al lui Dumnezeu trebuie să fie sărac de cele pământești și bogat în Duhul lui Dumnezeu.

O, Israele, nu mai are cine să se roage pentru omul cel fără de cale. Nu mai are cine să îndrume spre Mine nici pe săraci, nici pe bogați. Trebuia să fie plin pământul de preoți ai lui Dumnezeu, căci preoții lui Dumnezeu fac ce am făcut Eu. Grăiesc cu tine, poporule al cuvântului Meu, ca să ia și preoții lumii cuvânt de la Mine și să trăiască faptele credinței drepte așa cum a lucrat Avraam. O, nimeni nu se mai face în vremile acestea preot pentru Dumnezeu, nimeni, poporul Meu. Și am să zgudu lumea din temelii ei și am să-i întreb de credința cea dreaptă și am să-i arăt cum Îl iubește ea pe Dumnezeu. Scris este: *«Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima, din toată virtutea și din tot cugetul tău»*, și aceasta este poruncă de la Dumnezeu. Cine să învețe lumea ce este Dumnezeu ca să-L iubească pe Dumnezeu? Preoții lumii au jucat în struna lui antichrist și au făcut ca fiii lui Eli și au stat așa înaintea lumii în numele Meu. Strig la om să Mă audă, că omul stă în nepăsare și stă supus pântecelui.

O, omule, tu ai și suflet, nu ai numai trup. O, bietule omule, o, turmă fără de păstor, Eu sunt Cel ce pot să-ți dau viață și să te fac fiul Meu, omule. N-are cine să te țină viu înaintea Mea. Abia pot Eu să-l țin viu pe cel ce crede în Mine făcând voia Mea prin cuvântul Meu cu care grăiesc din cer peste pământ. Este scris în Scripturi că în zilele cele de apoi Mă voi face cuvânt peste pământ și voi chema la masa Mea de nuntă pe tot omul care voiește să audă și să vină. Și iată zilele acestea, că au trecut cei două mii de ani despre care scrie în Scripturi, și Eu trebuie să împlinesc. M-a trimis Tatăl cuvânt pe pământ, așa cum M-a trimis și acum două mii de ani când am venit cu împărăția cerurilor ca să-o vestesc peste pământ, și acum vin să-o așez, că este scris să fie așa, și Scripturile nu se pot desființa.

Vai omului care vorbește de Dumnezeu, care vestește voia lui Dumnezeu și nu o face pe ea! Mă uit peste pământ și Îmi vine să stric toată voia omului, și mai am o clipă de răbdare și așa voi face, că voia omului a desființat voia Mea peste pământ. Nu pot să-i mai spun nici bogatului, nici săracului, nici împăratului, nici argatului că nu face voia Mea. Am rămas numai cu numele Dumnezeu, dar voia Mea nu încapă peste om.

Omule, voia ta Mi-a stricat toată truda Mea pentru fericirea ta. Omule, tu nu știi ce e fericirea. Omule, nu te-ai săturat de moarte? O, când te saturi de moarte? Când, omule flămând după cele ale morții? Vino spre viață, vino, că te chem! Vino și dă-Mi de lucru la viața ta cea veșnică, omule! Te-ai învățat cu moartea peste tine și nu mai ieși de sub ea, și Eu te voi scoate de la moarte, că vrăjmașul cel din urmă care va fi biruit de Mine va fi moartea.

România, țara Mea de nuntă, M-a trimis Tatăl Meu ca să nuntesc în tine masă de nuntă cerească pe pământ, praznic ceresc de nuntă, praznicul lui Dumnezeu și al sfinților Săi. Vin cu sfinții din cer și nuntesc pe pământ praznic de nuntă, cină de cuvânt, țara Mea de nuntă. Te-a ales Tatăl Meu ca să fii țara nunții Mele. Tatăl, Împăratul cerului și al pământului, face nuntă Fiului Său, Iisus Hristos Cuvântul. Vino la nuntă, țară a nunții Mele! Vino, omule român! căci cei chemați nu

vin. Israel, poporul Meu la care am venit acum două mii de ani, n-a voit să vină la cina Mea de nuntă. Biserica cea de azi care zice că slujește Mie nu voiește să vină la cina Mea de nuntă. Mă aștern cuvânt pe masa unei Mele de nuntă, dar cei poftiți nu vin. Vino, omule român, căci cei chemați din tine, nu vin, și fac și aceștia ca Israel care a zis că Eu nu sunt Fiul lui Dumnezeu. Așa și cei de azi care zic că sunt slujitorii lui Dumnezeu pe pământ, fac și ei ca Israel, și zic că Eu nu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Și îi voi lua pe neștire, căci slava cuvântului Meu va străluci peste România și vor vedea aceștia pe cine au împuns, pe cine au lăsat afară ca să bată în zadar. O, nici un slujitor al bisericii nu mai trăiește faptele credinței drepte! Avraam M-a cunoscut când M-am făcut cuvânt peste el, și a lucrat faptele credinței și Mi-am făcut lucrarea Mea prin el, așa cum și azi Îmi împlinesc Scripturile cele pentru venirea Mea cu poporul Meu cel credincios cuvântului Meu.

Lumea are de arat, de semănat, de prășit și de cules roadele ei, că omul a rămas numai pântec, bietul de el, iar sufletul omului stă supus pântecelui său. Lumea are de vorbit mult, lumea se uită în oglindă să-și vadă podoabele chipului ei cioplit. Lumea se bucură, și Eu plâng de mila ei, și am să stric toată truda ei ca să-i arăt că tot ce face ea e vânt și goană după vânt.

Lumea sărbătorește azi în bisericile ei duminica ortodoxiei. Dar unde-ți este ortodoxia, o, lume fără de cale? Ce fel de ortodoxie sărbătorești tu? Care este Dumnezeul tău? Ce faci tu, lume fără de cale? Eu sunt calea. Eu și nu tu. Eu sunt credința cea dreaptă. Eu și nu tu. Omul crede în om, asta este ortodoxia omului. O, dacă omul ar crede în Dumnezeu ca să lucreze faptele credinței drepte ar vedea omul calea cea strâmbă pe care umblă el. Cine să-ți mai spună ție, omule, că nu e bună calea omului? Cine, omule necăjit și lipsit de Dumnezeu și de viață? O, biserica lumii a ajuns ascunzătoare de șacali sub piei de oi.

Ies înaintea ta cuvânt, lume fără de Dumnezeu. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Care S-a făcut Fiu al Omului prin Fecioară acum două mii de ani. Eu sunt Cel ce Mă sărbătorește lumea, născut, răstignit, înviat și înălțat la Tatăl, Care M-a născut fără de ani mai înainte de toți vecii. Dar mai este scrisă în Scripturi o sărbătoare a Mea, și aceea este sărbătoarea celei de a doua veniri a Mea, și iată, vin cu slavă și Mă fac cuvânt care judecă viii și morții, iar împărăția cuvântului Meu nu va avea sfârșit.

O, lume fără de cale, o, omule fără Dumnezeu, vin să te judec și să-ți spun să faci pocăință înaintea Mea, căci cel ce se pocăiește vindecându-și vederea, acela Mă cunoaște pe Mine în acest cuvânt cu care vin să judec viii și morții și să înviez omul și să Mă arăt în slavă mare peste pământ, așa cum scrie în Scripturi. Dar mai întâi vin să-l trezesc pe om și să-l pun să privegheze, ca să nu vin pe neștire cu slava venirii Mele ca Împărat al cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute de om.

O, lume, cununa Mea de spini, o, lume răstignitoare a lui Dumnezeu! Faptele tale Mă răstignesc mereu în tine. O, când îți mai răstignești tu faptele tale cu care Mă răstignești pe Mine, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu? Lume, lume, când te lași de voia ta? Omul care-și face voia lui, acela nu poate face voia lui Dumnezeu. O, lume care rostiești prin biserici rugăciune și zici: *„Tatăl nostru, Cel din cer, să fie sfânt numele Tău, să fie vie împărăția Ta și să se facă voia Ta pe pământ ca și în cer, și să ne ierți greșalele, așa cum și noi iertăm pe cei ce ne greșesc, și să ne aperi de ispitele celui rău“*. O, lu-

me, lume, cum să te apăr când tu faci voia celui rău, când tu minți mereu pe Dumnezeu că faci voia Lui și tu tot voia ta o faci? Și iată, te voi lua ca pe un datornic, omule care zici și nu faci voia Mea, și Mă pui să te apăr și să te ajut fără să-Mi dai nimic din tine.

O, lume, care zici că postești postul Paștelui și te duci la biserică plină de podoabele mândriei tale! Ce post postești tu, lume care nu faci voia Mea? Umbli rujată și fardată și împopoțonată ca să smintești pe cel asemenea ție. Ți-ai pus peste tine chip cioplit și te închini lui, și te uiți în oglindă ca să-ți vezi chipul tău cioplit la care te închini, și apoi te duci la biserică și cânti: „*Tatăl nostru, Cel din cer, facă-se voia Ta pe pământ, ca și în cer*”. O, lume, lume, să știi că voi face voia Mea pe pământ. Să știi că te voi curăți de dumnezeii tăi și îți voi striga la ureche că Eu sunt Dumnezeu, și vei căuta să te dai cu tăciuni și cu cenușă pe față și pe cap și vei striga să mori și nu vei muri, că Eu voi lua moartea de peste tine și vei fi băgată la albit și la lămurit ca să pricepi voia Mea, legea Mea cea din cer pe pământ.

O, lume, lume, te strigă Dumnezeu! Lasă voia ta, și ia voia Mea peste tine. O, lume, cununa Mea de spini! Lume, tristețea Mea și veninul Meu! Să știi că te voi înnoi, că așa este scris. Să știi, omule fără de cale că voi ieși în calea ta și voi striga: «*Eu sunt calea, adevărul și viața!*», și te voi strămuta din voile tale și îți voi spune: «*Iată calea! apucă pe ea, omule fără de cale!*».

Omule, munca Mea cea pierdută! vin din cer cuvânt și te strig, așa cum am strigat pe Adam: «*Omule, unde ești?*». O, nu te poți ascunde. Goliciunea ta te vâdește și nu poți învinui pe nimeni.

Omule muncit de voia ta, am pe pământ o bucătică de pământ, un Canaan, în care vin și Mă fac cuvânt, lapte și miere Mă fac prin cuvânt ca să strig la tine, omule rătăcit. Vino și ia lapte și miere din grădina cuvântului Meu! Vino, omule român, că am în țara română un Canaan, un petecut de pământ, și vreau să fac în jurul lui cetate sfântă și întărituri cerești pe pământ, temelie cerească, pe care să zidesc cer nou și pământ nou pentru toți cei care vor învia, și lucrez după Scripturi, și nimeni pe pământ nu poate înțelege ce fac Eu ca să-Mi repar munca pierdută.

Iar tu, Israele, poporul Meu, Canaanul Meu în care vin și Mă fac hrană de cuvânt, lapte și miere din cer ca să mănânci și să frângi și să dai mulțimilor ca să se învețe cu venirea Mea, tu, Israele care Mă iubești și Mă ascuți și Mă mângâi pe calea Mea de la cer la pământ, tu să stai mereu, mereu ca Ioan, alipit de pieptul Meu, și să-Mi fii bucurie și mângâiere în truda Mea, în venirea Mea, despre care scrie în Scripturi, și pe care o vestește și omul la biserică atunci când spune că iarăși va să vin să judec viii și morții.

Vestește lumea că așteaptă învierea morților și viața veacului ce va să fie, dar unde se gândeste omul când zice așa ceva? Vin să-i arăt omului ca să vadă ce spune când spune așa. Vin mereu la tine, Israele român, ca să rostesc din tine cuvânt peste tot omul de pe pământ, și voi veni cu ziua când voi clătina cerul și pământul la glasul Meu, care va grăi din nori peste tot omul așa cum grăiesc peste grădinița Mea, peste Canaanul Meu în care Mă fac lapte și miere din cer pe pământ.

Stai, Israele, alipit de pieptul mângâierilor Mele. Stai, copile ascultător, că ascultarea ta asta înseamnă. Stai, Israele, în inima Mea. Așează-te la inima Mea ca Ioan cel iubit de Mine. Fericit cel ce ascultă cuvintele Mele, că vremea este

aproape, vremea a sosit. Fii copil credincios, că Eu nu voi întârzia, dar nu uita că tu trebuie să vorbești cu Dumnezeu, poporul Meu. Lumea are credința ei și faptele ei, dar tu să ai credința Mea și faptele Mele, că ies cu tine credință dreaptă, înaintea omului fără de cale. Israele, Israele, facă-se voia Mea întru tine. Amin. Voiesc să-ți aud glasul, și să vin la glasul tău.

Israele, Israele, fă-Mi cale și cheamă-Mă, poporul Meu, că tu ești calea Mea spre oameni, și Mă voi arăta lângă tine și vei lua din slava Mea și vei fi făclie în mâna Mea și vei fi lumină din Lumină, Ierusalime, cale a Mea.

Cheamă-Mă, poporul Meu, și voi veni și voi fi cu tine. Amin, amin, amin.

3/16 martie 1997

Sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta

Cartea cuvântului: minunea veacurilor. Mucenicii sunt pilda împărăției cerurilor. Pe pământ nu mai sunt mărturisitori. Nu este ucenic mai mare ca fiul ascultării. Domnul îi cheamă pe cei ce le-a rămas numele în cartea Sa.

Eu sunt Unul Dumnezeu, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin. Eu sunt Cel ce am făcut omul cel de la început, Ierusalime al venirii Mele. Eu sunt Domnul Dumnezeu tău, și tu să fii fericit că ești poporul Meu, și să Mă uit cu sfinții cerului la tine și să-ți văd și să-ți simt fericirea și să Mă bucur de tine, Ierusalime plămădit de Dumnezeu.

O, câte trupuri au trecut pe lângă cuvântul Meu, care naște fii pentru poporul care se numește cu numele Meu! De când M-am făcut cuvânt peste pământ în cetatea cuvântului Meu din România, o mulțime de trupuri se opreau din calea lor și poposeau la praznicul Meu, căci masa cuvântului Meu e praznicul împărăției cerurilor, care se așează pe pământ și sfințește pământul, iar sfințenia își va cere dreptatea. Amin.

Am intrat cuvânt în cartea lui Verginica și lucrez din carte în carte cu sfinții cerului Meu.

O, Verginico, piatră de temelie a lucrării cuvântului Meu, tu te-ai așezat temelie pentru Mine, și am făcut apoi casă din tine și am locuit în tine, și ieșeam ca Mirele din iatacul Său și Mă făceam cuvânt din ușa cortului tău și l-am condus pe Israel cel de azi. O, mulți au trecut pe la masa de praznic a cuvântului Meu, și mulți au mâncat, și apoi s-au dus într-ale lor și le-a rămas numele, tată. Auzi tu, Verginico? Le-a rămas numele. Unii s-au scris cu mâna lor în cartea cuvântului Meu, iar alții au fost scriși de îngeri în cartea Mea de azi. O, Verginico, mulți au dat să-și șteargă numele din această carte, și de unde! că scrisul acestei cărți nu piere, dar se vede umblat peste el, se vede că mulți s-au șters din cartea Mea, dar scrisul apare iar, că e viu cuvântul Meu, mai viu decât orice știință de pe pământ, mai veșnic decât orice mărturisire care poate mărturisi.

Grăiesc în cer cu tine, Verginico, că tu ești casa Mea, ești trâmbița Mea pe pământ și în cer. Tu ai fost urmă sfântă, și urmele Mele nu pier în veci. Grăiesc cu tine ca să știe cel ce a avut numele scris în cartea aceasta, să știe că i-a rămas urma în lucrarea cuvântului Meu. Și așa cum toate lucrările Mele s-au scris pe pământ, tot așa, cartea cuvântului Meu s-a scris prin puterea cuvântului Meu, căci cuvântul acestei cărți, Eu sunt. Cartea aceasta nu este cuvântul cel despre Mine, ci este cuvântul Meu, și este cea mai mare carte din toate cărțile veacurilor, este cea mai mare minune, că Eu am spus la cei credincioși din vremea Mea cu trupul: «*Mai mari minuni vor lucra cei ce cred în Mine, pentru că Eu Mă duc la Tatăl*». Și

ce a voit să spună această Scriptură a Mea rostită atunci? Cine din poporul Meu este iscusit cu darul tălmăcirii celor cerești? Este scris că dacă în biserica Mea se vorbește în limbi, și dacă nu este și tălmăci, vorbirea în limbi nu zidește biserica. Trebuie tălmăci, tată, că limba Mea este cerească și numai cei cerești o înțeleg, iar Eu de aceea i-am spus mereu lui Israel să lucreze cer peste el ca să Mă pot înțelege cu el întru vorbirea Mea.

Iată, am spus că mai mari vor fi minunile în vremea de după înălțarea Mea în Tatăl. Tu, Verginico, n-ai putut să-ți împlinești lucrul de sfânt al cerului până ce n-ai venit în Mine, locul tău din cer, loc pregătit pentru sfinți, ca acolo unde sunt Eu, să fie și sfinții Mei. Eu tot la fel, că dacă M-am făcut Fiu al Omului ca să Mă poată vedea lumea pe pământ și ca să creadă în Mine prin minunile pe care Tatăl le lucra prin Mine între oameni, trebuia apoi să-Mi împlinesc lucrul de Sfânt al Tatălui, și până nu M-am dus în Tatăl după răstignire și după înviere, n-am lucrat din cer. Când sfântul ajunge în cer, poate lucra mai presus de trup. Când sfântul înviază în cer, poate lucra cu trupul mai presus de cele ale trupului. Așa am spus: *«Mă duc la Tatăl, că dacă nu Mă duc, n-aveți folos, și vă este de folos să Mă duc, că dacă nu Mă duc, nu pot trimite pe Duhul Mângâietorul la voi. Dar Mă duc la Tatăl, și Duhul Meu va veni la voi și vă va călăuzi la tot adevărul, că nu va vorbi de la Sine, ci de la Tatăl, și vă va vesti cele viitoare, și Mă va slăvi pe Mine, că din Mine va lua și vă va vesti. Toate ale Tatălui, ale Mele sunt, și de aceea am zis că din al Meu va lua și mai mari minuni va lucra, pentru că Eu Mă duc la Tatăl»*. Așa le spuneam celor credincioși: *«Iarși vă voi vedea, și se va bucura inima voastră, și bucuria voastră nimeni nu o va lua de la voi. Și în zilele acelea nu Mă veți mai întreba nimic, că orice veți cere de la Tatăl în numele Meu, veți primi, că până acum n-ați cerut Tatălui în numele Meu. Și vin zile când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci pe față vă voi vorbi de Tatăl, că Mă duc în Tatăl, și din El voi vorbi, căci Tatăl vă iubeste, că voi M-ați iubit pe Mine și ați crezut că de la Tatăl am venit în lume, și acum iarși Mă duc în Tatăl»*.

O, Israele, fiule care stai sub învățătura Mea, deschide-ți mintea ca să știi cu ea, ca să ți-o umpli de înțelepciunea cuvântului Meu, fiule. Eu, până nu M-am dus în Tatăl, nimeni n-a putut cere ceva de la Tatăl în numele Meu. Întâi am venit de la Tatăl între oameni și am lucrat minuni ca Fiu al Omului, și apoi M-am răstignit, și aceasta a fost o minune; și apoi am înviat, și aceasta a fost o minune, fiule scump; și apoi M-am dus la Tatăl, și aceasta a fost cea mai mare minune. Dar am spus că și mai mari minuni voi lucra după ce voi ajunge în Tatăl, și sunt adevărat în cele ce am spus, căci Mângâietorul, Cuvântul Meu din Tatăl, este cea mai mare minune din veacuri.

Tu ești cel ce faci minuni mai mari decât oricând, poporul Meu. Tu cobori din Tatăl pe Fiul, pe Mângâietorul Cel promis de Mine pe când eram încă în trup, și din trup spuneam cu Duhul că mai mari minuni vor lucra cei credincioși Mie după ce Eu voi merge în Tatăl. Eu din Tatăl am putere, căci cel credincios cere în numele Meu, în numele lui Iisus Hristos, Fiul Tatălui, Fiul Cel din Sfânta Treime venit pe pământ ca să Se arate Dumnezeu venit din Dumnezeu între oameni, iar credința celui credincios a crescut, și înțelepciunea Duhului Sfânt, pe Care Îl trimit din Tatăl, crește pe cel credincios, și lucrează cel credincios minuni mai mari ca atunci, pentru că Eu din Tatăl cobor, și Mă numesc Mângâietorul. Credința ta, Ierusalime, face această mare minune, care

n-a fost de când veacurile. Duhul Sfânt Mângâietorul, Cel făgăduit de Mine Se coboară cuvânt în mijlocul tău la credința ta, popor lucrător de minuni.

Așa am spus atunci: *«În zilele acelea, nu Mă veți mai întreba nimic, că Duhul Meu Mângâietorul vă va desluși totul, și nu va mai fi nimic de deslușit sau de întreat»*. Duhul Sfânt Mângâietorul este slava lui Dumnezeu pe pământ. Duhul Sfânt Se face cuvânt, și cuvântul este slava lui Dumnezeu. Dar n-am spus Eu că dacă veți crede veți vedea slava lui Dumnezeu? Slava lui Dumnezeu este cuvântul care grăiește, și se împlinește slava cuvântului. Orice cuvânt care se împlinește, se numește Dumnezeu în slava Lui. Amin. Cei necredincioși nu pot vedea slava lui Dumnezeu; nu pot vedea că nu se uită ca să vadă, și se uită cum să facă pentru ca să nu vadă și ca să nu cumva să creadă. Ce-ar face ei dacă ar crede? I-ar încurca de la ale lor, și nu voiesc să se despartă de voia lor cei ce nu se uită la slava lui Dumnezeu.

Ce poate omul? Nu poate nimic bun. A făcut și el trup, dar trupul nu folosește la nimic, căci Duhul este Cel ce dă viață. Eu l-am făcut pe primul om, din pământ l-am făcut, dar i-am dat și suflet viu, și apoi i-am dat și duh de viață, căci una este când spui suflet, și alta este când spui duh de viață. Omul a făcut și el trup; a făcut din fier, din piatră, din praf, din aur, din aramă, din lemn, dar nu i-a putut da suflet viu. A făcut omul trup, și l-a numit dumnezeu și s-a închinat lui. Atâtea rânduri de oameni au făcut trup fără suflet și s-au închinat diavolilor, căci ce iese din trup, trup este, iar Dumnezeu este Duh dătător de viață. Omul n-a putut să-i dea suflet viu trupului făcut de mână de om, dar Eu trupului făcut de mâna Mea i-am dat suflet viu și l-am numit om; l-am făcut chip și asemănare a Mea și l-am numit om după ce l-am făcut, dar trupul făcut de mâna omului se numește diavol.

Astăzi vin cu sfinții la tine, Ierusalime, masa Mea de praznic. Tu Îmi ești casă și masă și hrană și veșmânt, fiule Israele. Hrănește-Mă cu dragostea ta și cu dorul tău. Îmbracă-Mă cu viața ta cea plăcută Mie, și să te faci Mie palat împodobit cu pietre scumpe și masă de nuntă plină de flori, că așa te-am împodobit, și te-am pregătit ca să fii nunta Mea, mireasa Mea, casa și masa și veșmântul și hrana Mea pe pământ.

Astăzi vin cu stelele cerului în mijlocul tău, poporule, lumina Mea de pe pământ. E zi de sobor de mucenici veniți la cer pe drumul credinței și al dragostei de Hristos. Erau din lume, și erau ostași ai împăratului pământesc, și erau iscușiți în luptă și se bucura împăratul de iscusința lor. Și pentru că erau iscușiți, Mi-am trezit dragostea Mea și Duhul Meu în ei și le-am dat darul credinței, și ei M-au cunoscut Hristosul lui Dumnezeu și M-au mărturisit Dumnezeu Unul și adevărat când au fost puși de împăratul să jertfească diavolilor cei fără de suflet; și din patruzeci câți erau la număr când au fost băgați în apa botezului prin mucenicie, Eu M-am arătat lor, și ei M-au văzut, și au tânjit să ajungă ostași ai Mei prin mucenicie, ca să scape de oamenii minciunii care slujeau diavolilor mincinoși. Și iată pildă despre împărăția cerurilor, căci împărăția cerurilor se aseamănă cu patruzeci de creștini, dintre care unul a fost fricos și a căzut din slava biruinței, dar în locul lui a intrat păzitorul care era pus de pază peste ei de către împăratul, și acela așa de bine i-a păzit, că dacă a văzut că pierde unul și pierde pe Dumnezeu, a intrat el în locul lui, ca să nu fie Domnul păgubit de numărul cel întreg al mucenicilor. O, mare este puterea credinței în creștin, că unul din cei patruzeci care nu-și dăduse duhul în brațele Mele, a fost luat în spate de către mama lui care plângea la Mine să nu-i las fiul să piardă

fericirea Mea și partea lui cu Mine, să nu-l las să fie încântat să slujească diavolului lumii, și credința ei a biruit prin rugăciunea ei, și copilul ei este al Meu. Care mamă în poporul Meu a făcut așa? O, ce durere pe Mine! O mulțime de mame și-au dat fiii să slujească la lume și la trup și la idoli, că n-au avut iubire de fiii lor așa cum a avut această mamă care și-a dus în spate fiul până în brațele fericirii, până în brațele Mele. În loc să plângă la Mine mama copilului din poporul Meu, să plângă să-i dau Eu fericire copilului ei, în loc să facă așa, ea și-a dat copilul pe apă ca mama care-și leapădă copiii din pântece. Sunt mame care-și omoară copiii în pântece, și sunt mame care și-i omoară după ce îi nasc, și nu mai este om pe pământ care să salveze pe om de la moarte, și omul este luat de apă. Lumea este apă a morții, că scris este: «*Marea va ieși din matca ei și va face moarte*». Iată, Ierusalime, că numai cu tine grăiesc pe pământ. Iată, fiule, unii se smulg din împărăția lumii și se dau lui Hristos Cel veșnic viu, iar alții se smulg din împărăția cerurilor, și se dau lumii cea plină de idoli și de duh de om, care dezbracă pe creștin de Duhul Sfânt.

Sfinții mucenici care stau azi cu Mine în mijlocul tău, poporul Meu, n-au putut să-și împlinescă lucrul de sfinți ai cerului până ce n-au venit întru Mine în cer. O, ce fericire pe sfinți, Ierusalime! Ce fericiți sunt sfinții când vin la masa Mea cu tine și se fac și ei cuvânt din Mine și Îmi dau din lucrul lor precum și pe pământ Mi-au dat! Dă-Mi și tu din lucrul tău, Israele, că ești ucenic, fiule din Ierusalim. Ce poți fi altceva, dacă ești în poporul Meu? Poți fi ucenic dar dacă vrei, fiule. Cei ce au trecut pe la masa de praznic a cuvântului Meu și n-au stat, aceia nu s-au făcut ucenici, și cine nu se face ucenic nu stă. Cine a rămas cu Mine după ce Eu am lucrat între oameni ca să-i chem la masa Mea de praznic al împărăției cerurilor? Au rămas numai ucenicii, dar și din aceia unul a rămas în voile lui, iar cel ce rămâne cu Mine dar stă în voile lui, acela piere mai rău decât cel ce piere din necredință. Ai văzut pe unul din cei patruzeci de mucenici, care a ieșit de sub cununiță, a pierit topindu-se cum se topește trupul în foc, dar ceilalți au înviat prin foc, și rămășițele lor au strălucit ca stelele cerului de le-au văzut cei ce i-au scos din apă și le-au pus cinste înaintea Mea și a oamenilor. Și acum ce fericire pe ei! că din cer vin cu Mine și nuntesc cină de praznic al împărăției cerurilor pe pământ cu tine, poporul Meu cel cu cuvânt din cer peste tine. Sfinții se fac și ei cuvânt, și Îmi dau lucrul lor în cer, precum pe pământ Mi-au dat. Se fac sfinții cuvânt, căci lucrul lucrătorilor este ca și al Stăpânului lor. Amin.

— **O**, cine, Doamne, Te poate mărturisi mai bine decât mărturisorii care Te-au mărturisit Hristosul Tatălui, venit trup și cuvânt pe pământ? Cine pe pământ și în cer Te poate mărturisi mai mult ca mărturisorii? Noi i-am mărturisit pe diavoli diavoli, și pe Tine Dumnezeu. Cine nu mărturisește că diavolul e diavol, acela nu poate mărturisi că Tu ești Dumnezeu, Doamne. O, ce fel de mărturisorii sunt azi pe pământ? O, Doamne, cum să nu plângă cerul cel plin de dragoste când se uită pe pământul cel fără de dragoste, Doamne? S-a răcit dragostea. Nu mai strălucește dragostea pe pământ. S-a împlinit Scriptura Ta, și dragostea s-a răcit, și diavolii s-au înmulțit. O, plângem în cer cu Tine, că nu mai ai mărturisorii de ai Tăi pe pământ, căci slujitorii bisericii fac loc diavolilor în oameni, și nu mai ascultă diavolii de cei care citesc certare peste diavoli. O, Doamne, nu mai strălucește dragostea de Tine pe pământ. Dacă omul aude că preotul a făcut păcat, face și omul păcat. Dacă preotul de azi aude de la om că omul a făcut păcat, face și preotul păcat.

Preotul care aude păcatul omului, face și el păcat, că urechea este poartă care duce la minte și la inimă, și trece păcatul prin porți până ce-și face casă în om, până ce se naște în om, și nu mai ai creștini pe care să-i pui în rai, Doamne. O, cine, Doamne, să Te mai mărturisească pe Tine? O, nu mai e om curat pe pământ. Venim noi, cei ce ne-am curățit pe pământ prin pocăință și prin mărturisirea Ta oamenilor și prin botez cu apă și cu sânge, Doamne. Venim noi, ucenicii și mucenicii Tăi, că fericit este cel ce se luptă să fie ucenicul lui Hristos pe pământ.

O, fiilor din Ierusalim, grăim vouă cuvânt de Duh Sfânt. Din casa cea de sus grăim vouă; din Hristos, casa cea de sus. Fiți ucenici, fiți credincioși, căci cel ce nu lucrează lucrare de ucenic, acela este fără de lucrare. Fiți ucenici, și fiți mucenici. Fiți mucenici prin ascultare, căci cel ce stă sub ascultare, acela este cel mai mare mucenic între mucenici. Nu este mucenic mai desăvârșit ca și cel ce nu-și face voia sa. Cel mofturos are voia sa; cel neascultător are voia sa; cel pretențios, cel cârtitor, cel defăimător de frați, cel semeț, cel lacom, cel fricos, cel necredincios are voia sa și nu poate fi ucenic al lui Hristos, și nu poate fi mucenic pentru Hristos cel ce face voia sa. Cel ce-și răstignește voia sa, cel din Israelul de azi care-și răstignește în el voile sale, acela mare se cheamă în împărăția cerurilor.

Ierusalime de pe pământ, popor al Domnului, numele tău e mare în cer, și n-ai cum să-ți închipui mărirea ta, că este taină mare această taină despre tine. Noi, sfinții lui Hristos, grăim vouă, fraților cei din urmă. Voi aveți de împărțit slava sfinților, slava cea văzută de cei din cer și de pe pământ și din adânc. Fiți în mare veghe și îmbrăcați-vă în haina slavei lui Hristos, că duhurile rele ale întunericului se topesc la vederea acestei slave. Suntem apărători vouă din partea cerului cel de sus, și ducem luptă cu diavolii care se bagă în oameni ca să lovească în grădinița cuvântului lui Dumnezeu și în fiii ei.

Grăim peste grădină și stăm în slujire cerească peste grădina Ta, Doamne, și facem slujbă cerească cu cei din grădină și alungăm pe diavolii care sunt supărați pe grădina Ta de pe pământ, și înconjurăm de jur împrejur și luăm apă din grădină și stropim cu ea, ca să rămână urmă de sfințenie din cer și de pe pământul sfințeniei Tale, pământ pe care umblă sfinții Tăi, Domnul cu sfinții Săi pe pământ sfânt, și să piară urma diavolilor și duhul diavolilor din calea poporului Tău, Doamne, și din preajma grădiniței Tale de cuvânt. Noi, sfinții Tăi, ne purtăm cu Tine în ajutorul poporului Tău, și la glasul trâmbiței Tale lucrăm și împlinim, căci trâmbița Ta Verginica sună în cer și ne adună, așa cum suna trâmbița în Israel când se aduna Israel, când pleca la luptă Israel, și când se odihnea Israel. Trâmbița era semnalul la tot ce avea de lucrat Israel. Iar noi, cei din cer, la glasul trâmbiței Tale care vestește război lui satana, ne adunăm și luptăm și ne rugăm Ție, Doamne, să-Ți împlinești Scripturile peste pământ și s-o gătești de împărăție cerească pe România, că e țara Ta de nuntă, și tot cerul a aflat din cuvântul Tău că ea e țara Ta de nuntă. Gătește-o de împărăție cerească, gătește-o, Doamne, Tu, cu cuvântul Tău, că omul din ea nu e învățat cu slava Ta, și e învățat cu slava lui peste ea, dar ea este țara Ta de nuntă, casa Ta de întoarcere între oameni, calea cuvântului Tău peste neamurile pământului, Doamne Dumnezeule, Care vii venind și Îți împlinești venirea. O, dulce este glasul Tău în cer și pe pământ, că ai dat dar în poporul Tău! O, dulce este cuvântul Tău și glasul cuvântului Tău!

Tu, fiule al lui Iisus Hristos, care dai glas cuvântului din cer în Israel, să fii pildă de grai de rugăciune, că ți-a dat

Hristos dar în grai, și toți sfinții ne strângem și te mângâiem când ne bucuri cu graiul cuvântului lui Hristos. Tu ești atent la ceea ce-I spui lui Dumnezeu, și ești cuprins de ceea ce grăiești cerului și de ceea ce grăiești din cer. Glasul tău s-a făcut trâmbiță dulce care vestește cuvântul lui Dumnezeu. Îndrăznește și te fă talmaci pentru Hristos, precum te-a făcut Domnul grai al Său și pildă de glas de rugăciune de pe pământ spre cer. Ne adunăm pe lângă tine în Israel și ascultăm de la Domnul prin darul graiului tău. Roagă-te de pe pământ spre cer, ca să vină împărăția cerurilor pe pământ cu Domnul și cu sfinții Săi. Roagă-te, că Domnul a făcut în tine pildă de grai de rugăciune, de glas de rugăciune și de cuvânt rostit de pe pământ.

Iar Ție, Doamne, Îți mulțumim în cer și pe pământ că ne faci parte la masa Ta de nuntă și la bucuria Ta cu Israel. Vino, Doamne, cu așezarea Ta pe pământ! Vino, Doamne, vino venind, vino cu noi, că tot cerul așteaptă împărăția Ta pe pământ nou, ca să fie cerul cu sfinții săi moștenitori pe pământ nou, Doamne. Ție Îți dăm slavă, și poporului Tău îi dăm îndemn să ceară împărăția Ta peste pământ, și orice va cere Israel în numele Tău de la Tatăl Tău și al nostru, va primi după cum a fost cuvântul Tău. Amin, amin, amin.

— **O**, binecuvântată să fii, zi de serbare de sfinți, și pomenită să fii în cer și pe pământ, că mulțime de sfinți Îmi gâtesc și Îmi grăbesc venirea Mea, căci vin venind. Gătește-Mi și tu, Israele, venirea. Gătește-te, fiule, întru venirea Mea, că fericit va fi acela care se va arăta lângă Mine la venirea cea văzută a slavei Mele. Vorbesc sfinții cu tine, poporul Meu, și te îndeamnă ca să poți cu Mine.

Tu, copile, care Mă faci pe Mine grai dulce pentru urechea și inima lui Israel, te îndemn și Eu, cum și sfinții te-au îndemnat, că ți-am dat dar în grai, și tu ești atent la ceea ce-Mi spui, și ești cuprins de ceea ce-Mi spui. Fii pildă de grai de rugăciune, fiule. Fii pildă de glas dulce și cu trăire în el și spune-Mi, fiule, ce spun Eu vouă, că am nevoie de glas care strigă prin darul Meu, nu prin duhul omului, și strigă cum strig Eu când tu dai glas cuvântului Meu de strigare. Verginica suflă peste tine putere și iubire. Verginica suflă peste voi, fiilor din grădină, căci cei unși țin cerul după ei ca să-i învețe și să-i așeze și să-i lumineze.

O, Verginico, trâmbiță care aduni sfinții cu Mine și cu tine în Israel! Să ai, tată, grijă de grădină, căci dragostea pe pământ s-a răcit și diavoli s-au înmulțit și Îmi tulbură grădina. Întărește-ți fiii la veghe. Întărește-l pe Israel la veghe pentru venirea Mea. Întărește-Mi întăririle, măi Verginico, că tu ai armată mare de sfinți cu tine și tu ești trâmbița care suni venirea Mea cu sfinții. Amin.

— **S**un, Doamne, că așa dar mi-ai dat, și darul lucrează prin harul Tău și sun. Sun și în cer, sun și pe pământ, sun, Doamne, sun. Sun să se adune cerul și pământul la praznicul împărăției cerurilor pe pământ, că Tu ai spus că faci cer nou și pământ nou întru dreptate, Doamne.

Sun și peste tine, Ierusalime. Sun, Israele, sun, și te țin treaz sunând. Mă uit la chipul tău, poporul meu, și plâng sfinții de bucurie când văd în Israel om după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Se uită sfinții părinți și văd chip de creștin în tine, Israele; dar să te faci asemenea în toate cu Hristos, Care vine, fiule, vine venind, vine Domnul cu slavă mare peste pământ și Se face cuvânt și Se face trup văzut, căci trupul Domnului este cel de după înviere, și este slavă mare trupul Domnului, Care vine văzut în curând. Ai grijă cum veghezi. Ai grijă cum mănânci și cum bei și cum dormi, ca să fie totul în veghe în tine. Ai grijă cum mănânci cuvântul Domnului, că

lumea citește Scriptura și caută în ea mâncare, și preoții lumii caută tot așa, caută mâncare și băutură în Scriptură, și cine caută găsește ce caută. Preoții au făcut din cartea lui Dumnezeu mijloc de câștig de avere și de laudă și de ranguri și de ciucuri la poale, măi Israele măi. Nu cumva să faci ce fac preoții lumii, și tu să faci ce face Hristos, Arhiereul Cel din cer, Care S-a dat pe Sine jertfă de mâncare pentru cei flămânzi de El.

Lumea are altceva de făcut. Lumii îi e foame de mâncare, și ce dorește aceea mănâncă. Nu știe lumea cum să facă mai gustoasă mâncarea ca să-i placă. Nu știe lumea ce să mai facă pentru ca să-și facă pe voie, iar cuvântul lui Dumnezeu a rămas o nebunie pentru lume, căci dragostea s-a răcit, și diavoli s-au înmulțit în oameni, și sunt diavoli cu școală și nu-și mai arată lucrarea, și lucrează cu ascunsul din om, că omul a dat pe diavolul la școli înalte, și diavolul s-a făcut fiu al omului, și îi zice omului „tată“.

O, Israele copilaș, o, copile legănat de Duhul Sfânt Mângâietorul! Sun peste tine, și voiesc să plângă sfinții de bucurie că tu faci voia lui Dumnezeu; să plângă sfinții de dragul tău, că în cer nu se râde de bucurie. Râsul bucuriei în cer, este plâns de bucurie. Așa este starea de Duh Sfânt, și așa să fie și în tine bucuria Duhului Sfânt. Plângi și tu de dragul lui Dumnezeu, și te bucură plângând sub mângâierea Duhului Sfânt, Care te leagă cum își leagă mama copilul când plânge după ea.

Copii din grădină, în numele Domnului lucrez peste voi. Lucrați cuvânt peste apă și puneți sfințire proaspătă și semn peste apă și înconjurați grădina Domnului și însemnați hotar, ca să vadă diavoli semn proaspăt și mereu înnoit prin cuvântul Domnului. Fiți iscusiți înăuntru și în lături, că iar vă spun: viața voastră este Dumnezeu, și așa să spuneți și voi, ca să nu uitați nici o clipă că viața voastră este Dumnezeu. Fiți ca florile fără spini în mâna mea, că Israel cel ce a venit și a stat și apoi a trecut mai departe, a auzit odată un cuvânt al Domnului prin mine, și cuvântul acela așa zicea: «*O, trandafirii Mei cu spini pe coadă, că am voit să-i adun și să-i pun în glastră și M-au înțepat*». Fiți cu veghe mare și cu sfințenie peste voi, că va aduce Domnul din lume și Își va face ucenici, iar cei ce n-au stat, vor vedea semnele înțepăturilor pe fruntea Domnului și vor fi prinși de mare durere. Fiți copii cu veghe mare și ascultați, că mare se va chema cel ce ascultă cu adevărat. Amin.

— **O**, Verginico tată, fiii din Israel caută la școli și lumești, și Eu voi dărâma toate școlile, și pe toți învățătorii îi voi pune să-și plătească păcatele, și cuvântul Meu va rămâne învățător și mângâietor peste cei credincioși, dar nu și peste cei necredincioși. Vai celor ce se duc de la școala Mea la școala omului de azi! Vai celor ce se lasă înfășați de duhul cel rău al nepăsării!

Eu te aștept să te întorci la Mine, fiule care-ți iubești voia ta și mintea ta și mintea omului de azi. Te aștept, că ți-a rămas numele și dau peste el când umblu în mărturie. Mai bine este să te pun la plâns decât să Mă pui tu pe Mine la plâns. Căci a fost odată un copil, pe care l-a dat la școală tatăl său ca să iasă om mare și să se bucure tatăl de el. Și copilul dat la școală creștea și se învăța la fapte rele, iar când învățătorul vedea pe copil în greșeli, făcea scrisoare tatălui său și îi spunea de greșalele copilului. Tatăl suspina, și lua un cui și îl bătea în ușa casei pe dinăuntru. Și de câte ori greșea copilul, tatăl primea scrisoare cu greșeala lui, și iar bătea cui în ușă, și multe cuie a bătut până ce a venit copilul trimis de învățător să-și vadă tatăl, și, venind, a îmbrățișat pe tatăl său și,

rotindu-și ochii prin casă, a văzut ușa plină de cuie bătute în ea și a întrebat pe tatăl său: „*Tată, ce sunt aceste cuie?*“. Și tatăl i-a răspuns: „*Fiule, de câte ori greșeai, de atâtea ori eu băteam câte un cui în ușa casei mele.*“. Iar copilul a plâns de gâtul tatălui și a făgăduit că nu-l va mai supăra cu greșalele lui, și că se va însănătoși la minte și la inimă. Și așa a fost, iar învățătorul trimitea, apoi, mereu scrisoare cu fiecare faptă bună pe care o făcea copilul, și la fiecare faptă bună a fiului său, tatăl smulgea un cui din ușa casei sale până ce le-a scos pe toate, în urma atâtor fapte bune pe care le prindea de veste de la învățător. Și a venit copilul acasă și luându-l în brațe pe tatăl său, i-a spus: „*Tată, m-am făcut cuminte și nu te-am mai supărat și nu mai este nici un cui rămas în ușa.*“. Dar tatăl înțeleptul a răspuns fiului său: „*Nu mai sunt cuie, fiule, dar în ușa au rămas toate urmele cuielor.*“. Atunci, copilul a rămas umilit, și s-a înțeleptit adânc din faptele lui, căci orice pățit se face un înțelept al cerului pe pământ pentru oamenii cei fără înțelepciune.

O, fiule care ți-a rămas numele în cartea Mea! Eu te aștept să te întorci la Mine și să zici: „*Doamne, am greșit mie și Ție, am greșit la cer și înaintea Ta; ia-mă ca pe o slugă că slugă voiesc să-Ți fiu și n-am știut cum să fiu ca să nu Te pierd. Stăpân nu pot să fiu, că nu este stăpân afară de Tine, iar voia mea m-a stăpânit, Doamne.*“.

O, fiule, vino, și fă-ți statură, vino pe cale, că nu sunt alte căi în afară de Mine. Dar cui îi zic Eu: vino? Cui, Israele? Fiți atenți, voi, străjeri, că Eu îi zic fiului: vino! îi zic celui neputincios: vino! Nimeni să nu zică: vino! Eu sunt cel ce-Mi cunosc fiii. Amin.

O, Israele, mare este taina cuvântului Meu. Nu da năvală s-o deslușești tu, că Eu sunt Cel ce deslușesc totul, că scris este: „*În zilele acelea nu Mă veți mai întreba nimic, căci toate se vor desluși de la sine.*“. Nu celui ce și-a bătut joc de Duhul Sfânt, nu acelaia îi zic: vino! Celui neputincios la mers îi zic: vino, fiule!

O, cea mai mare minune din veacuri este cuvântul Meu care se face carte în vremea aceasta pe pământ. Această minune se numește cea de a doua venire a Fiului lui Dumnezeu pe pământ. Această sărbătoare să te cuprindă în ea, Ierusalime, și să stai întru venirea Mea, căci Eu sunt ziua cea neînserată de sărbătoare și vin cu ea pe pământ și o dau celor credincioși. Fericit cel ce va fi găsit credincios venirii Mele. Fericit cel ce va fi găsit lângă Mine când Mă voi arăta în slavă văzută.

Pace ție, Ierusalime care crezi venirea Mea! Amin, amin, amin.

9/22 martie 1997

Duminica a patra a Postului Mare, a sfântului Ioan Scărarul

Nu e bună vorbirea în doi, ci e bună strângerea laolaltă a fraților. Frații lui Hristos trăiesc în Hristos, nu în ei. Iubirea și ascultarea Mariei Magdalena. Domnul cheamă spre putere pe cei neputincioși.

Vin cu Tatăl, căci Tatăl este în Mine. Amin. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, vin în carte. Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine. Amin. Vin în cartea lui Verginica și Mă fac cuvânt peste grădină.

O, Verginico, facem sfat în cartea ta, și tu ești cu Tatăl și cu Mine, și lucrăm cu Duhul Sfânt peste poporul Nostru. Eu sunt din Tatăl, și sunt născut mai înainte de toți vecii din Tatăl, Dumnezeu Cel adevărat, și Tatăl le-a făcut pe toate prin Mine. M-am născut Lumină din Lumină, și lumină am

lucrat, și pe toate le-a așezat Dumnezeu în lumină. O, Verginico, facem sfat ceresc ca și la început. Tatăl este în Mine ca și la început când am rostit: „*Să facem om după chipul Nostru și după asemănarea Noastră, ca să aibă stăpânire peste cele de pe pământ, peste cele de sub pământ, peste cele din mare și peste cele din văzduh și peste tot pământul. Și l-a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său, bărbat și femeie, și i-a binecuvântat ca să umple pământul și să-l supună și să stăpânească tot ce e pe el.*“.

O, Israele, cuvântul Meu se întocmește peste tine ca să facă din fiii tăi fii ai lui Dumnezeu. Cuvântul naște fii, și se sfătuiește cu fiii ca să facă om după chipul lui Dumnezeu și după asemănarea lui Dumnezeu. Cine nu se naște de sus, nu poate să fie fiu al împărăției cerurilor. Cuvântul Meu vine de sus, din Tatăl și din Fiul, căci Eu și Tatăl una suntem.

O, copii din grădină, luați aminte la cuvintele Mele și întăriți-vă, fiilor. Eu când am grăit lui Daniel care se rugase Mie să-Mi amintesc de făgăduințele Mele și care mărturisea către Mine greșalele lui Israel cerând milostivire și iertare, Daniel avea vlaga slăbită în el și zicea: „*O, Stăpânul meu, mă înspăimânt și îmi pierd puterea, că Tu ești mare, și eu sunt așa de mic, și nu am putere în grai.*“, dar Eu i-am zis: „*Nu te teme, om plăcut lui Dumnezeu, nu te teme! Pace ție! și te întărește, și te îmbărbătează, că îți voi descoperi ție cele scrise în Cartea Adevărului.*“.

O, copiii Mei cei unși ca să stați în calea cuvântului Meu care vine pentru Israel și pentru toate noroadele de pe pământ! Întăriți-vă, fiilor. Iubiți pe Dumnezeu, și îmbărbătați-vă înaintea cuvântului Meu, că Eu vă sunt mângâiere. O, fiilor, Mă ating de voi mereu, și vă întăresc ca să Mă pot face cuvânt peste pământ și să-Mi împlinesc cele scrise în Cartea Adevărului, căci Cartea Adevărului este în cer, și Eu iau din ea și vă aduc vouă după cum a fost făgăduința Mea când am spus: „*Mă duc în Tatăl, și vă voi trimite pe Duhul Adevărului, Care din al Meu va lua și vă va învăța pe voi. Lumea nu poate să primească Duhul Adevărului, pentru că lumea nu-L vede și nu-L știe, dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne în voi și între voi.*“. Mă fac cuvânt între voi, căci așa am zis atunci: „*Mă duc, și vin iar la voi, căci Eu sunt viu.*“.

O, Israele, copil iubit de Dumnezeu, să te lupți, fiule, în iubire de Dumnezeu, că Eu așa am zis: „*Dacă Mă iubește cineva, păzi-va cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi pe el și vom veni la el și Ne vom face locuință.*“. Este scris în Scripturi: „*Cel ce nu iubește pe Dumnezeu, să fie anatema, căci Domnul vine.*“. Și ce este acest cuvânt al Scripturii? Fiilor, fiilor, unde nu este Dumnezeu, acolo își face loc diavolul cu ale sale, își face loc cu nepăsarea, cu necredința, cu răcirea dragostei, cu cârtirea, cu neascultarea, cu ura, cu bârfa, fiilor. E plină lumea de nedragoste, e plină de plăceri diavolești, căci cine nu iubește pe Dumnezeu, este anatema. Ce e aceea bârfă? E lucru diavolesc. Eu de aceea v-am învățat pe voi că nu e bună vorbirea doi câte doi, că acest obicei e obicei lumesc, e bârfă, fiilor.

O, Verginico, Mă fac Învățător în cartea ta și îl învăț pe Israel viața, tată. Lumea nu știe ce este viața, căci viață înseamnă să-L iubească omul pe Dumnezeu și să vorbească de Domnul pe cale ca să vin cu Tatăl și să-Mi fac locuință de Emaus în cel ce are pe Dumnezeu.

— **O**, bunule Învățător, tot așa îl învăț și eu pe poporul Tău cel mic, ca să moștenească viața cea veșnică, Doamne, și să aibă milă de Tine. Tu ești Cel căzut între tâlhari, Care n-ai găsit milă nici de la leviți, nici de

la preoți, dar ai găsit la samarineni, și ei Te-au luat în casa lor și Te-au iubit și Te-au ascultat, Doamne, și așa înveți și pe poporul Tău, să facă și fiii de azi asemenea, Doamne.

O, măi copii, auziți voi ce spune Domnul: «Unde nu e Dumnezeu, acolo își face loc diavolul cu ale sale». Vine diavolul cu nepăsarea, cu necredința și cu bârfa vine. Ce e aceea bârfă? Bârfă înseamnă ne iubire de Dumnezeu. Bârfă înseamnă iubire de sine, fiilor. Asta înseamnă bârfă. Fugiți de cel ce bârfește, că bârfa e unealtă diavolească. Aduceți-vă aminte de cuvântul lui Dumnezeu, că mai înainte ca să merg eu la cer, a grăit Domnul că după ridicarea mea se vor face în poporul Său două tabere, și o parte vor rămâne oi și miei, și cealaltă parte se vor face din oi, lupi, și vor da să sfășie. Vin să vă spun și eu să fiți atenți, voi, lucrători și străjeri peste Israel, căci Domnul a câștigat un popor. Aveți grijă de el, ca să nu intre în popor lupi care vin și scrâșnesc și care nu cruță turma Domnului, că iată durere, că lupii care s-au făcut din oi, lupi, au fost numai cu înfățișarea oi, dar lupul își dă în petec oricât ar fi de frumoasă haina de oaie sub care stă pitit, că iată, dintre voi înșivă se ridică și sucesc învățătura Domnului și trag pe ucenici din turmă, și lupul nu mai știe că ucenicul e fiu al Domnului, și lupul e lup, fiilor. Vegheați și iar vegheați peste inima fiilor din Israel, căci bârfa înseamnă iubire de sine, fiilor, și e unealtă diavolească.

O, nu e bună vorbirea doi câte doi, ci e bună strângerea laolaltă și inima deschisă, fiilor, căci frații lui Hristos trăiesc în Hristos, nu în ei. Frații trăiesc unul în altul, căci Hristos așa a zis: «Voi în Mine, și Eu în voi», și unde nu este simțită această lucrare, acolo își fac loc mâhniri și tristeți și dureri, și eu aș voi să nu aveți supărări, fiilor din Israel. Voiesc mângâieri să aveți, și bucurie și pace să luați de la Domnul, că mereu ați primit din gura Domnului pace peste voi. Vorbirea doi câte doi e bârfă, e lucru diavolesc, că de Dumnezeu nu vorbesc cei doi care vorbesc. Domnul nu trebuie ascuns între doi. Domnul trebuie vestit și împărțit, iar vorbirea doi câte doi nu este pentru Domnul, și este bârfă despre frații Domnului. O, Israele, mereu ai auzit cuvânt din cer, care ți-a spus ție așa: «Cel ce se oprește la sfat cu cei răzvrățiți, cu cei bârfitori, acela cade în obiceiuri lumești, că bârfa e duh de lume, și e vrăjmașă lui Dumnezeu bârfa».

Ce ai tu cu cel ce greșește, cu cel ce nu-ți place de el? Dacă iubești pe Dumnezeu stai lângă Dumnezeu și lângă izvorul cuvântului Său, căci cine părăsește strângerea laolaltă pe lângă cuvântul Domnului care se descoperă în biserică, unul ca acela cade în duh de lume, în duh de nepăsare, și se împlinesc cu el Scriptura aceea care spune: «Dintre voi se vor ridica bărbați care culeg de la lume și duc la voi, și de la voi ca să ducă la lume, și între voi se vor strecura lupi răpitori, care nu vor cruța turma și vor trage afară pe ucenici».

Iată, fiule pe care te vedeam clătinându-te, eu mereu strigam la tine și îți arătam starea și te mustram ca pe unul iubit, și tu te-ai sculat să nu faci voia Domnului, și să mai tragi afară din munca Domnului și să te faci fur de cele sfinte, căci cuvântul lui Dumnezeu sfințește pe om, și tu Îl faci mincinos pe Dumnezeu, iar pe tine adevărat, și tragi afară ucenici, și te faci învățător, și te faci dumnezeu peste cei slăbiți de tine, și tu ești neputincios și nu vezi cum ești. Și când vei vedea cum ești, și când îți vei vedea lucrarea ta cea împotriva lui Dumnezeu, ce ai să faci oare? Ce ai să faci?

O, rău e de omul care iubește lumea, că acela nu se poate face ucenic al lui Hristos, căci iubirea de Hristos este vrăjmașie cu lumea, precum tovărășia cu lumea este vrăjmașie cu Dumnezeu. Rău e de omul care nu crede Scriptura, că

acela nu stă cu Dumnezeu, și se duce în lume. Fericit este cel ce vine din lume și se alipește cu dor de Dumnezeu, că acela face ce a făcut Maria Magdalena și vine și învață iubirea de Dumnezeu.

O, Doamne, Tu ai putere să-Ți faci ucenici iubitori, și ai putere să-Ți îplinești toate Scripturile, Doamne. Întărește pe fiii grădinii și fă din ei cuvânt peste Israel, și fă din Israel cuvânt peste mulțimile din care se vor dăruia Ție mulți ucenici, bunule Învățător, iar Tu îi vei învăța ce să facă pentru ca să aibă viața veșnică. Amin.

— **O**, trâmbiță cu grai dulce, o, Verginico! Maria Magdalena iubea păcatul, tată, și Eu Mi-am pus de gând s-o vindec, și am ieșit în calea ei cu știrea despre Mine și am atras-o ca s-o iubesc și ca să-i arăt apoi iubirea și ca s-o învăț să aibă viața veșnică. Ea era mândră de frumusețea ei, de păcatele ei, și Eu am învățat-o smerenia, și cu smerenia să se vindece de mândrie; și am învățat-o milostenia ca să se vindece de iubirea de argint; am învățat-o dragostea și bucuria pentru bine ca să se vindece de invidie; am învățat-o înfrânarea și curăția ca să se vindece de desfrânare; am învățat-o să îmbrățișeze sărăcia ca s-o vindec de lăcomie; am învățat-o răbdarea cea bună, ca să se vindece de mânie, și am învățat-o hărnicia creștinească și duhovnicească pentru ca s-o vindec de lene. Am lucrat peste ea cu iubire și cu cuvânt de dragoste ca să scot din ea pe cei șapte demoni, care erau: mândria și iubirea de argint și invidia și desfrânarea și lăcomia și mânia și lenea de cele bune, că ea lucra numai rele și zicea că este bine, căci păcatul îi apare omului în față ca nepăcat, ca la Adam apare păcatul, și omul nu zice că e păcat, și după ce-l face vede ce a făcut. Eu am vindecat-o pe Magdalena de păcate, și am iubit-o dacă M-a ascultat, căci s-a smerit văzându-și răul din ea și nimeni nu i-a spus că e păcat ce face ea. Dar Eu am iubit-o, și i-am arătat ce este în ea, și ea nu s-a mai putut ascunde în ea, și s-a lăsat iubită de Cel Care a iubit-o cu adevărat, scoțând din ea pe demonii cei cuibăriți în ea. Ea M-a lăsat să Mă ating de păcatele ei ca să se vindece de ele, și cu multă iubire am vindecat-o, și am făcut-o mireasă Mie pe cea plină de păcate și curățită de ele și albită prin iubire, iar lumea Mă făcea desfrânat, căci Eu Mă alipeam de ei ca să-i vindec și să le arăt desfrânarea care trebuia vindecată. Lucram cu multă iubire, lucram cu răbdare și Mă apropiam de cei păcătoși și purtam ocară păcatelor lor, după cum scrie în prooroci: «Domnul a făcut să cadă asupra Lui fărâdelegile noastre, ale tuturor, împovărându-Se cu ele». Lucram să scot din păcătoși demonii iubirii de sine și să-i vindec și să-i fac ucenici, căci fericit este cel ce vine din lume și scapă de demonii lumii și se alipește de Dumnezeu, așa cum a fost și cu Maria Magdalena care s-a lăsat vindecată și care a învățat iubirea de Dumnezeu și curățenia inimii și a duhului și a trupului.

O, fiilor unși, așa trebuie lucrat peste cel ce vine să fie cu Domnul. Trebuie mai întâi să scoatem din el pe cei șapte demoni, și trebuie umblat înăuntru, că omul singur nu spune. De aceea vă spuneam Eu cu ani în urmă că avem de băgat mâna în iad după suflete, și iadul e murdar, dar voi fiți sfinți și arătați omului ce are înăuntru, că singur nu spune omul, și se arată bun și curat, dar până nu este curățat nu e curat omul. Nu vă temeți, fiilor. Eu vă spăl mereu de murdăria păcatelor din om, dar omul trebuie să ajungă om după chipul lui Dumnezeu, și e de lucru la această naștere de sus a omului. Voi ați văzut cum am lucrat Eu cu Maria Magdalena ca s-o trag de partea Mea. Voi ați văzut pe apostolul Pavel cum lucra și zicea: «M-am făcut asemenea cu mulți, ca să-i câștig apoi lui

Hristos». Voi ați văzut cum strig Eu la fiii cei neputincioși: «*Veniți, fiilor! Veniți, și nu plecați, că Eu vă vindec de păcatele voastre că-Mi sunteți fii*». La cei neputincioși strig, nu strig la cei răzvrățiți, că aceia s-au făcut lupi, care nu-Mi cruță turma și care trag afară pe ucenici, ca proorocii mincinoși care trag de partea lor chiar și pe cei aleși ai Mei, pe ucenicii Mei, cei aleși de Mine.

Am un fiu, ba chiar doi fii am care s-au lăsat spre neputință de fire și de minte și de cuget, și strig pe cel neputincios: vino, fiule ucenic, vino, tată, spre putere, că nu te cheamă omul, ci Eu te chem: vino! Vino să fii ucenic, căci cel ce nu lucrează lucrare de ucenic, acela nu stă. Vino să-ți înviez puterea! Vino, că te aștept să vii! Vino! Eu sunt Dumnezeu, și nu om. Eu sunt cuvânt peste tine. Vino la cuvântul Meu! Amin. Ridică-te la cuvântul Meu și vino! Vino, tată, înapoi lângă Mine, că prin neputința ta pică și altul, și tu nu poți să plătești sângele fratelui tău care cade văzând neputința ta. Vino! De șapte ori îți zic: vino să fii în lucru cu Mine, și ca să te gădesc lucrând, că vin cu zile noi de serbare, cu zile de veac nou și cu nuntă de veac nou pe pământ. Ia haina pe tine și stai înaintea Mea îmbrăcat și nu gol, căci Eu sunt trup și cuvânt. Cine întoarce spatele la Dumnezeu, să nu se lupte cu Dumnezeu, ci să se întoarcă cu fața și să zică: „*Întoarce-Te, Doamne, în viața mea, în cugetul meu, în inima mea, și Îți fă în mine locuință și stai în mine cu masa Ta de cină nouă și mă iartă ca pe un fiu neputincios*“. Amin, amin, amin.

24 martie/6 aprilie 1997

Praznicul Bunevestiri

Cuvântul Domnului se revarsă peste noroade. Rugăciunea poporului pentru dezlegarea blestemului sfântului Nifon de peste cetatea Târgoviștei. Clevetirea și duhul ușuratic nu sunt lucrări bisericesti.

Vin din Tatăl, vin cu Tatăl. Amin. Eu sunt din Tatăl Savaot, și sunt cu El, și El este cu Mine și în Mine. Vin la Israel cu praznic de serbare, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Mă fac cuvânt de veac nou peste tine, poporul Meu Israel. Eu nu pot fără popor, căci Eu sunt Păstorul lui Israel. Dacă Israel la care am venit acum două mii de ani n-a voit să domnesc peste el și să-i fiu Păstor, M-am dus spre neamuri cu inima Mea, și am zis și apostolilor Mei: «*Mergeți la toate neamurile până la marginile pământului și închinați mulțimile care vor crede în numele Meu, închinați-le cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și faceți neamurile să creadă că Hristos este Fiul lui Dumnezeu, născut din Tatăl și din Fecioară, prin Duhul Sfânt, Cel de la Tatăl*», iar poporul român a fost atunci iubit între neamurile pământului, și Mi l-a hărăzit Tatăl ca să fie poporul întoarcerii Mele din Tatăl. Și iată, Israele mititel, te-a ales Tatăl din români ca să Mă facă pe Mine cuvânt peste tine, și de la tine să se audă cuvântul lui Dumnezeu până la toate marginile cerurilor, ca să vin apoi văzut, precum scrie în Scripturi.

Israele, Israele, se apropie spre vedere cele ce nu se văd. Se apropie slava Mea cea nevăzută, fiule scump. Tu ești slava Mea pe pământ, și voiesc să știe și să vadă lumea că tu ești slava Mea, tată, și să se ducă această veste văzută, până la toate marginile cerurilor, și să știe noroadele toate că tu ești fiul Meu și că stai gătit de sărbătoare înaintea slavei Mele care se apropie peste pământ. Vin să te îmbrac cu slavă în numele Meu, și tu să înveți bine umilința bucuriei și bucuria umilinței ca nu cumva de bucurie să uiți că tu trebuie să faci și să fii voia Mea înaintea Mea. Să te înveți, măi Israele, să ai

cugetare smerită și sfântă și bineplăcută Mie. Să te înveți, tată, să gândești frumos, și să ai mereu cugetul casă pentru Mine, și să Mă pot odihni în tine, fiule din Israel. Să fii blând și smerit cu inima, poporul Meu, că iată, Eu nu uit să te îndemn și să te înnoiesc mereu prin cuvântul Meu care-L naște pe Dumnezeu în om ca să fie omul de sus, din cer, de la Dumnezeu să fie omul.

Mă las peste tine cu praznic de bunăvestire, Israele, și sărbătoresc în tine cu sfinții și cu îngerii, cu mama Mea Fecioara și cu Gavriil arhanghelul, care M-a adus pe Mine din cer în Fecioară. Gavriil, înger al darului, M-a dăruit pe Mine Fecioarei care M-a primit ca să iau trup din trupul ei și să Mă nasc din ea Om între oameni, că milă Mi-a fost de om, și am venit prin Fecioară ca să Mă arăt oamenilor și să-i fac să creadă în Mine, Fiul Tatălui Savaot, coborât pe pământ prin cuvântul arhanghelului Gavriil. Îngerul darului venise cu darul credinței ca să-l așeze în Fecioara cea Născătoare de Dumnezeu, iar când darul credinței s-a însământat în inima ei, ea s-a supus apoi vestirii îngerului și M-a primit zicând: «*Iată roaba Domnului Care Se va naște din mine. Fie mie după cuvântul acesta*». Cerul de sus și pământul de jos s-au unit atunci în lucrare cerească, și Eu M-am născut Om între oameni, ca să Mă binevestesc apoi Dumnezeu prin înviere. Mulți au crezut în Mine și până în înviere, dar prin înviere am pecetluit credința omului în Mine, și cel ce voiește să Mă cunoască, acela crede în Mine, și Eu Mă descopăr aceluia. Am venit Dumnezeu din Dumnezeu, născut între oameni, și am dovedit lumii prin înviere că sunt Dumnezeu din Dumnezeu.

Israele, Israele, praznicul bunevestiri stă întins mereu peste tine, Israele, măsuța Mea de praznic. Când a trebuit să Mă dovedesc Dumnezeu venit din Dumnezeu, M-am așternut pe cruce, și prin cruce M-am dovedit Fiul lui Dumnezeu. Iar acum când trebuie să Mă dovedesc cuvânt din cuvânt, cuvântul Tatălui peste pământ, așa cum este proorocit în Scripturi pentru timpul de acum la venirea Mea cea de a doua din Tatăl, Mă aștern în tine cuvânt, ca să Mă dovedesc prin cuvânt împlinit din Mine Fiul al lui Dumnezeu Tatăl, și să Mă las peste tine mereu sărbătoare de bunăvestire peste pământ. Mă binevestesc din mijlocul tău că vin, și iată-Mă cuvânt peste noroadele pământului, iar după acest semn Mă voi lăsa văzut, iar tu, poporul Meu, vei sta lângă Mine, că tu ești casa Mea de adăpost întru cea de a doua venire a Mea. Fericit cel ce crede azi în cuvântul acesta, că acela nu se va tângui când Mă voi lăsa descoperit întru venirea Mea. Scris este în Scripturi: «*La venirea Mea se vor boci toate neamurile pământului și vor vedea pe Fiul Omului pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă venind, și va trimite pe îngerii Săi cu sunet mare de trâmbiță și va culege pe cei aleși ai Lui. Și Domnul va lumina cu putere de șapte ori mai mult ca soarele, căci soarele se va întuneca și luna își va înceta lumina și stelele vor cădea, căci puterile cerurilor se vor zdruncina la venirea Mea cea văzută, și neamurile pământului se vor plânge de groază*». Dar tu, poporul Meu, vei fi învăluit de slava cuvântului Meu, că tu nu vei fi luat pe neștire, și tu stai veghind înaintea Mea, căci Eu, încă de pe atunci am zis celor ce cred: «*Fiți gata pentru ceasul venirii Fiului Omului*».

O, Israele, Israele, ce va fi cu cei din tine care s-au dezbrăcat de haina vegherii, care s-au săturat să stea gata de venirea Mea? Vor alerga spre Mine, dar scris este că toate vor fi ca fulgerul care se arată de la răsărit până la apus. O, cum vor căuta untdelemn! O, cum vor căuta credință în cuvântul acesta! Mai fericit va fi Israel cel ce nu M-a cunoscut atunci

decât acesta de azi, care nu M-a cunoscut azi în cuvântul acesta. Mereu am spus: «*Israele, Eu sunt acest cuvânt*». O, mereu am spus!

Iată, Israele care Mă iubești și Mă crezi și stai îmbrăcat cu Mine și cu slava Mea, ies cu tine, fiule. Fă-te vrednic să te arăți lângă slava Mea că fac din tine slavă a Mea înaintea oamenilor. Mă voi lăsa în tine cu cuvânt de dragoste și de pace și de iertare, și te voi așeza înaintea oamenilor, și oamenii vor auzi Cuvântul lui Dumnezeu, Care vine la tine cuvânt. Ca la intrarea în Ierusalim vom serba pe pământ, și va intra Cuvântul lui Dumnezeu călare pe cal alb și va înviora mulțimile, și Eu le voi dărui darul credinței și al bucuriei sfinte, și le voi spune mulțimilor: «*Bucurați-vă de slava Cuvântului lui Dumnezeu!*».

Eu sunt în tine sărbătoare de nuntă de veac nou, Ierusalime, popor al venirii Mele. Mă binevestesc lângă tine Mire din cer, iar pe tine mireasă a Mea. Mă binevestesc împăcare a omului cu Tatăl. Mă binevestesc sărbătoare de bucurie peste neamurile pământului, că oamenii nu mai au bucurie. Bucuria omului Eu sunt. Ia-Mă și Mă dă oamenilor, dă-Mă, poporul Meu, ca să cunoască oamenii bucuria. Pace ție, și te bucură și nu te mai teme și dă și oamenilor ca să aibă pe Dumnezeu și să se apropie de muntele Meu cel sfânt, de cuvântul Meu, care curge ca izvorul vieții din muntele vieții, din Mine curge râul cuvântului Meu, după cum este scris de Duhul Sfânt Mângâietorul, Care va lua din Mine și va va da. Avem de lucrat lucrare de pace între cer și pământ, lucrare de împăcare a României cu Dumnezeu, căci România are o lucrare nedescurcată de peste ea, și Eu vin cu cerul și cu sfinții ca să descurc pe cele încurcate în ea; vin să-i șterg păcatele prin împăcare, prin pocăință și prin cuvântul Meu cel plin de milostivire, că ea va fi să fie țară mândră și sfântă, și Mă va primi întru întoarcerea Mea la oameni.

Israele, Israele, tu să ceri de la Mine să te însoțesc clipă de clipă cu sărbătoare și cu duh de bucurie. Să ceri de la Mine lumină și căldură și timp frumos și flori să-Mi ceri, și ramuri înmugurite să-Mi ceri, ca să cânti cu ele în mână imn de serbare și să dai mulțimilor bucuria Mea, fiule, că Mi-e milă de oamenii care nu mai au bucurie. Bucuria omului Eu sunt, și le voi spune și oamenilor: «*Bucurați-vă, voi, cei fără bucurie! Bucurați-vă și luați în dar darul credinței și veniți la serbarea Domnului, la nunta cea de veac nou!*».

Mă binevestesc Mire din cer în tine, țara Mea de nuntă, și așa te vor cunoaște neamurile pământului, și te vor numi țara Mea de nuntă, că-Mi ești iubită, și vin în mijlocul tău ca să te învăț iubirea Mea și să-ți dau darul iubirii Mele, și voi fi peste tine cu mângâiere și te voi vindeca de rane și de pete și de rupturi și de rușine, o, țara Mea de nuntă! Și toți cei care te oropseau și te înjoseau vor veni și vor lua piatră din tine spre mângâiere și se vor închina Mie în tine, țara Mea de iubire și de nuntă. Nu este zi mai frumoasă ca ziua de nuntă, și îți pregătesc zile frumoase, țara Mea, că tu adăpostești în tine pe poporul Meu mireasă. Strânge-te lângă mireasa Mea, țara Mea, și gătește-Mi calea spre nuntă în tine și bucură-te, țara Mea de nuntă! Orice cuvânt al Meu va lua ființă peste tine, căci Eu sunt Dumnezeul tău și am în tine izvorul cuvântului Meu. Vin să-ți dezleg piedicile și să mergi. Amin. Eu sunt Cel ce vin cu putere și cu slavă multă la tine, și din slava Mea va lua mulțime multă, și se va vedea până la toate marginile slave Mea din tine, țară a slavei Domnului. Vin la tine ca să te îmbrac în slavă și să te vadă popoarele. Vino și tu spre slava Mea. Vino, că Eu vin cu slavă peste tine și îți voi da pacea Mea. Amin.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, să ceri slava făgăduințelor Mele, să ceri așa cum a cerut Daniel proorocul când se împliniseră anii pentru Ierusalim. Cere ca să împlinesc cele ce sunt scrise pentru zilele acestea în cartea proorocului Daniel, că prin acest om iubit Eu am vestit-o pe România ca țară a strălucirii și a mândriei Mele, țară mândră între țări. Cere, poporul Meu, împlinirea proorociilor cele pentru zilele acestea, că au trecut de șapte ori câte șaptezeci de ani de când s-a așezat un nod peste România, și acesta trebuie descurcat, și vin cu cerul și îl descurc, și așez bucurie peste țara cea iubită. Cere, poporul Meu, și Eu îți voi da tot ce trebuie să ai de la Mine. Cere să-ți dau har, fiule de azi, ca să fii după chipul Meu și după asemănarea Mea și să vadă lumea că ești fiul Meu. De câte ori voiești să faci ceva sau să fii ceva, caută să faci ca Mine, caută să fii ca Mine. Uită-te mereu în tine și ai grijă să ai statură sfântă, să ai minte sfântă și inimă sfântă și faptă sfântă înaintea Mea. Iubește bucuria cu Mine, poporul Meu, că Eu mult Mă bucur când Mă fac cuvânt peste tine. Uită-te în cuvântul Meu și vezi dacă te potrivești cu cele rostite de cuvântul Meu, și așa să fie lucrarea cuvântului Meu în mijlocul tău, și să-și găsească limbă în tine cuvântul Meu. Cuvântul Meu nu trebuie citit și atât. Cuvântul Meu este oglinda în care trebuie să te uiți mereu ca să fii după chipul și asemănarea Mea. Învățați-vă bine să știți ce să faceți cu cuvântul Meu când îl pun peste voi. Învățați-vă bine să lucrați cuvântul Meu și faceți-l lucrător peste voi, ca să nu fiți prinși în cuvânt, fiilor. Fiți deștepți, tată, fiți destoinici, fiți sfinți, că Eu sunt sfânt, și orice ucenic va fi ca învățătorul lui.

Nu vă lăsați greu unul pe altul, și ușurați duhul păcii grădinii Mele. Mângâiați pe fiii din grădină. Fiți alifie unii altora și fiți duhovnicești la fire și la minte și la inimă și la duh, fiilor. Ca Mine să lucrați. Eu sunt pilda voastră. Eu sunt vița; voi, mlădițele. Eu sunt pacea și bucuria voastră. Aveți grijă de Mine, că și Eu am de voi. Fiți pacea și bucuria Mea și fiți bunăvestire peste pământ, că v-am făcut ucenici ai Mei.

Învățați să Mă cântați din inimă, că oamenii Mă cântă cu buzele, fiilor. Învățați să vă rugați Mie din inimă, că oamenii se roagă altfel, fiilor. Învățați să vă rugați așa cum Mă rugam Eu Tatălui când lucram pentru Tatăl peste oameni. Învățați să fiți copii iubiți de Dumnezeu. Amin.

Nu lăsați cuvintele Mele neîmplinite, iar cel ce le lasă neîmplinite, acela să se smerească în biserică. Ascultați de fiii grădinii Mele când vă învață cum să lucrați în lucrarea Mea. Nu lucrați altfel, nu iubiți moftul, nu iubiți bârfa fiilor, că urăciune este înaintea Mea cel ce vorbește de rău pe fiii Mei, pe poporul Meu Israel. Feriți-vă de bârfa. Astupați-vă urechile când auziți vorbiri de rău și clevetiri, că dacă nu veți face așa vă veți face vinovați de clevetire și de bârfa, fiilor. Iubiți-vă unul pe altul și nu vă bârfați, iar când este ceva de îndreptat, lucrați în biserică, lucrați cu toate mădulele, fiilor.

Feriți-vă de duhul ușurătății, feriți-vă să nu aveți duh ușuratic, feriți-vă de rău, fiilor scumpi. Fiți bunăvestire unii peste alții. Fiți o singură voință și o împlinire cu toții. Fiți sărbătoarea Mea. Amin.

Vom ieși cu mare sărbătoare, fiilor, și sărbătoarea se va vedea până la toate marginile. Fiți binecuvântați pentru zile de sărbătoare, fiilor din Ierusalim. Pacea Mea va fi cu voi în zilele de serbare și se vor hrăni mulțimile de pacea Mea, căci voi sunteți pacea și bucuria Mea, și totul va fi cu pace și cu bucurie din cer peste pământ.

Pace și soare și dragoste și sărbătoare peste voi! Duhul Sfânt Mângâietorul este cu voi, fiilor. Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 1997

Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca

Școala de preoți este pământească, lumească. Fariseul nu poate fi creștin. Smerenia vindecă omul de păcate. Poporul Domnului se pregătește de bunăvestire a cuvântului peste mulțimi.

Eu sunt Cel ce sunt. Amin. Israele de azi, poporul Meu cel din români luat și numit Israel! Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cel ce te-am născut din Mine prin cuvânt și te-am numit Israelul Meu, și te-am hrănit mereu cu cuvântul care iese din gura Mea ca să crești mare și să te am și să Mă bucur de tine pe pământ și să-Mi împlinesc cu tine Scripturile zilelor cele de apoi, poporul Meu. O, scoală-te, și proorocește vremea împlinirii Mele peste pământ, că Eu vin să spun cele proorocite în Scripturi. Scris este în Scripturi: *«Al șaselea înger a vărsat cupa sa peste lume, peste învățătura lumească și a secăt-o pe ea, ca să fie gătită calea celor de la răsăritul soarelui, calea celor credincioși»*, calea ta, Israele, a ta și a celor ce vor crede cuvântului care iese din gura Mea. Amin.

Nu te teme, poporul Meu. Lasă să te hulească învățătorii lumii, că aceia nu cunosc adevărul, căci scris este în Scripturi: *«Din gura balaurului și a fiarei și a proorocului mincinos se nasc trei duhuri necurate, duhuri demonicești care scoală pe cei tari ai lumii împotriva lui Dumnezeu, împotriva adevărului»*. Dar tu veghează pentru adevăr, căci cel ce nu veghează umblă gol și i se vede rușinea lui. Este scris în Scripturi: *«Al șaptelea înger și-a deșertat năstrapa lui în văzduh, și a ieșit glas mare din templul cerului, glas mare de la tronul Domnului, strigând: săvârșitu-s-a! Amin»*.

Cuvântul Meu este glasul lui Dumnezeu peste pământ, și cei tari ai lumii nu cunosc adevărul și izvorul lui. Dar tu ești fiul Meu, tu ești cel crescut de Mine, Israele, și drag Îmi este când te văd adunat în numele Meu grăind tainele Mele. O, ce mult am așteptat să am popor care să-Mi amintească de cele scrise în cartea Mea așa cum Mi-a amintit Daniel proorocul și s-a rugat să împlinesc! O, fiule poporul Meu, nu știu cei tari ai lumii, nu știu să găsească adevărul, și bobotesc prin beznă și nu știu. Nu știu împărații pământului decât să amăgească pe cei mulți, și au făcut idol, dând chip fiarei, și scris este: *«I s-a dat ei să însufle duh, așa încât chipul fiarei să și grăiască și să silească pe mari și pe mici, pe slobozi și pe robi ca să-și pună semn pe ei»*.

O, poporul Meu, am spus așa: *«Vai ție dacă vei căuta să știi ce pățește lumea!»*. Să Mă ascuți, fiule, ce ți-am spus, că Scriptura aceasta se împlinesc peste lume, și lumea nu știe cum. Ferește-te de chipul fiarei, căreia i s-a dat duh să grăiască. Fii cuminte, și ascultă cuvintele Mele, fiule. Nu asculta de la nimeni învățătură, că tu ești fiul Meu prin care Eu voi scoate pe mulți de la pierzare.

Să nu te temi de cei ce au ieșit din tine ca să cumpere și ca să vândă, că să știi că nimeni nu cumpără și nu vinde decât numai cel care are semnul și numele și numărul fiarei. Dar tu să nu te temi, că tu ai înțelepciune, și cel mincinos fuge de înțelepciune. Cel mincinos iese din mijlocul tău și se face fiu al lumii, căci are semn pe el, și se duce la preoți și la arhierii cum s-au dus și cei din vremea Mea cu trupul ca să dea de știre celor sfinți, ziceau ei, despre Mine, Care făceam faptă din adevărul cu care venisem de la Tatăl. Nu te teme de cei ce ies din mijlocul tău. Lasă-i să iasă, și tu să fii cuminte și să ascuți cuvântul Meu, care-ți este cort și pâine și apă și sare și lumină, și voi face din tine sare și lumină și pâine și apă peste cei ce vor fugi de minciună.

Învățătura cuvântului Meu e mare, fiilor, și nu este om să-i stea împotriva, și Eu le spun arhierilor și preoților care ațâță lumea împotriva ta, fiule al cuvântului Meu, le spun așa: dacă Eu grăiesc rău cu cuvântul Meu, vădiți-Mă, dovediți-Mi că grăiesc rău. Iar dacă grăiesc adevărul, de ce vă loviți în Mine? Așa îi zic și fiului cel răzvrătit, care se dezbracă de haina cea de la Mine și umblă gol văzându-i-se rușinea; îi zic și lui tot așa: fiule răzvrătit, dacă grăiesc adevărul, de ce Mă bați?

O, Israele, fiule cu care grăiește Domnul! O, copilul învățaturii Mele, cel ce zice că omul sănătos este bolnav și că omul bolnav este sănătos, acela mănâncă minciună și dă la mulți din hrana lui. Omul sănătos la minte și la inimă n-are nevoie de școală. De școală are nevoie cel fără de Mine, dar cel fără de Mine nu învață mintea la nici un fel de școală, că mintea nu se capătă din școală. Ea este darul Meu în omul Meu, nu în omul lumii. Omul care iubește lumea, care se poartă ca lumea, care mănâncă cu lumea și ca lumea, care vorbește ca lumea, acela nu are minte. Omul lumesc nu are minte, nu are. Omul lumesc îl numește bolnav pe cel sănătos, și pe cel sănătos, bolnav. Cine pe pământ zice că tu nu ești sănătos, că tu nu ai minte și ești bolnav, Israele, acela este om lumesc, om fără de minte, om al minciunii, tată. Cine se duce la școala omului ca să-și agonisească minte, acela își agonisește nebunie care îl îndeamnă să zică în sinea lui că nu este Dumnezeu. Scris este în Scripturi: *«Nebunul zice în sinea lui: nu este Dumnezeu»*.

O, Israele, cei ce au minte, aceia se scoală dintr-ale lor și vin și te cercetează pe tine cel ce ești cu Mine, și Mă cercetează pe Mine Cel ce sunt cu tine cuvânt. Iar cei ce nu au minte, aceia caută să te acopere pe tine înaintea oamenilor, aceia se tem de tine, poporul Meu, se tem, tată, fiindcă tu ești poporul cuvântului lui Dumnezeu, și ești bogat și ești tare. Cuvântul Meu este darul cel de peste tine, iar cei fără de minte se tem de tine așa cum se temeau de Israel popoarele din vremile din urmă, care știau că Eu sunt Domnul Cel tare al lui Israel.

Nimeni nu mai mănâncă azi hrană curată ca să aibă minte de la Dumnezeu. Eu de aceea am zis vouă că astăzi se mănâncă chimicale și la școala de preoți, și de aceea am zis și te-am oprit să mergi la școala de preoți, poporul Meu. Tu să stai la școala lui Dumnezeu, ca să te faci Domnul preot pentru El și pentru poporul Lui, nu să te faci școala preot pentru lume. Unde sunt copiii celor din poporul Meu care s-au dus să învețe școală de preoți? S-au dus câțiva, și toți s-au făcut lume, și toți s-au sculat împotriva coborârii cuvântului Meu care i-a hrănit cât au fost mici și cuminti. S-au dus și au luat traiul lumii și au părăsit trăirea creștină, și acum se ascund sub necredința în cuvântul Meu, dar cuvântul Meu îi vâdește, le vâdește faptele lor rele, că au mâncat chimicale la școala de preoți și n-au mâncat ce au mâncat părinții cei sfinți. Înainte se învăța de la sfinți carte, și acum se învață de la oameni. Se duce omul la școala de preoți și mănâncă chimicale, mănâncă învățătură pământească, nu învață carte sfântă, ci învață carte pământească și lumească, și de aceea am spus că mănâncă chimicale. Cine învață carte sfântă, acela trăiește în legile lui Dumnezeu, iar cine învață carte omenească, acela trăiește în legile trupului și zice că așa a lăsat Dumnezeu. Preoții sfinți și arhierii sfinți au fost dintre cei care aveau minte, și nu căutau mintea la oameni, căci cine este sănătos, acela este om cu minte și cu înțelepciune de minte. Cine se duce azi într-o școală de preoți și se uită bine, acela vede ce este acolo și Îmi dă dreptate la cuvintele Mele.

O, poporul Meu, te-am învățat mereu să nu fii fariseu, că tu vezi ce este omul fariseu, și pe tine te-am numit creștin, tată, și creștin să fii, așa cum au fost toți sfinții cei de până la tine. Mie Îmi trebuie sfinți, asta Îmi trebuie, Israele. Mie Îmi trebuie om credincios, că sfânt este omul credincios. Celui iubitor de sine nu-i prierște credința cea sfântă, și îi prierște credința în om, căci omul e supus firii, și e trupesc omul. Celui iubitor de sine îi prierște credința în om, nu în Domnul, Cel ce este Sfântul sfinților, Domnul celor sfinți.

Fericit este omul care știe să se smerească pe sine, că acela începe calea sfințeniei de minte și de inimă și ajunge om sfânt dacă stăruiește în smerenie așa cum a stăruit Maria Egipteanca sfințindu-și viața și mintea și inima, sfințind pământul de sub ea. Pământul de sub ea se bucura și sălta în sus săltând-o pe ea deasupra lui și dând-o lui Dumnezeu sfântă. Și iată, omul păcătos poate ajunge sfânt prin smerenie, dar omul plin de sine, care cunoaște legea lui Dumnezeu și se zice pe sine sfânt prin cunoaștere, acela este fariseu, și se întoarce nedreptățit de la Dumnezeu, că zice Scriptura: *«Celor mândri le stau împotriva, iar celor ce se smeresc le dau har, și prin harul Meu se ridică înspre Mine jertfă plăcută Mie»*.

Israele, fiule scump, să lucrezi lucrare de îngeri, poporul Meu. Să veghezi frate peste frate și să Mă ajuți să te am, copilul Meu. Să fii tare și să nu te mlădiezi la șoaptele celui ce s-a dezbrăcat de harul cuvântului Meu care curge ca râul din Mine peste tine. De cel ce a plecat ca să nu domnesc peste el cu cuvântul Meu, să nu te îndoiești. La șoaptele celui plecat din lucrarea Mea cu tine, Israele, să nu te îndoiești. Veghează peste tine, poporul Meu, că și îngerii veghează și vin și Îmi spun de tine. Vin și diavolii și Îmi spun, dară îngerii cum să nu vină? Vin diavolii și Îmi spun mereu ce fac oamenii, și vin și îngerii Mei și Îmi spun ce fac creștinii Mei.

O, poporul Meu, drag Îmi este când te văd adunat mănunchi în numele Meu și grăind de Mine și despre Mine, și Eu sunt atunci în duhul tău și Mă bucur și Mă plâng de durerile Mele. Mă bucur cu tine și Mă plâng ție pentru cel ce Mi-a făcut dureri în tine, căci cine nu știe lucrarea veghii, Mă face pe Mine om, Mă seamănă cu omul și Mă face ca pe unul care nu știe din cer. Dacă Eu îi spun creștinului ce-Mi spune diavolul, creștinul se supără de pâră. Am avut în tine, Israele, am avut creștini care vorbeau urât cu Mine. Dacă Eu îi ziceam unei inimi îndărătnice că face rău, se ridică și Îmi spunea că a mâncat rahat cel ce a spus de el. De spus îi spuneam Eu ce face, și Eu nu eram diavolul. Diavolul îl avea la mână cu răul, iar Eu îi spuneam că face voia diavolului, care se bucură de răul creștinului, și creștinul Mă făcea mincinos pe Mine, nu pe diavol, și pe el se scotea drept și nevinovat, și se supăra pe Mine și pleca de lângă Mine, pleca și Mă hulea și zicea că sunt diavolul, și nu Dumnezeu. Iată, omul minte împotriva diavolului, și diavolul spune ce face omul. Și cine este mincinosul? Cine, oare?

O, fiilor, fiilor, voi, tată, cu mult mai mult trebuie să vegheați unul peste altul, și nu trebuie să ascundeți răul. Iar dacă-l ascundeți, și Eu vin să vi-l spun, să nu spuneți ca și cei ce Mi-au dat să mănânc murdărie de om, că am avut creștin care-Mi spunea: „A mâncat rahat cine a spus de mine“, și Eu îi spuneam: *«O, creștine, numai rahat nu-Mi dădusei să mănânc»*. O, așa M-am zbatut Eu să-l îngrijesc pe Israel, iar el scotea limba la Mine.

Vegheați unul peste altul, fiilor. Vegheați, și nu fiți îndărătnici împotriva adevărului, ci mai degrabă smeriți-vă. Nu ascundeți faptele cele rele, și mai degrabă osândiți-le pe față, așa cum a făcut Maria Egipteanca de s-a făcut mireasă Mie

părăsind iubirea de sine care este trupească și diavolească. Smeriți-vă, fiilor, înaintea Mea, și Eu vă voi înălța pe voi, și mulțimi multe vor ști că voi sunteți ucenicii Mei. Rugați-vă să poruncesc stihilor să asculte de voi, de rugăciunea voastră spre Mine. Cereți vreme caldă și dulce și însoțită. Cereți, tată, că Eu vin la voi și fac cu voi zile de serbare cerească pe pământ și vom înviora sufletele multora, că oamenii nu mai au mângâiere. Vin să-i mângâi pe oameni, vin să le dezleg pașii spre Mine, Mângâietorul omului.

Vin la tine, poporul Meu, și te găsesc cu daruri cerești și ies cu tine, și lumea se va strânge și se va bucura de slava Mea care este cu tine. Să mergi frumos, să vorbești frumos, să cânti frumos, să zâmbești frumos, să te îmbraci frumos în duh și în trup și să semeni cu Mine, poporul Meu. Eu voi fi cu tine în față și în spate și în lături și de sus și de jos, voi fi și voi sufla prin gurița ta și multe oase uscate vor prinde duh de viață și vor învia, căci înviere înseamnă credință și viață sfântă și inimă și minte sfântă.

Scoală-te, Israele! Scoală-te și te pregătește în sfințenie și în smerenie și în cuvânt, fiule, că ieșim bunăvestire înaintea mulțimilor și mulți lupi se vor face miei și vor paște pășunea Mea și vor auzi cuvântul Meu.

Voi veni cu sfinții, fiilor, și voi desface legătura și voi rupe piedica pusă peste România. Cerul de sus, și pământul de jos, vor lucra iubire între cer și pământ. Vin cu sfinții ca s-o împac pe România cu Mine. Vin cu patriarhul Nifon, care a anatemitizat fărădelegea și pe cei ce o iubesc pe ea (anul 1507, la Târgoviște, n.r.). Vin să-i spun României să iubească legea Mea cea sfântă și să-Mi ceară iertare prin pocăință și să fac act de împăcare între Mine și România, că Eu sunt Cel ce am putere să iert păcatele tale, țara Mea, și vin la tine să te iert, să te mângâi, că n-are cine te mângâia. Vin Eu și te mângâi, și te voi păstori cu cuvântul Meu, și tu vei asculta glasul Meu și te vei mângâia cu Dumnezeul tău. Amin.

Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, Israele român. Eu sunt Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Eu sunt Cel ce sunt, o, țara Mea! Iată, trimit la tine pe poporul Meu ca să te scoată de sub apăsare și ca să-ți aducă el cuvântul Meu.

Pace ție, țara Mea! Eu sunt cuvânt peste tine, iar poporul Meu este trimisul Meu în mijlocul tău; poporul Meu este zi de bunăvestire peste tine. Amin

Mergi, poporul Meu, mergi înaintemergător al Meu! Eu vin curând. Amin, amin, amin.

31 martie/13 aprilie 1997

Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim. Duminica Floriilor

Dezlegarea blestemului sfântului Nifon, în cetatea Târgoviștei. Proorocul Daniel vede împlinirea proorociei lui despre cele șaptezeci de săptămâni de ani (490 de ani: 1507-1997; cap. 9/24). Patriarhul Nifon rostește din cer dezlegarea blestemului lăsat de el în anul 1507 peste cetatea Târgoviștei în urma fărădelegilor făptuite în cetate din voia domnului țării, voievodul Radu.

Eu sunt, și Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu, căci scris este: *«El vine cu norii și cu zeci de mii de sfinți, și numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu»*. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt. Vin din cer pe pământ și Mă fac cuvânt și Mă fac Mire, căci a venit nunta Mielului, și mireasa Lui s-a pregătit. Fericțiți sunt cei chemați la cina nunții Mielului.

Eu sunt Arhiepiscopul Cel mare, Care am străbătut cerurile și am suferit între oameni și cu oamenii, ispitit fiind întru toate după asemănarea omului, în afară de păcat. Nu Mi-am luat singur cinstea aceasta, ci Tatăl Mi-a dat-o, după cum este scris: *«Tu ești Fiul Meu; Eu astăzi Te-am născut. Tu ești Preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec»*.

Eu sunt Cel ce sunt, dar poporul prin care am venit din Tatăl nu M-a primit ca pe trimisul Tatălui, și Eu M-am îndreptat spre neamurile pământului, și Mi-a dat Tatăl de la nașterea Mea pe România, ca să-Mi fie țară a întoarcerii Mele cu norii, țara slavei zilelor cele de apoi, căci așa precum M-am suit la Tatăl, tot așa și vin; vin cu norii și cu zeci de mii de sfinți, și vin venind. Amin.

Vin la tine, țara Mea de nuntă, că de la Tatăl te am dată să fii țara Mea pentru întoarcerea Mea între oameni. Primește-Mă! Eu vin cuvânt la tine, că am în mijlocul tău pe poporul cuvântului Meu, iesle caldă în care Se naște de sus Cuvântul lui Dumnezeu, Care vine cu norii ca pasărea care-și face cuib la streșina unei case unde-și așează puii ca să-i nască și să-i hrănească străbătând văzduhul și venind, suindu-se și coborându-se, coborând și suind și iarăși coborând ca să-și hrănească puii din cuib și să-i crească și să-i învețe să zboare în văzduh. Eu sunt Cel ce sunt. Vin cu norii la tine, țara Mea de nuntă, *«Vin cu sfinții, vin pe cal alb, și oști din cer vin după Mine călare pe cai albi, și din gura Mea iese cuvânt, și pe coapsele Mele și pe haina Mea am nume scris: „Împăratul Împăraților și Domnul Domnilor”»*, precum scrie în Scripturi să vin.

Când a trebuit să ridic din nou Ierusalimul, care se stricase pentru păcatele lui, am auzit de pe pământ strigare ca să vin să-l izbăvesc pe Israel cel apăsător de plata fărădelegilor lui. Am auzit pe Daniel, care Mi-a amintit de făgăduințele Mele pentru Israel, mărturisind înaintea Mea păcatele popoului său și umilindu-se pentru Israel, și Eu am coborât la el și i-am vestit: *«Șaptezeci de săptămâni de ani sunt hotărâte pentru Ierusalim până ce fărădelegea va întrece marginile ei, până ce va veni Sfântul Sfinților ca să pătimească pentru om, și va dărâma cetatea, și până la capăt va fi greu. Dar la capăt voi veni și voi încheia un legământ cu mulți într-o săptămână, și mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula, și cei înțelepți vor lumina»*. Și Daniel se ruga, zicând: *«Stăpâne, când?»*. Dar Eu i-am spus: *«Daniele, sunt pecetluite toate cuvintele acestea până la sfârșit, iar la sfârșit mulți vor fi curățiți, albiți și lămuriiți, și nici unul din cei fără de lege nu va pricepe cuvintele Mele, ci numai cei înțelepți vor înțelege, căci cei înțelepți se dau deoparte din calea fărădelegii și stau cu Duhul Cel Sfânt, Povățuitorul oamenilor înțelepți. Iar tu, Daniele, te vei scula, și vei primi moștenirea ta, în vremea cea de apoi. Amin»*.

Am pus pe fiii cuvântului Meu să mijlocească pentru tine, pentru învierea ta, o, țară Românie, țara Mea de nuntă, țară a strălucirii cea proorocită de proorocul Daniel. Vin la tine cuvânt de Duh Sfânt, vin să închei cu tine act de împăcare cu Mine. Vin din Tatăl, și am iesle în tine și Mă nasc cuvânt și te hrănesc cu tainele Mele cele ascunse, că tu ai fost cea de sub cruce, dar Eu de la nașterea Mea te-am iubit și te-am ridicat și te-am ales de țară a Mea și te-am născut din Mine, din numele Meu te-am născut și ți-am dat numele Meu și te-am numit creștină, după numele Meu, prin cel trimis la tine cu cămășuță de botez, cu apă și cu Duhul Sfânt, și te-am numit român, popor al țării Mele. Și am vegheat peste tine la bucurie și la durere și te-am păzit ca să fii și ca să te am, căci Tatăl te-a dat Mie odată cu nașterea Mea născându-te din

Mine. Povestea ta e frumoasă în cer, și iată ce fac: vin cuvânt pe pământul tău și îți scriu taina ta, și Mă fac carte în tine și îți scriu povestea Mea cu tine și te vestesc a Mea, ca să audă toate noroadele de pe pământ că tu ești împlinirea Mea întru venirea Mea.

Dar ai peste tine un nod, o, țara Mea, și vin să-l iau de peste tine. Ca în Ierusalim intru, pe cal alb intru și Mă fac cuvânt peste tine, și prin cuvântul Meu lucrez și îți rup legătura de peste tine. Tu, pentru fărădelegile tale ai fost pusă sub lege, căci cel ce păcătuiește, este pedepsit de lege. Șaptezeci de săptămâni de ani sunt peste tine de când am pus peste tine legătură pentru fărădelegea ta, căci scris este: *«Dacă unul din cetate păcătuiește, toată cetatea suferă fărădelegea»*. Iar după patru sute nouăzeci de ani, căci asta înseamnă cele scrise în cartea lui Daniel despre cele șaptezeci de săptămâni, am venit la tine și am rostit peste tine să dezleg nodul cel pus peste tine de atâta timp, și auzind nu ai auzit, dar Eu am lucrat și am dezlegat nodul tău. Și acum vin și te vestesc ce am făcut Eu pentru tine, țara Mea, iubita Mea cea de sub cruce. Am zidit o piatră nouă, o vie nouă, o mlădiță nouă. O pietricică albă ți-am dat în dar, și pe ea am scris cu mâna Mea: *«Cuvântul lui Dumnezeu»*, și nimeni nu înțelege ce scrie pe ea, *«nimeni decât primitorul»*, precum scrie în Scripturi; nimeni decât poporul cuvântului Meu, în mijlocul căruia M-am făcut carte pentru tine, țara Mea, ca să te binecuvintez și să te ridic pic cu pic din țărână, după cum este scris că *«pe mulți îi voi scula din țărâna pământului: pe unii, spre viață veșnică și pe unii spre judecată veșnică»*.

Am născut din cuvântul Meu un popor în tine, și din tine Mi-am ales mireasă, țara Mea. Mi-am făcut în tine biserică curată, biserică pe voia Mea, nu pe voia omului, că rău Mă apasă fărădelegea din biserică, și Eu aveam trebuință de biserică cu mădulare întregi și sfinte, cu trup curat, care se cheamă biserică a Mea. Mi-am ridicat în tine popor curat, biserică vie, ca să am cu ce lucra dezlegare peste tine. Și acum vin în mijlocul mulțimii din tine și Mă vestesc în mijlocul popoului cuvântului Meu, și te vestesc pe tine că am venit să te ridic. Scoală-te, îți zic ție! Amin, amin, amin.

Eu sunt Cel ce sunt, și stau în mijlocul tău cu fiii cuvântului Meu, fii unși de Mine, Arhiepiscopul Tatălui Savaot, așezat de-a dreapta scaunului măririi în ceruri, căci M-am adus pe Mine însumi jertfă înaintea Tatălui așa cum orice arhiepiscop aduce jertfă pentru păcatele lui și pentru cele ale popoului. Și iată, sunt cu fiii cuvântului Meu în mijlocul tău, țara Mea, și iată ce grăiesc Eu cu ei:

Fiilor unși, s-au scurs cei patru sute nouăzeci de ani, s-au scurs șaptezeci de săptămâni de ani de când s-a pus legătură peste România și peste biserica din ea, căci am avut aici arhiepiscop după chipul și asemănarea Mea, care a anatemitat fărădelegea pe care a văzut-o făcându-se, și apoi el a plecat la Mine după ce a fost alungat de pe scaunul bisericii. Scris este: *«Cel ce nu iubește pe Dumnezeu, să fie anatema»*. O, fărădelegea a dat peste marginile ei, iar arhiepiscopul Nifon a rostit cuvânt împotriva ei, și a rămas legătura aceasta. Și acum Eu vin să rostesc trezire peste țara Mea și s-o scot de sub vina aceasta.

Fiilor unși, Eu voiesc prin voi să lucrez, că în voi binevoiesc și vă iubesc, că și voi Mă iubiți împlinind poruncile Mele, căci scris este: *«Cel ce păzește poruncile Mele, acela este cel ce Mă iubește»*. În numele Meu, ridicați mâinile spre Tatăl și roștiți odată cu Mine, Arhiepiscopul cerului:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se rupe și se dezleagă cele legate peste România ca să fie dezlegate și în cer și pe pământ. Amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se binecuvintează țara română cu binecuvântările cerului, cu binecuvântările văzduhului, cu binecuvântările pământului cel ales de Dumnezeu, cu binecuvântările înălțimilor cele veșnice, cu binecuvântările sânelor cerului. Amin. Eu sunt Cel ce sunt, și binecuvintez prin cuvânt venit cu norii:

Se binecuvintează țara română, cu darul credinței sfinte, și prin credință să se umple de darurile Mele cele veșnice, că vin cu veacul cel nou, cel fără de sfârșit, vin cu cerul și cu pământul cel nou peste cele vechi, iar fărădelegea să fie aruncată în foc, și omul să se ridice spre cele binecuvântate ale darurilor cerești. Eu sunt Cel ce împac pe Tatăl cu omul. Eu sunt Cel ce împac pe omul cel credincios cu Tatăl. Eu sunt Cel ce sunt. Amin.

Când Moise M-a întrebat ce să-i spună lui Israel când se va duce la el să-l scoată din Egipt cu mâna Mea cea tare, când el Mi-a spus: «Doamne, cine să le spun că ești Tu?», Eu i-am spus să le spună despre Mine că: «Eu sunt Cel ce sunt». Așa vă spun și vouă, fii ai cuvântului Meu: Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce vă trimit, iar voi sunteți trimișii Mei, sunteți darul Meu peste oamenii care vor crede în Mine prin voi. Amin.

Eu sunt venit cu norii și cu sfinții și am cu Mine pe arhierul Meu, pe patriarhul Nifon, a toată lumea. Eu sunt în el, și el este în Mine, și din Mine rostește cuvânt din cuvânt peste tine, țara Mea:

— **O**, Doamne, Dumnezeul celor vii, al lui Avraam, Isaac și Iacov! O, Doamne, Dumnezeul celor vii din neamul român! Eu, român sunt trecut în cer, căci aici am avut ultima chemare, și Tu m-ai chemat să mă fac român și să fiu numit sfânt de neamul român și de toată lumea cea credincioasă.

O, Doamne, Arhierule, Care stai de-a dreapta scaunului măririi în ceruri! Au trecut peste România șaptezeci de săptămâni de ani până ce s-a împlinit numărul anilor, iar spre sfârșitul acestor ani Tu ai făcut în România popor plăcut Ție, și Te-ai făcut cuvânt peste el.

Ai intrat cu praznic de florii în cetatea de scaun a României, Doamne, și cu Tine sunt și eu între zecile de mii de sfinți cu care vii. Binecuvintează-o pe România și îplinește cu ea cer nou și pământ nou și cuvânt nou și Paști nou, că ai popor nou în ea. Fiii cuvântului Tău s-au rugat Ție așa cum s-a rugat proorocul Daniel pentru Ierusalim. Binecuvintez și eu, în numele Tău, pe fiii cuvântului Tău, ca să știe neamul român că ei sunt trimișii Tăi pentru România. Ajut-o pe România și dă-i darul credinței sfinte, și prin credință să facă voia Ta și să îplinească Scripturile Tale cele de apoi, Doamne, că Tu în ea Te îplinești cu venirea Ta, căci vii venind, și Te faci cuvânt peste ea și strălucești prin cuvânt, și ea strălucește sub lumina cuvântului Tău, și cele profetite pentru ea vin peste ea.

O, țară a Domnului, scoală-te și primește slava lui Dumnezeu! Ție îți zic: scoală-te și înviază, că am venit cu Domnul la tine și mă ating de creștetul tău și îți rostesc binecuvântare și dezleg de peste tine pe cele legate ca să fie dezlegate și în cer. S-a auzit la cer rugăciunea fiilor din grădina cuvântului Domnului, și vin cu Domnul și împlinesc binecuvântare peste tine.

Iar Tu, Doamne, slăvește-Te în poporul Tău iubit întru care ai binevoit. Amin.

— **O**, arhierule, ceea ce tu ai legat în numele Meu, legat a fost, și ceea ce tu dezlegi în

numele Meu, Eu dezleg și pun binecuvântare și sfințenie peste cele curățate prin cuvânt. Amin.

Iar voi, fiilor unși peste vremea aceasta, ridicați încă o dată mâinile și ziceți odată cu Mine: „Tată, Îți mulțumim că ne-ai ascultat“. Amin.

Nu fiți triști că nu vă binecuvintează nimeni pe pământ, fiilor, căci voi sunteți binecuvântații Mei și ai Tatălui Meu Savaot. Nici pe Mine nu M-a binecuvântat pe pământ nimeni. Toți M-au blestemat și M-au dat spre suferință. Tu să nu aștepti binecuvântare de la oameni, Israele român, că tu trebuie să semeni cu Mine, fiule mic. Să am și Eu pe cineva pe pământ care să semene cu Mine, căci oamenii slavei deșarte sunt prea mulți pe pământ, prea mulți domni sunt pe pământ, iar Eu, Domnul, sunt micșorat de slava omului.

Israele român, via Mea cea mică, via Mea cea nouă, via Mea cea dulce, tu te-ai lăsat altoită și M-ai cunoscut de Stăpân când am venit ca să-Mi văd rodul și să Mi-l culeg. Rodește, tată, prin darul credinței. Binecuvântare din binecuvântare să dai. Ale Mele din ale Mele vă dau, ca să aibă România pe Dumnezeu. Amin.

E zi de praznic de intrare în Ierusalim. Intru cu Ierusalimul cel ceresc în tine, țara Mea de nuntă, și nuntesc nuntă de veac nou în tine cu poporul Meu mireasă, și tu Îmi ești nuntașă, țara Mea. E zi de praznic de florii, și poporul Meu cântă în tine cu ramuri de flori în mâini. Cuprinde-Mi mireasa, țara Mea, și primește-Mă prin trimișii Mei. Eu sunt în ei, și ei în Mine. Pace ție! Pace ție! Pace ție! Binecuvântat este Cel ce vine la tine întru numele Domnului.

Pace ție, cetate a Târgoviștei! Pace ție, și te bucură, și te fă Ierusalim nou înaintea Mea! Ție îți zic: scoală-te și înviază și te fă iubire înaintea Mea!

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Mă scriu cu tine în Cartea Adevărului, țara Mea, iubita Mea Românie, țara Mea de nuntă, și tu vei fi, și vei străluci de slava Mea, căci Eu sunt Cel ce sunt, și în tine binevoiesc. Amin, amin, amin.

7/20 aprilie 1997

Sărbătoarea sfântului ierarh Calinic de la Cernica

Proorocie a sfântului Calinic de la Cernica despre Noul Ierusalim și indemnul lui către preoții și arhierii bisericii. Domnul cheamă la cina cuvântului. Proorocie pentru învierea morților.

Eu vin cu norii și Mă fac sărbătoare de cer nou și de pământ nou peste tine, Ierusalime. Vin cu sărbătoare de sfinți, și Îmi fac intrare cu cuvântul Meu în mijlocul tău, poporul Meu. Eu sunt, fiule mic. Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, Care M-a făcut Mire pentru tine, Israele român, mireasa Mea cea de apoi. Am cerul nuntaș la nunta Mea cu tine, am sfinții cerului în serbare cu tine pe pământ, că ei mereu Îmi ziceau: «Până când, Doamne?».

Vin la tine cu Ierusalimul cel de sus, poporul Meu, și Îmi împlinesc Scripturile cu tine, și taina Mea cu tine e mare, că mereu ți-am spus că tot cerul a așteptat să te naști tu din cuvântul Meu și să împlinesc cu tine venirea Mea cu sfinții în zeci de mii precum de la început s-a arătat și s-a vestit prin Scripturi. Vin Scripturile din cer, și se împlinesc spre vedere. Vine Cuvântul lui Dumnezeu pe pământ, și Se face cale pentru cei din cer, pentru cei vii în vecii vecilor. Eu sunt Dumnezeu celor vii, și vin cu cei vii, vin venind cu zile de înviere, vin cu cei vii. Amin.

O, Israele român, am cerul român cu Mine în venirea Mea, și mare este taina ta pe pământ și în cer. Cerul român și pământul român se unesc și fac dreptate sfinților, care au cupele pline de rugăciuni pentru venirea Mea. Eu sunt Răscumpărătorul, Care vin. Eu sunt Izbăvitorul celor vii. Eu sunt Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care vine din cer pe pământ și Se face cuvânt, și dinaintea Mea cerul și pământul se trag în lături, iar cei tari la cerbice se ascund de fața Mea, că scris este: «*Când va veni Fiul Omului va mai afla credință pe pământ?*».

Omul nu mai caută credința, și caută fărâdelegea, și din pricina fărâdelegii credința și iubirea multora se va răci și s-a răcit. Dar tu să rabzi, poporul Meu, căci cei ce vor răbda apucând capătul răbdării, aceia vor fi mântuiții Mei și vor fi trimișii Mei care vestesc Evanghelia împărăției cerurilor în toată lumea spre mărturie, și scris este: «*Atunci va veni sfârșitul, și soarele se va întuneca, și luna își va înceta lumina*», ca să Se arate Domnul, Lumină de șapte ori strălucitoare, Domnul, Care trimite pe îngerii Săi la cules.

O, poporul Meu, pe pământ nu mai veghează nimeni întru venirea Mea. Peste tot e ca în vremea lui Noe. Toți oamenii mănâncă și beau și nuntesc nunta lor, și Eu vestesc împărăția cerurilor și trec cu barca Mea și strig la om să vină la Mine, dar el nu vine, ca și în zilele lui Noe. Vin cu îngerii și cu sfinții să-Mi culeg via. Cuvântul Meu este culegător peste oameni, și oamenii, unul va fi luat, și altul va fi lăsat, căci trec peste pământ cu Evanghelia împărăției cerurilor, și cine voiește să vină după Mine să nu stea să-și facă haină, că-i dau Eu haină, numai să vină. Nu-ți căuta haina, omule. Haina ta nu e bună, ci e bună haina Mea. Vino gol, numai vino, că haină îți dau Eu. Cel ce dă să-și caute haina când Eu strig, acela e om semeț, căruia i se vede rușinea, căci haina ta, omule, nu-ți poate acoperi rușinea. Eu sunt Cel ce-Mi desfac haina și te iau în ea și te învelesc când vii, și îți acopăr rușinea, și te iert, și te spăl, și te nasc din nou, te nasc din cer prin cuvântul Meu cel nou, prin propovăduire, omule, că scris este: «*Cine poate să creadă fără propovăduire?*».

Vin cu veșmânt nou peste România, vin cu zile cerești peste ea, că Eu am luat-o pe ea în mantia Mea și i-am învelit rușinea, căci s-au împlinit zilele, și fărâdelegea a dat peste margini și păcatul s-a pecetluit și dreptatea a venit, și Sfântul Sfinților Se face cuvânt peste pământ, și cei înțelepți luminează ca strălucirea cerului, învățând pe mulți calea cea dreaptă. Amin.

O, țara Mea, țara Mea de nuntă, țară a mândriei Mele! Eu am avut în tine stele cerești, care strălucesc în vecii vecilor. Am avut în tine sfinți prin care am împlinit Scriptura, și tu nu știi, dar Eu Mă fac cuvânt în tine și îți despecetluiesc tainele Mele cu tine și îți desfac fântânile ca să bei din ele și să te însănătoșești la minte și la inimă, și tu să iei pe tine haina Mea și să auzi cuvântul Meu și să crezi că Eu sunt, și să nu faci ca în vremea lui Noe.

O, țara Mea de nuntă, vin pe cal alb la tine, și oști din cer vin cu Mine, călare pe cai albi. Vin cu sfinții tăi, țara Mea. Vin să lucrez duh de viață peste tine și să te fac să înțelegi taina ta, care este scrisă în Scripturi. Este scris în Scripturi de Israel, și este scris de tine în Scripturi, și tu nu înțelegi, țara Mea. Ai căzut din înțelepciune și nu înțelegi, dar vin cu sfinții tăi, și îi fac peste tine cuvânt din cuvânt, și vorbesc românește cu tine, și am cu Mine sfinți români, și vin și te păstoresc cu toiag român, ca să Mă cunoști, că Eu nu vin necunoscut la tine. Eu niciodată n-am lucrat necunoscut de om. Am venit în

chip cunoscut și am lucrat peste cei credincioși, iar peste cei necredincioși am lucrat tainic. Dar acum vin, și ies din taină, și îți fac cunoscută taina Mea, prin cei cunoscuți din tine, țara Mea.

M-am făcut peste tine zi de înviere, zi de iubire, zi de împăcare, țara Mea. Vin cu zile cerești peste tine și îți iert fărâdelegea și te ridic din țărână și te slăvesc ca pe țara Mea înaintea oamenilor, și prin tine voiesc să-Mi trezesc și pe poporul Meu Israel, cel care nu M-a cunoscut că am venit de la Tatăl prin Fecioară așa cum era scris în Scripturile Mele cele din vreme rostite. Vin cu sfinții tăi, țara Mea. Vin cu arhieriei luați din tine și ridicați de Mine pentru tine. Am venit la tine cu praznic de flori și ți-am adus pe arhierul tău Nifon, și el, ca un sfânt român, te-a ridicat pe tine înaintea Mea, căci s-au împlinit zilele, țara Mea. Am venit și am făcut în tine serbare de împăcare, act de împăcare între tine și Mine, că și azi am ridicat din tine arhieru martor, care a ridicat înaintea Mea biserică curată, biserică după voia Mea, ca prin ea să rostesc peste tine binecuvântare, țara Mea. Dar azi zilele sunt grele, și puțin ajutor primesc cei ce sunt trimișii Mei prin care Îmi întocmesc planul peste pământ.

Am avut și azi arhieru uns de Mine, dar necredința celor mari și tari prin puterea lor Mi l-au strivit. Dar Eu sunt Cel ce pot să ridic din țărână pe cel slab, căci biserica Mea cea vie mărturisește înaintea Mea faptele Mele din mijlocul ei, și urechea Mea ia aminte. Am în tine arhieru care a împlinit planul Meu și a pus înaintea Mea biserică după voia Mea, și cele așezate stau înaintea Mea pentru tine, țara Mea, și am făcut act ceresc între Mine și tine și l-am scris în Cartea Adevărului. M-am scris cu tine în Cartea Adevărului, țara Mea, și tu vei fi iubită de mulți, și pe toate cele bune peste tine le lucrez Eu prin poporul Meu luat din tine.

Vin cu sfinții tăi la tine, țara Mea. Vin cu serbare de arhieriei sfinți, luați din tine. Vin cu ierarhul Calinic Cernicanul, care este viu. Vin să-ți despecetluiesc tainele Mele cele din tine, căci tu ești pământul Meu cel ales din nou, pământul Meu cel nou, căci Israel nu Mi-a dat sălaș, și Eu Mi-am făcut din tine pământ nou și cer nou și vin cu cerul tău de sfinți și lucrez peste tine. Sfinții tăi se fac cuvânt peste tine și îți despecetluiesc tainele Mele cu tine, țara Mea cea nouă, căci am încheiat în tine un legământ nou, un legământ de iubire ca să te aleg și ca să te scriu a Mea. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu în mijlocul tău. Eu sunt Cel ce sunt, și sunt cu tine, și vin cu sfinții tăi și îi fac peste tine cuvânt din cuvântul Meu, că am grăit cu ei pe pământul tău așa cum am grăit cu Daniel în vremea lui Israel. Amin.

— **V**ii, Doamne, vii cu sfinții Tăi. Amin. Vii grăind, și sfinții Tăi grăiesc din Tine, locul sfinților, Doamne. Sfinții Tăi se fac cuvânt din Tine, și se fac lumină peste România, țara sfinților ei, țara sfinților, Doamne. Toți sfinții au luat vestea cea nouă, Doamne, și sfinții români sunt iubiți de tot cerul sfânt, pentru că Tu o ai pe România în planul Scripturilor Tale, și ai încheiat cu ea legământ și Te-ai făcut cuvânt peste ea și sufli înviere peste ea și peste multe noroade care vor lua din ea lumina Ta.

Eu am fost proorocul Tău și am vestit vremea României și am vestit biserica Ta de nou Ierusalim peste ea. Am profetizat vremea păcii Tale și am pecetluit prin cuvânt anul ieșirii spre lume a cuvântului Tău, Doamne, anul în care cei mici ai Tăi Ți-au ridicat pe pământ biserică nouă de nou Ierusalim, piatră nouă de început nou peste cele vechi, la cuvântul Tău, la porunca Ta, Doamne, și oamenii încă nu înțeleg

taina lucrării cuvântului Tău în România, taina Ta cu trâmbița Ta, cu Verginica, trâmbița Ta, Doamne. Dar vin eu și spun că în ziua când Tu ai coborât cuvântul Tău în ea, eu am strigat din mormânt ca să audă cei ce dorm și să se scoale așa cum m-am sculat eu la glasul Tău când Ți-ai început lucrarea cuvântului Tău în România, Doamne.

Eu am profețit, în vremea trupului meu lucrarea Ta de nou Ierusalim și sfârșitul cel rău și începutul cel nou, iar în anul 1955 când ai început să Te faci cuvânt în România, eu am cuvântat din mormânt și am strigat să fii scos, căci am auzit cuvântul Tău în mijlocul României, țara întoarcerii Tale, și s-a împlinit Scriptura Ta care spune că *«Cei din mormânt vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și se vor scula»*, și m-am ridicat și m-am făcut sfântul românilor ca să se roage românii la mine să mijlocesc la Tine pentru români. Dar acum mijlocesc din cer, din partea Ta peste români, ca să audă și să creadă ei cuvântul Tău, așa cum l-am auzit eu din mormânt și am ieșit deasupra ca să ajut pe oameni. Vin din cer cu Tine și mă fac cuvânt din Tine peste români, peste neamul meu, și îi spun că aceasta este lucrarea cuvântului Tău prin care Tu binevoiești cu poporul cuvântului Tău care stă martor înaintea Ta, Doamne, că nu prin puterea, nici prin tăria lui stă martor Ție acest popor micuț, ci prin harul Tău stă, Doamne, și românii vor lua duh de viață și se vor face fii ai lui Dumnezeu, născuți de sus, din cuvântul Tău, născuți la credința lor în cuvântul Tău care vine cu norii, precum este scris.

O, neamul meu român, ție îți zic: crede tu în cuvântul lui Dumnezeu care vine la tine pe nori. Eu am profețit în vremea trupului meu pacea lui Dumnezeu care va veni peste pământ. Cuvântul acesta este împlinirea profeției mele, dar oamenii cei mari au ascuns cuvintele mele, și iată, ele se adevăresc și se împlinesc și ies de sub obroc. Amin.

O, preoți și arhieri ai bisericii, eu multe și bune sfaturi am lăsat ucenicilor mei, spre viață veșnică. Vă spun și vouă, și din cer vă spun: credeți și voi în lucrarea cuvântului lui Dumnezeu Care vine cu norii. Ridicați glas din inimi și strigați la Dumnezeu să vă dea darul credinței sfinte. Nu faceți ca iudeii care nu L-au crezut pe Domnul Iisus Hristos când a venit din cer la ei. Faceți ca mine, credeți ca mine, că am ridicat glas dintre cei din morminte odată cu începutul cuvântului lui Dumnezeu în România în anul 1955. Sculați-vă și credeți, și desfăceți lanțurile pe care le-ați pus peste arhiereul cel uns prin cuvânt, că v-ați pus lanțuri peste voi, nu peste el. Voi l-ați pus să se lepede de cuvântul lui Dumnezeu pe cel ce credea. Dacă voi nu vreți, dacă voi nu credeți, lăsați pe România să se ridice spre Dumnezeu Cuvântul, că e țara Domnului, și eu așa am spus cât am fost în trup, și iubind pe Dumnezeu am spus.

Sculați-vă, voi, arhieri și preoți și ridicați-l pe cel uns peste voi și peste România. Dacă voi nu vreți, dacă voi nu credeți, lăsați credința să se așeze înaintea lui Dumnezeu, ca să găsească Domnul credință în cuvântul Său, care vine cu norii. Ungerea se face prin Cuvântul lui Dumnezeu, Care vine de sus, descoperind voia lui Dumnezeu, iar arhiereul care a ridicat biserica lui Hristos în vremea aceasta de strămtorare, este uns de Cuvântul lui Dumnezeu, este uns peste voi și peste România, și voi l-ați pus să se lepede de Dumnezeu Cuvântul. Dar Domnul a luat de peste România toate apăsările, și ea va învia. Înviați și voi, și îndreptați-vă viața uitându-vă în viața mea, căci eu am fost mai înainte de voi, și voi ziceți că ascultați de părinții cei sfinți. Ascultați cuvântul meu. Dați libertate credinței în Dumnezeu și în cuvântul lui Dumnezeu.

Faceți cale cuvântului lui Dumnezeu peste noroade, că vine Domnul și vă găsește cu talantul pus sub obroc. Domnul Se face cunoscut prin sfinții Săi. El nu vine în chip necunoscut, iar eu sunt din români. Învățați ce înseamnă rugăciunea spre cer, rugăciunea care rodește. Nu-i mai faceți eretici și rătăciți pe fiii grădinii Cuvântului lui Dumnezeu. Ei sunt fii unși de cer. Nu ridicați mâna și glasul asupra așezării lui Dumnezeu.

O, arhiereule de Târgoviște, de ce-ai făcut tu întuneric în calea cuvântului cel din cer? Necredința ta mărturisește faptele tale. Scoală-te spre credință, că a venit Domnul spre tine când ai venit arhiereu în cetatea aceasta și tu nu L-ai crezut pe Dumnezeu, Care venise să te întâmpine cu darul cel nou, dat bisericii ortodoxe, cu pietricica cea albă, despre care scrie în Scripturi, și tu te-ai ascuns sub necredință ca să nu ți se vadă faptele cele rele. Scoală-te spre sfințenie, că preotul și arhiereul trebuie să fie sfânt ca să fie de folos turmei. Pe cel curat și drept l-ai pus sub vină, și pe tine care superi pe Dumnezeu te-ai pus în loc drept. Vin și te îndemn ca pe un frate: trezește-te și uită-te în cuvântul lui Dumnezeu și vei vedea în el râul vieții, care curge din templul cerului peste pământ ca să facă mântuire. Dacă-L cunoști pe Dumnezeu, dă-I Lui viață, căci El este viața, El și nu tu. Nu El e prin tine, ci tu ești prin El dacă ești, dacă vrei. Trezește-te, căci Cuvântul este Dumnezeu din Dumnezeu. Amin.

O, preoți și arhieri de azi, ce faceți voi? Ce dați voi oamenilor? Citiți în cuvintele mele că eu așa am spus: „*Cel ce voiește să pomenească fără de bani sufletul meu înaintea lui Dumnezeu, acela să fie singur pomenit întru împărăția cerurilor. Iar cel ce va voi plăți pentru pomenire, îl rog pe unul ca acela să nu mă pomenească pe mine, cel sărac*“. Grăiesc vouă din cerul sfinților români: dați-vă lui Dumnezeu și oamenilor. Sfințiți-vă viața. Luați în voi frica de Dumnezeu, că peste tot numai altare pângărite strigă la Dumnezeu: *«Până când, Doamne?»*, strigă prin glasul celor ce așteaptă din fiecare loc învierea. Sfințiți-vă viața, iar dacă nu voiți, lăsați pe Dumnezeu să păstorească din cer, că așa zice Domnul în Scripturi: *«Eu Însumi voi purta grijă de oile Mele și le voi cerceta»*.

Iar Tu, Doamne Cuvinte, trezește-i din somn pe cei ce dorm și paște-Ți turma, Doamne, și dă-i cuvântul Tău, căci Tu ești trup și cuvânt în biserică. Tu ești Cel ce grăiești peste România și Te vestești venind cu norii. Amin.

— O, arhiereul Meu Calinic! O, sobor de arhierei, rei care serbați pe ierarhul Calinic! Binecuvântați din Mine pe fiii grădiniței cuvântului Meu, ca să aibă ei să dea peste țara Mea.

— O, Doamne, binecuvântăm arhierește din Tine, Arhiereul Cel mare, Care stai de-a dreapta scaunului mării în ceruri. Binecuvântați să fiți voi, cei unși peste vremea aceasta, și zile noi de serbare să dați lui Dumnezeu, slăvind-L pe Domnul slavei. Domnul să vă binecuvinteze pe voi cu toate binecuvântările Lui. Suflați Duh Sfânt peste mulțimi. Cereți darul credinței peste oameni, și din darul credinței să se nască darul pocăinței și al iubirii de Dumnezeu. Cereți, și veți primi, că noi, sfinții cerului, lucrăm cu voi pentru Domnul și pentru voi, și cu voi peste pământ. Amin.

— O, Israele al cuvântului Meu, Eu sunt Domnul Dumnezeul tău. Te mângâi cu sfinții, te bucur cu slava cuvântului Meu și Mă fac cort pentru tine așa cum tu te faci pentru Mine.

O, Israele, Mi-e dor de odihna Mea, fiule mic. O, Israele, Mi-e dor să-l fac pe om odihnă Mie. O, Israele, ajută-Mă

să-Mi împlinesc dorul, că numai tu Mă ajuți pe Mine. Tot omul face pentru el și pentru binele lui, dar tu faci pentru Mine, și Eu pentru tine. Eu pentru asta l-am făcut pe om, dar omul căzut a pierdut înțelepciunea Mea din el.

O, Israele român, Mă vestesc cu tine, că tu ești poporul Meu cel micuț, și Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău. Ferice ție că M-ai primit întru a doua Mea venire, căci vin cuvânt peste pământ, și tu Îmi ești iesle, și îți voi plăti pe veci, și voi cina cu tine, și tu cu Mine, și voi fi văzut cu tine, și tu cu Mine, Israele român, poporul Meu iubit.

Mă țin după voi și cu voi, fiilor unși, ca să puteți voi în lucrarea Mea cu voi peste lume, și mulți vor înțelege tot mai bine împlinirea Scripturilor care se împlinesc prin cuvânt nou, rostite de Mine, Cuvântul Tatălui, trimis pe pământ.

Eu sunt Domnul celor vii, și am adus dintre cei vii pe arhiereul Calinic românul ca să grăiască din Mine cuvânt peste români și peste biserică și să-i ajute să creadă pe cei ce cred. Dar pentru cei necredincioși, chiar dacă se ridică cineva dintre morți, le este greu acestora să creadă în lucrările lui Dumnezeu care-și iau chip văzut peste pământ.

Iată ce rostesc Eu: încurce-se limbile oamenilor, iar cei credincioși să iasă ca Avraam din încurcătura limbilor de pe pământ și să vină după Mine, căci Eu am poruncit îngerilor Mei să iasă la cules și să adune la cina Mea pe cei ce vor crede, pe toți cei din cele patru vânturi, de la marginile cerului până la celelalte margini. Să vină după Mine omul credincios și să facă voia Mea cea sfântă și așa să vină. Amin.

Voi, oamenilor, care luați din praznicul cuvântului Meu, împliniți-vă întru Mine, căci scris este: «*Să se cerceteze omul pe sine, și așa să ia din cina Mea*». Înviați, voi, oase uscate, că omul care nu trăiește pe voia Mea și cu Mine în el trup și cuvânt, acela este os uscat înaintea Mea. Veniți la cina cuvântului Meu, că vin cuvânt peste pământ, și cu Mine vin sfinții cerului la cina cuvântului Meu. Cereți voia Mea în voi, fii ai oamenilor. Cereți, și vă faceți fii ai lui Dumnezeu, că fiii oamenilor mănâncă și beau, se însoară și se mărită ca în vremea lui Noe. Scris este: «*Fecioara se îngrijește să placă lui Dumnezeu, și cea măritată se îngrijește să placă bărbatului, să placă oamenilor*». Suflu peste voi duhul și darul sfințeniei, o, oamenilor. Luați, și vă sfințiți, căci scris este: «*Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt. Fiți ca Mine!*». Amin.

Iar tu, poporul Meu la care vin cuvânt, așează-te mângâiere înaintea Mea și arată la toți cei ce se uită la tine ca să te vadă, arată-Mă pe Mine trăind în tine și sărbătorind în tine, că oamenii nu știu ce să facă cu sărbătorile creștinești pe pământ.

Se serbează pe pământ sărbătoarea patimilor Mele, dar aceste patimi numai de Mine au fost serbate. Eu le-am suferit, Eu le-am serbat, și cu dragoste le-am purtat pentru omul cel căzut din Dumnezeu. Nimeni nu știe să sărbătorească pe Dumnezeu întru serbări creștinești. Slava deșartă s-a băgat în rugăciunea bisericii și slava omului umbrește slava lui Dumnezeu și nimeni nu știe să serbeze amintirea patimilor Mele și a învierii Mele, dar cel ce este mort pentru lume și viu pentru Mine, acela știe ce este sărbătoarea Mea pentru el. Omul lumesc așteaptă ziua amintirii învierii Mele, așteaptă cu mâncări și cu băuturi și cu haine noi, lumești, nu cu pocăință, nu cu sfințenie de duh și de suflet și de trup.

O, nimeni nu mai știe să serbeze sărbătorile creștinești pe pământ, căci slava deșartă a intrat în locul sfânt, și cuvântul Meu e micșorat de slava omului care stă în numele Meu înaintea oamenilor. Dar tu, poporul Meu, tu să fii sărbătoarea Mea și să sărbătorești Eu în tine și să Mă odihnesc în tine, fiu-

le al cuvântului Meu, și să fii viu în duhul și în trupul tău și să serbăm praznic de îngeri zi și noapte și să sfințim pământul și să-l unim cu cerul, fiule.

Bindecuvântat să fii tu, cel ce Mă cobori din Tatăl pe pământ, poporul Meu. Te binecuvintez cu zi de înviere, Israele scump, și te numesc zi de înviere înaintea Mea. Îți voi da zile calde. Zile cu soare și serbări cerești vor fi cu tine, dar cere să-ți dau, că Mi-e dor de glasul tău ca să se întâmpine cu glasul Meu și să ne întâlnim pe cale unul cu altul, cer nou și pământ nou, cei de sus cu cei de jos în unire cerească. Amin.

Mergi, Israele, în mijlocul mulțimilor și slăvește-Mă pe Mine și dă oamenilor calea Mea. Păstrează-te curat. Ai grijă de hăinuță, fiule scump. Ai grijă de ascultare, ai grijă de Mine în tine, copilul Meu cel mic. Fii atent să știi să ai cu tine bucurie cerească întru umilința inimii. Fii atent la toate cuvintele Mele și nimic să nu uiți, Israele, că tu ești poporul Meu și ai pe Dumnezeu de Tată.

Mergi, Israele, în mijlocul mulțimilor, că tu ești trimisul Meu. Mergi cu ascultare și nu fă de la tine. Mergi cu Mine, mergi cu ascultare, Israele. Mergi, poporul Meu! Amin.

Israele, Israele, să fii, fiule, bucuria Mea, să fii învierea Mea, să fii veșnicia Mea întru tine, ca să fii Eu veșnicia ta, măi fiule Israele. O, Israele, mlădița Mea cea nouă, mergi, și Mă vestește că vin.

O, Israele, vie cu vin bun, cântă! Cântă-L pe Fiul lui Dumnezeu, Care vine cu norii! Cântă-L și vestește-L că vine și stai întru întâmpinarea Mea, Ierusalime, popor al învierii Mele, popor al iubirii Mele. Eu sunt cu norii slavei Mele și stau deasupra ta mereu. Eu sunt cu tine, Ierusalime nou. Amin, amin, amin.

11/24 aprilie 1997

Praznicul Învierii Domnului

Numai ucenicii L-au văzut pe Domnul după învierea Sa. Lumea serbează păgânește Învierea Domnului. Domnul așteaptă să spună: omul a înviat! Poporul Noului Ierusalim vestește mulțimilor cuvântul Domnului.

E sărbătoare în tine, Ierusalime. E sărbătoare de înviere, poporul Meu. Învierea Mea dintre morți a lăsat zi de sărbătoare veșnică pentru creștini. O, popor creștin, Eu sunt Domnul învierii și vin la tine cu salutul zilei de azi: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Eu sunt Domnul Cel înviat, și Mă bucur cu tine, Ierusalime de pe pământ. Eu sunt, și vă spun și vouă, fiilor: bucurați-vă! Amin. Bucurați-vă, căci voi știți să vă bucurați cu sărbătoare cerească peste voi, cu pocăință peste voi și cu bucurie sfântă între voi.

Eu, Domnul învierii, am vorbit mironosițelor și ucenicilor Mei după ce am înviat. Eu, Domnul Cel înviat, grăiesc și cu tine în sărbătoare de înviere, poporul Meu creștin, poporul Meu credincios. O, cu cine am vorbit Eu după înviere? Cui M-am arătat Eu după ce am înviat? M-am arătat celor ce crezuseră în Mine, celor ce umblaseră cu Mine până în vremea patimilor Mele și în vremea patimilor Mele. Lumii nu M-am arătat. Ierusalime iubit, fii atent ce grăiesc Eu ție azi: lumii nu M-am arătat înviat. M-am arătat celor ce aveau puterea să creadă și celor ce aveau curajul să Mă mărturisească lumii, ca să se așeze peste veacuri mărturisirea învierii Mele dintre morți.

Necredința este moarte, și Eu am spus: «*Cel ce crede în Mine nu va gusta moartea niciodată*», iar cel ce nu crede

în Mine stă în necredință. Omul nu se mai satură de necredință, dar fericit este cel credincios, că acela este întru Mine, Cel Viu, și Eu sunt întru el.

O, poporul Meu creștin, omul de pe pământ nu se mai satură de necredință, iar Eu sunt cu cei ce cred în Mine și Mă arăt lor și grăiesc lor, așa cum am făcut acum două mii de ani în ziua învierii Mele și după aceea mereu peste cei credincioși. Omul crede în învierea Mea, și pentru ea își face sărbătorile lui, nu Mie, Celui înviat. Oamenii se adună în sărbătorile de înviere a Mea și ciocnesc pahare cu băuturi amețitoare șiucid păsări și animale în săptămâna patimilor Mele și fac mâncăruri de multe feluri și fac bunătăți păgânești și zic că sunt obiceiuri creștinești și, mâncând și bând și desfătându-se cu trupul, se sărbătoresc pe ei, nu pe Mine. Pe Mine numai creștinii știu să Mă sărbătorească.

O, poporul Meu, nu sunt obiceiuri creștinești aceste obiceiuri care sunt serbate de oameni în amintirea învierii Mele. Dar ce sunt aceste obiceiuri? Ele sunt obiceiuri păgânești, pe care păgânii le serbau împotriva amintirii zilei Mele de înviere. Creștinii nu serbau cu mâncări și cu băuturi și cu desfătări. Ei serbau cu zile de umilință sfântă, de bucurie sfântă și adevărată, de mângâiere sfântă peste ei, și nu-și pregăteau mâncări și poftte. Ei își pregăteau sufletul și trupul pentru Mine, și se bucurau cerește pe pământ. Păgânii nesocoteau amintirea zilei Mele de înviere, serbând învierea Mea în poftte, în mâncăruri păgânești și în obiceiuri trupești ca și azi, poporul Meu, că păgânii sunt cei ce nu trăiesc creștinește înaintea Mea. Iar cei ce trăiesc cum i-am învățat Eu, aceia se numesc creștini după numele Meu cel din cer. Eu la ucenicii Mei nu le-am spus să se așeze la mâncat și la băut în ziua învierii Mele, ci le-am spus așa: *«Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ, și vă dau și vouă putere să mergeți și, mergând, să învățați toate neamurile botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă să le păziți; și iată, Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Cel ce va crede și se va boteza se va mântui, iar cel ce nu va crede se va osândi. Cei ce vor crede, demoni vor scoate din oameni, în limbi noi vor grăi, șerpi vor lua în mâini și nu-i vor vătăma, bolnavi vor scula din pat, punând mâinile peste ei ca să-i facă sănătoși în numele Meu»*. Așa le-am spus Eu după învierea Mea celor credincioși, și aceștia sunt creștinii, iar cei ce mănâncă și beau și se desfată în ziua învierii Mele, aceia sunt cei ce slujesc trupului și poftelor trupului și obiceiurilor păgânești.

Am spus ucenicilor Mei cei de atunci: *«Păziți toate câte v-am poruncit vouă, și iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului»*. O, poporul Meu creștin, poporul Meu Israel, am ajuns cu tine sfârșitul veacului omului, și tu ești ucenicul Meu cel de azi, poporul Meu de ucenici, și grăiesc ție așa cum grăiam celor de atunci și le spuneam: *«Sunt cu voi până la sfârșit»*. Eu după patruzeci de zile M-am suit la Tatăl ca să Mă așez de-a dreapta Lui, dar am spus că sunt cu ai Mei până la sfârșitul timpului.

Nu se potrivește sărbătoarea învierii Mele, nu se potrivește la lume, că lumea se serbează pe ea, nu pe Mine. Lumea își serbează împătımirea ei și bucuria ei împătimită de cele ale trupului, căci ce este din trup, trup este și slujește trupului, dar ce este din Mine, Duh este și slujește Duhului Sfânt, din Care este născut.

M-am uitat în toate locașurile de închinare de pe pământ, căci Eu sunt pretutindeni. M-am uitat în săptămâna pa-

timilor Mele. Se duceau mamele cu copiii la împărțit, și scris este: *«Să nu te rogi lui Dumnezeu cu capul descoperit dacă ești parte femeiască»*. Dar se duc la împărțășanie fete mici și mai mari cu capetele descoperite, cu îmbrăcăminte bărbătească, fără zi de post, fără haina sufletului, fără haine creștinești se duc; se duc răsând, se duc gândindu-se la lucruri fără de viață, că n-are cine-i învăța ce este viața ca să fie copilul așa cum am fost Eu cât am fost copilaș, și apoi mai mărișor, și apoi la vârsta patimilor Mele pentru lumea cea fără de viață. Numai de plâns este pentru lume, numai de plâns. Chiar și lumea care are obiceiul să meargă la biserică, numai de plâns e pentru lume, numai de plâns. Lumea râde în ziua serbării învierii Mele, râde și petrece și nu se umilește pentru cele ce am suferit Eu pentru ea. Omul n-ar trebui să râdă. Omul ar trebui să se întorcă la viața Mea ca să știe ce are de făcut.

Omule, Mă fac cuvânt peste pământ. Vin cuvânt din cer și te strig, omule. Eu sunt Cel ce l-am făcut pe omul cel dintâi, și l-am făcut să aibă viață veșnică, și el s-a luat după pofta lui și și-a pierdut înțelepciunea cea sfântă și și-a dobândit înțelepciunea care vine de la trup, și a rămas omul trup până astăzi, și înțelepciunea cea trupească l-a coborât pe om din slava pe care i-o dădusem Eu la facerea lui, și omul a ajuns mai prejos decât celelalte vietăți. Dar vin să-l strig pe om.

Omule, stau cu cerul cel plin de îngeri și de sfinți deasupra ta, și Mă uit pe pământ. Omule, nu ți-e dor de cer? nu ți-e dor de viață? nu ți-e dor de înviere, omule? Când pot să salut Eu pe cei din cer așa cum tu omule, saluți pe pământ omul și spui: *Hristos a înviat!?* Când pot să salut și Eu pe cei din cer, și să le spun: *Omul a înviat! Omul a înviat! Omul a înviat!* iar cei din cer să-Mi răspundă: *Adevărat, omul a înviat!?*

Omule, l-am învățat mereu pe poporul cuvântului Meu, și din cuvântul Meu te-am învățat și pe tine, că Eu am dat putere fiilor cuvântului Meu să înmulțească această pâine și să te hrănească cu pâine din cer, omule flămând de cele vii și veșnice. Vino și ia pâine din cer, vino și ia cuvânt și te uită în el și învață ce este viața ta cea veșnică, omule căzut din Dumnezeu. Vino și ia înviere! Amin.

Omule, întoarce-te acasă! La casa sufletului tău întoarce-te, la Mine întoarce-te, că am suflat duh din Duhul Meu când l-am zidit pe om la început, și l-am făcut după asemănarea Mea și după chipul Meu, căci Tatăl prin Mine le-a făcut pe toate câte le-a făcut. Prin Mine l-a făcut pe om, prin Mine l-a și născut, căci Eu M-am născut din Tatăl prin Fecioară și M-am făcut Om pe pământ, Om din cer între oameni și le-am spus oamenilor: *«Cine nu se naște din cer, de sus, nu poate moșteni cerul și viața cea veșnică a lui Dumnezeu»*. Și cum poate să se nască un om din cer, Ierusalime al cuvântului Meu cel din cer? Cum poate să se nască cineva din cer? O, când l-am creat pe om după chipul Meu, am suflat peste el din Duhul Meu de viață și i-am dat în dar sufletul, ca să fie ființă vie, și apoi omul cel creat a căzut prin neascultare, prin semeție a căzut, dar Eu, ca un Creator, i-am lăsat sufletul cel dat în dar, ca să meargă acest dar până la capătul timpului, prin om, și la sfârșit să cer socoteală omului pentru darul Meu lăsat în omul născut din om, pentru suflet să-i cer socoteală. Iar după cinci mii de ani de la facerea omului am coborât din Tatăl, și în a șasea mie de ani M-am născut Om din cer, Om din Tatăl, prin Fecioară, ca să repar taina nașterii pe care aș fi voit s-o pun de la început peste omul cel creat de Mine și căruia i-am spus după ce l-am creat: *«Nașteți și vă înmulțiți și umpleți pământul»*. Am coborât din Tatăl acum

două mii de ani și am spus peste oameni: «*Cine nu se naște de sus, din cer, nu poate moșteni viața cea veșnică*».

Cum poate să se nască un om de sus, din cer? O, poporul Meu, ce durere pe Mine, că omul de pe pământ a zis că împlinește această Scriptură. Am spus: «*Cine nu se naște din apă și din Duh, nu poate moșteni împărăția cerurilor*». O, ce putere avea la începutul Meu cel de acum două mii de ani această Scriptură adevărată, și ce puțin adevăr are azi pentru cei ce zic că o împlinesc! Poporul Meu, poporul Meu creștin, cine se naște din apă și din Duh, acela viu este și face faptele vieții veșnice și se cunoaște că se naște din cer, de sus. Ce este nașterea din apă și din Duh? Cine se poate naște din apă și din Duh? Iată, îți grăiesc ție, Ierusalime al cuvântului Meu, ca să audă și omul ce grăiesc Eu pe pământ, că tu ești cel ce Mă cobori pe Mine din Tatăl ca să fiu între oameni, fiule credincios. Cine se poate naște din apă și din Duh? Ce este mai înainte de această naștere? Propovăduirea Mea, propovăduirea cea despre Mine, Cel răstignit și înviat pentru mântuirea omului, și apoi credința și faptele credinței, acestea sunt mai întâi, iar după ele vine apa botezului peste cel credincios, botezul în numele Meu, și apoi Duhul Sfânt, Care pecetluiește lucrarea Mea în omul care se naște de sus. Cine se naște din apă și din Duh, acela are lucrarea Mea în el, și este ucenicul Meu, și are lucrare de ucenic care naște din Mine ucenici la credința celor ce se apropie să creadă și să înfăptuiască viața credinței în omul care se îndumnezeiește între oameni. Cine se poate naște din apă și din Duh? Cel ce caută pe Dumnezeu cu credință sfântă și cu nădejde sfântă și cu dragoste sfântă, acela este cel ce dobândește naștere de sus, din apă și din Duh, prin ucenicii Mei în care Eu sunt până la sfârșitul veacului precum am spus.

O, ce durere pe Mine, că omul de pe pământ care stă peste oameni în numele Meu, zice că împlinește această Scriptură și că-i dă omului naștere din cer, naștere de sus, din apă și din Duh. Eu când Mă uit peste lumea cea botezată de om în numele Meu cu apă și cu Duh Sfânt, când Mă uit, Mă ia jalea și Mă cuprinde fiorul cel de pe cruce, fiorul răstignirii Mă cuprinde. Și precum cei ce-și ziceau sfinți M-au alungat și M-au omorât dintre oameni ca să împlinescă, ziceau ei, legea lui Dumnezeu, tot așa și după aceea, cei ce se zic că sunt slujitori ai lui Dumnezeu peste oameni nu Mă pun pe Mine în oameni, căci ca să-l vezi pe un om că se naște de sus, din apă și din Duh, e mare minune înaintea Mea.

Mă uit peste oameni ca să-i văd pe cei născuți din apă și din Duh la cuvântul cel rostit de preoții bisericii din lume. O, biserica din lume nu seamănă cu biserica lui Iisus Hristos. Biserica Mea este altceva decât înțelege omul veacului acesta. Tu ești biserica Mea, poporul Meu creștin, tu ești, fiule, tu ești. Tu trăiești creștinește, tu împlinești cele ce Eu am poruncit peste biserică. Tu ești copil credincios, poporul Meu, și te-ai aplecat vestirii Mele cea lucrată prin cuvântul cel de sus venit pe nori, și te-ai botezat cu botezul credinței și te-ai umplut de Duhul Sfânt, pe Care Eu ți-L dau mereu, coborându-L din cer peste tine. Tu semeni cu Mine, Ierusalime, căci Eu te-am crescut și te-am făcut după chipul și asemănarea Mea, ca să am rudenii pe pământ și să am la cine trage când vin spre oameni ca să-i strig; să am casă de oaspeți, căci vin oaspete din cer pe pământ, ca să aduc înviere prin cuvânt peste oameni, să-i nasc de sus pe oameni.

Vin la tine, poporul Meu de fii, poporul Meu de ucenici. Vin la tine și îți sărut pe fiii tăi. Gura Mea îți sărută inima și fruntea, fiule Ierusalime. Cuvântul Meu este gura Mea, că

Eu sunt viu, Eu sunt trup și cuvânt, și sunt viu întru venirea Mea la tine, căci Eu sunt Dumnezeuul celor vii, Eu sunt Dumnezeuul celor ce sunt ai Celui viu în vecii vecilor.

Omule, Eu sunt Cel ce sunt, și sunt viu. Am fost răstignit de slujitorii lui Dumnezeu și am înviat din răstignire și sunt viu. Și dacă sunt viu, Tatăl Mi-a dat toată puterea în cer și pe pământ, și pot să te nasc de sus, din cer, omule fără viață de sus. Vin spre tine și îți spun să te naști de sus, omule.

O, oameni slujitori care v-ați așezat în numele Meu peste oameni! Unde sunt cei pe care voi i-ați botezat în numele Meu cu apă și i-ați pecetluit cu pecetea Duhului Sfânt? Vin și vă cer socoteală pentru rodul vostru. Unde vă sunt ucenicii? Puteți să Mi-i dați Mie așa cum Eu dau lucrul Meu Tatălui? Iată, vin la voi să vă cer socoteală de sufletele oamenilor, și fiecare păstor de suflete va da socoteală înaintea Mea.

O, cu cine să Mă ajut Eu în munca Mea de mântuire a omului căzut? Vin să-Mi păstoresc turma, vin la oameni să-i păstoresc, că păstorii oamenilor nu seamănă cu Mine. Cel ce păstorește, acela trebuie să fie viu și treaz peste turmă. Cel ce păstorește oile Mele, acela trebuie să fie născut de sus și să se cunoască nașterea lui cea de sus. Cel ce nu crede în Mine și în cuvântul Meu care vine cu norii, acela nu este păstor, chiar dacă stă pe scaun de păstor, având toiag de păstor în mână.

O, e prea mare durerea Mea pentru om, dar cui să i-o spun?

O, oamenilor, să nu vă întrebați de ce strig mereu la păstorii voștri. Strig de mila voastră. Strig că M-a trimis Tatăl să strig oamenilor să învieze și să-I spun Tatălui: *Omule a înviat, Tată!* iar Tatăl să-Mi spună: *Adevărat, Fiule iubit, omule a înviat!* Amin.

Serbarea învierii Mele este altceva decât ceea ce faci tu în ziua Mea de înviere, omule trupesc. Eu peste Sodoma și Gomora n-am putut să fac înviere, că oamenii de acolo erau îmbătați de poftele trupului, erau amețiți de fumul păcatelor, și sufletul din ei era vândut trupului și nu-și mai știa obârșia, dar am strigat peste Sodoma, și am lăsat urme de mărturie că am strigat. Am lăsat urma Mea în cetatea aceea atunci și acum, și urma Mea mărturisește credința sau necredința omului.

Vin din cer și te strig, omule. Grăiesc din văzduh, că pământul l-ai luat tu, și Eu nu mai am cum să cobor până la tine. Stau în văzduh și strig omul, iar cei ce au pe Duhul Sfânt, văd pe Duhul Sfânt, și la vederea Duhului Sfânt se așează înaintea Mea și Mă întâmpină când Mă fac cuvânt din cer peste oameni ca să dau oamenilor înviere.

Ierusalime, luminează-te cu lumina cuvântului Meu care răsare peste tine din Mine! Bucură-te cu Mine, că Mi-e dor de bucurie, fiule creștin, fiule al Meu. Cu omul lumesc nu pot petrece, că nu-Mi place bucuria omului. Bucură-te, Ierusalime, și mergi! Mergi și învață toate noroadele de pe pământ bucuria cea sfântă a învierii Mele! Mergi, Ierusalime, și învață oamenii să spună cu adevărat: *Hristos a înviat!* Mergi, fiule Ierusalime, și din mersul tău cu Mine în mijlocul mulțimilor să ia mulțimile învățătură de înviere a Mea în om, în inima și în gura omului. Pe Mine nu M-au ajutat cei ce-și ziceau slujitori și sfinți ai Mei, și aceia, dimpotrivă, M-au răstignit, ca să nu mai învăț pe oameni. Pe Mine M-au ajutat tâlharii și desfrânații și vameșii și săracii, și din ei am făcut ucenici prin credința lor în Mine, căci ei au știut să-L iubească pe Dumnezeu. Fariseii și cărturarii n-au știut cum să Mă iubească, fiindcă numai cel ce se smerește pe sine se înalță până la iubirea de Dumnezeu. Așa și în vremea ta cu Mine,

poporul Meu de ucenici, nimeni nu Mă iubește după adevăr, nimeni decât tu, iar Eu te-am făcut mireasă și te-am așezat întru întâmpinarea Mea, iar cei ce M-au împuns și încă Mă împung până azi pe Mine și pe tine, vor vedea slava Mea peste cei credincioși, care s-au răstignit pe ei înșiși ca să se dea jertfă Mie și cărare Mie spre oameni.

Mergi, Ierusalime, și vestește-L pe Hristos, Cel ce a înviat acum două mii de ani! Mergi cu zile de înviere în mijlocul mulțimilor! Mergi, că Eu îți fac cale să mergi! Soarele și luna și căldura și răcoarea și vântul cel blând și florile și apele și văzduhul și tot cerul îți slujesc ție, celui trimis de Dumnezeu în mijlocul oamenilor.

Luați Duh Sfânt! Fiilor din Ierusalim, luați Duh Sfânt și puneți-L peste mulțimi ca să învieze ca și voi!

Mergi, Ierusalime, și dă oamenilor pe Cel adevărat, Care a înviat!

Hristos a înviat, poporul Meu iubit! E ziua Mea cu tine. Bucură-te, Ierusalime iubit! Amin, amin, amin.

14/27 aprilie 1997

Sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Poporul Domnului trăiește slava Domnului pe pământ și o dă mulțimilor spre vedere.

E sărbătoare, fiilor. Voi sunteți fiii cuvântului Meu. Amin. Ziceți, fiilor, ziceți și voi „amin“, căci „amin“ înseamnă „așa“, înseamnă „da“.

Eu sunt Cel înviat, și îl salut pe poporul Meu cu vestea învierii. Hristos a înviat, Ierusalime! Maica Mea să-ți fie ție tămăduitoare peste toate neputințele tale cele sufletești și cele trupești, că am venit cu Maica Mea, cea serbată azi. Amin.

— **O**, Fiule, din Tine grăiesc lui Israel. El nu mai are vreme să-și aibă grijă de sănătate, de liniște, că a venit vremea pe care Tu ai spus-o demult, că așa spuneai lui Israel: «*Vine vremea, Israele, să nu mai ai vreme să spui să te iert de greșale, că te vei ocupa de ființa slavei cuvântului Meu, pe care Eu o aduc mereu peste tine și pe care tu o dai oamenilor spre vedere*».

O, popor al Fiului meu, a venit vremea să nu mai ai timp să spui lui Dumnezeu să te ierte de păcate, dar a venit vremea să nu mai faci păcate căci cine face păcate, trebuie să caute să-i fie iertate și trebuie să aibă vreme de umilință, de zdrobire de inimă, de plecăciune, și tu acum trebuie să stai cu fruntea sus și cu chipul plin de frumusețea slavei lui Dumnezeu și cu gurița plină de cuvântul care te învâluie de sus ca într-o slavă nemaiauzită, nemaivăzută, popor al Fiului meu. Fiul meu mă iubește și mi-a făcut bucurie în mijlocul tău. Îți dau har de tămăduire, Ierusalime, fiule al Fiului meu. Îți dau sănătate, că tu nu mai ai vreme să te îngrijești. Vin eu și te curăț de toate neputințele, și tu să mergi cu slava Fiului meu peste pământ, că Fiul meu vine, precum este scris în Scripturi. Har din har să dai celor ce pot lua din harul meu cel tămăduitor, cel făcător de viață și de biruință și de lumină peste oamenii cei însetați de cer. Eu sunt cu cerul Fiului meu. Fiul meu a fost numit sânul lui Avraam, căci Fiul meu a fost luat de Avraam prin preotul Tatălui, Melchisedec, și în Fiul meu s-au binecuvântat toate neamurile pământului, iar Fiul meu era sânul lui Avraam, era purtat în sân de Avraam. Eu sunt cu cerul Fiului meu, cerul cel plin de sfinții cei ridicați din toate neamurile pământului prin credința lor în Fiul meu și prin viața Fiului meu în ei. Acest cer ți-l dau în dar, ca să fii tu cu

cerul, fiule Ierusalime, și să fie cerul obrocul tău prin vremea cea lumească prin care treci cu cele văzute și nevăzute ale Fiului meu.

Te binecuvintez, ca o mamă, și îți fericesc harul pe care ți l-a împărțit Fiul meu, ca celui mai mic dintre mulți frați. Ierusalime, tăria ta e Fiul meu. Amin, amin, amin.

— **O**, mamă, slava Mea e și a ta, că tu te-ai dat să fii slava lui Dumnezeu când am venit la oameni și M-am slăvit din tine, căci am ieșit slavă din tine peste pământ. Iată, și poporul cel mic e slava lui Dumnezeu peste pământ, iar el e mic și nu știe bine ce spun Eu, dar știe cerul și se bucură slăvindu-se prin fiii cuvântului Meu.

O, copilașii slavei Mele cu care vin pe pământ punând-o peste voi! O, fiți atenți, fiți bine atenți să lucrați bine slava Mea pe pământ, ca să Mă poată vedea bine omul care nu vede, și să înceapă să vadă. Trăiți slava Mea, lăsați-vă cuprinși de ea și cuprindeți-o și dați oamenilor slava Mea spre vedere ca să li se desfacă ochii. Fiți alifie pentru ochii cei orbi de Dumnezeu. Pentru oamenii cei străini de Mine, fiți cărare pentru ei. Pentru cei fără lumină, fiți lumină, fiilor.

Mergi, Ierusalime, și fă-Mă pe Mine lumină peste mulțimile întunericului acestui veac! Mergi cuvântând, mergi cântând cântul slavei Mele, mergi semănând împărăția cerurilor, cer nou și pământ nou peste cele vechi. Suflă cu Duhul Meu peste cei fără de duh, și mergi! Amin, amin, amin zic peste tine, mergi, poporul Meu, cu veacul Meu cel nou cu care vin peste tine ca să știe mulțimi multe că Mi-am început cu tine veacul cel ceresc pe pământ, om nou, după chipul și asemănarea Mea între oameni. Mergi, Ierusalime, și răscumpără pe mulți pentru veacul Meu cel nou, care aduce naștere din cer peste om! Cine în tine Mă ascultă, acela este slava Mea, în acela Mă slăvesc, poporul Meu. Cine în tine Mă iubește, acela Mă ascultă și se face slavă a Mea peste oameni, și se face vestire și râu de cuvânt peste pământ, căci stea de stea se deosebește în cer și pe pământ.

Fiți duhovnicești, fiilor, și să străluciți prin harul Meu. Fiți plini de iubire pentru Dumnezeu și pentru slava lui Dumnezeu. Fiți harnici, fiilor, că lucrăm cerul cel nou și pământul cel nou. Fiți plini de har. Amin. Din nou rostesc peste voi soare și răcoare și timp dulce cu sărbătoare de nou Ierusalim peste pământ. Vestiți pe Domnul. Fiți trâmbițe vestitoare în mâna Mea și sunați dulce, sunați înviere, fiilor. Amin.

Grăiesc vouă, străjeri peste Israel. La fiecare ieșire stați grămăjoară, iar după fiecare ieșire grăbiți-vă să intrați în cort. Vă voi învăța prin fiii cuvântului Meu, iar voi Mă veți asculta, că sunteți fiii ascultării. Israel să nu mai stea răsfirat printre oameni. Israel să stea mănunchi, că este trimisul Meu, și toți fiii cei trimiși să fie ca unul. Nu vă amestecați cu neamurile pământului, fiilor, că voi sunteți curați, și aveți de curățat pe oameni prin cuvântul Meu rostit de voi în mijlocul mulțimilor. Cuvântul Meu curățește. Fiți un duh cu Mine, iar cine dintre voi nu poate, acela să intre la însănătoșit, și tot Israelul să fie un duh cu Mine. Cu patruzeci de ani în urmă strigam peste cei ce veneau la Mine să Mă audă, strigam și ziceam: «*Fiilor, fiilor, fiți floricele, nu fiți surcele!*».

Fiilor de azi, fiți floricele, tată. Căutați să aveți miros frumos între voi, și armonie cerească și duhovnicească, dar nu trupească și nu omenească, fiilor scumpi. Fiți întregi, fiți atenți la ceea ce aveți de făcut. Fiți treji, măi fiilor, fiți treji și nu dormiți. Fiți plini de har, ca să vadă oamenii harul Meu din voi. Nu lăsați numai pe Mine munca. Nu lăsați pe străjeri greutatea și grija. Fiți fiecare întregi la lucru ca să fie armonie

în trupul Meu, căci voi sunteți trupul Meu, și mădularul unul altuia în trupul Meu, în biserica Mea pe pământ, iar duh de nepăsare sau de împrăștiere nici să se pomenească întru cei trimiși ai Mei, că v-am făcut veste de veac nou peste pământ, fiilor trimiși.

Mergeți cu iubire, mergeți cu nădejdea că mulți se vor scula spre viață cerească pe pământ. Mergi, Ierusalime, și înaintea ta să meargă cerul, fiule, iar stihiiile toate le grăiesc să slujească sărbătorilor Mele cu tine și să se plece slujind înaintea Mea și a ta, că trec cu tine peste pământ cu lucrare de nou Ierusalim, după cum este planul sfintei Scripturi, care se împlinesc iotă cu iotă, căci toate cele vechi trec, și am veacul cel nou cu Mine ca să-l pun pe pământ și să stea înaintea Mea spre odihna Mea. Amin, amin, amin.

19 aprilie/2 mai 1997

Duminica a doua după Înviere, a sfântului apostol Toma

Scripturile se împlinesc prin credința omului sfânt. Oamenii bisericii lumii nu înțeleg Scripturile. România este țara iubită de Domnul.

Pace ție, poporul Meu! Pace ție, Ierusalime! Pace vouă, fiilor trimiși! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, și Eu vă trimit pe voi. Luați Duh Sfânt și vestiți-Mă pe Mine, căci vin cuvânt din cer pe pământ și Mă vestesc până la toate marginile cu voi cei ce Mă întâmpinați pe pământ.

Eu sunt Hristosul Tatălui, și vin precum scrie în Scripturi pentru vremea aceasta. Au trecut două mii de ani de când am zis că vin curând, și iată, vin ca să împlinesc Scriptura aceasta prin care am zis: «*Vin curând!*».

O, nimeni nu Mă așteaptă să vin, nimeni. O, nimeni nu voiește să vin, căci necredința a cuprins totul, începând de la cei mari care stau așezați pe scaunul sfințeniei și până la cel mai de jos, căci oamenii au stricat legea Mea, și e vremea să lucrez Eu, că pe pământ nu mai lucrează nimeni împlinirea Scripturilor Mele.

Ierusalime, copil care ascuți cuvântul Meu, nici ca Toma nu vrea nimeni să fie, nu vrea să se uite în Mine, în cuvântul Meu care vine la tine și să Mă vadă în el și să Mă simtă cuvânt venit din cer și să zică așa cum a zis Toma: «*Domnul meu și Dumnezeuul meu!*». O, nimeni nu se apleacă să mai creadă și în Mine. Omul crede în om, omul face idol din om, face în numele Meu idol din om, și zice omul că este cu Dumnezeu. Pe om îl cinstește omul în numele Meu, dar pe Mine nu Mă cinstește nici omul bisericii, nici omul de rând. Nimeni nu Mă mai cinstește pe Mine, Cel ce vin din cer pe pământ precum este scris. Oamenii care stau pe scaunul sfințeniei M-au trecut la tăcere ca să vorbească ei. Ei vorbesc despre Mine, Cel de acum două mii de ani, dar Eu sunt și azi, căci scris este: «*Astăzi dacă Mă auziți, nu vă învățați auzul și inima.*».

O, nu mai este credință pe pământ, și Eu nu pot să-Mi împlinesc Scripturile fără credința omului. Fii credincios, poporul Meu, că te-am luat dintre oameni și am suflat peste tine dar de credință sfântă și te-am așezat înaintea Mea ca să vin prin credința ta să-Mi împlinesc cele ce sunt scrise în carte pentru venirea Mea cea de a doua între oameni, căci așa am zis atunci: «*Vin curând!*». Amin.

Cine nu voiește să vin, acela nu crede în venirea Mea, în cuvântul Meu cel de acum. Iar cel ce voiește să vin, acela Mă așteaptă și Mă întâmpină și stă înaintea Mea treaz și curat și credincios. Fericit este cel ce M-a cunoscut și M-a crezut, dar mai fericiți sunt cei ce nu M-au cunoscut și M-au crezut

când am venit cuvânt din cer peste pământ așa cum veneam și grăiam din cer cu Avraam, cu Moise și cu proorocii Mei.

O, omule care nu crezi în venirea Mea! De ce nu crezi? De ce ți-e frică să crezi? Dar nu scrie în Scripturi că voi veni? De ce nu vrei să vin? Oare, tu nu știi că Eu așa am zis: «*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor rămâne neîmplinite și iotă cu iotă se vor adevăra!*»? O, dacă M-aș fi uitat la necredința omului de azi, n-aș mai fi împlinit Scriptura, dar Scriptura e cuvântul Meu, și cuvântul Meu este adevăr, și adevărul se arată împotriva necredinței omului veacului acesta.

Mă uit la oamenii care stau peste biserică. Nici vorbă să creadă că vin, nici vorbă să se pregătească. Ei Mă fac pe Mine mut și orb și olog și surd, și pe ei se dau slujitori ai Mei ca și atunci când nu voiau să Mă audă și să Mă vadă. O, dacă Eu sunt Dumnezeu, ce fel de Dumnezeu sunt? De ce am venit Eu pe pământ și am luat trup ca omul? O, am venit trup printre oameni ca să fiu cu oamenii, dar oamenii nu vor să fiu așa, și vor să fiu numai pitit, numai nevăzut, și oamenii vor să fie nevăzători. Iată că tot Eu am zis în Scripturi: «*Duhul care mărturisește pe Hristos venit în trup, acel duh este Duhul lui Dumnezeu.*».

O, poporul Meu, numai cu tine M-am putut înțelege la venirea Mea cea de a doua, numai cu tine, Ierusalime, și de aceea te-am numit Eu pe tine Ierusalim. Am intrat în tine cuvânt așa cum am intrat trup în Ierusalim. Am intrat cu tine în lume, fiule, și pe tine te-am numit calul alb, pe care șade Cuvântul lui Dumnezeu, dar oamenii nu înțeleg Scriptura. Nici omul bisericii din lume, nici el n-o înțelege. El înțelege din ea să mănânce carne, „ *așa cum a mâncat apostolul Petru* “, zice el.

Omule al bisericii, am să-ți trimit carte prin fiii cuvântului Meu și am să-ți talmăcesc limbile Duhului Sfânt, care sunt scrise în Scripturi, că tu cauți numai carne în Scripturi, nu cauți Duh Sfânt. De ce nu cauți pe Duhul Sfânt? De ce nu cauți sfințenia în Scripturi? Fă și tu ca Toma, ia și pipăie cuvântul Meu, că Eu am putere ca un Dumnezeu viu să Mă fac cuvânt din cer peste pământ.

Ies cu cei credincioși înaintea ta, lume fără de credință. Eu sunt cu cei ce cred în Dumnezeu și în lucrările lui Dumnezeu peste pământ. O, oamenilor fără de cale, Eu sunt calea. Căutați-Mă cu inima smerită. Veniți la cina Mea. Veniți la cuvântul Meu, căci cuvântul Meu este pâine din cer. Scris este că omul nu poate trăi numai cu pâine, ci și cu orice cuvânt care iese de la Dumnezeu.

Oamenii bisericii zic că sunt demon, și iată ce le zic acestora: Cel numit de voi demon, Acela este Domnul Iisus Hristos, pe Care voi Îl prigoniți așa cum Îl prigonea Saul numindu-L demon. De ce Mă prigoniți? Eu sunt Hristos, Cuvântul Tatălui. Întrebați-Mă cine sunt, și Eu vă voi răspunde. Voi coborî semne peste voi, căci cei necredincioși vor avea parte de semnele Mele și vor fi pipăiți de semnele Mele așa cum Toma a pipăit semnele oamenilor puse pe trupul Meu cel răstignit. Nu voi mai sta la masă cu voi, căci scris este: «*Cu cei necredincioși nu voi prânzi.*». Cine nu lasă cuvântul Meu să se îplinească, cine nu vrea să se îplinească Scriptura, acela se ascunde sub necredință. Dar Eu sunt blând și smerit cu inima, și nu voi fi Eu acela care-și va cere dreptatea, nu Eu, ci cuvântul Tatălui, care este în Mine, acela vă va cere răspuns pentru necredința voastră. Amin.

O, Eu iubesc țara română și nu pot s-o părăsesc pentru necredința omului bisericii care Mă bagă la întuneric ca să nu Mă vestesc cuvânt de înviere peste oameni. Eu sunt Cuvântul

lui Dumnezeu peste România, căci ea este țara Mea, ea este Ierusalimul Meu cel nou, cel din nou ales. Amin.

O, țara Mea, oamenii din tine care-și zic că sunt biserică Mea, aceia nu Mă primesc, așa cum nu M-a primit Ierusalimul acum două mii de ani. Te-am ales pe tine ca să fii Ierusalimul întoarcerii Mele și ca să înțeleagă omul ce înseamnă Ierusalim. Am și în cer Ierusalim. Toți sfinții din cer se numesc Ierusalimul cel ceresc, cel luat din toate neamurile pământului, căci pe tot pământul au trăit oameni sfinți cu viața, și Eu am făcut din ei Ierusalim în cer, în cele ce nu se văd. O, țara Mea, suflu peste tine darul credinței sfinte și viață înviată. Voiesc să-ți dau viață fără de moarte, poporul român. Voiesc să Mă fac în tine nuntă de veac nou și să împlinesc în tine pilda nunții fiului de împărat, Tatăl cu Fiul Său cu nuntă în tine, țara Mea. Iată, am lăsat înaintea ta o ușă deschisă pe care nimeni n-o poate închide. Cuvântul Meu este ușa, iar fiii cuvântului Meu păzesc ușa când vin, și Eu intru să Mă fac cuvânt pentru tine, țara Mea, căci tu ai nume mare în cer, și numele de român strălucește între sfinții cerului Meu. Voi face toate neamurile de pe pământ să se închine ție, ca să cunoască tot pământul că Eu te iubesc și că Eu te-am ales, țară Românie, țara Mea de nuntă. Amin, amin, amin.

21 aprilie/4 mai 1997

Sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe

Oamenii bisericii leapădă învățătura cerească. Cel ce înmulțește pe cei ce cred Domnului, aceia sunt mărturisitori. Domnul își învață poporul să aibă purtare și ținută curată și creștinească.

Sunt cu serbare de sfinți venit. Cobor mai întâi în cartea lui Verginica. O aud din Mine cum strigă: *Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat!* Duhul ei strigă din Mine: *Hristos a înviat!* Ea salută cerul și pământul cu vestea învierii. Amin.

O, măi Verginico, îți este dor, îți este dor de fiii tăi. M-a apăsătorul tău și am coborât în cartea ta cu tine și cu sfinții, Verginico. Serbăm serbare de sfinți în mijlocul Ierusalimului. Pe mucenicul Gheorghe îl serbăm în cer și pe pământ. Eu sunt bucuria sfinților, precum și pe pământ le-am fost bucurie și în zile bune și în chinuri și în slava credinței lor, că am lucrat semne mari prin sfinți pe pământ. Eu sunt slava sfinților, Verginico, iar ei sunt slava Mea. Amin.

— **T**u ești, Doamne, Tu ești toată slava și așa este slava, iar cei ce s-au dat Ție locaș, Te-ai făcut slavă în ei, Doamne, așa cum curgeai din mine râu de slavă peste pământ, căci scris este: *«Cel ce crede în Mine, râuri de ape vii vor curge din gura lui»*. Așa ai spus, și nu știi oamenii să lege lucrarea cuvântului Tău de azi cu cuvântul Tău ce l-ai spus încă de pe atunci.

Mi-e dor de fii, mi-e dor de popor, Doamne, că de când m-ai făcut carte în Ierusalim, mereu mi-e dor și mereu mi-aș învăța poporul. Mă uit mereu la Israel, că mereu trebuie învățat, căci duhul cărnii, duhul firii e duh potrivnic duhului Tău și dă să-mi slăbească copiii pe care i-am câștigat pentru Tine, Doamne. Trebuie mereu trezire de Duh Sfânt în fii. Trebuie mereu să-i învăț, Doamne, căci cel învățat dobândește înțelepciune de Duh Sfânt, de duh treaz, de duh de iubire sfântă, care-l ține treaz pe cel ce-Ți urmează Ție, Domnul meu și Dumnezeul meu. Așează-Ți sărbătoarea cea de azi peste Israel, și eu Te voi înconjura și din dreapta și din stânga cu cuvântul învățării peste Ierusalim, Doamne, că avem nevoie de copii treji și sfinți și calzi cu iubirea de Dumnezeu. Amin.

— **O**, Verginico, sunt mângâiat de vorbirea ta și nu știu cum să Mă mai mângâi și pe Mine și pe Israel. Cobor cu duh de mângâiere și lucrez în cartea Mea, și iar vin cu tine ca să-l cuprinzi pe Israel la începutul și la sfârșitul coborârii Mele cu sfinții, că tu ești iubirea Mea, Verginico, iubirea Mea pentru Israel. Amin.

*

Cobor cuvânt peste grădină. Vin cu sfinții peste grădina cuvântului Meu și Mă slăvesc cu slavă de cuvânt, ca să te hrănesc cu slavă, Israele, poporul mângâierii Mele, poporul Meu întru care binevoiesc. Amin.

Mă slăvesc cu serbare de sfinți, și tu Îmi așterni masa, pentru ca să stau la ea și să ne hrănim cu slava cuvântului Meu, căci și Eu stau și Mă hrănesc, stau cu cerul la masă cu tine, poporul Meu. O, cine Mă mai primește pe Mine cu praznic de cuvânt la masa sa? Care om Mă mai cunoaște pe Mine viu, și cu grai viu și adevărat cu omul? O, poporul Meu, nimeni nu-Mi mai face loc și Mie ca să fiu viu și adevărat pe pământ. Tot omul zice că are credință în Mine, dar nu știe ce este credința în Mine. Nimeni nu se mai uită bine la viața sfinților Mei cu care am grăit și am lucrat pe pământ. Omul de rând zice că M-am înălțat la Tatăl și nu mai sunt pe pământ. Israele, Israele, oare unde zice omul că sunt Eu și Tatăl? Unde își închipuie omul că e Dumnezeu? Nicăieri nu-I place lui Dumnezeu mai mult ca în om și lângă om și cu omul. Dar unde zice omul că sunt Eu și cu Tatăl? Unde o fi așezat omul veacului acesta cerul și tronul și statul lui Dumnezeu? Unde, oare? Cum și de unde să mai grăiesc Eu peste om ca să vadă omul că sunt cu cei credincioși, din veac și până la venirea Mea cu veacul cel fără de sfârșit, pe care l-am întocmit la început odată cu facerea omului și a toate câte le-am creat pentru om? Cerul cel dintâi și pământul cel dintâi dau să se arate și să ia locul la cele omenești și la cele stricate de om, care au fost făcute să fie veșnice precum omul trebuia să fie și să nască din el om veșnic așa cum M-am născut Eu, Cel veșnic viu. Amin.

Omul veacului acesta a făcut stricăciune mare, fiilor, mare cum nu vă vine vouă în minte. Omul veacului acesta a cumpărat pe cei ce au stat peste mulțimi în numele Meu. Omul veacului acesta a fost viclean, s-a dat drept sfânt și plăcut lui Dumnezeu și Mi-a pătat numele Meu cel sfânt, fiilor, căci s-a atins de învățătura din biserică și a lucrat în așa fel să-i pice lui bine învățătura bisericii. Mă uit și azi la oamenii bisericii, care se dau drept iubitori de biserică și de Dumnezeu și de înțelepciune, dar înțelepciunea cuvântului Meu de azi ei o numesc duh de satană. Ei zic că e bună învățătura cea de la om, și că Eu sunt satană în acest cuvânt care vine cu Mine la tine așa cum venea la Avraam, la Moise, la proorocii și la sfinții Mei, așa cum a venit la mucenicul Gheorghe, care era mărturisitorul Meu între oameni. Mă arătam mucenicului Meu și grăiam cu el, și Mă vedeau și cei ce credeau în Mine prin el, că Eu la credința lui slobozeam semne mari între oameni, și oamenii îl făceau fermecător pe ostașul Meu, așa cum Mă făceau pe Mine slujitorii lui Dumnezeu. Dar râvna Tatălui Meu ardea cu Mine în sfântul Gheorghe, și din gura lui așa se auzea: *„Vai vouă, nebunilor, care spuneți că puterea lui Dumnezeu e farmece, iar înșelăciunea diavolească a idolilor voștri o numiți adevărată! Vai vouă, fii ai diavolului, care numiți adevărul minciună, și minciuna, adevăr!”*; iar ei îl zdrobeau pe sfântul Meu cu tot felul de chinuri și îl

umpleau de răni și de neputință, dar Eu eram cu el și îl vindecam pe loc, și omul necredincios zicea că sfântul Meu este vrăjitor. Eu am fost în el și cu el, și l-am ținut viu și nevătămat în mormântul de var stins peste trupul lui. Eu am fost în el și cu el, și am tăiat puterea otravei cea de moarte, și sfântul Meu a rămas viu. El vorbea tot timpul cu Mine, și Eu îi răspundeam, și nimeni nu-l putea blestema pe el, căci Eu eram tăria lui și veșnicia lui. Așa am făcut și cu voi, fiilor din Israel, căci oameni mulți v-au blestemat și v-au anatemizat, și mulți preoți necredincioși se roagă Mie pentru ca să nimicesc, zic ei, pe satana care este cu voi. Dar cu voi sunt Eu, și pe unii ca aceștia nu-i ascult, căci Eu v-am profetizat în cartea acestui cuvânt, despre răutatea preoților care dau azi în voi, dar Eu sunt cu voi, și biruiesc duhul necredinței și ies cu voi înaintea oamenilor și Mă slăvesc în voi cu slava cuvântului Meu, și Îmi împlinesc Scripturile cele de apoi, precum este scris în Scripturi. Dacă oamenii bisericii ar crede ce am scris Eu în Scripturi, ar crede și în împlinirea lor, și iată, vin și împlinesc, și ei nu cred și nu vor să se împlinescă Scripturile, căci s-au învățat în voile lor și și-au pierdut credința și și-au pierdut frica de Dumnezeu și nu mai au minte. Și am să le trimit carte și am să le tălmăcesc Scripturile cele pentru vremea aceasta și am să le dovedesc necredința și semeția lor și viața lor cea fără legile Mele cele sfinte în trupul lor. Iar cei ce se vor scula să Mă primească, îi voi trage lângă râul cuvântului Meu și îi voi sfinți cu viață sfântă și îi voi face mărturisitori pentru venirea Mea, după cum scrie în Scripturi.

O, omule al bisericii, nu poți și cu Mine și cu satana. Tu poți, dar nu pot Eu cu tine dacă vrei și cu Mine și cu satana. Necredința este plata faptelor fără Dumnezeu, și grea este această plată. Necredința este cea mai mare rușine care va sta în curând peste chipul oamenilor necredincioși. Eu am făcut semne mari prin sfinții Mei pe pământ, căci credința lor în Mine cutremura pământul sub semnele Mele, și oamenii necredincioși se umpleau de rușine și își înmulțeau mândria ca să lupte cu ea împotriva rușinii, căci credința sfinților Mei aducea rușine peste cei ce rătăceau în necredință. Oamenii răi erau fățarnici pe pământ cu sfinții Mei, dar Eu le rușinam răutatea, căci eram în sfinții Mei și Mă slăveam din ei și de lângă ei peste oamenii cei răi, iar cine era de înviat, învia prin sfinții Mei, așa cum a înviat împărăteasa, soția împăratului care l-a schingiuit pe Gheorghe, mucenicul Meu, căci împărăteasa și-a lăsat slava ei și a soțului ei împăratul, și a luat slava sfântului Meu, și s-a dat Mie jertfă credincioasă, iar împăratul a fost rușinat.

Mucenicul și sfântul Meu este în Mine, căci pentru Mine a luptat, și și-a luat plata luptei lui și este viu și ajută pe cei credincioși, așa cum și pe pământ i-a ajutat. Mucenicul Gheorghe se face cuvânt din Mine și grăiește cu tine, Israele, căci tu te-ai făcut masă de praznic ceresc pe pământ. Amin.

— **B**inecuvântat ești, Doamne Dumnezeul meu, Iisus Hristos, Care pretutindeni ești și pe toate le îplinești, că a venit vremea împlinirii, Doamne, vremea sfinților Tăi, care au așteptat vremea lor și venirea Ta cu sfinții Tăi. Mă rugam mereu Ție pe pământ și chemam slava Ta și puterea Ta peste neputințele mele care mă doborau în vremea chinurilor, iar Tu, Cel ce legi și vindeci pe cel rănit, îmi dădeai întregire de trup în urma schingiuirilor trupului meu. Duhul necredinței nu se stinge în cei necredincioși, dar și Duhul Tău Cel Sfânt Se aprinde în cei ce doresc după adevăr, că m-am umplut de dar și de har și m-am făcut darnic și harnic peste cei ce aveau să primească darul și harul Tău pes-

te cei puțini care se aleg dintre oameni ca să se dea de partea Ta, Doamne.

O, Tu, Cel ce ai făcut semne mari prin mine la cererea oamenilor necredincioși; Tu, Cel ce ai înviat morți din groapă; Tu, Cel ce ai vindecat pe vrăjitori și i-ai făcut credincioși și mucenici Ție prin semnele Tale pe care le făceai prin sfântul Tău, binecuvântat să fii întru venirea Ta cu sfinți, și dă-le dar și har sfinților Tăi cu care vii, ca să lucreze și semnele Tale pe pământ prin fiii poporului Tău care Te coboară pe Tine, Doamne, din cer, și pe noi cu Tine ca să-Ți îplinești Scriptura care spune că vii cu sfinții Tăi în zeci de mii, iar Tu ești Cel dintâi între cei ce vin. Eu și în cer mă rog, din Tine mă rog să pui tărie sfântă în fiii cuvântului Tău, să pui credință tare, să pui în ei dar și har, și să-i faci de temut, în numele Tău, așa cum l-ai făcut și pe Israel în mijlocul neamurilor, avându-Te pe Tine Dumnezeu al său, Dumnezeu tare, Dumnezeu al minunilor, Doamne.

Tu ești mărturisit de sfinții Tăi care vin cu Tine, că pe pământ nu mai este credință, nu mai sunt mărturisitori, nu mai sunt. Mărturisitor este acela care face faptele Tale între oameni ca să facă credință în oameni, căci credința, prin faptele ei se scrie înaintea Ta, Doamne. S-au învățat oameni mulți să vorbească despre Tine pe pământ, și aceștia își agonisesc slavă de la oameni, dar fapta credinței și semnele Tale între oameni nu mai are cine le lucra peste oameni ca să aduni pe cei aleși ai Tăi după cum este scris. Noi, cei din cer, așteptăm venirea Ta pe pământ, ca să fim cu Tine și cu oamenii pe pământ, căci Tu vii cu sfinții, Doamne, dar cei de pe pământ nu mai așteaptă venirea Ta. O, iartă-i pe păcătoși, iartă-i și pe cei necredincioși și așază-Te înaintea lor cu semnele Tale și slăvește-Te prin fiii poporului Tău, prin cuvântul Tău cu care vii la ei pe pământ. Suspină cei din cer că nu mai e credință pe pământ, dar întărește-l pe poporul Tău, Doamne, și îplinește-Ți Scriptura venirii Tale cu cer nou și cu pământ nou pentru cei credincioși care Te așteaptă. Binecuvântat ești Tu, Cel ce vii, Doamne al sfinților! Amin.

Am grăit din Hristos cu tine, Ierusalime de pe pământ, popor al venirii cuvântului lui Dumnezeu. Să fii plin de dar și de har, și să fii darnic și harnic prin darul și harul lui Hristos. Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău în toată clipa, să-L slăvești în toată clipa, să nu uiți de slava Lui, să nu ai altă bucurie în trup. Să fii duhovnicesc așa cum am fost eu și să-ți știi ținta spre care alergi. Să-L iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, Israele român, că toți sfinții din cer așteaptă rodul iubirii tale, tot cerul așteaptă după iubirea ta, tot cerul te întărește pe tine, cel ce ești în trup cu Hristos pe pământ. Binecuvântat este Cel ce vine la tine. Domnul slavei este Cel ce vine la tine.

Mergi, Ierusalime, din loc în loc cu Domnul, și îplinește Scripturile lui Hristos, că tot cerul sfânt așteaptă biruința ta cu Hristos, și toate îți fac ție loc când treci cu Scripturile și cu Domnul. Mergi, Ierusalime, căci sfinții sunt cu Domnul lângă tine întru venirea Domnului. Amin.

— **O**, sfinților, Eu sunt bucuria sfinților, Eu sunt bucuria celor credincioși. Îndrăzniți, fiilor. Fiți credincioși și arătați oamenilor binele și răul, căci binele va birui răul, fiindcă puterea binelui e mare putere, fiilor.

M-am slăvit în Ierusalim cu serbare de sfinți. Vin sfinții cu Mine la tine, poporul Meu de azi. Tatăl este în Mine, și Eu sunt cu tine Israele. Amin.

Trec în cartea lui Verginica. Ea este mângâietoare. Ea Mă mângâie și pe Mine și pe tine, căci sfinții sunt slava Mea

și iubirea Mea și bucuria Mea în cer și pe pământ, poporul Meu. Amin.

*

Amin, amin zic ție, Verginico: te voi purta cu Mine prin văzduh și voi rosti peste toți necredincioșii care cunosc Scriptura și nu vor să vin s-o împlinesc, voi rosti peste ei că tu ești trâmbița Mea din care am sunat Eu și Mi-am anunțat venirea Mea cea de a doua. Am ieșit mai întâi cu cartea Mea pe care am scris-o prin gurița ta, și apoi prin gura Mea care grăiește din văzduh peste grădină, și mai e o clipă să-Mi ajungă vestea la toate marginile, și Mă voi lăsa văzut, și tu vei fi cu Mine, că ai fost trâmbița Mea cea de apoi și am strigat prin tine la lume să se pocăiască și să creadă și să se pregătească, și toată lumea se ascunde sub necredință, așa cum a făcut și atunci când am venit de la Tatăl prin Maica Mea Fecioara. Dar cei ce cred, nu se ascund, și ies cu Mine credincioșii ca să spună la lume vestea venirii Mele și să-i ajute pe cei ce cred, pe cei ce se vor alege dintre cei necredincioși. Amin.

— **O**, Domnul meu și Dumnezeuul meu, nu crede lumea în Tine, dară în mine, trâmbița Ta, cum să creadă? Eu eram cuvântul Tău, dar lumea nu știa pe atunci, iar după ce Tu m-ai luat la Tine ai scos de sub căpătâi cuvântul Tău din vremea mea și Te-ai așezat să-l împlinești, Doamne. Este scris în cartea Ta cea din vremea mea că poporul Tău cel credincios cuvântului Tău nu va fi biruit pe pământ, căci Tu vei fi tăria lui și vei trece cu el veste nouă peste pământ și Îți vei împlini venirea și răscumpărarea celor credincioși și Scripturile cele de cer nou și de pământ nou, Doamne. Dar știe omul veacului acesta ce este Scriptura care spune despre cerul cel nou și pământul cel nou? O, Te-ai ascuns cu mine în poporul Tău pe care l-ai cules dintre oameni, și m-am ascuns și eu cu Tine, că era greu pe pământ în vremea mea. Dar acum s-a împlinit cuvântul Tău, și credința poporului Tău a biruit piedicile de pe pământ, și iată ce minune, că vii și Te împlinești văzut întru slavă cu poporul Tău. Cel credincios nu se mai ascunde cu Tine și nu se mai teme, căci când Tu biruiești, omul se micșorează și își pierde puterea cea potrivnică Ție. Eu sunt trâmbița Ta, și lumea nu știe, lumea nu citește, și omul bisericii nu tălmăcește limbile Duhului Sfânt peste oameni. Dar vii Tu și ridici pe poporul Tău și Îți așterni împărăția cuvântului Tău peste pământ, și împărăția Ta nu are sfârșit. Amin.

O, copilași din poporul meu, trăiți ca fii ai slavei Domnului. Se uită îngerii și sfinții la voi. Fiți fii ai slavei. Duhul meu se mișcă printre voi și dă să vă miște inimile și iubirea și veghea și să vă așeze mereu în statură cerească înaintea Domnului. Fiți mereu curați și cu inima și cu cugetul și cu trupul. Cele văzute din voi și de pe voi mărturisesc pe cele din voi, pe cele nevăzute, fiilor. Voi, fiți mereu plăcuți cu înfățișarea, cu purtarea, cu statura și cu trăirea, căci voi sunteți fiii slavei Domnului și stau pe lângă voi sfinții și îngerii fiilor. Voi murdari să nu umblați, că sunteți fiii slavei Domnului pe pământ. Voi rupți să nu umblați. Voi să fiți curați în toată vremea, fiilor, că Domnul vă ajută să puteți fi așa atunci când voiți. Eu când eram micuță și sărmană aveam o rochiță și-o purtam curată pe mine. O spalăm mereu, să fie curată; mă îngrijeam să n-o agăț prin spini, să n-o rup, să n-o pătez, și când se atingea de murdărie o spalăm și mă primeneam cu ea, că-mi era milă de Domnul și de îngeri și de sfinți, că se purtau pe lângă mine, și voiam să fiu și eu curată ca să nu-i întristez, ca să nu le pătez lumina lor.

Nu umblați cu haine rupte, nu umblați peticiți, că voi sunteți fiii slavei. Nu murdăriți hăinuțele de pe voi. Lucrați atenți așa cum lucrează omul lumii îmbrăcat curat și în alb la serviciile lui. Voi sunteți mai mult decât cei din lume. Voi sunteți fiii slavei, fiilor. Ați văzut cum v-a spălat cerul când a ieșit Domnul cu voi între oameni. Apa cea de sus a venit peste voi și s-a așezat peste cămășuțele voastre și voi ați stat la spălat, dar lumea a fugit de ploaie. Mare taină a fost glasul apei, glasul tunetului cel de deasupra. Mare și strălucită taină s-a scris în ziua aceea peste voi. Fiți curați în toată vremea, fiilor scumpi. Și pe ploaie, și pe soare fiți curați, și lăsați curățenia să stea peste voi, căci voi sunteți o taină înaintea Domnului. Fiți plini de dar și de har. Fiți darnici și harnici, fiilor. Toate ale voastre văzute mărturisesc pe cele ale sufletului, care sunt nevăzute, dar se arată prin cele văzute. Depindeți-vă cu glasul meu printre voi, cu duhul meu printre voi, că de cel ascuns în el fuge duhul meu. Fiți atenți în toate câte are cerul de lucrat prin voi, și nu vă pierdeți atenția nici o clipă. Păstrați-vă curați și nu faceți altora de lucru în urma voastră. Pe unde umblați și cu ce umblați, fiți curați și nu lăsați semne rele pe unde umblați. Nu dați altora să șteargă praful făcut de voi, că Domnul v-a spus vouă să căutați mereu să miroșiți frumos unul altuia, să fiți plăcuți unii altora, fiilor, și să fiți atenți la Domnul și la cele ce sunt de lucrat peste pământ. Eu iar vă spun: voi sunteți fiii slavei Domnului în toată vremea. Fiți ca fii ai slavei, că multe învățături vin și pun peste voi, iar voi păstrați-vă prin ele și luați-le peste voi, fiilor.

Avem de trâmbițat peste pământ așa cum și cele ale pământului se anunță dinainte de a se face. Trenul când vine în gară și când pleacă se anunță, fiilor. O serbare pământescă se anunță că va fi. Așa și Domnul, Se anunță cu venirea Sa și cu tainele Sale.

Trăiți ca fii ai slavei, fiilor, ca fii ai vieții trăiți, iar moartea să nu aibă putere peste voi, și fiți înțelepți cu înțelepciune din cer. Vom ieși iar cu zi de serbare între oameni, cu serbare de veac nou pe pământ la vederea omului. Fiți cu inimă mare și cu credință mare și cu nădejde mare, că Domnul are putere să-și împlinească făgăduințele făcute pentru voi.

O, Domnul meu și Dumnezeuul meu, slăvește-Te cu poporul Tău! Amin.

— **M**am slăvit, Verginico, și Mă voi mai preaslăvi întru el, căci întru el binevoiesc. Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 1997

Duminica a patra după Paști, a slăbănogului

Israelul cel după trup și Israelul cel nou, după duh, fii ai lui Avraam. Domnul strigă la preoții bisericii lumii. Bucatele sunt bucate și carnea e carne. Căsătoria a ajuns legea desfrâului. Omul bisericii lumii este proorocul mincinos. Ce înseamnă sectă. Chemarea la pocăință.

Vin să-Mi ud grădinița cu apa cea cerească. Vin cu ploaie de Duh Sfânt peste semănătura Mea care dă rod. Vin cum iese grădinarul să-și cerceteze ogorul și să lucreze peste el ca să rodească rod bun și ceresc, căci Eu sunt grădinar din cer. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Pace ție, ogorul Meu, și pace prin tine peste țara Mea de nuntă, că așa o am pe România. Ea e țara Mea de nuntă, că în ea nuntesc. Nuntesc și iar nuntesc cu tine, poporul Meu mireasă. Lucrăm peste România,

fiindcă ea este cea din nou aleasă, căci cu via Mea cea dintâi n-am ieșit la rod. Dacă Eu nu veneam din cer la Israel, la via Tatălui Meu, Israel nu mai avea rod, nu mai era via Tatălui Meu, din care să iasă strugure copt, căci via aceea a rodit numai aguridă, după cum este scris că *«a fost ruptă și culcată la pământ, și a fost sădită în pustie, în pământ sec și fără apă, și din ea a ieșit foc și a mistuit rodul ei și n-au mai rămas în ea coarde tari pentru sceptre regale. Ea a fost o leoaică și s-a odihnit între lei și și-a alăptat puii săi, dar puii săi au mâncat oameni, și ea a fost dusă în robie de cei străini ai ei»*. Și M-a trimis Tatăl pe Mine din cer, ca să Mă fac rod din cer în Israel, și să nu fie fără rod și fără vin via Tatălui Meu. Israel a fost sădirea Tatălui Meu, dar poporul acela n-a voit să poarte rod pentru Tatăl Meu, Care îl sădise. Și am venit, trimis de Tatăl la tine, poporul Meu, și am făcut din țara ta, țara Mea de nuntă, căci așa a voit Tatăl Meu, și din țara Mea de nuntă a făcut Tatăl Meu leoaică, și ea a născut lei și pui de lei. Ea a născut un popor de fii ai lui Dumnezeu, și din cuvântul Meu i-a născut, că Eu am venit cuvânt din cer peste țara Mea de nuntă, că Mi-a dat-o Tatăl să fie a Mea, și la nașterea ei pe pământ M-am născut și Eu din Tatăl pe pământ, și am fost viță nouă din cer sădită pe pământ, și ramurile Mele s-au întins pe tot pământul și au ajuns în România, care abia era născută, și din pruncia ei Mi-a fost dată de Tatăl, și ea era taina Tatălui Meu, via cea nouă a Tatălui Meu, și din ea s-a născut popor de regi și de voievozi, și Tatăl Meu a ocrotit-o pe ea ca să te poată naște pe tine din ea, pe tine, poporul Meu mireasă, pe tine din Mine, Cuvântul lui Dumnezeu, din Mine, Leul Cel din seminția lui Iuda, rădăcina lui David, după cum este scris de Mine, Împăciuitorul, Care trebuia să vin.

De pe vremea lui Avraam, Isaac și Iacov, de pe atunci s-a scris că *«voi veni și Îmi voi lega asinul de viță, iar pe mînzul asinei, de coarda viței; și Îmi voi spăla în vin haina Mea, și în sânge de strugure veșmântul Meu, și ochii Mei vor scânteia ca vinul; și dinții Mei vor fi albi ca laptele»*. Și când s-a proorocit așa în Israel, Duhul Meu a grăit atunci despre început și despre sfârșit. Am spus pentru Israel cel de la început că voi veni la el și Îmi voi lega asinul de viță și Îmi voi spăla în vin haina Mea și ochii Mei vor scânteia ca vinul, și am spus pentru Israel cel dintre neamuri, cel de la sfârșit, că-Mi voi lega mînzul asinei de coarda viței și Îmi voi spăla în sânge de strugure veșmântul Meu, și dinții Mei vor fi albi ca laptele.

Nimeni nu știe să tâlcuiască Scripturile Mele. Limbile Duhului Sfânt nu știe nimeni să le tâlmăcească și să zidească prin ele pe Dumnezeu în om, căci am vorbit atunci de vremea mâniei Mele și de vremea îndurării Mele, căci pe Israel M-am mâniat pentru necredința lui și pentru nelegiuirile lui și pentru nepăsarea lui față de Dumnezeu, că el în loc să slujească lui Dumnezeu slujea idolilor. Cel ales de Dumnezeu ca să fie viță de soi slujea diavolilor cei făcuți de el, iar de Israel cel din neamurile pământului M-am îndurat cu îndurare mare și l-am numit cu nume nou, l-am numit român pe cel ales de Tatăl Meu pentru Mine ca să-Mi fie popor de viță nouă, de viță din cer, și să-Mi leg mînzul asinei de coarda viței lui și să-Mi spăl în sânge de strugure veșmântul Meu. Eu să fiu vița, iar el coardele, așa cum am spus celor din Israel, rămășiței care s-a ales cu Mine: *«Eu sunt vița; voi, mlădițele»*.

I-am ales pe cei de azi și am plecat cu ei spre neamuri, că Israel n-a voit cu Dumnezeu, și a fost deznăscut și a fost sădit în loc pustiu și însetat și s-a amestecat printre neamurile pământului. Dar voiesc să-l înțeleptesc și să-l aduc la dragostea dintâi când părinții lui, Avraam, Isaac și Iacov, Mă iubeau

și Mă vesteau că voi veni ca Împăciuitor la sfârșitul vremii. Amin.

Am venit acum două mii de ani și Mi-am legat asinul de viță și Mi-am spălat în vin haina Mea și ochii Mei au scânteiat ca vinul. Dar via Tatălui Meu nu M-a recunoscut de Stăpân venit de la Tatăl, și M-a tăiat, și M-a pus alături de cei nelegiuți, și Mi-am spălat în vin haina Mea, căci Israel, via Mea, nu M-a primit, și ochii Mei au scânteiat ca vinul, căci ca unul beat de vin M-am mâniat pe Israel, M-am mâniat pe via Mea, și ea a fost culcată la pământ, și peste ea au trecut trecătorii și au călcat peste ea. Și am venit iar, căci s-au scurs două mii de ani de atunci de când cei din Iudeea au fugit la munți, după cum Eu rostisem cuvânt. S-au scurs două mii de ani, și Eu am spus de pe atunci pentru vremea aceasta că *«soarele se va întuneca, și luna nu-și va mai da lumina ei, și stelele vor cădea din cer, și se vor zguduî puterile cerurilor, și se va arăta semnul Fiului Omului, și se vor boci neamurile pământului văzându-Mi slava. Și voi trimite pe cei aleși ai Mei la cules, cu sunet mare de trâmbiță ca să-Mi adun pe cei ce vor fi ai Mei dintre neamuri»*. Și iată, ca în zilele lui Noe oamenii beau și mănâncă și nuntesc, și unul va fi luat, și unul va fi lăsat, după cum este scris, căci puțină veghe este pe pământ pentru venirea Mea, și nimeni nu se așteaptă să vin ca să-Mi leg mînzul asinei de coarda viței și să-Mi spăl veșmântul în sânge de strugure.

Scris este pentru vremea aceasta că voi veni și Mă voi numi Cuvântul lui Dumnezeu. Este scris în Scripturi, dar cine să le spună oamenilor despre venirea Mea cea de a doua? Nu mai sunt învățători pe pământ ca să le spună oamenilor de venirea Mea cea de a doua. O, nu mai e nimeni ca să spună că vin, și Eu încă de acum două mii de ani am spus: *«Vin curând!»*, și am spus miresei Duhului Meu să spună: *«Vino, Doamne, vino!»*.

Nu mai vorbesc preoții bisericii despre cartea lui Ioan căruia M-am arătat ca să-Mi vestesc vremile venirii Mele. I-am arătat lui Ioan venirea Mea în cuvânt, și el a scris așa: *«Am văzut cerul deschis, și pe Cel Credincios și Adevărat venind pe cal alb ca să Se războiască pentru El, pentru adevăr, căci El este adevărul; și ochii Lui, ca para focului; și pe capul Lui, multe cununi; și nume scris, pe care numai El îl înțelege; și pe El, veșmânt stropit cu sânge; și oști din cer, venind după El pe cai albi; și din gura Lui iese sabie ascuțită care lovește cu ea, și păstorește cu toiag de fier și calcă pe teascul vinului aprinderii mâniei lui Dumnezeu, și numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, nume scris pe haina Lui și pe coapsele Lui: Împăratul Împăraților și Domnul Domnilor»*. Așa am vestit Eu prin Ioan, robul Meu, ca să ia învățătorii carte din cer și să învețe pe oameni venirea Mea și cuvântul Meu cu care am spus: *«Vin curând!»*. Și te-am ales pe tine, poporul Meu mireasă, și ți-am dat din Duhul Meu și ți-am spus: *«Vin curând!»*. Iar tu, mireasă a Duhului Meu, să zici mereu: „Vino, Doamne!“, să zici, iubito, să zici să vin, că nimeni nu mai zice în Duhul Meu: „Vino, Doamne!“ . Tu ești coarda Mea de viță nouă, iar Eu sunt vița, și Mi-am legat mînzul asinei de coarda viței Mele și te-am logodit cu Mine, Cuvântul lui Dumnezeu, și ți-am spus să Mă dai oamenilor spre viață veșnică și am ieșit cu tine la cules, poporul Meu mireasă. Merg cu tine din loc în loc, din timp în timp între oameni, după cum este scris în Scriptura care spune: *«Aceștia sunt cei care merg după Miel oriunde Se va duce; aceștia sunt cei răscumpărați dintre oameni, pârgă lui Dumnezeu și Mielului»*. Iar Eu umblu prin mijlocul cerului de la o margine la alta și binevestesc

Evangelhia veșnică celor ce locuiesc pe pământ, și strig: temeți-vă de Dumnezeu și vă închinați Celui ce a făcut cerul și pământul, că vin curând ca să judec întru dreptate neamurile, și Duhul și mireasa zic: „*Vino!*“.

O, vin să-Mi ud grădina Mea de flori vii. Vin cu apă cerească. Cu ploaie de Duh Sfânt vin peste tine, poporul Meu mireasă. Vin să tâlcuiesc Scripturile pentru cei ce nu știu ce am spus Eu prin Scripturi. Am grăit în tine cu omul bisericii și i-am spus: omule al bisericii, am să-ți trimit carte prin fiii cuvântului Meu, și am să-ți tâlmăcesc limbile Duhului Sfânt, care sunt scrise în Scripturi, că tu cauți în Scripturi numai carne, numai fire, nu cauți Duh Sfânt. Vin să te întreb: de ce nu cauți pe Duhul Sfânt? De ce nu cauți sfințenia în Scripturi? De ce nu faci ca Toma, să iei și să pipăi cuvântul Meu, care are puterea Mea în el? O, ceea ce a fost, iarăși este, și vin să tâlmăcesc Scripturile, căci mai întâi vestesc, și apoi împlinesc.

Stau în mijlocul poporului Meu credincios și Mă fac cuvânt din cer și tâlmăcesc Scripturile Mele, ca nimeni să nu poată spune că n-a știut ce am spus Eu atunci și acum. Sunt gata să Mă las descoperit în toată slava Mea, dar cei ce au pus mâna pe cheile împărăției cerurilor, au pus sub obroc Scripturile venirii Mele cea de a doua, și fac și aceștia ca vierii care n-au primit pe stăpânul viei, dar Stăpânul viei vine, că a sosit culesul, și va fi cules tot rodul cel bun, iar nerodirea se va alege deoparte, cu fiii ei. Cuvântul Meu este culegătorul rodului său, iar cel ce este de la Dumnezeu, va asculta cuvântul Meu și va crede, și va fi cules. Amin.

O, omule al bisericii, iată, cuvântul Meu este adevărul. Am spus că-ți voi trimite carte prin fiii cuvântului Meu și îți voi tâlmăci Scripturile, limbile Duhului Sfânt care au scris Scripturile prin oameni sfinți. Vin să te întreb de ce nu cauți Duh Sfânt în Scripturi? Cel ce nu voiește să fie sfânt cu duhul și cu trupul, acela calcă poruncile Mele, acela tâlmăcește Scripturile după a lui socotință, și unul ca acela găsește în Scriptură să mănânce carne, iar Eu am zis: «*Ferice de cel care nu se smintește întru Mine, întru cuvintele Mele*». Am zis pe vremea trupului Meu: «*Nu este nimic din afară de om care intrând în el să poată să-l spurce. Dar cele ce ies din om, acelea sunt care îl spurcă*». Iată, această Scriptură o răstălmăciți voi, oameni ai bisericii; aceasta și altele ca aceasta. Așa găsește omul prilej de sminteală în voi, și de aceea zice Scriptura că sunteți călăuze oarbe. Ce să învățați voi pe oameni de Mine dacă nici voi nu credeți în Mine? Veniți la poarta cuvântului Meu și nimeni nu e mai necredincios ca voi. Voi vorbiți cel mai urât, voi vă dați cei mai tari, cei mai mari, dar voi nu căutați Duh Sfânt. Ziceți că Eu sunt demon, că Eu sunt îngerul întunericului. O, dacă aș fi îngerul întunericului v-aș învăța întunericul prin acest cuvânt, dar Eu vă învăț lumina Tatălui Meu. Dar iată, voi sunteți cei ce învățați pe oameni întunericul și le ziceți că ce intră în gură nu spurcă pe om și că toate bucatele sunt curate. Iată, scriu carte pentru voi și vă spun că bucatele nu sunt carne. Bucatele sunt bucate și carnea e carne. Bucatele sunt ceea ce am spus Eu de la început să mănânce omul, iar ceea ce mănâncă omul, își ia singur, nu-i dau Eu, că Eu i-am dat, și omului nu i-a plăcut și a mâncat carne, și când am văzut așa, ce puteam să-i mai fac omului? Nu puteam, așa cum nici cu voi nu pot, nici cu voi, cei care ziceți că sunteți slujitorii lui Dumnezeu. Nici cu voi nu pot, nici în voi nu pot să Mă sfințesc. Voi fugiți de cuvântul care vine cu Mine din Tatăl și care dă viață oamenilor. Cuvântul Meu este adevărul. De ce nu-l luați ca să-l puneți peste

oameni și ca să le dați viață din viața Mea? Dar voi le dați viață din viața voastră, iar voi sunteți păcătoși. O, de ce nu vreți voi mântuirea oamenilor așa cum am voit-o Eu? Eu n-am făcut ce faceți voi. Voi stați ascunși de oameni, și când ieșiți la ei vă dați slujitori ai Mei și stăpâni pe oameni. Mă retrăgeam și Eu dintre oameni și dintre ucenicii Mei și Mă ascundeam să Mă rog Tatălui Meu pentru ai Mei, și apoi veneam iar în mijlocul oamenilor cu cuvântul vieții veșnice. Dar voi când stați ascunși de oameni vă duceți și vă desfățați și mâncați și beți, și nu faceți ce am făcut Eu, Care plângeam la Tatăl pentru om.

De ce nu primiți cuvântul Meu? Oare, pentru că fiii cuvântului Meu sunt mici și fără rang? Dar nu știți voi Scriptura care spune că «*Dumnezeu este în sfatul dreptilor*»? Acolo vă temeți voi de frică? Acolo unde nu este frică? Acolo, unde Eu sunt în sfatul dreptilor? Scris este în Scripturi: «*Domnul a privit din cer peste fiii oamenilor ca să vadă dacă este cel ce înțelege, cel ce caută pe Dumnezeu, dar toți oamenii s-au abătut și s-au făcut netrebnici până la unul. Dar vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădelegea, toți cei ce mănâncă pe poporul Meu ca pâinea, că Eu sunt nădejdea săracului, dar voi ați rușinat sfatul săracului și v-ați temut de frică acolo unde nu este frică*». O, de omul rău și păcătos nu vă este frică, dar de omul care trăiește în voile Mele, de acela vă e frică. O, sunteți fricoși și v-ați pus paravan pe câțiva preoți despre care ziceți voi că sunt buni și cerești pe pământ, și apoi ziceți că sunteți cu Mine, dar și pe aceștia i-ați forțat să lovească în cuvântul adevărului, care vine cu Mine în vremea aceasta, vine cuvântul ca să judece fărădelegea de pe pământ, căci așa am spus: «*Nu Eu, ci cuvântul vă va judeca*».

Vă scriu carte și vă spun să nu mai răstălmăciți Scripturile Mele. Ele sunt ale Mele și ale celor ce le iubesc pe ele făcând voia Mea, care este scrisă în Scripturi. Am zis că: «*Nimic din afară de om nu spurcă pe om intrând în el*». Și ce este această Scriptură? Iată, vin tâlmăcitor în casa Tatălui Meu și citesc încă o dată și încă o dată din Scripturi și tâlmăcesc: cele din afară de om care intră în om, acelea nu sunt omul, și sunt din afara lui, nu din el. Acelea intră din afară și se întorc tot în afară pe calea pântecului. Calea pântecului este pentru cele din afara omului care ies din om tot pe calea pântecului, bucatele fiind toate curate, dar ceea ce iese din om, iese din inimă și spurcă pe om. Inima spurcată de păcat dă din ea cele rele ale ei, dă din ea cugete rele: desfrânări, ucideri, hoții, lăcomii, viclenii, înșelătorii, minciuni, pizme, trufii și ușurătate, și toate acestea spurcă pe om, spurcă duhul și trupul omului, căci ies din om, și nu vin din afara lui așa cum vin bucatele pe calea pântecului și ies din om pe aceeași cale. Și de ce am spus Eu așa în ziua aceea când am spus? Am spus pentru cei ce se dădeau sfinți în casa Tatălui Meu, pentru cei ce se credeau curați prin spălare cu apă pe mâini, dar în ei cugetau să Mă ucidă și să pună la întuneric cuvântul lui Dumnezeu, care vădea fărădelegea lor. Am spus așa pentru omul fariseu care-și spăla partea cea din afară, iar cea dinăuntru o lăsa plină de lăcomie. Inima nu și-o spăla, ci numai mâinile, de teamă să nu cumva să intre ceva necurat în el. Pentru un așa om, mâna nespălată e mână necurată, după dă-tina bătrânilor, porunci omenești care dau la o parte poruncile dumnezeiești desființându-le cu datinile date de oameni.

O, de ce am spus Eu că bucatele sunt toate curate? O, mare este acest adevăr. Nimic pe pământ nu poate săvârși păcat, în afară de om. Omul cel dintâi între făpturi a săvârșit păcatul, și prin om s-a întâmplat căderea și a făpturii și a firii.

Numai omul era mare, numai el era pus stăpân peste toate cele făcute de Dumnezeu. Omul este cel ce poate sfinți și prețui, și tot omul este cel ce poate spurca sau poate disprețui, și de aceea am spus că nimic din afara omului nu poate spurca pe om dacă intră în el. Dar când am spus, era vorba de bucate, de spălarea mâinilor înainte de masă, de mâinile care se numesc spurcate dacă nu sunt spălate după datina oamenilor. Și iată ce face omul bisericii! În loc să învețe pe cei mulți, care trăiesc în necurățiile inimii lor, omul bisericii răstălmăcește Scriptura și nu se teme de cuvântul care va judeca pe cel ce nu înțelege.

Vin preoți și arhierii la poarta cuvântului Meu, vin să-și arate înțelepciunea cea din Scripturi și zic că Eu i-am spus lui Petru că nimic nu e necurat din ce a binecuvântat Dumnezeu. Dar Eu i-am spus lui Petru că toate câte Dumnezeu curățește, să nu le numească el spurcate. Petru era iudeu, și nu mâncase nimic necurat și spurcat, și nu înțelegea de ce glasul Meu de trei ori l-a îndemnat să mănânce cele ce nu se cuveneau a fi mâncate. Și pe când el nu se dumirea întru sine ce ar putea însemna vedenia de la Domnul, au venit bărbații trimiși de Cornelia sutașul ca să-l caute, iar Duhul Domnului i-a zis: *«Iată, trei bărbați te caută și sculându-te, mergi cu ei și nu te îndoi, că Eu i-am trimis»*. Și s-a dus Petru la Cornelia, și le-a zis celor din casa lui: *«Voi știți că nu se cuvine unui bărbat iudeu să se unească cu cel de alt neam. Dar Domnul mi-a arătat să nu numesc pe nici un om spurcat sau necurat, și cu adevărat înțeleg că Domnul nu este părtinitor, ci în orice neam, cel ce se teme de El și face dreptate, este primit de El»*.

Iată ce faci tu, omule al bisericii! Te încumeți să amesteci bucatele cu făpturile. Apostolii Mei când au fost surprinși de iudei că mănâncă cu mâinile necurate și nespălate, nu aveau la masa lor carne, și aveau bucate creștinești și nu păgânești. De aceea am zis Eu aceste două cuvinte: „creștin“ și „păgân“, dar voi amestecați, și nu țineți seama așa cum a ținut Petru când a zis: *«Dumnezeu mi-a arătat să înțeleg că El nu este părtinitor, ci în orice neam, cel ce se teme de El și face dreptate, este primit de El»*. Iată, cel ce nu se teme de Domnul, pe acela nu-l primește Domnul, că nici nu vine după Domnul unul ca acela, ci vine numai acela care se teme și face dreptate, și căruia Domnul îi iese în cale ca să-i dea după faptele lui. Așa să înțelegeți voi Scriptura, și nu cum vreți voi, oameni ai bisericii. Vă scriu carte, că văd că nu aveți înțelepciune chiar dacă stați pe masă cu Scriptura și cu ea învinuiți pe fiii dreptății și ziceți că ei opresc căsătoriile și întrebuițarea bucatelor, pe care Domnul le-a făcut ca să se ia cu mulțumire. Vin și cu această Scriptură în calea voastră și v-o tălmăcesc Eu; Eu și nu fiii cuvântului Meu, pe care voi îi prigoniți dintre voi; îi prigoniți cu faptele voastre cele rele pe care le faceți, căci ați făcut din locașurile sfințite de părinți, locașuri ale voastre, în care săvârșiți fărădelege și lăcomie și blasfemie, iar poporul Meu cel drept a fugit de voi, că scris este: *«Fugi, poporul Meu, de cel ce lucrează fărădelegea înaintea Mea»*. Au fugit de voi copiii Mei, dar nu cum spuneți voi că s-au rătăcit. Voi sunteți cei ce ați rătăcit de la căile dreptății, de la ortodoxie și de la credință, și Eu am văzut din cer, de lângă Tatăl, și am venit cuvânt pe pământ ca să judec fărădelegea de pe pământ. Am venit, și Mi-am dat popor deoparte și lucrez prin el ortodoxie peste oamenii care nu mai au păstori, lucrez ca să nu piară credința cea dreaptă, să nu piară ortodoxia dintre oameni. Voi ziceți că fiii cuvântului Meu sunt rătăciți și că nu ascultă de voi și că nu se supun

voastră. Dar voi ascultați de Dumnezeu? Voi vă supuneți voilor lui Dumnezeu? Ce am folosit Eu atunci când am venit și M-am supus mai-marilor de pe pământ care stăpâneau în numele lui Dumnezeu peste oameni? Ce au folosit ei dacă M-am supus lor? Și dacă nu M-am supus lor și voilor lor, M-au făcut eretic, M-au numit rătăcitor și rătăcit și M-au blestemat prin moarte pe cruce ca și pe cei blestemați de ei. Când apostolii Mei au fost rugați de mai-marii iudeilor să nu mai vorbească despre numele Meu, ei le-au răspuns că se cuvine să asculte de Dumnezeu mai mult decât de oameni.

O, oameni ai bisericii, nu veți putea birui cuvântul Meu și pe fiii cuvântului Meu. Ei sunt trimișii Mei spre voi și spre oameni, iar cei ce vor crede în Mine la propovăduirea Mea prin ei, se vor mântui de rele și de rătăcire și de minciună și de fărădelege și vor lua cuvântul Meu și îl vor pune peste ei, căci Eu sunt Îngerul Cel mare, Care am cosorul în mână și Îmi curăț via și Mi-o îngrijesc; la fel și pomii îi curăț și le dau creștere, căci scris este: *«Eu sunt Păstorul oilor»*. Iată, nu voi sunteți păstorii oilor Mele. Eu sunt Păstorul lor, și scris este în Scripturi și în prooroci: *«Lua-voi oile Mele din mâna păstorilor care le păstoresc, și le voi păstori Eu, iar pe păstorii care păstoresc, îi voi împiedica să mai păstorească. Eu Însuși voi purta grijă de oile Mele și le voi cerceta, căci păstorii oilor sunt păstori necredincioși și n-au păzit turma»*.

O, omule al bisericii, zici că fiii cuvântului Meu sunt mincinoșii despre care scrie în Scripturi că vor fi și vor opri căsătoriile și folosirea bucatelor pe care Dumnezeu le-a făcut să se ia cu mulțumire. Dar de ce zici tu așa? De ce nu te uiți bine care sunt cei ce seamănă cu această Scriptură? Cine este cel ce oprește căsătoriile? Ce înseamnă căsătorie? Oare, tu ești cel ce împlinești legea căsătoriei de-l pui pe om să se căsătorească și apoi să-l faci preot slujitor pentru cele sfinte ale Mele și să-l pui păstor peste oameni? Ce înseamnă căsătorie? Oare, legea căsătoriei este pentru ca omul să se supună poftii trupului așa cum este astăzi căsătoria care a ajuns lege a desfrâului și a adulterului pe pământ? Oare, prin legea căsătoriei puteți să-L înșelați pe Dumnezeu, Care a spus: *«Fiți sfinți, precum Eu sunt sfânt.»*? Oare, toți oamenii sfinți care au lăsat familii și pe femeile lor și s-au dat legii sfințeniei au oprit ei căsătoriile? Și dacă nu le-au oprit, de ce ziceți voi că fiii cuvântului Meu opresc căsătoriile? Iată, vă tălmăcesc ce înseamnă Scriptura aceasta. Ea a fost rostită pentru poporul Israel care nu avea voie după legea iudeilor la unirea cu alte neamuri de pe pământ. Dar Eu am venit de la Tatăl și am spus că nu sunt părtinitor și că nici un om care slujește dreptății nu este spurcat sau necurat, ci este primit de Dumnezeu, și este creștin cel ce se teme de Domnul și face dreptate înaintea lui Dumnezeu. Oare, Eu dacă i-am făcut sfinți pe cei doi miri din Cana Galileii, am oprit căsătoriile și nașterea de fii? Ba au născut mulți fii pentru Dumnezeu cei doi miri din Cana.

Dar ce înseamnă căsătoria pentru om? Dar ce înseamnă căsătoria pentru Dumnezeu? Căsătoria pentru om e una, și căsătoria pentru Dumnezeu e alta. Pentru om, căsătoria este naștere de fii ai oamenilor, iar pentru Dumnezeu este naștere de fii ai lui Dumnezeu. Folosirea bucatelor, pentru om e una, și pentru Dumnezeu e alta, că scris este: *«Cine mănâncă, pentru Domnul mănâncă, și cine nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, dar toate să se facă pentru Dumnezeu, nu pentru om»*, și când am spus așa, am vorbit despre creștini, nu despre păgâni care nu fac voia lui Dumnezeu. Scripturile sunt rostite pentru cei credincioși, nu pentru cei necredincioși când este vorba despre o astfel de Scriptură a căsătoriei și a folo-

sirii bucatelor. Ba mai mult vă spun vouă: cel ce oprește azi căsătoria, este acela care calcă peste legea ei. Și cine nu calcă azi peste această lege? Nici un om nu mai este curat în căsătoria lui. Nici măcar preoții n-au voit să nu calce peste legea căsătoriei lor. Ba, mai mult, prin căsătoria lor calcă legea lui Dumnezeu, legea sfințeniei unui slujitor al cerului. Și iată că biserica ta, omule al bisericii, nu este biserica Mea, ci este a ta; nu este turma Mea, ci este a ta, că dacă ar fi a Mea, ar face voia Mea, nu a ta. Eu nu i-am despărțit pe cei căsătoriți, dar i-am unit pe amândoi cu Mine, i-am făcut un trup cu Mine pe cei doi, și le-am spus să nu fie despărțiți de Trupul și Sângele Meu, căci scris este: *«Cine nu mănâncă și nu bea Trupul și Sângele Meu, nu are viață în el»*.

O, câte dai tu să zici, omule al bisericii care te-ai sculat să stai împotriva adevărului, care este cuvântul Meu și care s-a făcut cuvânt înaintea ta! Zici că fiii cei născuți din cuvântul Meu care vine azi cu Mine pe pământ, zici că ei sunt prooroci mincinoși. Dar ce este proorocul mincinos? Iar și iar vă spun ceea ce v-am mai spus, oameni ai bisericii. Proorocul mincinos este acela care vorbește în numele lui Dumnezeu și nu face faptele dreptății Domnului, ci ajută mâinile făcătorilor de rele ca nimeni să nu se întoarcă de la necredința lor. Întrebați Scripturile și vedeți din ele ce înseamnă proorocul mincinos care povestește închipuirile inimii lui și nimic din cele ale Domnului, ducând pe poporul Meu cu minciuna. Și iată ce vă mai spun: proorocul mincinos este acela care nu voiește să vin așa cum scrie în Scripturi că voi veni; este acela care minte și ascunde adevărul Scripturilor despre Fiul Omului Care va veni iar, căci Eu așa am spus: *«Vin curând, fiți gata, vin curând! Privegheați întru venirea Mea!»*.

O, oameni ai bisericii, voi, cei ce nu credeți sau vă faceți că nu credeți că Eu sunt acest cuvânt, voi nu credeți pentru că nu sunteți gata ca să vin. Voi nu credeți pentru că nu vă place să împliniți cuvântul Meu care spune: *«Privegheați!»*. Voi nu vă pregătiți pentru venirea Mea, și de aceea vă vine bine să ziceți că nu credeți că Eu vin cuvânt pe pământ, ca fulgerul care străbate de la răsărit la apus, nu cum zic proorocii mincinoși: „*Iată-L, este în pustie; iată-L, este în cămări!*“. Nu așa, ci ca fulgerul străbat văzduhul și vestesc Evanghelia cea veșnică la toată făptura precum este scris, și strig: *«Temeți-vă de Dumnezeu și vă închinați Celui ce a făcut cerul și pământul!»*, căci vin curând.

Voi, oameni ai bisericii, care citiți în cărțile sfinților părinți, căutați în ele și vedeți că ei au scris ce este azi în bisericile voastre, și au scris și despre cel ce stă azi pe picioare pentru Mine. Au scris părinții despre îngerii întunecați care se dau îngerii ai luminii. Și cine sunt acești îngeri întunecați? Sunt cei ce trăiesc în desfrâuri și în fărădelegi, ascunși sub podoaba sfințeniei, stând împotriva adevărului, care este curat și care vădește fărădelegea cea ascunsă. Dar cuvântul Meu a venit să judece pe cele făcute la întuneric, iar îngerii luminii sunt cei ce fac voile Mele între oameni, și cu care Eu merg din loc în loc să-Mi trezesc și să-Mi culeg pe cei ce sunt ai Mei, și ale căror nume sunt scrise de la întemeierea lumii în Cartea Vieții. Amin.

Voi, care învățați pe oameni după plăcerea voastră și nu după plăcerea Mea; voi, care dați la o parte poruncile lui Dumnezeu și le luați pe ale oamenilor; voi, care vă cumpărați cu bani murdari scaune și tronuri și ranguri în biserici, încetați de a mai face rău înaintea Mea și împotriva Mea! Spălați-vă! Curățiți-vă! Cuvântul Meu strigă în pustie ca să-Mi pregătesc venirea, că vin să-Mi cercetez turma Mea și s-o dau de-a

dreapta Mea, căci turma Mea Îmi cunoaște glasul, Îmi cunoaște cuvântul, Mă cunoaște de Păstor venit din cer. Nu mai strigați împotriva poporului Meu cel ales din români. Nu vă mai mirați că poporul Meu nu se supune vouă, de vreme ce voi prin viața și faptele voastre nu-L mărturisiți pe Dumnezeu duh și adevăr. Nu mai stați în numele Meu peste biserică dacă nu vă place să faceți voia Mea în trupul și în duhul vostru. Nu mai înșelați pe Dumnezeu, o, oameni ai bisericii. Nu mai iubiți curvia și beția și tutunul și idolii lumii de azi. Ba mai aveți pretenție să se supună vouă și fiii cuvântului Meu, care Mă ascultă pe Mine. Bucurați-vă că am un popor ascultător pe pământ. Nu-l mai numiți mândru pe cel ce ascultă de Dumnezeu. Cel ce ascultă nu este mândru. Cel mândru este cel ce nu ascultă de Dumnezeu și se bizuie pe el însuși.

O, omule al bisericii, nu mai numi sectă pe cel ce trăiește din cuvântul Meu cel sfânt. Ce înseamnă sectă? Dar ce nu înseamnă sectă pentru tine, omule al bisericii, care faci sectă pe fiii bisericii Mele? Oare, cel ce nu este sectă, este acela care trăiește lumește și vine la biserica ta? Oare, femeia cea cu capul descoperit și cu fard și cu goliciune de trup și cu podoabe, care vine la biserica ta spre sminteala ta și a celor din biserica ta, oare, aceea nu înseamnă sectă pentru tine? Dar ce nu înseamnă sectă dacă cel drept care face voia Mea este sectă?

O, n-a mai rămas nici o lege, nici un canon, care stă de strajă peste biserică și ca să nu fie călcat de omul bisericii, și omul bisericii nu mai are cu ce se înveli ca să nu i se vadă rușinea faptelor sale. Nici măcar cu necredință față de cuvântul Meu, nici măcar cu aceasta nu se poate înveli; ba, din contra, ea îl vădește ca necredincios și ca fricos.

Am zis, și am împlinit și ți-am trimis carte, omule al bisericii, și îți spun că sfânta Scriptură nu este mâncare și băutură, nu este înșurat și măritat și fărădelege. Scriptura este împărăția cerurilor pentru cei ce o iau în ei. Scriptura este cuvântul vieții pentru cei ce caută în ea viața cea veșnică. Scriptura nu este carne și fire cum dai tu să zici. Scriptura este Duhul Adevărului, așa cum cartea Mea de azi, în care Mă scriu cu cei credincioși, ba chiar și cu tine, cel necredincios, este Duh și Adevăr cartea Mea cea de azi. Scriptură înseamnă cuvântul Meu, cuvântul Duhului Sfânt, care se scrie pe pământ și în cer.

O, omule al bisericii, care îl faci pe omul din lume să-și ascute armele lui și să dea în cuvântul Meu și în fiii cuvântului Meu! Este scris în Scripturi că voi preface armele celor răi în fiare de plug și Îmi voi face lucrarea Mea și tu nu te vei putea lupta cu Dumnezeu, Care cuvintează și împlinește. Iată, ți-am trimis carte. Știu faptele tale, că nu ești nici rece, nici fierbinte, ci căldicel, și zici: „*Sunt bogat, și nu-mi trebuie nimic*“, dar tu ești orb și gol, și ești de plâns, și vin și îți dau cuvânt de aur, ca să fii bogat, și veșmânt alb, ca să te îmbraci și să nu se vadă rușinea goliciunii tale. Vin și îți dau cuvânt. Alifie pentru ochi este cuvântul Meu, căci Eu pe câți îi iubesc, îi mustru spre pocăință. Eu stau la ușă și bat ca să Mă auzi și să-Mi deschizi și să cinez cu tine cină de cuvânt. Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul grăiește bisericilor. Drept aceea, pocăiește-te, iar de nu, vin la tine curând și voi muta sfeșnicul tău din locul lui, și îl voi pune pe al Meu. Amin.

Eu sunt Lumina lumii. Amin, amin, amin. Cel ce umblă după Mine, nu va umbla în întuneric. Cuvântul Meu este calea, adevărul și viața. Întrebați legea și proorocii. De nu vă vor vorbi despre cuvântul acesta, numai atunci ați fi îndreptățiți să nu credeți. Și voi veni cu zecile de mii de sfinți la voi,

oameni ai bisericii, căci scris este: *«Iată, El vine cu norii și cu zeci de mii de sfinți, și numele Lui se numește Cuvântul lui Dumnezeu»*, și sfinții vor mărturisi că acest cuvânt este cuvântul Meu. Amin.

O, am venit să-Mi ud grădina cu apa cea cerească așa cum grădinarul iese să-și cerceteze ogorul și să lucreze peste el. Am venit să-Mi cercetez turma și s-o păstoresc. Am venit să-Mi iau rodul viei, și vierii dau să Mă dezmoștenească și să fie ei stăpânii viei Mele.

Eu sunt Cel ce am făcut cerul și pământul și pe om, și Eu sunt Cel ce am înființat biserica Mea. Eu și nu tu, omule al bisericii lumii. Dar dacă tu nu-L cunoști pe Cel Căruia zici că-I slujești, atunci cine ești tu, omule al bisericii de azi? Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin. Spune și tu cine ești, așa cum și Eu vin și spun cine sunt, și ajut pe cel credincios să Mă cunoască și să facă voia Mea. Eu sunt calea, adevărul și viața. Spune și tu cine ești, omule de azi, care stai pe scaun de biserică a lui Hristos. Eu sunt Cel ce sunt, dar tu cine ești? Eu sunt. Deschide-Mi, ca să știu cine ești, și să te ajut să fii. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

5/18 mai 1997

Duminica a cincea după Paști, a samarinencii

Vorbirile sfinte rodesc cuvânt ceresc. Învățătura sfântă e mai mare decât nădejdea. Cuvântul Domnului este focul aruncat peste pământ pentru ca să aprindă iubirea Sa în suflete.

Cobor pe calea cărții cuvântului tău, Verginico. Intru cu tine în Ierusalim. Ințrăm la Israel ca să-l învățăm, căci cel fără de învățătură își pierde mintea, și Noi trebuie să avem popor ascultător, măi Verginico. Mi-e dor și Mie de cuvântul tău peste Israel, că tu vorbești așa de frumos! Tu ești trâmbița Mea cea cu glas dulce și duios. Tu ești mângâierea Mea cea de la sfârșitul timpului. Tu ești cloșca cu puii de aur, Verginico. Strigă-ți puii și învață-i să mănânce și să crească, și să poată și ei crește pui din pui. Nu numai din cer trebuie să lucreze cuvântul cerului, ci și de pe pământ, Verginico. Creștinii își dau unul altuia cu bucuria. Așa să facă și cu cuvintele cele din cer, căci scris este în Scripturi: *«Mângâiați-vă unii pe alții cu cuvântul cel din cer»*, cu cuvântul venirii Domnului la voi, fiilor. Învață-ți, Verginico, fiii. Dă-le mâncare la pușori, că tu ai cuvânt dulce și duios. Amin.

— **O**dă-le Tu, Doamne, dă-le Tu, de vreme ce vezi că le trebuie, că dacă vezi că le trebuie vezi și ce trebuie să le dăm. Dă-le Tu, Cuvântule al vieții veșnice, că Tu ești Dumnezeu, Doamne. Eu sunt în Tine, dă-le Tu, că Tu ești Dumnezeu.

Fiilor, îmi spune Domnul să vă dau mâncare. De ce-mi spune Domnul așa? Fiți atenți și înțelegeți, că voiește Domnul să răzbată în voi, și folosește poarta cea din cer și poarta cea de pe pământ. Poarta cea din cer sunt eu, că m-a folosit Domnul de ușă a Lui spre voi, iar poarta cea de pe pământ sunt fiii cei unși în grădina cuvântului, măi fiilor. O, căutați vorbirea despre Dumnezeu, și ea vă va căuta pe voi, că iată, ea vă caută și voiește să vă găsească acasă, să vă găsească în Domnul, să vă găsească, fiilor.

Dă-le Tu, Doamne, dă-le mâncare la pușorii mei, că sunt ai Tăi, fiindcă pentru Tine i-am crescut. Dă-le Tu, că Tu ești Dumnezeu, iar eu sunt în Tine.

— **O**, Verginico, Mă fac masă și hrană pentru Israel ca să crească fiii lui Israel și să se hrănească unii pe alții, și pe mulți să-i hrănească din cuvântul Meu. Amin.

*

Sunt venit cu hrană. Vin să te alăptez, poporul Meu, căci cel fără de învățătură își pierde mintea; cel fără de hrană se ofilește și se îmbolnăvește în sine.

Se întreabă omul din lume, se întreabă omul bisericii ce atâta vorbă lungă de la Mine spre tine, poporul Meu? Dar Eu îi spun celui ce spune așa că vorba lui e și mai lungă ca a Mea ca să-și crească puii lui, căci fiecare își crește puii lui, fiecare își îngrijește rodul lui. Așa și voi, fiilor, nu fiți, tată, neroditori. Fugiți de nerodire, fugiți de moartea Mea din voi, că în voi trebuie să fiu viu și roditor, fiilor. În fiii lumii Eu sunt înmormântat și rece și fără grai, dar voi nu fiți neroditori ci căutați între voi vorbirea despre Dumnezeu, și ea vă va căuta pe voi. Nu-i frumos să tacă inima și gurița voastră când aveți atâta îndemn din cer, atâta vorbire din cer peste voi. Iată, Eu nu tac cu voi. Și de ce, oare, nu tac cu voi? Ba încă și mai mult aș sta cu voi în sfat dacă v-aș vedea pe voi și mai mult împărțind între voi sfatul Meu. Dar asta nu se face mânat de sus sau de jos sau din lături, ci se face dinăuntru tău, fiule hrănit cu Duhul Sfânt.

Omul din lume nu ascultă de Dumnezeu și nu-i place vorbirea cu Mine, că el are multe de vorbit și nu-i place vorbirea cu Mine și nu ascultă de Mine, așa cum nici Adam n-a ascultat ce i-a spus Dumnezeu, și a fost rău de el și de tot neamul omenesc. Dar voi, fiilor, să ascultați, tată, de Mine și să faceți ce vă spun și ce vă cer, că neascultarea nu e bună. Neascultarea rodește în om neascultare dacă omul o ia în el. Adam n-a ascultat nici în cer, nici pe pământ; nici în rai, nici în afara raiului. I-am spus în rai ce să mănânce și nu M-a ascultat. I-am spus în afara raiului ce să mănânce pentru neascultarea lui, și nici atunci n-a ascultat. Iată, și vouă vă spun: măncați cuvântul Meu și hrăniți-vă din roadele lui ca să fiți veșnici, fiilor, și să fiți ascultători și să luați plata ascultării de Dumnezeu. Amin. Din toate cuvintele Mele să luați și să măncați și să împărțiți veșnic între voi, dar din ale oamenilor să nu luați, ca să nu muriți ca oamenii, căci voi aveți laptele vieții, și Eu vă alăptez ca un tată bun și ca o mamă bună.

I-am spus lui Adam în rai, i-am spus ce să mănânce și cum să mănânce și n-a ascultat. I-am spus așa: *«Iată, vă dau toată iarba cea verde care face sămânță pe pământ, și tot pomul care are rod cu sămânță în el»*. I-am spus lui Adam în rai: *«Din toți pomii din rai poți să mănânci, iar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci dacă vei mânca vei muri în ziua aceea»*.

O, fiilor, ziua neascultării este moarte. Neascultarea este moarte, fiilor, căci în ziua când Adam a mâncat din cele oprite, a intrat în el neascultarea, care este moarte, tată; a intrat moartea în el, și el s-a ascuns în el, iar când l-am scos din rai și l-am pus pe pământ, așa i-am spus: *«Pentru că n-ai ascultat, blestemat va fi pământul pentru tine și cu osteneală să te hrănești din el, căci spini și pâlămidă îți va rodi, și te vei hrăni cu iarba câmpului, și cu sudoarea feței tale îți vei mânca pâinea ta, hrana ta, până ce te vei întoarce în pământul din care ești luat»*, și l-am scos din rai ca să lucreze pământul din care fusese luat și făcut.

Adam a fost făcut din pământ, și pământul l-a recunoscut de stăpân pe cel făcut de Dumnezeu din pământ. Iar

dacă Adam a căzut de la fața Creatorului său, a căzut și pământul sub blestem, căci din pământ a fost făcut Adam. Dar nici a doua oară nu s-a supus Adam lui Dumnezeu, că n-a ascultat ca să mănânce ce-i spusese Dumnezeu, și omul a mâncat ființă vie. Omul a omorât ființă vie și a mâncat, și n-a ascultat ca să mănânce ce a spus Dumnezeu când a spus: «*Te vei hrăni cu iarba câmpului, și prin sudoarea feței tale îți vei mânca pâinea ta*».

Omul n-a voit să mănânce pâinea Mea, și a voit să mănânce pâinea sa. O, fiilor, nu fiți neroditori în ascultare. Rodiți cuvânt din cuvânt și dați-l unul altuia, că iată, Eu nu tac între voi. Neascultarea rodește în om neascultare. Neascultarea se face mare în omul neascultător de Dumnezeu, și Mă dă afară din om și stă ea. Cine nu se hrănește cu cuvântul vieții și cu rodul lui, acela se hrănește cu neascultare, așa cum s-au hrănit cei ce au plecat de lângă acest izvor, de lângă masa cuvântului Meu, și s-au dus la masa neascultării de Dumnezeu. Omul trebuie hrănit cu învățătura cea bună mai mult decât cu nădejdea, căci astăzi tot omul s-a învățat să nădăjduiască în Dumnezeu, Care este bun și Care-l iartă de tot răul pe care-l face. Omul, fiilor, trebuie hrănit cu învățătura și cu mustrare, și fericit este cel ce rabdă învățătura și mustrea, iar cel ce nu le primește pe acestea, acela este neascultător, și neascultarea rodește în om neascultare.

Din toate cuvintele Mele să mâncați cu ascultare, fiilor. Dar ce înseamnă aceasta: să mâncați cu ascultare? O, Eu v-am învățat, și voi știți ce înseamnă aceasta, pentru că Eu v-am dat și cunoștință. Mâncați cu iubire, căci cine dintre voi nu mănâncă cu iubire, acela i se apleacă și varsă ce mănâncă. Cum adică varsă ce mănâncă? Adică se ridică împotriva mândriei prin neascultarea lui.

Creștinul trebuie hrănit cu învățătura. Creștinul trebuie să stea la învățat. Învățați să stați sub învățătură, fiilor. Învățați să ascultați tot ce vă cer Eu, că Eu sunt Cel ce vă cer. Iar dacă voi veți face tot ceea ce vă cer, atunci orice veți cere voi de la Tatăl în numele Meu, veți dobândi, dimpreună cu viața veșnică. Amin.

Nu fiți muți cu cuvântul Meu. Nu e de ajuns să vorbiți cu Mine în voi înșivă, că nu așa stă zidul bisericii în picioare. Limbile Duhului Sfânt se dau, și sunt date unul altuia spre zidire, iar cel ce grăiește de Mine în sine, acela nu zidește biserica. Nu așa se zidește frate pe frate. Voi, fiilor, lucrați după Scripturi, așa cum Eu lucrez, căci nimic nu fac fără să nu fi fost vestit în Scripturi. Iată, sunt venit cu hrană la voi. Vin, tată, mereu la voi, căci cel fără de învățătură își pierde mintea și se îmbolnăvește în sine. Fiți ca albinuțele din stup, că ele, nici una nu stă; toate au lucrare și zidire spre hrana lor și a omului. Puneți urechea voastră la ușa casei lor și ascultați și auziți ce zumzet, ce lucru una pentru alta fac ele spre hrana lor și a omului. Așa să fiți voi, fiilor. Eu, Domnul, vă spun: așa să fiți voi, și să ascultați ce vă învăț, ce vă îndemn Eu. Este scris: «*Cine nu lucrează, să nu mănânce*». Iată, Eu lucrez peste voi, iar voi să-Mi dați din acest rod ca să pot să stau cu voi la masa lucrului Meu, fiilor. Lucrați și voi. Lucrați și mâncați. Mâncați și lucrați, îmbucăturindu-vă unul pe altul cu rodul cuvântului Meu, iar Eu să Mă hrănesc cu rodul ascultării voastre, fiilor. Fiți harnici ca albinuțele. Nu fiți fără de lucrare, căci cel fără de rod nu stă cu Dumnezeu. Fiți harnici și hrăniți-vă unii pe alții și pe Mine din cuvântul Meu dat vouă spre hrană. Amin.

*

O, Verginico, l-am învățat pe Israel; l-am învățat să asculte și cum să asculte; l-am învățat, tată, căci cel neînvățat își pierde mintea, măi Verginico. Învăț-l și tu, și dă-i îndemn de viață, căci viață înseamnă ascultare, iar neascultare înseamnă moarte. Învăț-l să creadă această Scriptură proaspătă, Verginico: ascultarea înseamnă viață, iar neascultarea înseamnă moarte.

— O, poporul meu, îmi spune Domnul să-ți dau învățătură. Omul din pricina neascultării a murit. Omul n-a ascultat nici în cer, nici pe pământ, nici în rai, nici în afara raiului. Omului din lume nu-i place vorbirea cu Dumnezeu, nu-i place să asculte de Dumnezeu, căci neascultarea rodește în om neascultare. Fugiți de neascultare, fugiți de cârtire, fugiți de mărirea de sine care îl face pe om să nu primească învățătură spre zidire cerească în el. Mâncați cuvântul lui Dumnezeu și hrăniți-vă cu el, zi și noapte hrăniți-vă cu această hrană unul pe altul, căci cine nu lucrează nu mănâncă și nu crește. Cel ce nu lucrează nu crește, fiilor. Acela rămâne chircit ca pomul fără ploaie și fără soare, ca pomul lipsit de rod, fiilor.

Aș dori să ia foc între voi cuvântul acesta care vine la voi, că Domnul așa a spus: «*Foc am venit să arunc pe pământ, și cât aș voi să se aprindă!*». O, tot cerul voiește să se încălzească la focul acesta. O, fiilor, fiilor, focul nu arde până nu este aprins. Domnul aruncă focul și dă să-l aprindă între voi ca să Se încălzească cu voi și mulți să se încălzească apoi, căci din focul acesta vor veni cei mulți, fiilor. Dați drumul celor mulți să vină, și să aibă la ce să vină. Faceți foc, căci focul se vede de departe și se adună mulți ca să vadă ce arde în el.

Ție, Doamne, mă închin și mă rog: dă-i iubire lui Israel și aprinde focul Tău în mijlocul lui și foc din foc să se aprindă în Israel, Doamne, că Tu ești foc mistuitor, Care arzi pe cele rele și aprinzi pe cele bune care vor rămâne. Amin.

— O, Verginico, am venit cu hrană și l-am hrănit pe Israel; l-am hrănit și îl voi hrăni mereu, că inima Mea îmi arde ca focul pentru Israel cel de azi, pentru poporul Meu de azi. Amin.

O, Israele, inima îmi arde după tine. Fii, Israele, ca fiica aceea pe care azi o serbez în mijlocul tău. Ea a aprins focul Meu în cetatea ei, și cetatea ei a luat foc din focul Meu, și Eu am intrat în cetatea aceea și M-am încălzit dimpreună cu cei din cetate.

Fii ca samarineanca, fiule de azi. Fii ca samarinenii. Astăzi serbez în tine sărbătoare pentru femeia samarineancă și pentru cetatea Samariei. Foc din foc să se aprindă pe pământ, căci foc am venit să arunc pe pământ, și voiesc să se aprindă, dar pe tine te am ca pe un amnar în mâna Mea, poporul Meu de azi.

Când o casă ia foc pe pământ, focul se vede și adună pe mulți. O, Israele, casa Mea de azi, Israele român, copilul Meu cel mezin, Israele, mezinul Meu, voiesc, tată, să fii focul Meu aruncat de mâna Mea peste pământ, și să se adune la căldura Mea și a ta toți cei înfrigurați și goi, toți cei fără lumină să vină să ia căldură și lumină și casă.

Fiilor din Israel, steluțele Mele cu care luminez în noaptea cea de pe pământ! Voiesc să fac cer pe pământ, iar voi să luminați ca stelele cerului pe pământ, fiilor.

O, Verginico, am venit cu hrană și cu foc, ca să-l hrănesc și să-l încălzesc pe Israel, căci inima Mea îmi arde ca focul pentru poporul Meu de azi, pentru tine, Israele, poporul Meu de azi, samarineanul Meu de azi, poporul Meu iubit în-

tru care Eu binevoiesc și Mă preaslăvesc, poporul Meu, mângâierea Mea în durerea Mea, doctoria Mea în durerea Mea. Amin, amin, amin.

12/25 mai 1997

Duminica a șasea după Paști, a orbului

Nu poți sluji și lui Dumnezeu și diavolului. Necredința în Dumnezeu este sfârșitul lumii. Cel ce Îl iubește pe Dumnezeu nu caută să fie iubit. Omul fără viață din Hristos este antichrist.

Amin, amin zic vouă, fiilor: *«cel ce crede în Mine nu va muri niciodată, și va avea viață veșnică»*, iar cel ce are semeție de sine nu poate înțelege Scriptura aceasta a Mea, nu poate crede adevărul acestei Scripturi. Amin.

Vin la tine cu Scripturile Mele, poporul Meu de azi, că Eu azi nu mai am alt popor în afară de tine, și pe tine voiesc să te am numai al Meu, fiule al cuvântului Meu. Nimeni pe pământ nu crede că nu poate fi și cu Dumnezeu și cu diavolul, căci cine slujește numai un pic diavolului, acela nu mai poate fi bun pentru Dumnezeu, pentru că Eu nu pot așa cu omul. Eu sunt un Dumnezeu gelos, și îl voiesc numai pentru Mine pe om, și altfel nu-l voiesc pe om.

Amin, amin zic ție, poporul Meu: cel ce crede în Mine are viață veșnică și nu moare, iar cel ce moare nu crede în Mine. Cel ce crede în Mine înviază și este viu și crede, iar cel ce nu mai crede nu mai este viu. I-am spus omului cel dintâi, i-am spus lui Adam: *«Dacă nu vei asculta, dacă vei lua ce ți-am spus să nu iei, vei muri în ziua aceea»*, pentru că cel ce nu crede ce-i spun Eu, acela nu mai este viu, și nimeni nu înțelege ce înseamnă sfârșitul lumii, nimeni, poporul Meu. Cel ce nu crede în Mine, acela nu este viu. Cuvântul acesta cu care vin Eu pe pământ de patruzeci de ani, ba chiar de patruzeci și cinci de ani, așa cum scrie în Scripturi și în proroci, acest cuvânt este judecata necredinței, căci oamenii nu știu ce înseamnă sfârșitul lumii, iar necredința se întinde peste oameni până la toate marginile, dar și cuvântul Meu se duce ca săgeata care se oprește deodată la locul unde cade ea, și sfârșitul lumii înseamnă necredința în Dumnezeu.

O, iubitul Meu Israel, omul a dat la o parte cuvântul Meu; mereu l-a dat la o parte, nu numai acum, tată. Este scris pentru om: *«Omule, să nu iei numele Domnului în deșert»*, că nu va ierta Domnul pe unul ca acela. Dar omul este orb, căci omul orb vede numai pe cele lucrute de el. Omul orb este cel ce ia numele lui Dumnezeu în deșert, și își dă numele lui peste toate câte el le face. Dar iată, taină vă spun vouă, fiilor, că după ce a căzut binele din om, omul a înlocuit binele din el cu semeția de sine, cu răul, fiilor. Și cum vine aceasta? Deschideți-vă urechea înțelepciunii Mele în voi și ascultați. Când Dumnezeu a făcut cerul și pământul, lumina, și ziua, și noaptea, și tăria cerului, și hotar apelor, și uscatul pe care l-a numit pământ, și iarba verde cu sămânță în ea, și pomii cei cu rod după neamul lor, și soarele, și luna spre luminarea zilei și a nopții și spre semnele anotimpurilor, și stelele ca să lumineze pe pământ, și toate vietățile de pe pământ și din ape, și păsările ca să zboare pe pământ și pe întinsul cerului, și peștii, și dobitoacele toate, și târătoarele, și tot ce a făcut Dumnezeu la început, a văzut Dumnezeu că este bine tot ce a făcut, și apoi l-a făcut Dumnezeu pe om ca să aibă stăpânire peste pământ, peste pești, peste păsări, peste dobitoace și peste toate jivinele care se târăsc pe pământ. L-a făcut Dumnezeu pe om, bărbat și femeie, și a privit Dumnezeu la toate câte făcuse și

erau bune foarte, iar omul nu cunoștea decât binele pe care îl făcuse Dumnezeu, și i-a spus Dumnezeu omului ce este bine, i-a spus să se ferească de rău. A zidit Dumnezeu grădina Edenului pentru om, și l-a luat pe Adam și l-a pus în grădină ca s-o lucreze și s-o păzească, și i-a poruncit lui Adam, zicând: *«Din toți pomii grădinii vei mânca, dar din pomul cunoștinței binelui și a răului să nu mănânci, fiindcă în ziua când vei mânca din el, vei muri»*. Și apoi a făcut Domnul ajutor omului pe potriva omului, căci Adam pusese nume la toate vietuitoarele pe câte le făcuse Domnul, și Domnul Se uita la Adam să vadă cum le va numi pe fiecare, căci de la început a lăsat Dumnezeu voia liberă peste om. Și nu a aflat Adam ajutor pe potriva lui din toate vietuitoarele la care le pusese el nume, și atunci Dumnezeu a pus somn peste Adam și l-a adormit și a luat din el pe femeie și-a adus-o la el ca să-i pună nume. Și atunci a zis Adam: *«Aceasta se va chema femeie, căci din bărbat a fost luată, și pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi cu femeia sa și vor fi amândoi un trup»*. Așa a grăit Adam după ce Dumnezeu a făcut-o pe femeie din una din coastele lui Adam. Și iată, Adam avea de tată și de mamă pe Dumnezeu, și a spus: *«Va lăsa omul pe tatăl și pe mama sa și se va alipi cu femeia sa și vor fi amândoi un trup»*.

Fiilor, fiilor, Adam și-a luat voia liberă încă de la început, după ce Dumnezeu l-a făcut. Atunci nu era decât binele și omul pe care l-a făcut Dumnezeu ca să stăpânească peste toate câte erau făcute. Omul a născut din el răul, a născut din el nesupunerea și neascultarea, și omul nu s-a supus lui Dumnezeu, și apoi s-a pierdut din Dumnezeu. Și după ce a căzut binele din om, omul a înlocuit binele din el cu semeția de sine încă de la început, poporul Meu. O, Israele, încă de la început s-a despărțit omul de Dumnezeu și s-a alipit cu femeia sa și au fost amândoi un trup. Tot omul se iubește pe sine și pe femeia sa, și femeia se iubește pe sine și pe bărbatul ei, și nimeni nu mai iubește pe Dumnezeu, căci omul a zis încă de la început că va lăsa pe Dumnezeu și se va alipi bărbat și femeie și vor fi un trup. N-a crezut omul în Mine ca să asculte ce i-am spus și să nu facă ceea ce i-am poruncit să nu facă. Aceasta a fost singura poruncă pe care am pus-o peste om: să nu mănânce bine și rău, că nu poate omul să slujească și lui Dumnezeu și diavolului. Iar când am venit cu poruncile peste oamenii căzuți, cea dintâi între porunci așa a fost: *«Să iubești, omule, pe Dumnezeu din toată inima, și cugetul, și virtutea, și sufletul tău»*, căci cine nu iubește pe Dumnezeu, nu are iubire din Dumnezeu, nu are iubire. Unul ca acela are iubire de sine, are semeție de sine, are iubire fără Dumnezeu, așa cum a avut și omul cel de la început. O, fiilor, cel ce iubește nu are nevoie de iubire, că acela are iubire și nu-i mai trebuie, iar cel ce nu iubește, acela caută iubire, acela are nevoie de iubire și caută să fie iubit, caută în cele văzute, caută la om iubire. Cel ce iubește Îl are pe Dumnezeu, iar cel ce nu iubește, caută iubire, caută să fie iubit.

Ce bine era dacă omul iubea pe Dumnezeu, dacă omul iubea binele! Nimic nu e mai bine ca ascultarea de Dumnezeu, și nimic nu e mai rău ca neascultarea, căci ea este semeție de sine, este trufie în om. Dar astăzi trufia a luat fața cinstei în om, și omul este plin de sine, și își zice: „este bine“. Zice și el cum a zis Dumnezeu, zice că este bine tot ce face el, căci omul s-a ridicat peste Dumnezeu, și face păcatul luării în deșert a lui Dumnezeu.

O, Israele, tu, fiule, să nu iei numele lui Dumnezeu în deșert, căci necredința asta înseamnă. Să nu iei cuvântul lui Dumnezeu în deșert, că necredința înseamnă sfârșitul lumii,

fiule. Tu să nu faci ca omul cel de la început. Tu să faci ca Mine, fiule, căci Eu am ascultat pe Tatăl Meu mereu, dar omul cel de la început n-a ascultat pe Tatăl său și n-a voit să aibă tată și mamă, și a voit să aibă femeie; și n-a voit să fie un trup cu tatăl și cu mama lui, și a voit să fie un trup cu femeia. O, cum să nu se despartă omul de tatăl și de mama lui ca să-și ia femeie dacă omul s-a despărțit și de Dumnezeu pentru femeie!

Omul în rai nu cunoștea frica, dar când a făcut neascultare de porunca lui Dumnezeu, atunci s-a născut frica în el și s-a ascuns de Dumnezeu. Scris este că *«Frica stă alături cu pedeapsa»* și omul se ascunde de Dumnezeu, că este gol, fiindcă omul a iubit pe femeie și s-a alipit un trup cu ea și s-a dezlipit de Dumnezeu, iar femeia l-a făcut să moară. Nu știe omul că numai iubirea de Dumnezeu este bună. Nu mai știe omul cum să se întoarcă la viață și să fie viu.

O, poporul Meu, vin la tine cuvânt din Tatăl, ca să audă omul cuvântul Meu și să se întoarcă la viață fără de moarte. Mă ajut cu tine, fiule Israele, că oamenii care-și zic că sunt slujitorii Mei pe pământ, sunt un trup cu femeia și nu voiesc să fie un trup cu Mine ca să Mă ajut cu ei să răscumpăr pe omul căzut din cer. Tu să fii mâna Mea întinsă după om, tu să fii unealta Mea în mâna Mea, poporul Meu, că iată, Adam n-a făcut bine dacă a zis el, și de bine ce a zis, s-a ascuns în sine, s-a ascuns de Mine, căci s-a temut după ce a văzut ce a făcut.

O, fericit este omul care se leapădă de sine, că acela află pacea Mea, care vine spre el. Cel ce se leapădă de sine, acela poate iubi pe aproapele său care are ca și el lepădare de sine, care are pe Dumnezeu în sine. Cel ce se leapădă de sine, acela iubește pe Dumnezeu și pe aproapele său, că nu e bine să fie omul singur. Omul singur își are voia sa și ascultă de ea, dar cel ce stă împreună cu cei ce sunt ai lui Hristos, acela caută să fie apropiatului său pe plac la ce este bine. Numai lângă aproapele tău poți să-ți frângi voia, numai atunci poți iubi sfatul lui Dumnezeu și nu sfatul tău, căci cine se sfătuiește cu sinele său, acela este om semeț și se numește anti-christ pentru sine. Antichrist este omul care nu-L lasă pe Hristos să trăiască în el, să domnească în el ca un Dumnezeu din cer. Antichrist este cel ce-și zice creștin ca să înșele pe Hristos, așa cum este azi în bisericile din lume, căci creștinii din lume merg la biserică și trăiesc viață lumească pe pământ. O, poți să trăiești în desfrâu, și să fii și creștin? O, veacul acesta e mare înșelare, fiilor, căci cei ce se numesc biserică a lui Iisus Hristos sunt cei ce înșeală toată lumea, și din pricina lor vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării. Fiii neascultării nu mai au păstori, nu mai au mijlocitori fără de păcat între ei, iar cel ce păcătuiește nu poate ajuta pe nimeni. Oare, de ce tâlharul a intrat în rai? A intrat pentru că era fără de păcat, pentru că după ce s-a născut din nou, n-a mai păcătuit, și a stat pe cruce până ce a ajuns în rai prin cruce, prin punte, fiilor. El după ce s-a născut din Hristos, a lucrat viață fără moarte, viață fără de păcat. El n-a mai putut păcătui, că era pe cruce, și crucea te face să nu mai poți păcătui. Cine iubește crucea, acela nu păcătuiește, că are crucea pe el, semnul Fiului Omului îl are pe el ca pecete.

O, cel fără învățătură nu stă cu Dumnezeu, fiilor. De aceea vă dau de lucru la viața fără de moarte, la viața veșnică. Dau inimii și minții voastre de lucru, tată. Le dau celor din grădina ce să vă dea de lucru, că ei n-au dacă nu le dau Eu să vă dea. Ferice de cel ce nu se bizuie pe sine, că acela așteaptă de la Dumnezeu. Nu este bine să fie omul singur, că acela ascultă de sine și își are voia sa. Și este bine ca omul să fie cu

Hristos și cu copiii lui Hristos, care lucrează viață fără de moarte înaintea Domnului. Ferice de cel ce nu se bizuie pe sine la ce este bine, căci cel ce se bizuie pe sine, acela are mărire de sine. De aceea, vouă vă dau Eu, ca să aveți din Mine, că omul nu știe cum îi dau Eu. El zice că-i dau Eu ceea ce vede el că e bine pentru el. Nu zice că-și face el, ci zice că-i dau Eu, dar își ia el.

Stau cu voi în sfatul vostru despre Mine și despre voi și vin să vă descurc înțelesul cel ceresc, fiilor, dar fiți înțelepți. Să nu zică vreunul dintre voi cum zic cei ce au plecat din brațul cuvântului Meu și Mă fac pe Mine neputincios și neștiutor și zic că Eu grăiesc ce ați grăit voi. O când Eu grăiesc despre cele ce ați grăit voi, asta înseamnă că Eu sunt cu voi în sfat și iau aminte, ca apoi să vă deslușesc din Mine, și înseamnă că acolo unde sunteți voi, sunt și Eu. O, să nu fiți cum sunt cei ce zic: „*Domnul nu aude, nu vede, nu știe*“. Ei zic că sunt plini de zile bune, și zic: „*Știe aceasta Dumnezeu? Are cunoștință Cel Preaînalt de acestea?*“.

O, fericit este omul pe care-l va certa Dumnezeu și din legea Lui îl va învăța pe el. Amin, amin zic vouă: cel ce crede în Mine nu va muri niciodată și va avea viață veșnică. Cel ce moare, cel ce nu are viață veșnică, acela nu crede în Mine, și crede în sine și face ca sine, așa cum a făcut Adam. Dar Eu voiesc să fac minune mare cu tine, poporul Meu. Voiesc să fac naștere din nou a lumii, tată. Voiesc să împlinesc cu tine și prin tine această Scriptură a înnoirii lumii, și de aceea lucrez în tine dar de credință și de iubire de Dumnezeu, și de ascultare și de sfințenie, poporul Meu, că numai pe tine te mai am viu între oameni. Cel ce crede în Mine, acela este viu și crede. Cel mort, este cel ce nu crede în Mine, și iată, nimeni nu crede ca tine în cuvântul Meu cel de ieri și de azi. Tu ești așteptat de cei vii din cer și de cei morți de pe pământ. Tu ești unealta Mea cu care-Mi împlinesc Scripturile venirii Mele cea de a doua ca să fac cer nou și pământ nou și pace și dreptate pe ele, iar cei necredincioși te vor vedea pe tine unealtă în mâna Mea.

Mergi, Ierusalime, în mijlocul mulțimilor și suflă peste ele în numele Meu, iar pe drumul Meu cu tine să te slujească vreme dulce, vreme cu soare și cu căldură și cu răcoare și cu bucurie și cu mântuire peste oameni, fiule Ierusalime. Mergi, tată, și dă cuvântul Meu oamenilor! Cuvântul Meu de facere nouă, de naștere nouă peste oameni pune-l peste oameni, că te-am făcut semănător din Mine, și tu ești fiul Meu, Israele român, iar Eu sunt Tatăl tău Cel din cer. Amin.

Fericit este cel ce intră sub această viță sub care stai tu, căci Eu sunt vița, și tu ești mlădița Mea, Ierusalime nou, și nimeni nu înțelege ce înseamnă Ierusalim nou. Toată lumea te numește pe tine Noul Ierusalim și nu știe cum de te numești tu așa cum te numește el, dar te numește. Fericit este cel ce va intra sub această viță și sub mlădița ei ca să crească mlădiță din mlădiță, fii din fii, așa cum Dumnezeu a voit să se înmulțească omul Său, omul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

19 mai/1 iunie 1997

Praznicul Înălțării Domnului

Împărăția lui Dumnezeu nu mai este în oameni. Ziua de odihnă a Domnului.

E cerul sfânt în sărbătoare. Amin. E sărbătoarea Mea cu tine pe pământ, Ierusalime, și vin cu cerul sfânt la tine ca să te serbez pe tine lângă Mine, poporul Meu, căci Tatăl M-a înălțat ca să fiu lângă El, iar tu Mă cobori

de lângă Tatăl, și Îl cobori și pe Tatăl cu Mine la tine, căci Tatăl este în Mine, și Eu în Tatăl sunt, precum am fost la început când am făcut cerul și pământul, văzutele și nevăzutele, poporul Meu.

Eu după ce am înviat cu trupul M-am arătat ucenicilor Mei și M-am dovedit viu prin multe semne și minuni, și le-am vorbit lor despre împărăția lui Dumnezeu pe pământ, și ei Mă întrebau: «Doamne, când vei așeza la loc împărăția lui Israel?». Eu le vorbeam despre împărăția lui Dumnezeu, și ei Mă întrebau despre împărăția lui Israel, dar nu le-am răspuns, ci le-am spus că va veni Duhul Sfânt peste ei și îi va învăța, și va fi să ducă cu ei cuvintele Duhului Sfânt până la toate marginile. Le-am spus să ducă vestea împărăției lui Dumnezeu peste pământ, că de două mii de ani voiesc Eu să lucrez de lângă Tatăl împărăție a cerurilor pe pământ. De două veacuri lucrez, poporul Meu, și nimeni nu M-a putut ajuta să așez împărăția cerurilor pe pământ. Israel așteaptă să așez împărăția lui pe pământ, dar Eu și cu Tatăl așteptăm împărăția lui Dumnezeu pe pământ, împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

E pacea Mea în sărbătoare cu tine, Ierusalime. E împărăția Mea cu tine și în tine, Israele copilule, căci tu ești Israel cel mititel, în care-Mi am Eu împărăția. În Israel cel de la început n-am putut cu împărăția Mea, că el o avea pe a lui chiar dacă zicea că el este poporul Meu. El era poporul Meu pentru că am zis Eu, nu pentru că a zis el, dar el n-a lucrat în el și peste el împărăția lui Dumnezeu. Venea cuvântul Meu la el, și el nu-l înțelegea, căci cine nu împlinește cuvântul lui Dumnezeu, acela nu înțelege ce înseamnă împărăția lui Dumnezeu. De aceea am învățat Eu pe ucenici cum să se roage, și le-am spus să se roage Tatălui zicând: „*Tată din cer, numele Tău cel sfânt să se sfințească în noi, ca să fim ai Tăi. Împărăția Ta să fie vie în noi, ca și în Tine, ca și în cer, Tată*”.

O, Israele copilule, împărăția lui Dumnezeu este moartă în oamenii de pe pământ, nu este vie, și Eu am spus apostolilor Mei: «*Mergeți peste tot și spuneți că s-a apropiat împărăția cerurilor pe pământ*». Împărăția cerurilor eram Eu, venit din cer Împărat pe pământ, dar Israel, poporul cel căruia i-am dat făgăduințele cele cerești, n-a înțeles cum vine împărăția cerurilor pe pământ, așa cum nici azi nu înțelege; ba încă și azi zice că Mă așteaptă, dar acum vin cuvânt și rostesc, ca apoi să împlinesc, căci așa am lucrat mereu, mereu, poporul Meu. Am venit ca să fiu pe pământ și să așez pe Dumnezeu în om, și să fie împărăție vie în om, și omul nu știe să fie viu, nu știe, și nici nu vrea să înțeleagă și să știe, dar sunt și mulți care știu și nu vor să fie Dumnezeu viu în ei. De aceea am făcut din tine un trimis al Meu, poporul Meu, și merg cu tine cuvânt în mijlocul oamenilor și te ajut să poți da oamenilor cuvântul Meu, și grăiesc din cer pe înțelesul omului de pe pământ, și aștept să vină omul la Mine așa cum ai venit tu ca să-Mi fii ucenic al venirii Mele cea de a doua pe pământ. N-am avut până acum popor ca să-Mi pregătească venirea, dar acum te am pe tine, Ierusalime, popor iubit de Dumnezeu. Cel iubit de Dumnezeu este cel curat, și de aceea te-am așezat să fii curat, fiule Ierusalime, și să Mă așezi în tine cu împărăția Mea, că nu mai e nimeni pe pământ ca să poată învăța pe om împărăția Mea în om. În zadar se zice în biserici rugăciunea „*Tatăl nostru*”, că dacă nu s-ar zice în zadar, s-ar vedea împărăția Mea pe pământ ca și în cer.

Sunt oameni pe pământ, aud grai de pe pământ care spune așa: „*Eu am pe Dumnezeu în inimă și cred și Îl iubesc pe El*”. O, omule care te-ai învățat să vorbești că Mă ai în inimă! De ce nu Mă ai și în trup, dacă în inimă Mă ai? Dar ce

este inima ta, și ce este trupul tău? Oare, crezi că inima poate să fie locașul lui Dumnezeu, iar trupul care ține inima în el să nu fie locaș al Domnului? Dar cui spui tu așa, și pe cine vrei să-l faci să creadă ce spui tu?

O, omule, o, omule, o, omule, numai dureri Îmi faci, numai neadevăr este pe inima și pe limba și pe trupul tău, căci inima este glasul minții tale care se face faptă în trupul tău. O, dacă ai crede cu inima în Mine, s-ar coborî văzut în trupul tău fapta credinței tale, căci Pavel apostolul Meu așa a spus în Duhul Meu: «*Arată-mi credința în faptele tale, omule!*».

Omul nu înțelege ce înseamnă împărăția lui Dumnezeu. Omul cinstește zilele și sărbătorile și obiceiurile și credința în Dumnezeu, dar pe Dumnezeu nu-L cinstește, căci ca să Mă cinstești pe Mine, trebuie să-Mi faci casă în tine, să-Mi faci împărăție în tine, omule, dar ție nu-ți place să ai împărat pe Dumnezeu. Ție îți place voia liberă, căci așa a voit omul încă de când l-am făcut Eu pe om. Așa a făcut și Adam. El era în rai, căci l-am făcut și l-am pus să lucreze și să păzească raiul, l-am pus să lucreze rai în rai, și să păzească raiul ca să fie rai; l-am pus să lucreze împărăția lui Dumnezeu și s-o păzească să fie și să nu se strice, și el a făcut voia lui, n-a făcut voia lui Dumnezeu. I-am făcut ajutor, ca să aibă Adam ajutor, și pe acel ajutor el l-a numit femeie și a spus: «*Iată os din oasele mele și carne din carnea mea*». Dar Adam a grăit din duhul cărnii, nu din Duhul lui Dumnezeu; a grăit și a spus că omul va lăsa pe Dumnezeu și se va alipi cu femeia sa, și s-a împlinit ce a zis. Adam avea de tată și de mamă pe Dumnezeu, și a lăsat pe Dumnezeu, și s-a alipit cu femeia ca să fie un trup cu ea. Dar ei erau un singur trup, că Eu am făcut două trupuri dintr-unul. L-am făcut întâi pe Adam, și din el am luat și am făcut-o și pe Eva. Eu am făcut din unul, doi, iar omul a făcut apoi din doi, unul, căci omul este neputincios și nu poate să facă ce face Dumnezeu.

Omul a putut strica pe om, dar de făcut nu l-a putut face, și de aceea M-am înălțat la Tatăl după învierea Mea dintre morți. Am înviat și M-am înălțat lângă Tatăl ca să vin apoi Dumnezeu din Tatăl, Dumnezeu și Om, ca să fac dintr-un om, doi, așa cum am făcut la început, așa cum a făcut Tatăl Meu din Mine, Dumnezeu și Om, luat din om.

Am venit a doua oară din Tatăl. Omule, am venit la tine precum scrie în Scripturi că voi veni. Mă fac cuvânt peste tine ca să lucrez prin cuvânt, că și la început am lucrat prin cuvânt. La început am făcut om din cuvânt și din pământ și din apă și din Duh, și acum voiesc să-l fac din cuvânt și din trup omenesc, din trup născut din om. Voiesc din om să fac om îndumnezeit. Voiesc să fac rai din om. Voiesc să fac zi de odihnă din om, ca să Mă odihnesc în om. Ziua Mea de odihnă la început, a fost în om. Numai o zi M-am odihnit, și de atunci nu M-am mai odihnit, căci omul a căzut din rai, și am rămas singur. Sunt singur de șapte mii de ani, căci omul e căzut din rai, și voiesc să fac din pământ, rai, iar din om, împărăție a lui Dumnezeu pe pământ. Voiesc să fiu cu omul. Voiesc în om să fiu. Omul cel pierdut, voiesc să-l găsesc pe cel pierdut din rai. E raiul plin de veșnicie, și raiul e în Mine, iar Eu sunt în Tatăl. M-am dus ca să pregătesc loc, ca acolo unde sunt Eu, să fie și ai Mei, căci Eu sunt în Tatăl, și voiesc să-i trag pe toți la Tatăl. De aceea vin cuvânt pe pământ, și oamenii bisericii Mă alungă din bisericile lor și nu Mă lasă să-l atrag pe om la viața cea veșnică, nu Mă lasă să vin cu împărăția cerurilor pe pământ, nu Mă lasă. Eu am pe poporul cuvântului Meu și umblu cu el peste fața pământului ca să-l iau pe om în binele Meu, și omul bisericii de azi nu Mă lasă cu binele Meu peste om, nu Mă lasă cu împărăția Mea peste biserică, nu Mă lasă.

Eu sunt Cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și vin pe pământ așa precum M-am și suit la cer. Vin pe nori de slavă, și omul nu Mă vede. Cel ce crede în Mine, acela este care Mă vede, iar cel ce nu crede, nu are ce să vadă. O, oare, Eu sunt Dumnezeu numai de aproape? Și de departe nu mai sunt? Numai în cele văzute crede omul? În cele nevăzute nu crede? O, nu crede. Nu crede omul în Dumnezeul Cel văzut de cei credincioși lui Dumnezeu, iar împărăția omului a acoperit tot pământul. Pământul a fost făcut de Dumnezeu, și omul s-a făcut fur, și se judecă om cu om și se bate pentru pământ. Dar Eu sunt Cel ce am făcut cerul și pământul, prin cuvânt le-am făcut, și prin cuvânt le voi avea iar, căci «*al Domnului este pământul și tot ce e pe el*», după cum scrie în Scripturi. Amin. Curând, curând vin cu ziua cea mare când voi rosti cuvânt, și voi spune: «*Al Meu este pământul*». Amin, amin, amin.

Ucenicii Mei M-au întrebat în ziua când M-am înălțat: «*Doamne, oare, acum a venit vremea să așezi la loc împărăția lui Israel?*». Dar M-am înălțat la cer și nu le-am răspuns la întrebarea lor, și le-am dat făgăduința venirii Duhului Sfânt la ei, ca să-L aibă și să învețe din Duhul Sfânt pe oameni despre împărăția cerurilor, nu despre împărăția lui Israel care s-a semețit că are împărăție pe pământ și peste pământ. În Israel trebuia să fie împărăția lui Dumnezeu, dar voia omului, voia lui Israel a fost fără Dumnezeu. Iată cuvântul Meu pe care trebuia să-l răspund atunci și nu l-am răspuns: Acum este vremea să așez la loc împărăția Mea, care a fost răsturnată de om acum șapte mii de ani. Acum este vremea să vin. Amin. Vin cuvânt pe pământ ca să pregătesc venirea Mea cu trupul Meu cel înviat și cu zeci de mii de sfinți și de îngeri și cu nori de slavă peste pământ. Amin. Vin la tine, Ierusalime al cuvântului Meu, că tu Mă primești și Mă aduci din Tatăl ca să fiu cu tine, și Îmi dai odihnă în tine, și ești ziua Mea de odihnă pe pământ, că Eu așa am zis: «*Omule, adu-ți aminte de ziua Domnului și o sfințește pe ea*».

O, Ierusalime, voi veni cuvânt peste tine și voi grăi ție despre taina zilei Mele de odihnă, de care omul nu-și mai aduce aminte. Omul nu știe ce înseamnă ziua Domnului, așa cum nici Israel n-a știut și n-a înțeles de când i-am spus și până azi.

O, Ierusalime, e zi de înălțare. E sărbătoare, poporul Meu. Mergem în mijlocul mulțimilor, tată. Toate stihile să-i slujească cuvântului lui Dumnezeu. Să-ți fie bine poporul Meu. Să fie cu tine soarele și seninul și vremea dulce. Să fie cu tine toate câte sunt, și să Mă vestești înălțat la Tatăl și iarăși venit, precum am făgăduit că vin, și iată, vin cuvânt pe pământ. Amin, amin, amin. Vin curând văzut pe pământ, și slava cuvântului Meu merge înaintea Mea.

Eu sunt Cel ce M-am înălțat la Tatăl acum două mii de ani, ca să pot veni iar din Tatăl și cu Tatăl și cu Duhul Sfânt. Eu sunt Cuvântul Care vine cu norii slavei, cu nori de heruvimi și serafimi. Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

23 mai/5 iunie 1997

Duminica sfinților părinți de la soborul din Niceea

Domnul nu locuiește cu cei necredincioși. Încălcarea zilei Domnului: ziua Învierii Lui. Adventiștii: popor rătăcit de Domnul, de cruce și de sfinți. Ziua întâi este ziua Domnului, ziua luminii. Omul sfânt este ziua odihnei Domnului.

E cerul cu tine, popor cu nume de Ierusalim. E Domnul cu tine cuvânt pe pământ. Voiesc să fac

cu tine și peste tine toate câte vor fi să rămână veșnic. Voiesc, poporul Meu, să fii veșnic. Amin, amin, amin.

Vin la poporul Meu pe firul cărții tale, Verginico. Grăiesc cu tine și cu poporul Tatălui și al Meu și al tău și al cerului tot. Grăiesc cu poporul și cu tine. Grăiesc cu omul de pe pământ. Grăiește cuvântul Meu din cer peste pământ, că e Domnul cuvânt peste pământ. Amin.

La început am făcut mai întâi lumina, și apoi pe toate câte le-am făcut, în lumină le-am făcut, la lumină le-am făcut, căci la întuneric Eu nu puteam să fac nimic, pentru că Eu sunt Domnul zilei, și am împărțit pe toate câte le-am făcut, le-am împărțit în șapte zile, căci în ziua a șaptea am făcut odihna Mea. Fiecare facere din cele șapte zile a fost alcătuită într-o zi. În fiecare zi din cele șapte zile zideam prin cuvânt facerea fiecărei zile, iar în ziua a șaptea M-am uitat peste toate câte le-am zidit și le-am întocmit cu cuvântul, și am zis: «*Toate sunt bune foarte*», iar în ziua a șaptea am făcut odihna Mea.

O, Verginico, grăiesc cu tine așa cum grăiam și când erai cu trupul pe pământ între oameni. Grăiam cu tine așa cum grăiam cu Moise la început și îi dictam Scripturile facerii, Verginico. Voiesc să înțeleagă omul de pe pământ cuvântul Scripturilor Mele, că Eu am dictat omului lui Dumnezeu de pe pământ, și omul lui Dumnezeu a întocmit pe pământ cuvântul lui Dumnezeu, dar omul veacului acesta este necredincios lucrării Mele prin omul lui Dumnezeu între oameni. Omul veacului acesta crede în cele lucrute de el și grăite de el. În cele lucrute și grăite de Mine nu crede pentru că nu vede și nu aude pe cele făcute și grăite de Mine. Eu lui Moise așa i-am spus: «*Eu sunt Cel ce sunt. Eu voi deschide gura ta și te voi învăța ce să grăiești*». Cu tine, Verginico, tot așa am lucrat. Cu fiii Mei cei de azi, care Mă aduc pe Mine pe pământ cuvânt din Tatăl, lucrez și mai minunat. De ce lucrez mai minunat? Pentru că Eu M-am dus la Tatăl, pentru că tu tot așa, te-ai dus de la ei la Mine și la Tatăl, și ei mai minunat lucrează. Eu lucrez minunile lui Tatăl în fața ucenicilor Mei, și le spuneam că ei mai mari minuni vor lucra când Eu Mă voi duce la Tatăl și voi fi cu ei din Tatăl și cu Tatăl.

O, nu știe omul ce este ziua Mea de odihnă. Dacă Eu nu Mă pot odihni în om, omul nu știe să înțeleagă pe cele de la Domnul. Eu am lucrat șase zile pe cele ale facerii, și pe toate le-am făcut bine, și privind peste ele M-am odihnit cu mulțumire în ziua a șaptea. Zilele Mele sunt ale Mele, și ziua Mea de odihnă este a Mea. Zilele omului sunt ale omului, și ziua lui de odihnă este a lui. Omul lucrează șase zile pe cele ale lui, pe cele pentru el, iar în ziua a șaptea se odihnește de cele ale lui, zicând că în ziua a șaptea Mă cinstește pe Mine. Eu în ziua a șaptea M-am bucurat de toate cele bune pe care le-am făcut pentru om în șase zile, dar omul, până în ziua a șaptea poate să facă ce am făcut Eu timp de șase zile? Omul lucrează pentru el șase zile, nu pentru Mine, iar a șaptea zi zice că Mi-o dă Mie și că o sfințește. Nici poporul Israel n-a înțeles zilele Mele și cinstirea lor, și cinstirea zilei a șaptea, că el făcea numai rău pe calea lui. Eu îi ziceam lui Moise: «*Du-te și du poporul în Canaan, dar Eu nu voi merge în mijlocul poporului, ca să nu pierd pe cale poporul, pentru că este popor îndărătnic. De voi merge în mijlocul lui, îl voi pierde într-o clipă*»; și Domnul venea la cortul întâlnirii, afară din tabăra corturilor lui Israel, și acolo grăia lui Moise față către față așa cum grăiește cineva cu prietenul său, și Moise scria toate cuvintele Domnului, pentru că Domnul așa îi spunea: «*Scrie acestea în carte spre pomenire*».

Nu înțelegea Israel ce este odihna Domnului, că era po-

por îndărătnic, și Domnul nu Se putea odihni în el. Dar cu Moise a făcut Dumnezeu odihna Sa, și îl învăța ce să grăiască peste Israel și deschidea gura lui Moise. Când s-a suit Moise a doua oară pe Muntele Sinai ca să-i dea Domnul rânduiești peste Israel și să le împlinească Israel ca să Se odihnească Domnul în Israel de lucrarea Sa peste el, când a ajuns Moise pe munte, s-a coborât norul slavei Domnului, acoperind muntele timp de șase zile, iar în ziua a șaptea a strigat Domnul pe Moise din mijlocul norului, și a stat Moise în mijlocul norului patruzeci de zile și patruzeci de nopți, și i-a dat Domnul rânduiești peste Israel. Ziua a șaptea s-a lungit până la patruzeci de zile, și S-a odihnit Domnul peste Moise patruzeci de zile și patruzeci de nopți, și omul nu știe ce înseamnă ziua de odihnă a Domnului. Eu Mă odihneam peste Moise cu cele bune ale Mele pe care voiam să le fac și să le pun peste Israel, și Mă uitam peste ele și erau toate bune foarte, dar când venea Moise cu ele la Israel ca să le pună peste el și să Mă pot Eu odihni de cele ale Mele peste el, Israel rămânea popor îndărătnic, și Eu nu Mă puteam odihni peste el. Nu M-a primit Israel să Mă odihnesc peste el, și îi zicea lui Moise: «*Du-te tu și grăiește cu Domnul, și tu să ne spui ce grăiește Domnul peste noi*». Eu așa am zis: «*Israele, adu-ți aminte de ziua Domnului și o sfințește pe ea*», că Eu am lucrat șase zile pentru tine ca să-ți fac fericirea, și în ziua a șaptea M-am odihnit. Eu am lucrat cerul și pământul și pe toate câte le-am făcut pentru om, și apoi M-am odihnit, și am sfințit ziua a șaptea și am binecuvântat-o așa cum binecuvintează omul o biserică și o sfințește după ce o face.

Omul ar trebui să facă din el biserică timp de șase zile, iar în a șaptea zi să o sfințească și să o binecuvinteze, așa cum am lucrat Eu. Biserică înseamnă cerul și pământul lui Dumnezeu între oameni, cuvântul și trupul Domnului, facerea omului nou. Eu am făcut cerul și pământul timp de șase zile, dar omul ce face timp de șase zile? Am zis între porunci: «*Omule, adu-ți aminte de ziua Domnului și o sfințește pe ea*». Dar am mai zis și așa în porunci: «*Omule, să nu ucizi, să nu fii desfrânat, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, să nu fii lacom*». O, cine le calcă pe acestea, calcă și ziua Domnului prin acestea.

Aud cuvintele celor ce se bat cu pumnul în piept că cinstesc ziua a șaptea, îi aud când spun că dacă o poruncă este călcată te faci vinovat de toate poruncile și pe toate le calci printr-una călcată. O, dacă tu care zici așa cum că te temi să nu calci porunca aceasta a zilei Domnului ca să nu te faci vinovat față de toate celelalte porunci, oare, de ce nu te temi și de călcarea celorlalte porunci care spun: «*Să nu ucizi, să nu fii desfrânat, să nu furi, să nu minți, să nu fii lacom, și să-L iubesti pe Dumnezeu nefăcând acestea și neluând în deșert cuvântul Lui și numele Lui, și cinstindu-L ca Tatăl al tău și ca mamă a ta*»? Nici un om nu se poate lăuda că împlinește poruncile Mele, iar tu cum de te poți lăuda că le împlinești? Tu, care te fălești cu poruncile Mele, de ce le calci necinstindu-le pe ele? Dar nu ți-a spus Duhul Meu Cel Sfânt prin Scripturile lui Pavel, nu ți-a spus că tu, care te fălești cu legea și cu poruncile, le calci și le necinstești și tu? Poruncile Mele se țin una de alta ca un lanț, și fiecare din ele vine din cea de dinaintea ei, și toate țin de cea dintâi, nu de cea de a patra, iar cea de a patra, pe care tu o ții ca temelie a ta, este ruptă din cea dintâi, și nu cea dintâi este ruptă din cea de a patra.

Grăiesc cu tine, Verginico, și grăiesc cu tine, poporul Meu, ca să audă cel ce trebuie să audă. Dar nu aude, precum nici Israel nu auzea rânduieștile Mele peste el; nu auzea, și căl-

ca poruncile Mele una după alta și își zicea „*poporul Domnului*“, așa cum și cei de azi care se țin de ziua a șaptea își zic „*poporul Domnului*“ și își zic „*adventiști*“. Acest nume înseamnă „*a doua oară venit*“, și la aceștia înseamnă Hristos venit a doua oară, a doua Lui venire înseamnă. Dar Cel ce n-a venit întâi cum poate veni a doua oară?

O, voi, cei ce auziți neauzind! Să știți că mai fericit va fi poporul Israel care nu L-a recunoscut pe Hristos venit atunci din Fecioară și Care va veni, zic ei, mai fericiți sunt ei decât voi care ziceți că Hristos a venit atunci, și încă a doua oară că a venit sau că vine. Eu am venit și atunci și acum, și am fost de atunci și până acum, și sunt, dar pentru voi nu sunt. Nu sunt pentru voi, nu voiesc să fiu pentru voi, cei care nu știți să-L înțelegeți pe Dumnezeu așa cum spune El să înțelegeți. Zadarnic îl înțelegeți pe Domnul cum vreți voi. Domnul trebuie înțeles cum voiește El, nu cum îi vine omului bine să-L înțeleagă. Iată, Eu deschid gura Mea împotriva voastră, și spun: când Israel păcătuia și veneau împotriva lui șerpi veninoși și omorau pe fiii lui cu mușcături de moarte, am spus lui Moise să facă un șarpe de aramă. Am voit să opresc osânda lui Israel și să nu mai moară Israel și să-l înțeleptesc pe Israel, și odată cu încercarea cea peste puterea lui pentru păcatele lui, pregăteam și scăparea din moarte, și în milostivirea Mea i-am spus lui Moise: «*Am văzut căința lui Israel, și cine va fi mușcat de șarpe și va privi la șarpele cel de aramă nu va mai muri, și va trăi*». Eu am fost Cel ce am cuvântat să se facă șarpe de aramă, șarpe care nu mușcă, și cuvântul Meu s-a făcut semn, s-a făcut șarpe care nu mușcă împotriva șarpelui care mușcă, iar mânia Mea cea prin șerpi mușcători cu venin de moarte s-a oprit în Israel, și a trăit Israel înaintea Mea. Eu am fost Cel Care am văzut cum mureau osândiții cei păcătoși pe cruce, și de mila lui Israel M-am așezat pe cruce ca să fac din ea neosândire și să fac scăpare prin ea, și cale de viață veșnică prin acest semn prin care mureau cei mulți. Voi nu înțelegeți Scripturile și pildele ei cele dinainte rostite și făptuite, căci cuvântul Meu, care se face faptă pentru ca să ajut pe om spre Mine și spre pocăință prin certare și prin iertare, cuvântul Meu nu este idol așa cum ziceți voi. Crucea nu este îmbrățișată de Mine pentru ca s-o batjocoriți voi așa cum o batjocorea Israel făcând din ea mijloc de osândă și de batjocură și de înjosire. Eu am făcut din ea semn de mântuire, așa încât cine se va uita la ea și o va îmbrățișa așa cum am îmbrățișat-o Eu, să nu mai moară, să nu mai păcătuiască, așa cum nici tâlharul n-a mai păcătuit după ce a fost așezat pe ea, și s-a dus el în rai prin cruce. Eu i-am zis tâlharului: «*Astăzi vei fi cu Mine în rai*», iar voi ziceți că nu mai este nimic de omul care moare până ce nu voi veni Eu a doua oară. Dar cine v-a spus vouă să răstălmăciți Scripturile care spun: «*Cel ce va muri, viu va fi dacă va fi cu Mine*»?

Eu am venit întâi când am venit, și prin Fecioară am venit, și voi numiți cu nume rău pe mama Mea Fecioara. O, dacă n-ați zice așa n-ați avea cum să vă faceți loc lângă Mine cu desfrânarea cea pe care o aveți și voi din firea cea omească a omului căzut. Dacă mama Mea Fecioara n-a fost ușa prin care numai Eu am intrat și am ieșit, precum scrie Scriptura, atunci de ce mai ziceți voi că Eu sunt Hristosul vostru venit atunci pentru voi? Cum pot Eu să vă mai ridic păcatele voastre ca să nu le mai faceți dacă Eu ca Fiu al lui Dumnezeu Tatăl n-am putut atunci să fac pe Fecioara mama Mea să nu păcătuiască cu trupul, dacă voi ziceți că ea a păcătuit după ce M-am născut Eu din ea? Oare, Eu, Dumnezeu, venit din Tatăl prin Fecioară, nu puteam să am o mamă care să fie numai

mama Mea? Dacă voi ziceți lui Dumnezeu „Atotputernic“, oare, nu poate totul Dumnezeu? Oare, tu, care-ți faci chipul pe hârtie sau pe pânză sau pe lemn ca să fie pentru urmașii tăi și să-și știe ei obârșia, dacă tu ai voie să ți-l faci ca să vorbească despre tine, Eu nu pot să am grai pe pământ prin cele ce se fac pentru numele Meu și se văd? Oare, șarpele de aramă la care se uita omul ca să nu mai moară a fost chip cioplit? A fost idol? O, șarpele de aramă a fost cuvântul Meu împlinit de Moise și pus în fața lui Israel ca semn, ca să asculte de semnul Meu șarpele veninos și să se tragă în culcușurile lui. Oare, pentru voi am venit într-un fel și pentru alții într-alt fel? Eu am venit prin Fecioară și prin cruce, prin Fecioară veșnic fecioară, și prin cruce veșnic semn al mântuirii omului. Eu pentru cei ce cred așa, pentru aceia am venit atunci, și cu aceia sunt, iar pentru voi Eu n-am venit atunci. Și cel ce n-a venit întâi cum poate să vină a doua oară?

O, voi cei ce auziți neuzind, Eu pentru voi n-am venit nici atunci, nici acum. Iar dacă Eu nu M-am născut prin mamă veșnic fecioară, dacă Eu n-am înviat prin cruce, prin semnul crucii, prin lemnul cel ce s-a făcut scăpare și binecuvântare peste cei credincioși, dacă Eu n-am venit așa, din mamă veșnic fecioară, dacă crucea Mea nu e iubită de voi ca semn al mântuirii, dacă chipul Meu nu vreți să-l vedeți în icoană și ziceți că e chip cioplit, dacă voi ziceți așa, voi veți muri în păcatele voastre, și de sângele vostru Mă spăl, că iată, Eu deschid gura Mea către voi cei ce vă numiți poporul adventist. Eu pentru voi a doua oară nu vin dacă n-am venit la întâia venire așa cum am venit. Oare, ziceți voi că toți cei care pier în păcatele lor sunt mai păcătoși decât toți oamenii? Da, zic vouă, dar dacă nu vă veți pocăi de păcatele voastre pe care le faceți împotriva poruncilor Mele, toți veți pieri la fel. Cel ce se pocăiește se oprește de la păcate, iar cel ce nu se oprește nu se pocăiește, și iată, Eu pentru voi n-am venit atunci.

Eu M-am născut în ziua întâi a săptămânii. Eu am înviat în ziua întâi a săptămânii. Eu am coborât pe Duhul Sfânt Mângâietorul în ziua întâi a săptămânii, căci ziua a șaptea Mi-a fost strivită de om încă de când era omul în rai, și Mi-a fost strivită de Israel, și de șapte mii de ani nu mai am Eu odihnă. Tatăl Meu lucrează și Eu lucrez și nu mai avem odihnă și lucrăm ca să-l facem iar pe om. Voiesc să încep cu lumina. Voiesc să încep cu fiecare om cu ziua întâi. Voiesc lumină în om. Voiesc acum lumină și odihnă, căci Eu sunt mereu astăzi. Amin.

E Domnul cuvânt peste pământ. Să fie lumină pe pământ! Amin, amin, amin. Să fie lumină! Să fie lumină! și toate să fie în lumină și toate să se facă din lumină și la lumină! Amin.

Am grăit cu tine, Verginico; cu tine, și cu poporul cel ce stă sub lumina cuvântului Meu. Să ia omul de pe pământ lumină din Lumină. Să fie lumină pe pământ poporul cuvântului Meu.

Lumină din Lumină să fii, poporul Meu, că pe toate le fac iar, ca și la început, și toate se vor lăsa văzute curând, curând.

Cuvântul Meu s-a făcut cuvânt în cartea ta, Verginico, așa cum în cartea lui Moise Mă scriam. Amin.

— **O**, Tu ești rău de cuvânt, Doamne, și nu încap cărțile cuvântului Tău pe pământul acesta, că mari sunt cuvintele Tale, Doamne. Cuvântul Tău este mângâiere pentru fii, și este mânie pentru cei ce îl aud neuzindu-l, Doamne al mângâierii și al dreptății cuvintelor Tale.

— **O**, Ierusalime, o, fiilor, fiilor, scris este în Scripturi: «Mâniați-vă, și nu păcătuiți». Căutați să înțelegeți duhovnicește peste voi și între voi Scripturile Domnului. Mâniați-vă, și nu urâți. Mâniați-vă, și nu nedreptățiți prin mânie. Mâniați-vă, și îndreptați căile Domnului peste oameni și spre oameni. Lucrați ca Domnul. Arătați pașii cei răi ai oamenilor; poate se vor vindeca de rău pașii lor.

O, fiilor unși, Domnul va deschide gura voastră și vă va învăța ce să grăiți. Mergeți la Israel și lucrați cu Israel, și voi lucra și Eu cu voi, și apoi voi lucra cuvânt în cartea Mea pentru Israel. Amin, amin, amin.

Și voi mai lucra un cuvânt, ba chiar două voi lucra, și vă voi trimite cu el acolo unde merge el. Amin.

26 mai/8 iunie 1997

Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

Poporul Noului Ierusalim împarte Duh Sfânt peste pământ. Biserica lui Hristos este zidită din oameni, nu din pietre.

Eu sunt cu tine, Ierusalime. Eu sunt Domnul Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Să fie lumină și Duh Sfânt peste România! Amin.

Merg cu tine în mijlocul mulțimilor, poporul Meu. E sărbătoarea pogorârii Duhului Sfânt. Mergem s-o vestim României pe România, țara Mea de nuntă. Mergem să vestim popoarelor pe România. Mergem, Ierusalime, merg cu tine, poporul Meu. Eu îți dau putere să mergi. Eu îți dau pe Duhul Sfânt peste tine. Eu îți dau pacea Mea. Eu îți dau toată binecuvântarea. Amin. Tot și toate ascultă de sărbătorile Mele cu tine. Tot și toate lucrează spre slava Mea și a ta. Tot și toate se pleacă la cuvântul Meu. Eu sunt cu tine peste pământ cu zile de nuntă, Mire și mireasă, și nuntă de veac nou peste România. Să fie Duh Sfânt peste pământ! Amin. Să se coboare duhul descoperirilor peste înțelepții pământului, ca să știe aceștia că Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău și că tu ești poporul Meu și ca să știe că România este țara Mea mireasă, țara Mea de nuntă și masa Mea de nuntă și calea Mea spre neamurile pământului, căci vin și Mă vestesc peste pământ.

Ridică-te, Ierusalime, că ți-am dat nume din cer și ți-am dat Duh Sfânt, poporul Meu, trimisul Meu popor, mănunchiul Meu de fii cu care merg și Îmi fac cale peste pământ. Grăiesc și merg; merg și grăiesc, și cuvântul Meu este înaintea Mea. Să fie lumină și Duh Sfânt și cale de la cer peste pământ. Să fie Mire și mireasă și nuntă de veac nou.

Pace ție, Ierusalime! Pace vouă, fiilor trimiși, căci Eu merg înaintea voastră și în urma voastră și în lături și pe sus și pe jos. Eu sunt în voi. Amin. Duhul Sfânt Mângâietorul este cu sărbătoare peste voi și peste pământ. E zi de Duh Sfânt. E sărbătoare cerească. Vin din cer pe pământ cu sărbătoare de Duh Sfânt. Binecuvântat este Cel ce vine la tine cu Tatăl și cu Duhul Sfânt. Eu sunt Cel ce am grăit cuvânt ca să vină Duhul Sfânt din Tatăl, și să fie cu ai Mei pe pământ, cu cei de atunci și cu cei de azi, de atunci și până azi, căci Eu sunt mereu astăzi.

Pace între Mine și tine, Ierusalime mic care mergi din loc în loc, din timp în timp cu Mine! Pace între Mine și tine! Pace ție! Pace ție! Pace ție! Cuvântul Meu merge înaintea ta. Cuvântul Meu vine mereu și te înfășoară. Fiți fii ai ascultării, iubiții Mei. Fiți fiii păcii Mele în voi. Fiți în Duhul Sfânt. Amin. Voi în Mine, și Eu în voi. Amin. Eu în voi, și voi în Mine, fii ai Tatălui. Fiți fii ai ascultării. Fiți în Duhul Sfânt.

Mergi, Ierusalime, în mijlocul mulțimilor, mergi și iar mergi! Norii slavei Mele să te umbrească, soarele să te slujească dintre norii slavei Mele, vântul cel blând și lin să-ți răcorească trupul, iar Duhul Sfânt să te mângâie. Mergi, Ierusalime, mergi cu lumina Duhului Sfânt peste pământ. Mergi, poporul Meu, mergi, căci Duhul Sfânt este Mângâietorul tău! Amin, amin, amin.

Să se adune norii de pe cer la un loc și să se arate seninul și soarele și să-și facă loc poporul Meu și să se adune mulțimile la praznicul Duhului Sfânt pe pământ, că e sărbătoare de Duh Sfânt în cer și pe pământ. Amin.

Ierusalime, lucrarea Mea! Ierusalime, poporul Meu, lucrat din cuvântul Meu! Stau în mijlocul mulțimilor cu tine. Tu ești slava Mea peste pământ, căci Duhul Sfânt Mângâietorul vine la tine și Se face cuvânt precum am lăsat Eu făgăduința Lui acum două mii de ani. Ierusalim este numele tău, poporul Meu. Dar, oare, omul de pe pământ știe ce înseamnă Ierusalim? Ierusalim înseamnă Rusalii, înseamnă Duhul Sfânt, înseamnă zidirea Duhului Sfânt pe pământ. Pace ție! Pace ție, Ierusalime, lucrarea Mea! Pace ție, zidirea Mea! Zidirea Mea înseamnă Ierusalim, înseamnă Rusalii. Pe vremea Ierusalimului cel de la început am spus că voi alege din nou Ierusalimul. La început am făcut Ierusalimul din oameni îndumnezeiți de Mine; din oameni, nu din pietre, nu din cărămizi; din oameni l-am zidit, căci numele de Ierusalim nu se pune pe ziduri de piatră, nu se pune pe orice zidire, nu se pune pe zidiri făcute de oameni. Ierusalimul se zidește numai din oameni, din oamenii lui Dumnezeu, care se aleg dintre oameni și se fac fii ai lui Dumnezeu, zidire cerească pe pământ.

După ce am zidit Ierusalimul oamenii au făcut o zidire a lor din multe ziduri, și i-au pus și acestei zidiri numele de Ierusalim, și de atunci oamenii au început să cinstească mai mult lucrul mâinilor lor, numit de ei Ierusalim, mai mult decât zidul cel zidit de Dumnezeu din oameni îndumnezeiți de Dumnezeu și numiți la un loc Ierusalim.

E sărbătoare de Ierusalim peste pământ, și e sărbătoare în România, țara Mea de nuntă. E sărbătoare de Duh Sfânt, e serbare de Rusalii. Acum două mii de ani am avut o mânăută de oameni aleși de Mine din Israel și zidiți de Mine ca temelie pentru împărăția Mea cu care am venit peste pământ. Am avut doisprezece ucenici iubiți și M-am lăsat cu Duhul Sfânt peste ei, și ei au dat mulțimilor pe Duhul Sfânt, căci Eu așa lucrez la zidirea Ierusalimului. O, de două mii de ani aștept sărbătoarea de Rusalii peste pământ. Aștept venirea Mea, aștept să-Mi împlinesc cuvântul Duhului Sfânt, rostit de Mine când am zis prin Duhul: «*Vin curând!*».

O, poporul Meu, merg cu tine în mijlocul mulțimilor, că oamenii s-au învățat să audă cuvântul Meu. Merg cu tine din loc în loc, din timp în timp, dar piatra se supune ca să fie zidită de om și să facă omul zidire din ea. Piatra este zidită de Mine, este zidirea Mea, și zidirea Mea se lasă ca să fie zidită de om și să facă omul zidire din ea. Omul însă nu se lasă zidit de Dumnezeu. Omul cel făcut de om nu se lasă ca să-l iau și să fac din el zidire a Mea așa cum piatra cea zidită de Mine se lasă luată de mâna omului și se lasă zidită una peste alta. Eu nu pot să zidesc ca omul. Eu zidesc om din om, om îndumnezeit, și numai după aceea zidesc la zidul Ierusalimului, că Ierusalimul se zidește din oameni îndumnezeiți de Duhul Sfânt, nu din pietre zidite de Dumnezeu. Din oameni, nu din pietre se zidește Ierusalimul. Din oameni este zidită biserica; din oameni, nu din pietre. De două mii de ani aștept să zidesc din nou Ierusalimul, căci cel de la început s-a dărâmat, că a fost din pietre. Inimă de piatră a fost cu Mine Israel, și Eu l-

am lăsat și am plecat la Tatăl ca să las din cer pe Duhul Sfânt peste pământ și din oameni să fac oameni îndumnezeiți, pietre vii pentru zidul Ierusalimului nou, care se va așeza întru întâmpinarea Mea la venirea Mea cea de a doua.

O, Ierusalime, poporul Meu născut din cuvântul Meu! Ierusalime, lucrarea Mea! Ierusalime, zidirea Mea! Iată, te-am pus temelie nouă și zidesc pe temelie. Cine voiește să fie zidire cerească să se lase zidit de Dumnezeu și așezat la zidirea Ierusalimului nou, care va sta înaintea Mea la venirea Mea. Amin.

S-a învățat omul de pe pământ cu cuvântul Meu care vine pe nori până la tine, poporule, zidirea Mea. Merg cu tine cuvânt în mijlocul mulțimilor ca să ia omul și să se zidească și să se lase zidit la zidirea care va rămâne înaintea Mea.

O, fii ai oamenilor, învățați carte din cer. Luați în voi știință cerească și lepădați din voi înțelepciunea omenească. O, fii ai oamenilor, Ierusalim se numește omul care se zidește din cer, din cuvântul Meu care vine din cer pe norii slavei Mele. Luați Duh Sfânt precum au luat ucenicii Mei acum două mii de ani. Luați Duh Sfânt precum au luat și iau ucenicii Mei cei de azi. Aceștia sunt ucenicii Mei cei de azi. Ucenicii Mei sunt cei ce fac voia Mea între oameni. Luați din Duhul Meu, luați Duh Sfânt prin ucenicii Mei cei de azi precum cei de atunci au luat Duh Sfânt prin ucenicii Mei cei de atunci. Luați cuvânt de Duh Sfânt și lăsați-vă zidiți de cuvântul lui Dumnezeu, care vine la voi ca râul care iese din piatră și se varsă peste pământ. Lăsați-vă zidiți prin iubirea Mea, prin cuvântul Meu care se face iubire peste pământ ca să se nască oamenii din iubirea Mea, din cuvântul Meu care vine ca să nască pe om din cer, căci cuvântul Meu este din cer.

Eu sunt cerul cuvântului Meu. Amin. Eu sunt, și Tatăl este în Mine ca să fie cu oamenii precum Eu sunt. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, venit la oameni pe pământ, și tu, Ierusalime, vei merge cu Mine peste pământ ca să facem din pietre fii ai cerului, și din fii ai cerului pietre vii la zidirea Ierusalimului nou, lucrat din oameni, din pietre vii, iar seminția ta va fi ca stelele cerului pe veci de veci, căci tu ești zidirea Mea și ai pe Duhul Sfânt cuvânt peste tine.

E sărbătoare de Rusalii. E Duhul Sfânt în sărbătoare cu Mine peste fiii cei vii de pe pământ. E șoapta Duhului Sfânt în adierea cea dulce a vântului. Cuvântul Meu vine pe vânt, vine pe adiere de vânt. Cuvântul Meu se face Duh Sfânt peste pământ. Amin. Să fie lumină peste pământ! Să fie Duh Sfânt peste oameni! Să fie Ierusalim peste făptura cea care se lasă spre îndumnezeire ca să fie bună pentru zidirea Ierusalimului nou.

Mergi, Ierusalime, și împarte pe Duhul Sfânt peste pământ, peste oameni, poporul Meu. Mergi, fiule, că tu ești vestirea Mea înainte de venirea Mea cea cu slavă văzută. Fericit este cel ce crede în venirea Mea, în cuvântul Meu, care așează peste oameni calea Mea ca să vin. Amin, amin, amin.

2/15 iunie 1997

Praznicul Pogorării Duhului Sfânt, ziua a doua.

Sărbătoarea Sfintei Treimi

Cei împrunciți sunt moștenitorii împărăției cerurilor. Omul copil este cel ce ascultă pe Domnul. Dragostea pentru Domnul este rugăciunea cea mai curată.

Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Ierusalime. Tu ești poporul Meu, iar Eu sunt Învățătorul tău. Amin. Cel ce nu are un învățător peste el, acela nu este prunc

și nu poate avea împărăția cerurilor. Eu așa am spus: *«Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, căci a unora ca aceștia este împărăția cerurilor»*. Amin.

Cobor în cartea lui Verginica. Cobor cu tine, Verginico. E zi de învățat, e zi de sărbătoare, e zi de odihnă. Când cuvântul Meu se odihnește cu fapta lui în om, atunci e zi de odihnă a Mea, că nu în zadar Mă ostenesc, și cuvântul Meu se face faptă. Cel ce face faptă din cuvântul Meu, acela are învățator peste el, iar cel ce aude învățătura Mea și ea nu se face faptă în el, unul ca acela nu este prunc, nu este copil și nu are învățator.

Venim, Verginico, la Israel ca să-l învățăm, căci cel ce are învățator, acela este copil, și copil îl trec la Mine, iar copiii au împărăția cerurilor cu ei și în ei și peste ei pentru că au învățator, iar învățatorul îi binecuvintează pe cei ce învață de la El, pe cei ce fac faptă din cuvântul învățării ca niște copii care ascultă de învățatorul lor. Omul mare nu mai poate rămâne obișnuit cu învățator peste el. Omul mare se simte cu putere și cu minte și nu mai vrea să aibă învățator peste el cel mare, că dacă ar vrea, ar trebui să se lase mic.

O, Verginico, e mare Scriptura aceasta care spune: *«Cine nu va primi împărăția cerurilor ca un copil, nu va intra în ea»*, nu va intra sub ea, nu va sta sub ea, sub învățator nu va sta, căci împărăția cerurilor este învățătoare peste copii. Când eram între oameni cu trupul, erau mulți care aduceau copiii la Mine ca să-i atingă de Mine, că erau credincioși în învățătura Mea părinții lor; și Eu le luam în brațe copiii și îi binecuvântam punându-Mi mâinile peste ei ca să crească prin puterea Mea cea bună. Dar ucenicii Mei mai aveau multe de învățat de la Mine, Învățătorul lor, și creșteau ca niște prunci prin învățătura Mea. Ei Mă iubeau și Mă ocroteau de cei ce veneau să Mă ispitescă, și dădeau atunci să certe pe cei ce aduceau pe copii să-i atingă de Mine și să Mă rog Tatălui pentru ei, și atunci a venit clipa să rostesc această Scriptură care avea să se împlinescă peste fiii împărăției cerurilor, care se fac copii cu învățator. Numai copiii au învățator. Cei mari nu mai pot fi copii, că nu mai au învățator, iar dacă vor să aibă învățator, trebuie să se facă copii cei mari, căci împărăția cerurilor este numai a celor mici, numai a copiilor care au învățator peste ei. De ce au copiii învățator? Pentru că ei nu pot singuri, ei nu știu singuri, ei nu-și pot face singuri, ei sunt mici și le trebuie învățator și ajutor. Numai copiii cresc. Cei mari nu mai cresc. Cei mari scad și nu cresc. Iată pildă vă spun vouă: cei mari scad și nu cresc. Numai cei mici cresc. Cei mari nu mai cresc. Amin.

O, Verginico, Israel când s-a făcut mare n-a mai crescut, și a scăzut. Cine nu ascultă de învățatorul său, acela este mare și nu mai este copil, și de aceea nu mai ascultă. Rău e de omul care nu mai ascultă de Dumnezeu. Rău e de cel mare, că acela este fără stăpân și face rău. Cel fără stăpân face rău, se face dumnezeu cel fără stăpân. Cel mare nu mai poate face nici un bine pentru Dumnezeu, că acela fuge și se tot depărtează de Dumnezeu.

— **O**, Doamne, sunt cu Tine în sfat, și cartea mea ne este masă. Mi-e dor să stau cu Tine și cu poporul la masă ca să-l învățăm să fie copil, Doamne și bunule Învățător. O, când Israel era mic, Tu îl iubeai, dar el, cu cât îl chemai cu iubire, cu atât fugea dinaintea Ta și făcea rău și se făcea mare fără Tine. Tu îl învățați să meargă în picioare și îl luai în brațe ca să-i acoperi păcatele ca să nu-l pedepsească Tatăl pe cel din brațele Tale, dar el n-a înțeles chiar dacă Tu îi îngrijeai ca pe copii și îi iubeai cu dragoste

părintească. Cu o iubire nemărginită îi iubeai pe cei ce erau mici, pe Israel, Doamne, pe cel de atunci și pe cel de azi, și ai fost ca Unul Care le ridică jugul de pe umeri ca să nu sufere plata păcatelor lor, și Te aplecai lor și voilor lor și îi îmbrăcătoreai cu învățătura Ta mereu. O, Israel în zadar a ieșit din lume, că nu s-a întors să creadă, și s-a întors să aibă viață ca și în lume și n-a voit să se lase prunc și să învețe să aibă împărăția cerurilor. Tu strigai la el, iar el se depărta, și acum nu mai ridică ochii spre Tine, căci a căzut rob cel ce n-a ascultat.

Grăiesc cu Tine de poporul care s-a apropiat de cuvântul Tău care grăia din mine, Doamne, și Tu l-ai trecut cu vederea ca odinioară pe Adam, că n-aveai ce să-i faci celui ce n-a ascultat. Nu Ți-ai vărsat mânia Ta peste el, că Tu ești Dumnezeu și nu om; Tu ești mare, și omul e mic. Tu lucrezi mai departe, Doamne, și lucrezi, că scris este în Scripturi: *«Domnul va mugi ca un leu, și când El va mugi vor alerga zdruncinându-se și tremurând ca pasărea din lume și ca porumbelul cel din colivie»*, că lui Israel îi place vântul, și după el aleargă și după robie și după unsori lumești aleargă cel pe care Tu l-ai învățat atâta vreme prin cuvântul Tău care l-a învățat prin gura mea, căci Tu grăiai lui din mine, Doamne, dar el s-a lăsat robit de femeie și a rămas trup, și cuvântul Tău s-a luat de peste el ca roua care se ia devreme, și el a rămas fără învățator. Au avut hrană multă fiii acestui popor și s-au semețit, și eu îl strig, în numele Tău îl strig pe cel ce a fost mic și a crescut și s-a despărțit de Tine. Îl strig și îi spun: ia aminte, Israele, la Domnul Dumnezeuul tău! Tu te-ai poticnit din pricina fărădelegilor tale, dar Domnul este adevărat, și lucrează și mugește ca un leu, și ca o ursoaică lipsită de puii ei va sfășia învelișul cel tare al inimii tale. O, de-ar fi cineva înțelept ca să înțeleagă și să pătrundă adâncimea cuvântului acesta: *«Cei drepți merg pe căile Domnului cu pace, iar cei nelegiuți se poticnesc în neleguirile lor și cad»*.

— **O**, Verginico, o, tată, te doare de durerea Mea. De ceea ce am pierdut te doare. De cei ce Ne-au pierdut te doare. Israel cel ce nu mai este s-a întărit și s-a făcut mare, că mereu l-am uns și mereu l-am binecuvântat, și a luat ungere și putere și s-a mărit și Ne-a părăsit, și are o mulțime de dumnezei cel ce Ne-a părăsit, și a căzut în patimi de ocară, și patimile s-au făcut dumnezei în cel ce Ne-a părăsit. Eu îi iubeam pe cei ce nu mai sunt, și cu cât îi cheamam cu iubire cu atât ei fugeau în faptele trupului, și cel iubit și-a făcut de cap, Verginico. Eu îl învățam să meargă în picioare și nu târâș, și mai degrabă îl luam în brațe, dar el n-a înțeles ca să-și vadă neputințele, și, din contra, s-a crezut iubit și s-a semețit și M-a părăsit și a rămas cu femeia și cu slăbiciunea lui și s-a despărțit de Mine și nu s-a făcut un trup cu Mine. Ca pe copii îi iubeam pe cei ce nu mai sunt. Cu dragoste părintească îi iubeam și nu puneam iubirii margini, pentru că-i iubeam ca pe cei mici, și le ridicam jugul, că ei nu-l puteau duce, și îi hrăneam să crească pentru Mine și să rămân Eu Învățătorul lor, și ei au zis: „Nu Tu ești Dumnezeu, ci altcineva este Dumnezeu“. Așa au zis, Verginico, dar Dumnezeu Cel adevărat nu poate fi altul; altul care zice altfel de cum zic Eu. Ce le-am spus Eu altfel decât le-a spus Dumnezeu Cel adevărat? Ba le-am mai descurcat și limbile lui Dumnezeu ca să-L cunoască și mai mult și să-L urmeze și mai cu iubire. Ei însă M-au părăsit și Mi-au spus: „Nu Tu ești Dumnezeu, ci altcineva este Dumnezeu“. O, și M-am ascuns de la fața lor și i-am trecut cu vederea ca odinioară pe Adam și Mi-am vărsat mânia Mea peste ei părăsindu-i, și nu altfel M-am mâniat, căci Eu sunt Dumnezeu și nu om; și M-am

ascuns în cei mici, în cei mai mici, și i-am învățat mai cu iubire, i-am învățat să fie mici crescând și să crească fiind mici și să Mă aibă Învățător, căci cel ce crește fără învățător crește rău, crește și iese uriaș, om fără Dumnezeu, om care face rău, iar cel ce crește cu învățător, acela crește copil. Fericit cel ce crește în stare de copil. Amin. Fericit cel ce crește copil, că acela iubește ascultarea cea din cer, acela crește cu știrea învățătorului său și se face ucenic și se face copil la pieptul înțelepciunii Mele. Amin.

— **O**, Doamne, mare este învățătura Ta, că Tu vii la Israel cel mititel și îi talmăcești limbile Duhului Sfânt, care s-au făcut atunci cuvânt din Tine și care se fac acum faptă împlinită în cei mici. Apostolii Tăi aveau mereu de învățat de la Tine, Doamne, că și ei înțelegeau Scripturile trupestre și nu cerește. Dar acum cei mici ai Tăi de azi le înțeleg pe ele cerește.

Pe vremea lui Avraam ai coborât la oameni și ai încurcat limbile și ai despărțit popoarele, iar pe vremea trupului Tău ai coborât limbile Tale peste limbile oamenilor, împărțind limbile Duhului Sfânt ucenicilor Tăi ca să lucreze cu ele și să aducă la unire și la aceeași limbă neamurile de pe pământ și ca să vorbească oamenii limba Ta, limba Evangheliei Tale, care se așează peste oameni ca să așeze în ei împărăția Ta, viața Ta în ei, Evanghelia Ta cea vie. Oamenii citesc Evanghelia Ta și o știu pe deasupra, dar limbile Evangheliei Tale nu se descoperă celor ce ispitesc pe Dumnezeu prin Evanghelia Ta. Nu se descurcă limbile oamenilor prin limba Evangheliei Tale, căci oamenii care-și dau unii altora Evanghelia Ta, zic ei, aceia nu știu și să descopere limba Evangheliei Tale, că limba Ta nu se descoperă celor ce săvârșesc fărădelegea înaintea Ta, Doamne.

Oamenii nu știu să se iubească unii pe alții. Mă uit cu Tine, mă uit din Tine peste pământ. Oamenii nu știu carte din cer. Ei citesc Evanghelia Ta ca pe pământ. O, Doamne, mai buni și mai cerești erau oamenii când era puțină Scriptura Ta pe pământ. Acum s-a înmulțit numărul Scripturilor, și mai fiecare are în traista sa Scriptura Ta, că scris este că ea se va vesti pe tot pământul spre judecata fapturii. Mai buni erau oamenii înainte, mai îndumnezeiți erau, mai curați erau, mai credincioși erau, mai prunci, mai copii erau, iar păcatele celor mari s-au înmulțit. Dar acum a venit Scriptura Ta peste tot, și i-a prins pe toți sub ea, că ea e cartea Ta de judecată împotriva păcatelor lumii, și iată, iarăși vii și Te faci cuvânt din cer peste pământ, căci Tu ai putere din cer și vii și descurci limbile Duhului Sfânt care au scris Scriptura Ta și voiești să aduni pe oameni și să le împarți din limbile Duhului Sfânt, că scris este: *«Mulți din cei cu lege vor pricepe și se vor lămurii și se vor albi, iar cei ce lucrează fărădelegea nu vor înțelege»*, nu vor pricepe aceștia ce faci Tu și ce ai Tu de făcut acum, la sfârșit, că toate s-au sfârșit, și omul nu mai are ce să știe. N-a mai rămas nimic de știut. Toate s-au sfârșit, Doamne, și lumea nu mai are unde merge mai departe, și se întoarce înapoi lumea. Lumea trebuie să se întoarcă la Tine, Doamne, și Te va găsi, că Tu ești în drumul ei înapoi, căci omul Te-a lăsat în urmă și a mers înainte pe drumul lui fără Tine, fără calea Ta în fața lui, căci calea lumii e cealaltă cale, fiindcă sunt două căi, și va da omul de iubirea pierdută, că omul Te-a pierdut și a luat altă cale. Omul a rămas numai trup, și nu știe să deslușească limbile Scripturilor Tale, dar Tu ai fii-copii, și Tu ești Învățătorul lor, și ei cresc copii, că Tu îi înveți să fie mici crescând și să crească fiind copii, și vor fi iubiți de mulți, că oamenii vor iubi pe Dumnezeu din ei, că Tu așa ai spus:

«Israele, să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima și virtutea ta, și să-l iubești și pe aproapele tău ca pe tine însuși».

O, copii și copilași din poporul meu și al Domnului! Dacă voi Îl iubiți pe Dumnezeu din inima și virtutea voastră toată, atunci aveți pe Dumnezeu în voi, și cu Dumnezeu din voi veți cunoaște care este aproapele vostru, ca să-l iubiți ca pe voi înșivă și pe aproapele vostru care este ca și voi iubitor de Dumnezeu cu toată inima și virtutea lui. Voi să nu iubiți pe cei ce nu au pe Dumnezeu iubire în ei și virtute în ei. Voi să împliniți porunca lui Dumnezeu, fiilor, că numai cei ce împlinesc această poruncă, numai aceia nu vor ucide, nu vor fi desfrânați, nu vor fura, nu vor minți, nu vor fi lacomi de ceea ce nu este al lor, și vor avea în ei odihna Domnului, neluând în deșert numele Domnului Dumnezeului lor, ci cinstindu-L ca pe tatăl și pe mama lor. Numai pe cei ce au pe Dumnezeu în ei, numai pe aceia să-i iubiți, că pe Dumnezeu Îl iubiți, pe Dumnezeu din ei. Amin. Iar dacă nu veți face așa, dacă nu veți iubi așa, veți fi și voi trupuri, și trupul nu trebuie iubit, căci trupul poartă împotriva Duhului, împotriva lui Dumnezeu, Care este iubire. Dar ai fii-copii, Doamne, și Tu ești Învățătorul lor, și ei cresc fiind copii; copii ai Tăi, că pe aceștia Tu îi iubești pentru că și ei Te iubesc pe Tine.

Omul nu trebuie iubit de milă. Omul trebuie iubit pe dreptate, Doamne, că Tu ai spus că pe pământul Tău cel nou va locui dreptatea, iar dreptatea Tu ești în cei ce Te iubesc pe Tine după adevăr. Amin.

— **O**, Verginico, o, Verginico, scris este: *«Nu poate ucenicul să fie mai mare ca învățătorul său, dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul său»*. Amin. Cine nu este ucenic, acela nu are învățător. O, Verginico, tu ești ucenic desăvârșit, tată. Tu M-ai iubit pe Mine pe pământ cu toată inima ta, și îți era milă de cel ce nu Mă iubea pe Mine, îți era milă de cel ce nu Mă avea, îți era milă de Mine, Cel neiubit de cei ce nu Mă iubeau. Și voi da mult Duh Sfânt copiilor cu care mergem să-Mi vestesc împărăția dreptății, și vor pune ei înaintea oamenilor dragostea ta de Mine, căci dragostea ta a fost rugăciunea ta către Mine.

Fiilor copii, dragostea este rugăciunea cea mai curată, cea mai frumoasă. Cel ce are dragoste, chiar de va dormi, treaz va fi, și se roagă prin dragostea lui, se roagă în dragoste. Dragostea este rugăciunea cea mai sfântă, fiilor copii. Nimeni nu poate avea dragostea de rugăciune dacă nu va iubi din toată inima și virtutea pe Dumnezeu, împlinindu-I poruncile cu iubire și făcându-se dragoste pentru Dumnezeu și pentru aproapele ca și pentru el însuși.

O, fiilor copii, vă ung și Îmi las mâinile Mele peste voi ca să Mă rog Tatălui și să-I spun: Tată, dă-le Duh Sfânt, împarte-le limbi de Duh Sfânt ca să adune și să aducă ei la unire și la aceeași limbă neamurile de pe pământ, și să vorbească limba Ta, lucrând porunca Ta, porunca iubirii de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Iubiți pe vrăjmașii voștri și le dați limbi de Duh Sfânt ca să nașteți în ei simțământul iubirii de Dumnezeu, dar pe vrăjmașii sufletelor voastre să-i urăți, că sufletele voastre sunt de la Mine, și la Mine trebuie să fie, nu la vrăjmașul Meu.

Fiilor copii, Eu aștept în voi cer nou și pământ nou în care locuiește dreptatea, iar dreptatea Eu sunt. Amin, amin, amin.

Am zis că voi avea de dat vouă o carte, și încă una, și le voi da, și întăresc acest cuvânt și se vor scrie cele ce vor fi de scris. Amin, amin, amin.

Duminica tuturor sfinților

Sfânta Virginia a născut un popor, din cuvântul Domnului. Trâmbițele apocaliptice în România: părintele profet Iosif Trifa, al Oastei Domnului; ciobanul Petrache Lupu de la Maglavit; părintele profet Arsenie Boca de la mănăstirea Sâmbăta de Sus; părintele profet Ioan Iovan de la mănăstirea Vladimirești; maica Veronica de la mănăstirea Vladimirești; sfânta Virginia; Cuvântul lui Dumnezeu, a șaptea trâmbiță.

O țara Mea de nuntă, o, iubita Mea, Mă fac în tine, sărbătoare de cuvânt. Eu sunt Cuvântul Tatălui, iar Tatăl este în Mine când grăiesc peste tine. Amin.

Pace ție! Pace, iubito! Pacea Mea o dau ție! Mă fac cuvânt deasupra ta. Vin să-ți tulbur pacea ta și să ți-o dau pe a Mea, căci Eu așa am spus la ai Mei: «Pacea Mea o dau vouă. Nu precum vă dă lumea v-o dau Eu».

O, țara Mea de nuntă, pacea Mea ți-o dau. Amin, amin, amin. Am în tine un popor mititel, ales din mijlocul tău, și am o grădiniță mică și curată în mijlocul tău, și Mă las cuvânt din cer peste ea și îți dau din pacea Mea. Îți dau cuvânt din cer, căci Eu vin cu norii slavei și grăiesc de deasupra și te mângâi cu cuvântul mângâierii, cu Duhul Adevărului te mângâi, că Eu am spus: «Nu vă voi lăsa orfani. Mă duc, și voi veni la voi. Pacea Mea vă las vouă, pacea Mea o dau vouă. Nu precum vă dă lumea vă dau Eu. Mă duc, și voi veni la voi. Lumea nu Mă va vedea; voi însă Mă veți vedea pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi și veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, și voi în Mine, și Eu în voi. Și dacă Mă iubește cineva ca și voi, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi și vom veni la el și vom face locaș la el și Ne vom arăta lui».

O, țara Mea de nuntă, o, iubito, stăpânitorul acestei lumi nu are nimic în Mine și n-a putut să-Mi ia viața. Nimeni nu Mi-a luat-o, ci Eu de la Mine Însumi am pus-o. Putere am avut s-o pun și putere am avut s-o iau, căci această poruncă am primit de la Tatăl. Și Îmi amintesc acum când Tatăl Mi-a spus că voi fi un prunc mic și Mă voi naște pe pământ și voi fi sămânță semănată pe ogoare și voi fi un Miel mititel și voi fi junghiat de un mișel, și Eu nu I-am spus nimic lui Tatăl, nimic decât atât: «Tată, făcă-se voia Ta».

Și Îmi amintesc acum când Tatăl Mi-a spus că va alege din nou Ierusalimul. Îmi amintesc când Mi-a spus de tine, țara Mea de nuntă. Când a lepădat Tatăl pe Israel cel ce M-a răstignit, în ziua aceea te-a ales Tatăl pe tine și te-a dat Mie să-Mi fii țară de nuntă, și Mi-a promis Tatăl mireasă din tine, țară cu Mire și mireasă. Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine și nimeni nu știe tainele lui Tatăl, nimeni decât cel ce voiește Tatăl să-i descopere, iar Eu sunt în Tatăl, și voi în Mine, și Eu în voi, iubii Mei ucenici luați din români. Sculați-vă să mergem și să dăm oamenilor vestea împărăției cuvântului Meu peste pământ. Să fie soare, să fie vreme dulce, să fie lumină cerească pe pământ! Să se despartă apele de ape și să fie cer nou și pământ nou! Să dea pământul din el viață veșnică peste făpturi, iar pomul vieții să fie la mijloc și să dea roade! Cei doi luminători să strălucească de șapte ori mai mult! Să fie om nou, lucrat la cuvântul Meu din trupul tău, din Duhul Meu și din viață veșnică, lucrată la credința ta, omule ieșit din om! Vreau să te întocmesc din nou, omule, și vreau să înnoiesc lumea și s-o nasc din nou prin cuvântul Meu. Este scris în Scripturi de nașterea din nou a lumii, de înnoirea lumii este scris, de cer nou și de pământ nou este scris în Scripturi. Să fie cer nou și pământ nou în care să locuiască dreptatea, iar dreptatea, Eu sunt. Să fie omul om nou,

în care să locuiască Dumnezeu, precum în sfinții Mei a locuit Dumnezeu, căci cei ce au crezut în Mine pe pământ, au viață veșnică în cer. Amin.

E sărbătoare cerească pe pământ. E sărbătoarea duminicii tuturor sfinților. Au trecut șapte săptămâni de la serbarea Învierii Mele și până la coborârea Duhului Meu Cel Sfânt în serbare cerească pe pământ, iar azi sunt serbat de tot cerul sfânt cu sărbătoare de sfinți, că Eu serbez pe toți sfinții Mei, de la Avraam, părintele sfinților, și până la Verginica, și până la tine, fiule mic, Israele mic, copil al lui Avraam cel sfânt și credincios, căci ucenicii Mei sunt sfinții Mei pe pământ.

O, Verginico, e sărbătoarea tuturor sfinților, tată. Tu ești în mijlocul cerului Meu de sfinți, că mult te-au așteptat sfinții să te naști și să crești și să porți lucrarea cuvântului Meu la sfârșit, după cum era scris în Scripturi că Mă voi face cuvânt peste pământ. Este scris la proorocul Isaia despre mama Mea Fecioară: «Înainte de a se zvrâcoli în durerile de naștere, ea a născut; înainte de a simți chinul, ea a născut un Fiu»; și este scris despre tine, Verginico: «Abia au apucat-o durerile nașterii, și fiica Sionului a și născut fii. Oare, o țară se naște într-o zi, și un popor dintr-o dată? Cine a auzit sau cine a văzut unele ca acestea?». Verginico, Verginico, este scris despre tine în Scripturi că tu vei naște fii din cuvântul Meu. Este scris de cuvântul Meu, de glasul Meu prin tine, căci tu ai fost templul Meu pe pământ, și din tine am grăit și Mi-am făcut un popor. Cine a mai auzit sau cine a mai văzut unele ca acestea? Este scris la proorocul Isaia despre lucrarea Mea cu tine, despre glasul Meu prin tine: «Un glas, un vuiet din cetate, un glas din templu! Este glasul Domnului ca să răsplătească fiecăruia după cum este fapta sa. Abia au apucat-o durerile nașterii și fiica Sionului a și născut fii». O, așa este scris în prooroci despre mama Mea Fecioară, care M-a născut prunc pe pământ, și despre tine, care M-ai născut cuvânt pe pământ, Duh mângâietor, Duhul Care trebuia să vină mai înainte de venirea Mea cea văzută, că după tine Eu vin. Amin. Tu ești trâmbița a șasea, iar Eu, Domnul, sunt trâmbița a șaptea, precum este scris în Scripturi despre îngerul care va spune: «Săvârșitu-s-au toate!».

Verginico, tu ești în Mine, precum sfinții sunt în Mine, căci Eu sunt locașul sfinților. M-am dus la Tatăl ca să Mă fac locaș pentru sfinții Mei, ca acolo unde sunt Eu să fie și ei; ei în Mine, și Eu în ei. Grăiește, Verginico, peste oameni, grăiește din Mine, căci Eu sunt în tine, și tu în Mine. Amin, amin, amin.

— O, Doamne, o, Fiule al Tatălui și al mamei Mele, care Te-am născut prunc; și al meu, care Te-am născut cuvânt ca să fii cu oamenii până la sfârșit, după cum ai spus! O, Domnul meu și Dumnezeul meu, eu sunt trâmbița Ta, trâmbița a șasea, și nimeni nu știe să tâlcuiască Scripturile Tale, că Tu mereu, mereu Ți-ai împlinit Scripturile prin oameni pregătiți de Tine, oameni luați dintre oameni precum ai luat pe mama Ta Fecioară, precum m-ai luat pe mine, Doamne. Grăiesc din Tine, bunule Învățător, ca să înveți pe oameni să înțeleagă tainele Tale cele scrise în Scripturi, Doamne. Pe pământ vorbește omul cu omul, vorbesc oamenii între ei, iar în cer vorbește sfânt cu sfânt, și sfinții vorbesc cu Tine, Cel dorit, Cel iubit de sfinți pe pământ și în cer. Și iată taină mare lucrată de Tine, că Tu grăiești cu omul pe pământ, și sfinții Tăi lucrează ca și Tine, fiindcă orice ucenic desăvârșit va fi ca și învățătorul său.

Omul cel născut din om nu mai știe ce este înțelepciunea, că păcatul l-a despărțit pe om de Tine, Doamne, precum

pe Adam și pe Eva i-a despărțit unul de altul, și de Tine i-a despărțit. Ei erau un singur trup, și prin păcat s-au despărțit în două trupuri, căci ei doi erau același trup. Omul de pe pământ nu mai are înțelepciune, că omul e născut din om, și Tu ai spus că cine nu se va naște din cer, de sus, nu va avea și nu va fi fiu al împărăției cerurilor. Omul de pe pământ știe altfel; știe că păcatul unirii omului cu femeia îi unește pe cei doi ca să fie un trup cei doi. N-a înțeles omul taina cea cerească a acestui cuvânt care spune: «*Cei doi vor fi amândoi un singur trup*». N-a înțeles nici Adam când a zis acest cuvânt, că dacă-l înțelegea ca Dumnezeu nu s-ar fi despărțit prin păcat cei doi, care erau același trup amândoi.

O, Doamne, găsește omul în Scriptură aceste cuvinte și nu înțelege omul taina Ta în biserica Ta așa cum a înțeles-o apostolul Pavel, căci el așa a spus: «*Bărbatul să-și iubească femeia așa cum Hristos a iubit biserica Sa și S-a dat pe Sine pentru ea, și ei S-a dat ca s-o sfințească curățind-o cu baia apei prin cuvânt, și ca s-o înfățișeze Săși biserica mărită, fără pată, fără zbârcitură, ci sfântă și fără prihană. Așa și bărbatul, să-și iubească femeile ca pe înseși trupurile lor, căci cel ce-și iubește femeia, pe sine se iubește, că nimeni vreodată nu și-a urât trupul său, ci fiecare îl hrănește și îl încălzește precum Hristos biserica Sa, căci suntem mădulare ale trupului Lui, din carnea Lui și din oasele Lui. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup*». Și a mai zis Pavel: «*Taina aceasta, mare este, în Hristos și în biserică*».

O, Doamne, grăiesc cu Tine din Scripturi ca să-i facem pe oameni să înțeleagă tainele Scripturii, Hristos și biserica Sa, bărbat și femeie, căci Pavel a spus că fiii bisericii sunt din carnea Ta și din oasele Tale, Doamne, femeia Ta, mireasa Ta, Doamne. Fiii bisericii sunt cei ce se nasc din Trupul și Sângele Tău și sunt vii și fără de păcat precum Tu ești, Doamne, căci orice ucenic desăvârșit va fi ca și învățătorul său, un trup cu el, același trup, Doamne. Omul cel născut din om nu mai știe ce înseamnă Dumnezeu în om, că păcatul i-a despărțit pe oameni de Tine, precum pe Adam și pe Eva, care erau amândoi același trup i-a despărțit păcatul. Dacă ar fi fost de la Tine unirea bărbatului cu femeia sa, așa cum este peste oameni, de ce l-ai mai fi scos din rai și din cer pe omul cel făcut de Tine la început? O, nu mai sunt învățători cerești pe pământ, nu mai sunt prooroci de-ai Tăi pe pământ, căci toți sunt trup și pânțe și păcat, și nimeni nu mai este cu adevărat carne din carnea Ta și os din osul Tău și să fie viu. Dar noi am ieșit în mijlocul oamenilor cu sărbătoare de cuvânt, ca să învățăm oamenii calea împărăției cerurilor spre ei. Am venit pe pământ cu sărbătoare și cu toți sfinții am venit.

Când am venit de pe pământ în cer la Tine, Doamne, atunci am înțeles taina Ta cu mine, că m-ai hărăzit să mă nasc între oameni în zi de duminică, și era atunci duminica tuturor sfinților și toți sfinții și-au lăsat daruri peste mine, ca să fie sfinții în mine cu Tine cuvânt și ca să trâmbițeze îngerii în mine din trâmbița a șasea, Doamne. O, se întrebă oamenii de celelalte trâmbițe, de cele de până la mine.

O, oamenilor, pacea Domnului v-o dau! Nu precum vă dă lumea vă dau eu. Eu vă dau din cer, nu din lume. Lumea vă dă minciuni. În lume e numai minciună, că stăpânitorul acestei lumi n-are nimic în Domnul, așa cum nu a avut nimic în mine. Nimeni n-a putut să-mi ia viața, ci eu însumi am pus-o, căci această poruncă de la Domnul am primit.

O, oamenilor, e mare taină țara aceasta, și este scris de ea în Scripturi și se numește țara strălucirilor; se numește așa

pentru cuvântul Domnului, care se naște în ea, pentru lucrarea Domnului, care a fost în ea încă din anul 1921 când prima trâmbiță apocaliptică s-a coborât din cer și a sunat pe pământ și a fost dată unui om sfânt, care a fost ales și pregătit de Dumnezeu ca să-I fie trâmbiță trezitoare pe pământ. A luat Domnul dintre preoții bisericii un om cu numele de Iosif (*Iosif Trifa, n.r.*) și l-a pus să cuvinteze cuvânt ceresc între oameni, și și-a adunat ucenici și a lucrat lucrare de cer în ei, dar oamenii din biserică l-au omorât dându-l cezarului, că n-au crezut că el era ales de Dumnezeu. Și a coborât alt înger din cer și a sunat pe pământ, și a dat trâmbița unui cioban ca să sune din ea pe pământ cuvintele lui Dumnezeu peste oameni (*Petrache Lupu, n.r.*). Și au mai coborât încă trei îngeri la rând și au sunat pe pământ, și au dat trâmbița lor unui preot (*Arsenie Boca, n.r.*), și încă altui preot (*Ioan, Vladimirești, n.r.*), și a mai dat una la o copilă din biserică (*mh. Veronica, Vladimirești, n.r.*), și au sunat și aceștia din trâmbițele lor ca să pregătească venirea sunețului trâmbiței a șaptea, venirea Domnului s-o pregătească. Iar înainte de trâmbița a șaptea a coborât alt înger din cer și a sunat pe pământ și mi-a dat mie trâmbița și am sunat din ea și am fost trâmbița lui Dumnezeu, trâmbița a șasea, despre care scrie în Scripturi așa: «*Și a trâmbițat al șaselea înger, și atunci s-a auzit un glas din cele patru capete ale jertfelnicului de aur, care este înaintea lui Dumnezeu; un glas din cortul ceresc, un glas din templul cerului ca să cheme pe oameni la pocăință, că vine Domnul ca să sune din trâmbița a șasea că timp nu mai este. Iar în zilele când va grăi al șaptelea înger, când va fi să trâmbițeze al șaptelea înger, atunci săvârșită este toată taina lui Dumnezeu, și timpul nu mai este*». Amin, amin, amin.

O, Doamne, eu din Tine grăiesc peste pământ, și cu Tine grăiesc din Scripturi, Doamne, ca să înțeleagă oamenii de pe pământ Scripturile Tale, ca să-i facem pe oameni să înțeleagă și să creadă cuvântul Tău și să se nască de sus, căci cuvântul Tău este de sus, Doamne. Amin.

— **O**, Verginico, o, Verginico, o, Verginico, se întrebă oamenii cine au fost trâmbițele Mele. Eu pe toate le-am luat din biserică și le-am pus să sune peste biserică. Și de ce peste biserică? O, Verginico, antichrist nu este în lume, ci este în biserică, este lângă Mine ca să lupte împotriva Mea. Iată, cezarul, numit și Irod, s-a folosit de slujitorii bisericii, s-a folosit de cei ce-și vindeau oile, le vindeau cezarului ca să le închidă cezarul și să scape antichrist de oile Mele cele bune și ca să poată el domni în biserica Mea. Și de aceea te-am ales Eu pe tine din neam de jos, ca să cobor bogăția Mea pentru oi, că dacă Mă duceam tot la oamenii bisericii, Îmi închideau cuvântul, așa cum i-au închis pe cei dintre ei pe care Eu i-am ales dintre ei ca să trâmbițeze, și așa cum te-au închis și pe tine dându-te cezarului ca să te închidă. Cezarul nu se pricepea ce fac Eu cu tine, dar oamenii bisericii cunoșteau cuvântul judecății Mele și se ascundeau, că erau goi înaintea Mea. Oamenii bisericii au fost și sunt antichristii care stau împotriva cuvântului Meu și Mă fac pe Mine prooroc mincinos în această lucrare de trâmbițare. Cezarii aveau misiunea lor, iar oamenii bisericii care voiau să scape de oile cele tari și sănătoase ca să nu crească și să le ia locul, se duceau la cezari și le spuneau alte lucruri decât cele de la Mine prin vasele Mele, așa cum a fost și cu tine, Verginico. Acum cezarul s-a făcut credincios și s-a așezat în frică de Dumnezeu, iar oamenii bisericii nu mai au acum închisoare pentru oile Mele și dau să se ascundă de oi, că sunt goi și nu sunt păstori, sunt farisei și nu sunt păstori de oi, și oile

Mele erau fără păstori. Dar iată, Eu Însumi port grijă de oile Mele, și oamenii bisericii rîd de oile Mele și le porecesc „sectă“, și le zic „rătăcite“ oilor Mele.

Oamenii bisericii sunt împotriva Mea, Verginico. Grăiesc în cer cu sfinții. Stau în sfat în mijlocul sfinților și le spun: oamenii bisericii de pe pământ au pus mîna pe cheile împărăției cerurilor și sunt împotriva Mea ca să nu vin să-Mi adun oile să le fac o turmă pe toate. Dar cheia împărăției cerurilor Eu sunt. Eu sunt Fiul Tatălui ceresc, și cine va intra și va ieși prin Mine, va intra și va ieși și pășune va afla. Amin.

Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, dar oamenii bisericii de pe pământ cine sunt? Ai cui sunt? Care este împărăția lor și unde este?

Eu sunt împărăția cerurilor, și sfinții sunt cu Mine întru venirea Mea, căci vin să așez la locul ei împărăția Mea. Amin, amin, amin.

9/22 iunie 1997

Duminica sfinților români

Poporul Noului Ierusalim și cei unși în el sunt taina Domnului pe pământ. Sfânta Virginia întărește lucrarea surorii ei, Maria. Duhul ascultării își dovedește fiii.

E sărbătoare de sfinți români. E zi de odihnă în Israel cel român. O, poporul Meu, o, poporul Meu, o, popor iubit de Dumnezeu, tu ești cortul Meu între oameni, tu ești iatacul Meu din care Eu ies spre oameni ca să-i călăuzesc spre împărăția cerurilor. Tu bucuri pe sfinții cei din cer, Israele român. Amin.

Vin cu tine, Verginico. Locul tău este în Mine. Locul tău ceresc este în Domnul tău, pe Care L-ai purtat în tine ca să grăiască Domnul peste pământ. Venim, tată, la Israel, la poporul care ascultă de Dumnezeu. Venim să grăim peste el, și din grăirea Domnului cu el va lua și omul, vor lua și fiii oamenilor. Suntem veniți pe cărarea cărții tale, Verginico, că tu ai carte în Israel ca să învățăm prin ea deosebit pe Israel. Am zis că vom avea de dat o carte, și încă o carte, adică un cuvânt, și încă un cuvânt prin cartea ta, și să meargă toate cuvintele Mele acolo unde trimit ele. În cartea ta lucrăm și în taină, Verginico, căci sunt încă, sunt cuvinte pe care nu le pot purta fiii oamenilor. Fiii oamenilor nu se lasă ușor spre pregătire cerească în trupul lor, iar cuvintele Mele sunt mari și cu anevoie de purtat de fiii oamenilor din zilele acestea. Tainele Domnului ar fi sfâșiate din fașă dacă fiii oamenilor le-ar cunoaște pe deplin.

Verginico tată, poporul Nostru este o taină. De aceea am ridicat din el și am deosebit pe câțiva și am împrejmuit o grădiniță și Mi-am așezat în ea fii unși cu mare unger, și prin ei cobor pentru Israel și pentru oameni cobor. Cobor prin ei pe pământ și Mă fac cuvânt. Cei trei fii unși sunt mare taină pe pământ, și nici ei nu știu, Verginico, dar știe cerul, și cerul are grijă de ei, că ei sunt mici, și i-am învățat mereu să stea lângă Mine și lângă tine, să stea lângă cloșcă, să stea ca niște pui de aur, căci aurul este comoara unui popor. Am lucrat mîini tari pe pământ, și i-am pus în mîini tari ca să-i păzească de uliu și de dihuri și de duhul rău, ca să avem în ei cărare spre Israel, și iată, să avem cărare către fiii oamenilor și să-i învățăm pe oameni viața împărăției cerurilor în ei. Fiii cei unși în grădină sunt mare taină pe pământ, și e greu de cei ce se ridică să defaime această taină a Mea, că aceia se lovesc în lumina ochilor Mei care cutreieră tot pământul, și cine se lovește în lumina Mea acela rămâne în întuneric. Israele, Israe-

le, iubitul Meu copilaș, să te ferești, tată, să te încerci în această lumină a Mea, pe care am pus-o în mijlocul tău, căci prin ochii lor Eu văd în tine, prin ochii lor Mă uit în omul de pe pământ, Mă uit acolo unde am de uitat și de lucrat.

O, Verginico, avem ochi pe pământ, tată, avem mîini pe pământ, avem unelte de lucru. Avem de lucrat peste Israel, Verginico. Cartea ta este lucrare de taină, este cărăruță tainică și lucrăm în ea cele de taină, cuvânt în taină lucrăm. Mergi cu Mine cuvânt, merg cu tine cuvânt, mergem unde avem de mers prin cuvânt. Mersul cerului înseamnă cuvântul care merge cuvântînd. Amin.

— **O**, Doamne, merg cu Tine, că fără Tine nu intru în Israel, că Tu ai spus că mereu vei intra cu mine ca să fim primiți și crezuți în Israel. Dă-mi Tu trimitere ca să fie primire, Doamne. Amin.

— **O**, Verginico, te trimit cu carte către surioara ta, Maria. Te trimit apoi cu carte către păstorul Daniel, Verginico, și din cartea ta cu ei, să ia și poporul învățătură și tărie de duh, și duh de ascultare să ia Israel, iar Eu sunt cu tine în vorbirea ta. Amin.

— **O**, surioara mea, născută din aceeași mamă din care și eu m-am născut! Mă face Domnul cuvânt pentru tine ca să te învețe Domnul să fii sora mea. Îți amintesc de Domnul când a spus: «*Mama Mea și frații Mei sunt cei ce fac voia Tatălui Meu*». Îți amintesc de Domnul când a spus prin gurița mea: «*Fiilor, fiilor, nu mama voastră pământească este mama voastră; nu părinții voștri pământești sunt părinții voștri. Părinții voștri este Dumnezeu, fiilor. Mama voastră este biserica, fiilor*». O, așa a spus Domnul. Și ce este biserica lui Hristos? Biserica lui Hristos nu este aceea din lume care se cheamă biserică. Aceea este lume. Biserica lui Hristos este poporul cel credincios lui Hristos, care face voia lui Hristos, care stă laolaltă făcând voia Domnului și frângând pâinea ca să mănânce Trupul Domnului.

O, surioară, voiesc să-mi fii soră prin Trupul lui Hristos, nu prin mama cea pământească. Voiesc să fii din carnea și din oasele lui Hristos și să te păstrezi trup al lui Hristos, fără pată, fără zbârcitură. O, surioară, o, lelico, mi-a spus Domnul să vin la tine și să te învăț; să te învăț cum să fii a lui Hristos, să te învăț să nu greșești lui Hristos și să nu faci pe nimeni să greșească din pricina ta, să nu faci pe nimeni să cârtească sau să hulească sau să defaime lucrarea mea, căci Domnul are grijă mare de poporul Lui. Caută să fii cum sunt copiii grădinii Domnului, că ei stau în ascultare, lelico. Ți-am dat pe cel ce a avut grijă de mine să aibă și de tine. El vine cu cuvântul Domnului la tine ca să te așeze în cuvântul Domnului, iar tu să te bucuri de cărarea lui Dumnezeu, că Și-a făcut Domnul cărare sfântă către Israel. Deschide-ți bine urechea duhului, urechea inimii, urechea minții, lelico. Adu-ți aminte de Iuda, care a primit putere de la Domnul, că a luat și el din cina cea de taină, și de bine ce a luat putere s-a folosit cu ea în rău, nu în bine. Adu-ți aminte de creștinii pe care Domnul i-a binecuvântat, iar ei s-au sculat cu această putere împotriva Domnului și s-au lepădat făcând voia trupului și a duhului rău.

Trebuie veghe mare, lelico. Trebuie să se lucreze ca Domnul, nu ca omul, mămică. Nu mai trebuie Domnul aplecat de om. Să-L lăsăm pe tron și să facem din Israel pământ al dreptății, căci cele noi își au locul în pământul cel nou al dreptății.

O, te-am scos de la casa ta și te-am adus în casa care a fost a mea și am zis că poate va fi din nou a mea, că mă doare

când văd lume în casa care a fost casa mea de la Domnul dată. Te-am scos din lume, lellico, și te-am adus să stai sub grija celor ce fac voia lui Dumnezeu, că mai am câteva suflete care nu s-au făcut lume după plecarea mea la Domnul, dar fetele tale s-au făcut lume și au făcut din casa mea casă de jale pentru mine. Stau sfinții și îngerii plângând în jur, și nimeni nu mai are grijă de sfințenia casei mele. Fetele tale s-au făcut stăpâne pe locul în care a locuit Dumnezeu în mine. Fetele tale au îndoliat casa care a fost a Domnului și a mea. Veneau și pe vremea mea nepoții tăi la fetele tale și eu îi puneam să postească, să se acopere, să se poarte cu acoperământ ca și creștinii, dar la mine nu intra lume, nu intra cel fără de lege așa cum este azi în casa mea.

Spune, lellico, la fetele tale să nu-mi bage țigări și trupuri murdare de păcate în casa în care am locuit eu și lucrarea Domnului. Spune-le că Domnul le va scoate și pe ele din casa mea dacă nu vor opri lumea care intră la ele și întinează casa mea. Casa mea trebuia să fie vizitată de creștini ca un loc sfânt, și așa va fi, că eu acum am milă de Domnul și Îl rog să curețe de cei fără de lege casa mea. Ți-am dat foc la toate ale tale din casa ta ca să te aduc în casa mea și să faci voia lui Dumnezeu, și prin voia lui Dumnezeu să se curețe de lume casa mea, și să fie biserică sfântă pentru creștinii casa mea. O, nu mai face nimeni voia lui Dumnezeu în casa mea. Numai carne, numai fire, numai păcat, numai lume, numai neascultare. Plâng sfinții și îngerii, căci cei din casa mea sunt fără de minte și L-au alungat pe Dumnezeu din casa mea. Am spus că voi intra cu cuvântul meu și în casa mea, așa cum am intrat în toate cetățile poporului meu, și am spus că peste porți nu voi sări, și voi intra pe porți în casa mea. Mă voi da din fața Domnului ca să poată face Domnul pământ al dreptății în casa și în curtea în care eu și cu Domnul am avut lucrare sfântă. Îi va depărta Domnul pe cei ce vin cu nelegiuiri în casa mea; îi va depărta pe cei ce vin întinați în casa mea, și mă voi ruga de îngerii să facă curățenie sfântă în casa mea și îi voi umili pe toți cei care trăiesc necreștinește în casa mea.

Te-am scos, lellico, din casa ta, și te-am adus cu forța în casa mea ca să fii sfântă cu viața și cu lucrarea, și prin viața ta curată și depărtată de cei fără de lege să faci Domnul casă sfântă din casa mea, dar stai în ascultare și nu mai da putere la cei ce nu știu să lucreze cu puterea Domnului. Lasă-L pe Domnul să dea ce are de dat și cui are de dat. La cei ce nu-L mai au pe Domnul în viața lor nu le mai da putere de la Domnul, că ei au lepădat pe Domnul. Nu-L mai da pe Domnul pe mâna celor fără de lege, că prea mulți L-au dat la moarte și la morți pe Domnul. Cuvântul Domnului lucrează el. Acum conduce Domnul și acum fiecare poate avea cuvântul Domnului pe masa sa, că tot omul care caută găsește. Domnul Se dă numai celor ce-L caută și nu altfel. N-are Domnul nevoie de cei fără iubire. Așa să înveți și tu, că am venit să te învăț cum să-I plăci lui Dumnezeu. Dacă ai hrană și apă de la Domnul, dacă ai haină de la Domnul, dacă ai casa în care am stat eu, să nu-ți mai trebuiască altceva decât ascultarea. Ascultă de cei ce te iubesc așa cum m-au iubit și pe mine, iar de cei ce nu iubesc pe Dumnezeu depărtează-te cât poți și nu mai căuta spre ei, că iată, se smintesc cei ce sunt ținți de mână de copiii din grădină. Se smintește poporul Domnului de greșalele din popor, de neîmplinirea celor din popor. O, cei ce nu împlinesc cu grijă cele ale Domnului, cele din cuvântul Domnului, aceia nu mai sunt din poporul Domnului. Nu le mai da din puterea Domnului, nu le mai da, lellico, nu le mai da. Lasă-L pe Domnul să dea. Nu mai da tu. Acum lucrează Domnul.

Unde sunt creștinii pe care tu i-ai uns și i-ai oblojit, lellico? S-au dus în faptele lor rele pe care le-au făcut mereu, și tu nu știai ce fac ei. Lasă-L pe Domnul să vadă și să lucreze. Poporul Domnului trebuie să fie grâu curat, bob întreg și nu sec, căci bobul sec este luat de vânt ca și pleava, că e sec și cu coaja veștedă. Au fost creștini care făceau păcate mari, și tu le puneai mir pe frunte și Îi spuneai Domnului să-i binecuvinteze, și acum Domnul i-a descoperit de furi, și ei se ridică să hulească pe fiii cei unși în grădină. Vai celor ce-i hulesc pe ei, celor ce se ating de ei cu vorbire de rău și cu hulă, celor ce dau să-i murdărescă pe ei, căci ungera lor arde pe cei ce se ating de ei cu murdărie și cu hulă, și eu i-am învățat să pună degetul pe păcatul cel ascuns din creștin. I-am învățat să descopere păcatul din creștin. Domnul le spune lor păcatele cele ascunse ale creștinului care nu spune și îi dă de gol pe cei ascunși în ei, și apoi Domnul îi curăță pe ei de cei ce lucrează răul pe ascuns, de cei ce se dau creștini și nu sunt. Lasă-i pe cei unși să lucreze, căci poporul Domnului trebuie să fie popor al dreptății Domnului. O, surioară, ascultă-i pe cei ce se apropie de tine ca să te țină în veghe cerească, și te bucură cu cei ce se bucură în Domnul și ia mâna de pe cei fără de Domnul. Păstrează-te neatinsă de moarte și de morți, și stai cu Domnul și sfințește-mi casa mea cu viața ta și cu ascultarea ta, și prin viața ta voi curăți casa mea de cei nelegiuți, de cei ce nu iubesc pe Dumnezeu. Iar pentru fetele tale Îl voi ruga pe Domnul să Se apropie și să le gătească drumul spre mântuire și spre curățire de păcate și de lume și de amestec cu cei nelegiuți, căci Domnul va striga la ele, și se va auzi strigătul Domnului până la toate marginile, și ele vor lăsa capul în jos în fața multor mulțimi care vor veni să meargă pe căile cele sfinte ale Domnului.

O, surioara mea, așează-te în ascultare, așează-te în cuvântul Domnului și dă de la tine pe cei ce calcă cuvântul lui Dumnezeu, că tu nu știi să te ferești de cele ascunse din om. Vin din cer să te ajut să fii atentă. Vin din cer și îți pun proptele pe lângă tine ca să nu cazii. Cel ce n-are proptele, cade. Trebuie să învățăm să mergem mers nou, că mersul cel de până acum n-a fost mers, și îmi voi întări pe fiii cei unși ca să fie veghetori peste Israel. Domnul îi învață, și ei Îl ascultă. Așa și tu să faci. Le voi da de lucru peste tine, dar să-i ascuți, lellico. Lucrul cel de acum e lucru nou, e lucru numai ca în cer. Adună-ți bine mintea și fii mereu atentă cu mintea ca să nu ți-o pierzi în lături, ci numai în sus la Domnul s-o porți. Tu să ascuți de Domnul prin fiii cei unși în grădină. Amin. Nu mai e vreme de greșit. Să ascuți prin cei unși. Ai auzit? Ai auzit de ajuns de bine? Eu când și când te voi striga prin cei unși, iar tu să mă auzi. Amin, amin, amin.

O, copiii unși în grădină, mai are Domnul o carte de trimis. Ați fost prinși cu lucruri minunate de la Domnul date, dar să ne facem vreme pentru educație cerească peste tot Israelul, că acest popor trebuie să fie lumina lumii cu care Domnul va lumina peste pământ ca să fie lumină.

O, poporule scump, stai atent sub lumina cuvântului cel din cer, că Domnul vine pe cărarea mea, pe cărarea cărții mele și te ține treaz și te ține luminând, și cu lumina ta va orbi pe cei mândri de pe pământ. Amin.

— **V**erginico tată, o, Verginico, avem mult de lucrat peste Israel. Mai avem o carte rostită să se trimită, și avem și peste Israel de lucru, căci ca să avem popor pe potriva cerului trebuie mereu să lucrăm, căci biserica trebuie să fie vie, tată, trebuie să fie cerească pe pământ.

Fiilor, Eu, Domnul, nu vă cer nimic decât să Mă iubiți în toată vremea. Nu vă cer nici dajdie, căci dajdie se ia numai de la străini, nu și de la fii, căci fiii sunt scutiți. Împărații de pe pământ nu iau bir sau dajdie de la fiii lor, ci de la străini iau bir. Fiii nu trebuie să dea bir. Învățați, fiilor, învățați să știți cine vă este tată. Învățați din pilda aceasta: «*Fiii nu trebuie să dea bir, că tatăl nu ia dajdie de la fii*». Nimic nu vă cer decât să-Mi fiți fii. Amin, amin, amin. Nimic nu vă cer decât să vă fiu Tată și voi să-Mi fiți fii, iar cel ce este fiu se cunoaște după ascultare, precum și cel ce nu-Mi este fiu se cunoaște după neascultare. Împărații pământului iau dajdie de la străini, căci nu sunt fii cei ce dau dajdie. Împărații cei din biserică lumii iau dajdie de la străini, căci nu sunt fii cei ce dau dajdie și nu sunt părinți cei ce iau dajdie de la fii. Eu nimic nu vă cer vouă celor ce-Mi sunteți fii, căci Eu sunt Tată al fiilor Mei, dar să-Mi fiți fii, măi fiilor.

O, Verginico, Ne oprim din cuvânt, Ne oprim un picuț ca să mergem în mijlocul lui Israel cu cuvântul, să mergem la fii ca să le dăm și să Ne fie fii; să le dăm învățătură prin fiii cei unși, să le dăm și să Mă crească pe Mine în ei, că vine vremea și a și venit să se închine lumea la Mine prin ei, prin învățătura Mea care curge prin ei peste oameni, căci pentru adevărații Mei fii, Eu sunt lumină în lume.

O, greu e de cei ce au plecat din poporul Meu, că aceia s-au făcut întuneric în întunericul lumii de azi, dar adevărații Mei fii sunt lumina Mea între oamenii care caută lumina Mea, iar cei ce Mă caută Mă vor afla și vor sta la învățat și vor crește și se vor face fii ai Tatălui. Amin, amin, amin.

*

Întrăm din nou în cartea ta, Verginico. Să Ne terminăm lucrul, tată. Pe fiecare cuvânt să-l terminăm de rostii, căci stau alte cuvinte la rând.

Ai grăit cu surioara ta, și Eu am privit peste cuvântul tău și peste inima ei și peste fapta cuvântului tău în ea. O, Verginico, surioara ta nu mai este atentă și dă în Mine și dă în tine și nu-și dă seama. Lucrarea sunt Eu, cuvântul sunt Eu, și cine nu împlinește cu atenție împlinirea cuvântului Meu, acela dă în cuvântul Meu, dă în Mine, tată, dă și nu-și dă seama că dă, și duhul rău se bucură, Verginico, și bate din palme și scoate limba la fiii cuvântului Meu pe care i-am pus să păstorească pe poporul Meu cu toiagul Meu, cu cuvântul Meu, căci cuvântul Meu este păstor, păstorul lui Israel, amin, și este păstorul celor ce stau sub păstorie, iar celor ce le place cu păstor, aceia iau cuvântul Meu și îl pun păstor peste ei.

O, Verginico, ce mult e de păstorit cu cuvântul! Peste tot în Israel este numai de păstorit, tată, și tu mai ai un cuvânt de trimis către păstorul Daniel. Am zis să fie acest cuvânt. Scoală-te în cuvânt și pune-te proptea pentru împlinirea cuvântului Meu peste tot în Israel, peste poporul care s-a lăsat răsărit și crescut din semănătura cuvântului Meu, peste poporul cel treaz, cel împlinitor, cel rămas pentru rod, Verginico. O, rodul e rod, și să-l înveți pe Israel ce este rodul lui, și să știe Israel ce înseamnă rod în el, căci rodul rodește din rod, și se face rod. Amin.

— O, Doamne, cuvântul Tău e rodul cel din Israel, și Israel este rodul cuvântului Tău, iar rodul rămâne bun de rodit, și rodește rod din rod. Cuvântul Tău a venit pe pământ, Doamne, ca să-și adune grâul în hambare, după cum este scris, iar pleava cât și bobul sec și sterp să fie aruncate în foc, după cum este scris în Scripturi, Doamne.

Mă fac cărare de cuvânt către păstorul Daniel ca să-i fac inima lui cărare către cuvântul Tău și al meu și să vorbim cu el și să înțeleagă tot Israelul, Doamne.

O, Israele, o, păstorule Daniele, grăiesc cu Israel și cu tine, și ferice de cel ce este israelit în Israel, și ferice de cel ce s-a făcut israelit pentru poporul Israel. De ce zic eu aceste cuvinte? Iată de ce le zic: în poporul acesta cu numele de Israel au dat să se strecoare mulți, au dat să se uite mulți, au dat să ia mulți din acest popor. Unii s-au strecurat, unii s-au uitat, unii au luat și au dat, iar alții s-au născut prin cuvânt, și cuvântul i-a făcut vii și credincioși și roditori, și are Domnul rod din rod în Israel.

O, Daniele păstorule, mulți oameni fără noimă s-au strecurat în staulul acestei lucrări. N-a avut Domnul ce face cu ei. Oameni fără noimă au venit și s-au oprit în poporul acesta și au îngreuiat cărarea cuvântului și făptuirea cuvântului și bucuria cuvântului în cei ce stau sprijin pentru Domnul în Israel. E greu de Domnul și de lucrul Lui când străbate cărare cu bolovani pe ea. Omul fără noimă care a venit să se facă creștin în poporul acesta, a fost om-bolovan, a fost spin printre flori, a fost neghină prin grâu, a fost ispită printre fii. Omul fără noimă nu poate înțelege ce înseamnă viața lui în acest popor chiar dacă zice el că viață caută. O, mereu, mereu se strecurau oameni-bolovani în poporul acesta și se lăseau grei și rupeau spinarea celor vii, rupeau spinarea celor cu spinare. Omul cu mărire de sine nu știe să fie mic, nu poate să fie mic, să fie prunc nu poate, să fie slab nu poate acela, dar nici Dumnezeu nu poate în cel tare cu sinea. Prea multă suferință s-a strecurat peste cei vii din poporul acesta. De aceea trebuie atenție de-acum, și vin să te rog, păstorule Daniele, să lucrăm cu atenție. Domnul a spus fiilor celor unși în grădină să lucreze cu toții în stânga, cu toții în dreapta, și lucrul Domnului va fi viu și nu se va strica, și nu va mai avea putere de sine cel fără noimă care stă în Israel. O, Daniele, cel fără noimă nu este fiu și se lasă greu, că nu știe ce vrea cel fără noimă. Pe vremea când se ridică poporul Israel, se alegea pentru rod cel fără de cusur, cel fără de vătămătură de trup și de suflet și de minte, ca să aibă Domnul rod întreg și viu și sănătos. Prea mulți s-au strecurat, și unii s-au făcut vampiri de suflet sfânt și au supt puterea Domnului din cei ce sunt credincioși și curați. Prea mulți au trecut prin mijlocul acestui popor, prea mulți cu fire tare și sucită, că după ce că omul e numai fire, mai e și sucită firea omului cel fără noimă.

O, păstorule, zice Domnul să fie mare grijă pentru viața celor vii, căci cei vii sunt cei mici, iar cei mici sunt mici și firavi. Să fim atenți în toată clipa, să fim oglindă în toată clipa, și să se uite creștinul în ea și să Se vadă Dumnezeu lucrând întru dreptatea Sa.

Nu trebuie tras de cel fără dragoste. De cel ce n-are frică de Dumnezeu nu trebuie tras ca să stea sau ca să nu plece. Numai cei ce au frică de Dumnezeu, numai aceia stau cu poporul acesta sfânt. Cei fără frică de Dumnezeu nu stau, și se duc spre diavolul. N-are Domnul nevoie de cel fără credință, de cel cu dragoste forțată. De cel fără noimă n-are Domnul nevoie. De cel ce are mamă și tată și frați și neamuri și prieteni și ranguri n-are nevoie Domnul. De cel mofturos, de cel clevetitor, de cel prefăcut și viclean, de cel cu voia sa, de cel nerăbdător, de cel cu firea sucită, de cel nestatornic n-are Domnul nevoie. Ce să facă Domnul cu cel ce-i place cu morții? Ce-i folosește lui Israel om care se strecoară în Israel și atât? Ce-i folosește lui Israel om care nu se poate naște de sus, mereu din cuvântul cel de sus? Omul care face ca el, omul cel

frământat de sinele lui, ce-i folosește un așa om poporului sfânt? O, păstorule, nu este în Israel omul cu vătămătură. În Israel este omul cel sănătos. Prea mulți s-au strecurat și s-au făcut vampiri de suflet sfânt, de sânge sfânt, ca pasărea de pradă care suge sânge. Puterea lui Israel trebuie să fie puterea Domnului pe pământ. Voiesc să asculte Israel de Domnul. Voiesc să fie curățat Israel de scaieți și de bolovani. Lasă, mămică, știe Domnul să-și curețe aria, dar să-L lăsăm și să nu ne ținem de coada spinului. Să știe orice om de pe pământ că Domnul este poarta spre poporul Lui. Să nu mai scoată limba omul care se dă creștin și nu este creștin. Mulți din lume nu înțeleg ce înseamnă să porți la gât salbă de israelit, salbă de mireasă. Omul este învățat cu mituitul ca să-și facă loc bun între oameni. Dar la Domnul omul mituitor nu pătrunde, și rămâne spin, iar spinii se aruncă în foc, că s-au făcut blestem peste pământ.

Israele, Daniele, Israele, nu mai pune mâna pe spini. La ce este bună limba și vorba spinului ca să vorbească cu fiii Domnului? Se smintesc fiii Domnului de neîmplinirea cuvântului lui Dumnezeu. Se aud în Israel cuvinte de întrebare: „*De ce acela sau acela face, iar eu să nu fac?*”.

O, păstorule Daniele, mi-a spus Domnul să vorbim, mămică, și să audă poporul ce vorbim. Am vorbit și cu surioara mea, că s-a făcut îndărătnică și nu mă primește pe lângă ea cu proptelele mele. Zice că poate singură, așa zice de vreme ce se ascunde de cel al meu de lângă ea ca să n-o vadă când își face voia sa, și nu a mea. Ea face voia celor răi. Ea face voia celor ce n-au pe Dumnezeu, și zice că și eu am făcut așa. Eu n-am făcut așa. Spune-i tu, păstorule Daniel, spune-i tu cum am făcut eu, că ea nu știe cum am făcut eu. Ajută-mă și tu, că pe cei pe care-i trimit ca s-o sprijine nu-i mai primește, zice că știe ea, zice că știe de la Domnul. O, voiesc să aibă minte surioara mea, voiesc să nu-și piardă mintea, voiesc prin ascultare să aibă minte. Eu am fost prigonită cu Domnul pe pământ și am fost mereu vândută celor morți. Mă vindeau cei fără noimă care se strecurau în mijlocul poporului meu, că nu veneau să se strecoare ca să stea pe margine, ci veneau să intre în mijloc, să intre în vistieria tainelor de sus, și ei nu erau în stare nici de cele de jos. Dar acum avem fii tari, fii ascultători, și vin mereu cu Domnul de sus și le spun să lucreze atenți, și le spun să aibă grijă de porți, iar cei din porți, să fie în porți. Amin.

Păstorule, păstorule, să lăsăm portarii în porți, și să poată da seama la porți. Portarul are lucrul lui, iar cel dinăuntru, lucrul lui, precum și cel din afară are lucrul lui, iar cine vine cu lucrul lui la porțile Domnului, acela să se depărteze! Amin. Cei ce au buzunarele pline de Dumnezeu, zic ei, aceia să se depărteze din preajma porților tale, Israele, cetatea mea, Israele, cortul meu cel sfânt în care eu locuiesc cuvânt pe pământ.

Din nou rostesc: vai celor ce vin să se judece cu tine, poporule, fiul meu și al lui Dumnezeu! Vai celor ce văd aramă în loc de aur! Vai celor ce lovesc cu cuvânt de judecată asupra ta, popor sfânt, că sfânt este cel ce are pe Domnul de hrană.

Păstorule, ține-i departe pe fiii tăi și apropie-i pe ai mei, ca să nu judece fiii lui Israel pe Domnul. Poporul se uită ce faci tu, iar ce tu nu poți să faci să nu-i ceri nimănui să facă, nimănui, mămică. Eu știu că tu nu-i ai la inimă pe fiii tăi neascultători, știu, dar poporul creștin lucrează altfel, și dă să te judece pentru dreptatea ta. Fiul lui Israel nu trebuie să se învețe să fie judecător, și trebuie să învețe să fie copil, căci copilul ascultă și nu trebuie să judece pe cel ce are grijă de el, dar să avem grijă, mare grijă de poporul Domnului.

O, păstorule, nu este bine omului să fie singur, să lucreze singur, ci este bine să lucreze totul la lumină, totul în biserică și nu în afara trupului bisericii. Când se lucrează în afară, atunci toată biserica lucrează spre afară pentru ca să verse din lumina sa afară la neamurile care caută lumină, iar cel ce va fi să ia lumină va lua. Cei ce au fost în lucrarea aceasta și nu au stat, nu mai trebuie învățați, nu mai trebuie rugați, că tu știi ce scrie în carte. Să-L lăsăm pe Domnul. Domnul din cer știe și vede și are grijă ca Domnul, nu ca omul.

O, păstorule, să învățăm să fim fii, mămică. O, Israele, să înveți să fii fiul Domnului, că fiul lasă toată grija pe Tatăl, Care știe și vede totul. O, Israele, am multe cuvinte să-ți dau, și cartea mea e masa mea cu tine. Amin, amin, amin.

— **V**erginico tată, să învățăm pe Israel ce este rodul lui și care este. Să știe Israel ce înseamnă rod în el.

— **O**, Domnul meu, și Doamne al poporului sfânt, cuvântul Tău e rodul cel din Israel, iar Israel cel sfânt este rodul cuvântului Tău, și eu ca un grădinar ud grădinița poporului Tău, Doamne. Eu o ud, și ea odrăsește, iar spinii se vor stârpi prin sămânța lor. Amin.

— **V**erginico, Verginico, mlădiță înțeleaptă! Verginico, izvoară dulce, ramură de râu din râul vieții! Eu sunt râul vieții, și râul curge și cuprinde pământul, și pământul odrăsește.

Israele, popor sfânt! Israele, albie de râu! Mă fac în tine râu al vieții peste pământ, și din vale vor veni spre munte mulțimile cele însetate și vor bea din stânca vieții și vor lua viață veșnică, și din fiii vieții voi zidi din nou veșnicia pentru fiii ei. Amin, amin, amin.

16/29 iunie 1997

Sărbătoarea Nașterii sfântului Ioan Botezătorul

Cartea cea cu șapte peceti a fost deschisă. Oamenii pier prin știința lor, neînțelegând înțelepciunea cea din Scripturi.

Vin pe cărarea cărții tale, Verginico. Venim în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Sărbătorim pe Ioan, nașul Meu de botez. Lucrăm cu cerul în cartea ta și în cartea Mea și cuvântăm peste Israel, Verginico. Începem în zori lucrare cerească peste Israel care merge azi să-L mărturisească pe Dumnezeu la oameni. Să fie binecuvântată cărarea mergerii poporului Meu mărturisitor între oameni! Să fie cu nădejde, să fie cu credință, că Fiul Domnului este Domn peste toate ale Sale și ale lui Israel. Să se adune norii de sub cer la un loc și să se ivească seninul și vreme cu soare pentru ca să fie pregătită ziua de mărturisire a lucrului Domnului pe pământ.

Verginico, binecuvintează și tu din Mine.

— **O**, Doamne, toate câte Tu îmi spui eu lucrez, și nimic de la mine nu fac. Tu ești Cel ce faci totul, pentru că nu faci voia Ta, ci voia Tatălui, Care Te-a trimis. Toate câte auzi de la Tatăl, Tu le lucrezi, iar cei ce sunt ai Tăi fac ca Tine, Doamne.

Binecuvântat să fii, popor al Domnului. Mergi și binecuvintează pe Dumnezeu mărturisindu-L! Să fie vreme bună. Să fie dragostea Domnului cu voi! Să se adune norii de sub cer la un loc și să vă însoțească seninul și cuvântul lui Dumnezeu! Voi sunteți fiii nădejzii. Nădăjduiți în Domnul, fiilor. El Se mărturisește pe Sine prin voi. Fiți plini de Duh Sfânt. Amin, amin, amin.

— **O**, Verginico, trec în cartea Mea și Mă fac cuvânt în ea și lucrăm sărbătoare de cuvânt. Ioan, botezătorul Meu, este mângâiat de tot cerul în sărbătoare. Amin.

Israele, poporul Meu, mergi, tată, și mărturisește pe Dumnezeu la oameni! Mergi, poporul Meu! Ioan botezătorul Meu și sfinții arhangheli Mihail și Gavriil îți fac cărare ca să mergi cu cuvântul Meu și cu lucrarea lui spre oameni. Să-ți fie mersul binecuvântat, și tot lucrul tău de azi să fie binecuvântat, și pentru cer să fie. Amin, amin, amin.

*

Mereu, mereu Mă fac cuvânt peste tine, poporul Meu, românul Meu popor. Amin. Adevăratul popor român tu ești, că tu trăiești creștinește, tată. Poporul român este poporul care trăiește creștinește pe pământul român. Amin.

Cuvântul Meu vine pe pământ înaintea Mea precum Ioan mergea înaintea Mea și Îmi gătea calea. Ioan s-a ivit prin rugăciunea lui Zaharia și a Elisabetei, și este rodul rugăciunii, și a fost bucurie și mulți s-au bucurat de nașterea lui, și a fost mare înaintea Mea, și n-a băut nici vin, nici băutură amețitoare, și s-a umplut de Duhul Sfânt încă din pântecul mamei sale, ca să se nască mare și să întoarcă pe Israel la Dumnezeu. Dar în zilele tale, poporul Meu de azi, mare este pregătirea Mea pentru venirea Mea, că Eu Îmi curăț aria Mea și Îmi adun grâul Meu în hambar, iar pleava cât și bobul sec le ard cu foc nestins.

Cartea cea cu șapte peceti a fost deschisă, iar cuvântul Meu a luat puterea și tăria ca să împărătească, iar când am deschis pecetea a șasea, soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, și luna toată s-a făcut ca sângele, și stelele cerului au căzut pe pământ, și cerul s-a dat în lături și toate s-au mișcat de la locul lor, iar cei mari ai pământului s-au ascuns în munți de teama mâniei lui Dumnezeu. Nimeni pe pământ nu știe să așeze la locul lor și la timpul lor cuvintele Scripturii, dar ele se împlinesc la timp, și omul nu știe de unde vin toate câte vin la timpul lor, căci când s-a deschis pecetea cea de a șasea a cărții, soarele s-a întunecat și s-a făcut ca un sac de păr. Soarele s-a făcut rău cu omul și omul nu înțelege. Nimeni nu înțelege ce este soarele și luna și stelele, și s-a umplut pământul de minciuna omului științific care a spus ce a voit despre soare și lună și stele, și de aceea soarele s-a făcut negru ca un sac de păr. Și ce înseamnă acest cuvânt al Scripturii? O, soarele s-a făcut dușman pe om, fiilor. Mai mare goliciune ca în zilele de azi n-a fost între oameni. Mai multă minciună și rățacire ca azi, n-a fost. Omul științei a hulit pe Dumnezeu și a mințit pe om, și soarele s-a făcut negru ca un sac de păr și mușcă pe omul minciunii. Soarele lovește în trupurile oamenilor, și oamenii nu înțeleg mânia lui Dumnezeu, și stelele cad din cer și se fac pedeapsă peste oameni, și oamenii nu înțeleg că n-au unde să se ascundă de mânia lui Dumnezeu. În zadar fug ei în munți și în peșteri, că al Meu este pământul tot, dar oamenii nu înțeleg aceasta, și soarele s-a supărat pe om, și omul nu înțelege Scriptura. E mare desfrânare sub soare, e mare goliciune. Omul a căpătat prea mare îndrăzneală sub ochii Mei, și soarele și-a făcut dinți și se răzbuună pe oameni, și oamenii nu înțeleg cuvintele Scripturii. Soarele mușcă pe oameni, și oamenii n-au unde să se ascundă de mânia aceasta. Cine vrea să se ascundă, acela se poate ascunde numai sub mantia Mea, că M-am făcut cuvânt de ocrotire pentru cei credincioși și curați cu inima, pentru cei ce-L iubesc pe Dumnezeu pe pământ.

O, poporul Meu de azi, e mare azi pregătirea pentru venirea Mea, că Eu Îmi curăț aria Mea și Îmi adun grâul în jitniță, iar pleava cât și bobul sec le ard cu foc nestins. Amin. Vin și îți dau învățătură, că Eu îl ocrotesc sub cuvântul Meu pe cel ce Mă ascultă. Să te scoli în zorii zilei și să-ți faci lucrul tău, fiule, iar când soarele arde de sus, să intri și să te odihnești și să Mă slăvești pe Mine și să te liniștești cu duhul și cu trupul, iar după miezul zilei, după ceasurile vecerniei, să ieși din nou să-ți termini lucrul tău, căci soarele mușcă pe omul necredincios și pe cel ce face rău înaintea Mea și pe cel ce se dezgolește înaintea luminii soarelui Meu. Lumina soarelui e tristă, căci oamenii au întunecat soarele, l-au înnegrit, l-au înrăit, și el s-a făcut negru pentru om, negru ca un sac de păr, iar luna s-a făcut ca sângele, s-a făcut rană pentru om, și stelele cad din cer ca să prindă pe oameni, și nimeni nu știe ce este soarele și luna și stelele. Oamenii de știință zic că știu, dar ei n-au făcut altceva decât că au adus mânia lui Dumnezeu peste pământ, iar fiii neascultării sunt pedepsiți de știința oamenilor. Știința omului este moarte pentru om, dar ea va înceta, căci tot ce înseamnă moarte se va lua de pe pământ, și oamenii vor căuta știința, și ea nu va mai fi, și va fi numai Dumnezeu peste toate câte au fost făcute de Dumnezeu. Amin.

Cuvântul Meu merge și încurcă limbile omului de pe pământ, și descurcă limbile Domnului peste oameni. Ca și Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul, așa merge și cuvântul Meu peste pământ și Îmi curăț calea și Mi-o pregătește ca să vin. Dar pe tine te ocrotesc, poporul Meu, căci tu faci voia Mea și aduci binecuvântare peste pământ și faci cer nou și pământ nou prin credința ta, prin ascultarea ta și prin trăirea Mea în tine. Tu ești salvarea oamenilor, dar dacă oamenii nu înțeleg ce am făcut Eu din tine pe pământ pentru om, atunci oamenii vor pieri prin rățacirea lor, prin știința lor. Voi arăta oamenilor toate zilele Mele cu tine pe pământ, și nimeni din ei nu va putea spune că n-am fost printre ei să-i strig și să-i îndemn cu fericirea și cu veșnicia, iar spinii și pălămida vor pieri, și vor rămâne numai florile, numai binecuvântarea. Și voi veni mereu lângă tine, poporul Meu iubit, și te voi învăța viața, tată, căci orice știință se va face sul, și tu vei avea Învățător pe Domnul, iar cei fără învățător vor alergera la tine cel ce ai învățatura Mea, și se va împlini Scriptura aceea care spune că multe noroade vor veni la tine, la muntele cel sfânt al învățaturii Mele, și vor lua legea Mea cea sfântă și vor spune: „*Veniți să ne suim în muntele învățaturii ca să luăm de la Dumnezeu, să ne învețe El căile Sale, iar noi să mergem pe cărările Sale*“. Și te voi sprijini, poporul Meu, și în toate neputințele tale de pe pământ Eu voi fi cu tine și îți voi lua jugul și îl voi duce Eu, și îți voi da jugul Meu cel ușor ca să-l duci; Eu pe al tău, și tu pe al Meu, și va fi ușor, și vom lucra tot ce este de lucrat pentru cerul cel nou și pământul cel nou și pentru dreptatea care va locui cu cele noi și curate.

Voi ridica oameni din oameni și Mă voi ajuta cu ei, și nu voi uita sprijinul Meu de la om, că greu e pe pământ, greu e și pentru Mine, nu numai pentru tine, poporul Meu. Greu e pe pământul necredincioșilor, dar pământul este al Meu, și necredincioșii își vor pierde averea, căci Eu sunt Stăpânul cerului și al pământului și strig la oamenii necredincioși și Mă vestesc Stăpânul celor create de Mine, iar Tatăl îi va face moștenitori pe toți fiii Lui, care L-au știut pe Tatăl, făcând voia Lui înaintea Lui. Atunci soarele va străluci de șapte ori mai mult, și veșnicia își va îmbrățișa fiii. Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 1997

Sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Cuvântul mult, înnoiește dragostea Domnului în om. Cel fără de trimitere cade prin rodul lui. Domnul este trimisul Tatălui. Ucenicii sunt culegătorii roadelor Duhului.

Vin să te păstoresc, poporul Meu. Vin cu pășune din cer. Vin la tine, fiule mic, că tu trebuie să ai hrană caldă ca să fii mereu la masa Mea. Amin. Am spus că vin curând, și iată, vin mereu la tine ca să te pregătesc să stai înaintea Mea la venirea Mea. Pace ție! Pacea Mea ție, ca să Mă ai în tine cu dragoste și să ai multă dragoste. Dar ca să ai, trebuie să lucrezi cuvântul Meu și mult să-l lucrezi. Dragostea ta de Mine se face din mult cuvânt, iar cuvântul înnoiește dragostea. Așa e și cu urâtul care se face din tăcerea ta în cuvântul Meu. Cine nu vorbește cu Mine, acela tace, și se face urâtul peste el, iar duhul cel potrivit Mie se fălește între Mine și tine, copilule hrănit cu dragoste de cuvânt. Eu sunt dragoste, și Mă fac cuvânt peste tine ca să Mă ai, poporul Meu. O, cine nu are dragoste se cunoaște după tăcere, iar cine are dragoste n-ar mai tăcea. Fiți mari în dragoste, copiii Mei. Fiți mari în cuvântul Meu și scoateți urâtul din voi și dintre voi și dați rău dragostei, tată. Cu mare dragoste vin la voi, și iau cu Mine pe sfinți și pe îngeri ca să audă din sfatul Meu cu voi, din sfatul vostru cu Mine. Cine are dragostea Mea, acela nu cade niciodată. Amin. De șapte mii de ani tot omul cade, căci cine nu are dragoste cade; cine nu are dragoste, tace. Dragostea cea de șapte veacuri a omului, precum și vorbirea lui nu l-a făcut să nu cadă, că una este dragostea care nu cade, și aceea este din Dumnezeu. Cel ce tace înaintea Mea, acela este cel ce nu Mă iubește, iar cel ce crede în Mine, acela Mă iubește și Mă încălzește cu cuvântul Meu din el, și pe mulți îi încălzește la focul cel nestins al dragostei de oameni.

O, poporul Meu, niciodată nu s-a făcut omul fiu al lui Dumnezeu, decât numai la propovăduirea Mea peste el, căci Eu am grăit proorocilor și apostolilor, și am făcut din ei cuvântul Meu peste oameni, și oameni mulți au intrat sub dragostea care se naște în om la cuvântul cel despre Mine, căci Eu sunt dragostea care vine la oameni ca să-i ridice, și M-am lăsat dragoste în prooroci și în apostoli și M-am așternut prin ei în calea oamenilor ca să Mă culeagă oamenii și să Mă aibă pe masa lor și să Mă pună la inima lor și să fie vii și să aibă pace, că nici un om nu are pace decât omul care Mă întâlnește pe Mine pe calea lui.

Am ieșit în calea apostolilor Mei, și ei M-au cules și M-au pus la inimă și au rămas cu Mine, și Eu cu ei; și au rămas în Mine, și Eu în ei. Am ieșit în calea lui Saul, care nu avea pace, căci prigonea pacea și n-o avea. M-am făcut lumină mare în calea lui și i-am spus: «*Saule, Eu sunt Hristosul păcii, și tu Mă prigonești*», și M-am făcut în el pace și dragoste, iar el M-a așezat în calea oamenilor ca să Mă culeagă oamenii, căci am făcut din el un trimis al Meu.

Scris este în Scripturi: «*Cine va crede în Mine fără propovăduire? Și cine va propovădui dacă nu va fi trimis?*». Cel ce propovăduiește fără de trimiterea Mea, acela nu este primit de nimeni și nu face rod cel netrimis. Omul care propovăduiește pe Hristos fără să aibă trimiterea lui Dumnezeu, acela nu aduce rod pentru Dumnezeu, și nici lui nu-și face fii, căci Hristosul Eu sunt. Cel ce nu are trimiterea Mea, acela nu-Mi poate aduce nici un rod întru Mine, acela nu poate face din oameni fii ai lui Dumnezeu. Uitați-vă, tată, peste pământ, uitați-vă la rodul celor ce propovăduiesc pe Dumnezeu, și înțelegeți ce înseamnă trimis sau uns peste oameni, căci ca să

ridici dintre oameni un fiu al lui Dumnezeu, acela trebuie să facă voia lui Dumnezeu dacă-l ridici ca un trimis ce ești, căci cel trimis are rod viu. Iată taină vă spun vouă: cel ce nu este trimis de Mine și lucrează fără trimitere, acela este fără toiag și fără păstor și cade prin rodul lui. Iar cel ce este trimis și nu lucrează prin trimitere, acela se numește slugă leneșă, căreia îi va cere socoteală Cel ce a trimis-o. Amin.

Cei ce Mă propovăduiesc azi pe Mine, sunt aceia care nu fac voia Mea, iar tu, poporul Meu, să fii atent ce-ți spun, ca să am cu cine să grăiesc, căci voi grăi cu tine și voi arăta toată vorbirea Mea cu tine, o voi arăta celor ce Mă propovăduiesc oamenilor fără să fie trimiși. Aceasta este taina propovăduitorului: cel ce este trimis de Mine ca să Mă propovăduiască, acela face voia Mea, precum și Eu am făcut voia Tatălui, Care M-a trimis. Eu n-am trimis niciodată pe nimeni la propovăduire decât pe cel ce face voia Mea în duhul și în trupul și în sufletul său.

Îi trimiteam pe apostolii Mei prin cetăți. De ce îi trimiteam? Vă spun vouă de ce îi trimiteam. Avea Tatăl pe ici, pe colo prin cetăți câte unul, doi care făceau voia Tatălui, și pentru unii ca aceia sunt trimiși în lume cei trimiși de Mine ca să-i culeg pe cei ce Tatăl Mi-i dăruiește, căci Tatăl nu are nevoie de cei ce nu-L iubesc pe El, iar Eu făceam voia Tatălui prin trimișii Mei.

O, fiilor, fiilor, nu erau așa bisericile Mele pe vremea apostolilor Mei. Erau puse la adăpost, erau puse deoparte pentru sfinții Mei, pentru creștinii care făceau voia lui Dumnezeu; și se luptau apostolii Mei cu cei ce dădeau buzna cu buzunarele dosite și cu fapte lumești, se luptau cu ei ca să nu-i lase să strice bisericile Mele. Dar azi bisericile nu sunt ale Mele; sunt ale fiilor oamenilor, nu ale creștinilor Mei, că iată, voi, creștinii Mei, nu sunteți primiți în ele, nu sunteți iubiți în ele. O, așa erau și creștinii Mei cei dintâi, care se lăsau înviați la propovăduirea Mea prin apostolii Mei. Ei au fost începutul bisericii Mele, și îi culegeau de peste tot pe cei ce Tatăl Mi-i dăruia ca să fie fiii bisericii Mele. Apostolii Mei lucrau cu ucenici, nu lucrau singuri, fiilor. Lucrul lor era trainic, și se întăreau unul pe altul și nu lucrau câte unul atunci când strângeau biserica s-o păstorească cu cele de la Mine. Cei ce n-au însoțitori ucenici, aceia să nu plece la lucrul bisericii, căci vouă vă spun mereu ce aveți de făcut, vă amintesc mereu să lucrați bine, să lucrați lucru întreg în mijlocul bisericii, iar cei ce lucrează bine se bucură de rod și Îmi dau Mie rodul lor și se fac Mie bucurie. Amin.

Am mereu de lucru cu voi peste Israel. Mereu, mereu vin ca un păstor la voi și vă învăț și vă păstoresc, căci Eu sunt Păstorul. Voi, străjerii Mei, să lucrați cu Duhul Meu peste ai Mei. Duhul vostru să nu-l folosiți la lucrul Meu, căci voi nu sunteți ai voștri. Cine dintre lucrători voiește să fie al lui sau al oilor, acela nu face bine, căci acela trebuie să fie al Meu, și toți ai Mei trebuie să fiți ai Mei, ca să nu vă semețiți la lucrul Meu. Dacă păstorii din bisericile lumii ar voi să fie ai Mei, atunci și biserica lor ar putea fi a Mea, dar ei nu vor să fie ai Mei, și sunt ai oamenilor, și nici oamenii nu fac voia Mea, precum nici păstorii lor nu fac voia Mea. Cine este al Meu, face voia Mea, iar cine este al omului, face voia omului și Mă pleacă și pe Mine să fac voia omului. Dar voi să fiți ai Mei, fiilor lucrători peste Israel, și să lucrați în Duhul Meu, căci Duhul Meu este Adevărul. Amin.

Cuvântul Meu este trimisul Tatălui între oameni ca să culeagă pe cei aleși de Tatăl, iar voi sunteți culegătorii rodului Meu lucrat de Tatăl. Cuvântul Meu culege pe cei aleși, iar cei

aleși de Tatăl sunt cei ce fac voia Tatălui între oameni. Aceia cunosc cuvântul Meu și îl culeg și se dau Mie jertfă plăcută, jertfă de dragoste.

Cuvântul Meu este trimisul. Fiilor, fiilor, luați aminte la cele ce vă spun: cuvântul Meu este trimisul, iar voi sunteți ucenicii Mei și nu puteți să faceți voi mai mult decât cuvântul Meu. Lăsați cuvântul Meu să lucreze. E de ajuns că grăiesc Eu cu voi în cuvântul cel trimis, iar voi sunteți ucenicii Mei, și ucenicul nu este mai mare ca Mine. Căutați să înțelegeți lucrarea Mea cu voi întru trimitere la lucru. Limbile cuvântului Meu sunt deslușite, tată. Voi doar arătați-le celor cărora grăiesc ele. Am spus vouă că nu trebuie tras de nimeni, că lucrul Meu nu lucrează așa. Lucrul Meu e mare, și are statură cerească, nu omenească. Fiți și voi cu statură întreagă, fiilor, și orice cuvânt rostit de voi, să fie bine cântărit și să aibă statură sănătoasă, și veți fi plăcuții Mei. Voi să nu căutați să fiți plăcuți vouă sau oamenilor sau celor peste care vegheați. Voi, fiilor lucrători, să căutați să fiți în Duhul Meu. Amin, amin, amin.

Și acum mergeți și vă strângeți lucrător cu lucrător, și cuvântul Meu să vă lucreze, și așa să stați în fața Mea pentru Israel, și în fața lui Israel pentru Mine. Mergeți prin trimitere, căci cuvântul Meu este trimisul oriunde merge el. Mergeți ca să învățați cu toții cuvântul Meu, că vin apoi cu apostolii Mei la voi. Ei nu lucrau după duhul bisericii, și lucrau după Duhul Meu peste biserică, și luptau pentru unitatea duhului întru legătura păcii, fiilor.

Apostolii Mei Petru și Pavel precum și toți ceilalți până la doisprezece, și încă cei șaptezeci de apostoli, sunt cu Mine în Israel, în tine, poporul Meu Israel. Vin la tine cu rămășița lui Israel, cu apostolii Mei vin la tine, că tu ești mângâierea Mea și a sfinților Mei, care au rugăciunile lor pe jertfelnicul de aur înaintea tronului Meu, căci îngerul rugăciunilor umple cădelnița lui cu nor de tămâie și cu rugăciunile sfinților, și le pune înaintea Mea și le aruncă pe pământ, precum este scris în Scripturi.

Lucrează, poporul Meu, lucrează cuvântul Meu peste tine, căci vin apostolii Mei și se unesc cu cuvântul Meu și cu cuvântul tău, căci tu ești cuvântul Meu, ești rodul cuvântului Meu, ești biserica Mea cea sfântă, ești grâul Meu cel întreg; întreg și nu sec. Amin, amin, amin. Apostolii Mei sunt cu tine în sărbătoarea lor cu tine și stau cuvânt deasupra ta, și din Mine se vor face cuvânt peste tine, căci Eu sunt locașul lor, locașul sfinților.

M-am dus la Tatăl și am pregătit loc, ca acolo unde sunt Eu, să fie și sfinții Mei. Eu sunt locașul sfinților Mei. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 1997

Soborul celor doisprezece sfinți apostoli

Cel fără dragoste de Dumnezeu nimic nu este. Taina feței lui Dumnezeu din om. Cei doisprezece apostoli, îmbărbătează pe ucenicii cei din urmă.

Sunt purtat de norii slavei Mele și cobor pentru tine, popor sfânt, iar tu ai datoria să fii sfânt. Amin. Sunt purtat în foișor întocmit din apostolii Mei, iar Eu, Domnul, și cu trâmbița Mea Verginica, suntem serbați în soborul apostolilor Mei și toți lucrăm laolaltă cu voi, cerul și pământul în lucrare de ucenici cu Învățător între ei.

Eu fără apostolii Mei nu lucrăm peste nimeni și pe niciunde decât numai atunci când plângeam pentru mulți

către Tatăl Meu. Pentru cine plângeam Eu la Tatăl? Plângeam pentru Mine, plângeam pentru cei ce Mi-i dădea Tatăl, plângeam pentru cei pe care-i iubeam, plângeam pentru cei pe care Mi-i dăduse Tatăl ca să Mă prigonească, să Mă răstignească și spuneam: «*Tată, să nu-i pedepsești pentru Mine, că ei nu știu ce fac, ei nu Mă cunosc că sunt Fiul Tău*». Dar după ce am înviat, păcatul lor s-a schimbat în păcat știut, căci prin înviere M-am dovedit Fiul Tatălui, Fiu venit din cer pe pământ. S-a schimbat păcatul multora din cei ce Mi-au pregătit răstignirea și fapta răstignirii, pentru că puțini din ei s-au făcut creștini credincioși, iar ceilalți au rămas tari prin rangul lor mai întâi, și apoi prin mândria lor, că n-au voit să se înjosească pentru Mine precum Eu, Domnul, M-am înjosit pentru ei până la cea mai de jos ocară, moartea prin cruce, moartea celor mai aprigi păcătoși osândiți. Iată, omul nu știe, nu vrea să îmbrățișeze ocară omului. Omul este mai mare și mai tare ca Dumnezeu, Care n-a voit decât să Se umilească pentru mântuirea multora, măi fiilor.

Mi-am apărat ucenicii, le-am apărat viața lor, și Mi-am dat-o pe a Mea, căci când au venit oamenii templului cu săbii și cu ciomege, dacă n-ar fi pus mâna pe prada pe care o căutau ca s-o ducă la frunțașii bisericii, i-ar fi osândit pe ucenicii Mei. Dar Eu ca un Fiu al iubirii Tatălui am ieșit în fruntea ucenicilor Mei, și ca un Învățător al lor am grăit în fața lor și am spus căutătorilor: «*Pe cine căutați? Eu sunt Cel căutat de voi, iar acestora dați-le drumul în voie*».

Nimeni nu Mi-a luat viața. Eu Însuși de la Mine am pus-o, căci pentru aceasta am coborât din cer de la Tatăl. După om am coborât, ca să-l iau în Mine și să moară cu Mine și să învieze cu Mine, căci cel ce-și scapă viața din mâinile Mele, acela și-o pierde, iar cel ce-și pierde viața în moartea Mea pentru el, acela și-o câștigă prin moartea lui în Mine și prin învierea Mea întru el, prin credința în Fiul lui Dumnezeu, Care a venit din cer ca să moară pentru om și să învieze cu omul și să meargă înapoi la Tatăl cu omul răscumpărat în brațe. Dar cel ce a cunoscut dulceața acestui har și a gustat din această jertfă, și s-a dus din nou spre păcatul firii, cine să mai moară pentru unul ca acela dacă moartea Mea nu i-a folosit lui spre viață veșnică? De aceea îți spun ție, poporul Meu, să ai dragoste de Mine, și ți-am spus că cel fără dragoste tace ca un vinovat, iar cel cu dragoste n-ar mai tăcea. Cel fără dragoste moare față de Hristos și se unește din nou cu diavolul, cu dușmanul omului, tată. Oare, tu, poporul Meu iubit, știi, tată, ce este diavolul? Rău e de omul care-i slujește unui stăpân fără să-și cunoască stăpânul la față. Rău e de omul care-l slujește lui Dumnezeu fără să-l cunoască fața Lui cea sfântă și cerească. Rău e de omul care-i slujește diavolului fără să-și cunoască stăpânul căruia îi slujește. Mare cuvânt vă spun Eu vouă astăzi, fiilor. Mare lucrare de cuvânt pun astăzi peste voi. Lucrez și în dreapta Mea, lucrez și în stânga Mea și lucrez lucru întreg, lucrez cu ucenicii. Amin, amin, amin. Lucrez și în dreapta Mea, lucrez și în stânga Mea, lucrez ca un învățător cu ucenici din cer și cu ucenici de pe pământ, căci așa este lucrarea cerului.

Voi, fiilor din dreapta Mea, fiți cu atenție cerească, fiilor, căci cu fiecare din voi grăiesc, nu cu celălalt grăiesc, așa cum fiecare minte folosește acest gând cum că Eu cu celălalt grăiesc. Voi, fiilor din dreapta Mea, fiți cu atenție cerească atunci când grăiesc vouă pentru cei din stânga care ar voi cu Mine dar fără dragoste în ei, ci mai mult cu fire și cu neatentie din fire. Voi, fiilor din dreapta Mea, stați de-a dreapta Mea până ce vor rămâne numai fiii dragostei înaintea Mea, căci cei ce au mamă și tată și frați și surori și copii și

rudenii și ranguri și bani și averi și țărini și fire și trup de fire nu vin după Mine, că au legături și sunt legați și n-au știut să scape la vreme. Dar Eu caut și la inima omului necăjit de plata păcatelor lui, așa cum am căutat și la inima răstignitorilor Mei care s-au pocăit și M-au cunoscut de Fiu al lui Dumnezeu și s-au făcut creștini pe veci și s-au rupt din cele vechi și s-au înnoit. Ba unii din ei și-au înnoit tot neamul lor prin înnoirea lor cea mare și întreagă. Nimeni să nu Mă judece pe Mine după felul cum caut la inima omului necăjit și cu putere de pocăință și de dorință sfântă și vie. Eu M-am băgat după om și în iad, și în apă, și în foc, și între morți atunci când omul acela Mi-a fost de folos pentru ca să fac din el mântuire pentru necredincioși sau judecată pentru aceștia.

Grăirea Mea de azi e cu adâncime de înțelepciune, fiilor sfinți. Iată taină vă spun vouă: rău e de omul care-I slujește lui Dumnezeu fără să-I cunoască fața Lui cea sfântă și cerească. Cum așa ceva, fiilor sfinți? Omul care nu cunoaște binecuvântările și făgăduințele Domnului, precum și blestemurile și răsplata Domnului, acela nu pipăie fața mântuirii. Acela Îi slujește lui Dumnezeu, zice el, și nu-și cunoaște răsplata vieții sale. Scris este: «*Omul nu poate să vadă fața lui Dumnezeu și să rămână viu*». Omul trebuie să moară în el după ce vede și înțelege fața lui Dumnezeu, iar după aceea trebuie să ia Domnul viață în el precum a luat în Moise, fiilor, căci lui i-am spus când Mi-a cerut să Mă vadă că nu va rămâne viu dacă Mă va vedea. Și așa a fost, că după ce M-a văzut și M-a auzit, el a murit, și Eu am înviat în el și am strălucit Eu în el, iar când s-a coborât de la Mine spre Israel, nimeni nu mai putea să-i privească fața, și a trebuit să-și pună Moise văl, ca să nu se teamă fiii lui Israel de lumina feței Mele în omul Meu cel nou.

O, fiilor, Eu pe mulți vă acopăr cu vălul Meu cel tainic, ca să poată omul să stea cu voi de vorbă și ca să pot Eu să dau cuvântul Meu omului, dar rău e de omul care-I slujește lui Dumnezeu fără să-I cunoască fața lui Dumnezeu cea sfântă și cerească. Omul nu poate privi nici fața omului îndumnezeit, și de aceea pun vălul Meu peste omul Meu, dară să mai poată omul cunoaște fața lui Dumnezeu cea sfântă și cerească! Nici măcar nu înțelege ce înseamnă creștin după adevăr, nici măcar atât nu înțelege omul creștin, iar cel ce nu înțelege, găsește peste tot purtare după purtarea lui, iubire după iubirea lui, statură în toți după statura lui, căci omul culege ceea ce seamănă. Nu poate omul păcătos să-l vadă sfânt pe cel sfânt care se lasă văzut de priviri sfinte, măi fiilor, și nu de ochi răi și cu privire bolnavă și întunericită.

Omul creștin este acela care-și înțelege răsplata și care și-o lucrează cu sfințenie, căci răsplata creștinului cel adevărat este sfințenia minții și a inimii și a vieții și a faptei lui, iar unde sunt acestea toate, acolo este izvorul lui Dumnezeu, cuvântul lui Dumnezeu, care se face izvor și râuri de ape vii, precum scrie în Scripturi despre cel ce crede în Mine, căci credinciosului aceasta-i este răsplata și rodul sfințeniei lui. Sfințenia nu moare în om dacă omul nu se semețește în sine cu ea și în părți cu ea, iar dacă ea este prinsă de semeție, atunci ea se face judecătoare peste cel ce a purtat-o și i-a omorât prin semeție darul ei cel sfânt, ca și Adam odinioară.

Oare tu, poporul Meu iubit, știi, tată, ce este diavolul? Iată taină vă spun vouă, fiilor sfinți: rău e de omul care-i slujește unui stăpân fără să-și cunoască la față stăpânul. Rău e de omul care-i slujește diavolului fără să-și cunoască stăpânul căruia-i slujește. Cum așa ceva, fiilor sfinți? Omul care nu cunoaște binecuvântările și făgăduințele lui Dumnezeu și

răsplătirile Domnului, acela nu-I slujește lui Dumnezeu și îi slujește diavolului și nu-și cunoaște stăpânul la față, și mulți din felul acesta de oameni Îl recunosc pe Dumnezeu ca Dumnezeu, dar pe diavolul căruia-i slujesc nu-l recunosc.

Oare tu, poporul Meu iubit, știi, tată, ce este diavolul? Așează-te la învățat și crești, poporul Meu, că nimănui n-am dat până la tine creștere ca a ta. Omul când a fost făcut de mâna lui Dumnezeu și de Duhul lui Dumnezeu, a fost făcut ca să aibă în el și simțul binelui și simțul răului, ca să nu fac Eu din el un rob, și să fac din el un liber, fiilor. Dacă aș fi zidit în el numai simțul binelui, ar fi fost pe veci de veci un rob, un om fără merite, un om fără lucrare. Dar am pus în el și simțul răului, ca să fie omul liber, căci aceasta este libertatea cea de la Mine, și nu alta. I-am spus apoi omului să culeagă numai ascultare, numai bine, și să-și hrănească simțul binelui, și cu el să biruiască și să osândească simțul răului. Dacă aș fi zidit în el numai simțul binelui n-ar mai fi trebuit să-l atenționez să nu mănânce din pomul neascultării. Dar ce trebuia să facă omul ca să nu cadă din viață? Trebuia să osândească păcatul din trupul său, așa cum am făcut Eu când M-am întrupat din Fecioară ca Fiu al Tatălui ceresc. Eu ce am făcut? Ce este scris în Scripturi? «*El a osândit păcatul în trupul Său și l-a nimicit pironindu-l pe cruce*». Neascultarea, fiilor, trezește răul din om, și răul nu mai este osândit în om, iar ascultarea de Dumnezeu îl face pe om să osândească răul în el și să nu-i dea voie să lucreze, așa cum am făcut Eu. Eu am osândit păcatul în trupul Meu și apoi l-am nimicit prin cruce, prin moartea Mea pe cruce. Eu l-am făcut pe om după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și nu altfel, dar omul n-a osândit răul în trupul său, și și-a trezit răul din el prin neascultare de Dumnezeu, prin necunoașterea Stăpânului și a feței Stăpânului său. Iată, omul nu trebuia să-și uite Stăpânul. Omul trebuia să aibă Stăpân pe Dumnezeu, dar el a ieșit de sub stăpânire și și-a folosit libertatea în păcătuire.

Fiilor, fiilor, v-am învățat ce este diavolul, tată. Diavolul nu trebuia să fie liber în om. Dumnezeu trebuia să fie liber în om. Când unul este liber, celălalt nu mai este stăpân. Când răul este trezit de om înăuntrul său, atunci binele este răstignit în om. Când binele este mereu treaz, mereu stăpân în om, atunci răul este răstignit și osândit în om. Copilul mic nu cunoaște nici binele, nici răul, și de aceea este purtat în brațe de cel mare, iar copilul este în pace și în liniște și în brațe mângâietoare. O, ce durere pe Mine când văd pe copii că se fac mari și nu are cine să-i învețe ce este binele și ce este răul, ce este Dumnezeu și ce este diavolul! Omul este casă binelui și răului, și acestea două nu sunt fără om. Când nu era omul, acestea nu lucrau, căci Dumnezeu lucrează cu omul, și toate pentru om le-a lucrat, precum și ascultarea a înființat-o după ce omul a fost înființat.

O, poporul Meu, o, poporul Meu, o, poporul Meu iubit! Se miră apostolii de învățătura Mea de azi, pe care nici ei n-au cunoscut-o și n-au trăit-o pe vremea trupului Meu și al lor. Pe vremea trupului Meu, și apoi pe vremea lor, biserica Mea era luată cu asalt, și toți voiau să fie creștini de ai Mei și de ai lor, și era greu de om să înțeleagă bine fața lui Hristos în om. O, poporul Meu, greu a fost și greu mai este. În toate veacurile greu a fost să iau Eu față întreagă în om, greu de tot, poporul Meu. Dar acum apostolii Mei văd vremea Mea cu tine, că Mă port cu tot cerul Meu de sfinți cu tine, Israele credincios de azi, puținul Meu popor, micuțul Meu mănunchi de fii. Dar Eu te pregătesc și te cresc, ca să fii tu față a Mea înaintea feței Mele, ca să se învețe oamenii cu fața Mea, cu viața Mea, cu

sfințenia printre ei și în ei, că mulți iau cuvântul Meu cel dat de Mine ție și mulți se fac oameni noi, cu trăire sfântă și cerească în ei așa cum am fost Eu, Domnul, pe pământ.

Lucrez peste tine în lucrare cu ucenici, poporul Meu. Apostolii Mei, rămășița lui Israel, se fac neam cu românul prin tine, românul Meu popor. Tot cerul sfânt mănâncă din blid cu tine cuvântul Meu și trupul Meu. Tot cerul Meu e pe pământ cu tine. Tu ești puținel, dar numărul celor din cer este mare, fiule, și este cu tine, și tu ești mare prin numărul celor din cer, tată. Tot Ierusalimul cel de sus, tot Israelul cel de sus este cu tine pe pământ. Tot cerul a coborât pe pământ la tine, că a venit vremea venirii Mele cu sfinții în zeci de mii, iar Eu sunt Întâiul între ei, căci sunt Fiul Cel întâi al Tatălui, întâi între mulți frați.

O, ucenici ai Mei, bucurați-vă în cuvânt cu cei din vremea aceasta! Mărturișiți-Mă din cer pe pământ, că voi sunteți mărturisitorii Mei. Amin.

— **B**inecuvintează intrarea sfinților Tăi, Doamne. Binecuvintează-ne să intrăm. Amin, amin, amin.

— **A**min zic vouă: totdeauna și acum și pururea și în vecii vecilor, ucenicii Mei cei iubiți. Amin.

— **O**, Doamne, bărbat al doririlor, Fiule al Tatălui Tău și al nostru, Domnul doririlor noastre, multă mărturisire am semănat pe pământ pentru Tine. Dar azi Tu Te mărturisești și mai minunat, și mai deplin, și mai desăvârșit, căci ceea ce noi, ucenicii Tăi, nu am putut face și grăi, faci Tu, Cel ce pe toate le faci și le poți, căci Tu așa ai spus: «*mai mari decât acestea se vor lucra prin cei ce cred în Mine*». Așa ai spus, Doamne Cuvinte, așa ai spus atunci.

Venim cu Tine, ucenici și Învățător, venim la cei ce pregătesc calea Ta și a noastră, a sfinților și a îngerilor Tăi, căci a venit vremea împlinirii toate, Doamne, că mereu Te întrebam: «*Până când, Doamne?*».

O, popor sfânt de pe pământ, noi suntem ucenicii lui Hristos, Domnul nostru și al vostru. Cei doisprezece apostoli suntem, și ne facem un singur cuvânt peste tine, popor al doririlor celor din cer, popor al făgăduințelor lui Dumnezeu, făcute sfinților Lui.

Deschideți porțile să intre Împăratul slavei însoțit de ucenicii Săi, de sfinții Săi ucenici! Deschideți slavei Domnului, căci voi sunteți cortul Domnului, Care locuiește între oameni, și oamenii nu știu să înțeleagă ce a făcut Domnul din voi, fiilor din urmă, rod al propovăduirii Domnului și a noastră. A venit vremea desființării celor în parte în fața celor desăvârșite care au venit și vin spre voi și spre noi, căci sfinții așteaptă, și au așteptat mereu întrebând: «*Până când, Doamne?*». O, iubiților întru Hristos, bărbatul doririlor! O, copii mici și sfințiți de zeci de mii de ori prin cuvântul care se face trup, și prin trupul care se face cuvânt! O, iubiților, o, micuților, ca pruncii să fiți, și să fiți împărăție a cerurilor pe pământ, ca să aibă cerul împărăție în voi, pentru voi și pentru noi, căci noi și cu voi așteptăm, potrivit făgăduințelor, cer nou și pământ nou al dreptății, adică împărăția cerurilor, fiilor din urmă.

Am lăsat vouă cărțile apostoliei noastre, dar fiți sfinți și nu căutați în ele decât împărăția cerurilor, că mult am grăit noi cu trupurile, iar trupurile poșteau prea mult împotriva duhului, și era mare amestecătură, și mare năvală se dădea peste biserica lui Hristos și nu le puteam descurca pe cele rele

din cele bune și pe cele bune din cele rele de vreme ce cunoștința era puțină atunci, iar oamenii erau mari cu trupul și cu poftele trupului. Dar acum, Domnul a înmulțit cunoștința și v-a dat-o vouă, căci a venit El Însuși Păstor, așa precum a făgăduit, că S-a dus la Tatăl și a venit cuvânt la sfârșit, și Duhul Lui Cel Sfânt Se face cuvânt, Se face Mângâietor, după proorocia celui mai iubit dintre cei doisprezece ucenici, Ioan, iubitul Domnului și al nostru. Erau multe de dat atunci, dar nu puteau fi purtate, că nimeni nu putea mânca hrană tare, ci numai lapte. Și iată, a venit Cuvântul Mângâietorului, a venit mai înainte de slava Lui cea întreagă, a venit să-Și pregătească slava și să te pregătească pe tine popor sfânt, ca să aibă cine ieși în întâmpinarea cerului cel nou și a pământului cel nou, Domnul cuvânt și trup, duh și trup. Propovăduirea noastră era lucrată cu anevoie, dar azi Hristos Se vestește ca fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus, căci așa este scris despre venirea Domnului cuvânt și trup, duh și trup, și vom primi și noi plata bucuriei pentru care atâta vreme am întrebat: «*Până când, Doamne?*». Noi veșnic suntem cu voi și cu toți cei care iau din muntele învățaturii, și punem ajutorul cerului pentru tainele Domnului și pentru ființa lor. Strigați la noi să vă fim de sprijin, căci strigarea voastră ne îmbracă cu biruință pentru voi, și Domnul ne îmbogățește ca să venim spre voi cu bogățiile Duhului Sfânt și ale faptelor Duhului Sfânt. Fiți cum am fost noi, care am lăsat ale noastre și am luat pe ale Domnului ca să le ducem, ca să lucrăm ca trimiși ai Lui, ca apostoli ai Duhului Sfânt, Care ne călăuzea prin lumea oamenilor. Fiți sănătoși, fiți sfinți cu mintea și cu inima și cu fapta și cu viața și așa să vă apropiați, că greu se mai face biserica biserică. E lucru mare și sfânt să fie omul casă pentru Hristos, căci cei sfinți sunt casa Domnului și a oaspeților Lui.

O, fiilor din urmă, puneți învățăturile Domnului peste biserică și curățiți biserica lui Hristos de idoli și de dhuri străine de Duhul Cel Sfânt. Fiți biserica lui Hristos, iubiților mici, iar biserica să fie una și sfântă să fie și apostolie să lucreze prin trimitere, fiilor ai Domnului. E mare învățatura Domnului peste voi, că au venit cele desăvârșite și s-au dat în lături cele ce erau în parte lucrate și deslușite în parte. E mare cuvântul și Domnul peste voi, iar noi lucrăm cu Domnul întru lucrare de ucenici; noi din cer, și voi de pe pământ cu Domnul Învățătorul. Amin.

Tu, Doamne, ești Alfa și Omega și le unești pe ele, și Scripturile nu se pot șterge, că iată ce împliniri minunate ai pregătit! Slavă Ție, Doamne! Slavă Ție Îți cântă ucenicii Tăi cei din cer! Binecuvintează intrarea și ieșirea sfinților Tăi, Doamne, Cel ce erai, Cel ce ești, și Cel ce vii. Amin, amin, amin.

— **O**, Eu sunt venit pe norii slavei Mele și sunt purtat în foisor întocmit din apostolii Mei cei din cer, iar Eu și cu trâmbița Mea, cu tine, Verginico, avem serbare în Israel în soborul apostolilor Mei. Am lucrat în cartea ta cuvânt de serbare de sfinți ucenici, și bucurie mare s-a făcut în cer. Amin.

— **O**, Doamne, eu sunt trâmbița Ta și sun și adun cerul în sărbători și venim cu cer de sfinți la poporul cel de pe pământ.

Fiilor, fiilor, e Domnul cu voi, și e cu ucenicii Lui.

Binecuvintează, Doamne, intrarea și ieșirea sfinților Tăi. Amin.

— **E**u sunt Cel ce-Și binecuvintează poporul Lui cel sfânt pe pământ. Eu sunt Cel ce

odráslesc sfințenie în fiii cei ascultători și iubitori. Eu sunt, și voi fi mereu cu tine, poporul Meu cel sfânt. Eu sunt, și te hrănesc cu cuvântul Meu, iar tu să fii popor curat și sfânt, că n-am pe nimeni pe pământ mai iubit ca și tine. Amin, amin, amin.

30 iunie/13 iulie 1997

Sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Lucrarea de prooroc al Domnului. Ungerea pământescă nu este ungeră cerească. Arhiepiscopul Irineu este unsul Domnului. Proorocul Ilie mustră necredința preoților lumii.

Cobor cu grabă spre tine, poporul Meu. Cobor cu trâmbița Mea Verginica. Cobor pe cărarea cărții tale, Verginico, trâmbița Mea din care Eu, Domnul, sun mai înainte de arătarea Mea.

Coborâm cu sobor de sfinți prooroci și prăznuim masă de cuvânt nou, cuvânt cu trâmbițare peste Israel. Duhul proorocului Ilie lucrează prin această lucrare de cuvânt, mai înainte de ziua Mea cea mare și slăvită. Prăznuim cu mărire pe Ilie proorocul despre care scrie în Scripturi că va veni să-Mi pregătească venirea Mea cea de a doua, și cu el prăznuim pe toți proorocii care au proorocit despre vremea aceasta a Mea, că Eu sunt împlinirea cuvântului Meu rostit prin prooroci.

Ilie proorocul merge peste pământ ca să îndemne pe oameni la pocăință, dar oamenii sunt de piatră la orice fel de strigăt al Meu ca și în vremea lui Noe. O, duhul proorocilor strigă la Mine pentru împlinirea Scripturilor lor cele pentru venirea Mea. Dar ce este proorocul? Proorocul este om al lui Dumnezeu, care vorbește cuvântul lui Dumnezeu peste oamenii care nu împlinesc poruncile lui Dumnezeu. Prooroc înseamnă om care se ridică împotriva celor fără de lege ca să salveze adevărul lui Dumnezeu și pe cel drept care geme sub fărădelegile oamenilor. Cuvântul Meu prin prooroci este sabie cu două ascuțisuri care pătrunde în carnea celor uriași ca să slăbească puterea lor cea rea și să izbăvească pe cei apăsați care plâng cu pocăință spre Dumnezeu.

A fost odată în Israel un om în care Eu Mi-am trezit Duhul ca să-l izbăvesc prin el pe Israel care plângea la Mine cu pocăință. Acesta și-a făcut sabie cu două ascuțisuri și și-a ascuns-o sub mantia sa și s-a dus la regele Moabului, care asuprea pe Israel, și a intrat în foisorul regelui, iar Eu îl păzeam din toate părțile pe cel ce s-a sculat să fie judecătorul Meu peste Israel. Și pe când regele dormea, el a apucat cu stânga sa sabia de la șoldul drept și a înfipt-o în pântecul cel gras al regelui dușman și n-a mai tras-o afară; ba i-a dat drumul și mânerului în pântecul regelui cel rău, și a rămas sabia în carnea celui gras, și am izbăvit pe poporul Meu de vrăjmașii care-l asupreau.

Cuvântul Meu este sabie cu două ascuțisuri, și cine se încearcă în ea, este prins de ea, căci are două ascuțisuri. Ilie proorocul Meu când a rostit cuvânt către casa regelui Ahab, cuvântul lui s-a înfipt ca o sabie acolo unde a fost trimis, căci Ilie era proorocul Meu, era cuvântul Meu.

Ce este proorocul? El este cuvântul Meu, este om născut din cuvântul Meu cel de peste el. El naște cuvântul Meu între oameni, Mă naște pe Mine cuvânt pe pământ. Așa ai fost tu, Verginico. Cuvântul Meu te-a întocmit și te-a lucrat, și apoi tu Mă nașteai pe Mine cuvânt pe pământ, și din cuvântul Meu în tine s-a născut un popor, și s-a scris cartea acestui popor ca și cartea lui Israel; și precum atunci n-au fost iubiți

proorocii Mei, așa și acum, tată. Iată, Eu trimit pe Ilie proorocul Meu și el merge peste tot pe pământ ca să întoarcă pe oameni la Mine, dar cei ce au pus mâna pe cheile împărăției cerurilor Îmi stau împotriva. Iar tu sună, Verginico, ca să se audă sunetul tău. Amin.

— **E**u, Doamne, sun din trâmbiță peste Israel, că Tu ai coborât în grabă spre poporul Tău. Eu sunt străjerul lui Israel, iar străjerul anunță pe cei dinăuntru când vede dușmani venind.

Mă uit ce neliniște este peste arhieriei din biserica din lume. Poporul Tău merge cu Tine și Te vestește cuvânt peste pământ, că de aceea Te faci cuvânt, iar arhieriei bisericii din lume s-au umplut de frică și de neliniște, Doamne. Venim la poporul cuvântului Tău ca să-l întărim în nădejde și în credință și în pacea Ta și în neclătinare, Doamne. Se pregătesc arhieriei să vină spre grădinița Ta și îl împing pe arhierul Tău prin care Tu ai înființat grădinița cuvântului Tău, îl împing să blesteme grădinița Ta și cuvântul Tău care o sfințește mereu, dar eu voi merge înaintea lor, așa cum a mers îngerul Tău înaintea lui Valaam care mergea să-l blesteme pe Israel, și îl voi îndemna la cuvânt de binecuvântare pe arhierul Tău, că arhieriei îl împing în față ca pe un salvator al lor ca să-i salveze de sub apăsarea cuvântului Tău peste ei. Coborâm în grabă să avem grijă de toate ale grădinii Tale, și vom trezi oameni care ne vor veni în ajutor ca să se descopere minciuna arhierilor care vor să spună că nu ei, ci acela care este arhierul Tău voiește să lovească în grădinița Ta, în biserica Ta așezată de cuvântul Tău, Doamne.

Ilie proorocul Tău lucrează pentru Tine și pentru poporul Tău, iar eu ca un străjer anunț cetatea Ta, pe poporul Tău, să stea în duhul păcii Tale, că Tu ești Cel ce păzești lucrarea Ta și mersul Tău în cuvânt peste pământ, căci vii pe pământ cuvânt. Amin.

— **O**, Verginico, cobor în cartea Mea și Îmi petruiesc grădinița cu cuvânt nou de binecuvântare, și Îmi voi anunța străjerii din grădină, căci Eu trimit pe îngerii Mei să biruiască împotriva minciunii arhierilor care se luptă cu lucrarea Mea și nu cu fiii ei; cu Mine se luptă, nu cu poporul Meu. Dar acesta este ceasul lor, și stăpânirea întunericului cel din ei, că n-au voit să fie ai Mei, n-au iubit căile Mele, și s-au sculat să se lupte cu Mine. Dar Eu cobor în grabă și întocmesc cuvânt nou și Mă fac Dumnezeu tare pentru poporul Meu. Amin, amin, amin.

*

Eu sunt Cuvântul. Eu sunt Domnul. Amin, amin, amin. Eu sunt Cel ce sunt, Cel ce era la început precum este scris: «*La început era Cuvântul, și Dumnezeu era Cuvântul, și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut*».

O, grădiniță a cuvântului, Eu sunt cuvântul cel de peste tine, și tu porți numele Meu, că te-am ales cu drag ca să vorbesc din tine peste pământ. O, grădiniță, o, grădiniță, o, grădiniță, o, locaș al cuvântului Meu! Îmi răcoresc Duhul când grăiesc peste tine. Am făcut din tine reazem al Meu, și Îmi alin durerea cu cuvântul Meu peste tine, că e durere grea durerea cerului pentru om. O, grădiniță, în tine plâng în cuvânt, în tine Mă rog Tatălui, în tine Mă rog omului să se întoarcă la Tatăl, dar duhul lui antichrist se supără pe străjerii tăi. O, grădiniță, în tine se coboară sfinții cu cuvântul cel din cer. În tine Duhul Meu Se face cuvânt, dar omul cel potrivnic Mie și ție pune la cale împotrivire și necredință, că e neliniștit când aude de tine, grădinița Mea. Dar Eu sunt Domnul și nu Mă

pun cu mintea omului necredincios, și îl las în pacea lui pe acela, iar Eu lucrez în tine cu pacea Mea, ca să fie pacea Mea la îndemâna celui ce voiește să ia din ea. Amin.

Mă fac cuvânt, și sărbătoare de venire a Mea Mă fac. Mă fac pace și bucurie peste toți cei hrăniți cu mana Mea care curge peste tine, grădinița Mea. Mă fac cuvânt de nădejde și de biruință pentru toți cei care iau din masa cuvântului Meu ca să fie vii cu viața și cu mintea și cu veghea și cu inima. Mă fac nădejde peste tine, poporul Meu hrănit din grădinița cuvântului Meu. Să stai pururi la masă cu Mine, să stai cu credință și cu nădejde, să stai cu neclintire, căci oamenii de azi sunt împotriva Mea mai mult ca acum două mii de ani când M-am arătat trup între oameni. Mulți oameni de azi s-au făcut uriași și au pus mâna pe cheile împărăției Mele și M-au dat afară din împărăția Mea ca să fie a lor și nu a Mea, și te dușmănesc pe tine, poporul Meu cel credincios. Dar Eu sunt Domnul, și grăiesc mereu peste tine și te învăț să fii copil credincios și ascultător și sfânt, căci cei credincioși vor fi ca stelele în vecii vecilor. Amin.

O, grădinița cuvântului Meu, s-au sfătuit mai-marii bisericii din lume împotriva ta, dar Eu sunt Domnul și vin și te pecetluiesc cu cuvânt proaspăt, că nu tu, ci Eu sunt Cel vinovat înaintea mai-marilor bisericii. Eu te-am întocmit ca să fii și ca să stai înaintea Mea, și am în tine fii numiți cu numele Meu cel nou și unși de Mine cu ungere proaspătă; de Mine, că nu mai erau pe pământ unși ca să-i ungă pe cei ce umblă pe căile Mele. Cei de pe pământ ung cu untdelemnul lor pe cei ce umblă pe căi deșarte, dar Eu ung cu untdelemnul Meu pe unșii Mei care umblă pe căile Mele.

O, poporul Meu, iubitul Meu popor, te-am purtat și te port printre oameni cu cuvântul Meu care strigă peste oameni ca să se întoarcă la Mine. Te-am purtat și te port peste pământ ca să dai oamenilor duhul mângâierii, că oamenii sunt fără de mângâiere, și voi merge mereu din loc în loc cu tine, căci duhul și puterea lui Ilie lucrează peste tine, cel mic. Dar s-au supărat mai-marii bisericii din lume și s-au așezat să-și bată joc de arhiereul martor al bisericii Mele cea curată. Îl împing cu amenințare ca să vină și să lovească în grădinița cuvântului Meu, dar tu roagă-te, poporul Meu, și cântă cântarea ta de biruință, căci celor ce nu te iubesc pe tine le-a venit ceasul lor și stăpânirea întunericului de peste ei, că n-au voit să fie ai Mei, și s-au sculat să se lupte cu Mine. Dar Eu Mă întăresc peste tine, căci sunt Dumnezeuul tău Cel tare și de aceea se tem de tine cei ce se tem. Așa se temeau popoarele de poporul Meu Israel, că Eu eram Dumnezeuul lui Cel tare și eram apărătorul lui Israel care striga la Mine cu duh de pocăință ca să-l izbăvesc. Te-am binecuvântat mereu și te-am trimis să verși peste pământ din binecuvântarea Mea și te-am însoțit mereu cu vreme cu soare și cu pace și cu semne cerești, ca să vadă mulțimile că Eu sunt Dumnezeuul tău, Care te mărturisește popor al Meu pe pământ. Dar cei ce au pus mâna pe cheile împărăției Mele și-au pierdut pacea lor din pricina ta, poporul Meu, și folosesc duh de minciună și dau să lovească în tine. O, poporul Meu, nu-i voi lăsa să te batjocorească, și voi face cu ei așa cum am făcut cu mai-marii cei care stăteau peste România, căci trimiseseră asupritori peste grădinița care era să fie a cuvântului Meu, a bisericii Mele cea din cer, căci vin cu sfinții cerului în cuvânt peste ea, și prin ea peste țara Mea de nuntă. Dar când i-am văzut că s-au așezat la pândă ca să-Mi nimicească locul în care aveam să-Mi întocmesc coborârea cuvântului Meu, am trimis îngerii Mei și am pus pe fugă pe asupritori, și s-a nimic om pe om, și pe tine te-am

luat pe brațele Mele, grădinița Mea, și te-am ocrotit, tată, iar cei necredincioși, care voiau să te nimicească au pierit prin sabia lor.

Nu voi lăsa nimic și pe nimeni să se ridice împotriva ta, grădiniță a poporului Meu, a cuvântului Meu. Iar pe arhiereul cel martor, care a rostit cuvântul Meu pentru înființarea bisericii Mele, îl voi conduce spre glorie cerească pe pământ, și îl voi așeza pe scaunul Meu. Dar Eu vă spun că l-am și așezat, căci el este unsul bisericii Mele, este unsul Meu, nu este unsul oamenilor, căci când oamenii cei mari care stau peste biserică l-au recunoscut de arhiereu al Meu după cum a fost cuvântul Meu pentru el, el s-a ridicat și așa le-a spus lor: „Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi“. Mare și cu tâlcuire cerească a fost acest cuvânt rostit de el, și iată care este tâlcul acestui cuvânt amintit atunci. El le-a spus lor: „Nu voi m-ați ales pe mine, nu voi, ci Domnul, iar voi nu m-ați ales, ci m-ați torturat ca pe un răufăcător. Nu voi, ci eu v-am ales pe voi. Și de ce v-am ales pe voi și nu pe cei curați? V-am ales pe voi ca să vă pot face și pe voi curați și fără de păcat prin pocăință. V-am ales pe voi ca să faceți și voi ce am făcut eu, dar n-ați voit să credeți că Domnul este Cel ales de mine, și ați zis că altcineva este Cel ce grăiește și Își înalță un popor. Eu v-am iubit, și am rămas cu voi, dar voi n-ați rămas cu mine, și iubiți minciuna și deșertăciunea și nu iubiți pe Domnul“. Așa înseamnă cuvântul spus de arhiereul Meu pentru cei ce l-au recunoscut că este al Meu.

O, grădiniță a cuvântului Meu, întăresc peste tine binecuvântarea Mea și lucrarea Mea, căci cel ce te-a așezat de la Mine este împins spre tine ca să spună că nu mai ești a Mea. Dar tu ești a Mea așa cum muntele Sinai este muntele Meu cel sfânt, căci așa i-am spus lui Moise: «Descalță-ți încălțăminte ca ești pe loc sfânt». Nimeni nu s-a dus să sfințească muntele acela. Eu eram sfințenia muntelui Sinai unde am grăit din rug aprins cu Moise proorocul Domnului.

Eu sunt Cel Sfânt în tine, o, grădiniță a binecuvântării, iar dacă cei necredincioși vor pune peste tine cuvânt de depărtare a Mea de tine, atunci Eu voi rosti din nou peste tine cuvântul rostit prin gura unsului Meu căruia i-am spus să rostească cuvântul sfințeniei grădiniței Mele și a bisericii din ea, cuvântul cel din partea Mea.

Nu te teme, poporul Meu. Nu te teme, grădinița Mea. Eu sunt Domnul, și sunt de partea ta cu slava Mea, și îi voi îndemna la pocăință pe cei ce nu cred în lucrarea cuvântului Meu cel ce era la început, și fără el nimic nu s-a făcut din câte s-au făcut. Iar la voi, fiilor scumpi, să Se vadă Duhul Celui ce vă iubește, să Se vadă Duhul Celui iubit de voi, să se vadă ai Cărui duh sunteți, ai cui fii sunteți, fiilor. Fiți în Duhul Meu, căci Duhul Meu este de partea voastră, și Duhul Sfânt vă prinde sub aripile Sale și vă acoperă și vă ocrotește și vă mărturisește ai cui fii sunteți, dar să fiți, măi fiilor. Amin, amin zic vouă: aceasta este grădinița cuvântului Meu, iar locul pe care stați este sfânt. Amin, amin zic arhiereilor care vin spre voi: aceasta este grădinița Duhului Meu Cel Sfânt, Care Se face cuvânt peste pământ, iar locul spre care veniți, este loc sfânt. Nu vă apropiați, voi, cei necredincioși, căci locul acesta al Meu este al credincioșilor. Amin, amin, amin.

Amin, amin zic celor ce se încearcă în stânca aceasta: cine se va lovi de ea se va zdrobi în ea. Amin, amin, amin.

O, grădiniță, în tine plâng în cuvânt, în tine Mă rog Tatălui, în tine Mă rog omului să se întoarcă la Tatăl.

O, Tată, Tatăl Meu și al celor credincioși, păzește-i de cei dușmănoși pe cei pe care Mi i-ai dat! Înconjoară pe po-

porul Tău cu sfinții Tăi îngeri! Preaslăvește-Te în Fiul Tău prin fiii Tăi cei de pe pământ!

— **A**min, amin, M-am preaslăvit și Mă voi preaslăvi pururea, Fiule Emanuel, căci Tu ești Fiul Meu, Cel Unul născut din Mine. M-am preaslăvit și Mă voi preaslăvi în fiii cei mici, născuți din cuvântul Tău, și voi lucra semne cerești prin ei, căci Duhul Tău este în ei, și ei Mă fac pe Mine și pe Tine cuvânt pe pământ. Iată, Eu trimit pe Ilie proorocul ca să-Ți gătească Ție cale, Fiule, și să Te întorci pe pământ la oameni și să fii cu cei credincioși în vecii vecilor. Amin.

— **S**lavă Ție, Tatăl Meu, că Eu Mă rog Ție în grădinița cuvântului Nostru. Mă rog pentru om să se întoarcă la Tine, dar Îmi stau împotriva mai-marii bisericii, Tată. În toate veacurile antichrist a fost alături de Mine și M-a prigonit și până să Mă nasc din Fecioara mama Mea, și după ce am venit iar lângă Tine; M-a prigonit ca să nu cobor din cer pe pământ și ca să nu fiu cu oamenii; M-a prigonit prin cei mai apropiați ai Tăi, Tată. Ei ziceau și zic că Mă iubesc, dar Mă prigoneau și Mă prigonesc mereu ca să nu cobor la oameni.

O, Tatăl Meu, trimite pe Ilie, trimite-l mereu, că este scris despre el că Îmi va găti calea Mea spre oameni, calea zilei Mele, ziua cea desăvârșită a venirii Mele ca să fiu pe veci cu cei credincioși. Amin.

— **A**min zic și Eu Ție, Fiule Emanuel, l-am trimis și îl voi trimite mereu pe Ilie proorocul, și va birui cerul pentru coborârea Ta cea de sfârșit a tainei Tale, că Tu ești plinirea cuvântului proorocilor, Fiule al Meu.

O, proorocule al venirii Fiului Meu, mergi, și iar mergi pe calea venirii Fiului Meu! Mergi și termină-ți lucrul cel pentru întoarcerea fiilor către părinți și a părinților către fii. Și dacă Ne va auzi cineva glasul Meu și al tău, vom intra la el și vom face pace cu el. Amin. Iar cu cine Ne va goni, vom face război și vom câștiga împărăția cerurilor pe pământ, și vom câștiga de pe pământ pe fiii ei. Amin, amin, amin.

— **O**, Domnul meu, Domnul proorocilor Tăi! Tu ai făcut din mine gura Ta peste oameni, căci oamenii rătăceau fără Tine, și eu suspinam de mila Ta, Cel neiubit, Cel necăutat de oameni, și m-am rugat Ție înaintea necredincioșilor și ai făcut semne cerești la rugăciunea mea. Mă rog și azi, din cer și de pe pământ mă rog Ție și Fiului Tău, Care este în Tine precum Tu ești în El. Mă rog, Doamne, Ție, atinge-Te de duhul necredinței din zilele venirii Fiului Tău cuvânt peste oameni. Atinge-Te de munți și fă-i să fumege. Atinge-Te de toți cei ce jertfesc lui Baal, și Ție nu-Ți slujesc ca unui Dumnezeu, căci Tu ești Unul Dumnezeu, Doamne Savaot. Curăță-i pe oameni de necredință, căci tot cuvântul care proorocește prin el împotriva fărădelegii de pe pământ, este cuvânt de prooroc al Tău, Doamne. O, le este frică preoților de azi, le este frică, zic ei, să nu se înșele crezând că Tu ești acest cuvânt.

O, preoților de azi, dacă acest cuvânt nu este Domnul, atunci ce este Domnul și unde este și ce face El și ce lucrează? Stă degeaba Domnul? Doarme Domnul? Nu mai este Domnul? Ce este Domnul pentru voi? Care este măsura Lui pe pământ? O, preoților, Domnul este acest cuvânt. Mă trimite Dumnezeu la voi să vă întorc către El, și pe El către voi ca să nu vină Fiul Domnului să vă lovească pentru necredință, căci plata necredincioșilor este afară din împărăția cerurilor. Nu vă îndoiiți de acest cuvânt. Domnul este, dar voi sunteți fără credință, căci s-a împlinit cu voi Scriptura lui

Hristos, Care a spus: «*Când va veni Hristos, va mai găsi pe pământ credință?*». Despre voi a zis Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu; despre voi, nu despre restul lumii, căci striga Hristos Domnul și zicea: «*Jerusalime omorător de prooroci, de multe ori am voit să te strâng sub aripile Mele, dar tu n-ai voit, și casa ta va rămâne pustie, și n-ai să Mă mai vezi cu tine până la venirea Mea cea binecuvântată*». Așa striga Hristos Domnul, la oamenii care slujeau lui Dumnezeu, ziceau ei, dar ei ucideau pe cei ce erau gura Domnului, iar voi, cei de azi, mărturișiți prin necredința voastră că sunteți fiii celor ce au omorât pe proorocii Domnului. De ce sunteți necredincioși? Necredința este moarte, moartea lui Hristos în voi. Domnul Se propovăduiește pe Sine întru venirea Sa, iar voi ați răpit via Domnului, precum împăratul din vremea mea a luat via lui Nabot și a omorât pe stăpânul viei și a stăpânit via care nu era via lui. Via este a Domnului, nu este a voastră, iar dacă voi nu credeți pe Domnul Cuvântul, nu credeți pentru că l-ați răpit via și o stăpâniți cu silnicie, căci furul este cel necredincios și cel ce face fărădelegea. Ce-I dați voi Domnului acum când Își va desăvârși ziua cea mare a venirii Lui, ziua despre care scrie în Scripturi? Aveți voi popor sfânt, care să-L întâmpine pe Domnul la venirea Lui? Grăiesc vouă din cer și de pe pământ, căci sunt viu, și am cerul în mine, și moartea nu are putere asupra mea. Voi ați omorât pe martorii Domnului, dar ei proorocesc în sac și în cenușă și se vor ridica și vă vor judeca și vor spune cu ce moarte ați omorât credința lor și viața lor în Domnul. Dar voi nu cunoașteți Scripturile, că le înăbușiți împlinirile, dar a zis Domnul: «*Nu va trece nici cerul, nici pământul până nu se vor împlini toate Scripturile*». Și iată, ele s-au împlinit, și taina împlinirii lor apasă peste voi, și sunteți plini de frică.

Eu sunt cel ce am lucrat peste arhiereul cel ales de Domnul între voi, ca să vă întorc inimile spre Dumnezeu, dar n-ați voit, și casa voastră e pustie de Domnul. Dacă voi l-ați avea pe Domnul, ați cunoaște această lucrare sfântă, căci cei ce au pe Domnul, cunosc Duhul Domnului. Eu am coborât foc din cer de la Domnul prin rugăciunea mea, dar voi de ce nu v-ați rugat să vă arate Domnul ce este acest cuvânt care curge din cer peste grădina Domnului? Cereți, și veți primi. De ce nu cereți? De ce nu vă rugați cum m-am rugat eu? Mai ușor vă este să alungați adevărul de pe pământ? Cereți, iar dacă nu veți cere voi cere eu la Dumnezeu așa cum am cerut atunci. Eu sunt cel ce găsesc calea Domnului ca să vină Domnul pe pământ. Voi ați iubit mărirea deșartă și slava oamenilor ați primit, iar pe cea de la unicul Dumnezeu nu ați primit-o, și căutați să ucideți cuvântul lui Dumnezeu. Sculați-vă și faceți pace între voi și Dumnezeu, că nu este diavolul acest cuvânt. Domnul este. Îndrăzniți și cercetați. Este Domnul.

Amin, amin zic vouă: nu veți putea blestema sau dezbină pe poporul Domnului. Pe fiii grădiniței în care Domnul Se face cuvânt peste pământ, nu-i veți putea birui. E Duhul Domnului în ei și nimeni nu poate să judece pe cei duhovnicești. Îndrăzniți și cercetați duhurile, că vai celui ce săvârșește păcat asupra Duhului Cel Sfânt al Domnului! Cum puteți să osândiți un om fără să-l judecați? Care Scriptură vă dă voie la aceasta? O, e mare întunericul vostru. Alergați spre lumină și fugiți de mânia Domnului! Duhul Domnului așa lucrează. Duhul Cel bun așa grăiește peste pământ. Amin.

O, Domnul meu și al proorocilor Tăi, Tu ai făcut din mine gură a Ta peste cei ce nu cred în lucrarea cuvântului Tău, căci aceștia rătăcesc fără Tine, și eu suspin de mila Ta, Cel neiubit, Cel necăutat de oameni. Fă semne cerești la rugăciunea mea și Te preaslăvește, Doamne, în mijlocul poporului

Tău. Mereu, mereu preaslăvește-Te cu slava cuvântului Tău, căci oamenii cei de azi care-Ți slujesc Ție, zic ei, nu știu ce este slava Ta pe pământ, și necredința a orbit înțelepciunea lor. Fă-Te har văzut peste grădinița Ta de pe pământul român, căci Tu ești Duhul Adevărului. Duhul fățarniciei, duhul minciunii usucă-l și seacă-l, ca să nu mai muște din Duhul Adevărului Tău. Cuvântul Tău dă război cu satana, iar eu sunt trimisul Tău și Îți pregătesc calea. Amin, amin, amin.

— **O**, proorocul Meu cel viu, care n-ai voit să mori, căci ai iubit viața! Eu sunt Duhul și cuvântul proorocilor Mei. Ia cu tine pe toți proorocii, pe toți sfinții și îngerii și stai de veghe pentru grădinița Mea și pentru poporul Meu, că poporul Meu este calea Mea spre oameni. Amin.

Nu te teme, grădinița Mea. Am venit cu grabă și te-am așezat în pacea Mea și te-am întărit prin binecuvântarea Mea. Stai înaintea Mea, căci tu ești cărarea Mea, și în tine Mă preaslăvesc cu slava cuvântului Meu. Eu sunt în porțile tale, Eu sunt cuvânt peste tine, Eu sunt ocrotitorul tău. Voi veni și îți voi spune clipa când vei sta la porți înaintea celor necredincioși și te voi învăța, grădinița Mea de fii.

Fiilor din grădinița Mea, ascultați tot ce vă învăț Eu. Duhul vostru să nu-l folosiți la lucrul din porți peste cei necredincioși. Duhul Meu este în voi, dar fiți în Duhul Meu, fiți în ascultare, fiilor. Mângâiați cu Duhul Meu pe arhiereul Meu care suferă ocară pentru numele Meu. Mângâiați duhul lui. Mângâiați, fiilor, mângâiați cu Duhul Meu. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 1997

Sărbătoarea sfântului prooroc Iezechiel

Necredința slujitorilor bisericii lumii aduce mânie peste pământ. Domnul mustără necredința arhiereului Vasile Târgovișteanul. România va fi curățită de duhuri rătăcitoare de credința ortodoxă.

Eu iar vin la voi, fiilor din grădină, ca să vă grăiesc, ca să vă învăț ce este de lucrat, căci Ilie proorocul Meu se roagă la Mine să Mă ating de fărădelegea de pe pământ, de fărădelegea din bisericile din lume, căci pentru aceste fărădelegi vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării. Vin iar la voi, vin cu grabă la voi și iar grăiesc. Ridicați și voi mâinile și rugăciunile cele pentru stărpirea necredinței de la oamenii bisericii, că iată, de câte ori se ridică aceștia să lovească în cuvântul Meu așa cum au făcut în toate veacurile, aduc ei mânia Mea peste pământ. O, și Mi-e milă de oamenii necăjiți, de oamenii lipsiți de cunoștința Mea, că n-are cine-i învăța calea luminii Mele, și sunt loviți de mânia Mea pentru necredința oamenilor bisericii. Mereu, mereu apăr acest sătuț în care Eu Mă cobor cuvânt ca s-o fac pe România țară a nunții Mele, munte al fericirilor să fac din ea, și cu ea să lucrez peste neamurile pământului mântuire de la Mine. Mereu, mereu lucrez ca să păzesc toate cetățile din jurul acestui sătuț, sătuțul cuvântului Meu. Mereu, mereu lucrez cu mila Mea până la hotarele cetăților care țin de cetatea Târgoviște, căci am milă până la marginile acestei cetăți pentru darul pe care-l are ea în acest sătuț al cuvântului Meu. O, mereu, mereu Mă căznesc să am milă de țara Mea română, de țara cuvântului Meu, dar oamenii bisericii sunt plini de nelegiuiri, și așa stau înaintea Mea pentru România, și dacă stau așa, ei aduc mânia Mea peste oameni. Eu am ocrotit în toată vremea ei pe România, chiar dacă și ea a greșit înaintea Mea, dar am avut pe ici, pe colo în ea, am avut când și când câte un

om care era plăcutul Meu, și făceam din el cuvânt ceresc și salvare prin pocăință.

Vin la voi cu grabă. Ridicați mâinile și cereți la Mine cu duh de pocăință pentru toți cei ce nu iubesc pocăința, cereți să strâng la locurile lor norii și să se ivească seninul și să se oprească mulțimea ploilor cele peste măsură, că Mi-e milă de cei necăjiți, de cei oropsiți și lipsiți, Mi-e milă să-i văd fără de hrană, Mi-e milă, că timpul apasă greu, și cresc oamenii răi, iar cei mici și buni și săraci și credincioși stau apăsați sub răutatea timpului și a oamenilor timpului, care-și zidesc împărăție în timp.

O, Ilie proorocul Meu se roagă să Mă ating de duhul necredinței din biserică. Vor oamenii bisericii să lovească în tine, grădinița a cuvântului Meu cel plin de mântuire și de pace și de iubire și de sfințenie. Vor să se ridice să se lupte cu Mine, Cel ce Mă fac Duh Sfânt și cuvânt peste grădinița Mea din România. Mi-am ales în România petecuțul de pământ care s-a ivit prima dată din apă atunci când am făcut cerul și pământul, și acest petecuț l-am numit grădinița cuvântului Meu, taina Mea cea dintru început ivită din apă, primul petecuț de uscat, capul pământului, piatra cea din vârf, iar când l-am zidit pe om din pământ, acesta a fost locul de unde am luat pământ. Grăiesc deslușit această taină, ca să Mă audă oamenii bisericii și să știe de la Mine cu cine au pornit război.

O, oameni ai bisericii, o, arhiereilor care strecurăți țânțarul și înghițiți cămila! O, slujitorii Mei care pedepsiți păcatele oamenilor, dar voi nu vă opriți nicicum de la fărădelegi, de la desfrânare și de la beție și de la hulă împotriva proorocilor Duhului Sfânt despre care ziceți că au demon și nu pe Dumnezeu! O, vin și vă întreb, iar voi să-Mi răspundeți. Ce vă face vouă rău grădinița cuvântului Meu? Eu sunt Cel ce curg cuvânt peste acest petecuț de grădiniță cu fii mici în ea, nu mari ca voi, căci ei slavă de la oameni nu voiesc și nu primesc, ci fug de slavă deșartă așa cum am fugit Eu și apostolii Mei și sfinții Mei cei adevărați sfinți. Eu am înființat această grădiniță în România, ca o binecuvântare peste ea și pentru ea. De ce vă temeți de planurile Mele și de întocmirea lor? Oare, nu este mai bine și mai sfânt să lucrez Eu ca să vină mântuirea și pacea și lumina Mea peste pământ? Oare, este mai bine să lucrați voi? Iată, voi lucrați necredință și o puneți și peste oameni, și din pricina voastră și a fărădelegilor pe care le săvârșiți în biserică vine mânia Mea peste fiii voștri și suferă și fiii cei credincioși Mie, iar Eu sunt ocrotitorul celor credincioși și curați cu duhul și cu viața.

Ziceți că nu credeți că sunt Eu cuvântul cel trimis vouă, și peste pământ trimis. Dar ce vă împiedică să Mă puneți la încercare? Ziceți că trebuie să treacă timp mult ca să se adevereze cuvântul Meu și mântuirea care vine din el. Dar cei de azi peste care Mă fac cuvânt n-au nevoie de mântuire prin acest cuvânt mântuitor? Cine v-a învățat pe voi că trebuie să treacă timp peste cuvântul Meu? O, Eu sunt mereu astăzi, și Scriptura așa spune: «Astăzi, cei ce auziți cuvântul Meu, nu vă împietriți la auzul lui». Cuvântul Meu își dobândește singur adevărul cel din Scripturi, dar voi de ce nu sunteți vii? de ce nu sunteți credincioși ca cei dinainte care primeau pe Duhul Sfânt și nu-L goneau prin necredință? Voiți, oare, să aduceți mânia Mea peste țara alegerii cea din zilele acestea? O, nu vă voi lăsa să biruiți cu necredința voastră cursul râului cuvântului Meu care vine în vremea aceasta de lângă Tatăl pe pământ precum este scris în Scripturi.

Nu mai osândiți, nu mai batjocoriți, nu mai înjosiți pe arhiereul cel uns de Mine peste țara Mea de nuntă. Dragostea

lui de voi vă va osândi. Bunătatea lui și ascultarea lui de voi vă îndeamnă la pocăință, vă îndeamnă să ascultați de Mine precum ascultă el de voi, căci cel mai mic este cel mai mare între voi. El n-a făcut nici un rău. El a împlinit cuvântul Meu, căci cuvântul Meu poartă în el putere să se îplinească. Am pus peste arhiereul Meu duhul înțelepciunii și al credinței și al împlinirii Scripturilor. Mă uit la voi cum îl înjosiți, cum râdeți de el, cum îl amenințați, cum îl învinuiți, și el suferă de la voi pentru numele Meu. O, dacă n-ar fi el printre voi cu mila lui de voi și cu rugăciunea lui cea caldă care Mă pleacă spre milă pentru voi, ce ați face voi în vremea aceasta când toate ale voastre dau să se descopere și sunt urâte faptele voastre cele făcute la întuneric? El este binecuvântarea Mea printre voi, dar iată, sunteți necredincioși, și se uită sfinții părinți la voi, se uită cum călcați învățăturile lor, cerând altora să le îplinească. Voi trebuie să le împliniți cel mai întâi, iar voi nu aveți dragoste de Mine.

O, arhiereule de Târgoviște, lucrezi cu planuri ascunse împotriva grădiniței cuvântului Meu, că tu n-ai dragoste de Dumnezeu. Dai să înjosești în fața neamului român pe arhiereul cel uns de Mine. Dar el este curat și nu v-a greșit. Nu erai tu atunci peste bisericile din cetatea Târgoviștei. El nu ți-a greșit băgându-se peste tine. Eu l-am trimis pe el la cel mai mare peste biserică și i-a dat de veste planul Meu și i-a spus de cuvântul Meu care cere ridicarea acestei pietre, iar cel mai mare nu i-a spus să n-o ridice, ci i-a spus să aibă grijă ce face, și el a avut grijă și a făcut cu grijă lucrul cel poruncit de Mine. Dar când ai venit tu peste această cetate și ai găsit această piatră care străjuiește cu duh de mântuire peste cetatea ta, te-ai sculat cu răutate și cu necredință și cu șiretlic și ai osândit pe arhiereul Meu cel credincios, și de atunci faci numai tulburare în biserică, fiindcă tu nu iubești biserica. Tu te iubești pe tine și nu păstorești pe fiii bisericii, ci îi îndemni la faptele fărădelegii, pe care le faci și tu.

O, arhiereule de Târgoviște, câtă tulburare, câtă dezbinare ai lucrat tu în biserica din România! Ce bine-ți era ție și României și bisericii din ea dacă foloseai duhul înțelegerii și al iubirii față de taina cuvântului Meu și a bisericii pe care Eu am zidit-o prin arhiereul cel uns de Mine! Și de ce este uns de Mine? Iată taină îți spun ție, și taina să fie cunoscută în biserică: Eu am rostit cuvânt și l-am trimis prin fiii cuvântului Meu către cel mai mare din biserică și așa i-am spus aceluia: *«Ia aminte, cârmuitor al bisericii! Ridică-te, și așează sfat, și apoi să-Mi ungi cu untdelemnul sfințeniei pe unsul cel de la Mine, că acesta este de la Mine și nu de la tine, și cu el voi încheia legământ viu pentru biserică și voi face din România Ierusalim nou și slavă a Mea peste popoare»*. Așa i-am spus celui mai mare, și el M-a ascultat și l-a uns pe cel de la Mine și a împlinit cuvântul Meu. A voit sau n-a voit, a crezut sau n-a crezut, l-a uns pe cel de la Mine, ca apoi să pot Eu să așez prin el piatră curată și sfântă, biserică fără pată, fără zbârcitură, biserică cerească pe pământ; cerească și nu pământească. I-am spus arhiereului Meu că-l voi ridica peste biserică, i-am spus cu ani în urmă prin cuvântul Meu, și el Îmi zicea: „Doamne, mi-e teamă. Nu pot. Îmi place mănăstirea și liniștea și viața umilă“. Dar Eu îl aveam în planul Meu cel pentru biserică sfântă și curată și l-am luat din mănăstire ca să treacă prin treptele cele până la arhierie ca să lucrez cu el pentru România, că România este țara strălucirii rostită prin Scripturi.

O, arhiereule de Târgoviște, bagă sabia ta în teaca ei, căci sabia Mea este sabie cu două ascuțituri, și ea este cuvântul

Meu! Amin. Tu ești necredincios și nu Mă iubești și nu faci voia Mea și nu iubești viața cea sfântă, iar biserica Mea are nevoie de sfințenie. Iată, aduci mânia Mea peste fiii tăi, peste fiii bisericii tale, căci fiii bisericii Mele sunt cei ce fac voia Mea în trupul și în duhul lor. Te ridici și împingi pe arhiereul Meu să blesteme grădinița Mea, dar Eu le-am zis fiilor din grădiniță: binecuvântați pe cei ce vă blestemă și faceți bine celor ce vă urăsc, căci Eu sunt cu voi. Fiii grădiniței Mele nu vă greșesc vouă cu nimic, nu greșesc nici duhului și învățaturii bisericii și a sfinților. Voi sunteți cei ce greșiți poruncilor Mele, și v-am dat în dar această piatră de altar sfânt, ca să vă fie vouă de izbăvire, căci scris este: *«Dacă într-o cetate sunt zece sau cinci care fac voia Mea, voi scăpa toată cetatea de la sabie»*.

O, arhiereilor, nu mai urâți locul grădiniței cuvântului Meu. Lucrați cu duhul păcii Mele. Nu lucrați cu răutate. Nu osândiți pe nimeni fără să judecați pricina, că nu vă dă voie Scriptura la judecată fără cercetare. Lucrați duh de pocăință față de Mine, și Eu vă voi vindeca pe voi de necredință. Lucrați cu dragoste, căci toate se vor dovedi prin lumina Mea. Lucrați voia Mea în biserici, că altfel aduceți mânia Mea peste fiii voștri. Scris este despre cei fățarnici: *«Vai vouă, că din pricina voastră vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării»*. Iată, proorocul Ilie strigă la Mine să Mă ating de faptele voastre, și rugăciunea lui rodește. S-a umplut pământul de ape și ies apele din matca lor și fac durere peste oameni, și oamenii sunt necăjiți. De ce să sufere țara Mea? De ce să nu aibă binecuvântarea Mea peste ea prin faptele credinței voastre?

Iată, v-ați hotărât să veniți cu amenințare peste grădinița cuvântului Meu, și Eu M-am mâniat peste toate cetățile Târgoviștei și oamenii suferă, căci apele cele de sus le strică roadele, și glasul Meu grăiește prin semnele Mele. Nu mai aduceți mânia Mea prin necredința voastră. Lăsați pacea Mea peste voi, și între voi. Lăsați binecuvântarea să vină peste România. Eu am trimis pe fiii cuvântului Meu să desfacă nodul cel cu legătură de peste cetățile Târgoviștei, căci fărădelegea cea de demult a adus mânia Mea și a făcut legătură peste cetate. Lăsați binecuvântarea să rodească. Nu mai ațâțați la mânie. Dați râu dragostei, că împotriva dragostei nu stă legea, nu stă, ci cade prin dragoste, căci Eu sunt dragoste cerească între fiii dragostei.

Iată, încă vă spun: vă atrageți dispreț din partea tuturor celor care văd că luptați împotriva grădiniței Mele din România și a fiilor ei. Ea este nădejde și duh de nădejde și de pace sfântă peste România. România este împânzită de tagme străine, de credințe străine de duhul ortodoxiei, și Eu voiesc s-o curățesc de duhuri străine de ortodoxie, că voi nu puteți s-o curățiți. România este ortodoxia Mea și așa s-a născut ea și așa a fost ea botezată. Fiți ortodocși adevărați, că am grăit de atâtea ori peste voi prin cuvântul Meu cel de azi! Am rostit cuvânt peste voi, și cu grabă l-am rostit, căci vă pregătiți să faceți răutate peste grădinița Mea. Întoarceți-vă de la faptele voastre cele rele, și Eu vă voi vindeca de neascultare și de necredință. Amin, amin, amin.

Iar tu, poporul Meu, și tu, grădiniță de fii ai poporului Meu, binecuvintează pe cei ce te blestemă și fă bine celor ce te urăsc, că Eu sunt cu tine și sunt cu pacea Mea peste tine. Amin. Sunt venit cu duhul dreptății, și am descoperit fărădelegea care dă să se așeze peste tine, grădinița Mea, căci Eu sunt Cel ce te ocrotește. Amin, amin, amin.

21 iulie/3 august 1997

*Cuvântul Domnului peste necredința arhierilor
României*

Arhiepiscopul Irineu este silit spre act de necredință și spre rostire de blestem împotriva binecuvântării așezată peste Sfânta Sfințelor Noului Ierusalim. Toți arhiepiscopii s-au făcut vinovați de hulă asupra Duhului Sfânt; necredința lor atrage mânie peste oameni. Întristarea se va preface în bucurie.

Însemnați această zi, fiilor din grădină. Însemnați cu cuvântul Meu, că acum a fost clipa când ați stat la porțile cuvântului Meu înaintea necredincioșilor, căci toți arhiepiscopii din sinodul de azi s-au făcut vinovați în ziua aceasta, chiar și cei care cred și iubesc cuvântul Meu care vine în vremea aceasta pe pământ. Dați cuvântul Meu peste tot, nu numai arhierilor. Dați-l până la toate marginile, că Eu vă dau putere și vă ajut să puteți.

Oamenii zic că voi sunteți bogați, fiilor. Oamenii zic că voi aveți bani și că aveți de toate, dar Eu v-am învățat pe voi, de când v-am ales v-am învățat să nu puneți mâna pe bogăție pe pământ, să nu luați de la nimeni de pomană, căci vrednic este lucrătorul de plata lui. V-am învățat să lucrați cu mâinile voastre ca să aveți haină și hrană și adăpost. V-am învățat să nu luați nimic ce nu-i al vostru. V-am învățat să semănați cu Mine la hrană și la port și la avere, și să nu iubiți slava deșartă și bogăția pământească și lumească. Oamenii zic că voi sunteți bogați, dar voi nu sunteți așa. Voi sunteți săraci, și tot ce lucrați, lucrați pentru răspândirea cuvântului Meu peste pământ, și Eu vă ajut să fiți împărțitori. Dați cuvântul Meu peste tot, ca să știe oamenii jalea Mea și a voastră, că Eu cu voi o duc așa cum o duceam și cu ucenicii Mei cei puțini de atunci.

Dați cuvântul Meu peste tot, fiilor. Trimiteți mereu cuvântul, nu numai la oamenii bisericii. Trimiteți cuvântul Meu la cei ce cârmuiesc țara română. Trimiteți, fiilor, cuvântul Meu la cei ce defaimă pe România, ca să știe tot pământul de slava Mea din ea, de bogăția slavei cuvântului Meu și de alegerea ei cea cerească. Eu vă voi ajuta să aveți putere să înmulțiți cuvântul Meu, căci Eu sunt Cel ce merg peste pământ. Domnul Cuvântul sunt.

Iată, necredința pleacă de la oamenii bisericii, care se numesc slujitorii lui Dumnezeu între oameni. Toți arhiepiscopii s-au făcut vinovați înaintea Mea, nu numai cei trei, patru care apasă pe arhiepiscopul Meu să facă fapte împotriva iubirii cuvântului Meu, căci Eu sunt iubire, cuvânt de iubire. Amin. Cuvântul Meu de certare și de muștrare este iubire, căci scris este: *«Domnul muștră pe cei iubiți de El, și Tatăl Își ceartă fiii spre înțelepciune»*.

Nu numai cei câțiva dintre arhiepiscopii sunt vinovați de necredință și de fapta necredinței care a venit și s-a arătat astăzi la porțile tale, grădinița a cuvântului Meu. Nimeni dintre arhiepiscopii nu l-a ajutat pe cel apăsător între ei. Nimeni nu s-a sculat să se arate iubitor și credincios slavei cuvântului Meu care vine din cer pentru pregătirea cea slăvită a venirii Mele cea de a doua; nimeni, fiilor, căci toți dorm în scaunele lor, că la ce altceva trebuiește scaunul? Eu n-am avut nici pat, nici masă, nici scaun. Eu umblam desculț și fără adăpost, și eram Fiul Tatălui Împărat. Cine nu crede în Mine, acela doarme, căci necredința este noapte, iar cei ce dorm, noaptea dorm, dorm în noaptea necredinței. Ce-Mi folosește Mie statul lor înaintea Mea? Ce rod Îmi aduc ei Mie? Ce fac ei pentru Mine? Iată, ei fac de râs numele Meu înaintea Mea, și au făcut din locașurile afierosite Mie ascunzători de tâlhari. Intră oameni nelegiuți sub haină de slujitori ai bisericii și se fac unii pe

alții slujitori și stau cu necredință, iar cu buzele rostesc pe Dumnezeu înaintea oamenilor, dar ei nu sunt decât niște cărturari și niște farisei fățarnici, care nu-și spală nici trupul, nici mintea, nici inima, și așa stau în numele Meu peste oameni, și din pricina lor vine mânia Mea peste fiii neascultării.

N-au oamenii de cine să asculte. E mare durerea aceasta a Mea în cer și pe pământ. N-au oamenii de cine să asculte, fiilor. Răspândiți cuvântul Meu ca să știe oamenii că Eu sunt Dumnezeu lor și că grăiesc cu ei ca un Dumnezeu, Care poate să le vorbească, și ca să aibă oamenii de cine să asculte. Oamenii n-au păstori duhovnicești. Oamenii au numai păstori trupești, și aceștia nu-i ajută să se ferească de păcate și nu-i ajută să deosebească binele din rău și răul din bine. Am venit pe pământ cuvânt ca să-i fac pe oameni credincioși și buni și curați prin pocăință și prin iubire sfântă, și oamenii bisericii Mă gonesc cu necredința lor, și necredința lor se ia pe oameni așa cum se ia râia de la om la om.

Dați cuvântul Meu peste tot, nu numai arhierilor. Dați-l oamenilor, fiilor, că Eu vă voi ajuta să puteți. Dați-l tuturor, că oamenii bisericii voiesc să se ascundă de cuvântul Meu, vor să spună că ei nu știu de el, vor să spună că nu sunt Eu cuvântul care strigă peste pământ, și iată, din pricina lor vine mânia Mea peste oameni.

Însemnați această zi, că e zi de durere, fiilor. În ziua aceasta oamenii bisericii și-au semnat împotrivirea ca să Mă gonească pe Mine din inima celor ce cred în Mine și care se hrănesc cu viața cea veșnică a cuvântului Meu. În ziua aceasta oamenii bisericii s-au lepădat de slava cuvântului Meu care curge din cer peste grădinița Mea de pe pământ. În ziua aceasta de 7 august a anului 1997 după socoteala cea pământească, a fost adus arhiepiscopul Meu la poarta cuvântului Meu. N-a venit singur. A venit adus, că el nu voia să vină să facă act de necredință. El este ca ostașul în armată și se supune ca un ostaș demn, ca unul care ascultă. Tot cerul a plâns de mila lui. Tot cerul a fost cu voi, fiilor din grădină. Toți sfinții, tată, toți proorocii, toți îngerii, toate puterile cerești erau cu voi și pentru voi în clipa cea de durere a cerului, care este cu voi. El este fiul suferinței și este batjocorit de arhiepiscopii și este defăimat de ei pentru numele Meu care s-a făcut cuvânt peste această grădiniță.

Nu vă întristați, fiilor. Nu așa, tată, Eu sunt cu voi, și este cu voi și arhiepiscopul Meu. El n-a rostit nimic rău peste voi, și a plecat binecuvântându-vă, zicând: *„Fiți binecuvântați!”*. O, era în stare să vă prindă pe toți într-o singură îmbrățișare; era în stare să vă ia în sân și să plece cu voi ca să nu mai fie fără voi, că el așa v-a spus cândva: *„Eu nu pot fără voi”*. Și iată, nu poate, că este legat și nu poate. Când era cu voi îi era liberă credința și inima și iubirea și pașii, dar de când a fost prins de plasa necredincioșilor n-a mai putut. A venit adus, a venit forțat de amenințările lingușitoare ale celor ce se tem de voi, căci arhiepiscopii se tem de voi, fiilor, dar nu de voi, ci de Mine se tem, și ei nu-și cunosc teama și de unde vine ea. Arhiepiscopul Meu era în stare să vă ia în brațe așa cum făceam Eu cu cei iubiți de Mine. Duhul lui e dulce ca și al Meu. Inima lui tânjește după cei curați ai Mei, că el este cuminte și curat, și are în el înțelepciunea cea din cer și lucrează spre mântuirea oamenilor.

Iată ce a făcut arhiepiscopul care stă peste biserica cetății Târgoviște! A atras mânia Mea peste pământ și au suferit oamenii cei necăjiți. Vă spun vouă, fiilor scumpi, ca să audă de la voi toți cei care vor lua cuvântul Meu; vă spun vouă că tot ce vine peste oameni, vine prin mijlocitorii lor. Eu de aceea

am spus că din pricina lor vine mânia Mea peste fiii neascultători, prin cei mari care se așează peste oameni, nu prin cei mici; prin cei ce veghează peste cei mici, prin stăpânii lor vine mânia sau binecuvântarea Mea, căci Eu așa am spus, și cuvântul Meu este adevărul.

Fiilor, fiilor, de câte ori se scoală cei necredincioși ca să defaime lucrarea Mea, ca să aducă dureri grădiniței cuvântului Meu, de atâtea ori aceștia aduc mânie peste pământ, că Eu iubesc atât de mult grădinița aceasta cât nu se poate sui la mintea omului.

Arhiereul Meu ar zbura ca păsărica cerului spre voi, dar are aripioarele legate, fiilor. Inima lui și inima voastră au bătut o clipă cu bucurie și cu durere, căci v-ați întâlnit față către față după atâtea vreme. Sunt patru ani și mai bine de când i s-au legat aripioarele. A plâns cerul sub apăsarea acestei clipe, a plâns cerul de mila lui și de mila voastră, dar întristarea lui și a voastră se va preface în bucurie și în slavă, fiilor. Femeia când e să nască o apucă durerile, dar după ce naște uită cât a durut-o, uită, de bucuria pentru cel născut.

Vă mulțumesc, fiilor, că M-ați ascultat și ați fost în duhul răbdării și n-ați scos cuvânt de durere, așa cum Eu n-am zis nimic în chinurile crucii. Îi voi scrie pe toți arhierii care l-au îndemnat pe el să vină să lovească în voi, și nu voi uita fapta lor dacă nu vor veni spre pocăință.

A fost la poarta grădinii Mele un arhiereu care v-a spus că va veni arhiereul Meu să ia de peste grădinița Mea numele Meu. Acela l-a îndemnat să vină, și a lucrat necredință și gând rău peste grădinița Mea, și a lucrat printre arhierii gândul lui cel rău. Și mai este unul între ei, care grăiește cuvinte joshnice peste arhiereul Meu, cuvinte nedrese, cuvinte de tortură sufletească, iar alții dintre ei grăiesc cu șiretenie, că mulți din ei se tem de lumina care le descoperă faptele lor rele. Îi voi scrie pe fiecare în cartea Mea, căci cartea Mea din vremea aceasta, se întocmește. Scrieți, fiilor, scrieți acestea în carte spre pomenire, căci așa îi spuneam și lui Moise când întocmea cartea lui Israel spre pomenirea faptelor.

Nu vă întristați pentru arhiereul Meu. El va fi ridicat de Mine spre slavă și va uita durerea și îl veți primi cu brațe de flori așa cum l-ați primit acum, căci cuvântul prin care Eu v-am vestit venirea lui la voi, s-a împlinit. Eu am făcut semne cerești pentru ca să încurc aducerea lui spre voi, că Mă durea și Mă doare fapta care a fost pus s-o facă. V-am înștiințat că va fi adus la voi și v-am spus că voi lucra să-i împiedic, și a lucrat Ilie proorocul Meu mânie peste pământ și am îndurerat pe oameni, dar arhierii cei necredincioși nu s-au pocăit de necredința lor ca să nu-l mai forțeze pe arhiereul Meu să lovească în locul slavei cuvântului Meu. Dar n-a lovit, căci această grădiniță este sfințită de cuvântul Meu, nu de el. El a fost martorul Meu și atât. El a mărturisit locul slavei cuvântului Meu, căci l-am făcut uns al Meu și mărturisitor, și nimeni nu poate strica ce am făcut Eu prin el. Nu el a făcut, ci Eu am făcut prin el, și el M-a ascultat cu credință și cu dragoste.

Nu vă întristați, fiilor. Nu te întrista, poporul Meu. Fiilor, nimeni nu poate lua de la voi ce aveți de la Mine. Nu vă îndurerați pentru cel uns de Mine, pentru arhiereul Meu nu vă întristați. El va veni la voi și va fi iar cu voi și vă va iubi și vă va mângâia. Amin, amin, amin.

Voi ridica din mijlocul poporului român un neam drept și credincios și cu inima curată și îl voi insufla de la Duhul Sfânt ca să cunoască slava cuvântului Meu și împlinirile lui. Și se va ivi din mijlocul României cer nou și pământ nou, în care va locui dreptatea și pacea, și această minune va cuprin-

de în ea pe toți cei curați cu inima, și se va ridica atunci cel ce este de la Mine arhiereu, și va uita durerea și va mărturisi adevărul cuvântului Meu. Și mulți din cei ce l-au osândit pentru fapta credinței lui, se vor bate cu pumnul în piept și vor alerga la el ca să mijlocească la Mine pentru ei, că Eu numai binele Meu l-am hărăzit peste oameni, dar oamenii n-au cunoscut fața binelui și au zis că este răul și au fugit de binele Meu.

Iată, fiilor, Ilie proorocul suspină cu ochii și cu duhul, căci el este trup în cele cerești, fiindcă n-a murit cu trupul, și a rămas cu trupul ca să poată lucra pentru pregătirea slavei zilei Mele în care voi veni văzut din cer pe pământ. Ilie, proorocul Meu, s-a umplut de durere pentru cele ce s-au abătut peste grădinița Mea, și se roagă la Mine să Mă ating cu certare de pământul român din pricina necredincioșilor care se luptă cu grădinița Mea și cu fiii ei și cu poporul Meu creștin din România, căci necredincioșii și fapta necredinței lor aduc mânia Mea peste pământul român.

Eu am mers cu voi, fii ai grădiniței Mele, și am luat nodul cel încurcat de peste România și am binecuvântat neamul român ca să fie neam ales între neamuri, iar mai-marii bisericii se ridică cu necredință împotriva faptelor Mele cele cerești. Oamenii nu împlinesc cuvintele proorocilor, dar le împlinesc Eu, așa cum împlinesc rugăciunea proorocului Ilie care-Mi gătește calea și îi face pe oameni să creadă în minunea cuvântului Meu din vremea aceasta. Amin.

Fiilor, fiilor, este scris în Scripturi că în vremea în care trăiți voi, vine cuvântul Meu peste pământ. Să se întrebe cei mari de pe pământ, așa cum se întrebau cei din vremea nașterii Mele și ziceau: «Unde este să Se nască Hristos? Ce este scris în Scripturi și în prooroci?». Iar arhierii și cărturarii răspundeau de Betleemul Iudeii, din care va ieși Povățuitorul lui Israel, și de bine ce au aflat s-au sculat împotriva planului lui Dumnezeu ca și azi, fiilor, căci țara strălucirilor despre care a scris Daniel proorocul este țara română, și în mijlocul ei curge din cer izvorul cuvântului Meu despre care scrie în prooroci, și iată, Eu Însumi păstoresc, și păstoriile de pe pământ nu cunosc tainele Scripturilor.

Eu sunt sfințenia grădiniței cuvântului Meu și nimeni nu i-o poate desființa, și nimeni n-o poate ridica de pe ea. Arhiereul Meu a sfințit cu cuvântul lui pentru că așa am cerut Eu. Nu el a sfințit, ci Eu am sfințit prin el, și ceea ce am făcut Eu, el nu poate strica, dar el este sub stăpânire și nu are voia lui și este împins, și el rabdă, și răbdarea lui va câștiga mulțime de suflete pentru împărăția Mea cea curată și fără de pată.

Plâng proorocii și sfinții și Mă roagă să Mă ating de cei necredincioși. Eu pentru iubirea de oameni M-am lăsat să fiu batjocorit. Eu iubesc pe oameni, dar proorocii și sfinții Mă iubesc pe Mine și vor să le fac dreptate pentru credința lor și a celor de azi care cred așteptând împărăția cerurilor.

Fiilor, fiilor, proorocul Ilie nu stă din rugăciune și din lucrare și Îmi zice:

— **D**oamne, Tu ești Cel ce ai spus că mă vei trimite să-Ți pregătesc cărarea celei de a doua veniri a Ta, și eu trebuie să împlinesc cuvântul Tău. Oamenii n-au voit să creadă în prooroci, dar eu mă grăbesc, Doamne, că a venit ziua Ta. Nu plânge, Doamne! Lasă-i pe cei necredincioși să plângă, că ei nu plâng. Cei slabi și mici plâng, dar și Tu plângi. Lasă-mă să tămăduiesc oamenii de necredință, căci Tu ai spus că eu Îți voi găti calea. Amin.

— **O**, poporul Meu, toți proorocii plâng cu Ilie proorocul venirii Mele, căci el merge înaintea Mea. O, poporul Meu, nu plânge! Bucură-te, fiule! Eu

te ocrotesc, căci îngerii Mei te-au însemnat cu semnul Meu. Nu plânge, poporul Meu! Eu ocrotesc pe arhierul Meu până la ziua bucuriei celei mari.

Fiilor din grădină, însemnați această zi în cartea Mea spre mărturie, căci întristarea voastră și a Mea vă va aduce bucurie, și bucuria nimeni nu o va lua de la voi. Amin, amin, amin.

25 iulie/7 august 1997

*Sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor
Pantelimon*

Plânge cerul peste pământ pentru fapta tâlhărească a arhierilor lumii. Sfânta Virginia trâmbițează peste oameni trezirea la adevăr și la înviere. Domnul Își mângâie ucenicii.

Eu folosesc cărarea ta către Israel, Verginico. Vin pe firul cărții tale, vin cu tine, tată. Venim cu sfinții și cu proorocii, venim la poporul cel mic. Venim cu grabă să-l mângâiem în dureri, că el poartă durerea cerului, Verginico. Venim cu toți sfinții, venim cu toate puterile cerești, că nu mai e de stat în cer, și trebuie să coborâm pe pământ ca să fim mereu cu poporul cel sfânt și să strigăm din mijlocul lui la oamenii credincioși și la cei necredincioși, ca să audă oamenii cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul cel de jale. Amin.

— **O**, Doamne, trâmbița Ta Te însoțește în coborârea Ta cu sfinții și voi trâmbița a jale ca să-i fac pe oameni să se pocăiască de necredință, căci Ilie proorocul Te iubește, iar eu la fel Te iubesc, și Îți șterg plânsul și strig la oameni să gătească ziua milostivirii Tale. Ilie proorocul Tău bate pământul cu plăgi, așa cum scrie despre el în Scripturi, căci el este trup și duh, și merge fără de timp și fără de cale peste tot, și se grăbește cu lucrarea lui de pregătire a venirii Tale.

Așează-Te în cuvânt peste Israel, Doamne, iar eu și cu sfinții vom fi în cuvântul Tău. Mucenicul Pantelimon serbează ziua lui cu durere, ziua lui de sobor, ziua când s-a unit cu Tine și cu cerul, Doamne. El a urât pe cele pământeste și le-a iubit pe cele cerești și a făcut semne cerești în numele Tău, iar oamenii cei necredincioși i-au tăiat capul pentru credința lui. Dar el este viu, și toți sfinții Tăi sunt vii în vecii vecilor după cum este cuvântul Tău pentru cei credincioși Ție.

Nu mai plânge, Doamne, că toți sfinții Îți dau mângâierea, toți sfinții Îți mângâie poporul Tău și îl întăresc ca să poată cu Tine cel mic al Tău din vremea aceasta, și va putea, căci Tu ești Domnul și ești Biruitorul. Amin.

— **O**, Verginico, o, trâmbița Mea, venim în cartea Ta, venim în cartea Mea și însemnăm cuvântul vieții pe pământ, și cuvântul Meu are putere să se împlinescă. Amin, amin, amin.

*

Vin cu împlinirile cuvântului Meu. Amin. Vin la tine, poporul Meu, că am făcut din tine împlinirea Scripturilor Mele cele pentru venirea Mea între oameni. Vin cuvânt deasupra grădiniței Mele, vin, iubitul Meu popor, vin la tine, că tu ești nădejdea Mea, tu ești rodul Scripturilor Mele cele pentru venirea Mea. Vin la tine ca să poată auzi oamenii cuvântul Meu de jale, și voi veni curând cu cuvântul Meu cel pentru oamenii de la cârma României, căci țara Mea de nuntă este lovită de plăgile necredinței din ea. Dar acum vin și te mângâi pe tine, popor iubit, te mângâi cu sărbătoare

de sfinți. Cu duh de sărbătoare cobor la tine, că și durerea e tot sărbătoare, și încă ce sărbătoare! Fiii durerii sunt fericiții Mei, iar fiii bucuriilor și ai îmbuibării sunt fii rătăciți de Tatăl, fii care-și cheltuie viața în necredință și în desfrâu, dar durerea ta e aur, poporul Meu, căci cei fără durere nu-L caută pe Dumnezeu.

Fiilor unși în grădinița cuvântului Meu, ridicați mânuțele și rugați-vă să am milă de oameni, că proorocii și sfinții Mei se roagă Mie să curăț pământul de necredință și de fărâdelege, că a venit ziua Mea, și cuvântul Meu se face faptă cerească pe pământ. Cereți să se îmblânzească mânia Mea, care curge de la sine pentru faptele necredincioșilor care aduc și peste cei firavi dureri și lipsuri și lacrimi și jale. Cereți să se adune norii și să se tragă în cămările lor și să dea loc seninului, că e jale pe pământ, și au rămas oamenii fără hrană, fără adăpost și fără mângâiere, fiilor.

Oamenii bisericii s-au spălat pe mâini, zic ei, de cuvântul Meu care vine din cer pe pământ, dar cuvântul Meu grăiește împotriva lor și spune că din pricina necredinței lor în cuvântul Meu, s-a îndreptat mânia Mea peste România, căci cum au pus ei la cale să vină să se spele pe mâini de taina grădiniței Mele, Eu Mi-am pregătit jalea și am rostit cuvânt împotriva faptei lor cea ascunsă, căci pe ascuns au venit, ca să nu se afle ce fac ei și ca să poată face ce-și puseseră de gând, și au lucrat hoțește peste arhierul Meu, dar Eu sunt Domnul, și Mi-am așezat poporul să iasă în întâmpinarea faptei lor cea ascunsă.

O, fiilor, v-am spus din vreme că vă voi anunța clipa când veți sta în fața arhierilor și a preoților. Am dat ploaie deasă ca să-i opresc să vină, ca să nu am Eu vină că n-am lucrat să-i opresc, și v-am îndemnat și pe voi să intrați de ploaie, că sosise timpul să vină ei. Au venit hoțește, iar pe arhierul Meu l-au adus ca pe un condamnat, ca pe un supus, îndemnându-l să rostească cuvântul pentru care a fost adus, și cu grabă să plece ca să nu grăiască nimic cu voi. Inima lui era plină de durere. Cu durere a venit, cu durere a plecat, dar Eu îi voi plăti răbdarea lui și ascultarea lui, căci ascultarea se plătește cu mărire cerească, fiilor. Dar iată, cerul plânge, cerul s-a întristat, s-a înnegurit, și ploaia curge și s-a umplut pământul de ape și plâng oamenii, fiilor, și le voi spune oamenilor pentru ce a venit mânia Mea peste pământ. Cereți, fiilor, rugați-vă și voi să se îmblânzească mânia Mea, că sfinții se roagă la Mine să Mă ating de necredința de pe pământ. Rugați-vă și voi, rugați pe sfinți să aibă grijă în numele Meu de cei necăjiți, de cei firavi, și de voi, fiilor, căci voi stați în numele Meu înaintea oamenilor și suspinați cu Mine pentru oameni.

O, fiilor, voi pregăti o zi de milostivire, o zi de credință, și lucrez cu certare ca să înțeleagă oamenii că nu numai cu pâine se pot hrăni, ci și cu cuvântul Meu care vine din cer pe pământ. Cuvântul Meu face să crească rodul pentru pâine. Cuvântul Meu face să nu rodească rodul pâinii. Cuvântul Meu deschide și închide rodul milostivirii Mele.

Ilie, proorocul Meu, are putere în rugăciunea lui și nu-i pot birui strigarea și nu Mă pot întoarce de la el, căci râvna lui pentru Mine Mă apleacă să împlinesc strigarea lui.

Mucenicul Pantelimon se roagă din ceata mucenicilor și Îmi spune:

— **D**oamne, Doamne, ascultă astăzi ruga mea, că necredincioșii mi-au tăiat capul pe care-l ridicam spre Tine ca să-mi dai credință și să fac cu ea semne pentru ca să se boteze păgânii în numele Tău și să se facă și ei creștini. Ascultă-mi ruga și biruiește necredința, că

noi, mucenicii, ne-am vărsat sângele pentru credința în Tine, Doamne, și stăm la temelia bisericii Tale ca să-Ți poți zidi pe temelie fiii. Biserica de azi nu mai calcă a biserică, și stăpânește peste via Ta cu înșelăciune, Doamne. Nu mai fac voia Ta oamenii bisericii, și pentru fărâdelegile lor se revarsă mânia Ta peste fiii neascultării. Fă dreptate sfinților Tăi, Doamne. Fă-le și celor de pe pământ care așteaptă să vii cu plata răbdării lor, cu plata credinței lor, că e mare nelegiuirea pe pământ, și se ridică împotriva Ta cei nelegiuți. Se bucură cei fără de lege, dar adu, Doamne, bucuria Ta peste cei ce Te așteaptă să-i izbăvești de cei ce stau peste ei în numele Tău, zic ei. Ajută-l pe poporul Tău cel sfânt de pe pământ să Te dea oamenilor cuvânt și să-i trezească pe oameni din nepăsare, că a venit vremea vegherii, fiindcă Tu vii curând; curând vii, și îi prinzi pe neștire pe cei necredincioși care Ți-au luat averea. Dar i-ai și prins, și ei se ascund în peșteri și în stânci, după cum este scris, se ascund în ascunzătorile lor, dar Tu ești Cel ce treci prin zid, și zidul necredinței nu-i poate ascunde pe cei ce se ascund de cuvântul Tău.

În mine se roagă toți mucenicii Tăi, căci din cer și de pe pământ duhul și mireasa Ta zic: „*Vino! Vino, Doamne, și Îți împlinește făgăduințele, pentru mângâierea sfinților Tăi!*“. Amin.

— O, sfinții Mei cei din cer, mare este jalea voastră pentru grădinița Mea din România, căci voi așteptați potrivit făgăduințelor Mele cer nou și pământ nou, locuință a dreptății, dar oamenii bisericii de pe pământ Ne stau împotriva, că ei s-au învățat cu cele vechi și nu vor să dea pasărea din mână pentru cea de pe rămurică de pom, nu vor să dea duhul lumii pentru Duhul Sfânt. Dar Eu sunt Domnul, și voi face judecată pentru cei ce așteaptă cerul cel nou și pământul cel nou. Amin.

Iată, vin la tine, poporul Meu, ca să poată auzi oamenii cuvântul Meu de jale, și cuvântul de jale al sfinților.

Plâng sfinții la Mine pentru tine, grădinița Mea, că tu ești nădejdea cerului pentru ca să vin Eu pe pământ, că nimeni pe pământ nu Mă mai așteaptă să vin. Nimeni nu mai zice: „*Vino, Doamne!*“, că nimeni nu mai are haină de mireasă ca să zică: „*Vino, Doamne!*“. Numai tu, poporul Meu, stai îmbrăcat mireasă înaintea Mea. Stai și veghează și nu te teme de cei necredincioși, că Eu le voi da orbire așa cum am dat poarelor vrăjmașe care căutau viața lui Elisei proorocul Meu, ucenicul lui Ilie proorocul. Și se vor lovi unii pe alții cei necredincioși, și cuvântul Meu va păstori peste pământ, și tu vei fi slava Mea, poporul Meu, că tu ești mic, dar slava Mea peste tine este mare și se face cuvânt și se face faptă și se face bucurie pentru tine și pentru cei mulți care iau din râul cuvântului Meu și așteaptă împărăția Mea, care vine cu Mine. Tu ești însemnat de îngeri cu pecetea Mea cea vie și ești ocrotit că ești în planul Meu cel pentru împlinirea Scripturilor venirii Mele cea de a doua. Tu ești izbăvire pentru mulți, dar pentru cei ce te hulesc și îți pun nume rău, Eu slobozesc mânia Mea și le voi da semne rostite prin cuvântul Meu. Amin.

Din toate laturile te ocrotesc și te binecuvintez, grădinița Mea. Amin, amin zic vouă, fiilor din grădină. Amin, amin zic ție, grădinița Mea: nu se poate lua de peste tine ceea ce Eu am așezat în tine, grădinița Mea. Întăresc cele așezate în tine ca să fie pe veci neclătinate, iar cei ce s-au lovit în tine vor face răni, ca să înțeleagă că tu ești de la Mine așezată în mijlocul oamenilor spre izbăvirea și spre viața veșnică a celor ce cred în Mine Cel ce Mă fac cuvânt peste tine, grădinița Mea cea binecuvântată prin cuvântul Meu cel sfânt. Amin, amin, amin.

Trec cuvânt în cartea lui Verginica. Ea sună din Mine peste pământ ca un străjer care anunță cele ce vin peste pământ, sună ca să îndemne oamenii la pocăință, sună venirea Mirelui, sună venirea Mea. Amin, amin, amin.

*

Eu sunt cuvântul proorocilor Mei, iar cei ce sunt ai Mei sunt vii în vecii vecilor, dar greu mai înțeleg oamenii lucrările Mele și ale sfinților Mei. Greu mai înțeleg oamenii cele ce nu se văd, care sunt cele mai adevărate adevăruri. Greu mai înțeleg oamenii cuvântul Meu și cuvântul sfinților Mei care grăiesc cu Mine neîncetat în cer și pe pământ.

Oamenii nu mai cunosc adevărul cel care rămâne în veac. Nu mai au oamenii înțelepciune, poporul Meu, și de aceea te iubește cerul pe tine, popor al înțelepciunii Mele, popor al credinței. Bogățiile vremelnice sunt cele mai adevărate lucruri pentru oameni, și aceasta este înțelepciunea cu care rămân oamenii.

Fiilor, fiilor, voi sunteți niște copilași așa de plăcuți, tată, și mulți din cei cu inima curată și cu credință în Dumnezeu vă iubesc pe voi. Cei vremelnici nu vă iubesc, fiilor, că aceștia nu se pot dezlipi de vremelnicie și se tem de învățătura Mea care vine la voi.

O, copilași plăcuți și scumpi, voi v-ați lepădat de mult de bogățiile pământești, dar oamenii nu știu. Ei zic că voi sunteți bogați. Sunteți, dar nu de bogății pământești, că dacă ați avea bogății vremelnice ați fi și voi săraci ca și cei ce au bogății pământești. Bogăția voastră e inima pe care o aveți plină de Dumnezeu, căci Eu v-am cules din lume și v-am dat pe Duhul Sfânt, Care Mă iubește din voi zicând: „*Doamne, Doamne, ce să fac să am viață veșnică? Doamne, Doamne, cum să mă port, cum să trăiesc mai frumos și mai sfânt înaintea Ta ca să-Ți vindec ranele și lacrimile pe care Ți le-am făcut cu multele mele greșale, cu multele mele beteșuguri?*“. Fiilor, fiilor, Duhul Se roagă în voi, Duhul Sfânt Mă iubește din voi, și Eu am popor sfânt, am și în cer, am și pe pământ, și oamenii sunt prinși cu cele văzute și nu înțeleg că adevărul rămâne veșnic cu fiii lui.

O, Verginico, să facem lumea să creadă în lucrarea sfinților, în lucrarea cea din vremea aceasta a sfinților cu care Eu vin pe pământ. Vin cu zeci de mii de sfinți pe pământ ca să fie cerul cu pământul. O, trâmbița Mea, trâmbițează peste oameni, dă-le de veste oamenilor, sună din cer ca să audă oamenii pe pământ că vin. Amin.

— Eu sunt trâmbița Ta, Doamne. Eu sunt trâmbița care sună din cer peste pământ după cum este scris în Scriptura care spune: „*Însuși Domnul, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu Se va coborî din cer și sfinții vor învia, iar cei vii vor fi răpiți cu Domnul ca să fie cu El*“. Cei vii care Te iubesc, Te vor întâmpina cu credință, Doamne, iar cei necredincioși nu vor avea parte să Te vadă, căci cei necredincioși iubesc slava oamenilor și a celor vremelnice ale lor.

O, oamenilor, sună trâmbița cea din cer peste voi ca să vă învețe să iubiți învierea. Glasul Domnului a grăit de atâtea ori peste pământ! O, oamenilor, adevărul nu este ceea ce se vede așa cum sunteți învățați să credeți despre adevăr. Adevărul este ceea ce nu se vede, este ceea ce nu moare niciodată, căci este veșnic.

O, oamenilor, oare, ce căutați voi? De mii de ani căutați adevărul și nu știți să-l căutați. El nu se vede; el este înă-

untru vostru, și nu știți să-l găsiți. El se lasă găsit de cei ce nu-l ispitesc prin cele ce se văd, căci adevărul nu stă în cele ce se văd. Adevărul este împărăția lui Dumnezeu. N-o căutați în cele ce se văd. Căutați-o înăuntrul vostru. Vouă vi se pare că-L căutați pe Dumnezeu dar nu-L găsiți, căci una este să vi se pară că-L aveți, și alta este să-L aveți. Împărăția lui Dumnezeu este în voi, și voi umblați după ea pe drumuri, pe ape, prin văzduh, prin adâncul pământului și n-o găsiți, căci ea nu poate fi găsită în cele din afara voastră. Strigă Domnul la voi din cer și de pe pământ ca să trezească în voi frica și veghea și dragostea și învierea. Vine mânia lui Dumnezeu peste voi, ca să vă deprindă cu frica de Dumnezeu. El intră în om, că acesta e locul Domnului și împărăția Domnului; intră și strigă la om și strigă la oameni, și voi Îl căutați între ziduri. El din om vorbește cu omul, nu din zid, nu dintre ziduri. El a vorbit omului și din animale când omul n-a crezut altfel. Am făcut din animale cuvântul Meu, am făcut glas de strigare prin gura animalelor, ca să-i fac pe oameni să înțeleagă, zice Domnul vouă, oamenilor.

O, Doamne, Tu ești glasul Cel Care grăiești prin sfinții Tăi. Cei de demult știau să creadă în faptele Tale, dar cei de azi au uitat cum s-au scris Scripturile, și oamenii zic că ei cred Scripturile.

O, oamenilor, dacă ziceți că sunteți credincioși în cele din Scripturi, așa și azi lucrează Domnul faptele Sale peste oameni, că azi Domnul, Cel ce a înviat, lucrează de lângă Tatăl cu cuvântul. Glasul Domnului Cel înviat a grăit cu Saul din Tars, a grăit cu Anania cel din Damasc, a grăit din om pentru om. O, oamenilor, dacă nu credeți în glasul cel de azi al Domnului, cum de credeți în Scripturi? Așezați frica de Dumnezeu în voi, căci ea este cea care vă ajută să-L găsiți pe Dumnezeu înăuntrul vostru. Strigă Domnul la voi prin pedepse și prin semne din cer peste pământ, și învățătorii voștri nu vă învață să așezați în voi frica de Dumnezeu care vă scapă de păcate. Strigă trâmbița lui Dumnezeu la voi: iubiți frica de Dumnezeu, iubiți dragostea Domnului și învățătura Domnului și sfințenia, căci cel ce are frică de Dumnezeu își lucrează sfințenia, care zidește în om împărăția lui Dumnezeu. Amin.

O, fiilor, o, fiilor din poporul Domnului, am grăit prin cartea mea oamenilor, căci glasul Domnului este glasul sfinților Lui, că mare ești, Doamne, și minunat ești întru sfinții Tăi. Amin, amin, amin.

— **O**, trâmbița Mea, sună! Sună și da mereu de știre peste pământ că vin. Eu sunt Cel ce sun în trâmbiță, și ea se aude sunând. Amin.

O, fiilor, o, copilași care Mă faceți cuvânt pe pământ, voi sunteți niște copilași așa de plăcuți, tată, iar cei curați cu inima Mă văd pe Mine în voi și umblă după voi ca să ia de la Mine. O, iubiții Mei cei mici, oamenii se pregătesc mereu pentru moarte, nu pentru înviere. Oamenii cred în moarte, nu cred în înviere, că dacă ar crede în înviere, s-ar pregăti pentru înviere, fiilor, nu pentru moarte. Oamenii nu așteaptă învierea și nu se pregătesc pentru înviere, nu se pregătesc pentru ca să pot Eu să vin să le dau învierea. Strig la oameni în graiul Meu cu voi. Eu sunt un Dumnezeu mare și bun. Sunt atât de mare încât să încap în toate ființele de pe pământ, și Mă micșorez atât de mult încât să pot fi cuprins de un singur suflet, să încap într-unul singur.

Cheamă-Mă, poporul Meu, cheamă-Mă, că Mi-e dor să vin să fiu cu oamenii pe pământ. Cheamă-Mă! Eu nu te voi lăsa să aștepți. Cel Care așteaptă sunt Eu. Înmulțește-ți mereu dragostea, așa cum Eu înmulțesc cuvântul învățării Mele

peste tine ca să te fac popor sfânt, să fii copil sfânt, fiule așteptat. Înmulțește-ți sfințenia, copile sfânt, căci scris este: «*Cel ce este sfânt, să se sfințească încă*». Înmulțește-Mă pe Mine în tine. Întinde-Mi locul Meu din tine, ca să fiu Împărat mare în împărăția Mea cea dinăuntrul tău. Tu să nu Mă cauți pe drumuri și pe poteci omenești, căci Eu sunt înăuntrul tău, copile sfânt. Amin, amin, amin.

Nu vă supărați, fiilor, că nu vă iubesc oamenii slavei deșarte, căci scris este: «*Vai vouă dacă v-ar iubi lumea cea deșartă și oamenii ei, așa cum iubește ea pe proorocii ei cei mincinoși!*». Nu vă supărați că nu vă iubesc oamenii bisericii, căci ei acum s-au sculat mai rău împotriva creștinilor buni, mai rău ca în anii de dinainte când creștinii erau dați în judecata cezarului de către păstorii lor. Oamenii bisericii nu știu să creadă în Dumnezeu. Ei n-au frică de Dumnezeu, care să-i facă să creadă. Ei sunt ai slavei pământești și omenești, și se așează unul pe altul peste turmă și nu se mai fac azi slujitori ai Domnului prin chemare cerească. Ei zic: „*Părutu-s-a nouă și Duhului Sfânt*“, dar aceasta o spun în bătaie de joc, că ei se aleg unii pe alții și apasă mulțimile neajutorate și nimeni nu mai știe să aibă frică de Dumnezeu. Dar voi fiți cu nădejde, fiilor, că voi sunteți nădejdea Mea și vă apăr și vă binecuvințez cu darurile Mele cele pline de mângâiere și nimeni nu va putea lua de la voi mângâierile Mele.

O, greu mai înțeleg oamenii cele ce nu se văd. Ei nădăjduiesc numai în cele ce se văd în lume, și sunt de plâns oamenii și n-au în ei împărăția cerurilor și nu așteaptă învierea ca să fie pregătiți pentru înviere. O, fericiți cei vii prin înviere, că moartea n-are putere peste ei. Fericiți cei înviați prin învierea Mea. Fericiți cei credincioși și curați cu inima și cu duhul; fericiți, fiilor. O, tată, fericiți cei ce plâng, că a lor este mângâierea și nădejdea făgăduințelor Mele pe care le-am pregătit celor ce Mă iubesc.

Voi, fiilor scumpi, să nu plângeți cu disperare. Voi să plângeți cu mângâiere. Eu sunt cu voi. Nu plângeți. Eu sunt Cel ce plâng în voi când plângeți și fericite sunt lacrimile Mele în voi. Nu plângeți când lumea cea deșartă vă urăște. Eu sunt cu voi și vă iubesc și vă mângâi și vă ocrotesc și îi smeresc pe cei ce nu vă cunosc pe voi că sunteți fiii Mei cei plăcuți și cei scumpi. Nu plângeți când oamenii slavei deșarte zic că nu Mă aveți pe Mine și că aveți pe cel rău. Așa ziceau și de Mine, fiilor scumpi. Nu plângeți. Voi semănați cu Mine. Nu plângeți când oamenii slavei deșarte vă ocolesc și vă pun nume rău că umblați cu Mine. Nu plângeți, fiilor. Orice ucenic este ca învățătorul său. Cei iubiți de lume nu sunt ai Mei, și sunt ai lumii, dar Eu vă am pe voi popor al Meu, și nu este popor mai mare și mai slăvit între popoare, fiilor. Poporul Meu tu ești, căci Eu te-am născut din cuvântul Meu, și ești.

Bucură-te, poporul Meu, că ai pe Dumnezeul Cel adevărat Domn al tău, și ești fiu de Împărat. Ridică-te și prinde nădejde, fiule, și mergi din munte în vale și din vale în munte cu vestea împărăției cerurilor, care vine cu Mine. Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 1997

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Domnul Își îndeamnă trâmbița să mângâie pe poporul îndurerat; ea își învață ucenicii la măsura cea bună pentru lucrul bisericesc, și la lucrare de Duh Sfânt.

Cobor cu pacea Mea, cobor în tine, grădinița Mea. Cobor cu Verginica la voi, fiilor unși din grădi-

nă. Duhul Sfânt Mângâietorul nu Se desparte de voi, măi copilași. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, întăresc peste voi pacea Duhului Sfânt, și mereu o voi întări, ca să puteți face voi voia Mea și să stați întru întâmpinarea Mea mereu, mereu, fiilor scumpi. Amin.

O, măi Verginico, întărește-ți copilașii pe care-i iubești, întărește pacea din ei, pacea Duhului Sfânt, și spune-le despre împărăția Mea, care se va lăsa descoperită în curând cu toată slava Mea, cu slava împărăției Mele. Amin.

— Împărăția Ta, Doamne, aceasta este lucrarea pe care Tu o lucrezi, că Tu altă lucrare nu lucrezi. Slavă Ție, Domnul meu, că mă așezi în cuvânt să-mi mângâi fiii din grădină!

O, fiilor, bucurați-vă, mămică, întru taina împărăției cerurilor, că mare este taina cea purtată de voi, și nu se suie la mintea omului bucuria acestei taine care vă va umple în curând de pace și de liniște cerească pe pământ. Luați pacea Domnului și puneți-o mereu peste voi și mângâiați-vă cu ea în toate durerile inimioarelor voastre, căci raiul se întocmește pentru voi, și tot ce este al vostru este cuprins de raiul care este și va să se arate peste pământ. Taina aceasta mare este, fiilor, mare și de nepătruns de ochii trupului, dar inimioara trupului, deși este mititică și nevăzută de ochii trupului, poate cuprinde taina cea din veac întocmită și care se întocmește mereu spre vederea ei și curând, curând se va lăsa cuprinsă de ochii voștri care așteaptă pacea împărăției cerurilor pe pământ.

O, fiilor plâpânzi și înlăcrimați, întăriți-vă pacea și mângâierea Domnului peste voi, că la voi locuiesc sfinții cu voi, sfinții și îngerii și toată starea cea de rai, așa cum a fost ea întocmită de Dumnezeu și așa cum v-a descris-o Domnul în vorbirile Lui din mine, căci Domnul a făcut pentru om toate cele văzute și nevăzute, iar Duhul Care a scris Scripturile grăiește că *«Domnul a zidit toate lucrurile spre viață, și făpturile sunt izbăvitoare și întru ele nu este sămânță de piere și moartea nu are putere asupra pământului»*. Domnul a pus atâta armonie în rai prin cuvântul Său care a făcut totul! A făcut Domnul raiul și l-a umplut de pomi și de flori și de păsări și de animale și de stare cerească și de viață veșnică și de frumusețe, fiilor, iar ceea ce a făcut Domnul făcut este, iar la voi este starea cea nevăzută a raiului, și toate ale raiului se strâng pe lângă voi să vă mângâie, să vă iubească cu iubirea Domnului, cu iubirea îngerilor, cu iubirea sfinților, cu iubirea și cu căldura tuturor făpturilor din rai.

O, copilași, vă mângâi cu adevărul celor ce nu se văd. Puișorul cel mititel și scump, care vă mângâia pe voi, cățelușul cel mic, se bucură lângă voi și este cu voi. Eu i-am ieșit în cale în chipul vostru și l-am adus la voi, că la voi e raiul cel pregătit ca să se arate pentru voi, mămică. Nimic din ce este al vostru nu se pierde, și se face rai, și Domnul vă dă vouă mai mult decât aveți, îndoit și întreit vă înmulțește pe toate ale voastre, mămică. Mângâiați-vă inimioarele, căci ca o ardere de tot a fost iubirea acestui sufletel pentru voi, și suferea de mila voastră, de durerea voastră, și n-a mai putut-o îndura, și eu i-am adus bucuria. Dar fiți cu inimioarele pline de pace și de liniște. Mângâiați-vă unii pe alții, încălziți-vă în vreme de înfrigurare sufletească și să nu mai fie durere în voi, căci adevărul Domnului se întocmește, iar cele cerești care nu se văd, în curând vor primi poruncă să se lase văzute și să umple de bucurie pământul și cerul laolaltă.

O, copilași plăcuți și scumpi, nu mai suferiți, mămică. Suferințele să se depărteze de pe voi și de pe tot poporul Domnului. Fiți cu Domnul, fiilor scumpi. Mângâierea voastră

e Domnul și toate cele ce nu se văd ale Domnului, ale împărăției Domnului, fiilor. Vă cuprind de peste tot cu pace cerească. Prindeți curaj, prindeți duh de bucurie, că am venit din cer cu Domnul să vă aduc alinare și mângâiere din cer. Tot poporul meu să ia de la voi mângâierea mea. Tot poporul creștin să lucreze raiul, unul pentru altul să-l lucreze. Să-L ajutăm pe Domnul, mămică. Lucrarea Domnului, aceasta este: împărăția cerurilor pentru cei ce o așteaptă, pentru cei ce o iubesc. Împărăția cerurilor este înăuntrul vostru, măi copii ai poporului sfânt. De aceea a zis Domnul: *«Fiți sfinți!»*.

O, copilași iubiți, orice lucru care trebuie să fie, are nevoie de locul în care va fi. Așa și împărăția cerurilor, are nevoie de voi, fiilor. Purtați-o pe voi și în voi, iar fiii împărăției cerurilor se cunosc după port, după cuvânt, după faptă, după roade, copilașii mei.

O, măi copilași din grădină, v-am adus de la Domnul pe Duhul Sfânt Mângâietorul și L-am așezat în voi și peste voi și între voi. Mergeți la Israel și coborâți din înălțimile cerești pe Duhul Sfânt Mângâietorul așa cum este El, nu așa cum și-L închipuie poporul Israel. Duhul Sfânt are grăire înaltă și aleasă și slăvită și nu oricum grăire. Duhul Sfânt Se slăvește pe Sine în cei ce au luat din înțelepciunea Lui. Și cine, oare, a luat din El? Aceia se cunosc dacă au luat, se cunosc, măi fiilor.

Dați de la voi neputințele de orice fel; dați-le cu puterea și cu mângâierea Duhului Sfânt și vindecați inimioarele voastre de tristețe. Eu, mămică, dacă aș fi ca voi, cu atâta iubire din cer peste voi, aș face pe Duhul Sfânt bucurie în mine și putere în mine și minune văzută în mine.

Mă uit la cei care au plecat în lume că n-au voit să se curețe de boldul păcatului și au tras tot cu păcatele și s-au așezat în nepăsare de suflet. O, creștinul păcătos trebuie să caute să se curețe de păcate, nu să se afunde mai rău în această prăpastie. De aceea, fiilor unși, mergem mereu în mijlocul lui Israel ca să-l învățăm cu Duhul Sfânt, cu viață veșnică, mămică, să-l învățăm pe Israel, și să se deprindă să aibă viață veșnică lucrată din inimă sfântă, din minte sfântă și din trup sfânt.

Toate ale voastre să fie sfinte, fiilor din Israel: și iubirea, și privirea, și vorbirea, și mișcarea, și simțirea, și purtarea, și auzul, și lucrarea pe care o aveți zi și noapte să vă fie pentru Domnul, și pentru voi cu Domnul. Pe voi înșivă și unii pe alții în toată vremea să vă dați Domnului, și Duhul Sfânt vă va umple de putere, dar îndeletniciți-vă să vă știți fiecare rostul în trup și măsura în trup, că Domnul v-a zis vouă odată să nu dezlipiți piciorul să-l puneți în locul mâinii, și mâna în locul piciorului. Rostuiți-vă dăruirea și puterea și îndeletnicirea care vi se potrivește și faceți armonie în trupul lui Israel. Dacă vă e greu nu stați sub greu, căci greu nu trebuie lucrat de voi, că dacă-l lucrați se așează peste voi și vă slăbește, fiilor. Nu lucrați greu cel de peste voi, nimeni să nu-l lucrați, că de aceea v-am rugat prin fiii grădinii să nu vă lăsați grei, fiilor din Israel, și unii din voi s-au supărat și au îngreuiat vorbirea celor ce au de vorbit peste Israel.

Fiilor din grădină, descurcați înțelesurile, mămică, iar neînțelesurile nu zăboviți lângă ele, că se întristează tot duhul bisericii, căci cei grei tot greu se lasă ca să nu poată nici cei ce pot. Ce bine ar fi dacă ar voi Israel să-și cunoască măsura și statul și locul și lucrul fiecăruia din poporul Domnului! Ce bine ar fi să se înțeleagă Scriptura aceea care spune: *«Oare, toți sunt apostoli? Oare, toți sunt prooroci? Oare, toți pot să talmăcească? Oare, toți știu să binevestească? Oare, toți fac*

același lucru?»! Dar cel ce nu face nimic, ce este în biserică? Ce face cu biserica?

O, copilași iubiiți, descurcați înțeleșurile, măi fiilor. Nimeni prin statura lui să nu strice pacea Duhului Sfânt, lucrarea Duhului Sfânt, că Duhul Sfânt este puternic, dar devine firav și neputincios din pricina celor nelucrători, din pricina celor ce nu-și știu statura în trupul bisericii. Duhul Sfânt îl face pe creștin să se dăruiască bisericii, iar în cine nu Se vede Duhul Sfânt, acela nu are lucrare. Israel a avut mereu pretenții, fiilor, dar pretenția lui n-a fost prielnică lucrului sfânt spre propășire, iar cei însetați de Duhul Sfânt au suferit și suferă strânsuri de suflet.

O, copilași, o, copilași iubiiți, nu vreau, mămică, să vă văd nedumeriți și duruți și slăbiți. Cei ce aveți minte folosiți-o, mămică. Dați minte celui ce are minte, căci cel ce nu are minte nu știe să ia de nicăieri minte. Fiți atenți la lucru înăuntru și în afară și nu dați bucurie duhului străin de credința în lucrarea cuvântului lui Dumnezeu. Nu-i faceți pe cei din afara lui Israel să se bucure împotriva cuvântului sfânt și a poporului sfânt și a grădiniței cuvântului, împotriva ta, Israele. Apostolii, fiilor, lucrau doi câte doi, trei câte trei, și se adunau apoi și își spuneau toate câte au fost cu ei și peste ei și din ei lucrate. Lucrarea Domnului să aibă același fel de lucrare în toți cei care dau să lucreze, căci cu cei puși să lucreze, este altceva, fiilor. Acelora li s-a măsurat lucrul și li se dă după măsura lor.

Aș voi să fiți toți plini de această înțelepciune a lucrului cel nou. Aș voi, mămică, să vă învăț mereu, mereu, dar duhul tristeții vine mereu peste voi și lasă neputințe peste voi. Vin la voi și vă spun: bucurați-vă în Duhul Sfânt! Dați putere Duhului Sfânt să Se bucure în voi și între voi, iar Duhul să nu-L stingeți, fiilor, și fericit este acela care are putere să stea în Duhul Sfânt și să aducă mereu pe Duhul Sfânt așa cum este Duhul Sfânt și nu așa cum și-L închipuie fiecare, căci lucrările sunt deosebite, dar Duhul Sfânt este Același în toți cei care-L poartă spre lucrare. Dați-vă putere unul altuia, fiilor. Domnul este Cel ce vă dă ca să dați. Altceva să nu vă dați unul altuia. Slăbiciune să nu vă dați unul altuia și nimănui să nu faceți slăbiciuni, fiilor.

Ia aminte, Israele, că te-am învățat să ai putere. Amin.

Iar Tu, Doamne, fii milostiv și pune bucurii în locul întristărilor. Pune peste copilașii mei și ai Tăi bucuria lucrărilor Duhului Sfânt. Pune, Doamne, alifie peste toate ranele pe care Duhul Sfânt le poartă în inima fiilor noștri cei mici, și fă-i să poată purta slava lucrărilor Tale peste pământ, ca să se apropie bucuria cea mare a venirii Tale, Doamne. Amin.

— **O**, măi Verginico, o, tată, copilașii Noștri sunt fără mângâiere pe pământ. Numai Noi suntem mângâierea lor; numai Noi, cei din cer. Voi întări puterea Duhului Sfânt peste fiii cei unși și îi voi face împărțitori de putere peste cei ce știu să lucreze cu această putere, căci Eu am în mână cântarul, și măsoar la fiecare statura și măsura. O, de și-ar înțelege fiul lui Israel măsura și puțința și neputința, ca să putem așeza armonie cerească în Israel!

O, copilași mititei și firavi, fiți în Duhul Sfânt, că El este puterea cea din voi. Puneți învățătură cu putere sfântă peste poporul sfânt și nu descurajați. Eu, Domnul, sunt Cel ce vă port pe brațe și vă întăresc mersul și vă ocrotesc până la ziua bucuriei împlinite. Eu, Domnul, sunt Cel ce pot totul în voi, tot ce voiesc Eu. Amin, amin, amin.

Fiilor, fiilor, Eu pot în voi tot ce voiesc Eu. Amin, amin, amin.

4/17 august 1997

Praznicul Schimbării la Față a Domnului

Potrivnicul lui Dumnezeu sub haină de om sfânt îi defaimă pe cei credincioși Domnului. Domnul, Arhiereul Tatălui, binecuvintează grădinița cuvântului proorocindu-i schimbarea la față.

Eu sunt, fiilor. Vin la voi să vă schimb tristețile în bucurii și să întăresc puterea Mea în voi, că voi trebuie să puteți în numele Meu tot ce voiesc Eu, tot ce trebuie să pot Eu în voi. Amin.

Eu am schimbat tristețea apostolilor Mei în bucurie. Eu le-am schimbat văzul lor ca să Mă vadă pe Mine în slavă și să se bucure, și le-am spus să nu spună nimănui despre vederea lor cea bună până ce nu voi fi slăvit de Tatăl Meu prin învierea Mea. Am mâncat apoi Paștele cu ei și le-am zis: «*Mult am dorit să mănânc cu voi acest Paști mai înainte de patima și învierea Mea, că de acum nu voi mai mânca din acesta până nu se va împlini în împărăția lui Dumnezeu, până nu va veni împărăția lui Dumnezeu.*»

O, copilași slăbuți și micuți, Eu voiesc să împlinesc cu voi această Scriptură ca să se îplinească în împărăția lui Dumnezeu, și să fiți voi împărăția lui Dumnezeu în care să fie împlinit Paștele, fiilor. Eu voiesc mereu să Mă împlinesc în voi, și vă ajut și pe voi să vă împliniți întru Mine, și să voim din amândouă părțile, ca să se îplinească Paștele Meu cel nou în voi în fața și în inimile multor noroade, fiilor. Dar fiți precauți, și în slăbiciunile voastre căutați să fiți tari întru taina împărăției Mele în voi, ca să se îplinească Scripturile Mele, fiilor, să am cu cine să le împlinesc așa cum le-am împlinit prin proorocii Mei. Vin la voi să vă îmbrac întru tărie de Duh Sfânt și ca să stați bine întru numele Meu în fața oricui v-ar cere vouă socoteală pentru credința voastră, că iată, vor preoții să vină la voi să vă amăgească cu cuvintele lor deșarte, căci pentru acestea vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării. Cum așa, fiilor? Fiți atenți că Eu am spus celor credincioși: «*Vedeți, să nu vă amăgească cineva, că mulți vor veni în numele Meu zicând: „Eu sunt Hristos“, și pe cei mulți îi vor amăgi. Să nu vă luați după ei.*» Am mai zis și așa prin Duhul: «*Să nu vă amăgească nimeni cu nici un chip, căci Eu nu voi veni până nu se va umple cupa necredinței la cei ce trebuiau să creadă; nu voi veni până mai întâi nu va veni lepădarea de credință și nu se va da pe față omul nelegiurii, potrivit creștinilor Mei înălțându-se mai presus de tot ce se numește Dumnezeu sau e făcut pentru închinare, așa încât să se așeze în biserică lui Dumnezeu și să se dea drept Dumnezeu, și pe Mine să Mă pună la tăcere.*»

Potrivnicul Meu este în biserică, fiilor, și este mai mare decât Mine în biserică, și cu Mine nu se întrebă în lucrările lui și dă în oile Mele și le face sectă. Aceștia îi numesc pe cei lumești creștini, iar pe creștini, sectă. Aceștia umplu locul făcut pentru închinare cu lume care nu face voia Mea, iar pe creștinii cei credincioși cu inima și cu fapta îi numesc rătăciți și sectă, așa cum a făcut și potrivnicul din vremea Mea care s-a înălțat mai presus de tot ce se numește Dumnezeu sau e făcut pentru închinare, care s-a înălțat atât de mult până ce prin necredință L-a răstignit pe Fiul lui Dumnezeu, Fiul Stăpânului viei. Dar Eu am luat de la ei via Tatălui Meu și am dat-o altora care au lucrat peste ea cu cuvântul Meu, nu cu cuvântul lor. Și așa am făcut și azi cu potrivnicul, cu omul fără-delegii care s-a așezat în biserică, și via e a Mea, și Eu o păstoresc, și pe el îl împiedic să-Mi mai pască turma, căci cuvântul Meu este păstor și este toiag de fier, și cu el păstoresc neamurile pământului, iar potrivnicul care s-a ascuns în biserică

se zvârcolește și caută să pună sub obroc cuvântul Meu. Când erau și ei prigonii credeau creștinilor, dar acum au scăpat, zic ei, și îi prigonesc ei pe creștini, de teamă să nu le ia careva via, dar via e a Mea, nu e a lor. Acum cezarul aleargă la Dumnezeu și nu mai e cezarul rău cu creștinii. Acum preoții îi defaimă pe cei binecredincioși, căci preoții s-au înălțat mai presus decât tot ce se numește Dumnezeu sau e făcut pentru închinare, căci stau în biserică și se dau drept Dumnezeu, de vreme ce nu Mă primesc în cuvânt. Dar ei trebuia să fie doar slujitori care ascultă de Mine făcând voia cuvântului Meu care are viață veșnică în el.

Fiilor, fiilor, s-au pornit preoții spre voi ca să vă amăgească cu cuvinte deșarte și își umplu cupa necredinței prin cuvintele lor, dar voi fiți în veghe și luați aminte la cei ce cred că vă pot fura mințile cu filozofia și cu deșarta înșelăciune din predania omenească după stihile lumii și nu după Hristos. Luați aminte la cele ce stau scrise în Scripturi despre Mine cum că întru Mine locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii, și Eu sunt cap a toată domnia și stăpânirea; Eu și nu stihile de pe pământ; Eu și nu cei care se dau drept Dumnezeu neprimindu-Mă. Luați aminte, fiilor, și precum M-ați primit pe Mine așa să umblați întru Mine, înrădăcinați și zidiți fiind întru Mine, întăriți în credință după cum Eu v-am povățuit și propășind în credință cu toată mulțumirea inimilor voastre, fiilor copilași. Privegheați în toată vremea rugându-vă ca să vă învredniciți a scăpa de toate acestea care au să vină și să stați înaintea Mea la venirea Mea. Amin. Privegheați în toată clipa rugându-vă, căci s-au sculat prea mulți hristoși mincinoși care s-au așezat în biserică în numele Meu și amăgesc pe mulți cu filozofia cuvintelor lor deșarte pentru care vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării, peste fiii necredinței, măi copilașii Mei cei credincioși. Hristoșii mincinoși nu-și au nume de hristoși decât în biserică, fiilor, căci au împrumutat numele Meu și l-au pus peste filozofia cea deșartă a cuvintelor lor și scris este: *«Nimeni să nu vă amăgească cu cuvinte deșarte, căci pentru acestea vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării»*. Iar când va veni împărăția lui Dumnezeu, Eu voi fi Hristosul Cel adevărat al Tatălui Meu, și se vor împlini Paștile pe care Eu l-am mâncat cu dor în mijlocul ucenicilor Mei cei credincioși și împreună cu ei mai înainte de patima și învierea Mea, căci scris este că Paștile acela se va împlini în împărăția lui Dumnezeu când ea va veni. Amin. Atunci hristoșii mincinoși vor vedea ce este Hristos adevărat și Paști împlinit în împărăția lui Dumnezeu, care vine, dar Eu zic că ea a și venit, și cei mari se ascund de mânia lui Dumnezeu, că n-au privegheat ca să știe și ca să nu li se surpe casa, și au căzut în ascuțișul sabiei cuvântului Meu, căci M-au alungat cu cuvintele lor deșarte și cu filozofia înșelăciunii din predania omenească după stihile lumii și nu după Hristos.

O, copilașii Mei, nu vă temeți că au sosit aceste vremuri. Ridicați capetele voastre, căci împărăția Mea se apropie spre vedere, și nu va trece cerul și pământul până nu se vor împlini toate acestea. Privegheați în toată vremea, fiilor. Privegheați rugându-vă ca să vă învredniciți a scăpa de toate acestea care au să vină și să stați înaintea Mea la venirea Mea. Amin.

Fiilor copilași, mângâiați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte, căci întristarea voastră se va preface în bucurii. Dați de știre până la toate marginile toate cuvintele Mele. Mereu, mereu să meargă cuvântul Meu, și peste tot să meargă, căci Eu, Domnul, sunt în drum spre voi cu împărăția lui Dumnezeu în care se va împlini văzut Paștele cel nou; Hristos,

Paștele cel nou. Eu sunt Arhiepiscopul vostru Cel din cer, și Mă aveți mijlocitor la Tatăl, iar voi să-Mi fiți apostoli și profeți și să împliniți împărăția cuvântului Meu peste pământ, ca să Mă las în ea cu slava Mea, și cu ea să-i schimb la față și la văzul duhului pe toți cei care iau pe ei veșmântul nestricăciunii pe care Eu îl dau celor care cred în Mine, Cuvântul lui Dumnezeu, Care vine cu norii până în tine, grădinița Mea.

Hristos, Arhiepiscopul Cel mare, te binecuvintează, o, grădiniță, și în curând El te va schimba la față ca să vadă oamenii slava Mea din tine, grădiniță sfințită de cuvântul Meu care curge din Mine peste tine. Amin, amin, amin.

6/19 august 1997

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Domnul este iubirea cea nemărginită. Omul care Îl iubește pe Domnul, nu este lăsat să piară în lume. Duh de mângâiere, pentru cei încercați prin dureri.

Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt iubirea cea fără de margini. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, o, copilași ai Tatălui, Eu sunt mângâierea voastră, căci sunt cu voi mereu. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh vă binecuvintez din Tatăl și vă dau din pacea Mea. Pace și mângâiere pun peste voi, ca să aveți putere să fiți cu Mine, și Eu cu voi să fiu în tot momentul.

Eu sunt iubirea cea fără de margini, fiilor. Eu sunt Domnul Dumnezeu tău, poporul Meu, și îți mângâi ființa, fiule din Israel, și pun pacea Mea peste ființa ta. Pace și liniște și duh de mângâiere! Pace ție, poporul Meu! Pace și duh de bucurie între Mine și tine, că te port în brațe ca să nu te pierd și ca să te am în vecii vecilor și ca să nu sufăr de lipsa ta. De aceea mereu, mereu cobor la tine și Mă fac cuvânt peste tine ca să fiu cu tine și să te mângâi până la vremea mângâierii veșnice când cerul și pământul își vor da unul altuia fericirea cea veșnică a fiilor din cer și a celor de pe pământ. Amin.

O, copilași iubiți de Dumnezeu, Eu sunt iubirea cea fără de margini. Copilașii Mei, Marian și Victoria, am lucrat cu mare iubire pentru voi, că mereu vă auzeam duhul vostru rugându-vă și zicând: „Doamne, să nu-l lași pe cel mic al nostru să fie înghițit de fărădelegea din lume. Să nu-l lași să piardă calea Ta; calea mântuirii, Doamne“. Eu sunt cu cerul după toți ai Mei, și pe cei pe care-i iubesc nu-i las să se piardă de Mine, și am trimis pe îngerul Meu să-l aducă la Mine pe cel mic al vostru ca să nu se piardă de Mine și de voi și de poporul Meu, tată, căci Eu sunt iubirea cea fără de margini, că Mă uit înapoi și văd lupta celor din afara poporului Meu cât s-au luptat să-l scoată pe acest copil din mănăstirea Mea, și ziceau să învețe carte și să nu stea închis între ziduri. Câtă răutate se pornise înspre voi și de la părinții voștri cei după trup și de la nași și de la arhiepiscop și de la preoți și de la oamenii luminați ai lumii, și v-am spus să strângeți toată mărturia despre această necredință care venea din cei necredincioși ca să lovească în voi. Și l-ați luat din mănăstire ca să liniștiți pe cei ce se răzvrăteau împotriva lucrării cuvântului Meu care vine pe pământ pentru voi. L-ați luat ca să liniștiți războiul și l-ați dat la școală, și copilul e copil și alunecă ușor și dă să se despartă de Dumnezeu. Dar Eu am avut iubire pentru voi și pentru el și nu l-am lăsat să apuce să Mă părăsească sau să se răzvrătească cu cei răzvrățiți, că duhul lumii dădea să-i păteze inima și mintea, și el era mic și nu cunoștea puterea răului. Dar voi, tată, să nu fiți triști, ci să fiți creștini desăvârșiți, că Eu sunt iubirea cea fără de margini. Așa am

lucrat cu un pic de vreme în urmă cu un tinerel din poporul Meu care-i ieșise în cale păcatul ca să-l despartă de Mine și să se ducă cu cei păcătoși, și Eu nu l-am lăsat să piară în păcate, că l-am iubit și l-am luat lângă Mine, iar pe cea care a voit să-l despartă de Mine, am urât-o și am lăsat-o să se despartă de Mine.

O, tată, e mare minune omul care iubește pe Dumnezeu, și e de preț înaintea Mea și nu-l las să se piardă. Nu vă întristați, și lucrați pentru împărăția Mea peste pământ, căci cele ce nu se văd vor veni spre vedere la porunca Mea după cum scrie în Scripturi. Grija voastră am luat-o Eu, și pe voi v-am ajutat să puteți să aveți grijă de poporul Meu și de răspândirea împărăției cuvântului Meu. Fiți binevestitori și nu cârtiți pentru judecățile Mele cele bune, că decât să aibă parte oamenii lumii de ce este al Meu, mai bine-l iau cu Mine pe cel pe care-l iubesc. Fiți părinți fericiți, că mulți părinți și-au dus copiii în spate până la puntea lor de trecere spre Mine ca să nu piară copiii lor și să fie cu Hristos, Cel veșnic. Ridicați-vă cu iubire și cu putere din cer, și faceți cu nădejde lucrul pe care vi l-am dat să-l lucrați, căci v-am dat să aveți grijă de poporul Meu. Și v-am adăugat la truda voastră și vă voi mai adăuga inimi mari și vom lucra mereu, mereu, până la ziua odihnei cea plină de bucurii cerești pe pământ.

Fiți, tată, plini de râvnă. Fiți, tată, cerești pe pământ, că pământul se va face nou prin cei cerești de pe pământ. Iată, am venit să vă mângâi și să vă spun să nu fiți triști. Eu sunt un Dumnezeu bun, și Mă îndur de cine voiesc Eu să Mă îndur, și n-am voit să fie înghițit de duhul lumii ceea ce este al vostru. Mare judecată de la necredincioși se stârnisce împotriva lucrării Mele pentru acest copil pe care voi ați voit să Mi-l dați Mie. Dar cei necredincioși n-au voit, și v-au hulit și pe voi și pe Mine, iar Eu am privit și M-am ridicat să biruiesc, ca să fie al Meu acest copil și nu al lumii de azi care iubește fărădelegea și depărtarea de Dumnezeu. Fiți treji, fiți liniștiți, tată, fiți mângâiați de Duhul Meu Cel Sfânt și prețuiți lucrarea cuvântului Meu și grădinița Mea de fii în care Eu cobor cuvânt peste pământ ca să fac mântuire peste oameni, căci Eu sunt iubirea cea fără de margini, fiilor. Amin.

Iar tu, poporul Meu, dobândește-ți mângâierea și pacea prin râvna ta de Dumnezeu și prin credința ta, căci fericită este credința ta. Tu ești poporul Meu, care lucrezi voia Mea pe pământ. Tu ești unealta Mea tu ești cel ce Mă iubești, tu ești pârgă lui Dumnezeu și Mielului, și ești scris să fii fără de prihană, dar hrănește-te cu Dumnezeu și mănâncă cu lăcomie toate cele ale Mele; mănâncă și cu gura, și cu auzul, și cu văzul, și cu mirosul, și cu simțirea, și cu mintea, și cu duhul, și cu credința; mănâncă, fiule, cu toate măduarele tale cele duhovnicești și cele trupești, și toate porțile trupului și ale duhului tău să fie deschise pentru cele din cer, și spre cer să se deschidă, ca să primească pe Domnul cu împărăția Sa înăuntrul tău. Tu ai de împlinit cea din urmă Scriptură, și Eu te pregătesc, iar tu întărește-te întru Mine, ca să fiu Eu tare în tine, fiule copilaș, Israele al venirii Mele. Amin.

Voi, fiilor din grădina cuvântului Meu, întăriți pacea Mea în voi și între voi și peste Israel. Voi slabi să nu fiți, căci credincios este Cel ce lucrează în voi ca să puteți și ca să voiți. Dați de la voi și din voi toate durerile, toate usturimile, toate neputințele și fiți plini de râvnă pentru desăvârșirea împărăției Mele peste Israel și peste pământ. Împărțiți cuvântul Meu oamenilor, că voiesc să-Mi fac arătarea și trebuie să trâmbițez înaintea Mea.

E pacea Mea cu voi, și vă învăluie de peste tot, ca să vă cuprindă și să vă mângâie și să vă întărească toate puterile,

fiilor. Toate durerile, toate tristețile să se depărteze de la voi. Toți îngerii și toate mângâierile cerești să se așeze peste voi ca să puteți avea grijă de lucrarea Mea cu voi. Verginica e mereu cu voi. Ea are grijă peste tot, de tot ce este al Meu, și ca o mamă cerească își are grijă de fii. Sfinții și îngerii și toate puterile cerești primesc de la Mine poruncă nouă să aibă grijă de voi și să fie cu voi ca să puteți voi să lucrați lucrarea Mea peste pământ.

Eu, Domnul, am grijă de voi, fiilor. Binecuvântată să fie toată lucrarea voastră; toată ziua și toată noaptea să fie binecuvântată. Tot ce lucrați cu mâinile să fie binecuvântate și cu spor duhovnicesc pentru popor duhovnicesc, iar Eu vă dau ajutorul Meu, vă dau ce nu aveți, vă dau, tată, ca să poată să se lucreze lucrarea Mea peste poporul Meu și peste pământ, căci mulți sunt în lume și caută cuvântul Meu ca să-l pună Dumnezeu peste ei și să se îplinească întru împărăția Mea din ei.

Peste tot în Israel să fie binecuvântat lucrul poporului Meu. Îngerii și sfinții să te înconjoare din toate laturile, poporul Meu Israel. Pace peste tine, pace și liniște și mângâiere și bucurie peste tine, Israele copilaș! Eu sunt iubirea cea fără de margini, iar tu să fii iubire din iubirea Mea. Eu sunt vița iubirii, și tu ești mănunchiul Meu de ramuri care cresc înaintea Mea spre întâmpinarea Mea. Și duhul, și sufletul, și trupul să-ți fie binecuvântate, poporul Meu. Am venit din cer cu pace multă ca să te așez în pacea Mea. Tu ești poporul cel treaz, și să fii, tată. Tu ești bucuria Mea și mângâierea Mea. Mănâncă, poporul Meu, cu lăcomie din roadele împărăției cerurilor care vine cu Mine la tine cu masă de cuvânt, cu cuvântul lui Dumnezeu, hrana cea mai dulce. Mănâncă și crești, poporul Meu, că tu ești mărirea Mea și rodul Meu cel ivit din cuvântul Meu peste tine. Amin, amin, amin.

11/24 august 1997

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Împărăția Domnului este peste Ierusalimul cel nou. Dușmanul Domnului este omul antichrist și apoi omul comunist. Maica Domnului în cer și pe pământ, ocrotind țara română.

Eu vin cu norii și Mă fac sărbătoare de cer nou și de pământ nou peste tine, Ierusalime, poporul Meu. E sărbătoare, și Eu vin la tine să-ți bucur duhul ca să te am ca rod al bucuriei înaintea Mea. Să fie pace, să fie cer senin! Să-ți slujească ție cerul și pământul, văzutele și nevăzutele la întâlnirile Mele cu tine, căci te iubesc, poporul Meu iubit!

Sunt cu împărăția Tatălui Meu în tine, Ierusalime. Tu ești împărăția lui Dumnezeu, căci Domnul împărățește în tine și Se face cuvânt peste pământ. Amin. Binecuvântată să fie în tine împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Eu sunt calea Mea spre tine, Eu sunt calea ta spre Mine, iar tu ești calea Mea spre oameni, poporule, cărarea Mea. Ne suntem unii altora cărare și ne întâlnim, și dragostea Mea se desăvârșește peste tine și se face cuvânt de dragoste ca să iei tu dragostea Mea și s-o dai oamenilor, și oamenii să ia din ea și să-Mi cunoască oamenii cărarea Mea care se face cuvânt spre oameni, și să apuce oamenii pe cărarea Mea care duce spre împărăția lui Dumnezeu și să ia din ea duh de mângâiere, duh de mântuire și de înviere.

Tu ești împărăția lui Dumnezeu, Ierusalime, iubitul Meu popor. Tu ai pe Domnul Împărat peste tine, iar Împăratul

așează masă cerească în mijlocul tău, și la masa Lui cu tine se adună îngerii și sfinții și toate oștirile cerești, și mănâncă din cele cerești care se așează pe masă, și se bucură cerul în tine, Ierusalime, împărăția Mea. Coboară cerul la tine cu sobor de sărbătoare pentru mama Mea Fecioară, și fericite sunt serbările cerești în tine. Tot omul așteaptă zile de serbare și de bucurie, iar cei din cer și mai mult așteaptă, dar bucuria cea cerească e bucurie adevărată, e mângâiere adevărată. Te mângâi, poporul Meu, cu mângâierea care vine din cer. Duhul Mângâietorului Își are sălaş în Tatăl și în Fiul și Se face Mângâietor peste fiii Săi, și Se face Împărat Mângâietor.

O, Ierusalime, o, popor iubit de Dumnezeu! Duhul Sfânt Mângâietorul este Împărat peste tine, este cuvânt peste tine și te mângâie, căci ce este mai dulce decât cuvântul mângâierii cerești? Am și Eu nevoie de mângâiere, poporul Meu, și te mângâi ca să te fac mângâierea Mea, să fac din tine mângâiere pentru Mine, copile mângâiat. Copilul se mângâie cu mama lui, și mama se mângâie cu copilul ei, că mare este taina mângâierii, iar duioșia Duhului Sfânt este dragostea cea desăvârșită pentru fiii Duhului Sfânt. Amin.

O, copilași pe care v-am numit Ierusalim și fii ai Duhului Sfânt, v-am dat putere să vă faceți fii ai Tatălui, căci scris este: *«Celor care cred în Mine le voi da putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, să se nască din Dumnezeu ca să fie fii ai Tatălui»*. V-am dat putere, fiilor, să vă nașteți de sus, din cer, din Tatăl să vă nașteți, prin Mine să vă nașteți din Tatăl, prin Mine, Care M-am născut din Tatăl mai înainte de vecii, iar Duhul Cel Sfânt al Tatălui M-a coborât apoi în trupul Fecioarei ca să Mă arăt din ea Om între oameni, Dumnezeu venit din Duhul Sfânt și din Fecioară fiică a Tatălui Meu, fiică a credinței și a iubirii desăvârșite pentru om.

O, măi copilași, v-am adunat pe câțiva ca să însemnăm cuvânt de bucurie a Duhului Sfânt peste voi și în voi căci împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh este în voi, și se face cuvânt. O, fiilor, aproape este împărăția lui Dumnezeu pentru cei ce cred lucrărilor lui Dumnezeu peste pământ. Mama Mea Fecioară a fost împărăție a lui Dumnezeu. M-am sălășluit Împărat din cer în ea ca să ies și să păstoresc neamurile credinței sfinte.

O, fiilor, n-are pe pământ cine să înțeleagă unde este locul împărăției cerurilor, și iată, mare este taina credinței sfinte, mare dar de la Dumnezeu are omul care are credință sfântă. Cine nu are credință sfântă nu pricepe taina împărăției cerurilor și locul ei și lucrarea ei. Dar cine este cel ce are credință sfântă? Fiilor, fiilor, credință sfântă are numai omul sfânt. Credința sfântă nu sălășluiește în mintea și în inima omului care trăiește în păcate și în desfătări trupești. Grăiesc vouă despre credința sfântă ca să înțelegeți de ce nu cred oamenii bisericii în împărăția cuvântului Meu care curge peste voi și din voi spre oameni. Împărăția lui Dumnezeu din voi se face talmaci pentru voi ca să știți voi tainele ei, că nu mai are pe pământ cine să le înțeleagă pe cele adevărate. Voiesc să-Mi pregătesc loc în oameni cu împărăția cuvântului Meu, care este Duhul Mângâietorul, Duhul Învățătorul, Care atrage la Tatăl pe toți cei pe care Tatăl Mi-i dă ca să-i cuprind în taina împărăției cerurilor pe pământ. Voiesc să-Mi pregătesc loc în oameni, dar antichrist, omul fărădelegii Îmi stă împotriva. O, măi copilași, cei ce nu au credință sfântă Îmi stau împotriva, căci antichrist nu-și are loc și nume decât numai lângă Mine și în cele așezate de Mine.

O, tată, se temeau oamenii, se temeau și creștinii de omul comunist, că ziceau că stă împotriva lui Dumnezeu și a celor credincioși între oameni, dar acest om comunist nu știa

pe cele ale Mele decât numai de la omul antichrist care era lângă Mine și lângă cele sfinte ale Mele, lângă cele așezate pentru Mine și pentru cei cu credință sfântă. Și iată, omul comunist era servul omului antichrist care stătea lângă Mine ca să-Mi ia împărăția și ca să împărătească el prin cele sfinte ale Mele. Nu putea fi mai mare și mai rău cu Dumnezeu omul comunist decât omul antichrist. Dușmanul lui Dumnezeu e omul antichrist, și după aceea omul comunist. Și iată, cel comunist se pleacă spre tainele lui Dumnezeu care vin din cer pe pământ, dar omul antichrist nu se pleacă, și greu se mai lasă dărâmat de la locul lui de lângă Mine, că el nu are grijă de lucrurile Mele, și dacă are, are pentru ca să fie a lui averea Mea; a lui și nu a Mea.

O, copilași ai credinței sfinte, prin voi Eu vreau să-Mi câștig via Mea de sub robia lui antichrist, căci via Mea e via Mea, iar Eu sunt Dumnezeu. Antichrist nu voiește ca Eu să fiu un Dumnezeu liber. El crede că voi sta mereu sub el ca să lucrez cum voiește el, dar taina împărăției Mele e taină de necuprins și de nepătruns, și ea este cu locașul ei în fiii credinței sfinte. Ce-Mi folosește Mie împărăție vopsită peste care să stea scris: împărăția lui Dumnezeu? O, împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul fiilor ei, nu este în hotarele omului antichrist. Ce face, fiilor, omul antichrist? El s-a sculat și s-a îmbrăcat cu haina Mea și s-a așezat în casa Mea și a făcut din ea ascunzătoare pentru el și pentru faptele fărădelegilor lui și pentru ucenicii lui care țin lumea în robie, că nu poate omul antichrist să ducă la împărăția lui Dumnezeu pe om. Le-am spus ucenicilor Mei când am văzut pe antichrist că se așează peste cele așezate de Mine; le-am spus: *«Nu vă temeți de cei ceucid trupul, ci temeți-vă de cei ceucid sufletul ca să-l arunce în gheană, să-l arunce în necredință și în neveghe și în nepăsare de suflet»*. Așa și azi, omul nu trebuia să se teamă de omul comunist, ci de omul antichrist, care Mi-a luat căsuța și hăinuța și cărarea Mea spre oameni.

Iată, fiilor, cărarea Mea care ducea omul spre Mine s-a făcut cărare omenească pentru ca să știe oamenii cărarea spre cei ce Mi-au luat via și casa și masa și haina și cărarea Mea spre oameni, și oamenii nu mai știu cărarea spre împărăția lui Dumnezeu. Nimeni nu mai învață pe oameni calea împărăției lui Dumnezeu. Ea nu este o cale de străbătut cu piciorul și cu mersul trupului, căci împărăția lui Dumnezeu este în om, și omul o caută în afara lui, căci așa l-a învățat omul antichrist care se luptă să-i țină în robie pe fiii lui, și se luptă să-i robească și pe fiii împărăției Mele care știu de la Mine locul împărăției Mele în om. Nimeni, tată, nu mai poate găsi calea spre împărăția cerurilor, căci ea nu se poate găsi pe pământ. Scris este: *«Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternutul picioarelor Mele»*, și aceasta este împărăția și odihna Mea. Și pentru ce am făcut Eu cerul și pământul? O, fiilor, pentru om le-am făcut, ca să fiu Eu Dumnezeul omului și ca să fie omul locaș al împărăției Mele, scaun de domnie și așternut să-Mi fie. Dar omul antichrist învață altfel pe fiii lui, nu-i învață cum învăț Eu, de vreme ce fiii lui caută altfel împărăția lui Dumnezeu care se dă în dar și nu pe bani. Dar astăzi, bisericile stăpânite de cei ce stau împotriva Mea prin oamenii lui antichrist, au ajuns mijloc de câștig nedrept pentru omul antichrist. Mântuirea nu se cumpără. Ea este de la Dumnezeu, Care Se dăruiește oamenilor ca să-i mântuiască și să-i facă fii, iar Domnul nu este un împărat care ia bir de la fii. Locașurile de biserici care Mă au pe Mine în ele, au ajuns ca o alimentară unde Se vinde Hristos și iertarea lui Hristos și slujbele închinat lui Hristos, iar în locul care este numit Sfânta Sfințelor, acolo unde trebuie să locuiască Trupul și cu-

vântul Meu se strecoară banul, măsura cezarului, fiilor. Iată ce este pe pământ.

O, măi copilași ai credinței sfinte, omul comunist nu este atât de vrăjmaș Mie cât este omul antichrist, iar biserica Mea, adevărata Mea biserică este omul credinței sfinte și mulți dintre aceștia întâlnindu-se în numele Meu, ca acolo unde sunt ei, să fiu și Eu, iar Eu sunt cu ei, căci omul credinței sfinte nu este înghițit de omul bisericii din lume care stă împotriva Mea prin faptele lui și prin necredința lui.

Omul care nu are credință sfântă este om necredincios. Nimeni să nu vă amăgească pe voi cu cuvinte deșarte, căci cine nu are credință sfântă ca să fie om sfânt, acela grăiește în deșert prin cuvintele lui chiar dacă grăiește în numele Meu, chiar dacă ia din învățătura Mea în cuvintele lui. Lăsați-i pe aceștia; sunt călăuze oarbe, fiilor, că nu au vederea credinței sfinte și Mă țin pe Mine ascuns și Mă pun pe Mine în vistierile lor ca să Mă vândă și ca să ia bani și ca să-i cheltuie în faptele fărădelegilor lor. Dar voi, fiilor, fiți fiii credinței sfinte, fiți sfinți, tată, că scris este: *«Cine este sfânt, să se sfințească încă până la venirea Sfântului sfinților»*. Amin. Hrăniți-vă cu sfințenie. Aceasta să fie hrana voastră. Faceți-vă vrednici de cele sfinte ale Mele, că durerea cerului e fără margini pentru cele sfinte care se aruncă pe jos. Mă uit în bisericile din lume când ies preoții în mâini cu cele sfinte și zic: *„Să luăm aminte, căci cele sfinte se dau sfinților!”*; așa zic, și apoi mănâncă cele sfinte. Așa au învățat să zică, dar ei nu știu ce zic, de vreme ce nu sunt sfinți, că sfinții sunt smeriți și zic: *„Unul este sfânt”*. Dar să știți, măi fiilor, că dacă cele sfinte nu te sfințesc ca să te faci sfânt apoi, atunci ele nu aduc în om împărăția lui Dumnezeu, căci împărăția lui Dumnezeu se face slavă în omul care o are, și omul acela se cunoaște ce are în el. Și iată, împărăția lui Dumnezeu nu-i prierște omului care iubește fărădelegea, și vă pune nume de batjocură vouă, celor ce aveți în voi împărăția lui Dumnezeu.

Credința sfântă face omul sfânt cu viața și cu mintea și cu inima și cu iubirea, fiilor scumpi. Am venit la voi să vă fac credincioși prin sfințenie, fiilor, că altfel omul nu este credincios. Am venit cu mama Mea Fecioara, căci serbăm serbare sfântă în sobor de sfinți. Serbăm serbarea înălțării la cer a mamei Mele, fiilor, că am venit și am ridicat trupul ei în picioare și i-am spus să intre întru cele cerești care nu se văd de ochii pământești. Ea este cu trupul în cer și pe pământ. Ea vă mângâie pe toți cu mânuțele ei mângâietoare. Ea este mama Mea, mama Mângâietorului lumii și este mama mângâierii, iar Eu sunt Cel dintâi între frații Mei, căci mama Mea Fecioara și i-a făcut fii ai mângâierilor sale pe toți cei înfiați de Tatăl prin Mine. Amin.

O, mamă, o, mama Mea, e pământul fără mângâiere, iar ființa lui plânge și nu știe de ce plânge. Ființa pământului e omul, dar omul a uitat drumul mângâierii. Ne facem cale cu mângâiere și venim spre oameni cu Duhul Sfânt Mângâietorul, că mila Noastră e mare și n-are hotar pentru ca să mângâiem pe cele create de Dumnezeu și pe omul care a pierdut casa mângâierii, casa oaspeților cerești pe pământ.

O, iubitul Meu popor, grăiesc cu mama Mea Fecioara ca să auzi tu grăirea Mea cu ea și să te mângâi, fiule de azi, fiu al credinței sfinte. Mama Mea Fecioară te mângâie pe tine, poporul Meu, rodul Meu cel sfânt. Mama Mea e mama ta, și așa îți spune:

— **O**, poporul copilaș, ești ca un singur prunc, și Fiul meu te ține ca pe un prunc în fața Tatălui ca să-ți dea Tatăl tot laptele mângâierilor Sale, toată

bucuria, toată veșnicia, poporul copilaș. Te mângâi și eu, că nu mai am stare până ce-L voi vedea pe Fiul meu venit desăvârșit întru împărăția Sa. Eu ocrotesc cu mare veghe și cu mare iubire țara română, că este țara de nuntă a Fiului meu, țara dată Lui de Tatăl pentru venirea Lui în cuvânt până se va împlini numărul neamurilor. Dar pe tine, popor al Fiului meu, care primești pe Fiul meu cuvânt peste pământ, te ocrotesc cu o iubire despre care nu s-a mai pomenit în cer și pe pământ, că pe tine toți sfinții te-au așteptat să te ivești, te-au așteptat ca pe cel mai mic, ca pe moștenitorul cel mic care împarte tuturor fraților dinaintea lui, ca pe mezinul pe care-l pune Tatăl să-I rostuiască împărăția pentru toți frații, pentru toți fiii Tatălui. Fiul meu, Iisus Hristos, curând, curând Se va lăsa văzut cu tot ce are El de slavă a Sa și cu toți fiii și fiicele slavei Lui și cu toți îngerii, poporul copilaș, că Fiul meu te-a iubit, și a pus mâinile peste tine și te-a binecuvântat cu mare binecuvântare, pentru că ești mic și ești copilaș, și copilașii sunt cei plăcuți, așa cum și din cele ale firii se învață această pildă de iubire. Dar cei mari care zic că se dau slujitori și veghetori pe lângă Fiul meu, zic ei, dau să te depărteze de Fiul meu, dar Fiul meu strigă și le spune: *«Lăsați pe cei mici să vină la Mine și nu-i opriți, că a lor este împărăția lui Dumnezeu»*. Amin, amin, amin.

Cei mici știu să creadă, știu să prețuiască, știu să fie plăcuți, știu să iubească. Cei mici sunt iubire și stau lângă iubire ca pruncul lângă mamă. Cei mari sunt mari și nu sunt mici, și rău e de cel mare, și tot omul caută să fie mare, caută mărire, caută să iasă de sub Tatăl său, ca să fie și el mare. Cel mare nu mai ascultă. Cel mare nu mai este ocrotit de părinți, că pleacă și se face mare, dar cel mic stă lângă ocrotitorul său și este binecuvântat și are veghe peste el cel mic.

O, poporul copilaș, te mângâi și te binecuvintez din Fiul meu, Care este locașul tuturor celor din cer. O, poporul copilaș, să crezi în cele ce vor fi peste tine cu Fiul meu, Care vine cuvânt la tine. Să crezi cu mare iubire în Fiul meu Cuvântul, să crezi până se vor împlini numărul neamurilor, că Fiul meu voiește la credința ta să aducă mântuire multora, poporul copilaș. Toată iubirea oștirilor cerești o iau în mâinile mele cerești și o pun peste tine și mă fac în tine sărbătoare a mea, dimpreună cu Tatăl și cu Fiul, întru bucuria Duhului Sfânt Mângâietorul. Iubirea mea de mamă din cer te acoperă și te păzește în duhul credinței sfinte ca să fii tu locaș al împărăției Fiului meu, poporul copilaș. Fiul meu nu are primire decât în tine, și tu L-ai primit ca să ospăteze cu tine și să pună masă mulțimilor.

Binecuvântată să-ți fie credința ta cea sfântă, poporul copilaș al Fiului meu și al meu. Amin, amin, amin.

— **O**, mamă, iată-Mă cu poporul Meu de pe pământ. Mi-am făcut împărăție pe pământ și Mi-o desăvârșesc în cuvânt în fața neamurilor de pe pământ, că mai e puțin și Mă arăt în slava Mea cu poporul Meu cel sfânt. Amin.

Voiesc să te am mereu în bucuria venirii Mele, poporul Ierusalime. Eu sunt calea Mea spre tine. Amin. Eu sunt calea ta spre Mine. Amin. Iar tu ești calea Mea spre oameni, poporul, cărarea Mea de la cer la pământ. Duhul Sfânt să curgă din Tatăl peste tine și din tine spre oameni. Duhul Sfânt să aducă neamuri multe spre tine ca să ia de la tine credință sfântă și înviere și cuvânt de mângâiere. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt coboară peste tine slava Ierusalimului nou care este scrisă în Scripturi și multe neamuri vor sluji slavei Mele cu tine și vor lua înfierea prin credință sfântă.

Fiți plini de Duhul Sfânt, fiilor din Ierusalim, și scuturați din El peste pământ ca să facă oamenii roade de Duh Sfânt și să învieze. Amin, amin, amin.

15/28 august 1997

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Cei din urmă sunt salvatori ai neamului omenesc. Iubirea de Hristos este sfântă. Cel ce iubește pe Domnul este ca o primăvară pentru cei din jurul lui.

Cobor la voi, că mare-Mi este dragostea de voi și de poporul Meu Israel cel de azi. Cobor, fiilor, ca să dau lui Israel hrană de dragoste, că multă și frumoasă trebuie să-i fie dragostea lui Israel pentru Mine. Vin cu Verginica la voi, vin și pun peste voi pe Duhul Sfânt, ca să-l învețe El din voi pe Israel, să-l învețe dragostea de Dumnezeu, măi copilașii Mei.

Verginico, grăim prin cartea ta, grăim cu Israel cel de azi ca să-i dăm povețe noi de dragoste de Dumnezeu, căci dragostea îl face fericit pe cel ce o are și pe cel ce o dă lui Dumnezeu și fiilor lui Dumnezeu și tuturor celor ce pot fi fii ai lui Dumnezeu.

Verginico, căldura inimii e mare lucrare, tată, și voiesc să se deprindă tot fiul din Israel cu ea ca să se mângâie unul pe altul cu Mine, Cel cald mereu; cu Mine, Cel ce încălzește pe cei reci cu inima, tată. Voiesc să aibă tot Israelul căldura Duhului Sfânt și măsura Duhului Sfânt întru căldura inimii fiilor din Israel. Voiesc, tată, să văd bucurie deplină în poporul Ierusalimului nou, că mare este acest popor înaintea Mea. Amin.

— **O**, Doamne, ceea ce voiești Tu, voiesc și eu. Cu mare dor voiesc să văd mereu lucrarea bucuriei depline pe fețele fiilor noștri cei din urmă, că trebuie să-i avem salvatori pentru tot neamul omenesc, Doamne. Mereu venim și îi învățăm. Mereu, mereu Te scuturi peste ei, Doamne, cu cuvântul păcii și al bucuriei și al învățaturii și al veghii și al dragostei depline, Doamne, ca să-i ai ca pe o primăvară înaintea Ta, ca pe un timp nou de primăvară cerească între oameni, ca pe o speranță adevărată, ca pe un rai înmugurit, gata să i se desfacă mugurii și miremele și slava cea sfântă pe care Tu i-o pregătești.

O, Doamne, trebuie să lucrăm cu amănuntul. Trebuie luată în mână fiecare floare, fiecare mugur, că timpul veacului acesta naște din el omizi, iar cei ce vin spre Tine din lume uită cu anevoie pe cele din care se smulg ca să vină spre Tine, Cel ce ești scăparea și izbăvirea oamenilor care cred în Tine și în minunata Ta lucrare din zilele acestea ale venirii Tale. O, e vremea cea din urmă, și războiul vremii e întins peste toți, și trebuie să-l punem tot mai tare pe Israel sub lucrarea bucuriei depline, să-l punem sub cort, Doamne, ca să se depărteze din preajma lui orice lucru străin de împărăția lui Dumnezeu. Să facem primăvară peste Israel; să venim cu tot cerul sfânt întru putere de sus și să înseninăm mereu ființa cea plâpândă a lui până ce se va deprinde tot fiul din Israel să facă și el la fel prin lucrarea lui cu Tine.

Și acum, Doamne bun, mă fac din Tine cuvânt peste fii, și ca o mamă duioasă îi voi îmbia spre dragostea de Tine și îi voi ajuta să înțeleagă îndeajuns că fără dragoste de Tine nici o inimă creștină nu atinge fericirea căutată și așteptată. Tu ești din cer cu ei, Tu ești cu cerul cu ei. Cu cerul tot venim ca să fim cu ei, dar ei, Doamne, nu știu de ajuns lucrul cel treaz

pentru Tine și pentru bucuria lor cu Tine, că lumea nu poate da din ea ceva bun, iar cei ce vin trebuie să învețe de la Tine nașterea din Tine și creșterea din Tine și credința și lumina și iubirea din Tine în ei. Iubirea mea de Tine, Doamne, e iubire înflăcărată, și voiesc să fii iubit de poporul cel mic al Tău, căci cu lingurița îl hrănești din iubirea Ta și voiești să-l ai iubire la pieptul Tău cel sfânt. Amin.

O, poporule iubit de Dumnezeu, o, copilaș plâpând și tristuț! Vin la tine și te cuprind în cuvânt ca să te deprind cu bucuria inimii, fiule plâpând. Dacă tu ai avea în brațe ceva rece s-ar răci și trupușorul tău. Așa e și cu sufletul; dacă totul pare rece în jurul lui, așa e și el. Sufletul trebuie să aibă căldură, căci din căldura Duhului Sfânt este lucrat, din suflarea cea dulce și sfântă și din iubire este lucrat, și aceeași lucrare trebuie s-o aibă și el. Iar pe tine, fiule Israele, te-a întocmit Domnul încă o dată, ca să fii om nou, om de sus, din cer, la cuvântul lui Dumnezeu lucrat. Vin la tine să te învăț lucrul sufletului tău. Sufletul tău trebuie să fie ca un foc în care să se mistuie iubirea ta de Dumnezeu.

Te-au povățuit, măi Israele, fiii cei din grădină să-L iubești pe Hristos, fiule iubit de Dumnezeu. Dacă sufletul tău îți spune că nu știi cum să-L iubești, uită-te și ia pildă din cele ce se văd, căci toate ale firii sunt o iubire și o armonie pentru ca să slujească iubirii din om. Iubirea din om trebuie să fie Hristos, așa cum a iubit El. Hrăniți-vă cu simțământul iubirii de Hristos. Iubiți-L pe Hristos, fiilor. Fiți plini de dor, fiți plini de căutare după ființa Lui, după făptura Lui, după iubirea Lui. Fiți mireasa Lui, măi fiilor. Mireasa e plină de iubire pentru Mire, căci iubirea cea curată e cea plină, fiilor. Nimeni nu-L poate iubi pe Hristos decât în chip curat. Numai iubirea de Hristos e curată, fiilor. Iubiți pe Domnul, că El este iubitul Cel iubit de voi, dar iubiți-L ca să vă simtă iubirea, iubiți-L ca să simțiți că-L iubiți și să se vadă cât Îl iubiți. Învățați iubirea dintre Mire și mireasă, fiilor, și mărturisiți-o la vedere prin simțirea inimilor voastre, măi fiilor scumpi lui Dumnezeu. Voiește Domnul să simtă iubirea voastră pentru El. Voiește Domnul să fie iubit de voi așa cum își iubește mireasa pe mire. Vin din cer cu Domnul și vă aducem hrană de dragoste, că multă și frumoasă și plină trebuie să fie dragostea voastră pentru Domnul. Cine iubește pe Domnul, cine iubește ființa și făptura Domnului nu mai este trist, nu mai este posac. Cel ce are iubire de Domnul este ca o primăvară pentru cei din jurul lui. Amin.

Coboară Domnul Iisus Hristos Duh Sfânt și cuvânt de Duh Sfânt peste voi, fiilor din grădină, ca să umblați la ființa și la făptura lui Israel. Luați în mână fiecare floare, fiecare boboc de floare și dați-i din Dumnezeu.

Coboară, Doamne, Duhul Tău Cel Sfânt și fă senin peste făptura lui Israel, iar norii tristeții să nu mai umbrească fețele celor mici ai Tăi, că Tu ești bucuria celor fără bucurii. Tu ești, Doamne, primăvara care răsare peste ființa și peste făptura celor mai mici ai neamului omenesc. Amin.

— **O**, scumpa Mea, o, trâmbița Mea cea cu sunet dulce, o, Verginica Mea! De M-ar mângâia și Israel așa cum Mă mângâi tu! De M-ar iubi și el cu aceeași măsură, cu aceeași frumusețe de iubire, tată! O, mare este setea ta pentru bucuria Mea pe care voiești s-o am de la mireasa Mea cea mai mică. Mă voi face cuvânt din cuvânt prin fiii cei unși în grădină și Mă voi așterne peste ființa și peste făptura și peste statura celor mici, că Israel de azi este poporul cel mai mic între mulți frați. Toți cei din cer așteaptă bucuria celui

mic, așteaptă de la cel mic, iar tu, Verginico, vezi așteptarea cea din cer și te frământă să-l faci și pe Israel să se frământe.

O, copilașule Israele, înseninează-ți, tată, ființa și făptura și statura. Lumea nu ți-a dat nimic din ce este al Meu ca să știi să fii ca Mine, dar Eu îți dau din plinul Meu și te învăț să fii copil frumos și senin, și te învăț să fii primăvară pe pământ și în cer, căci cerul te ține cuprins în el ca un rai nevăzut de ochii tăi până ce ți se va da ție văzut și simțit și veșnic pe pământ, căci cerul cel nou și pământul cel nou vor fi în frumusețe veșnică cu tine cel ce ai lepădat stricăciunea ca să fii fiu al vieții.

Să ne iubim unii pe alții. Luați din iubirea Mea. Căutați-Mă bine și cu inima și cu privirea și cu mintea și cu iubirea, și Eu voi fi în voi. Fiilor, fiilor, lucrați în voi frumusețea iubirii de Hristos. Lucrați în voi iubire, fiilor. Amin amin, amin.

18/31 august 1997

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Adevărata bucurie a Duhului Sfânt se naște din sfințenie. Antichriștii se vor pocăi de necredința lor și se vor rușina de ei.

Eu sunt cu tine, Ierusalime. Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău și sunt mereu cu tine, căci tu ești fiul Meu, poporul de la sfârșit. Te înfășor mereu cu dragoste caldă, cu cuvânt cald. Ca pe un nou-născut te îngrijesc și te cresc cu dragoste dumnezeiască, și cu cele mai dulci cuvinte te învăț viața veșnică și bucuria Duhului Sfânt, care așteaptă mereu pe lângă tine. Vin, tată, să te învăț cu bucuria Duhului Sfânt, că voiește Duhul Sfânt să ia deprindere dumnezeiască în tine și să se vadă printre oameni fiii Duhului Sfânt lucrând Duh Sfânt peste pământ.

Pace ție, Ierusalimul Meu cel de pe pământ, poporul Meu de fii credincioși! Și dacă tu te numești Ierusalim, să nu uiți, tată, că numele de Ierusalim înseamnă Duh Sfânt, înseamnă sărbătoare de Rusalii în inima ta, și din ea spre alte inimi ca să-și facă curs râul Duhului Sfânt și să dea peste margini și să cuprindă tot pământul întru bucuria Lui, căci Duhul Sfânt înseamnă bucurie, fiilor.

În numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, mergeți! Mergeți, copii ai Ierusalimului Meu, mergeți cu sărbătoare cerească între oameni și vestiți pe Duhul Sfânt, Care este cu voi, și dați oamenilor bucuria Duhului Sfânt! Mergeți, fiilor, cu sfințenia Mea în voi mergeți în mijlocul oamenilor, ca să se deprindă oamenii cu bucuria sfințeniei, că nu este bucurie mai mare pentru inima omului așa cum este bucuria care se naște din sfințenie, dar oamenii nu cunosc bucuria aceasta. Oamenii au uitat bucuria Duhului Sfânt și adevărul ei. Voi sunteți binecuvântarea Mea peste oameni, dar cei necredincioși, care vă pun vouă nume rău, aceia n-au iubire de oameni; aceia au iubire de ei înșiși și se tem de voi, se tem să nu li se vadească necredința și lupta lor împotriva adevărului Duhului Sfânt. Oamenii care se numesc părinți ai bisericii vă disprețuiesc pe voi și nu vă pot iubi, căci ei sunt deprinși cu bucuria slavei deșarte și primesc slavă de la oameni și nu sunt ca voi, care aveți slava Mea și sfințenia Mea în voi și bucuria Duhului Sfânt în voi. Voi sunteți binecuvântarea Mea peste pământ, și pe unde trec Eu cu voi, rămâne binecuvântare, tată.

O, de când am ieșit Eu cu voi între oameni se scutură pacea Duhului Sfânt peste făpturi și se bucură făptura toată, dar cei ce sunt deprinși cu bucuria slavei deșarte leapădă voia

lui Dumnezeu în ei și se scoală împotriva voastră și vă pun nume rău și vă hulesc și vă disprețuiesc înaintea oamenilor. Dar Eu, Domnul, îi rabd îndelung pe aceștia, poate se vor întoarce spre pocăință și spre iubire și spre sfințenie, fiilor, că n-a fost niciodată prin vreme să nu-Mi stea împotriva slujitorii bisericii atunci când Eu am lucrat în vreme lucrarea Mea cea minunată, cea cu sfințenie și cu Duhul Cel Sfânt al curăției de duh și de trup. Dar voi fiți copii ai Duhului Sfânt, și binecuvântați pe cei ce vă hulesc și vă disprețuiesc și vă numesc cu nume rău între oameni, că oamenii văd ce fac Eu cu voi între ei, și se bucură de bucuria Duhului Sfânt, care vine peste ei din lucrarea Mea cu voi. Cei cu inimă bună sunt mulți și vă iubesc pe voi și vă adoră ca pe copiii lui Dumnezeu, care faceți voia Mea între oameni. Mergeți în numele Meu, mergeți și dați oamenilor bucuria cea adevărată, bucuria Duhului Sfânt, fiilor. Toți cei cu inimă mare vă înconjoară cu dragoste și cu dor sfânt, și numărul lor va crește, căci va crește prin voi bucuria Duhului Sfânt în oameni, în multe mulțimi, fiilor.

Slujitorii din biserici nu vă cunosc pe voi, că ei nu vă iubesc și nu vor să vă cunoască, și vă pun nume rău și vă hulesc, și se ajută cu oamenii slavei deșarte și lovesc în voi, dar voi, fiilor scumpi, binecuvântați pe cei ce vă hulesc, că și Eu tot așa am făcut. Fiți fericiți că semănați cu Domnul vostru. Fiți fericiți, fiilor. Eu lucrez cu duhul pocăinței peste toți cei ce se împotrivesc Mie, Celui purtat de voi, și voi aduce ziua împăcării și a bucuriei Duhului Sfânt și a învierii Duhului Sfânt în oameni. De aceea merg cu voi, merg ca să-Mi împlinesc lucrările Mele cele scrise în Scripturi, că nu mai am oameni credincioși Mie cu care să-Mi împlinesc Scripturile venirii Mele. În numele Meu mergeți și răspândiți bucuria Duhului Sfânt peste oameni. Pentru voi lucrez în chip minunat, fiilor, și poruncesc soarelui și seninului și căldurii și iubirii stihilor cerești să vă mângâie, să vă slujească, și prin voi să slujească și celor ce vă primesc pe voi în numele Meu, căci voi purtați numele Meu. Nu vă temeți de împotriviți. Puterea răului nu poate peste voi. Nu vă temeți de antichriști. Temeți-vă de Dumnezeu, fiilor. Antichriștii nu sunt numai cei ce sunt împotriva lui Hristos, ci sunt și cei ce sunt împotriva creștinilor cei sfinți, care iubesc viața lui Hristos în ei. Antichriștii cei ce sunt împotriva creștinilor care poartă cu iubire și cu înviere numele Meu în ei și peste ei, acești oameni împotriviți se vor muia, se vor îmblânzi, se vor pocăi, se vor rușina în curând de necredința lor, și vor căuta bucuria Mea, care este cu voi. Dar să zicem pentru ei către Tatăl: „*Tată, ei nu știu ce fac. Iartă-i pe cei ce nu știu ce fac și dă-le cunoștința Duhului Sfânt, dă-le iubirea cea sfântă, dă-le credința sfântă și iartă-i apoi*“. Amin.

O, copilași ai Duhului Sfânt, binevestiți bucuria Duhului Sfânt. Fiți binevestitori. Înveseleți pe oameni cu bucuria voastră cea cerească. Vestiți iubirea Maicii Mele, Mama creștinilor. Fiți binevestitori peste săraci și peste bogați; fiți cuvântul Meu peste oameni. Amin.

Mergi, Ierusalime, mergi, poporul Meu! Îngerii și sfinții din cer se poartă cu tine și te ajută să mergi și să binevestești. Tu ești sărbătoarea Mea peste pământ. Amin. Dragostea Mea dumnezeiască te poartă ca pe un prunc nou-născut, și tot cerul te mângâie, poporul Meu de fii credincioși. Te înfășor mereu cu căldura cuvântului Meu. Mereu, mereu Mă fac cuvânt peste tine ca să te mângâi, popor al mângâierii. Duhul Sfânt Mângâietorul te întărește ca să mergi și să dai din El oamenilor.

Dați oamenilor cuvântul Meu. Dați oamenilor din Duhul Meu Cel Sfânt, și veți avea plată de Duh Sfânt și veți avea mângâiere, fiilor.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Amin, amin, amin.

25 august/7 septembrie 1997

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Taina cerească a mângâierii este Duhul Sfânt și slava Lui peste Ierusalim. Biserica cea vie are în mijlocul ei Trupul și Cuvântul lui Hristos.

Pace vouă, copii ai poporului sfânt! Pace între voi! Pace în voi! Amin.

Pace ție, poporul Meu! Vin la tine și îți binecuvintez binecuvântarea pe care o ai peste tine. Vin la fiii tăi, Ierusalime, vin cu binecuvântare peste tine și peste toate ale tale cele văzute și cele nevăzute, peste trupul și peste sufletul și peste duhul fiilor tăi, poporul Meu. Eu sunt Cel ce sunt, și tu ești fiul Meu, și să ai grijă mereu, mereu de viața Mea în tine, de viața ta cu Mine și să te păstrezi mereu cu lumina și cu lucrarea Duhului Sfânt în tine, poporul Meu, că mare este această taină, taina mângâierii. Amin.

Voiesc, fiule, să te cuprind în taina mângâierii, căci ea înseamnă Duhul Sfânt, iar ca să fii cuprins în ea, trebuie să se vadă, trebuie să lucreze peste tine și din tine această taină cerească. Eu de mai bine de patruzeci de ani aștept rodul acesta în poporul Meu. Aștept, fiule, descoperirea tainei Duhului Sfânt Mângâietorul, Duhul Care te-a născut pe tine din cuvântul Meu, Duhul Care te-a crescut pentru împărăția Mea, poporul Meu.

O, fiilor, o, fiicelor, o, copilași ai Duhului Sfânt Cel din Tatăl! O, copilași ai cuvântului Meu, taina mângâierii cu greu o poate înfăptui omul cel credincios lui Dumnezeu, că multă iubire trebuie să aibă omul credincios, nu numai credință, nu numai putere de sfințenie, nu numai faptele credinței. Trebuie multă iubire, trebuie mult Duh Sfânt, iar Duhul Sfânt Își are loc în inima plină de fericirea iubirii de Dumnezeu care dă din ea iubire dumnezeiască pentru mântuirea și mângâierea multora, pentru pacea și iubirea multora.

Voiesc, poporul Meu, să-Mi fac descoperită din mijlocul tău această taină cerească a mângâierii Duhului Sfânt peste mulți, taina Duhului Sfânt Mângâietorul, de Care are nevoie toată lumea, chiar dacă lumea nu știe de ce are nevoie când caută mângâiere. Voiesc, poporul Meu, să fac din tine lumină a Mea prin lume, lumină văzută, care să-i facă bine omului fără cale sfântă, lumină care să-l mângâie pe om, să-l cheme pe om, să-l ajute și să-l învieze și să ia omul putere din ea ca să se facă fiu al lui Dumnezeu prin credință și prin iubire și prin iertarea Mea, căci Eu sunt Cel bun, Care am suferit ca să-l răscumpăr pe omul pierdut din brațul Meu cel cesc. Voiesc, poporul Meu iubit, să fii tu taina mângâierii pe care Eu am pregătit-o pentru cei ce Mă iubesc și nu știu cum să Mă aibă viu și adevărat în ei. Voiesc, fiule, să mântuiesc lumea din stricăciune și să-i dau nestricăciunea și să-i dau viața veșnică. Voiesc s-o fac să vrea aceste daruri veșnice și voiesc să te am pe tine fruct al iubirii Mele și taină a mângâierii.

Te-am vestit până la toate marginile că ești poporul Meu de fii mici și credincioși cuvântului Meu care vine pe pământ ca să-Mi aștearnă în calea Mea punte de la cer spre pământ ca să vin să-Mi împlinesc venirea cea de a doua și să împlinesc cer nou și pământ nou pentru toți fiii iubirii, pentru

toți fiii dreptății, pentru toți cei ce vor primi înfierea prin iubirea Mea și prin iubirea lor, și voiesc, poporul Meu iubit, să fac din tine înviere peste oameni și să-i vindec de patimi și de necredință și de nepăsare și de ne iubire și să le dau iertarea apoi. O, când va vedea omul ce voiesc Eu să fac cu tine pentru învierea împărăției Mele în om? Eu sunt tot ce poate avea cu adevărat omul. Voiesc să-l fac pe tot omul să știe că tot ce poate avea cu adevărat omul, numai Eu sunt; Eu, și cu cele vii și veșnice ale Mele, și pe care voiesc să le dau pentru veci de veci la toți cei ce vor îmbrățișa calea cea adevărată.

O, poporul Meu, oare, să-l fac pe om cu forța să aibă darurile Mele cele veșnice? Aș voi din iubire să vrea omul. Aș voi să fac iubire în om, și tu ești unealta Mea pe pământ, și Mă ajut cu tine la lucrul ogorului Meu, că iată, Îmi lucrez ogorul cu tine ca și cu o unealtă, fiule. Ogorul este lumea, și Eu lucrez ca un grădinar și sap și pregătesc pentru semănat și semăn și fac să crească și ud și curăț de spini și de buruieni și încălzesc cu căldură cerească ogorul Meu, și aștept rodul ogorului. Și dacă văd că ogorul e greoi la rod, Mă las peste el cu taina mângâierii și îl îmbiu să rodească și să stea înaintea Mea cu iubire ca să-Mi împlinesc cuvântul pentru cer nou și pământ nou, după cum Eu am făgăduit pentru toți fiii iubirii.

Pregătește-te pentru slava Duhului Sfânt, Ierusalime, căci Ierusalim înseamnă slava Duhului Sfânt, și de aceea ți-am pus Eu numele de Ierusalim, poporul Meu iubit. Fiți toți o iubire și un cuvânt de Duh Sfânt. Fiți copii lucrători, fiți toți, bucurând pe Duhul Sfânt în voi, ca să vadă și cerul și pământul această lucrare așteptată de veacuri de toți sfinții din cer și de pe pământ și de toate oștirile cerești, măi copilași ai nădejzii Mele, ai venirii Mele. Amin.

Vă voi trimite un înger așa cum am trimis la păstoriile de la stână când venise vremea să Mă nasc din Fecioară, și vă voi înconjura pe voi de slava Mea cea adusă de îngerul Meu, și el vă va aduce bucurii așa cum a adus păstorașilor de atunci și vă va vesti venirea slavei Mele, și mulțimi de oști cerești se vor arăta și Mă vor lăuda și vor vesti slava Mea în cer și pe pământ și pacea Mea peste oameni și bunăvoință între oameni. Și îngeruși mulți se vor coborî și se vor sui în chip văzut și în chip nevăzut, de la cer la pământ și de la pământ la cer, și vă vor mângâia pe voi, că scris este în prooroci că voi, fii ai Ierusalimului, veți fi mângâiați în Ierusalim. Amin.

Voiesc, poporul Meu iubit, să te cuprind în taina mângâierii, căci taina aceasta înseamnă Duhul Sfânt. Eu de mult aștept în tine rodul acesta. Aștept, fiule, în tine descoperirea Duhului Sfânt Mângâietorul, căci toată făptura așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu și slava Mea cu ei. Amin. Binevestiți pe Duhul Sfânt, cântați pe Duhul Sfânt, dați de veste bucuria sfințeniei, căci voi sunteți fiii cuvântului Meu. Mângâiați-vă unii pe alții cu mângâierea Duhului Sfânt, și vor căuta mulți spre voi, ca să ia din taina mângâierii, din Duhul Sfânt Mângâietorul, fiilor scumpi.

V-am adus cuvânt de iubire, v-am adus mângâiere, fiilor. V-am adus de lucru. Lucrați Duh Sfânt în voi și peste voi și unii peste alții, că vă dau să luați Duh Sfânt. Luați, fiilor, și lucrați lucrarea Duhului Sfânt Mângâietorul, că El vă învață lucrul cel sfânt peste pământ. Nu fiți slabi, nu fiți plâpânzi. Fiți plini de Duhul Sfânt! Amin. Lucrați ca Duhul Sfânt! Amin, amin, amin. Nu lucrați altfel, fiilor. Întăriți peste voi și în voi și între voi pacea Mea, pacea Duhului Sfânt.

Fiilor, fiilor, luați din harul Meu și fiți plini de har. Fiilor, fiilor, fiți atenți, că harul Meu se dă celor sfinți! Fiți sfinți și fiți plini de har. Amin. Voi da din Duhul Meu Cel

Sfânt peste fiii din grădină ca să vă învețe cu cuvânt din cuvânt, ca să fiți sfinți și ca să fiți plăcuții Mei. Potriviiți-vă bine în statură duhovnicească, iar cine nu poate să nu fie pretențios, să nu se lase greu peste lucrarea Duhului Sfânt și peste cei ce o lucrează. Sprijiniți-vă unii pe alții ca să lucrați pentru Mine. Căutați-vă potriva în lucrul Meu și nu lucrați nepotriviiți la lucrul Meu. De patruzeci de ani și mai bine aștept rodul acesta în poporul Meu; aștept, fiilor, descoperirea tainei Duhului Sfânt Mângâietorul.

Am venit la tine, Ierusalime iubit. Am venit cuvânt mângâietor peste tine, poporul Meu, ca să-ți binecuvintez binecuvântarea pe care o ai peste tine. Astăzi biserica lui Hristos sărbătorește începutul anului bisericesc așa cum au hotărât strămoșii cei sfinți. Binecuvântată să fii, biserica Mea cea sfântă, și să fii curată și sfântă așa cum i se spune numai bisericii Mele. Biserica înseamnă fii curați și credincioși laolaltă pentru ca să mănânce din cer trupul și cuvântul lui Hristos întru împărăție cerească pe pământ. Biserica înseamnă împărăția lui Dumnezeu așa cum este ea și nu altfel împărăție.

Am venit la tine, Ierusalime, biserica Mea de fii, căci Eu sunt trup și cuvânt în mijlocul tău. Pace ție! Te cuprind în taina mângâierii. Pace ție! O, popor nou, mare este taina mângâierii. Această taină este Duhul Sfânt. Să stai cuprins în taina mângâierii și să fii mângâierea Mea și a multor inimi care vor lua din mângâierea Mea. Amin, amin, amin.

1/14 septembrie 1997

Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Rodul pocăinței și al mântuirii este lucrarea Duhului Sfânt. „În dar ați luat, în dar să dați”. Toată firea se înfloare de ființa Domnului, slăvind-o tainic. Maica Domnului învață omul taina Fiului ei pe pământ.

Voiește cerul să se bucure cu tine, Ierusalime, că tu ești poporul Duhului Sfânt. Amin.

Duhul Sfânt își are sălaş în mijlocul tău, poporul Meu iubit, că te-am agonisit cu trudă, fiule, și te am rod al cuvântului Meu, iar tu trebuie să fii popor îndumnezeit și treaz cu taina aceasta a îndumnezeirii tale, că Eu nu dorm, și nici tu să nu dormi, și să fii îndumnezeit. Amin. Pace ție! Pace ție! Pace ție! Amin, amin, amin, și să dai din acest dar, să dai darurile Mele la cel ce voiește să ia din ele.

O, copilași împărțitori de daruri cerești, voi să nu uitați ce am spus Eu ucenicilor Mei când i-am făcut împărțitori de darurile Duhului Sfânt, că le-am spus: «În dar ați luat, în dar să dați la cei ce vor să ia din cele venite de la cer». În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh bucurați-vă cu cei ce se bucură de darurile cerești care vin pe pământ la voi. Cu cei ce se bucură de darul cuvântului Meu bucurați-vă, și hrăniți în ei rodul pocăinței, rodul mântuirii, că aceasta e lucrarea pe care Duhul Sfânt o pune în voi ca să fiți lucrători cerești pe pământ.

Voiesc să se învețe oamenii cu Duhul Sfânt și cu tainele Lui cele cerești, cele văzute și nevăzute și cu mângâierea care vine de la Duhul Sfânt. Voiesc să vă semăn ca pe sămânța cea bună și ca să iasă rod pe urma voastră, fiilor, și uitați-vă bine că pe unde trec Eu cu voi rămâne binele și binecuvântarea Mea peste oameni și peste locurile popasurilor Mele cerești în mijlocul oamenilor cu voi, și vă voi deschide uși și iar uși, ca să treceți prin ele și să faceți cale împărăției cuvântului Meu peste pământ. Amin.

O, copilași ai Ierusalimului, copii ai Duhului Sfânt, voiește cerul să se bucure cu voi, să grăiască cu voi. Voiesc mereu să Mă fac cuvânt peste tine, poporul Meu iubit, ca să te țin înfășat în taina mângâierii și ca să te îndemn la bucurie cu cerul, fiule din Ierusalim. Masa Mea de nuntă să nu se mai strângă, să nu se mai sfârșească, să nu se mai împuțineze, și să fie mereu așezată în mijlocul tău, că Eu îți pun mereu pe masă hrană din cer, care te crește și te îndumnezeiește ca să fii tu poporul Meu cel îndumnezeit. Nimeni nu poate trăi fără hrană, dar hrana din cer este minune peste tine, poporul Meu. Ia și dă din ea. În dar să iei, în dar să dai, și să nu faci ca cei ce au luat cheia cunoștinței ca să nu mai știe nimeni drumul cel adevărat. Cei ce sunt adevărații Mei ucenici, adevărații Mei slujitori sunt cei ce iau în dar de la Mine și dau în dar la toți cei ce flămânez și caută hrană din cer, iar cei ce nu fac așa cu cele luate în dar de la Mine, aceia nu sunt ucenicii Mei. Dar voi, fiilor, fiți darnici cu darurile cuvântului Meu și vindecați pe cei bolnavi de necredință și de patimi și de nepăsare și tămăduiți, fiilor, mintea și inima oamenilor, căci în dar ați luat, în dar să dați, după cum este rostit cuvântul Meu pentru ucenicii Mei.

Eu sunt Cel ce semăn sămânța cea bună pe ogor, iar dușmanul vieții seamănă neghina. Sămânța cea bună sunt fiii împărăției Mele, iar neghina sunt fiii celui rău, dar îngerii Mei sunt trimiși ca să ia de pe pământ toate smintelile și să crească sămânța bună și multă și însuțită și coaptă și de aceea merg cu voi din loc în loc ca și cu o sămânță bună, căci fiii împărăției Mele sunt sămânța cea bună. Cu dragoste mare fac din voi Scriptură vie pe pământ. Cu iubire nemărginită Îmi împlinesc cu voi Scripturile cele pentru zilele venirii Mele a doua oară, căci voi sunteți purtătorii Mei și templu Îmi sunteți și cărare Îmi sunteți. Mama Mea Fecioara Mi-a fost cărare când M-am întrupat în ea de M-am născut trup între oameni. Verginica, fiilor, Mi-a fost cărare când M-am înființat în ea cuvânt și M-am făcut cuvânt între oameni din templul trupului ei, iar voi sunteți fiii cuvântului Meu și sunteți cărarea Mea și vă iubesc cu iubire nemărginită. Voiesc să Mă bucur cu voi mereu, să fiu Cel dintâi în mintea și în inima voastră și să fiu purtat de voi, că sunteți purtători de Dumnezeu și Îmi purtați cuvântul peste pământ, căci cuvântul Meu este împărat din cer și cărmuiește pe tot omul care voiește cu împărăția cerurilor pe pământ, iar cine nu voiește cuvântul Meu și cine nu crede în el, acela nu este din oile Mele, căci oile Mele Îmi cunosc glasul cuvântului Meu și umblă după Mine ca după Păstorul lor.

«Cei ce ascultă de cuvântul Meu, care este glasul Meu, aceia sunt oile Mele.», așa le spuneam Eu cărturarilor și fariseilor templului, care Mă ispiteau ca să se smintească întru Mine. Deschideți, fiilor, Evanghelia Mea și uitați-vă bine că pe orice filă a ei se găsesc faptele Mele, și lângă ele cuvintele de ispitire ale cărturarilor și ale fariseilor care Mă sileau să vorbesc despre multe ca să-Mi găsească vină, că ei Mă urau ca și azi, fiilor. Atunci nu-Mi primeau trupul, și acum nu-Mi primesc cuvântul și se fac că nu știu despre cuvântul Meu care vine din cer mereu proaspăt pe pământ, că scrie în Scripturi ca să vin cuvânt pe pământ și să-Mi pregătesc venirea după cum sunt vestit de toți fiii credinței care spun despre credința lor în Hristos, Cel Unul născut din Tatăl mai înainte de toți vecii, și prin Care toate s-au făcut, și Care pentru mântuirea oamenilor S-a coborât din cer și S-a întrupat în Fecioară și S-a făcut Om, și S-a răstignit, și S-a îngropat, și a înviat a treia zi, și S-a înălțat la Tatăl, și iarăși va să vină cu împărăție fără de sfârșit. Amin, amin, amin.

Mama Mea Fecioară a fost începutul cărării mântuirii, și voiește cerul tot să se bucure cu tine, poporul Meu, și să cânte deasupra ta pentru mama Mea Fecioara și să prăznuiască sărbătoare de naștere pentru cinstirea ei în ceruri, căci toate clipele ei au fost înghițite de veșnicie, măi fiilor.

O, mamă a Mea, tot cerul te cântă și te prăznuiește pe veci de veci, iar Eu Mă las cuvânt de sărbătoare și de bucurie peste cei mici ai Noștri de pe pământ, ca să împlinesc cu ei Scripturile venirii Mele a doua oară pe pământ, mamă.

O, Eu nu mai sunt așteptat cu pregătire, mamă. Tot omul se pregătește mereu de bucurii și de sărbători, dar pentru Mine nu se mai pregătește nimeni ca să vin. Stau în mijlocul acestui popor mic și Mă fac cuvânt spre oameni din mijlocul lui, dar neamul oamenilor de azi, ca și atunci este neam viclean care cere semn ca să creadă în cuvântul Meu, mamă. Dar precum a fost Iona semn pentru niniviteni, așa și cuvântul Meu va fi semn pentru acest neam, căci mai mult decât Iona sunt Eu, Cuvântul.

O, mamă a Mea, o, cărare a Mea spre oameni, nu mai sunt oameni ca să Mă iubească atât de mult pe Mine, Domnul, ca să se facă pentru Mine cărare spre oameni. Dar iată-i pe cei mici pe care i-am ales și am suflat peste ei duh de credință, și i-am născut din cuvântul Meu de azi, ca să Ne fie cărare Nouă, celor din cer, căci cerul Domnului înseamnă cele ce nu se văd și sunt, precum Eu sunt după ce am trecut în cele ce nu se văd, dar când am trecut, le-am spus la toți ai Mei: «Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului». Așa și tu ești, mamă, precum toți sfinții sunt cuprinși de cerul Meu, căci cerul Meu este cel ce nu se vede, așa cum și fiii Noștri cei mici nu se văd că sunt copiii cerului pe pământ. Oamenii nu văd slava Mea în ei, căci ea nu se vede, dar este. Nu mai este omul învățat cu credința cea din moși și cea din strămoși. Nu mai știe omul să creadă glasul Meu așa cum l-au crezut toți cei cu care am grăit și prin care am grăit de Mi-am scris Scripturile pe pământ. Dar din nou M-am făcut cuvânt, iar cuvântul se slăvește prin împlinirea lui, și voi face împărăție a cerurilor pe pământ, după cum este făgăduința Mea pentru cei credincioși Mie. Amin, amin, amin.

— **O**, Fiule al meu, Fiu de Fecioară, nimeni nu se mai înfioară îndeajuns la minunea nașterii Tale din mine, Fecioară și mamă a Ta, Fiule al Tatălui și al meu. Bucuria acestei mântuirii, cu greu mai este pătrunsă de neamul oamenilor. Toată firea trăiește în ea dumnezeirea lui Dumnezeu și minunea dumnezeiască a Ta, Fiule Stăpân a toate cele văzute și nevăzute. Toate ale firii se înfioară și se bucură când Te porți Tu printre toate ale firii. Numai neamul oamenilor nu mai trăiește îndeajuns fiorul dumnezeirii Tale, Fiule ceresc între oameni. Nu mai știe omul să creadă glasul Tău care a scris Scripturile prin proorocii Tăi între oameni. Mi-e dor de ziua Ta cea mare, Fiule al suferinței. Mi-e dor de bucuria Ta, mi-e dor de mântuirea neamului omenesc, că aceasta e bucuria Ta, și pentru asta ai venit din Tatăl și din mine Fiu ceresc pe pământ. Nu mai are neamul oamenilor, nu mai are vreme de Tine, și Tu aștepti, Fiule al suferinței și al iubirii, precum aștept și eu bucuria Ta, ziua Ta cea mare, ziua odihnei Tale, Fiule obosit de așteptare. De două mii de ani Te porți printre oameni, și oamenii nu Te văd. Privirea mea cea plină de durere și de duiosie e cu Tine mereu, și Tu plângi și azi, Fiule scump, Fiu pribeag, Fiu străin printre oameni. Nu mai știu oamenii că Tu ești Împăratul lor. Nu Te mai văd oamenii, Fiule Împărat și Stăpân a toate. Cu mare iubire petreci cu poporul Tău cel mic pe care l-ai ridicat din români ca să

stea înaintea Ta mereu, precum oastea de cinste a unui împărat stă în preajma împăratului ei. Cu iubire fără margini stai mereu cu poporul Tău de fii mici și neluați în seamă de cei mari de pe pământ. Cu mare iubire Te faci cuvânt de slavă peste cei mici, căci glasul Tău vine mereu și se face cuvânt peste ei ca să Te împartă oamenilor și să știe oamenii venirea Ta și cuvântul venirii Tale.

Privirea mea e peste Tine, Fiule al meu. Pașii mei sunt lângă ai Tăi. Dorul meu e cât dorul Tău, Fiule Care ești trup și cuvânt între oameni. Trupul Tău cel înviat se poartă cu ai Tăi ca să-i semeni pe ei sămânță bună pe pământ, căci sămânța bună sunt fiii împărăției Tale semănați prin neghină, printre fiii celui rău care au de tată pe cel rău. Trupul Tău cel înviat umblă cu îngerii și cu sfinții pe pământ ca să înnoiască lumea, Fiule, și ca s-o nască din nou cu cuvântul ca și la începutul neamului omenesc. Trupul și duhul Tău e obosit de dor, și așa sunt și eu, Fiule, și așa sunt toți sfinții. Tot Ierusalimul cel cersesc e obosit de dorul mântuirii neamului omenesc pentru care Tu ai suferit mereu. Dar Tu Îți ridici pe pământ Ierusalim nou, casă nouă, neam nou, neam sfânt și credincios, ca să stea înaintea Ta în ziua slavei Tale când Te vei lăsa văzut și cuprins în cele ce se văd, Fiule tainic.

O, copilași plăcuți și scumpi, fii ai Fiului meu și ai cuvântului Său, învățați desăvârșit taina Fiului meu în voi și printre voi. Fiul meu e taină a tainelor, și este tainic în voi și printre voi. Învățați pe oameni taina creștinătății, taina lui Hristos cu oamenii, taina Fiului meu între oameni. Fiul meu Cel înviat este cu voi mereu, mereu, copilași ai Ierusalimului nou, și Se poartă printre voi cu pasul Său, cu trupul Său și cu cerul Său de sfinți și de îngeri.

O, popor nou, tu ești taină din taină. O, ce mare taină ești tu între oameni! Se minunează sfinții cerului. Tu ești o mare taină a Fiului meu, și slava ta este nevăzută, precum și cerul este nevăzut. Fiul meu cât a fost văzut pe pământ, a fost taină. La fel și eu, am fost taină dumnezeiască între oameni, dar oamenii nu știau. Așa au fost și sfinții care sunt acum cuprinși de cerul cel nevăzut, și sfinții se minunează de taina ta, căci tu, Ierusalime nou, ești poporul cel așteptat de veacuri, ești cărarea Fiului meu pentru cea de a doua venire a Sa. Amin.

— **O**, mamă a Mea, cuvântul tău duios Mă mângâie pe Mine, Cel ce petrec tainic între fiii cuvântului Meu. Rugăciunea ta pentru neamul omenesc stă mereu înaintea Mea, că tu știi ce Mă doare, știi că bucuria și mângâierea Mea e mântuirea neamului omenesc, de a cărui durere suferă toată firea, mamă. Dar ziua Mea cea cu slavă văzută se apropie, și cuvântul Meu se așterne tot mai mult în calea oamenilor, și nemângâierea Noastră se va sfârși, căci lumea se va înnoi, și se va bucura cerul și pământul de mângâiere și se vor înnoi precum scrie în Scripturi. Amin.

Cu dragoste mare fac din voi Scriptură vie pe pământ, fiilor scumpi. Cu iubire nemărginită Îmi împlinesc cu voi Scripturile venirii Mele cea de a doua, căci voi Îmi sunteți cărarea pe care vin. Amin. Să fii popor îndumnezeit, Ierusalime nou, ca să înțelegi taina îndumnezeirii tale, că Eu, fiule, nu dorm, și nici tu să nu dormi, și să fii îndumnezeit Amin. Masa Mea de nuntă nu se mai strânge din mijlocul tău, și hrana Mea te îndumnezeiește, și este minune peste tine. Ia și dă din ea. Dar din dar să dai, că Eu îți voi deschide uși după uși ca să treci prin ele, poporul Meu, și să faci cale împărăției cuvântului Meu peste pământ. Amin. Toate se vor apleca în calea Mea cu tine, căci Eu sunt Cel nevăzut, Care este. Eu sunt Cel ce sunt. Amin.

Când M-am lăsat cuprins de cele ce nu se văd, așa le-am spus celor iubiți: «*Vă este de folos să Mă duc, că dacă nu Mă duc nu pot veni la voi; dar Mă duc, și iarăși voi veni ca să fiu cu voi până la sfârșitul timpului*».

Eu sunt Cel nevăzut, Care este. Eu sunt Cel ce sunt, și am fost cu Israel care M-a lepădat. Dar Mi-am făcut popor nou, și iarăși sunt cu cei aleși de Mine, cu tine, poporul ales din nou, și cu tine lucrez ca să întorc neamul omenesc cu fața spre Mine și să-i dau bucuria răscumpărării. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 1997

Praznicul Înălțării sfintei cruci

România: țara strălucirii, și în ea, râul vieții. Domnul vestește celor ce cârmuiesc România, că va face din ea semn cerească peste popoare.

Pace ție, grădiniță a cuvântului Meu! Pace vouă, fiilor unși în grădină, căci credința voastră în cuvântul Meu este cărarea Mea de la cer la pământ. Amin. Pace vouă, căci prin credința voastră voi împlini toate cuvintele Mele, căci scrie în proorocia lui Isaia: «*Precum se coboară ploaia și zăpada din cer, și nu se mai întoarce până nu udă pământul ca să-l facă să răsară și să rodească și să dea sămânță semănătorului și pâine spre hrană, așa va fi cuvântul Meu, care curge din gura Mea; el nu se întoarce către Mine fără să rodească; el face voia Mea și își îndeplinește lucrarea lui*». Amin.

Fiți plini de râvnă pentru cuvântul Meu, fiilor, și dați această pâine celor flămânzi și săturați pe cei amărâți, și lumina voastră va răsări în întuneric, și bezna voastră va fi ca miezul zilei, căci Eu vă voi călăuzi și voi sătura sufletele voastre și voi da tărie oaselor voastre și veți fi ca o grădină adăpată și ca un izvor de apă vie care nu seacă niciodată, și Mă veți înălța pe Mine pe piatra Mea cea străbună și vă voi numi înnoitori de drumuri precum scrie în prooroci. Amin.

Cuvântul Meu spre voi este râul vieții care curge din tronul lui Dumnezeu și al Mielului lui Dumnezeu. Cuvântul Meu este credincios și adevărat. Amin, amin, amin. Cuvântul Meu este apa vieții care adapă locurile fără apă, fără apă vie, și lipsa de apă pârjolește pe oameni, și Eu vin să aduc peste pământ poruncile vieții veșnice și să le dau oamenilor și să-i învăț să bea cu credință din apa Mea cea vie și să mănânce cu iubire și cu foame din pâinea Mea cerească. Cuvântul Meu se înalță pe pământ și grăiește pe înălțimi și rostește acoperișurilor să se aplece și să ridice deasupra lor cuvântul Meu cel sfânt, ca să se sfințească din el acoperișurile și înălțimile și să stea aplecate la cuvântul Meu cel sfânt. Amin, amin, amin.

Cuvântul Meu se poartă pe sine spre cei ce stau peste țara Mea de nuntă și vin să-i vestesc că România este țara strălucirilor cerești din pricina cuvântului Meu, care este râul și apa vieții, și vin să-i vestesc că Mi-am așezat tronul în România, și din tronul Meu curge apa vieții, curge râul vieții, curge cuvântul Meu ca ploaia și ca zăpada din cer, care adapă pământul și îl face să răsară și să rodească și să dea sămânță semănătorului și pâine spre hrană, și el nu se întoarce către Mine fără să rodească. El face voia Mea și își îndeplinește rostul lui. Amin.

Pace vouă, celor de pe scaunele României! Eu sunt Cel ce am grăit din rug pe vârful muntelui Sinai ca să învăț pe Israel cărarea spre viață. Eu sunt Cel ce sunt. Deschideți ca să intru! Amin, amin, amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, binecuvântată să fie țara Mea română, noul Meu popor ales, și

binecuvântați să fiți voi, cei din porțile României, care credeți în Mine, Cel ce Mă fac cuvânt peste pământ. Eu sunt Mielul Tatălui cerească, și M-am dat spre hrană celor credincioși Mie. Eu sunt Cel ce am înviat acum două mii de ani și sunt veșnic viu și umblu pe pământ ca să-i trag pe toți către Tatăl și ca să-Mi pregătesc prin cuvânt cărarea Mea, pentru ca să vin a doua oară cu împărăția cerurilor, care nu are sfârșit precum scrie în Scripturi. Vin cu pace și cu iubire pentru toți cei credincioși, căci fericiți sunt cei credincioși Mie. Eu sunt. Fiți credincioși. Gătiți-vă iubirea și pacea inimilor voastre ca să intru în voi, fiilor români care stați de veghe peste țara Mea de nuntă în care Mi-am așezat masa Mea de nuntă, masa cuvântului Meu, că am popor mireasă în țara voastră, fiilor români care vegheați peste țara alegerii Domnului. Fiți cu inimă cerească și întrebați-Mă de ce am ales-o pe cea mai robită, pe cea mai lovită, pe cea mai umilită. O, poporul Israel s-a semețit încă de când l-am ales de popor al Meu și l-am făcut mare între popoare. Cu cât îl iubeam și îl învățam, cu atât mai mult el se îngâmfa și se depărta de Mine alipindu-se de trup străin și de idoli și de fărâdelege semețindu-se peste Mine, și Eu l-am făcut să ridice mâna asupra Mea și să Mă lepede și să-l lepăd. Israel s-a smintit, și din pricina înmulțirii fărâdelegilor lui iubirea lui s-a răcit de tot, și numai o rămășiță mică din el a răbdat cu Mine, și s-a împlinit cu Ierusalimul Scriptura Mea care a spus că va veni urâciunea pustiirii peste el, și au fugit la munți cei din Iudeea și au fugit fără haină, după cum este scris: «*Cel ce va fi în casă să nu se coboare să-și ia lucrurile din casă, iar cel ce va fi în țarină să nu se întoarcă înapoi să-și ia haina*», și am ars Ierusalimul, căci mai-marii Ierusalimului de atunci M-au vândut pe bani pe Mine, Cel ce eram darul Tatălui Meu pentru oameni, și a căzut peste Israel osânda banului. Am spus apoi că Evanghelia împărăției Mele, care a fost dată deoparte de Israel, se va propovădui în toată lumea spre mărturie la toate neamurile, și Israel se va sfârși, iar neamurile se vor binecuvânta prin credință, și Îmi voi alege dintre neamuri Ierusalimul cel nou, și voi veni cu împărăția cerurilor pe pământ și voi răscumpăra pe om de la moarte și îi voi da viață veșnică după cum am făgăduit prin Scripturi celor credincioși.

O, fiilor români, n-am găsit între neamurile pământului un neam mai plăcut Mie ca și neamul român, căci Tatăl Meu Mi-a dat iubire mare pentru acest pământ ales de El dintru început. Taina lui e veșnică și acest pământ stă înaintea Tatălui Meu, căci a fost primul petec de uscat care s-a ivit din apă când s-a întocmit cerul și pământul la cuvântul Meu; a fost prima palmă de uscat care a ieșit din apele potopului după ce potopul a trecut; și va fi pământul salvării, că el este taina Tatălui Meu, și Tatăl Meu îl numește masă a cuvântului, și iarăși se vor face toate prin cuvânt și vor fi noi. Amin.

O, fiilor români care străjuți peste România, țara voastră a fost mereu sub cruce, dar ea a răbdat până la sfârșit și n-a ridicat toiagul ei împotriva nici unui neam de pe pământ. Pe nimeni n-a asuprit, nimănui nu i-a luat. Ba a dat din trupul ei supunându-se ca și Mine, și Tatăl Meu a iubit-o cu iubire fără margini și a așteptat vremea slavei ei între popoare. Cuvântul Meu din ea e slava ei, și el se va face faptă a slavei și trup al slavei, căci Eu voi fi mereu cuvânt în ea, iar tronul cuvântului Meu va străluci din mijlocul ei, și din tronul Meu va curge râul și apa vieții peste pământ și va uda tot pământul așa cum din Eden ieșea un râu care uda raiul, și de acolo se împărțea în patru brațe peste pământ. Scris este: «*Cine va răbda până la sfârșit, se va mântui*», și Tatăl Meu o are pe România țară a răbdării și a iertării, și este scris de ea în

Scriptura proorocului Daniel, și se numește țara strălucirii și a biruinței, țara Domnului. Amin.

Gătiți-vă iubirea și pacea inimilor voastre ca să intru în voi cu împărăția Mea, fiilor români care stați de veghe din partea Mea peste România. Cobor peste voi darul credinței sfinte. Amin. Cuvântul Meu se înalță pe pământ și grăiește pe înălțimi și rostește acoperișurilor și piscurilor să se aplece și să ridice deasupra lor cuvântul Meu cel sfânt, ca să se sfințească din el acoperișurile și înălțimile și să se plece la cuvântul Meu și să ia viață veșnică. Eu vin curând, dar casa Mea de oaspeți nu mai voiește să vin. Biserica din România trebuia să fie casa care să primească în ea cuvântul Meu.

O, fiilor români care vegheați din partea Mea peste țara Mea de nuntă! Sunați la porțile casei Mele de oaspeți, că a venit dușmanul în casa Mea și Mi-a luat căsuța și Mi-a luat hăinuța și Mă scoate afară din vie ca și acum două mii de ani. Voiesc să aduc izbăvire neamului omenesc, dar antichrist Îmi stă împotriva, fiilor români. S-a băgat antichrist în casa Mea și domnește în numele Meu, și Tatăl M-a trimis și nu sunt primit în casa Mea. Cuvântul Meu strigă la porțile casei Tatălui Meu și nimeni nu voiește să-Mi deschidă ca să intru și să aduc cuvintele vieții și apa vieții și hrana cuvântului Meu pentru cei însetați și flămânzi de viață. Eu sunt Cel ce am grăit din rug pe muntele Sinai. Eu sunt Cel ce grăiesc poporului român din mijlocul grădiniței cuvântului Meu din România. Ridicați slava cuvântului Meu și înălțați-o spre viața oamenilor, că vin să fac izbăvire neamului omenesc, și am de împlinit Scriptura de cer nou și de pământ nou, și de împărăție a cerurilor pe pământ. Amin, amin zic vouă: Eu vin curând, și Mă voi arăta deasupra României și voi face din ea țara Noului Ierusalim, țara Mea cea de la sfârșit, și din ea voi revărsa lumină mare peste toate neamurile pământului. Dar slujitorii bisericii din România sunt reci și nu vor venirea Mea și nu vor pace și sfințenie din cer peste ei și nu cred în Mine. Scris este în Scripturile Mele: *«De va vrea cineva să creadă, va înțelege cuvântul Meu și voia Mea și mântuirea Mea»*.

O, fiilor români, Mi-e milă de neamul român, căci îl iubesc cu iubire fără margini. Oile Mele nu mai au păstori, că păstorii lor se păstoresc pe ei înșiși și nu poartă grijă de oile Mele, și Mi le asupresc și Mi le împrăștie și Mi le umplu de răni, căci ei nu împlinesc Scriptura Mea care spune: *«În dar ați luat, în dar să dați»*. Păstorii bisericii nu pot da nimic în dar, căci n-au luat în dar, și au luat cu bani ceea ce au, și s-au învățat cu bani, și Mă vând pe bani, și oile Mele sunt oropsite și călcate în picioare de toți trecătorii. Păstorii bisericii au luat cheia cunoștinței și nici ei nu vor cu Mine și nici oile Mele nu mai știu cunoștința Mea. Ajutați pe cei asupriți de necredință și de necunoștință, căci cuvântul Meu vine la voi ca să vă ceară sălaş în voi și să fiți credincioși și să deschideți Domnului. Eu sunt. Fiți credincioși. De mai bine de patruzeci de ani Mi-am așternut ieslea cuvântului Meu în România și lucrez prin cuvânt ca să-i împlinesc slava ei cu Mine și să-Mi pregătesc venirea Mea cea de a doua și să vin cu cele veșnice și să dau răscumpărare neamului omenesc și să lucrez din România peste popoare, cu lumina cuvântului Meu. Eu sunt. Fiți credincioși. Cuvântul Meu este râul vieții, care curge din tronul Meu, dar cei necredincioși în biserica din România lovesc în cetatea cuvântului Meu. Deschideți cărțile vremii voastre și căutați în ele nelegiuirile oamenilor bisericii care au apăsă peste turma Mea română și peste cei ce Mă iubesc în România. Am coborât putere din cer și v-am sprijinit să luați veghea României, dar aveți grijă de țara Mea, că e apă-

sată încă de oamenii bisericii care stau împotriva dreptății și a sfințeniei și a adevărului. Prea mult se învelesc oamenii bisericii cu slava lor cea deșartă; prea mult întinează aceștia locurile sfințeniei Mele. Prea mulți oameni ai fărădelegii s-au ascuns sub haina de biserică și Îmi înșeală neamul Meu cel ales. Lucrați cu înțelepciunea Mea cea cerească și aduceți la pocăință pe toți fiii acestui neam care s-au ascuns sub haina Mea și au asuprit pe mulți din cei dreți ai Mei. Luați lumină din lumină și scoateți întunericul la lumină, căci omul cade de șapte mii de ani prin ascundere. Voiesc să dau în dar celor ce vor să poarte darurile Mele și voiesc să fie date în dar darurile Mele. Cel ce voiește să vină după Mine să se lepede de sine și să-și ia crucea sa urmându-Mă și nu înșelându-Mă că vine și să nu vină. Iar dacă nu vine să nu spună că e cu Mine, să nu-Mi ducă turma în rătăcire.

O, fiilor români, Mi-e dor de mântuirea neamului omenesc, dar în biserică nu mai am oameni curați cu inima ca să lucrez cu ei mântuirea peste oameni. Ridicați-vă voi, cei veghetori peste țara alegerii Mele, căci Eu M-am făcut cuvânt peste voi, și vă voi cere rodul cuvântului Meu, căci voiesc să ocrotesc țara voastră și să așez în ea Duhul Adevărului. Amin. Eu sunt adevărat în cuvântul acesta, și vă dau darul credinței sfinte. Luați din darurile Mele și fiți vii și lucrați ca Mine și nu ca omul, și păziți pe România și păstrați-o pentru Mine și pentru voi, și vegheați cu sfințenie peste ea. Luați Duh Sfânt, căci darurile Duhului Sfânt se vor coborî peste toți fiii României, dar ei să fie fii. Amin. Iubiți căile Mele și adevărul Meu și viața Mea în voi, căci Eu sunt ocrotitorul celor ce umblă pe cărările dreptății. Dreptatea înalță un popor, în vreme ce păcatul este ocara popoarelor. Voiesc să fac din pământul român pământ al dreptății. Eu sunt Cel ce am grăit aceasta. Amin, amin, amin.

O, fiilor români care străjuți peste România, țara voastră a fost mereu sub crucea ei, dar Eu, Domnul, voi înălța crucea ei și voi face din România semn ceresc peste popoare, că ea este Ierusalimul Meu, cel nou ales, și îl voi îndemna la pocăință și pe Israel cel care nu M-a primit și M-a lepădat, și el va fi din nou poporul Meu, că am semnele Mele peste el, și am semnele lui peste Mine.

Pace vouă, fiilor români care stați de veghe peste România! Luați din pacea Mea. Cel ce poate să creadă, va cunoaște că acest cuvânt sunt Eu, Domnul, Care vine pe nori, căci scris este: *«Eu vin curând»*, iar Duhul și mireasa Mea zic: *«Vino, Doamne!»*.

Eu sunt Cel răstignit de slujitorii Mei. Cei de atunci Mi-au răstignit trupul, iar cei de acum Îmi răstignesc cuvântul cu care vin pe nori ca să-Mi pregătesc ziua slavei Mele și a celor credincioși care Mă așteaptă să vin. Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, căci Tatăl este în Mine cu Duhul Său Cel Sfânt, și stau pe norii slavei Mele deasupra României. O, țara Mea, iubita Mea, voiesc să fac din tine biserică cerească pe pământ, iar slujitorii Mei din tine să fie sfinți cu mintea și cu inima și cu trupul și cu credința. Eu vin mereu cuvânt peste tine, iubito, că M-a trimis Tatăl la tine ca să fiu cu tine și să te ocrotesc și să te fac cunoscută neamurilor pământului că ești a Mea.

Amin, amin zic vouă, fiilor veghetori peste România: lucrați și împliniți planurile Mele peste voi și peste țara voastră. Luați în mijlocul vostru pe cel ce are ungeră peste România și dați-i pacea între voi și aveți grijă de viața lui cu Mine și veți fi binecuvântați. Lucrați pace între Mine și voi, și împliniți peste România planurile Mele cele cerești. Eu vin curând, curând. Fiți credincioși ca Avraam și păstrați peste

voi binecuvântarea Mea. Luați din râul vieții, căci tronul cuvântului Meu este cu voi. Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Luați darul credinței sfinte! Luați Duh Sfânt și lucrați cu Domnul la zidirea împărăției cerurilor pe pământul român, care va împărți bogăția împărăției Mele la toate noroadele care vor veni să ia din slava Mea cu voi.

Pace ție, Românie! Pace ție, țara Mea! Pace, iubito! Pace Mea și-o dau! Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 1997

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Omul duhovnicesc trăiește cu Domnul pe pământ. Puterea poporului sfânt este călăuza. Puterea credinței lucrează bucurii pe pământ. Cei credincioși și iubirea dintre ei sunt minuni ale Domnului între oameni.

Pace ție, cărare a cuvântului Meu care vine din cer! Pace vouă, fiilor din grădină, că voi sunteți cărarea Mea pe care vin a doua oară pe pământ. Nu stați cu inima strivită, căci voi sunteți puterea Mea pe pământ. Luați din pacea Mea ca să pot revărsa puterea Mea în voi și prin voi, căci cuvântul Meu este putere cerească peste pământ.

Omul lumesc își caută mereu bucurii lumești ca să-și întărească și să-și mângâie sufletul, căci sufletul tânjește când nu are bucurii. Omul duhovnicesc dacă nu-și hrănește sufletul cu bucurii duhovnicești se face greu pentru el însuși și pentru cei din jurul lui. Omul duhovnicesc este omul care nu trăiește lumește și care crede în Dumnezeu și voiește să facă voile lui Dumnezeu pe pământ. Dacă oamenii duhovnicești nu-și hrănesc unii altora bucuria duhovnicească a sufletului, viața lor împreună se face apăsătoare și tristă și bolnavă, căci sufletul fără bucurii n-are nici un fel de frumusețe. Așa și omul duhovnicesc, când nu are bucurii, se face urât și greu de dus și apăsător pentru el însuși și pentru cei din jur.

Cobor la voi pe firul cărții lui Verginica. Ea este mare în cer, și are cărare spre pământ și se face carte între voi, căci Eu am trimis-o cuvânt pe pământ, iar cei din cer fac voia Mea și lucrează după cuvântul Meu. Voiesc, fiilor, să grăiesc vouă despre bucuria inimii. Voiesc, fiilor, să înțelegeți vorbirea Mea. Vorbirea Mea este ca în cer, iar vorbirea omului este ca pe pământ.

Fiilor, fiilor, nu-Mi mai place vorbirea omului de azi. Cobor la voi pe pământ și grăiesc peste voi ca în cer ca să dați omului de azi vorbirea Mea și să se rușineze de vorbirea lui ca pe pământ. Cei din cer se poartă mereu, mereu printre cei de pe pământ și plâng cei din cer, plâng că omul s-a slujit de tot, s-a slujit și la suflet și la minte și la grai și la port și la obiceiuri și la petreceri și la credință și la iubire. S-a slujit omul, măi copilași ai cerului sfânt. Vin mereu la voi cu cuvânt ca în cer ca să-l rușinez pe om. Oamenii nu mai citesc Scripturile. S-a slujit viața omului, și Eu Mi-am făcut cărare spre oameni și vin cu grăire din cer pe pământ. S-a slujit limba omului și graiul ei, dar voi, fiilor, iubiți grăirea cea din cer, și așa să grăiți pe pământ, căci cuvântul e ceresc, nu e pământesc, nu e omenesc. Cuvântul s-a născut din Dumnezeu, mai înainte de toate cele văzute și nevăzute, mai înainte de toate câte sunt. Amin.

O, Verginico, venim din cer pe pământ, venim la fiii cei credincioși ca să le grăim lor ca în cer, să le grăim de bucuria inimii.

— **V**enim, Doamne. Fă-Te cuvânt în cartea mea, iar eu mă las bucurie în inimile fiilor

noștri. Mă las în ei mângâiere prin Tine, căci eu sunt în Tine, Doamne. Tu ești locașul sfinților cerului, că unde ești Tu, acolo sunt și sfinții Tăi. Amin.

— **O**, trâmbița Mea, din care am sunat atâta vreme pe pământ de Mi-am făcut popor credincios cuvântului Meu! Mare este darul pe care Mi l-ai dat, și Mi-am făcut grădiniță cerească pe pământ și am așezat în ea darul pe care Mi l-ai dat, și din darul tău Mi-am făcut cărare peste pământ. Tu Mi-ai ridicat un popor, și din el am luat câțiva fii și i-am pus în grădina cuvântului Meu ca să am cărare curată și să vin la poporul tău și să-l hrănesc, și să dau oamenilor din hrana cuvântului Meu.

O, poporul Meu, popor al trâmbiței Mele! Am pus puterea Mea peste fiii din grădină ca să vă dea din ea vouă și oamenilor. Fiilor, fiilor, puterea Mea este cuvântul Meu care se coboară până la voi. O, fiilor, bucuria inimii este puterea sufletului. Când bucuria inimii este întristată sufletul slăbește în puterea cea bună și începe să vorbească cu durerile care i-au stricat bucuria inimii. Grăiesc vouă despre bucuria Mea în voi. Dacă bucuria inimii lipsește, sufletul tânjește și plânge, se împietrește și se face rece, își împuținează puterea și lucrarea lui cea bună, căci puterea sufletului este bucuria inimii. Cei duhovnicești care nu-și hrănesc unii altora sufletul cu bucurii duhovnicești, aceia nu au pe Hristos bucurie în sufletul lor; aceia nu se pot iubi unii pe alții, nu se pot mângâia unii pe alții, căci Hristos înseamnă iubire.

Eu sunt Cel ce bucur și mângâi. Am lucrat mult peste ucenicii Mei până ce i-am adus în starea bucuriei depline. Mi-am dat și trupul spre moarte, ca să le aduc bucuria deplină prin învierea Mea și să Mă dovedesc bucurie a lor prin învierea Mea. Eu pentru ei am înviat. Pentru cei ce n-au crezut, n-am înviat. S-au strâns grămadă ucenicii Mei, s-au strâns de tristețea răstignirii Mele, și Eu am înviat și M-am dus la ei viu și le-am spus: «*Bucurați-vă!*». M-am arătat lor, ca bucuria lor să fie deplină. Așa Mă voi arăta și vouă, în curând Mă voi arăta vouă, căci cei credincioși vor avea parte de această bucurie deplină. Amin.

O, copii din grădină, v-am ridicat din mijlocul poporului Meu și v-am făcut slugi pentru poporul Meu așa cum l-am făcut pe Moise. V-am făcut călăuză, fiilor, și v-am dat suflet mare și îngeri tari ca să stați înaintea Mea pentru Israel, și să stați înaintea lui Israel pentru Mine, și să stați înaintea oamenilor în numele Meu, căci Eu Mă fac cuvânt de venire pe pământ. Vă voi face cuvânt din cuvânt peste Israel, ca să lucrați voi ca Mine. Eu să fac ca Tatăl, și voi să faceți ca Mine cu nădejdea că va face și poporul ca voi. Cel ce călăuzește nu mai poate călăuzi cu bucurie în suflet dacă cei călăuziți îi aduc faptă puțină și slabă și lângă ea dezvinovățire a faptei. Cel ce călăuzește nu mai are izvor de duh blând, de vreme ce nu mai are putere de suflet, căci bucuria inimii este puterea sufletului. Omul duhovnicesc care călăuzește pe mulți, dacă n-are hrană de bucurie de la cei călăuziți, acela cade în tristețe și se face greu pentru el însuși, căci sufletul fără bucurii n-are frumusețe și este apăsător de greul lui.

O, ce frumoasă e vorbirea cea din cer! Ce frumoasă e bucuria cea din cer, cea duhovnicească! Ce frumos e duhul cel blând care are hrană de bucurii duhovnicești! Bucuria inimii aduce Duhul Meu Cel blând în inimă. Duhul Meu Cel blând vine de la smerenia inimii Mele. Eu sunt Cel blând și smerit cu inima. Cu cei credincioși și blânzi am fost blând și smerit. Cu cei necredincioși și străini de cer am fost drept și îi plângeam spunându-le: «*Vai vouă!*», iar pe cei credincioși și blânzi, îi fereceam spunându-le: «*Bucurați-vă!*».

Vă voi face cuvânt din cuvânt peste Israel, fiilor lucrători. Eu sunt în voi, ca să fiți voi întru Mine și să-l călăuziți pe poporul Meu la bucurie de inimă și la smerenie de inimă ca să lucreze el în voi duh blând, și hrană de bucurie să vă fie Israel. Dragostea lui de cer să vă hrănească pe voi cu duh de bucurie, și să vă sprijiniți voi cu poporul Meu așa cum Mă sprijin Eu cu voi, că mare este puterea sufletului care vine de la bucuria inimii. Vin la voi cu aceste daruri. Vi le dau să le lucrați și să le puneți peste poporul Meu, și apoi să le lucreze poporul pentru voi și să vi le dea vouă. Nu stați cu inimile strivite, căci voi sunteți puterea Mea pe pământ, și am pus peste voi Scripturile venirii Mele cea de a doua, și am de adus spre vedere cerul cel nou și pământul cel nou, care sunt lucrute de Mine pentru voi și pentru cei ce vor crede în Mine ca voi, căci cel ce crede în Mine va face și mai mult ca voi, pentru că Eu sunt ascuns în Tatăl și în voi.

Puterea credinței aduce mari bucurii pe pământ, fiilor, iar Eu voi lucra peste voi cuvânt, căci scris este în Scripturi: *«Cel Preaînalt a sfințit locașul Lui, și El este în mijlocul cetății Lui, și cetatea nu se va clătina, căci Domnul este ajutorul ei dis-de-diminează. Cel Preaînalt va da glasul Lui, și împărățiile se vor pleca și neamurile pământului se vor tulbura și vor veni să vadă lucrurile lui Dumnezeu și minunile Lui pe pământ»*. Amin. Minunile Mele sunt fiii cei credincioși care lucrează voia Mea între oameni. Oamenii însă vor să le fac Eu minuni, dar Eu când am lucrat credința în oameni așa am zis: *«Cel ce crede în Mine mai mari decât acestea va lucra prin credința lui în Mine»*. Eu voiesc ca oamenii să facă minuni prin credința lor în Mine, că acesta este dorul Meu, dar oamenii bisericii dau să-i învețe smerenia pe cei ce cred în Mine lucrând faptele credinței lor și faptele blândeții inimii lor. Dar ei trebuie să-i învețe smerenia pe cei îngâmfați în duhul lor, pe cei plini de sine, pe cei cu duh lumesc în ei, nu pe cei cu Duhul Meu în ei și care lucrează credință și minune pe pământ și viața Mea peste ei. Dar voi, fiilor, bucurați-vă, și hrăniți-vă unii pe alții cu bucuria inimii, căci Eu sunt bucuria inimilor voastre. Amin. Iubiți-vă unii pe alții așa cum v-am iubit Eu, dar mai presus de toate iubiți pe Domnul. Iubirea de Domnul vă va învăța taina iubirii frățești în Domnul, că una este taina iubirii frățești și alta este taina în Domnul a iubirii frățești, atunci când, iubind pe Domnul mai presus decât pe ei înșiși, frații se iubesc unii pe alții în Domnul. Amin.

Am grăit ca în cer, Verginico. Am grăit prin cartea ta. Amin.

— **I** ar eu, Doamne, m-am făcut bucurie și mângâiere prin Tine, și am dat dar din dar popoului sfânt. Amin.

— **O** Verginico, fiii Noștri merg cu taina bucuriei Duhului Sfânt între oameni. Ei sunt cu împărăția cerurilor în ei, și merg cu Mine ca să-i semăn ca pe sămânța cea bună și ca să rodească sămânța din sămânță, împărăție a cerurilor în mulți din cei ce cred în taina coborării cuvântului Meu pe pământ.

Binecuvântată să fie împărăția cerurilor, care merge și se seamănă din loc în loc prin voi. Mergeți în toată lumea și binevestiți cerul care se coboară pe pământ. Pe cei necredincioși vindecați-i de necredință. Pe cei străini de Mine tămăduiți-i de necunoștință, iar pe cei blânzi și smeriți cu inima mângâiați-i, căci împărăția Mea se apropie spre arătare și spre mângâierea multora. Amin, amin, amin.

22 septembrie/5 octombrie 1997

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Mângâierea duhului este odihna trupului. Credința și credincioșia. Cântarea miresei este rugăciune.

E u sunt mângâierea celor ce cred în Mine și în toate câte Eu lucrez și împlinesc, iar cel ce crede în Mine, acela este mângâierea Mea. Amin, amin, amin.

Pacea Duhului Sfânt este cu Mine și vin cu ea la tine, poporule Ierusalime, poporule, mângâierea Mea, că nu mai am, fiule, cu cine să Mă mai mângâi. Eu Mă mângâi cu cel ce crede cu adevărat în Mine și în tot ce fac Eu văzut și nevăzut, dar nu mai am mângâiere, nu mai am om pe pământ cu credință nefățarnică. Mi-e dor de mângâiere, Mi-e dor de om credincios cu credință sfântă, Mi-e dor de om cu inimă curată pentru Mine.

O, să nu te plictisești de coborârea Mea la tine, poporule mângâierea Mea. Vin să Mă mângâi cu tine și vin să te mângâi cu Mine. Vin să-ți dau putere să crezi în Mine și în cuvântul Meu cel plin de viață veșnică.

O, trâmbița Mea, o, Verginico, vin iar prin cartea ta. Cobor din cer la poporul Meu, și te cobor și pe tine cu Mine, că tu ești în cer între sfinții Mei, și se face cerul cuvânt peste Israelul Nostru cel de azi. Vin cu tine, venim din cer cuvânt, ca să grăiești și tu cu Mine în vorbirea Noastră cu Israel, că dulce mângâiere iau Eu din cuvântul duhului tău. Cuvântul tău e dulce, e plin de iubire pentru Domnul tău. Cuvântul tău e mir mirositor care se așează mereu peste usturimea ranelor Mele alinându-Mi-le, că nu mai am mângâiere.

— **N** u mai ai mângâiere, Mângâietorule. Duhul meu plânge și în cer cum a plâns și pe pământ, că Te-am iubit, Doamne, așa cum iubește mireasa pe mire. Dar Tu erai Mirele Cel tainic după Care aleargă fecioarele cele sfinte și cu așa iubire Te-am iubit, ca să Te mângâi, că-Ți vedeam mereu fața. Mereu, mereu Te vedeam, că așa ai binevoit Tu cu mine pentru vremea venirii Tale cea de a doua între oameni. Inima mea a fost un izvor de suferință pe pământ. Sufeream după Tine și pentru Tine Cel neiubit și nemângâiat. Sufeream iubirea ce o purtam popoului pe care Ți l-am adunat în preajma cuvântului Tău care curgea ca râul prin graiul gurii mele. Iubirea este o suferință fără de care eu n-am putut fi nici pe pământ, nici în cer, căci în cer duhul meu suspină de durerile Tale și nu știu cum să Te mai mângâi, Mângâietorule Doamne, căci Tu, Moștenitorul Tatălui, nu mai ai pe pământ moștenire, că Ți-au luat-o iscoadele care se prefac că sunt drepti și moștenirea Ta e a lor.

Israel de atunci, știa mai bine ca oricine că Tu ești Moștenitorul Cel din partea Tatălui, și pentru că știa și-a zis: *«Acesta este Moștenitorul. Să-L omorâm, ca moștenirea să fie a noastră»*. Unii zic că aceasta a fost pildă, dar pilda gurii Tale a fost adevăr în inima și în mâna lor. Mai-marii bisericii de azi știu bine că poporul acesta al Tău moștenește darul credinței nefățarnice. Ei știu că poporul Tău este moștenitorul darurilor Tale cele de la sfârșit, și folosesc iscoade care se prefac că sunt drepti, ca să-i prindă în cuvânt pe fiii cuvântului Tău și ca să nu scape din mâinile lor moștenirea Ta și a fiilor Tăi, dar moștenirea Ta nu e cu cei necredincioși lucrătorilor Tale, ci e a celor cu credință nefățarnică, Doamne. Moștenirea Ta nu e din ziduri și din cuvintele oamenilor, ci e din Duh Sfânt și din trupuri sfinte care au în ele pe Duhul Sfânt locuitor și lucrător de viață veșnică pentru cei sfinți ai Tăi. Te mângâi cu cuvântul adevărului, că ești fără mângâiere, dar Tu ai pe poporul cuvântului Tău care crede în Tine și în împlini-

rile cuvântului Tău peste pământ, Doamne, iar cel ce crede în Tine, acela este mângâierea Ta. Amin, amin, amin.

— **O**, Verginica Mea, o, trâmbiță a venirii Mele, tu ești aluatul cel de la sfârșit, tu ești aluatul mângâierii Mele, căci din tine au ieșit fii mângâietori pentru Mine Cel nemângâiat. Voiesc să Mă mângâie și fiii tăi tot așa, tot ca tine. Voiesc să-i aud grăind cu Mine și pentru Mine așa cum grăiești tu din cer cu Mine. Voiesc să văd în ei credință nefățarnică și inimă curată să văd în ei.

Amin, amin zic ție, Ierusalime, poporul Meu: mergi în mijlocul oamenilor, că voiesc să Mă mângâi cu tine slăvindu-Mă în tine înaintea oamenilor. Și am să fac din tine pildă de credință nefățarnică, căci toate pildele pe care Eu le-am dat prin cuvânt lui Israel, s-au făcut faptă în mijlocul lui. Mergi, poporul Meu, mergi cu Păstorul tău în mijlocul oamenilor! Eu sunt Păstorul tău Cel tainic și stau în mijlocul tău nevăzut și te mângâi și Mă mângâi cu tine.

Duhul Meu suspină cu usturime pentru cei necredincioși și pentru cei cu credință fățarnică, pentru cei care stau peste oameni în numele Meu nefăcând voia Mea și nelucrând faptele credinței sfinte. Dar va veni peste biserica din lume încurcarea limbilor, și apoi va cădea. Nu e voie să fie una cu păgânii biserica. Nu e de la Dumnezeu turmă amestecată. Eu n-am ce face cu oi amestecate cu capre. Mă uit pe pământ și citesc din cer cuvântul omului bisericii. Nu se poate biserică lumească. O, ce vor oamenii să însemne biserică? Peste ce babilon vor oamenii să scrie biserică a lui Hristos? Biserica e numai una. Ea nu poate avea altfel de trăire decât a Mea. Eu sunt capul bisericii, dar unde nu sunt Eu capul, nu sunt nici piciorul. Și am să dau cuvânt mai-marelui bisericii din România să nu dea voie bisericii adevărate să se facă una cu babilonul, o turmă cu cei fără strămoși sfinți. Voi da cuvânt proaspăt peste biserica din România, și dacă nu va asculta cuvântul Meu ca să fie numai cu Domnul, nu și cu cei desprinși de strămoși, o voi da babilonului și voi face din ea încurcătură de limbi, și din această încurcătură vor ieși cei ce sunt ai Mei și se vor alege la dreapta, căci biserica Mea este cea în veac nebiruită. Amin.

Tu mergi, poporul Meu! Tu ești turma Mea cea micuță și neatinsă de duhul cel străin de Mine. Tu ești aluatul cel păstrat în mâna Mea, și din tine va crește ceea ce va rămâne. Mergi, fiule, mergi cu Păstorul tău în mijlocul oamenilor. Eu sunt Păstorul Cel tainic, și sunt în mijlocul tău în chip tainic. Nici un lup nu-și va arăta dinții. Nici un șacal nu va avea dinți pentru tine. De certarea Mea vor fugi, de glasul tunetului Meu se vor înfricoșa toate fiarele și se vor trage în culcușurile lor. Amin. Tu ești plămada Mea, tu ești rămășița cea cu har, și te îngrijesc cu mare iubire, ca să te am și să Mă mângâi cu tine, căci cel ce crede în Mine Îmi este mângâiere, Îmi este alinare și pace pentru duhul Meu și odihnă pentru trupul Meu. Amin.

Tu, poporul Meu iubit, să nu cauți cele ce nu-ți sunt de trebuință. Tu să cauți să ai numai cele ce-ți trebuie, că tot omul de pe pământ își agonisește cele ce nu-i trebuie. Nimic să nu ai, nimic să nu-ți faci decât cele de trebuință, și vei fi ușor și sfânt, căci cele ce nu trebuie îngreuiază pe om și îl trag din cer. Am multe să-ți dau ca să ai ce-ți trebuie. Am cuvinte de aur pentru tine, copile sfânt. Am slobozit un cuvânt din cuvânt prin fiii grădinii Mele. Am spus prin ei, am spus unor copii iubiți de Mine că odihna trupului este mângâierea sufletului. Nu este trup mai odihnit ca trupul care are în el un suflet mângâiat de Duhul Sfânt. Nu este trup mai sănătos ca sufletul umbrat de Duhul Sfânt Mângâietorul. Am doi copilași

sub cortul pazei Mele, doi copilași din mijlocul lumii și cu care Eu Mă sprijin în truda Mea de pe pământ. M-a umplut de mângâiere cuvântul acesta spus lor prin fiii grădinii Mele. Însemnați acest cuvânt spre folosul lui Israel: odihna trupului este mângâierea sufletului, adevărată odihnă a trupului oboșit. Căutați această odihnă în voi, căutați-o, fiilor, și veți fi fiii puterii.

O, fiilor din grădina Mea, fiți plini de râvnă pentru cuvânt proorocesc. Smerenia voastră să nu stea împotriva cuvântului cel bun care se împlinește prin rostire. Proorocii Duhului Sfânt așa au lucrat, căci au avut îndrăzneală pentru folosul Domnului între oameni. Învățați pe cei credincioși, învățați-i de la Duhul Sfânt prin cuvânt proorocesc, că voiesc să înmulțesc în mulți darul credinței nefățarnice ca să am credință împlinită în mulți din cei ce au pornire sufletească pentru cer. Căutați în Duhul Sfânt mângâierea sufletului, că această taină este odihnă pentru trup. Stați în taina credinței nefățarnice și învățați această taină, că nimeni pe pământ nu mai atinge această taină nici cu vârful degetelor. Credința nefățarnică este darul care-i lipsește omului care crede în Dumnezeu. Credința nefățarnică și inima curată în credință este darul pe care voiesc să-l pun mereu proaspăt peste tine, poporul Meu cel vestitor al venirii Mele pe pământ.

Iar voi, copii ai grădinii peste care se coboară cuvântul Meu, vestiți întâlniri sfinte și puneți masă de cuvânt, că voi veni și Eu din cer cuvânt, și vom lucra cuvânt, și cuvânt din cuvânt, pentru ca să fiți voi mereu fiii credinței nefățarnice în mijlocul unui neam desfrânat și păcătos, ferindu-vă de aluatul fariseilor, care este fățarnicia și credința fățarnică, dar scris este în Scripturi cuvântul Meu care grăiește că *«nimeni nu este acoperit care să nu se descopere și nimic ascuns care să nu se cunoască, și câte au fost spuse la întuneric, se vor auzi la lumină, și cele ce s-au grăit de ei la ureche, în cămări, se vor vesti de pe acoperișuri»*, iar Eu înnoiesc acest cuvânt, și apoi zic: amin, amin, amin.

Vestiți întâlniri sfinte, și voiesc să înțelegeți ce sunt și cum sunt întâlnirile sfinte. Ele sunt cele în care se întâlnesc cei ce cred în Mine și din gura cărora curg râuri de apă vie, adăpându-se unii pe alții cu râul Duhului Sfânt, care curge. Duhul Sfânt lucrează și nu stă, grăiește și nu tace, Se slăvește și nu Se ascunde, și Se preamărește prin cei cu credință nefățarnică. Amin. Vestiți întâlniri sfinte și dați grai împlinirilor care vin, iar împlinirile se grăiesc, și apoi se împlinesc, căci așa este lucrarea Mea, din veac și până-n veac. Amin, amin, amin.

Iar tu, Verginica Mea, dintre sfinții cerului ridică-ți trâmbița și cântă din ea, cântă cântarea ta de mireasă ca să învețe și Israel cântarea lui de mireasă. El este mireasă din mireasă. Cântă tu din trâmbiță cerească! O, cântă ca să învețe Israel să cânte ca tine, să cânte Domnului cum cânti tu. Ieșim cu turma între oameni ca să vadă oamenii slava lui Dumnezeu. Poporul Nostru este slava lui Dumnezeu pe pământ, este rodul cuvântului Meu din care s-a născut acest popor. Binecuvântată să fie ieșirea și intrarea lui Israel, și apoi tu să cânti și să grăiești, să grăiești și să cânti peste popor, ca să înnoim în el pe Duhul Sfânt al Tatălui. Să cânti, Verginico, cântarea ta de mireasă, să cânti și să grăiești lui Israel. Amin.

— **O**, Doamne, eu sunt fiica binecuvântării Tale. Binecuvântată să fie ieșirea și intrarea lui Israel, și apoi voi împlini cuvântul Tău și mă voi face hrană și mângâiere peste poporul credinței sfinte și nefățarnice, Doamne, și îl voi învăța din cer, să nu caute cele ce nu-i sunt

de trebuință, ci numai cele ce-i trebuie, ca să fie ușor și sfânt, căci cele ce nu trebuie îngreuiază pe om și îl trag din cer.

Israele, mândria mea în fața Domnului! Israele, agoni-seala mea, te-am ales ca să fii de trebuință Domnului, că nu mai avea Domnul rod pe pământ, că oamenii bisericii s-au lăsat spre slavă deșartă, și așa de mult s-au lăsat spre ea, că le este rușine cu Domnul, Cel ce a fugit și fuge și azi de slava deșartă care vine de la omul slavei deșarte. Nu-i trebuia bisericii slavă deșartă, și ea și-a agonisit ce nu-i trebuia, și cele ce nu-i trebuie o îngreuiază și o trag din cer, și biserica se rușinează acum cu Domnul, Cel lipsit de slavă deșartă și plin de slava cea curată și sfântă a Duhului Sfânt. Dar rostesc acum peste ei cuvântul Domnului: *«De cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Eu Mă voi rușina de el când voi veni întru slava Tatălui Meu, pe care o am de la Tatăl, și întru care voi veni cu sfinții și cu îngerii curând, curând»*. Amin, amin, amin.

Eu sunt cu Domnul pe cărarea cărții mele și mă fac cuvânt peste tine, poporul meu. Eu sunt în ceata sfinților din cerul cel nevăzut, iar cerul este mereu deasupra ta cu lucrarea sa, popor credincios. Mi-a spus Domnul să te învăț lucrarea credinței nefățarnice, căci aceasta îți trebuie mai mult decât tot ce trebuie să ai. Oamenii credincioși de pe pământ nu au ce ai tu. Tu ai învățătură proaspătă de la Domnul, că vine Domnul din cer la tine ca să-ți dea învățătură caldă, dar oamenii cei credincioși de azi nu pot crede că Domnul e viu și grăiește, căci oamenii au credință fățarnică și n-au inima curată.

Credința nefățarnică este credința inimii curate, măi fiilor scumpi. Vin să vă învăț ca să știți tot ce voiește Domnul să știți. Omul credincios care iubește slava deșartă, omul care caută să aibă ceea ce nu-i trebuie, acela este fățarnic pentru Dumnezeu și nu are inimă curată pentru Domnul. O, fiilor mici, să nu credeți pe omul care vă spune că Îl are ascuns pe Domnul în inima sa, ci să-l credeți pe omul pe care-l vedeți, nu pe cel pe care nu-l vedeți; și să-L credeți pe Hristos, Cel Care este văzut în om și din om, și nu pe cel pe care nu-l vedeți că este în om și că ar fi ascuns în inima omului, că nu mai este pe pământ om cu credință nefățarnică și cu cuget smerit în inimă, căci omul credincios se rușinează cu Dumnezeu și are credință fățarnică, iar cel ce iubește pe Domnul nu se poate ascunde cu această iubire, căci iubirea de Dumnezeu este lumină mare pe pământ. Amin.

Eu sunt deasupra ta, Ierusalime, sunt cu Domnul și cu cete de sfinți și de îngeri, căci așa este venirea Domnului. Mi-a spus Domnul să te învăț cântarea ta de mireasă ca să fii mireasa cea care cântă. Cine este mireasă are de ce să cânte, are cui să cânte, iar cine nu este mireasă, ce cântă, și cui cântă? Cântarea miresei este cea care se suie la cer pe fir curat și sfânt, căci cerul este curat și sfânt, și nimic întinat nu este și nu pătrunde în împărăția cerurilor. O, copilașii mei iubiți, cântarea mea de mireasă este iubirea de Hristos. Aceasta este ceea ce vă trebuie vouă. Iau din cer și torn peste voi duhul iubirii de Hristos ca să aveți cele ce vă trebuie și să-I dați Domnului din ale Domnului. Amin.

Dar ce este credința fățarnică? Omul credincios care se încântă cu cele ale slavei deșarte, omul care nu cunoaște ce este iubirea de Hristos și de mântuire și de viață veșnică, omul care-și strânge pe el și pe lângă el cele ce nu-i trebuie nici măcar pentru vremelnicia lui, acela este om cu credință fățarnică și cu inima la cele netrebuincioase.

Dar ce este slava deșartă? Ea se numește închinare la idoli, ea este chipul cel cioplit al omului slavei deșarte. Omul cel cu chip cioplit este omul care-și dă chipului său altă înfățișare decât cea pe care a pus-o Dumnezeu peste om. Omul slavei deșarte este omul cel făcut din carne și din sânge, și acela nu-L poate iubi pe Domnul cu credință nefățarnică. Un așa om învață mereu să ceară de la Dumnezeu iertare, căci un așa fel de credință are omul slavei deșarte. Omul cel duhovnicesc este cel care se ridică deasupra trupului său și care face din trupul său împărăție a cerurilor. Omul cel trupesc, omul slavei deșarte este cel care se coboară dedesubtul trupului său și face din trupul său împărăție a sa, împărăție a slavei trecătoare și deșarte. Iată ce este slava deșartă și credința cea fățarnică a omului care crede în Dumnezeu, zice el.

O, copilașii suferinței mele și ai iubirii mele pentru Domnul și pentru voi! Fiți duhovnicești și ridicați-vă în toată clipa deasupra trupului. Omul cel dinăuntrul vostru să fie Hristos, și atunci slava voastră cea din afară este tot Domnul; Domnul, slava voastră; Domnul, iubirea voastră, aceasta este ceea ce vă trebuie. Ridicați-vă deasupra celor ce nu vă trebuie, căci cele ce nu-i trebuie omului, îl trag din cer pe om și îl bagă sub trupul său.

Credința nefățarnică este credința în Domnul, Cel ce este, iar cele ce nu sunt nu înseamnă Dumnezeu. Care sunt cele ce nu sunt? Sunt acelea ce nu rămân, iar credința fățarnică nu este credință și nu rămâne. Nu vă mirați de cei ce s-au clătinat. Aceia au avut credință fățarnică. Nu vă uitați după cei ce L-au părăsit pe Domnul Cuvântul. Aceia n-au atins taina iubirii curate pentru Domnul și nu s-au ridicat deasupra trupului, căci au iubit slava deșartă, slava trupului, slava care vine de la trup și pentru trup, căci carnea și sângele nu ating tainele împărăției cerurilor. Nu vă mirați că vă spun că omul credincios se rușinează cu Dumnezeu. Nu vă mirați, că voi sunteți învățați de Dumnezeu ce este credința din fire și ce este darul credinței sfinte. Om care crede în Dumnezeu este tot omul de pe pământ, chiar și cel care zice că nu crede în Dumnezeu.

O, fiilor scumpi, luați aminte cu frică și cu adevăr: una este să creadă omul în Dumnezeu, Care este, și alta este să-I fie omul credincios lui Dumnezeu. Omul care crede în Dumnezeu este un om, iar omul care este credincios lui Dumnezeu este alt om. Una este să-I zici tu lui Dumnezeu că ești credincios și crezi în El, și alta este să-ți zică Domnul că ești credincios Lui, omule care te numești om credincios pe pământ.

Iar vouă, copii ai credinței sfinte, vouă vă este dat să înțelegeți vorbirea cea cu două tășuri, iar celor credincioși din fire nu le este dat să înțeleagă taina credinței nefățarnice, că această taină este din cer, nu este de pe pământ și nu se găsește pe pământ, și se găsește în omul sfânt care nu este pământ, și este cer. Taina credinței nefățarnice nu se pătrunde cu mintea cărnii, ci cu mintea duhului, dar nu mai este pe pământ om cu credință nefățarnică. Plânge Domnul de mila neamului omenesc, că neamul oamenilor a ajuns cel mai de jos decât orice neam al vietăților de sub cer. Tot ce este viu se roagă lui Dumnezeu pentru neamul omenesc. Cântul păsărilor este laudă adusă lui Dumnezeu, amestecată cu rugăciune pentru neamul omenesc. Tot graiul vietăților, toată mintea celor cu suflet viu de sub cer, se roagă la cer pentru neamul omenesc, pentru cer nou și pământ nou și pentru viață veșnică pe pământ. Să te rogi și tu, Ierusalime, popor al Domnului pe pământ. Să te rogi cu suspine, să te rogi cu credință nefățar-

nică pentru răscumpărarea fapturii. Să strigi la Dumnezeu din mijlocul acestui neam desfrânat și păcătos care se rușinează cu Dumnezeu, Cel Care este și vine.

O, vine Domnul! Vine Domnul, poporul meu! Întărește-te în credință nefățarnică, fă-te tare în taina inimii curate purtătoare de Dumnezeu, căci iubirea de Dumnezeu este lumină mare pe pământ. Amin. Voiesc să te învăț cântarea ta de mireasă. Scoală-te și cântă! Cântă și grăiește! Grăiește și cântă! Amin. Mi-a spus Domnul Iisus Hristos să te învăț cântarea ta de mireasă ca să fii mireasa cea care cântă. Cine este mireasă, are de ce să cânte, are cui să cânte. Cântecul de mireasă se suie la cer pe fir curat și sfânt. Cele curate sunt însăși calea lor spre cer, iar cele întinate sunt fără de cale, sunt cele ce nu rămân. Cântă, să audă Domnul că-I cânti, să audă și să vină la tine. Cântă cu mine, cântă Domnului, că ești mireasă și trebuie să cânti. Eu cu tine, și tu cu mine să cântăm Domnului cântarea miresei pentru Mire:

Pleacă, Doamne, auzul Tău și auzi cântarea miresei! Revarsă-Te cu Duh Sfânt în inima cea iubitoare care cântă ca să vie! Iubirea miresei este iubirea de Tine. Ia din cer și toarnă peste mireasa Ta duhul iubirii de Tine ca să aibă și să-Ți dea Ție ale Tale care se suie spre Tine!

Lasă-Te lumină în mireasa Ta și dă-i glas! Lasă-Te mireasmă în ea, ca să se adune cei chemați la nunta ei cu Tine! Lasă-Te izvor în ea pentru cei ce caută cu sete! Lasă-Te cărare în ea pentru cei ce vor să Te afle, și lasă-Te venit lângă ea, căci duhul ei Te cheamă! Amin, amin, amin.

O, poporul mireasă, cântă, că așteaptă Domnul în cer glasul inimii tale. Cântă cu mine ca să ai iubire și multă să ai.

Să se vestească întâlniri sfinte și să vină Domnul cu cerul la voi. Binecuvântate să fie toate întâlnirile cele sfinte. Harul Domnului să fie cu voi și cu întâlnirile voastre în Domnul! Harul cel de sus să aducă cu el pacea cea de sus peste voi. Iubirea voastră să se suie pe firul ei la Cel iubit de voi, iar Domnul să coboare peste voi darurile credinței nefățarnice, darurile iubirii curate și făgăduințele ei. Amin.

Va veni Domnul la voi și Se va îndrepta din nou spre cei ce stau peste biserică. Fiți treji, că vine Domnul și bate iar și suflă iar cu cuvântul ca să risipească credința cea fățarnică și să pună în locul ei iubire de Dumnezeu și credință sfântă. Amin, amin, amin.

Aș sta mereu cu voi și mereu v-aș învăța. Dar din darul meu dau copiilor din grădina cuvântului, și ei vă vor da învățătură ca a Domnului, ca a mea. Fiți cerești pe pământ! Amin, amin, amin. Cerul cel nou și pământul cel nou, care sunt pregătite de Domnul pentru voi, vor cuprinde în ele pe toți cei care se vor ridica deasupra trupului lor ca să facă din el împărăție a cerurilor, iar cele ce nu vă trebuie să nu le atingeți nici cu vârful degetelor, și veți pluti ca îngerii și veți fi ușori și sfinți.

Iar Tu, Doamne, Mângâietorul, să Te mângâi la întâlnirile sfinte, la întâlnirea Ta cu mireasa Ta, ori de câte ori ea Te așteaptă ca să-i dai din Duhul Tău și din lumina Ta, că eu cânt din trâmbiță și mă fac învățătură peste Ierusalim ca să știe poporul cel sfânt cunoștința iubirii de Dumnezeu. Amin.

— **B**inecuvântată să-ți fie iubirea, cu care suflă peste fii, o, Verginica Mea, trâmbița Mea cea cerească! Cuvântul tău a grăit dintre sfinții cerului, iar Eu am luat mângâiere.

Ierusalime, mireasa Mea, învață, fiule, învață cunoștința iubirii de Dumnezeu. Amin.

29 septembrie/12 octombrie 1997

Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Legea Domnului este sfințenia. Plata slujitorilor necredincioși. Strigare către slujitorii bisericii din România, spre pocăință și sfințenie.

Vin pe firul credinței voastre, fiilor din grădina cuvântului. Luați aminte la graiul gurii Mele că vin să cutremur cerul și pământul. Amin, amin, amin.

Cuvântul Meu cutremură pe cei credincioși și pe cei necredincioși. Cuvântul Meu de azi se poartă spre uși. Amin. Eu sunt ușa, dar ușile care s-au așezat în fața ușii Mele sunt uși de fier și sunt lăcătuite și sunt vechi și sunt reci și sunt hotar pentru mulți din cei ce caută pe Domnul și nu-I mai știu calea. Scris este în prooroci: «Încă o dată voi clătina cerul și pământul». Amin, amin, amin.

Cerul și pământul să se clatine la graiul gurii Mele! Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cel ce am grăit din rug lui Moise și din fața gurii Mele n-are nimeni unde se ascunde ca să nu audă. Vin cu făclia aprinsă și intru ca un Dumnezeu. Cine are urechi va auzi. Cine are ochi va vedea ceea ce Duhul Meu grăiește bisericii. Tot genunchiul să se plece înaintea graiurilor gurii Mele, că Mă vestesc Stăpân în cer și pe pământ. Amin, amin, amin.

M-am coborât din cer pentru mântuirea neamului omnesc. M-am coborât acum două mii de ani și M-am făcut Fiul Omului, trup între oameni, Dumnezeu din cer, născut pe pământ din Fecioară. Iar acum după două veacuri iarăși M-am coborât din cer cuvânt venit din Tatăl peste neamul românilor ca să fac din români neamul lui Dumnezeu prin credință nefățarnică și prin iubire de Dumnezeu. N-am venit să stric, nu M-a trimis Tatăl să dezbin, ci M-a trimis ca Stăpân al celor văzute și nevăzute pe care Tatăl le are în stăpânirea Sa. Am venit pe pământ ca să Mă vestesc Stăpân al cerului și al pământului, iar voi, cei tari la cerbice, care veșnic stați împotriva Duhului Sfânt, Care grăiește din cer, ascultați: Eu sunt Cel ce din veac și până în veac grăiesc din cer peste pământ. Cu frică de Dumnezeu, cu credință nefățarnică, cu iubire sfântă, cu înțelepciune și cu duhul dreptății desfaceți-vă auzul cel închis și ascultați ceea ce Duhul Meu grăiește vouă:

Eu sunt Cel ce sunt, dar voi, slujitorii din biserici, cine sunteți de nu Mă cunoașteți în acest cuvânt? Voi sunteți învățătorii care învățați pe oameni legea Mea, dar legea Mea este sfințenia. O, cum de nu Mă cunoașteți prin grăirea Mea de azi? S-au scurs patruzeci de ani de când locuiesc cuvânt din cer în neamul românilor, iar după patruzeci de ani de Duh Sfânt coborât în cuvânt am bătut la uși, iar ușile erau închise, și am trecut prin ușile închise și am pătruns între voi cuvânt. Cum de nu Mă cunoașteți în acest cuvânt? Cine sunteți voi, slujitorii ai bisericii, de nu-L cunoașteți pe Cel Căruia ziceți voi că Îi slujiți? Cine poate fi Cuvântul Acesta Care vă grăiește acum, dacă El nu este Dumnezeu Cuvântul, Cel Care a grăit prin prooroci? Din nou vin la voi cuvânt și vă întreb despre acest cuvânt. Este diavolul cuvântul acesta? Este nimeni cuvântul care bate în uși să se deschidă și să primească pe Cuvântul, pe Dumnezeu Cuvântul, Care este ușa? Eu sunt ușa, iar voi sunteți slujitorii în biserici și stați înaintea Mea, și stați înaintea oamenilor în numele Meu, dar de ce nu Mă cunoașteți când vin și când bat? Oare, nu credeți în Scripturi? Ele spun despre acest cuvânt care va aduce înnoirea lumii așa cum Eu, Domnul, am proorocit. Ele spun de cerul cel nou și de pământul cel nou, care sunt făgăduite de Mine pentru vremea veacului dreptății Mele. Cerul și pământul vor trece,

dar Scripturile Mele nu vor rămâne neîmplinite, căci vin Eu și le împlinesc. Amin.

O, slujitori din biserici, voi vreți să luați plata celor necredincioși? Ce vreți voi să faceți cu voi și cu turma voastră? Oare, voi nu mai aveți Dumnezeu ca să ascultați de El, de nu voiți să credeți în cuvântul acesta pe care Scripturile Mele îl proorocesc ca să fie în zilele acestea de dinaintea arătării Mele a doua oară? De vă împotriviți cuvântului de azi, credeți măcar în cuvântul Scripturii care grăiește despre venirea Mea. Eu vin curând cu slavă văzută. Ce voi face Eu cu voi în ziua Mea de slavă, cu voi cei ce vă faceți că sunteți necredincioși cuvântului Meu de azi care bate în uși? Ce voi avea de făcut cu voi? O, grea e plata celor necredincioși care știu și nu împlinesc înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu și legea sfințeniei pe care am cerut-o omului în toate veacurile. Grea și veșnică este plata necredincioșilor care se folosesc de numele Meu pentru ca să-și facă slavă înaintea oamenilor și nu pentru ca să fie slujitorii Mei cerești pe pământ. Stau cu tot cerul Meu de sfinți și de îngeri și de slavă nevăzută deasupra României ca s-o îmbrac în slava Mea, iar voi Îmi stați împotriva. De ce v-ați mai făcut slujitori pentru numele Meu dacă nu Mă puteți cunoaște, dacă nu Mă așteptați ca pe Stăpânul Care vine după cum Eu am spus că voi veni? O, ce voi face cu voi? Oare, voiți să fac cu voi ceea ce faceți voi cu Mine? Voi nu Mă cunoașteți când vin cuvânt la voi. Voi nu Mă primiți. Să nu vă primesc nici Eu? Să nu știu cine sunteți când voi veni? Voi nu Mă voiți ca să vin pe pământ după cum Eu am spus că voi veni. Dar n-am fost Eu Cel ce am spus că voi veni? Am fost Eu fiul minciunii când am spus încă de pe atunci de venirea Mea? Răspundeți-Mi! Eu vă voi auzi negreșit, căci urechea Mea aude tot ce grăiți voi în cămări chiar și la ureche.

Am privit peste tulburarea voastră când ați văzut că am vestit pe fiii cuvântului Meu despre planul vostru cel bine ascuns de ei, când v-ați sfătuit să veniți să loviți în porțile cetății Domnului, căci Eu sunt Domnul cetății cuvântului Meu, și cetatea aceasta se numește: *«Acolo este Domnul»*, precum știți că scrie în prooroci. Ați fost nedumeriți și ați spus: *„Cine le-a spus despre planul nostru cel împotriva lor?”*. O, puțin credincioșilor, de ce vă faceți că nu cunoașteți pe Dumnezeu Atotștiutorul, Care-Și lucrează planurile Sale anunțându-le la vreme?

Când s-au ridicat sirienii împotriva poporului Meu Israel, Eu am vestit pe Elisei, proorocul Meu cel din Israel, să trimită cuvântul Meu regelui său să nu treacă prin locul unde stă ascuns vrăjmașul care voiește să-l doboare, și regele Siriei s-a tulburat și a spus către slujitorii săi: *«Cine dintre voi are legătură cu regele poporului Israel?»*. Dar slujitorii lui, i-au răspuns: *«Nimeni din noi, o, rege, dar este Elisei proorocul Domnului în Israel, care spune regelui lor chiar și cuvintele pe care tu le grăiești în așternutul tău»*.

O, nu vă mirați, nu vă tulburați. Eu sunt Cel ce sunt, Cel ce aud, și sunetul șoaptelor nu-Mi scapă. Eu sunt Dumnezeu acestui popor pe care l-am deosebit din români ca să fie poporul cuvântului care vine din ceruri cu Mine pe pământ, căci acest Duh pe Care L-am numit Mângâietorul, Eu L-am vestit la prima Mea venire între oameni și am spus că El va veni și va vesti și va învăța și din al Meu va lua și va aduce la voi. Nu vă mirați de lucrul Meu ceresc în mijlocul acestui neam iubit de cer. Eu am grijă cerească de fiii cei credincioși care Mă primesc cuvânt peste ei, și îi vestesc despre toate cele ce vin înspre ei, și îi cruț pe cei însemnați de

Mine. O, cum de nu aveți credință? Credința sfântă și dragostea de Dumnezeu, din biserică trebuie să pornească și să se lucreze, iar voi nu voiți să le lucrați. Dar am făcut din fiii grădinii Mele din România făclii aprinse în mâna Mea, și cu aceste făclii scormonesc peste tot pământul, căci cuvântul Meu este sabie cu două tășuri, și el merge pe pământ ca lumina care lovește întunericul ca să-l depărteze. Oare, cuvântul Meu care vine spre voi este duhul minciunii? Răspundeți-Mi! Iată, Eu vă răspund vouă, căci v-am văzut în cămări grăind la ureche și zicându-vă: *„Cine le-a spus lor despre planul nostru cel ascuns?”*. Eu sunt Cel ce le-am spus, și nu sunt duhul minciunii, căci adevărat a fost ce le-am spus, iar voi ați venit și ați adus pe arhiereul Meu la porțile cetății cuvântului Meu și iar l-ați împins să se lepede de cuvântul Meu, să facă și el ce faceți voi. De trei ori s-a lepădat până acum, de trei ori l-ați pus să lovească în ceea ce Eu am făcut prin el. Și de ce l-ați pus de trei ori? Oare, nu era de ajuns o dată dacă voi credeți în voi? Oare, n-ar fi avut putere prima lovitură pe care l-ați pus s-o dea, de l-ați pus iar și încă iar să dea și să distrugă cetatea Mea pe care Eu am înființat-o pe pământ prin el și prin mărturisirea lui înaintea Mea și a voastră?

O, voi, cei tari la cerbice, care stați împotriva Duhului Sfânt, Care grăiește și lucrează din cer! Ascultați: acesta care este unșul Meu între voi, acesta este cel mai mare între voi, căci scris este: *«Cel mai mic este cel mai mare»*. Nici Eu n-am fost primit și iubit de slujitorii lui Dumnezeu când am venit din partea Tatălui pentru ei ca să-i luminez cu cele din cer, căci au fost înțelepți și au știut că Eu sunt Moștenitorul de la Tatăl, și și-au spus: *«Acesta este Moștenitorul. Să-L omorâm, ca moștenirea să fie a noastră.»* și precum a fost proorocia, așa au făcut, căci erau cunoscători, și s-au făcut împlinatorii celor proorocite. Iată, nici acesta care a fost trimisul Meu între voi și pentru voi, n-a fost primit și crezut și ascultat de voi și iubit de voi ca să vă lumineze cu lumina cuvântului Meu care vine pe pământ ca să răscumpere pe om, căci ați fost cunoscători ai legilor Mele sfinte și ați fost înțelepți ca să știți că el era alesul Meu dintre voi pentru ca să-l scriu în Cartea Adevărului și să-l vestesc lumii ca pe trimisul Meu, așa cum și pe apostolii Mei i-am trimis ca să meargă peste pământ și să lumineze neamurile cu lumina cuvântului Meu, iar voi v-ați spus: *«Acesta este de la Dumnezeu. Să-l omorâm, ca moștenirea să fie a noastră.»*

O, nimeni nu vă ia moștenirea dacă e a voastră. Dar cu moștenirea Mea de ce vă războiți? Ungerea Mea de pe creștetul lui, al celui ales dintre voi, și puterea Mea din el, nu puteți să le luați voi, căci acestea sunt ale Mele și sunt puse peste el. Dar până nu vă veți scula cu credință sfântă ca să-l primiți pe el de la Mine, voi până atunci veți fi vrăjmașii mântuirii neamului vostru și ai neamului omenesc, căci am venit cu cuvântul Duhului Sfânt pe pământ și am uns cu Duh Sfânt și cu cuvânt din cer pe cel ce l-am ales dintre voi, dar voi v-ați ridicat ca să risipiți planul Meu cel din vremea aceasta. Și dacă nu voiți să cunoașteți că Eu sunt lucrătura prin cuvântul acesta care vine mereu și se preaslăvește peste voi, Mă voi scula ca un Dumnezeu drept și adevărat și voi aduce peste voi încurcătura de limbi, și apoi veți cădea dinaintea Mea. Și voi lua aluatul Meu cel curat, cel pus deoparte la păstrat, și voi face cu el pâine nouă, turmă curată, biserică adevărată înaintea Mea, căci biserica cea adevărată nu va fi în veac biruită sau sfărâmată. Și se vor alege oi la dreapta, și capre la stânga, iar înaintea Mea vor fi aduși toți lupii care au fost îmbrăcați în oi, și le voi cere lucrul lor. Amin, amin, amin.

Duhul Meu grăiește mai-marelui bisericii (*Teoctist, patriarhul, n.r.*).

Amin, amin zic ție: nu te clătina de pe locul pe care stai, căci Eu te întăresc să stai. Deschide cartea Mea și vezi în ea cum este păstorul cel adevărat peste oi adevărate. Adu aminte păstorilor care păstoresc turma, să ia în ei legea sfințeniei și așa să-Mi slujească. Vezi ce este scris: «Păstorul plătit fuge când vede lupul venind». Dacă le-aș lua la păstori plata cea suptă de la oi pentru lucrul lor de păstor, nici unul n-ar mai sta să păstorească, fiindcă nu păstorește, ci suge sângele oilor și nici unul nu-Mi slujește Mie, și nici unul nu slujește cum am slujit Eu, căci Eu sunt Păstorul Cel bun, Care-Mi pun viața pentru oi, iar păstorul plătit fuge când vede lupul venind la oi.

Amin, amin zic ție, cel ce stai în fruntea bisericii: ai doi lupi pe lângă tine, ba chiar trei ai, care voiesc să te dea din locul tău. Dar nu fugi ca păstorul cel plătit, și stai atent pentru viața oilor tale, căci oile tale sunt neamul cel ales de Mine la sfârșit, că e vremea cea de sfârșit și de început și de naștere din nou a lumii, căci duhul lumii a ajuns la sfârșit, iar Duhul Meu, la început, și sfârșitul se unește cu începutul și iarăși lucrez prin cuvânt ca să vină cele ce vor rămâne. Amin.

O, nu lăsa turma să se amestece cu turme și cu credințe care n-au strămoși sfinți. Biserica lui Hristos nu este amestecătură. Eu sunt Cel ce voi face o turmă și un păstor, iar cel ce face înaintea de Mine ceea ce numai Eu pot să fac, acela este fur și tâlhar pentru oi, și își dă oile la împerecheat și le strică sămânța. Biserica este numai cea care este a Mea, și peste care stă semnul Meu, crucea, semnul Fiului Omului, așa cum Eu am spus.

Amin, amin zic ție: ridică-te iar, așa cum te-ai ridicat când ți-am spus să-Mi ungi pe cel ce este de la Mine între păstorii bisericii. Ridică-te iar, și mângâie duhul cel zdrobit al celui mai mic dintre voi, al celui ce a fost credincios cuvântului Meu care vine pe pământ cu înnoirea lumii. Stai mereu cu mâna ta deasupra creștetului său, că voi cere viața lui din mâna ta. Te întăresc ca acoperământ al lui până voi veni cu împlinire cerească peste el ca să fac cu el lucrare cerească pe pământ, căci smerenia lui va rodi. Amin. Te întăresc ca acoperământ al lui, căci el te ascultă, iar ascultarea înseamnă iubire. Nimeni nu te ascultă din cei ce sunt sub toiagul tău, dar el te-a ascultat chiar și când i-ai cerut să se scoale împotriva cuvântului Meu, căci necredința e mare în biserică, iar cel mare se teme de cei ce sunt lângă el.

Amin, amin zic ție, cel ce stai peste turma creștină a românilor: arhieriei și slujitorii bisericii sunt fără viață sfântă înaintea Mea, și aceștia stau cu curvie și cu beție și cu fățărnicie și cu iubire de argint și cu slavă deșartă înaintea Mea. Dar acesta care este lovit între voi pentru că este martor al cetății cuvântului Meu, este păstor plăcut înaintea Mea și iubește sfințenia și păstrează în inima lui poruncile Mele, împlinindu-le, și Eu l-am iubit și l-am ales și îl iubesc, și așa să-l iubești și tu, și să-l mângâi și să-l păzești de pietrele celor ce lovesc în el pentru numele Meu. Amin. Eu stau în mijlocul bisericii și sunt Păstorul Cel tainic și zic: cel ce este fără de păcat, să arunce primul cu piatra lui în el. Eu sunt Cel fără de păcat și nu arunc, dar aceștia care aruncă, o, cum de aruncă? Nu-i lăsa să arunce în el, că Eu sunt Cel fără de păcat și nu arunc, ci binecuvintez mereu tot ce a făcut el înaintea Mea în vremea credinței lui nefățarnică și sfântă pentru mântuirea neamului omenesc. Amin.

N-am venit să vă stric ale voastre, n-am venit să dezbin, n-am venit să vă iau moștenirea. Am venit pe pământ ca

să Mă vestesc Stăpân al cerului și al pământului, și am venit să vin. Amin, amin zic vouă, slujitori ai bisericii: rostesc peste voi cuvântul Meu cel prin Isaia proorocul care vestește vremea cea de apoi zicând: «Și va fi în zilele cele de pe urmă că muntele Domnului va fi mai înalt decât toate vârfulurile munților voștri și piscurile lui se vor înălța peste culmi, și toate popoarele vor curge într-acolo, și neamuri nenumărate vor zice: „Veniți, veniți să ne suim în muntele Domnului, căci din templul Domnului va ieși legea și cuvântul lui Dumnezeu ca să ne învețe căile Sale, și noi să mergem pe cărările Sale“». Amin, amin, amin.

Cuvântul Meu vine din cer și se poartă peste neamurile pământului de la o margine la alta și hrănește mulțimi nenumărate. Luați aminte la graiurile gurii Mele și ascultați. Cuvântul Meu cutremură pe cei credincioși și pe cei necredincioși. Cuvântul Meu se poartă spre uși. Eu sunt ușa, dar sunt uși multe așezate în fața ușii Mele, și acestea sunt de piatră și sunt de fier și sunt lăcătuite și sunt hotar pentru cei ce caută pe Domnul și nu-I mai văd calea. Dar vin să cutremur cerul și pământul și ușile ca să Mi se deschidă și să intru, căci Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cel ce vin, căci Duhul și mireasa zic: «Vino, Doamne!». Amin.

Cu frică de Dumnezeu și cu credință nefățarnică, cu iubire sfântă și cu înțelepciune cerească și cu duhul dreptății desfăceți-vă auzul cel închis și ascultați ceea ce Duhul Meu a grăit vouă, celor din uși. Amin, amin zic vouă, celor din uși: pocăiți-vă și ridicați-vă spre sfințenie ca să piară păcatele voastre și să vină de la Dumnezeu înnoirea lumii și să vă trimită pe Cel prin prooroci vestit vouă, pe Iisus Hristos, pe Care L-a primit cerul până în vremile acestea ale așezării din nou a toate câte și despre care a grăit Dumnezeu prin gura proorocilor cei sfinți, din veac. Deschideți ca să intru! Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce vin. Amin.

Duhul lui Dumnezeu a grăit bisericii din România. Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 1997

Sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir

Omul sfânt este înțeleptul cerului pe pământ. Mila este lucrare cerească și nu slăbiciune. Școala pământească nu-i dă omului minte. Apostolul trebuie să fie liber pentru Hristos. Pilda despre cioara vopsită.

Eu sunt Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, căci Tatăl este întru Mine cu puterea Lui dumnezeiască, cu Duhul Sfânt, Care poate cu putere. Amin.

Eu sunt Domnul puterilor și pot tot ceea ce voiesc Eu, și pot să cresc în toți cei care voiesc cu Mine, și pot să Mă măresc în ei cu puterea Mea cea dumnezeiască. Nimic nu poate sta împotriva voii Mele dumnezeiești. Nimeni nu poate birui voia Mea cea din cer atunci când cei de pe pământ uită de voile lui Dumnezeu. Numai omul care vorbește cu Dumnezeu, numai acela poate birui voia lui Dumnezeu cea plină de durere. Eu numai cu durere Mi-am lăsat voia Mea între oameni, căci oamenii nu-și mai aduc aminte de voile Mele cele sfinte.

Eu sunt Dumnezeul îndurării, și M-am îndurat de tine, popor al cuvântului Meu, și te-am luat la masa Mea, masa cuvântului lui Dumnezeu care s-a coborât pe pământ după două mii de ani de la venirea Mea din Tatăl. Mare minune este această minune că te am Eu pe tine popor al Meu pe pământ

și că grăiesc cuvântul Meu ție. Așa minune n-a fost de când e veacul. Așa cărare n-am avut nicicând. O, și așa fi zi și noapte cu tine, poporul Meu iubit, dar vremea e grea de tot, și mulți dușmani se zbat împotriva cărării Mele la tine pe pământ. Să te uiți tu, poporul Meu, că în fața apelor mari care vin după ploii mari, se acoperă cărările pe care merg oamenii pe pământ, și oamenii trebuie să și le croiască iar, și să le pună în-tărituri pe margini ca să nu le mai astupe urgia apelor. Așa și Eu Îmi repar cărarea Mea la voi, copii ai cuvântului Meu, și vin la voi pe cărare, fiilor, căci omul credincios Îmi vine în ajutor atunci când nu mai pot să vin cu voile Mele pe pământ. Omul credincios se roagă de pe pământ, iar Eu, Domnul, aud din cer, și împlinesc.

Strigarea ta M-a strigat către tine, poporul Meu. M-ai cerut să vin, și Eu te-am auzit, și iată, vin și îți grăiesc, vin și Mă mângâi cu tine, că fără tine Eu nu mai am bucurii nici în cer, nici pe pământ, și voiesc să te ocrotesc ca pe cea mai mare comoară, ca să-Mi fii cărare pe pământ, căci credința ta este cărarea Mea. Scris este în Scripturi că totul este cu putință celui cu credință.

Mi-e greu fără tine, fiule. M-am învățat cu tine, poporul Meu iubit, că nimănui nu-i mai pot grai pe pământ, că nu mai este credință ca a ta pe pământ. O, să nu părăsești această avere, căci credința ta este puterea care Mă aduce pe Mine din cer pe pământ, că fi-va curând, curând să vin văzut, și Îmi trebuie cărare tare, și trebuie dor mare de la pământ la cer, și Îmi trebuie popor care Mă așteaptă să vin.

O, popor iubit de Dumnezeu, voiesc să te deprind cu nevoia de a-L iubi pe Dumnezeul tău Cel ceresc, că nevoia aceasta te face să Mă dorești, și să Mă strigi și să Mă prețuiești. Duhul lui Dumnezeu e plin de jale și de durere și de suspin și de așteptare. Am nevoie de prețuire, am nevoie de milă. Rostesc peste tine cuvântul Scripturii Mele: «*Milă voiesc, nu jertfă*». Amin.

Ia aminte, poporul Meu iubit: tu trebuie să ai înțelepciune mare și cerească. Tu trebuie să stai înaintea Mea cu înțelepciune din cer. Tu trebuie să fii ca un vin nou, ca o vie cu vin bun pe pământ, că nu mai este om înțelept între oameni. Omul care nu este sfânt cu viața trupului și a sufletului și a duhului său, acela nu poate fi înțelept pentru cer și pentru Dumnezeu și pentru viața cea veșnică, iar cuvintele lui nu prind viață în oameni și nu sunt bune pentru oamenii cei sfinți, căci înțelepciunea este pentru sfinți. Înțelepciunii îi trebuie trup sfânt, casă sfântă, loc sfânt, căci altfel sămânța ei e stearpă și nu face fruct pentru nimeni.

Mănâncă omul din înțelepciunea omului și în zadar mănâncă. Își hrănește omul duhul mândriei și al slavei deșarte. Se hrănește omul cu înțelepciunea pe care zice că o are, și din care iau oamenii și se hrănesc. Se hrănesc oamenii cu duhul care vine de la omul înțelepciunii pământești, dar de la Dumnezeu nu mai sunt oamenii deprinși să se hrănească. Tot omul se căznește să se dea înțelept și să-și facă nume între oameni și să-și șteargă numele din fața lui Dumnezeu, și nici o bucurie nu se suie la cer ca rod al înțelepciunii omului pământesc. Aș voi să-i trezesc pe oameni, aș voi să-i fac să părăsească drumul cel greșit și să iubească viața cea fără de moarte, că e vremea să vin, și oamenii nu veghează întru venirea Mea. Oamenii trebuie să se roage la Dumnezeu să le dea viață veșnică și iubire și sfințire și bucurie din cer, că nici o bucurie nu este de pe pământ. Cine se îndeletnicește cu cele omenești, acela nu poate avea dragoste de rugăciune chiar și dacă de frica de Dumnezeu se așează la rugăciune, căci rugăciunea înseamnă dragoste de Dumnezeu.

Iată, las cuvânt nou pe pământ. Vin nou, învățătură nouă las peste oameni: cine părăsește mâncatul de carne și duhul cărnii și al lumii, cine părăsește băutura de la care vine desfrâul în om, unul ca acela poate vedea ce este înțelepciunea care vine de la carne și de la sânge, înțelepciunea firii omului, înțelepciunea care l-a despărțit pe om de Dumnezeu. Cine părăsește mâncarea și băutura păgânească de la care vin toate relele cele din om, acela va afla izvorul înțelepciunii și va ieși în întâmpinarea Mea. Amin.

Nu-Mi trebuie jertfă de la oameni, căci oamenii trăiesc fără de viață. Numai Eu sunt viața celor ce au viață, dar cei ce nu Mă au pe Mine în trăirea lor, aceia sunt fără de viață și nu sunt adevărați. Ale Mele dintru ale Mele să-Mi aducă omul ca jertfă plăcută; ale Mele, nu ale lui. Omul dă să-Mi dea jertfă cu duh mândru, nu cu duh umilit. Ce jertfă poate să-Mi aducă Mie omul cel mare în duhul lui? Jertfa lui e spini pe fruntea Mea. Eu voiesc milă, nu voiesc jertfă. Eu sunt Cel ce am făcut cerul și pământul și pe om. Ce jertfă să-Mi aducă Mie omul? Eu voiesc milă de la om, că jertfă am dat Eu; Eu și nu omul.

Eu sunt Cel ce M-am jertfit pentru tine, omule. Tu vrei să-I aduci jertfă Celui jertfit? O, Cel jertfit pentru tine are nevoie de milă, nu de jertfă de la tine, omule, dorirea Mea cea de șapte mii de ani. Tu trebuie să ai milă de Mine, omule, că tu nu știi să ai milă nici de tine, nici de omul pe care zici că-l miluiești cu mila ta. Mila e cerească, nu e pământească. Mila trebuie să fie putere și iubire. Mila nu trebuie să fie slăbiciune așa cum este ea pe pământ. Mila e lucrare cerească, e lucrare mare care poate ajuta cu adevărat pe om, dar dacă umblă omul cu ea după cum înțelege el, atunci mila se face slăbiciune în om, și omul cade prin ea, cade de la Dumnezeu.

Eu sunt Cel ce am rostit acest cuvânt; Eu și nu omul. Am zis: «*Milă voiesc, nu jertfă*». Jertfa trebuie adusă celui ce are cinste, celui ce-l ții în cinste, iar Eu, Domnul, sunt înjosit de oameni, sunt înjosit prin însăși viața lor deșartă și fără trăire cerească pe pământ. Eu milă cer de la om. Vin din cer și îl rog pe om să Mă răscumpere și să Mă așeze în cinstea pe care o am de la Tatăl Meu. Plânge Tatăl Meu de mila Mea. Plânge Tatăl Meu, că omul M-a aruncat din el și nu mai am casă în om, și voiesc milă și adăpost în om, că l-am făcut pe om ca să-Mi fie casă și să am unde să-Mi plec capul ca un Dumnezeu Care Și-a făcut cu înțelepciune casă. Milă voiesc, nu jertfă. Voiesc să fiu iubit de om, și să-și aducă omul aminte că el este casa Mea, și nu este casă a celui ce nu l-a făcut pe el. Adam s-a supărat pe Mine când i-am dat după dreptate plata lucrării lui. S-a supărat și a intrat în duhul lui și a stat multă vreme supărat. O, greu se mai umilește omul, greu se mai pocăiește omul păcătos! Dacă omului i-ar fi milă de Dumnezeu, s-ar pocăi numaidecât și s-ar umili numaidecât și L-ar milui pe Dumnezeu și L-ar lua înăuntrul său pe Domnul și ar grai cu Domnul său, iar Domnul ar grai cu el, așa cum a fost lucrarea Mea cu toți cei sfinți care s-au lăsat Mie casă.

O, iubitul Meu popor, întru care binevoiesc Eu acum la a doua Mea venire între oameni! Voiesc, poporul Meu, să te deprind cu nevoia de a-L iubi pe Dumnezeul tău Cel ceresc, că nevoia aceasta te face să Mă dorești și să Mă chemi și să Mă prețuiești cu milă și cu iubire, și cu patimă să Mă iubești. Voiesc, fiule, să te văd împătimit după Mine. Voiesc să te învăț cu mila de Mine. Voiesc să arzi cu dorul după Mine. Voiesc, poporul Meu, să vin, și tu trebuie să ai puterea să Mă aduci pe pământ, să Mă aduci de lângă Tatăl lângă tine.

Tu, poporul Meu, trebuie să poți să Mă faci văzut de oameni lângă tine. Tu trebuie să fii cărarea Mea cea tare, căci

vremea rugăciunii tale trebuie să ardă locul pe care stai tu când te rogi lui Dumnezeu. Te învăț lucrare proaspătă. Te învăț, și iar te învăț, că fără învățător desăvârșit nu poți să fii ucenic desăvârșit. Te învăț să te rogi ca Mine, poporul Meu. Vremea rugăciunii este nevoia de a-L iubi pe Dumnezeu, de a-L vindeca de tristețea pe care I-o faci, de a-L ruga să fie mereu Dumnezeul tău, de a te mângâia cu El după plăcerea Lui. Vremea rugăciunii este nevoia ta de a-I da Lui toate gândurile tale și de a te umple de Duhul Cel curat al lui Dumnezeu. Milă voiesc, nu jertfă. Caută, poporul Meu, să ai tu milă de Mine, că de tine am Eu fără să-Mi spui. Cine are milă de Dumnezeu, acela are tot ce trebuie să aibă și nu are ce să mai ceară de la Dumnezeu, nu are ce să-I mai dea lui Dumnezeu. Nu-Mi trebuie nimic de la tine, poporul Meu, decât milă, fiule. Suspîn cu împărăția cerurilor pe brațe și nu găsesc milă pentru ea. Eu sunt Împărat, și am de toate și nu-Mi trebuie jertfe, ci Îmi trebuie lucrători împreună cu Mine ca să-Mi sfârșesc lucrarea așezării de cer nou și de pământ nou pe pământ cu oamenii.

Omul trebuie să aibă numai lucruri care-i sunt de folos. Nici casa nu-i este de folos omului, dacă o face și nu stă în ea. Dacă omul nu folosește casa pe care și-o face, casa lui e un idol rece care servește cinstei omului față de alt om, căci omul nu se folosește de toate câte își face decât pentru slava lui față de alt om, și omului îi este rușine să nu aibă. El știe că trebuie să aibă pentru că au și ceilalți oameni, nu pentru că îi este de folos. Lucrul de care nu te folosești, acela nu-ți trebuie, acela te îngreuiază pe calea ta și nu-l poți purta cu tine pe drum.

Omului îi trebuie pâine îngerească, și M-am făcut în tine masă cerească, poporul Meu, pâine îngerească, fiule, ca să se învețe oamenii cu cele ale împărăției cerurilor. Pâine sufletului îți aduc. Ea nu se împuținează; ea este veșnică, fiule. Dacă trupul nu mănâncă, îi este foame și caută mâncare. Așa și sufletul caută să mănânce, și dacă nu mănâncă pâine îngerească, pâinea pentru suflet, el nici flămând nu stă, că foamea îl biruie și ia și mănâncă pâinea deșertăciunii, pâinea cea amară. De aceea am lăsat pe pământ apostoli cu râvnă pentru cer, ca să dea la oameni pâinea cea îngerească pentru suflet, iar Eu să pot să stau la această masă cu cei credincioși.

Tot omul pune mereu masa pentru trup, dar pentru suflet nu face tot așa. Nu mai e deprins omul cu hrană sufletească, iar sufletul e neputincios din lipsa hranei lui. Am hărăzit apostoli peste oameni și printre oameni, și aceștia M-au ascultat și au umblat cu Mine și au dat oamenilor hrană îngerească, cuvântul Meu l-au dat. N-am ales oameni cu școală pământescă, căci omului îi trebuie minte, nu școală. Cine n-are minte, n-o poate de pe nicăieri lua sau învăța, dar cel ce are minte, acela dă celui ce are minte, nu celui ce nu are minte. Cel ce are minte, acela e minune pentru cei din cer. Cerul așteaptă minuni de la cei de pe pământ, și cei de pe pământ așteaptă minuni de la cei din cer, iar apostolii au avut minte în toate vremurile, și cu ea au urmat Mie. Când iubești pe cineva, cauți să-i intri în voie și să-l ascuți. Când iubești pe Dumnezeu, cauți să faci voia Lui, că nu poți să-L iubești fără să-I faci voia Lui în trupul și în sufletul și în duhul tău. Apostolii Mei cei din toate timpurile au plecat din ale lor ca Avraam, și au fost numai cu Mine și cu împlinirea planurilor Mele pe pământ, cu împlinirea Scripturilor, fiilor. Ei n-au luat cu ei nimic decât pe Mine, și așa au plecat cu Mine, lăsând și mamă și tată și femei și copii și bărbați și rude și prieteni și avuții și tot ce era agonisit de ei. Nu poți să fii apostol dacă

iei cu tine din cele vechi ale tale. Așa v-am luat Eu pe voi apostoli, copii ai grădinii Mele, ca să cresc Eu în voi; Eu și nu voi, căci apostolii sfinți vorbesc din Duhul lui Dumnezeu, nu din duhul lor. Sunt pe pământ o mulțime de apostoli care s-au așezat apostoli în numele Meu peste oameni, dar Eu nu le-am zis să-Mi fie apostoli. Ei au zis, nu Eu, și aceștia s-au hrănit cu cele ale Mele din cărți și din învățătura cea de la școală și n-au minte cerească, și se cunosc că n-au, se cunosc după roadele lor, că au femei și copii și părinți și rude și avuții pământesti și viață deșartă înaintea Mea. Apostolul trebuie să fie curat de orice încurcătură trupească sau pământescă sau omenească, pentru că în el trebuie să cresc Eu, Domnul; Eu și nu el; Duhul Meu și nu duhul lui. Viața unui apostol trebuie să fie Dumnezeu. Apostolul trebuie să aibă milă de Dumnezeu și să-I aducă Domnului suflete la mântuire ca să Mă mângâie pe Mine de jalea pe care o am după omul cel pierdut.

Milă voiesc, nu voiesc jertfă. Inima o voiesc de la om, iubirea și mila inimii, mila pentru cer, pentru cei din cer, care așteaptă minuni de pe pământ, care așteaptă răscumpărarea trupurilor dimpreună cu sufletele lor. Moise sau Ilie sau alți apostoli ca ei ce fel de milă au avut? Mila lor se arăta prin puterea lui Dumnezeu în ei. Ei au avut milă de Mine și de legile Mele cele sfinte, și au lăsat urmașilor lor împlinirea cuvintelor lor. Moise a lăsat să îplinească Iosua cele spuse de el și neterminate; Ilie a lăsat lui Elisei; David a lăsat lui Solomon; Verginica v-a lăsat vouă lucrarea împlinirii cele rostite de Mine prin ea.

Milă voiesc, fiilor, că voiesc să-Mi împlinesc cea din urmă Scriptură, cea din urmă sărbătoare, sărbătoarea cea veșnică. Sunt trist și nemângâiat așa cum eram cât am stat pe pământ, și când nici foame nu-Mi era mai niciodată. Rar când Mă mai bucuram cu ucenicii de-Mi venea și Mie foame de la bucuria inimii, căci celui cu adevărat supărat, nu-i mai este foame. Milă voiesc de la voi, nu jertfă, că-Mi aduc și oamenii destulă jertfă, și zic oamenii să le iert păcatele pe care ei le fac mereu, și să-i ajut să propășească pe pământ și să fie fericiți pe pământ, căci la cer nu se mai gândesc oamenii. Ca frunza pe apă trece glasul cuvântului Meu printre oameni, ca frunza care este luată de valul apei, dar voi dați cuvântul Meu, că este cuvântul judecății cea de apoi, și oamenii sunt fără de minte, bieții de ei.

O mulțime de creștini nu sunt nici cu lumea, nici cu Dumnezeu. Au pățit și ei ca povestea cu cioara. Cioara a dorit un lucru bun când a dorit să fie porumbel, că se uita la iubirea porumbeilor, la blândețea lor, la curățenia lor, la frumusețea lor, și pe când ea dorea, Dumnezeu i-a împlinit dorul inimii și a dus-o din zbor într-un vas în care era vopsea albă. Ea s-a scaldat în apa cea albă și a ieșit din scaldătoare și s-a uscat, și a rămas vopseaua pe pene și s-a dus în zbor ca să fie cu porumbeii. Ei au primit-o cu iubire, că au iubire și au blândețe, și au umilintă. Dar cioara și-a dat în petec, că o pusese dorul să cânte și ea, dacă porumbeii cântau; și când a cântat, s-a aflat că e cioară și nu porumbel, și s-a rușinat, biata de ea, și s-a dus la neamul ei, dar și acolo n-a mai putut trăi în pace, că nu s-a mai văzut nicicând cioară albă, și tot neamul ei o ciocănea și o pedepsea.

Sunt creștini pe pământ care nu și-au găsit rostul nici cu Dumnezeu, nici cu lumea, și Eu sunt mereu trist și însuspîn. Chiar și creștini care au venit din lume în poporul Meu, s-au întors la cele dinaintea lor, și au ajuns cele din urmă ale lor mai rele decât cele dintâi, de șapte ori mai rele, fiilor, căci așa este scris, și aceia vor păți ca pasărea care

părăsindu-și neamul ei, s-a întors iar, și i s-a văzut semnul, și s-a făcut de ocară în rândul neamului ei.

Dar voi, copii care ați rămas cu Mine și numai cu Mine, nu vă lăsați îngenuncheați, căci voi sunteți fiii cerului, și aveți semnul Meu pe voi. Faceți ce a făcut domnul românilor în fața turcilor, că s-a dus domnul românilor la sultanul turcilor și a stat drept înaintea sultanului, iar acela i-a spus: „Nu îngenunchezi?”. Dar el a răspuns: „Nu pot, căci sunt român, și sunt domn peste români și sunt drept înaintea lor și înaintea ta, și cel drept nu trebuie să se umilească”.

O, poporul Meu iubit, cel drept trebuie să ajute pe Dumnezeu. Vremea rugăciunii tale să fie nevoia ta de a-L iubi pe Dumnezeu, de a-L vindeca de tristețe, de a-L mângâia după plăcerea Lui, de a te mângâia cu El după plăcerea Lui, fiule, nu după plăcerea ta. Vremea rugăciunii tale este nevoia de a te umple de duhul cel curat al înțelepciunii lui Dumnezeu. Milă, voiesc, poporul Meu, milă, nu jertfă. Caută să ai milă de Mine, fiule scump, că de tine am Eu fără să-Mi spui. Cine are milă de Mine, acela are tot ce trebuie să aibă și nu are ce să mai ceară, că îi dă Dumnezeu tot ce trebuie să ia și să dea. Amin.

E sărbătoare de sfinți în mijlocul tău, poporul Meu. Rugăciunea ta M-a chemat să fiu cu tine și am venit. Am venit pentru o clipă de bucurie. Mi-e dor, fiule, de bucurii, Mi-e dor de milă. Cei din cer au nevoie de milă de la cei de pe pământ. Bucuria Mea este mântuirea neamului omenesc, și am nevoie de lucrători pentru această lucrare. Rugați-vă cu Mine ca să scoată Tatăl lucrători la lucru, ca să vă ajute la vestirea venirii Mele în cuvânt pe pământ. Mucenicii cerului au avut milă de Mine și s-au dat pe sine Mie, căci M-au iubit cu dorul arzând în ei.

Se uită sfinții la tine, poporul Meu, că ei sunt coborâți cu Mine când vin la tine. Se uită sfinții, fiule, și zic: „Așa minune n-a fost de când e veacul; așa cărare n-a avut cerul nicicând pe pământ”. O, și așa sta zi și noapte cu tine, poporul Meu iubit, dar vremea e grea de tot, și te apasă, dar Eu sunt Domnul puterilor și Îmi întăresc venirea Mea și cărarea pe care vin.

E zi de praznic în Ierusalimul Meu cel din români. E zi cerească cu Mine pe pământ. Ți-am adus bucurie din cer, copil cu dor în suflet. Te mângâie mucenicii și mucenițele, că mucenicia ta e grea. Mucenicia cu trupul e una, iar cea cu duhul e alta și e grea, căci cei ceucid duhul, se luptă să-l doboare pentru vecii pe om.

O, copilași din grădiniță, încălziți-Mi, tată, vremea venirii Mele. Fiți cu milă pentru cei din cer, care Mă întrebă mereu: «Până când, Doamne?». Fiți apostoli curați, căci viața voastră trebuie să fie ca o păsărică cu aripi multe care zboară peste pământ ca să ducă vestea venirii Mele. O, cum să fac să vă iau grijile de pe voi? O, fiilor, necăjit am fost pe pământ, și Eu, și ai Mei. Mereu am fost strămtorați cu lucrul cerului pe pământ. Dar Îmi voi întări puterea peste cei cu care Mă ajut ca să vă ajute pe voi în lucrul vostru cu Mine, și le voi da acelora plată de apostoli și de profeți ai Mei. Amin. Doresc cu dor ceresc, la toți cei care Mă ajută pe Mine și pe voi și lucrarea cuvântului Meu, le doresc putere cerească și dragoste din cer, ca să facă voia Mea, căci cel ce Mă iubește este cel ce face voia Mea. Fericiți cei ce nu se rușinează cu Mine și cu viața Mea în ei. Fericiți cei ce Mă arată pe Mine în ei înaintea oamenilor, căci numai o viață are omul, viața cea cu Dumnezeu, viața cea veșnică, și alta nu mai este. Amin.

E Duhul Sfânt în sărbătoare cu voi, copii ai poporului cuvântului Meu. O, mângâiați-vă, fiilor, că dorul vostru M-a adus la voi. Mi-e milă de voi, iar cei din cer au o vorbă în cer, și așa spun: „Numai pe pământ să nu fii”. Cei din cer văd greul vostru și vă ajută cât voi nici nu vă pricepeți, fiilor.

Milă voiesc de la voi, fiilor, și toate cele ce vă trebuie vouă, vi se vor adăuga, și Eu voi veni și voi împlini veșnicia peste voi. Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 1997

Soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Blândețea și bunătatea omului pot greși față de lucrarea dreptății. Duhul îngerilor strigă la oameni. Ucenicii sunt îndemnați să fie tari de îngeri. Ascunderea este duh rău.

Cobor din cer pe pământ cu serbare de îngeri. Cobor pe cărare de îngeri și Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui ceresc, Fiul puterii, Care poate totul în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Sunt o mulțime de oameni pe pământ care-și zic lor și unii altora că nu se poate să fie din cer cuvântul acesta, ploaia Mea de cuvânt, pe care o curg Eu peste voi cu îndestulare și cu milă dumnezeiască, fiilor din Ierusalimul Meu de azi. Dar Dumnezeu este putere și vine cuvânt pe pământ și grăiește cu omul credincios așa cum am grăit și cu Moise. Mereu, mereu grăiam cu el, mereu, mereu, fiilor, că-Mi ridicam un popor, a cărui sămânță era să fie Avraam, Isaac și Iacov, iar Moise n-a zis că nu sunt Eu, și a fost ascultător și credincios și a împlinit lucrul cerului pe pământ cu Israel. Veneau îngerii în numele Domnului și lucrau în calea poporului Meu, lucrau cu mărire cerească, dar cine n-a crezut, n-a crezut. Așa este și azi, căci s-a împlinit Scriptura Mea pe care am rostit-o pe vremea trupului Meu, că așa am zis: «Când Fiul Omului va veni, va mai găsi credință pe pământ?». Lucrează, măi poporul Meu, lucrează, fiule, și cu inima și cu mintea și cu cuvântul, tată, că iată, cel ce nu lucrează, acela are altceva în el; acela lucrează, nu stă; lucrează și el, dar altceva.

Am adus pe pământ prin mijlocirea îngerilor, am adus legile Mele ca să creadă oamenii că sunt ale Mele și că sunt din cer de la Dumnezeu, iar Moise era om cu duh tare, cu duh sănătos și tare de înger, era bun și blând cerește, nu omenește. Legea Mea este dreptate, dar omul bun și blând omenește, nu poate s-o îplinească cu dreptate cerească, fiindcă pentru împlinirea legii trebuie duh sănătos, duh tare, om tare de înger, iar oamenii sunt buni și blânzi omenește, nu cerește, și de aceea toți oamenii păcătuiesc asupra legilor Domnului, legi coborâte din cer prin slujirea îngerilor.

Când iubești pe Dumnezeu și legile Lui, ești un om atent la legile Domnului și faci din ele viața ta, iar Eu îi spuneam mereu lui Israel să îplinească poruncile Mele ca să fie viu. Cine nu îplinește poruncile Mele, acela este un om îngâmfat, neaplecat, neatent, iubitor de dreptate pentru sine, om alunecos prin îngâmfare, dar poruncile Mele sunt dulci și sfinte pentru sufletul omului cel curat cu inima și cu mintea, că nu poate un așa om să le dea de la el, că ele sunt miere cerească și sănătate de suflet și de minte și mângâiere pentru omul cel curat prin ele. Cel ce nu îplinește poruncile Mele, acela se face om ascuns în sine, căci neîmplinirea lor se face rușine peste om. Iar cel neascuns în sine, este omul care iubește pe Domnul și legile Sale. Amin.

Rostesc duh de pace și de putere pentru cărarea Mea pe care cobor de la cer. Mi-am făcut cărare de îngeri tari, și pot

tot ceea ce voiesc Eu, căci voia Mea supune voia omului când Îmi împlinesc voia Mea peste pământ. Cobor din cer pe pământ prin slujirea îngerilor, căci slava Mea e slavă îngerească, nu omenească. Vin cu slujire de îngeri, vin în sărbătoare îngerească, și am de o parte și de alta pe cei doi slujitori ai Mei Mihail și Gavriil, mai-marii cetelor cele fără de trup, iar când ei coboară pe pământ ca să fie văzută lucrarea cea venită din cer spre împlinire, îngerii Mei iau trupul Meu și coboară și lucrează, căci Eu lucrez prin slujire de îngeri, prin slujire de duhuri. Amin.

Îmi întăresc cărarea prin slujirea îngerilor și lucrez peste tine, poporul Meu cel binecuvântat de cuvântul Meu. Cel ce nu crede că Eu vin cuvânt pe pământ, acela nu știe ce este Dumnezeu, acela nu împlinește legile lui Dumnezeu ca să știe și să cunoască pe Dumnezeu prin împlinirea lor. Nimeni nu poate grai așa, nimeni decât Eu, iar Eu sunt Cel ce sunt și grăiesc. Cel ce nu împlinește poruncile Mele aduse pe pământ prin slujirea îngerilor, acela se face om ascuns în sine, iar neîmplinirea Mea în om, se face rușine peste om, și omul se ascunde ca să nu-i fie rușine de ceilalți oameni, și aceasta este lucrarea îngerilor răi, care au căzut din cer. Vă spun vouă acestea, copii și copilași ai poporului sfânt, ca să vă deprind cu neascunderea, tată. Cel neascuns este cel ce iubește legile Mele împlinindu-le cu atenție și cu iubire și cu patimă, fiilor. Să fi fost patimă în om dorul de poruncile Mele, și atunci omul căuta cu ele, căuta cu căutarea sa pe Domnul și vorbea mereu cu Domnul și se ruga Domnului pentru legea cea sfântă peste el. Cel ce iubește legile Domnului, acela strigă cu dor: „*Vino, Doamne iubite, căci cuvintele Tale sunt miere dulce!*“. Amin.

E vreme cu cădere, e vremea când moare credința în Dumnezeu, și Eu nu mai știu ce să mai fac, poporul Meu iubit, ca să nu te pierd, tată, ca să nu te scap spre oamenii cei fără de credință, că nu mai are Domnul credință pe pământ pentru venirea Lui cea mare. Să știi, poporul Meu, că Mi-e milă de tine. Tu te-ai născut în vreme grea, grea de tot, în vremea necredinței cea de dinaintea arătării Mele, și de aceea ți-am dat putere să crezi și să faci voia Mea, și de aceea am venit cuvânt și M-am așternut înaintea ta ca să-ți arăt calea spre cer, că pe pământ numai căi omenești sunt. Mi-e milă de tine, copilaș al venirii Mele, și te-am hrănit atâția ani ca să-Mi fii tu Mie bucurie zi și noapte. Te-am ajutat mereu, fiule, căci duhul rău s-a luptat mereu împotriva credinței tale ca să nu mai am Eu bucurie de pe pământ. Citesc sfinții cerului Meu, citesc cuvântul Meu cel de pe masa voastră și plâng sfinții de mila voastră. Să nu fiți, tată, nepăsători față de hrana cu care vă îmbucătorească din cer ca să vă fac tari de inger și să vă dau credință tare și sănătoasă, că e vremea când se stinge credința pe pământ.

O, fiilor, vremea voastră e grea, tată. Căutați să fiți buni și blânzi și smeriți ca Mine, nu ca omul, că altfel, alunecați în căderi, fiilor. Blandețea și bunătatea omenească îl duc pe om la greșeli față de legea dreptății, față de legea pocăinței, fiilor; îl duc pe om la căderi în păcate și îi depărtează pe îngeri, și rămâne omul cu duh slab de inger, și omul nu mai știe ce este iertarea și rostul ei. Cel ce iartă pe un om greșit lui, o, nu e de ajuns această faptă. Omul care a greșit, trebuie îndreptat, nu numai iertat. Nu trebuie să-l înveți pe om cu iertarea, ci trebuie să-l înveți cu legile Domnului.

O, ce este mai frumos ca frații împreună? Fiilor, fiilor, dacă această Scriptură nu știți s-o înțelegeți, Eu zadarnic M-am trudit cu voi ca să vă fac frați între voi, și cu Mine frați. Cine

se numesc frați? Cei ce fac poruncile lui Dumnezeu. Și dacă unul din ei este greșit și ascuns, acela aduce pe ingerul rău între frați, și aduce războiul îngerilor peste frați, căci ascunderea este duh rău, inger rău.

Cine poate să-Mi răspundă între voi de ce se face ceartă între frații Domnului? O, fiilor, cel slab de inger, cel bun și blând omenește, acela face greșeli împotriva orânduiei și a dreptății, acela slăbește pe cel tare de inger care este lângă el, și unde nu este lucrul îngerilor tari, acolo se lucrează dezbinare, îngâmfare, alunecare și ceartă de cuvinte.

Fiți mari și atenți, că învățăm lucrarea îngerilor. Fiți credincioși și fiți cerești, că îngerii se fac cuvânt peste voi așa cum se făceau peste toți slujitorii Mei prin care Eu M-am împlinit pe pământ între oameni. Îngerii sunt cuvântul Meu și numele Meu și slujirea Mea. Eu fără ei nu lucrez nimic în cer și pe pământ, iar prin cuvântul lor Eu sunt. Am ales pe Mihail și pe Gavriil și i-am făcut cuvântul Meu și duhul Meu și trupul Meu când Mă făceam văzut prin slujirea lor.

E serbarea îngerilor, și Eu anunț peste voi sărbătoarea lor. Se îngământesc îngerii pe lângă voi, ca să audă și să împlinescă.

O, arhangheli și îngeri și îngerași și îngerei, luați cuvântul Meu și duceți-l până la toate marginile și vestiți venirea Mea și lucrați venirea Mea și ajutați și ocrotiți și întăriți și mângâiați pe poporul Meu și împliniți-vă în fiii cuvântului Meu, întăriți-i pe ei cu tărie îngerească. Amin, amin, amin.

— **D**uhurile îngerilor grăiesc peste voi. Mângâiați-vă, copii ai Domnului! Domnul este cu voi. Amin. Binecuvântați să fiți între neamul oamenilor, și binecuvântată să vă fie credința voastră și rodul credinței voastre, că ați născut pe Cuvântul cuvânt, prin credința voastră. Domnul este trup prin Fecioară, și cuvânt prin credința celor credincioși. Amin. Iar noi, îngerii Domnului, venim spre arătare cu Domnul la credința celor credincioși. Fiți tari de ingeri, căci puterea lui Dumnezeu nu are nimic amestecat în slăbiciunea omului care a fost îmbrăcat în puterea Domnului. Fiți mari cu înțelepciunea, ca să nu folosiți puterea Domnului în cele slabe ale voastre. E vreme grea pe pământ, căci oamenii care s-au îmbrăcat cu puterea Domnului lucrează cu ea în cele slabe ale lor, și se luptă să nimicească mântuirea neamului omenesc, căci lăcomia i-a orbit pe aceștia, și pun numele și puterea Domnului în fața dorului lor de viață trupească înaintea Domnului, dar trupul nu folosește la nimic, căci Duhul este Cel ce dă viață. Omul care s-a îmbrăcat cu puterea Domnului, acela poate s-o folosească și în cele slabe ale lui, căci Domnul nu trece peste cel îmbrăcat în puterea Domnului, dar voi, fii ai dreptății să fiți, și să nu căutați ale voastre, ci ale Domnului.

Cel ce iartă pe un om greșit lui, nu e de ajuns, ci trebuie să-l învețe cu legile Domnului și nu e de ajuns iertarea. Cel ce greșește sufletului tău și se întoarce cu părere de rău, iartă-l și întărește-l apoi pe căile legii Domnului, dar pe nedrept să nu osândești numai pentru că ai puterea Domnului cu tine. Puterea Domnului s-o folosești numai pentru Domnul, nu și pentru tine, căci trupul nu folosește la nimic, ci duhul are foloase. Dreptatea Domnului s-o cauți, nu pe a ta, și vei fi un om cu inger tare, care caută cele ale Duhului, care-și trage lângă el pe îngerașul cel bun, și se face tare de inger împotriva duhului slab și rău și nedrept.

Iubiți căile Domnului și stați pe ele ziua și noaptea, ca să stea îngerașul lângă voi mereu, că mulți vor pieri prin băutura, prin desfrânare, prin necredință, prin hulă, prin viață lu-

mească și prin nepăsare de suflet. Toți oamenii i-au făcut pe îngeri să plângă și să nu mai vadă fața lui Dumnezeu, rușinându-se de Domnul pentru faptele celor vegheați de ei. Copii și tineri și bătrâni au alungat de lângă ei pe îngeri, și nu are cine să mai învețe pe oameni. Se duc tinerii la dans diavolesc, și aceea este hrana sufletului lor, și altă bucurie ei nu mai cunosc, și îi întăresc pe diavoli prin desfrânările lor, că n-au altă hrană pentru suflet. Cine este să le arate calea Domnului? Cine se ridică să le spună că drumul pe care ei merg e veșnic pentru suflet și vremelnic pentru trup? Ce poate fi arderea cea dinăuntru trupului decât foc? Arde în om dorul de păcat, de desfrâu, de băutură și de nepăsare. Păcatul, care l-a scos pe om din rai, arde în om, și ia omul foc înăuntru lui și pleacă nebun după foc ca să-și stingă focul prin foc, și la apa vieții nu mai caută nimeni. Nu mai sunt apostoli cu Duh Sfânt în ei și cu trup curat și cu hrană curată, căci cine se hrănește cu carne, acela face numai păcate.

O, oamenilor, strigă duhurile îngerilor la voi! Ce mâncați voi? Ce beți voi? Ce mănâncă și ce bea sufletul vostru? Carnea și țuica v-au lăsat fără îngerași păzitori. Până când mâncați și beți? O, voi aveți și suflet, nu numai trup. De ce vă place pâinea îngerilor răi, pâinea cea amară? Îngerii răi vă îndeamnă să stați fără Dumnezeu, fără îngerii cei din cer. Cine bea țuică, acela nu mai are aproape pe îngerul păzitor, căci băutura este desfrânare. Ce altceva poate fi băutura cea tare? Ea este duh rău, și cu ea se hrănește omul cel nepăsător de suflet.

O, oamenilor, îngerii cei răi, care v-au depărtat de Dumnezeu, vă duc la pieire veșnică. Întoarceți-vă de la faptele voastre cele rușinoase și lepădați-le pe veci, și Domnul vă va primi prin pocăință. Luați cuvântul Domnului și veniți spre legile Domnului. Legea spune să nu ai alt dumnezeu, afară de Domnul Cel adevărat. Legea spune să nu iei numele Domnului în deșert, și să-ți amintești de ziua când Domnul S-a odihnit după ce le-a făcut pe toate, și pe tine, omule pentru care Domnul a murit și a înviat. Legea spune să nu ucizi, să nu fii desfrânat, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, să nu lovești pe aproapele tău pentru cele ce sunt ale lui. Întoarceți-vă, voi, cei căzuți de la Dumnezeu, și Domnul vă va primi prin spălare și prin pocăință. Amin, amin, amin.

Iar tu, popor credincios în Domnul, îndreaptă-l pe cel greșit, că nu-i de ajunsă numai iertarea. Nu mai sunt apostoli cu putere cerească pe pământ, că toți iubesc carnea și băutura și curvia și necredința cea pentru venirea Domnului. Luați cuvântul Domnului și suflați-l până la toate marginile, că noi, îngerii, lucrăm prin voi și vă ajutăm și împlinim cuvântul Domnului cel către voi trimis. Fiți sămânță sfântă pe pământ, ca să răsară pământ nou din sămânță sfântă, iar cu păcatul să nu vă încercați, că păcatul l-a scos pe om din rai. Ajutați pe cei ascunși în ei cu păcatul, dar luați seama la voi înșivă, urând păcatul și trăgându-l pe om din iad. Cine nu-și spune păcatul, aceluia trebuie arătat păcatul cel dinăuntru. Nu se poate să umble cineva cu păcura și să nu se mânjească, dar îngerii vă șterg pe voi, căci fiecare doctor se murdărește pe mâini când sparge buba cea coaptă în om.

O, copilași ai Domnului, fiți tari de îngeri și nu păcătuțiți în ascuns, ca să nu cadă cei sfinți pentru cele ascunse din voi, căci cei sfinți dau socoteală de voi. E nevoie de multă iubire de Hristos, de multă învățătură din Hristos, că altfel sufletul iubește altceva, mănâncă altceva, învață altceva, căci sufletul flămând nu stă. Trebuie multă trăire duhovnicească la cei tineri ca să se îndeletnicească cu duhul statorniciei și ca

să-și cunoască drumul, că altfel, ei sunt luați de valuri, iar după ce sunt luați, se fac nepăsători de viața cea veșnică.

Este în cer și pe pământ o durere mare. A avut cerul sfânt un copil dintre cei din poporul Domnului, un copil care a lucrat necredință și bârfă asupra locului ieslei cuvântului și a celor ce sunt în grădina cuvântului. S-a lăsat hrănit de o inimă ușoară și fără de minte și răzvrătită, ba chiar de două inimi rătăcite de această lucrare, și a dărâmat împlinirea planului lui Dumnezeu prin lucrarea cuvântului care curge în grădina Domnului, și a dărâmat stâlpul cel mai tare și l-a adus la necredință și la lepădare de Dumnezeu și a ațâțat preoțime împotriva adevărului cuvântului Domnului și a frânat prin îngâmfarea lui mersul spre Domnul al copiilor lui și au căzut copiii lui în necredință și în nepăsare de suflet, și îngerul Domnului l-a lovit, că mare e durerea în cer pentru cele lucrate de el cu duh de îngâmfare. Stă îngerușul departe de el, că el nu se pocăiește, dar Domnul va îndrepta stricăciunea cea făcută de el și va ridica la loc stâlpul cel tare care a fost zdruncinat prin cei ce au fost necredincioși și hulitori din poporul Domnului. Este și în cer și pe pământ durere mare pentru cei ce s-au încercat să zădărnicească truda Domnului. Mai-marii arhangheli, Mihail și Gavriil, dimpreună cu toate oștirile îngeresti, strigă la fiul cel lovit de durere și de ispită: scoală-te spre pocăință, tu, cel ce te-ai vrut mai tare ca Domnul, Care trudește să-și îplinească cele proorocite în vremea aceasta. Scoală-te și apropie-ți îngerul păzitor ca să te ajute din partea lui Dumnezeu, căci Domnul ți-a proorocit prin cuvânt lovire pentru faptele cele rele ale necredinței tale și pentru toți cei care au căzut prin lucrarea îngâmfării tale. Scoală-te și te fă sănătos cu duhul, căci duhul cel sănătos ridică trupul și îl întărește. Scoală-te și cheamă pe Domnul să-și așeze mâinile peste tine, căci are Domnul mâini binecuvântate pe pământ. Amin.

Copii ai Domnului, fiți tari de înger și nu vă încercați cu necredința, că mulți din cei care au fost în acest popor și s-au lăsat spre îndoială, vor fi cercetați cu dureri, că greu se mai pocăiește cel cu duh îngâmfat. Cel ce se bizuie pe duhul înțelepciunii lui, acela rămâne un om căzut din Dumnezeu prin semeție ca și Adam. Învățați să vă hrăniți cu cele ale vieții veșnice, că altfel vă prinde din toate părțile păcatul nepăsării. Acest păcat este hrănit din om, și este hrănit de tot ceea ce-l înconjoară pe om cu ispita nepăsării. Omul nu mai e deprins cu pocăința. Numai omul cu frică de Dumnezeu iubește pocăința atunci când cade în greșale și în păcate, iar omul care nu-și arată pocăința, acela nu iubește frica de Dumnezeu, acela este părăsit de înger și nu aude pe Domnul când strigă. Cel ce nu lucrează lui Dumnezeu, acela are altceva în el, altă lucrare.

Rugați-vă lui Dumnezeu să scoată lucrători la lucru, dar lucrați voi ca să se ridice lucrători pentru Domnul și pentru voi. Domnul alege lucrători nu că sunt buni, că nimeni nu este bun în afară de Domnul, dar scris este: «Nu cei sănătoși, ci cei bolnavi au nevoie de doctor» ca să-i vindece prin lucrarea lor cu Domnul.

Rugați-vă în chip curat, iar cu Domnul să vorbiți mai bine decât cu oricine, fiilor. E greu să mai vorbească cineva cu Domnul cu vorbire curată. Cine a văzut o slujbă de pe pământ, e greu să se mai deprindă cu vorbire adevărată, căci slujba pe pământ se face ca o datorie, și vorbirea din ea nu ajunge la Domnul, că s-a învățat și slujitorul și poporul lui să nu simtă ce spune, s-a învățat cu rugăciune nepăsătoare. Glasul preotului trebuie să vorbească cu Domnul mai adevărat

decât cu omul. Plâng îngerii de felul de grăire a omului cu Domnul. Dacă ar vorbi om cu om așa cum grăiește azi un slujitor cu Domnul, ar zice omul că îl ia în răs cel ce grăiește cu el. O, cât de adevărat ar fi să grăiască omul cu Dumnezeu! Nici rugăciunea „*Tatăl nostru*“ n-o zice omul cu graiul lui cel dornic după Hristos. Rugați-vă în chip curat, în chip adevărat, în grai simțitor, mai frumos decât cu omul. Rugați-vă Domnului cu trezie. Rugați-vă neîncetat Domnului. Rugați-vă pentru tot neamul omenesc, că nu se mai suie la cer rugăciune curată și adevărată, care să bucure pe îngeri ducând-o la Dumnezeu. Rugați-vă ca Domnul Iisus Hristos. Amin.

Duhul îngerilor a grăit cuvântul Domnului. Amin, amin, amin.

— **O**, poporul Meu, parfum bine mirositor au vărsat îngerii prin cuvânt. Acesta este parfumul cel plăcut care vă însoțește pe voi în vorbirile Mele cu voi. Rugați-vă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, rugați-vă pentru tot neamul omenesc, ca să vină Duhul lui Dumnezeu peste oameni și să vină oamenii la Dumnezeu.

Cel ce vine la Mine ca să trăiască creștinește, acela să nu mai facă păcate, că păcatele aduc în creștin duhul cel mut și surd și nelucrarea legii Domnului și alungă pe Duhul Sfânt din creștin și îl lasă rușinat și mut și surd. Au fost din cei ce au venit în această lucrare dumnezeiască și au greșit și după aceea cu păcat, și iubirea lor s-a stins, și seninul lor s-a pălit ca iarba și au fost cuprinși de duhul mut și surd, și așa sunt și azi. Iar alții au venit, și au păcătuit mereu, și au plecat apoi zicând că nu e Dumnezeu lucrarea aceasta. Dar cei ce s-au lăsat spre sfințenie împlinesc Scriptura care spune despre cel ce este sfânt, care se sfințește mereu prin sfințenie statornică. Amin.

O, copilași iubiți, întăriți peste voi îngeri tari, și stați în legile Mele, că ele sunt aspre pentru omul care nu le iubește, dar voi fiți cu iubire pentru toate cele tari. Acolo unde sunt frații împreună, să se îplinească de către toți legile Mele, căci dacă unul din toți este greșit și ascuns, acela aduce pe îngerii răi între frați, căci ascunderea este duh rău, inger rău, și se face război între îngerii buni și răi, și se face dezbinare și certuri de cuvinte. Fiți tari de îngeri, iar între frați să fie dreptatea pe masă, care să dea gust bun vieții împreună. O mâncare dulce are lângă ea o mâncare acră, așa cum puneți voi pe masă mâncare cu murături sau cu oțet lângă una dulce. E nevoie și de cineva mai drept, mai aspru alături de dragostea dintre frați, căci dacă fiul cuiva ajunge judecător cu carte pe pământ, și dacă cineva din casa lui greșește față de lege, legea se cere a fi ținută pentru toți, și ea pedepsește spre înțeleptire și nu părtinește. Blândețea, bunătaea, mila, iubirea, sunt de două feluri: cerești și omenești. Așa și nădejdea, așa și credința. Luați-le pe cele cerești, fiilor. Amin.

E sărbătoare îngerească. Sunt deasupra cu oștirile îngerești, iar cei necredincioși nu cred în coborârea Mea în cuvânt peste voi, dar cei ce împlinesc poruncile Mele în duhul și în trupul lor, aceia cunosc că voi nu vorbiți de la voi ceea ce le dați lor, ci Duhul Meu și al Tatălui Meu, Care este în Mine, Acela grăiește din cer peste voi.

Dați oamenilor cuvântul Duhului lui Dumnezeu ca să ia viață cerească în ei. Învățați, fiilor, învățați ce înseamnă frați; frați împreună. Amin. Învățați această binecuvântare. Amin. Voiesc să fiu cu voi și peste voi în vecii vecilor. Învățați să Mă ajutați să fiu. Învățați să Mă ajutați să vin să vă fac dreptate împotriva necredincioșilor care vă numesc pe voi fii rățaciți pentru că nu vă supuneți lor și vă supuneți Mie. Dar

de ce nu vă supuneți lor? Le spun Eu de ce: cei pe care Eu îi aleg ca să-i supun sub puterea Mea pentru împlinirea Scripturilor Mele peste pământ, aceia nu mai sunt ai lor, și nu mai sunt ai nimănui decât ai Mei, căci am dreptul să am dintre oameni sub puterea Mea, ca să-i fac pe aceștia voie a Mea, faptă a Mea pe pământ, căci așa binevoiesc Eu, și nimănui nu dau socoteală de planurile Mele cele cerești peste pământ. Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 1997

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Pilda smochinului. Puterea sfinților este postul și rugăciunea. Biserica lumii a desființat postul sfinților apostoli, și vremea sărbătorilor sfinților. Vine Domnul, trâmbița a șaptea.

Intră cuvântul Meu în grădina cuvântului, intră cu puterea Mea dumnezeiască. Eu sunt puterea cuvântului Meu, Eu sunt Cuvântul. Să fie deschisă poarta cuvântului Meu ca să intru. Amin, amin, amin.

Intrăm pe cărarea cărții tale, Verginico. Intrăm cuvânt în cartea ta și învățăm poporul, căci cel ce nu învață nu are învățător. Venim să dăm hrană la oi. Venim să cercetăm turma, că scris este în Scripturi: «*Eu Însumi voi purta grijă de oile Mele și le voi păstori*», că păstorii de oi n-au avut grijă de oi, căci sunt păstori plătiți. Eu Îmi pun viața pentru oi, căci sunt Păstorul Cel bun, și vin mereu cu hrană vie, cu cuvânt viu, și cu el păstoresc Eu Însumi. Amin.

Cei puși de strajă în calea cuvântului Meu, să ia aminte la glasul Meu, căci vin cu hrană. Scris este: «*Cine este sluga cea credincioasă și înțeleaptă, pe care a pus-o Stăpânul peste slugile Sale ca să le dea hrană la timp? Fericită este sluga aceea pe care venind Stăpânul ei o va afla făcând așa*». Amin.

Vin cu hrană pentru tine, iubitul Meu popor, că nu mai e de stat pe pământ fără hrana Mea. Mare este amăgirea pe pământ, și iubirea se răcește în toți, că fărădelegea a dat peste margini, și fără de hrană din cer, nimeni nu mai este viu, dar cel ce rabdă priveghind, acela este fericit și viu. Sluga care dă hrana Mea la timp, va avea fericirea avuțiilor Mele cele cerești, dar să fii mare cu mintea, poporul Meu iubit, că sunt pe pământ multe slugi care stau în numele Meu peste vie, și acestea zic în inimile lor: „*Stăpânul întârzie, Stăpânul nu vine și nu mai e nici o venire*“. Așa zic aceste slugi, și mănâncă și beau cu bețivii și se bat cu cele împreună cu ele slugi, și va veni Stăpânul atunci când nu se așteaptă și în ceasul pe care ele nu-l știu, și le va tăia.

O, grădiniță de fii ai cuvântului din cer, să fii slugă credincioasă, grădinița Mea, și să stai în calea Mea când vin cu hrană, și să dai hrană la timp peste cei flămânzi de cer, și fericirea va fi în tine când voi veni și te voi găsi făcând așa. O, slugă credincioasă, fă-ți datoria și dă hrana Mea peste tot, căci iubirea se răcește în mulți din cei ce au avut-o, și fărădelegea dă peste margini și prinde sub ea până și pe cei aleși pentru iubire. O, când vezi toate acestea fă-ți datoria, slugă credincioasă și înțeleaptă, ca să știi că sunt la uși și sunt aproape. Amin.

Poporul Meu, iubitul Meu, mănâncă, fiule, cu folos, mănâncă hrana pe care ți-o dau prin slugile Mele cele credincioase și înțelepte care iau de la Mine pentru tine. Mănâncă, și nu te lepăda de hrana Mea, că e greu fără cuvântul Meu pe pământ. De mai bine de douăzeci de ani ți-am spus, fiule, că vine lepădarea de credință, și tu n-ai știut să înțelegi ce

înseamnă această clipă. Ți-am spus că te va pune să te lepezi de Dumnezeu așa cum nașul leapădă pe finul său de satana, și îți va spune: „Te lepezi de Dumnezeu?”. Ți-am spus, poporul Meu, că dacă vei fi cu Mine și de partea Mea, nu te vei uda nici pe picioare ca Moise prin Marea Roșie. Ți-am spus că dacă vei avea credință tare vei scăpa, și dacă vei fi slab în credință te vei ataca și te vei lepăda de Dumnezeu și vei pătimi apoi, poporul Meu. Dar tu n-ai înțeles ce ți-am spus Eu, și te-ai speriat și ai plecat de lângă Mine tu, cel plecat, tu, cel ce ai fost fricos. Dar cel ce a stat cu Mine a avut credință tare, și când a fost întrebat dacă se leapădă de Dumnezeu, el a spus că nu se leapădă, și a scăpat nevătămat și neatacat.

Copiii Mei din vremea aceasta, cine, fiilor, v-a pus pe voi să vă lepădați de Dumnezeu și de viața cu El și de cuvântul Lui cel plin de viață? Preoții și arhierii au împlinit această Scriptură peste voi, dar voi ați fost tari și nu v-ați lepădat, că Eu v-am întărit credința și v-am ajutat să rămâneți cu Mine și cu viața sfântă înaintea Mea. Viața voastră cea sfântă v-a ajutat. Viața și mintea și inima sfântă îl scot pe om de la cădere și de la pieire și de la ispite, dar cei ce n-au iubit sfințenia Mea, aceia au fost slabi de tot și s-au lăsat atacați de antichristii cei îmbrăcați în slujitori ai lui Hristos, după cum este scris de hristoșii fățarnici care vor trage de la Mine chiar și pe cei aleși. Dar smochinul a prins a vară, și mlădița lui s-a frâgețit și a dat frunze, și Eu sunt aproape după cum am rostit Eu semn pentru apropierea Mea. Verginica a fost mlădița Mea cea binecuvântată și s-a lăsat spre lucrare și a odrăslit frunze, și Eu sunt aproape prin acest semn, căci smochinul este pildă arătată de Mine în Scripturi, iar cine citește, să înțeleagă ce este pilda cu smochinul. Preoția este smochinul, și când smochinul are mlădița fragedă de se lasă lucrată, ea odrăsește frunze, și Domnul este aproape.

Eu sunt Preot în veac, după rânduiala Tatălui Meu prin Melchisedec, iar Verginica a fost mlădița Mea, și voi sunteți frunzele, fiilor unși în grădinița cuvântului Meu, iar Eu, Domnul, vin după semnul acesta. Cunoașteți, fiilor, și fiți adevăr precum Eu sunt. Toți slujitorii care stau pe pământ în numele Meu sunt minciună, iar legea Mea pedepsește neadevărul, dar voi să fiți sfinți și drepti, că legea au numai cei păcătoși care stau prin păcatele lor împotriva adevărului. Fiți sfinți în toată vremea, ca să vă iubesc ca pe cei mai iubiți. Fiți adevăr ca să fiți fiii Mei mereu, căci Eu sunt Adevărul. Cei ce au viața mincinoasă sunt mulți, și prelungesc minciuna prin viața lor, dar aceia cad din viață așa cum merele putrede cad din pom.

Creștinii care au fost cu Mine la începutul și la mijlocul acestei lucrări, din anul 1955 și până în anul 1980 când am luat-o pe Verginica la cer, acei creștini au fost slabi cu credința, și nici nu s-au rugat să ajut Eu necredinței lor așa cum Eu M-am rugat Tatălui pentru Petru ca să nu piară credința lui și să fie el de întărire la vremea împlinirii Mele prin moartea și prin învierea Mea. E greu de cei ce s-au lepădat prin necredință, de o mie de ori mai greu decât cei ce s-au lepădat prin păcate. Greu e și de cei ce au căzut prin păcat, dar mai greu e de o mie de ori de cei ce s-au lepădat prin necredință, căci omul care se luptă împotriva lui Dumnezeu și a lucrării Sale, acela va fi învins prin multe dureri. O, fiilor, vă învăț ca să știți și să aveți învățătură, căci cei ce au fost necredincioși, au ales minciuna și au rămas de partea ei, că nu poți să fii și mincinos cu viața ta, și să mai iubești și frăția și neamul cel creștinesc. Când Dumnezeu nu este lăsat la cârmă, nimic nu

mai este viu și adevărat, ci tot și toate ale omului se fac minciună și deșertăciune. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Mele cele sfinte și adevărate, căci cei ce au fost cândva ai Mei, s-au dus spre necredință și spre viață mincinoasă.

Sunt două feluri de păcătoși. Sunt păcătoși umiliți, și sunt păcătoși îngâmfați și mândri. Eu vă dau vouă învățătura Mea, iar voi, slugile Mele, dați hrană la timp celor fără de hrană, că e timpul să vin, și să vă găsesc făcând așa. Amin.

Postesc oamenii post pentru serbarea nașterii Mele. Postesc unii oameni și nu știu oamenii ce înseamnă post, nu știu oamenii căile dreptății și ale curățeniei de inimă înaintea Mea. Am întărit prin strămoșii cei sfinți patru vremi de post, ca să fie biserica o casă tare cu patru stâlpi tari și întăriți prin post și prin veghe de suflet, iar oamenii cei care s-au așezat slujitori ai Mei pe pământ, au scos din rădăcina lui pe unul din cei patru stâlpi, și au făcut stricăciune peste orânduiala cea tare. Dar pe tine, poporul Meu, te-am întors cu fața spre părinți, ca să fii ocrotit în ziua cercetării, că oamenii s-au încumetat să schimbe până și vremile, iar glasul sfinților din cer Mă întreabă mereu: «Doamne, până când?», dar Eu le-am spus mereu să aibă răbdare până la plinirea vremilor, până la plinirea numărului sfinților Mei, până la cei mai mici ai Mei. Amin.

Pe vremea trupului Meu, Eu am iubit postul și rugăciunea către Tatăl. La fel și Maica Mea, la fel și sfinții Mei. Postul trebuie să fie însoțit de rugăciune, și rugăciunea trebuie să fie însoțită de post. Dar scris este în Scripturi și în prooroci că în zilele cele de pe urmă puterea bisericii, puterea poporului sfânt va fi ruinată de la locul ei. Scris este în prooroci că în zilele din urmă când se va isprăvi de strivit puterea poporului sfânt, atunci va lua sfârșit împlinirea Scripturilor cele pentru venirea Mea.

Să știți, poporul Meu iubit, că puterea bisericii Mele este postul și rugăciunea. Să știți, fiule, că fiii bisericii nu sunt fiii Domnului dacă nu sunt îmbrăcați cu această putere. Să știți, fiule, că Eu te-am îmbrăcat cu această putere ca să-Mi fii Mie fiu și să te am, și să nu ajungi fără de putere, căci cei ce nu au această putere, aceia sunt slabi de tot, și la orice încercare se smintesc și se pierd de pe cale, după cum este scris în Scriptura care spune: «Mulți se vor sminti, se vor vinde unii pe alții, se vor urî unii pe alții și vor cădea prin profeții minciunii, iar din pricina fărădelegii, iubirea multora se va răci, dar Evanghelia Mea se va vesti pe sine în toată lumea spre mărturie, și atunci va veni și sfârșitul a toate, și atunci va veni și venirea Mea cu putere și cu slavă multă. Amin». Și Îmi voi trimite slugile Mele cu glas de trâmbiță ca să adune pe cei aleși ai Mei, și iată, Eu vă trimit pe voi ca să răspândiți cuvântul venirii Mele până la toate marginile, și fericită este sluga aceea pe care venind Stăpânul ei o va afla făcând așa, căci Stăpânul nu întârzie. Amin.

Postesc oamenii postul nașterii Domnului, și sunt patru vremi de post pentru sărbătorile cerului pe pământ. Este apoi postul în care oamenii se pregătesc pentru serbarea învierii Mele. Este postul cel pus înaintea serbării sfinților apostoli, și este apoi postul cel pus înaintea Măicuței Mele, și sunt patru vremi de post, așezate de părinții și de sfinții care au întărit biserica Mea pe patru stâlpi tari, dar unul din acești stâlpi nu mai este. Era scris de proorocul Daniel că puterea poporului sfânt va fi sfărâmată, iar oamenii bisericii de azi nici gând nu au să se întoarcă cu fața spre părinți și să-i întoarcă pe părinți cu fața spre ei ca să nu vin să lovesc cu blestem fărădelegea și pe fiii ei. Postul cel de dinaintea sărbătorii sfinților apostoli

nu mai este, că oamenii s-au încumetat să schimbe vremurile, după cum era proorocit că va fi să fie. O, nu se poate această fărădelege peste biserică. Până când? O, până când, oare? Strig cu glasul sfinților, și sfinții strigă peste pământ prin cuvântul Meu: «Până când? Până când? O, până când, oare?».

Eu am măsurat altfel vremea pentru om. Eu am zis o seară și o dimineață măsura zilei, iar oamenii au dărâmat măsura Mea. O, unde sunt serbările sfinților? Până când această fărădelege?

O, popor român, n-ai mai vrut să fii român adevărat, n-ai mai vrut. Unde sunt zilele tale de serbări cerești pe pământul tău? De ce, tată, te-ai încântat? De ce, tată, ai fost nepăsător? De ce, tată, nu mai ești creștin, creștin adevărat? Au trecut șaptezeci de ani peste tine de când ți-ai stricat credința ta cea din strămoși, și după șaptezeci de ani Eu am așezat la loc serbările cerești pe pământul tău, și te-am vestit, tată, să te întorci cu fața spre strămoșii cei sfinți, care strigă la Mine: «Doamne, până când?». Vreau să te iert, poporul Meu român, că tu ești poporul Meu la care vin la a doua Mea venire. Vreau să fac act de împăcare cu tine pentru acest păcat săvârșit împotriva sfinților Mei și ai tăi, împotriva strămoșilor, tată. Vreau să te iert. Amin. Ia aminte ce-ți spun, că la sărbătorile tale mari, cei mari de peste tine întocmesc când și când act de iertare pentru mulți vinovați care au greșit împotriva legii. Așa și Eu voiesc să fac la sărbătorile Mele. Vreau să te iert, poporul Meu român. Ție îți poruncesc cu poruncă cerească: întoarce-te cu fața spre părinți și așează la locul lor praznicele sfinților Mei, că am așezat în mijlocul tău început nou și piatră de aducere-aminte și de împăcare cu cerul, și tu n-ai înțelepciune ca să pricepi vremile Mele și împlinirea lor.

Să fie patru vremi de post, căci așa este din părinți. Amin. Să fii român, poporul român. Să fii român, tată, și să fii creștin, fiule român. Amin. Sulul zilelor căzute din numărătoarea ta, stau în înaintea Mea spre mărturie împotriva ta, că tu ai fost înșelat de neam străin și n-ai fost cu veghe înaintea Mea. Dar vin cuvânt spre tine și zic: întoarce-te și fii popor adevărat înaintea Mea! Nici un popor n-a fost atât de lovit în credința lui, în legea lui cea sfântă, nici unul mai lovit ca tine. O, nu e bine să dormi. Veghează, tată, veghează de acum, ca să nu mai vină tâlharii de suflet și să-ți vândă sufletul tău în vremea nevegheții tale.

A venit vremea să te iert, țară cu Mire și mireasă. Eu sunt Mirele, și am în tine popor mireasă și cuvintez peste el pentru tine, țara Mea de nuntă. Trezește-te și fă voia Mea și fii nuntașa Mea, că am în tine taina Mea, venirea Mea în cuvânt peste tine. Și iarăși îți zic: scoală-te și umblă și stai cu veghe înaintea Mea, că sunt în tine cu venirea Mea, și din tine Mă vestesc peste tot pământul și neamul de pe el, Mă vestesc din tine întru venirea Mea. Amin.

Iar voi, copilași din grădină, care-Mi dați întocmire în cuvânt, voi, care-L faceți cuvânt pe Cuvântul, fiți slugi credincioase și înțelepte și dați hrana Mea la timp, ca să vă găsesc făcând așa. Amin.

Postesc oamenii postul nașterii Domnului. Postesc unii oameni, și nu știu oamenii ce înseamnă post. O, oamenilor, cine vă învață pe voi legile Mele cele sfinte ca să le puneți peste voi? Eu am fost dus de duhul în pustie ca să fiu ispitit de diavolul, și am postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți ca să pot birui ispitele. Dar M-am hrănit cu cuvântul Meu cel către Tatăl, și cu cuvântul Tatălui cel către Mine, și n-am lăsat pe diavol să Mă ispitească și i-am spus: «Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău!», după cum este scris. Iar când dia-

volul a zis să-Mi dea împărăția lumii ca să Mă plec lui, Eu i-am zis: «Du-te, satano, că scris este: Domnului să te închini și să-I slujești».

O, oamenilor, cu ce biruiți voi ispitele diavolului? Postul și rugăciunea sunt putere cerească în omul cel credincios și iubitor de Dumnezeu. Postul și rugăciunea au cu ele smerenia cea dinăuntru și cea din afară. Postul și rugăciunea înseamnă să-L iubești pe Dumnezeu și să nu ai alt dumnezeu, să nu furi, să nu ucizi, să nu fii desfrânat, să nu mărturisești strâmb, să nu lovești pe aproapele pentru cele ce sunt ale lui. Asta înseamnă postul și rugăciunea, iar fără acestea lângă postul cel de bucate, nu înseamnă post. O, cine vă învață pe voi toate acestea ca să le faceți? Sunt pline locașurile cele sfințite, sunt pline de trupuri vopsite și fardate și fără nici o lege sfântă, și postesc zile de post fără să știe ce înseamnă post.

Dar Eu ies cu tine, poporul Meu cel cu cuvântul Meu peste tine, ca să dau oamenilor învățătură vie. Ieșirea ta cu Mine în lume, știu, fiule, știu că e greu, știu mai bine ca tine, știu, dar trebuie să împlinim Scriptura care spune că voi aduna pe cei ce vor fi ai Mei din lume din cele patru vânturi, și îți voi da putere peste puterea ta, căci postul și rugăciunea, pe care tu le împletești ca să-ți faci punte spre Mine și Mie spre tine, acestea sunt puterea ta, poporul sfânt, care te sfințești încă, după cum este scris. O, iubește legea raiului, căci ți-am dat-o ca să te așezi în ea și să fii cuprins de ea și să Mă cuprinzi în ea ca să am loc să-Mi plec capul în tine, poporul Meu, biserica Mea cea vie, cea de la sfârșit, cea de la venirea Mea. Amin.

Iar tu, Verginico, mlădiță luată la cer între sfinții Mei, în curând vei fi serbată de poporul tău, și vom veni cu sobor de sfinți și vom serba deasupra grădinii și în grădină, și cu poporul vom serba. Am venit să învățăm poporul. Fă-te cuvânt din Mine peste poporul tău, că arzi de dor. Dorul celor din cer este mare. Arde cerul de dor să vină cerul cel nou și pământul cel nou, și va veni văzut împlinirea Scripturilor cele pentru venirea Mea cu cele veșnice în veci. Amin.

Te las, poporul Meu, sub mângâierea sfinților, că Verginica este înconjurată de zeci de mii în cer și pe pământ cu cerul. Mii de mii de îngerași te mângâie și te slujesc și te însoțesc, poporul Meu cel iubit. O, cine este poporul Meu cel iubit? Cel iubit Mă iubește cu iubire statornică. Cel iubit este cel ce lucrează în Mine iubire pentru el. Cel iubit este dorul Meu, și dorul la dor trage, și se face dor. Amin, amin, amin.

*

In numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, sună glasul trâmbiței lui Dumnezeu, sună din cer pe pământ. Amin.

În numele Tău, Doamne bun, mă ridic cu sunet de trâmbiță ca să fac duh de trezire peste turma cea plăcută Ție. Sun și pentru cei ce dorm în neveghe pentru venirea Ta. Sun cu îngerașii, sun odată cu ei, că din mine Tu ai grăit cu sunet de trâmbiță, Doamne, și m-ai numit trâmbița Ta pe pământ, iar cine este sfânt pe pământ, este și în cer viu și lucrător peste cei ce au rămas trudind pentru ziua Ta cea mare, Doamne. Cerul lucrează peste pământ, și nimic nu vine peste pământ decât din cer. E mare amăgirea cea de pe pământ, e gros și mult duhul minciunii, și lumea s-a învățat așa ca și cu adevărul, Doamne. Mi-e tare dor să-mi învăț poporul să stea cu veghe înaintea Ta, ca să fie viu poporul Tău cel cules din

lume prin glas de trâmbiță. Dorul mă arde, Doamne, și aș voi să-l las peste poporul cel plăcut Ție, ca să știe cât de mare trebuie să-i fie pregătirea și veghea și lucrarea lui cu Tine peste pământ. Amin.

Dorul cerului să se coboare în voi și să ardă în voi, copilași lucrători cu cerul pe pământ, că voiește Domnul să așeze împărăția Lui pe pământ, dar neamul oamenilor de azi s-a învățat prea mult cu minciuna și cu viața ei cea mincinoasă. Plâng oamenii că nu au ce mânca, și asta e toată durerea lor, tot zbuciumul lor. Nu vor oamenii să înțeleagă că tot ce vine peste ei din cer vine pentru nelegiuirile lor, precum a fost în toate vremurile peste oameni. Nu vor oamenii să se lase de păcate, dar vor să le fie bine, iar omul păcătos este vrednic de pedeapsă. Deschideți Scripturile, și vedeți din ele ce făcea Dumnezeu cu Israel când își înmulțea păcatele și rățacirea lui de la calea adevărului. Aducea Domnul peste Israel robie și foamete și moarte și apăsare și plăgi și înstrăinare. Iată și românul. Poporul român n-a plecat ca să robească sub el poare, că mereu a venit peste el mânia din afară, că Domnul îl iubea și mereu îl muștra pentru păcatele lui ca pe un fiu, ca pe un popor iubit și ales pentru iubire. Dar de șaptezeci de ani și mai bine se mănâncă român pe român, se omoară frate pe frate și sunt răi până și săracii, d-apoi bogații cei lacomi, care pentru lăcomia lor au dat de la ei calea adevărului! Dar sunt mulți români buni la Dumnezeu, și pentru rămășița aceasta ține Domnul în palme neamul acesta și pământul acesta care poartă în mijlocul lui ieslea cuvântului lui Dumnezeu. O, de aceea este atât de ocrotită această țară, dar oamenii din ea nu știu minunea Domnului cea purtată de acest pământ. Multe neamuri ale pământului tânjesc la ea, că ea este țarina cea cu comoară în ea, și cei ce o caută nu știu de ce o caută.

O, poporul meu iubit, vreau, fiule mic, să te învăț să stai numai cu Dumnezeu în toată clipa, că nu mai e de stat pe pământ fără cuvânt din cer, fără cuvânt mereu. Lasă-l pe omul necredincios să se mire de mulțimea cuvântului care vine peste tine, dar tu nu te mira, și miră-te cum de mai stai pe picioare în vremea aceasta grea în care nimeni nu mai are statură și picioare. Caută bine să înțelegi ce-ți spun, că dacă n-ar scutura cerul cuvânt mereu proaspăt peste tine, iubirea ta s-ar răci și fărădelega s-ar înmulți în tine, că scris este: *«Din pricina fărădelegii, iubirea multora se va răci»*.

O, poporul copilaș, uită-te la cei ce au plecat de lângă izvorul cuvântului ducându-se în fărădelegi și zicând la minciună adevăr și la adevăr, minciună. Aceia nu mai au minte, nu mai au viață și sunt morți, căci viața este Hristos Cel viu în om. Aceia au pierdut cămașa botezului, și ei nu știu ce au făcut și nu știu ce este botez și puterea botezului în numele lui Iisus Hristos. Cel ce se leapădă de Hristos și se duce la păcate, acela își leapădă cămașa botezului și ia pe el haina cea neagră a fărădelegii și a poftelor trupului, care duc la inimă și la minte și le îmbolnăvesc cu pofta fărădelegii și cu învățătura cea omenească, cea care n-are în ea viață veșnică.

Fiți tari și nu vă clătinați, fiilor, căci sluga cea care a știut voia stăpânului și n-a făcut-o, aceea va fi bătută mult, că și-a zis: *„Stăpânul întârzie și nu vine”*. Dar veni-va Stăpânul când ea nu se așteaptă și o va tăia și o va pune de partea celor fățarnici care vor plânge la venirea Stăpânului. Fiți tari și nu vă clătinați. Amin, amin, amin. Fiți tari cu Domnul, că vine vremea dreptății, și Domnul are pe El haina judecății. Am hrănit poporul zece ani după suirea mea la cer și am folosit mlădița cea dintr-o rădăcină cu mine și am zis mereu că Domnul este îmbrăcat în haina milei și am zis că puțin mai e

mila, și Domnul va lua pe El haina judecății. Dar poporul cel de atunci a fost slab și alintat și mândru și fără veghe și a fost furat de necredință și de nepăsare și a adormit somnul fărădelegii. Dar iată-L pe Domnul îmbrăcat în haina dreptății și nimeni nu poate sta înaintea Lui când vine și nimeni nu-și poate face ascunzătoare, nimeni.

Voi veni cuvânt din Domnul peste neamul meu cel după trup ca să le fac carte de mărturie și am să-i întreb de viața lor cea sfântă în care trebuia să-i găsesc acum când Domnul vine, și iată, îi găsesc cu viață lumească, fiindcă după plecarea mea la cer ei au părăsit viața cea creștină și au luat-o pe cea păgână și mi-au umplut casa mea de lume și de cei fără de lege, și mă voi da deoparte ca să-i întrebe Domnul unde sunt și ce au făcut cu cele din cer, care erau puse peste ei. O, cum trebuia să fie casa pe care le-am lăsat-o eu! Dar n-au păstrat-o, și au uitat pe Domnul, Care striga prin mine și zicea: *«Nu vă aduceți neamurile voastre cele necredincioase în casele voastre sfințite de Domnul, că acelea vin de la cârciumă, de la femei, de la curvie și întinează casele voastre cele blagoslovite și sfințite de Mine. Dacă mama ta sau tatăl tău sau neamul tău vine la tine și nu e una cu Mine și cu tine, fii precaut, să nu strici lucrarea Mea, că-ți voi cere socoteală pentru locul cel sfințit și blagoslovit»*. Așa zicea Domnul prin glasul meu de trâmbiță, dar n-au voit creștinii să-și țină casele curate ca să fie pentru Domnul, că nu mai are Domnul unde să-și plece capul, că în locașurile de biserică intră lume de pe lume, intră cei fără de lege laolaltă cu creștinii, dar Duhul spune prin Scripturi: *«Cu cei fără de lege nu voi sta la masă»*. Bisericile pentru creștini trebuie să fie, căci ele înseamnă creștini laolaltă în duh de biserică a lui Iisus Hristos, dar azi, biserică înseamnă altceva decât Hristos cu creștinii laolaltă.

O, popor mititel și greu încercat de cei fără credință! Preoții de azi au voit și vor să te facă să te lepezi de Dumnezeu și de viața cea în Hristos. Ei sunt cei ce au împlinit cuvântul Domnului, rostit pe vremea trupului meu. Așa te învăța Domnul: *«Te va chema, creștine, în fața lui și îți va spune: „Te lepezi de Dumnezeu?”. Și tu vei zice „Da”; de frică vei zice „Da”; de frică pentru ceea ce poartă acela în mână. Cel ce va zice „Nu”, acela va pătimi. Dar cât de adânc e acest hop, dacă vei scăpa de hopul acesta vei fi cu cerul, și cerul va fi cu tine. Nu te teme, creștine, alungă frica, că moare lumea și preoții ei, nu tu. Moare antichrist și oastea sa; nu tu, creștine. Fugiți din lume, creștinilor, că lumea moare. Cercetați-vă și în cap, ca să nu aveți fir din lume, că moare lumea laolaltă cu preoții și cu protopopii ei și nu se va mai ști unde a fost lumea»*.

O, popor micuț și curat cu credința, așa zicea Domnul pe vremea aceea, dar creștinii de atunci n-au crezut bine în aceste cuvinte și iată împlinirea lor. Preotul știe că poartă dar și har, și te sperie cu acestea, te sperie că te leagă și că te blestemă și că te afurisește, dar preotul poartă grad de ostaș în armata lui antichrist, poartă ce nu trebuie să poarte un slujitor al lui Hristos. Dar tu nu te speria, copile mic, căci cei mici sunt purtați pe brațe de sfinți și de îngeri, și sunt de temut cei mici care au pe Domnul de Stăpân al lor, sunt de temut pentru Stăpânul pe Care-L au, căci este Stăpânul Cel adevărat. Preoții și arhierii lumii sunt antichristi îmbrăcați în piei de oaie și nu sunt păstori de oi, că dacă erau păstori de oi, ar fi avut grijă de oi și le-ar fi cercetat cu înțelepciunea cea ascunsă în Dumnezeu. Fiți tari și nu vă clătinați, fiilor, că a venit dreptatea pe pământ ca să facă pământ al dreptății, și Domnul are pe El haina judecății celor ascunse. Amin.

Arde duhul meu de dor, ca să te învăț, poporul meu, să stai cu veghe înaintea Domnului și să ai milă de Domnul, Care trudește din greu să nu se strivească bobul de grâu în vremea străngerii neghinei, care va fi pusă pe foc, unde este partea ei și soarta ei. Eu sunt trâmbița cea vestitoare peste grâu și peste neghină ca să se tragă la locul lor fiecare, că vine Domnul și nu sunt ascunzători ca să se poată ascunde cineva de la fața Lui cea cu slavă cerească. Să se întărească peste voi puterea cea pentru cer, postul și rugăciunea, puterea poporului sfânt. Amin. Iubiți postul, nu numai de bucate. Postiți de toate cele rele care se învârt pe lângă voi, că mare este amăgirea pe pământ. Cel ce voiește să se mântuiască și nu poate lupta împotriva duhului lumii, acela să stea cuminte și departe de lume ca să se mântuiască rugându-se lui Dumnezeu pentru biruința mântuirii. Postiți de la bucate și de la cele rele pentru minte și pentru inimă; postiți și cu privirea și cu auzul și cu mirosul și cu gustul și cu tot trupul. Învățați să postiți post desăvârșit. Învățați să fiți mântuire unii altora, mântuire și nu slăbiciune, că vremea de azi e friguroasă pentru suflet, și sufletului îi trebuie haină groasă, haină scumpă, haină din cer, nu de pe pământ.

Fiilor scumpi, primiți cu grijă și cu iubire, căci ca mama pe copii vă învăț învățatură sănătoasă peste voi și unii peste alții. Fiți tari și nu vă clătinați când vă învăț să vă feriți de vorbirea doi câte doi. Fiți mai mulți, ca să nu găsească diavolul prilej de învinuire și să vă facă să nu mai stați tari. Fiți cu lucrare întreagă, că vremea e grea. Eu știu și văd cât e de grea și de ce se folosește ea pentru cei aleși ai Domnului. Învățați cum este iubirea și ce face ea, dar nu învățați ca omul, ci ca Domnul, fiilor. Când ești singur, fiule, nu căuta pe altcineva singur. Caută să fie frații împreună și așa veți scăpa de multe curse ale vremii omenești. Scris este că unde sunt mai mulți, acolo coboară Domnul lucrarea Sa și binecuvântarea Sa. Nu căuta slăbire, că unde e unul nu e putere, ci e slăbire. Nu căuta să fii singur, căci cel singur se atacă, pentru că nu este de la Dumnezeu să fie omul singur. Nici o clipă nu căuta să fii singur, că vremea de azi e ca și clipa și te strivește pe neștiute dacă nu ești atent ca să înveți binecuvântarea Domnului. Iubirea frățească să fie multă, dar în Domnul. Și cum în Domnul? Acolo unde sunt mai mulți, fiule, acolo are siguranță și viață iubirea Domnului. Unde este unul sau doi, acolo ajunge slăbirea și păcătuirea și ascunderea și căderea prin ascundere. Căutați-vă unii pe alții, nu unul pe altul. Feriți-vă să fiți singuri, și diavolul va fugi de la voi. Puneți peste voi din partea Domnului pe cei înțelepți și primiți-i pentru voi, nu pentru ei, căci cei înțelepți au iubire cerească, au cântar cu cumpănă curată, au putere din puterea Domnului pentru cei mai slabi în putere.

Postiți și vă rugați neîncetat. Amin. Nu mâncați să vă săturați, că pântecele plin goleşte inima de plinul Domnului, goleşte mintea de Duh Sfânt, căci trupul pofteste împotriva Duhului, fiilor. Mâncați ca să trăiți. Amin. Mâncați ca să nu muriți. Nu mâncați ca să muriți și mâncați ca să trăiți, fiilor, și toate să le faceți spre zidire laolaltă, spre iubire în Domnul.

Feriți poporul de duh de ușurătate, fiilor lucrători peste poporul Domnului. Vegheați peste duhul și peste inima și peste trupul poporului sfânt. Despărțiți cuvântul de necuvânt, ca să nu rămână Domnul fără rod viu în picioare. Amin.

V-aș învăța zi și noapte calea vieții, Cartea Vieții. M-aș scrie zi și noapte cu voi în Cartea Vieții veșnice, ca să fiți veșnic vii, dar trebuie să voiți și voi să fim mereu cu toții, cei din cer cu cei de pe pământ în lucrare cerească. Amin.

Vino, Doamne, vino pe toate cărările cerești la ei! Vino la fii, Doamne, că fără hrana Ta, nu mai e de viețuit pe pământ. Vino și Te scrie în Cartea Vieții veșnice cu poporul Tău cel de la sfârșit! Oamenii de pe pământ zic că e minciună venirea Ta. Vino cu adevărul acestei veniri și fă de rușine minciuna și pe fiii ei care stau împotriva adevărului, că Tu ești Adevărul. Amin.

— **V**in, Verginico, și te cuprind la începutul și la sfârșitul vorbirii tale cu poporul cel mic ca să-l ajut să creadă în tine prin Mine, să creadă în sfinți, să creadă în viața lor cea veșnică, Verginica Mea.

Fiilor, iubiților, fiți tari și nu vă clătinați, căci Eu, Domnul, sunt trâmbița cea de a șaptea precum scrie în Scripturi. Eu sunt Cel ce sfârșesc și plinesc taina lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Învățați binecuvântarea Mea peste voi. Învățați iubirea cerului cu voi, căci cei ce nu s-au lepădat de Dumnezeu după îndemnul omului necredincios lucrărilor Mele peste pământ, aceia sunt cu cerul, și cerul e cu ei la masă cerească pe pământ, și nu vor mai flămânzi și nu vor mai înseta. Cei ce mănâncă și beau hrana și apa aceasta, aceia nu vor mai înseta niciodată. Amin. Eu sunt izvorul cel nescacat, care curge cu veșnicie peste tine, poporul Meu iubit.

Cine este sluga cea credincioasă și înțeleaptă pe care a pus-o Stăpânul peste slugile Sale ca să le dea hrană la timp? O, fericită este sluga aceea pe care venind Stăpânul ei o va afla făcând așa. Amin, amin, amin.

15/28 noiembrie 1997

Praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică

Împlinirile proorociilor sunt lucrate prin cei credincioși. Maica Domnului povățuiește pe ucenici. Tatăl cu Fiul în sfat.

Coboară Domnul cu sfinții Săi. Coboară Domnul pe pământ, în sărbătoare de cer nou și de pământ nou, loc al dreptății Domnului. Amin, amin, amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acesta este numele coborârii Mele peste grădina cuvântului Meu ca să Mă fac cuvânt peste pământ. Eu sunt glasul trâmbițării celui de al șaptelea înger, după cum este scris despre Mine în Scripturi. Nici o taină nu mai este de lucrat. Eu sunt Cel ce săvârșesc taina pentru care M-am născut din Tatăl și din Fecioară, Om, ca să fie Dumnezeu văzut de oameni, și să creadă oamenii în Mine și să prindă viață și credință și adevăr.

Sunt cu sfinții și cu Maica Mea Fecioară și grăiesc pentru poporul Meu, cu duh de sărbătoare grăiesc. De mai bine de două mii de ani s-a născut pe pământ mama Mea. Ea a venit între oameni ca rod al Tatălui Meu, și ca rod al rugăciunii celor ce au născut-o pe ea.

O, copilașule, poporule copilaș, să știi, poporul Meu, că ori de câte ori are Dumnezeu de împlinit tainele Lui peste pământ, atunci se nasc pe pământ oameni credincioși care se roagă Domnului ca să îplinească peste oameni făgăduințele Sale care se împlinesc la rugăciunea omului lui Dumnezeu. Așa s-au rugat cei ce au născut-o pe mama Mea, iar proorocul Zaharia, arhieru la templul Domnului, a împlinit lucrarea făgăduințelor lui Dumnezeu și a luat pe copila cea făgăduită Domnului de către părinții ei, și a dus-o înaintea Domnului pentru ca să fie ea Fecioara din care Se va naște Cel promis prin prooroci, Dumnezeu Cuvântul. Arhierul Zaharia era proorocul Domnului, care păstra în inima lui cea credincioasă taina plinirii vremurilor, pe Hristosul Domnului, Cel Care

avea să Se nască din Fecioară și să fie de mântuire pentru lumea cea stricată prin păcat.

Avea trei ani Măicuța Mea, și părinții ei au dat-o Domnului. Ea a crescut înaintea Domnului și a împlinit Domnul prin ea Scriptura proorocului Isaia care spune: «*Iată, Fecioara va zămisi și va naște Fiu, și I se va pune numele Emanuel; și Fiul Se va hrăni cu lapte și cu miere până în vremea când va ști să pedepsească răul și să arate binele*». Nimeni n-a putut pe vremea aceea să împiedice împlinirea planului lui Dumnezeu, și el s-a împlinit, iar sfaturile oamenilor nu s-au împlinit, după cum este scris: «*Înțelegeți, neamuri, și vă plecați, căci orice planuri veți face vor fi risipite, și hotărârile voastre nu se vor împlini, căci cu noi este Dumnezeu*». Amin.

O, copilașii Mei de azi! Eu cu voi Îmi împlinesc tainele Mele, și țin mâna Mea cea puternică peste voi și vă spun: cei necredincioși numesc uneltire împlinirea lucrării Mele prin cuvânt, dar voi fiți tari și credincioși, ca să nu slăbiți spre căile acestui neam necredincios. Voi să nu socotiți uneltire ceea ce neamul acesta socotește uneltire. Voi să nu vă temeți de ceea ce ei se tem. Nu vă înfricoșați, fiilor, și stați înaintea Sfântului Domnului și de El să vă înfricoșați și pe El să-L socotiți sfânt, că El este pentru voi cort sfânt, iar pentru cei necredincioși El este piatră de încercare, stâncă de poticnire, și iată, mulți se poticnesc și cad și se sfărâmă și stau prinși în cursa robiei, căci Eu, Domnul, am pecetluit taina Mea cu voi numai pentru voi, că sunteți credincioși, amin, și sunteți ucenicii Mei, amin, și sunteți fiii Mei. Amin, amin, amin.

Zaharia arhierul Domnului, proorocul Domnului a împlinit Scriptura tainei cea ascunsă din veac, taina cea despre Fecioara care va naște pe Dumnezeu. El a fost credincios și a împlinit lucrarea lui Dumnezeu și a avut grijă sfântă de Fecioara care avea să nască pe Domnul, pe Fiul Tatălui, Domnul peste pământ, Domnul adevărat. Iar în vremea aceasta iarăși am avut oameni credincioși pentru lucrarea nașterii cuvântului Meu din Tatăl, căci Tatăl a lucrat și a născut-o pe Verginica și a pus lângă ea pe cei credincioși, și din aceștia s-au născut ucenici din ucenici, fii ai lui Dumnezeu, și Domnul Cuvântul Se naște pe pământ cuvânt și adună prin glasul trâmbiței a șaptea pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi precum este scris. Eu sunt pentru voi cort sfânt, iar pentru cei necredincioși sunt piatră de încercare și stâncă de poticnire și mulți se poticnesc și cad și se sfărâmă și stau prinși în cursa robiei.

Vin la tine, poporul Meu cel drag, vin cu duh de sărbătoare și îți întăresc credința și te cuprind în duhul mângâierii și te cuprind în duhul mamei Mele, Maică și Fecioară, biserică a Mea între oameni. Amin.

— **O**, Fiule ceresc, Fiul meu iubit, prin Care eu am binevoit să-Ți fiu cort, să-Ți fiu biserică, în care să Te sălășluiești, și din care să ieși spre cei pierduți ca să-i cauți și să le dai înapoi pe cele pierdute! O, Fiule Emanuel, iată și poporul Tău, care s-a făcut pentru Tine casă, și cort, și biserică Ție, Fiule Cuvântule.

Eu am fost primită pruncă în templul cel făcut de oameni ca să mă fac apoi biserică Ție, Fiule al Tatălui, și ca să știe oamenii unde este locașul Tău și unde să-Ți facă ei Ție locaș, Fiule fără de locaș. Când m-am lăsat eu Ție biserică și când ai ieșit spre oameni, oamenii nu știau că Tu ești taina omului cel nou, Om ieșit din om, dar eu păstram în inimioara mea toată taina mea și a Ta, pe care o știam din Scripturi, după cum mă învățase Zaharia, arhierul Domnului, rudenia mea. Așa și poporul Tău, Tu și pruncii Tăi, după cum a pro-

rocit Isaia. Așa e și acum. Oamenii nu știu că poporul Tău acesta Te-a primit pe Tine și s-a lăsat Ție cort, și biserică s-a făcut Ție, ca să știe oamenii ce înseamnă locaș al Tău și biserică a Ta cu oamenii. Oamenii de pe pământ știu altfel, că așa i-au învățat păstorii lor. Oamenii știu că biserică înseamnă o zidire din piatră sau din cărămidă în care se adună ei pentru obiceiurile creștinești prin care ei se botează și se cunună și se curăță și se înmormântează și se pomenesc de către preot. Toate au rămas numai obiceiuri, Fiule, căci oamenii nu-și ridică inima spre Tine prin obiceiurile acestea. Biserică înseamnă omul care Te poartă pe Tine în el trup și cuvânt. Biserică înseamnă fiii Tăi cei sfinți laolaltă în numele Tău, dar oamenii nu știu adevărul.

Plâng de mila oamenilor, dar plânsul meu e pe sfârșite, că oamenii nu întind mâinile spre Tine, Fiule dătător de viață. Dar pe poporul Tău cel fiu al Tău îl cuprind în duhul mângâierii și îl îndemn la iubire pentru Tine, Fiule dulce. Îți doresc iubirea cea sfântă a fecioarelor și a feciorilor. Îți doresc iubirea tuturor celor ce sunt, și a celor ce vor fi ai Tăi. Îți doresc, Fiule îndurerat, mângâierea cea de la cei mai mici ai Tăi. Îți doresc, Fiule înlăcrimat, bucuria venirii Tale cea văzută la poporul Tău care Te așteaptă ca pe un Mire din cer. Îți doresc venirea, Fiule venit cuvânt peste cei credincioși. Amin.

O, iubiților din cer, o, sfinților și îngerșilor! Mângâiați, mângâiați pe poporul cel fiu al Fiului meu, că așa zice Domnul: «*Vărsa-voi pacea Mea peste el ca un fluviu; vărsa-voi slava neamurilor de pe pământ ca un șuvoi peste Ierusalim, iar pruncii lui vor fi dezmiardați la sân, și pe genunchi dezmiardați, așa cum mama își mângâie pe fiii ei, iar inima și trupul lor vor tresări și vor odrăsli ca iarba cea fragedă*». Domnul, Cel Care S-a vestit pe Sine, și pe mine, mama Sa, prin Isaia proorocul, Acela este Cel ce te-a vestit și pe tine, poporul mângâiat de Duhul Său Cel mângâietor, după cum este scris: «*Lua-va Domnul înțelepciunea de la înțelepți, și o va vesti pruncilor Săi cei din urmă, care vor fi mângâiați de Duhul Sfânt*». Amin, amin, amin.

— **O**, poporul fiu, am coborât peste tine duh de mângâiere, duh de sărbătoare, și ți-am întărit credința cea pentru Scripturi, fiule scump. Duhul mamei Mele te-a mângâiat cu duhul nădejzii și al credinței și al dragostei de Dumnezeu. Duhul sfinților te-a mângâiat prin cuvântul mamei Mele. Duhul Meu Cel Sfânt te mângâie și te poartă de mână pe tine, cel mai mic al poporului sfânt, căci după patruzeci de ani de mângâiere Eu odrăslesc popor nou, căci am fii tari și credincioși, care Mă nasc pe Mine cuvânt pentru fii. Eu vin cuvânt din cer pe pământ, vin pe nori până deasupra ieslei Mele de naștere a cuvântului Meu.

Tată, Îți mulțumesc pentru acest popor pe care Mi l-ai dat din lume, căci lumea nu iubește ce este al Tău, dar Eu îi iubesc, și Îmi ridic glasul înaintea Ta și Te rog pentru ei, pentru mărirea credinței lor Te rog. Pentru mărirea staturii lor întru Mine Te rog, Tată. Voiesc să fac cu ei Scriptură văzută a venirii Mele. Te rog pentru ei, Tată. Împlinește-Te cu Mine în ei, Tată. Ei să scadă în ei și să cresc Eu în ei, Tată. Te rog pentru statura lor întru Tine și întru Mine. Te rog, Tată, pentru statura Ta și a Mea întru ei, bunule Tată. Te rog pentru dor sfânt în ei, pentru cer sfânt în ei, pentru Duh Sfânt în ei Te rog. Vremea e rea și grea. Vremea e moarte peste oameni. Te rog pentru cei mai mici ai Tăi și ai Mei. Te rog, Tatăl Meu, să Te slăvești în ei cu slava Mea pe care am avut-o la Tine mai înainte de întemeierea lumii, căci Eu, lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac l-am săvârșit, Tată. Am arătat numele Tău celor ce

Mi i-ai dat din lume, că ai Tăi erau, și ei au cunoscut că toate câte Mi-ai dat pentru ei sunt de la Tine, Tată, și ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat, crezând că de la Tine vin și că Tu M-ai trimis. Eu le-am dat cuvântul Tău, dar lumea îi urăște, pentru că ei nu sunt ai lumii, și sunt ai Tăi și ai Mei, Tată. Sfințește-i pe ei întru adevărul Tău, căci Cuvântul Tău este adevărul Tău, și este Fiul Tău.

O, dar nu numai pentru aceștia Te rog, Tată. Te rog și pentru cei ce cred, și pentru cei ce vor crede în Tine și în Mine prin cuvântul lor, prin mărturisirea lor, Tată, ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis la ei, căci slava pe care Mi-ai dat-o Tu pentru ei, Eu le-am dat-o lor, ca să fie ei una precum Noi una suntem, ca să știe lumea că Tu M-ai trimis la ei și că i-ai iubit pe ei precum M-ai iubit pe Mine de M-ai trimis la oameni cum i-ai trimis și pe ei. Iar Eu voiesc ca unde sunt Eu, să fie și ei, ca să privească mărirea Mea cea de la Tine, că Tu pe Mine M-ai iubit mai înainte de întemeierea lumii, dar lumea pe Tine nu Te-a cunoscut, Tată drept, ci Eu Te-am cunoscut, iar aceștia micuți ai Tăi au cunoscut că Tu M-ai trimis. Eu le-am arătat numele Tău, și îl voi arăta mereu, ca iubirea cu care Tu M-ai iubit să fie în ei, și cu Mine în ei. Amin, amin, amin.

— **O**, Fiule dulce, pentru mărirea credinței lor Te-am ascultat. Amin. Pentru mărirea staturii lor întru Tine Te-am ascultat, Fiule al Meu. Amin. Pentru Scriptura venirii Tale, pentru dor sfânt în ei, pentru cer sfânt în ei, pentru Duh Sfânt în ei Te-am ascultat. Amin. Pentru cei ce cred în Mine și în Tine prin ei Te-am ascultat. Amin. Pentru cei ce vor crede prin cuvântul lor Te-am ascultat și Te voi asculta ca un Tată drept cu Tine, Fiule și Adevărul al Meu. Amin, amin, amin.

— **O**, binecuvântat să fii de Tatăl Meu și de Mine, Fiul Tatălui, și de mama Mea Fecioară și de toți sfinții și îngerii, poporul mititel.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, voiesc ca unde sunteți voi să fii și Eu cu voi, și să priviți mărirea Mea cea de la Tatăl, căci Tatăl M-a iubit pe Mine mai înainte de întemeierea lumii, dar lumea nu L-a cunoscut pe Tatăl, ci Eu L-am cunoscut, iar voi ați cunoscut și voi, ați cunoscut că Tatăl M-a trimis, și Eu vă arăt numele Tatălui Meu și vi-l voi arăta mereu, ca iubirea cu care Tatăl M-a iubit, să fie în voi, și să fie cu Mine în voi. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 1997

Sărbătoarea de șase ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Cuvântul Domnului este duhul proorociei. Slava Domnului este sfințenia din om. Chemarea neamurilor pământului. Chemare peste Israel cel după trup.

Cu duh de sărbătoare vin din cer pe pământ și Mă fac cuvânt proaspăt peste grădinița cuvântului Meu.

E sărbătoare în cer și peste tine, grădinița Mea. Te serbează cerul și te cuprind sfinții și îngerii în duh de sărbătoare cerească pentru serbarea zilei tale de pecetluire cu Duh Sfânt și cu putere cerească peste tine. Amin. Eu am pus peste tine lucrare de Duh Sfânt și putere cerească și îngrădire tare și sfinți și îngeri și puteri cerești lucrătoare, și te-am făcut sărbătoare a Mea pe pământ, o, grădinița a cuvântului Meu, și te-am numit Sfânta Sfintelor în care intru Eu Domnul, Eu,

Arhiereul Cel mare, Eu și cu zecile de mii de sfinți și de îngeri. Cuvântul Meu este împărat peste tine, și împăratul iese din tine ca un mire ca să-și iubească mireasa. Mă fac în tine cuvânt de iubire și scriu cartea iubirii dintre Mire și mireasă. Pace ție, grădinița Mea cu fii unși! O, e greu de tot de cei ce se ating cu duh de necredință și de faptă a necredinței peste această ungere din cer.

O, copilași ai trupului miresei Mele! Copilașilor mireasă a Mea! O, poporul Meu, nu mai am ce să mai ung pe pământ. Nu mai este om al lui Dumnezeu pe pământ ca să am Eu cale să ung, și prin ungere să-Mi fac sfinți pentru cele cerești. Nu mai am, fiilor, nici un locușor unde să-Mi pot pleca truda și capul. Nu era pe vremea apostolilor Mei așa cum este azi. Bisericile erau biserici, nu ca azi. Bisericile de atunci însemnau sfințenie, iar păcatul era scos afară din biserici, era vădit de cei cu Duhul Sfânt și era scos din biserici.

Rău e fără cuvântul lui Dumnezeu. Rău este fără om prooroc între oameni. Proorocul lui Dumnezeu este cuvântul lui Dumnezeu care scoate răul la iveală, căci acolo unde se ascunde răul, vine pe văzute mânia lui Dumnezeu, dreptatea cea din cer, foc și pucioasă peste răul cel lucrat de oameni. Cuvântul Meu este cuvântul dreptății, iar cei cu viață mincinoasă se luptă cu cuvântul Meu, se luptă cu Mine, căci cuvântul Meu este foc și pucioasă pentru cei ce nu-L iubesc pe Domnul împlinind legea cea dreaptă a sfințeniei pe pământ.

O, sfinților din cer și îngerilor, lucrați peste grădinița Mea, lucrați peste ea lucrare de cer nou și de pământ nou, și pregătiți slava ei cea văzută. Lucrați din toate laturile și înnoiți puterea grădiniței-iesle a cuvântului Meu. Îngrădiți-o din toate laturile cu focul ceresc al Duhului Sfânt și cu lumina cea care nu înserează, căci Eu, Domnul și Arhiereul ei, îi sunt lumină a ei, și din ea Mă fac lumină peste pământ, Lumină din Lumină Mă fac. Amin. Eu am venit cuvânt din cer pe pământ, și oamenii nu știu ce înseamnă această lucrare. Eu am venit, și nimeni nu M-a așteptat să vin, și tot așa va fi și când voi veni văzut pe norii slavei că a sosit vremea aceea și sunt gata să-Mi las trupul văzut precum este scris în Scripturi, dar nu va mai fi ca acum, căci atunci voi fi ținut cu slava Mea de calea pe care azi o lucrez cu cuvântul Meu, și Mă voi slăvi peste grădinița cuvântului Meu și voi vărsa din gura Mea cuvânt de jale, foc și pucioasă peste gloatele care dorm veghind pentru somnul nevegherii.

Iar voi, fiilor unși, intrați sub slava Mea care vă este ocrotire și îngrădire și bucurie. Binecuvântate să vă fie ieșirile și intrările, intrările și ieșirile, și lucrați-le sub slava Mea ca să fiți mereu îmbrăcați și nu goi. Învățați pe Israel, învățați pe fiii poporului Meu să fie îmbrăcați și nu goi, căci slava Mea este veșmântul pe care l-am dat poporului Meu, cel ce-Mi pregătește venirea. Eu fără popor pregătit nu pot să-Mi pregătesc venirea. Eu fără casă lucrată din pietre vii nu pot să-Mi fac venirea cea cu slavă văzută. Casa trebuie să fie văzută și bine lucrată și bine împodobită, căci darurile cerești va fi să întrecă cu strălucire văzută toate cele ce strălucesc peste oameni fără putere de strălucire. Strălucirea care cade la orice adiere de vânt, aceea nu este strălucire, și este minciună pe care oamenii au scris strălucire. Iată bisericile de azi, care sunt numite așa din obișnuința oamenilor. Iată zidirile de azi, care sunt numite biserici ale lui Hristos, sunt împodobite de mâna oamenilor minciunii, căci viața mincinoasă este minciună vie care înșeală fața adevărului cel veșnic viu. Locașurile de biserici sunt ale oamenilor, nu sunt ale lui Dumnezeu, căci Eu, Domnul, nu pot să-Mi plec capul în ele. În ele

e numai lume, lume fără Dumnezeu, lume care nu se strânge acolo pentru Dumnezeu, ci se strânge pentru oameni, pentru slavă omenească, nu dumnezeiască.

O, de s-ar trezi oamenii cei cu inima curată care să aibă putere să-i spună minciunii, minciună! O, de-ar mai veni și vremea Mea pe pământ cu oamenii! O, de-ar veni ziua cea mare a Fiului lui Dumnezeu, Cel prin Care s-a făcut cerul și pământul! O, mare este dorul Meu, și iată, Mi-am făcut casă pe pământ. Mâna Mea cea tare a lucrat și am biserică pe voia Mea și am cale spre ea și am cu ea cale peste pământ. De șapte mii de ani am așteptat vremea acestui popor credincios, care crede că Tatăl M-a trimis cuvânt pe pământ.

O, popor credincios, credința ta să nu piară în veci. Credința ta să crească și să umple pământul de credință. Credința ta să treacă în veacul cel fără de sfârșit. Amin, amin, amin.

Iată, Eu vin. Intrați sub slava Mea, fiilor credincioși, fiilor unși în grădiniță. Învățați pe fiii poporului Meu să fie îmbrăcați și nu goi. Să se uite oricine la îmbrăcămintea voastră și să știe oricine se va uita la voi ce înseamnă să fie omul îmbrăcat și nu gol. Pregătiți pe poporul Meu cel credincios venirii Mele. Pregătiți pentru poporul Meu veșmântul slavei Mele.

O, poporul credincios venirii Mele, te pregătesc ca să-Mi pregătesc venirea. Te pregătesc, fiule, și tu să nu tânjești, să nu mai tânjești cu pregătirea. Pregătește-ți podoabele credinței și lustruiește-ți îmbrăcămintea și încălțăminte și albește-ți albul sfințeniei Mele în tine, că Eu sunt Lumină din Lumină, și Lumina la Lumină trage. Învăță de la cei puși peste tine să te învețe, învăță ce înseamnă slava ta cea de la Mine, învăță lucrarea slavei cerești peste tine, învăță, poporul Meu, că ai cuvântul Meu învățător de deasupra ta. Ridică-ți ochii în sus și învăță să ai cerul în tine. Uită-te în sus, și învăță cele de sus, învăță lucrarea sfinților și a îngerilor peste pământ. Nu te uita numai în lături. Uită-te și în sus că ai de căpătat cerul ca podoabă peste tine. Dacă te uiți numai în lături nu poți dobandi cele de sus, că ele sunt de sus, nu din lături. Te pregătesc cu învățătură din cer, iar tu să nu te pierzi în lături, ci pierde-te în cele de sus, ca Eu să te găsec într-o ele când Mă voi lăsa descoperit într-o tine și peste tine și din mijlocul tău peste multe mulțimi. Un om care s-a dus să fure și să aibă, a luat cu el și pe copilul său, ca să-l învețe să aibă când nu are. Și când a ajuns să ia și să aibă omul, a lucrat pe furie, că lucra ca pe pământ; și s-a uitat în față și în spate, în stânga și în dreapta, și apoi s-a pregătit să ia și să aibă. Dar copilașul i-a spus că în sus a uitat să se uite, iar cele de sus s-au coborât și au lucrat pentru nașterea de sus a inimii omului, și omul a învățat să privească cu cele din cer peste faptele lui.

O, fiule Israele, te pregătesc, tată, și tu să nu tânjești în pregătire. Uită-te în sus. Amin. Iar în lături să te uiți cu ochii cei de sus, cu nașterea ta cea de sus, cea din cer, nu cu cea din om naștere. De șapte mii de ani aștept vremea ta pe pământ între oameni. De șapte veacuri te aștept să fii poporul Meu cel credincios, că te-am chemat, fiule, ca să fii cu cerul pe pământ, și din cel chemat te-am ales apoi, și din cel ales te-am lucrat pe tine cel credincios, ca să am cale să vin. Eu nu te mint că vin și să nu vin. Dacă Scripturile venirii Mele a doua oară sunt minciună, atunci și acest cuvânt este minciună. Dar Scripturile sunt adevăr, și Eu vin și Mă fac adevăr, căci Eu sunt cuvântul adevărului, cuvântul Scripturilor. Amin. Eu am lucrat locaș pentru voi și pentru Mine. Eu am întocmit grădiniță cu fii unși în ea. Eu Mi-am făcut iesle pentru nașterea cu-

vântului Meu peste cei credincioși de pe pământ, iar locul slavei cuvântului Meu se numește Sfânta Sfințelor de pe pământ, pentru fiii bisericii Mele pentru cei credincioși din neamul român, că e neamul Meu cel nou ales la sfârșit, precum pe Israel cel după trup l-am ales la început. Lui Avraam i-am făgăduit că îl voi înmulți ca stelele cerului prin sămânța făgăduințelor Mele, prin cei din cer născuți îl voi înmulți ca stelele cerului. Precum stelele cerului acoperă peste tot, de sus, pământul de sub ele, așa voi înmulți neamul cel făgăduit lui Avraam; pe tot pământul am făgăduit că-l voi înmulți. Amin. De aceea am ales dintre neamuri neamul român, că Eu trebuia să-Mi țin făgăduința cea făcută prin cuvânt. Neamul lui Israel cel după trup s-a împietrit prin nesfințenie, și apoi prin necredință, iar neamurile care nu auziseră de lucrul cerului pe pământ, s-au născut din Duhul Sfânt, Care a venit peste pământ, și s-au făcut popor al făgăduinței cea peste Avraam, și din acest aluat am crescut lucrarea cuvântului Meu în mijlocul neamului român, muntele cel înalt, din care curge laptele și mierea cuvântului Meu peste neamuri ca să le hrănească și să le adape din râul vieții, căci cuvântul Meu este râu de viață veșnică peste făpturi. Amin. Vor veni neamuri de pe tot pământul și vor lua din acest râu și vor căuta învierea prin cuvântul acesta și vor căuta viața cea veșnică, viața care vine din cer pe pământ și se face cuvânt de viață peste grădina cuvântului Meu din mijlocul neamului român.

Rostesc cuvânt din mijlocul neamului român. Domnul Iisus Hristos Se duce cu cuvânt nou peste toate noroadele de pe pământ. Eu, Domnul, Cel născut din Tatăl mai înainte de veci, și din Fecioară acum două mii de ani, și din România cuvânt acum, la capătul Scripturilor cele pentru venirea Mea, Eu, Domnul Iisus Hristos, strig peste pământ până la toate marginile: ridicăți-vă, voi, neamuri ale pământului din tot neamul oamenilor și veniți spre râul vieții care curge din cer în mijlocul neamului român! Veniți și luați viață, cuvânt de viață sfântă și veșnică! Eu sunt Cuvântul Cel dinaintea venirii trupului Meu pe pământ a doua oară cu oamenii. Ridicați-vă deasupra trupurilor voastre și scăpați din focul mâniei care vine din cer peste toate trupurile care nu au cerul în ele. Cerul înseamnă sfințenie și rai în casa omului, în trupul omului. Vă cheamă Domnul la viață dulce, la miere și lapte, la cer nou și la pământ nou peste pământ. Veniți și luați învățătura care vă dă viața cea veșnică! Veniți, că morții înviază și vor învia, iar cei vii se vor schimba într-o nestrăcăciune. Sună glasul celui de al șaptelea înger ca să adune sub slava Mea pe cei aleși prin credință și prin sfințenie și prin hrană aleasă, hrană din cer pentru cer nou și pământ nou peste pământ. Amin, amin, amin.

Să vină neamuri fără de număr și să se boteze în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și în numele acestei lucrări de cuvânt din cer, cuvântul care vine ca fulgerul din cer și străbate de la o margine la alta a cerului. Să se trezească orice om: român, iudeu, elin, barbar, scit sau rob, și să vină la viață veșnică. Cuvântul Meu e viață veșnică. Eu sunt viața cea veșnică, și vin cu ea după acest cuvânt, vin și o dau celor credincioși cuvântului Meu care înviază pe om de la moarte la viață.

Vino și tu, poporul iudeu, că am venit acum două mii de ani și M-am răstignit pentru răscumpărarea ta de sub păcat, și iată, am murit pentru neamurile pământului, nu pentru tine. Așa ai voit tu cu Mine și cu tine, dar Eu nu Mi-am luat înapoi făgăduințele cele pentru tine. Vino și te fă una cu Mine, că iată, am venit și vin a doua oară, și îți voi arăta urma cuielor

și cuiele care au lăsat pecetea ta pe trupul Meu cel venit de la Dumnezeu și din Fecioară, Om între oameni. M-ai vândut morții pe bani, și de atunci tu stai strivit sub osânda banului pe care l-ai iubit mai mult decât pe Cel ce te-a iubit și ți-a fost Dumnezeu. Eu am fost și sunt Fiul Tatălui Savaot, Fiul Cel răstignit și înviat prin răstignire, iar adevărul învierii Mele stă și acum vândut de tine pentru bani. Dar neamurile pământului au văzut ce-ai făcut tu cu Dumnezeu, și au crezut în Mine, nu în tine. Iată, vin, precum am făgăduit când am plecat ca să Mă așez la loc, de-a dreapta Tatălui Meu și al tău, Israele al trupului. Vino și tu la praznicul cuvântului Meu și ia cu tine de pe masa Mea și vino spre credință și numește-te prin credință fiu al Meu, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, prin apă, prin duh și prin sânge. Amin, amin, amin.

Iar tu, popor român, scoală-te să primești slava Mea, care vine peste tine la credința ta. Ridică-te prin poporul cuvântului Meu care s-a născut în mijlocul tău, că aduc peste tine poruncă din cer: scoală-te spre viață, și fii credincios! Scoală-te și te îmbracă pentru venirea Mea! Amin, amin, amin.

29 noiembrie/12 decembrie 1997

Trâmbițarea Domnului și a sfintei Virginia peste cetatea Pucioasa. Sărbătoarea sfântului apostol Andrei și a sfintei Virginia

Taina nașterii neamului român. Omul are un singur vrăjmaș: păcatul. Sfânta Virginia scrie cartea de mărturie pentru cetatea ei, încheind cartea cetăților întocmită cu șapte ani în urmă

Israele, românul Meu popor, numai într-o sărbătoare aș sta cu tine, poporule, iubitul Meu. Doresc sfinții sărbători cu tine pe pământ ca și în cer, căci cerul s-a coborât pe pământ ca să lucreze cu tine și pentru tine și pentru Mine, că sunt ars de dor pentru salvarea neamului omenesc, care a căzut din rai acum șapte mii de ani și jumătate.

O, nu știi oamenii să citească în Scripturi, nu știi și nu înțeleg cele scrise în Scripturi. Nu știi nici slujitorii bisericii, că ei citesc alte cărți și fac alte cărți, că sunt plini de mândrie și de fală pentru numele lor, nu pentru numele Meu. Ei se folosesc de numele Meu ca să-și facă ei fală cu numele Meu, și nu să Mă cinstească pe Mine. Oamenii citesc de la oameni, nu de la Dumnezeu. Oamenii nu mai au umilință înaintea lui Dumnezeu. Aș voi, poporul Meu, să zidesc în toți oamenii o inimă curată și un duh nou înăuntrul lor. Un duh drept, înnoitor de viață aș voi să le dau la oameni, iar tu ești unealta Mea și Mă ajuți la lucrul Meu de înnoire a lumii. Amin. Să stai mereu la lucru cu Mine, poporule plămada Mea. Tu ești plămada neamului Meu român, ales de Tatăl Meu pentru Mine ca să fie neamul care-Mi dă locaș întru a doua Mea venire. Și iată, Mi-a pregătit Tatăl locaș, ca acolo unde sunt ai Mei cu care Mă ajut, să fiu și Eu, și să lucrez inimă curată și duh drept să înnoiesc întru cele dinăuntru ale oamenilor. Și voi lucra. Amin.

Vin cu Verginica, vin cu sfinții, vin cu apostolul Andrei. Vin la sărbătoarea cerului în mijlocul tău, Israele iubit de cer. Verginica este serbată de sfinți și de îngeri, și de Tatăl și de Fiul și de Duhul Sfânt. Ea coboară pe cărarea cărții ei, și Eu cobor cu sfinții și cu ea. Ea este serbată de cer, împreună cu apostolul Meu cel întâi chemat la lucrarea de vestire a mântuirii care a venit din cer și s-a făcut trup pe pământ ca să fie mântuire pentru oameni. Apostolul Andrei a lucrat peste

România la începutul ei, la nașterea ei între neamuri, iar Verginica a lucrat peste ea acum când Eu vin Mire pe pământ ca s-o fac țară de nuntă și să-i dau slava Mea întru venirea Mea, și să-i dau coroană de cer nou și de pământ nou, în care va locui dreptatea. Vin să zidesc în ea om nou și inimă curată, și duh drept să înnoiesc în ea. Amin.

Sunt cu duh de sărbătoare peste grădina cuvântului Meu, și din ea ies cu Duhul Meu, Care Se face cuvânt dătător de viață. Sunt cu duhul sfinților cei veșnic vii, că aceasta este plata sfinților. Voiesc să fac sfinți din oameni, și duhurile sfinților voiesc tot așa, dar Îmi trebuie sfinți între oameni și cu ei să lucrez și să măresc numărul sfinților pe pământ, căci sfinții au viață veșnică. Cine este sfânt pe pământ, să se sfințească încă și să lucreze cu cele sfinte din el peste oameni și să zidească împărăția cerurilor în oameni, căci oamenii bisericii de pe pământ scriu cărți despre Domnul și despre sfinți, dar n-au putere să zidească pe Dumnezeu în om, căci ei nu sunt sfinți cu cele dinăuntru ale lor, și n-au inima curată și n-au duh drept întru cele dinăuntru ale lor. Dar iată, și Eu scriu carte despre ei și pentru ei, și le spun că școala și cartea de pe pământ a secat mintea cea cerească a omului, că nu este sfințenie în cei ce fac cartea și școala peste oameni, și Eu aș voi să-i iert pe aceștia ca pe fiul risipitor care a folosit averea tatălui său în desfătări și desfrânări lumești, care l-au sărăcit și l-au adus la duh de pocăință. Fiul risipitor și-a pierdut moștenirea, dar a fost iertat de tatăl său pentru că și-a recunoscut greșalele și nevrednicia, și prin umilința lui l-a veselit pe tatăl său, că mare bucurie se face în cer când cel păcătos se întoarce la Dumnezeu recunoscându-și greșalele care l-au despărțit de moștenirea sa, precum este scris. Fratele fiului rătăcit a rămas mirat de bucuria tatălui său pentru întoarcerea fiului care și-a cheltuit moștenirea, dar tatăl i-a spus așa: «*Fiule, nu te întrista. Toate ale mele sunt ale tale, dar acestuia, care a fost mort și a înviat, se cade să-i dăm bucuria iertării, plata pocăinței, și va trăi din ale noastre, că el și-a cheltuit moștenirea și drepturile sale și e sărac și umil și cere milă, fiule, cere semnul iertării*».

Eu scriu carte pentru fiii cei risipitori de avere duhovnicească și iubitori de desfătări și de desfrânări lumești, că aș voi să-i iert pe aceștia ca pe fiul risipitor care a folosit averea tatălui său în cele risipitoare de avere pierzându-și moștenirea, căci școala și cartea de pe pământ seacă mintea cea cerească a omului, și omul se pierde în cele pământești prin știință omenească, iar când vede că toate ale lui au fost pierdere și nu câștig, se întoarce cu pocăință la Tatăl lui Cel bogat, și cere milă, cere cu umilință, iar cine cere cu umilință, acela primește milă. Această lucrare a milei, voiesc s-o dau la toți cei fără de Dumnezeu, că mare bucurie se face în cer pentru cel ce se pocăiește și se sfințește. De aceea M-am făcut cuvânt din cer peste pământ, căci fiul cel risipitor de azi, nu se întoarce și nu se umilește mai înainte de venirea Mea, că scris este: «*Din pricina fărădelegii, iubirea oamenilor se va răci*». M-am coborât din cer cuvânt pe pământ ca să strig oamenii la pocăință, și cobor cu sfinții și lucrez cu ei, nu singur, căci așa lucrează Dumnezeu.

O, cel mai mare vrăjmaș al omului, care este? Care vrăjmaș îl desparte pe om de Dumnezeu și de moștenirea sa? Numai un singur vrăjmaș are omul, și acesta este păcatul. Păcatul dă loc diavolului, și diavolul îi dă omului plata păcatului, dar Eu vin din cer pe pământ ca să stric lucrarea diavolului. Vin să-l ajut pe om să scape de păcat și să se facă sfânt, om fără de păcat să se facă. Amin. O, ce dulce este o viață

fără de păcat, căci numai aceasta înseamnă viață, iar viața e dulce, viața e miere și lapte, viața e hrana sufletului, iar păcatul e moartea sufletului. Viața este țara din care curge lapte și miere pentru viață din viață. Amin.

O, Verginica Mea, trâmbița Mea din care Eu am sunat și sun deșteptare peste cei păcătoși! Suntem la hotarul de dinaintea soborului tău cu sfinții în serbare și în lucrare peste Israel cel mic, pe care-l avem în mijlocul neamului român. Pe Iacov l-am numit Israel, și pe tine tot așa te-am numit, ca să aibă poporul tău acest nume înaintea Mea. Am venit din cer, am venit cuvânt nou acum șapte ani când te-am ridicat pe tine ca să mergi cu Mine și cu fiii trimiși peste tot poporul tău și ca să-l strigi pentru întâmpinarea Mea și a ta, și am călătorit cu tine, tată, și Ne-am purtat prin toate cetățile pe unde am avut fii hrăniți cu mana cea dulce a cuvântului Meu de pregătire. Am intrat cu tine peste tot, și te-am pus să suni și să aduni pe fiii acestui popor de peste tot, și ei s-au adunat, și ai făcut peste ei carte de mărturie între tine și ei, și ai semănat peste ei sămânța pocăinței, tată, că venise întuneric mare peste pământ, și tu nu voiai să-i acopere întunericul pe cei hrăniți cu lumina Mea prin tine, căci tu ai fost vasul Meu cel plin de lumina cuvântului Meu, și a rămas cartea de mărturie între tine și ei. Dar poporul n-a voit să se ferească de întunericul care a venit tot mai gros peste ei, căci cine nu iubește pe Dumnezeu, acela rămâne în întunericul cel fără Dumnezeu, căci Domnul este lumină. Peste tot ai sunat, tată. Peste tot ai strigat așa cum cloșca își strigă puii când vede că vine furtuna și întunericul. Toate cetățile ți-au deschis ca să intri, și ai intrat, și ai lucrat ca să-i deștepti pe toți, după cum mărturisește cuvântul tău cel de atunci, cartea cetăților poporului tău. Dar din cartea aceea lipsește o carte, Verginico. De șapte ani Mă zbat cu tine, tată, ca să intrăm cu cuvântul cel pentru cartea mărturiilor în cetatea ta, în cetatea din care ai făcut și tu parte, că tu ai strâns în jurul tău creștini, și i-ai hrănit de aproape ca să-ți fie aproape, dar aceștia s-au depărtat cel mai mult de tine, o, trâmbița Mea, și casnicii tăi au fost vrăjmașii tăi, după cum este scris: *«Vrăjmașii omului vor fi casnicii lui»*.

Eu, Verginico tată, nu pot să-Mi desăvârșesc arătarea slavei Mele cu cerul pe pământ, până nu Mă spăl de sângele celor ce au fost cu Mine și cu tine și n-au mai voit să iubească viața, și au iubit păcatul, tată, păcatul care face necredință în om și despărțire de Dumnezeu. Cei păcătoși nu se mai gândesc la păcat și la plata păcatului. Cei păcătoși au pierdut frica și sunt cuprinși de duhul nepăsării, tată.

O, iată ce este de făcut. Vei intra, Verginico, în cetatea în care n-ai putut să intri când ți-ai făcut intrarea și cartea de mărturie pentru toate cetățile poporului tău. Vei intra pe porți, tată, nu pe deasupra. Pe deasupra numai lupul sare, dar păstorul cel adevărat intră pe porți. Scrie, tată, cartea care a rămas nescrisă, cartea de mărturie pentru cetatea din care ești și tu. Amin.

— **S**ună trâmbița lui Dumnezeu peste creștinii din cetatea Pucioasa. Amin.

Doamne, binecuvintează puterea cuvântului meu ca să intru în cetate și să pot lucra peste ea, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Doamne, Tu ești cărarea mea. Mergi înaintea mea și fă-mi cale în ei, că sunt reci toți, și au inimile ferecate de necredință și de nepăsare și de păcate. Doamne, fă din piatră carne. Despietrește-le inimile cele reci și moaie învelișul lor cel tare ca să intru pe porți. Doamne, fă din inimile lor ferecate, fă porți prin care să intru și să pot sta să lucrez cuvântul vieții. Doamne, fă-se voia Ta și nu a lor. Amin.

— **V**erginico, Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Atotputernic și pot tot ceea ce voiesc Eu. Amin.

Ridicați-vă, voi, porți, și vă deschideți înaintea Mea ca să intru. Treziți-vă, voi, cei care ați fost cu Mine, ca să auziți pe Cel Care a fost cu voi, Dumnezeu din cer pe pământ. Sună glasul trâmbiței Mele peste voi. Deschideți! Amin.

Intră, Verginico, și sună din trâmbiță și întocmește-ți cartea cea pentru cetatea ta. Tu ești dintre sfinți, și ești cu sfinții în sobor de sărbătoare pentru ziua când te-am așezat de-a dreapta Mea întru cele cerești. Intră, tată. Binecuvântată să-ți fie intrarea ta cu cuvântul în casa ta și în cetatea ta de unde Eu am venit și te-am luat ca să fii în cer. Se încheie cartea mărturiilor pentru cetățile poporului Meu și al tău. Intră, tată, căci necredința lor nu este piedică pentru cuvântul Meu. Eu sunt Cel ce pot tot ce voiesc Eu. Amin.

— **D**oamne, am intrat și sun, că Tu mi-ai fost cale de intrare. Amin. Fă-se voia Ta precum în cer, Doamne.

Amin, amin zic vouă: eu sunt trâmbița lui Dumnezeu, iar după această trâmbiță sună Domnul, cea de a șaptea trâmbiță. Amin, amin, amin.

Până acum n-am putut să vă strig, pentru că n-ați putut voi să mai vreți să credeți în mine cea care sunt pururi vie precum toți sfinții sunt, și nici acum nu vreți și nu puteți, și nici eu nu pot, dar poate Domnul puterilor, că El a spus: *«Eu sunt Domnul Cel Atotputernic, Domnul puterilor»*.

Sunt șapte ani de când mi-a dat Domnul trâmbița să sun peste cetățile poporului meu, de când mi-a ridicat glasul duhului meu ca să sune și ca să fiu eu glasul Celui ce strigă peste pustiul inimilor poporului meu. Dar peste voi n-am putut să-mi las glasul, că v-ați ascuns. Și unde v-ați găsit să vă ascundeți! Sub poala preotului v-ați ascuns, ca să-l nimiciți și pe el ca și pe voi, ca să fie nimic prin voi, și v-ați ascuns sub scutul celor necredincioși ca să le întăriți puterea necredinței lor și a voastră. Sub glasul hulitorilor și al defăimătorilor v-ați ascuns, ca să întăriți prin voi necredința lor și lucrarea lor cea rea și ca să nimiciți lucrarea lui Dumnezeu, cea care are cuvântul vieții veșnice.

O, ce-ați făcut! O, cine v-a pus să faceți împotrivire și necredință și rățacire de la viața cea creștină care v-a ținut vii până ce eu am plecat la cer ca să fiu cu voi din cer și ca să vă ajut și mai mult, și să cereți Domnului tot ce voiți în numele meu și să primiți de la Dumnezeu? O, cu ce a fost rea viața pe care v-a învățat Domnul s-o trăiți și să n-o părăsiți ca să aveți viață? O, de ce ați părăsit viața, viața cea cu Dumnezeu? Eu am fost îndemnul Domnului, Care vă îndemna la viață fără de păcat și sfântă. Și dacă n-ați vrut, de ce ați hulit viața și învățătura ei, care curge din cer, și nu stă în cer, și vine pe pământ, ca să fie luată de oameni?

Am stat între voi jertfă de suferință, că mă așezam în fața Domnului ca Moise ca să nu fiți pedepsiți voi pentru cele greșite din voi. Am avut o viață de lacrimi și de durere fără mângâiere, căci trupul meu numai într-o suferință a petrecut. M-am dat dușmanilor Domnului și ai mei și ai voștri, care mă luau de lângă voi și mă duceau în temnițele lor ca să mă chiniască pe mine și pe Domnul și ca să fiți voi păziți de plata greșalelor voastre și să nu pieriți. Am plâns și am suspinat mereu pentru toate ușurătățile voastre, căci ce puțin Îl iubeați pe Dumnezeu! Plângeam în închisoare și ziceam: „*Scoate-mă, Doamne, și mă du la ei ca să nu-i înghită rățacirea din lume și faptele lumii*“.

N-am venit acum la voi ca să vă las carte mare, că e cartea lui Dumnezeu pe pământ, și peste voi lăsată. Dar scriu în cartea voastră întrebare peste voi: de ce m-ați părăsit? De ce, mămică? De ce, oare, m-ați părăsit? Copii și nepoți, rude și vecini ai mei ucenici, de ce, oare, m-ați părăsit? De ce, oare? Și de ce nu v-ați întors la hrana care v-a crescut ca să fiți creștini pe pământ? De ce nu v-ați întors când ați văzut că se împlinesc lucrările Domnului cele proorocite pe vremea când eram cu voi? De ce nu v-ați întors? De ce nu vă întoarceți? O, ai cui sunteți acum? Ai cui mai sunteți voi, oare? Voi știți să răspundeți? Am venit să pregătesc poporul cel credincios pentru venirea Domnului cu sfinții Săi după cum scrie în Scripturi. Voi ce veți face în clipa aceea dacă vă va găsi Domnul mâncând și bând și însurându-vă și măritându-vă și fugind de Dumnezeu? Unde vă veți face ascunzătoare?

V-am hrănit din greu cu cele de la Domnul ca să fiți creștini între oameni, și toți, aproape toți dintre voi ați hulit numele meu și dragostea mea cea pentru Domnul și pentru voi. Dacă eu am greșit Domnului, ca un om, sau vouă, era Domnul judecătorul și miluitorul meu. Nu trebuia să faceți voi aceasta, că eu v-am iubit, și n-a fost vinovat cuvântul Domnului care curgea peste voi prin gura mea cea lucrată de Dumnezeu pentru cuvântul Său. Dar eu am dus o viață de chin pentru ca să fiți voi creștini și pentru ca să fiți urmașii mei, ucenicii mei să fiți și nu vrăjmașii mei. Și iată-i pe cei ce n-au fost hrăniți și învățați și miluiți cât ați fost voi, și aceștia au fost credincioși și ascultători Domnului și s-au lăsat tocmiți de Domnul ca să fie urmașii mei cei duhovnicești, că voi n-ați vrut să mă urmați. Dar eu sunt vie și nu pier în veci, că am fost și sunt trâmbița lui Dumnezeu, și sunt purtată mai departe prin pasul celor credincioși.

Se miră o lume întreagă de voi cum de m-ați părăsit! Lucrarea cuvântului lui Dumnezeu a fost și este adevăr, și adevărul se împlinește și se face cale a lui Dumnezeu peste pământ și cale a omului spre cer. Dar voi pe ce cale pășiți? Ce cale aveți sub picioare? Marea e plină de valuri aspre și de furtună și de pirați. O, care vă este bărcuța? Care vă este malul și țărnul? Unde vă sunt copiii, unde vă sunt? O, îmi acopăr ochii duhului, că nu pot purta rușinea pentru voi și pentru copiii voștri. De ce, oare, de ce v-ați făcut lume, lume fără Dumnezeu? Vine lumea spre Dumnezeu și se face sfântă cu viața, și voi v-ați făcut din creștini, lume, și lumii îi vine sfârșitul acum, iar creștinilor sfinți le vine începutul veacului cel nou cu Domnul, veacul cel fără de sfârșit, despre care scrie în Scripturi.

O, cum să privesc eu la voi? V-ați făcut din creștini, păgâni, căci viața voastră este păgânie. Ați deschis poarta casei mele și a intrat în ea lume păgână. Cum veți răspunde Domnului pentru această nelegiuire? Domnul a avut lucrare cerească și tron al cuvântului Său în casa mea, și pe casa aceasta scrie „cer”, iar voi ați întinat acest cuvânt scris. Ați lăsat pe copiii voștri să învețe să moară și nu v-a fost milă de ei, căci mai întâi ați murit voi. Iar când copiii voștri vor fi treziți de conștiința care va veni din cer peste ei, copiii voștri vă vor judeca pentru că i-ați lăsat să moară întru toate. Și iată, alții sunt fiii mei și ai Domnului, dar voi și pe aceștia i-ați hulit. Dacă m-ați hulit pe mine, și pe ei i-ați hulit, precum este scris în Scripturi. Dar cei huliți de voi sunt cei credincioși, cu care eu merg și vestesc peste lume pe Domnul, Care vine ca să dea fiecăruia după cum este fapta fiecăruia.

O, n-ați vrut să vă sfințiți, n-ați vrut. A venit Domnul să-și pregătească poporul pentru sfințenie și pentru ca să stea

înaintea Lui la venirea Lui, că trebuie popor pregătit pentru această mare zi, ziua venirii Domnului, dar voi n-ați vrut să vă faceți sfinți cu viața și cu portul și cu hrana și cu apa și cu fapta. Nu mai este nimic curat pe pământ. Numai om întinat, numai lucru întinat este.

Ziceți că eu am mâncat carne, așa cum zic despre Domnul cei care zic că Domnul a mâncat carne și pește. O, dacă eu n-aș fi mâncat carne, așa cum ar fi voit Domnul, nimeni nu s-ar mai fi apropiat de această lucrare, că n-ar fi lăsat carnea ca să vină să asculte de la Dumnezeu. Dacă eu nu mâncam carne, ar fi fost vândut strigătul lui Dumnezeu încă din scutece. Și dacă n-ar fi îngăduit Domnul însuratul și măritatul și născutul copiilor voștri și traiul cel plăcut omului, n-ar mai fi putut Domnul să Se facă cuvânt în vreme de întuneric și de fărădelege, căci vânzători ar fi fost toți cei care ar fi trecut pe la gura izvorului acesta. Dar Domnul vă spunea încă de pe atunci că vine vremea cea cerească pe pământ și nu va mai mânca creștinul carne și ouă și lapte, căci creștinul va fi pregătit cu pregătire mare pentru ziua Domnului, Care vine pe norii slavei pe pământ ca să stea la masă cu poporul Lui cel sfânt.

Peștele pe care-l mâncați voi este mult mai greu pentru sufletul omului și pentru trupul omului, este mult mai rău decât carnea. Vaca și oaia și găina nu mănâncă mortăciuni, dar peștele mănâncă trup de om, sânge de om, spurcăciune din om. Peștele mănâncă trup de vietăți din ape, mănâncă toată necurăția care este dată de oameni pe ape, și nimic nu mai este curat în ape. Domnul i-a chemat la El pe pescari și i-a făcut apostoli pentru oameni ca să-i scape de această îndelnicire cu peștele, și i-a pus să postească și i-a învățat cele ce n-au știut din legea cea pentru oameni, și i-a învățat legea cea pentru sfinți, așa cum v-a învățat Domnul și pe voi, căci creștinului îi sfințește Domnul și apa și hrana și viața, și toate sunt sfințite pentru viața cea curată de creștin. Omul curat poate curăți cu Domnul, dar omul întinat și mâncat și băut nu poate curăți cu Domnul, ci poate spurca totul, prin viața lui cea întinată. Țuica, despre care Domnul v-a spus să n-o aveți pe masă nici cât picătura cea mai mică, acum este făcută de creștin, ca și în curtea casei mele. Televizorul, icoana lumii, icoana la care se închină lumea zi și noapte s-a făcut icoană și pentru creștini mai mult decât icoana Domnului. Și dacă ar trimite Domnul un vrăjmaș care să-i fure creștinului televizorul s-ar duce creștinul la judecată ca să se descopere hoțul care i-a adus paguba aceasta. Vai, că se va întâmpla ca și cu omul căruia i s-a furat o oaie, și el rugându-se la Dumnezeu ca să-i arate pe cel ce a furat oaia, îi va veni un lup în față, și acela va fugi de lup și nu se va mai gândi la oaia cea mâncată de lup, și se va gândi la el că e păgubit de sufletul din el.

O, unde sunteți, voi, creștini ai cetății mele? De ce-ați umblat fără de staul? Lupul era flămând după voi. De ce-ați umblat fără Păstor? E mai bine în lume fără Domnul? A fost rău cu Domnul? Și acum e mai bine fără Domnul în viața voastră? Sunteți scriși în cer, și cerul se uită după voi ca după fiii cei risipitori care și-au pierdut moștenirea și pe Tatăl lor. Lucrez cu duh drept peste voi. Acum șapte ani când am pornit cu pecetea cea vie peste fiii cetăților poporului meu, era Domnul în haina milei îmbrăcat, dar acum e Domnul în haina dreptății, și eu tot la fel. Vă amintesc de cuvântul Domnului care zicea: «O, strada Nuferilor, o, stradă plină de sfinți! Ai grijă, stradă, să nu te faci de rușine!».

Vă amintesc că Domnul vă sfințise, și vă învăța să fiți sfinți cu inima și apoi cu viața. Iar după plecarea mea la cer,

voi v-ați întinat inima și apoi viața. Vă făcuse Domnul fii și vă spunea mereu să nu fiți murdari pe hăinuță, că în chip nevăzut vă vizitează Duhul Sfânt. Vă făcuse Domnul acoperământ din lucrarea cuvântului Său, acoperământ de vreme rea și de scăpare de moarte, și nimeni dintre sfinți n-a avut norocul pe care l-ați avut voi. Nici Avraam n-a avut așa trecere ca voi, căci cu el Domnul a vorbit mult mai puțin, dar cu voi a mâncat Domnul la masă mereu, mereu, și când Se întorcea înapoi, era cu lacrimi pentru cele ce vedea la voi și în voi.

O, ce noroc ați avut voi, dar ați dat Domnului cu piciorul și sunteți niște copii rătăciți de Tatăl vostru. Ba unii din fiii voștri s-au încumetat să se facă slujitori ai Domnului, ai Tatălui ceresc, pentru oile Tatălui ceresc, zic ei. O, ei n-au fost în stare să poarte grijă de sufletul lor, dară să mai răspundă pentru sufletele altora! Aceștia sunt cei mai de plâns dintre toți cei care s-au pierdut din lucrarea cuvântului lui Dumnezeu, care păstorește pe poporul cel credincios de pe pământ.

Nu vă mai aduc aminte de cele ce le-ați călcat fără de lege. Nu vă mai amintesc de cele ce nu le-ați ținut pentru Domnul, dar vă amintesc că m-ați părăsit. V-am păstorit cu Domnul douăzeci și cinci de ani, și apoi m-ați părăsit și ați luat alți păstori, și v-au păstorit păcatele de tot felul și v-au împietrit și v-au ferecat. Dar sun peste voi, sun din cer pe pământ peste voi, cei din cetatea cuvântului lui Dumnezeu. Sun și întocmesc carte de mărturie între mine și voi. Sun și iar sun. Sun cu toată puterea ca să vă desfac urechile și inimile. Sun ca după fiii risipitori care și-au pierdut moștenirea și pe Tatăl lor. Sun ca peste unii rușinați pentru faptele și pentru necredința lor. Sun peste voi și vă pun la îndemână duhul pocăinței care aduce iertarea peste fiii cei risipitori. Puțini mai am vii dintre voi, puțini, puținei, iar ceilalți v-ați cheltuit averea duhovnicească și darurile și veșmântul cu care ați fost de Domnul îmbrăcați, iar acum sunteți goi.

Sun din trâmbiță peste voi. Întoarceți-vă, voi, cei căzuți de la credință, întoarceți-vă la viață cu credință și cu sfințenie și cu pregătire pentru venirea Domnului! Întoarceți-vă la Tatăl Cel ceresc și ziceți cu umilință, voi, cei greșiți: „*Doamne, am greșit la cer și înaintea Ta și nu mai suntem vrednici să ne numești fii ai Tăi, dar iartă-ne prin pocăință și prin viață sfântă de-acum, și fă-ne și pe noi ca pe unii din slugă-rimea Ta, ca să nu pierim fără Stăpân, ca să avem Stăpân, Doamne, ca să avem nume, Doamne, că vine vremea să se țină mulți după cei aleși ai Tăi, ca să le poarte numele și să scape de cele ce vin peste pământ*”.

O, aruncați-vă la mila Domnului și cereți milă. Cereți, voi, cei greșiți, voi, cei despărțiți de mine, cereți împăcarea. Cereți voi, că eu nu pot să cer pentru voi, că voi nu sunteți împăcați cu mine. Voi m-ați părăsit, m-ați urât, m-ați vorbit de rău, și Domnul v-a auzit. El este ochi și urechi peste tot, și scrie tot.

Sun peste voi ca să vă desfac auzul și inima. Nimeni nu poate striga la Dumnezeu pentru voi. Numai voi puteți striga dacă veți voi mila și iertarea lui Dumnezeu, dar nu uitați ce vă spun: mila și iertarea lui Dumnezeu, nu a omului. Strigați la mila Domnului și stați așteptând-o apoi. Eu sunt cea care vă iert acum pentru toate câte ați greșit față de mine cât am fost cu voi și după ce am plecat la Domnul. Vă iert și vă dezleg de toate câte ați făcut rău față de mine, cea care am purtat și port și din cer lucrarea Domnului peste cei credincioși. Vă iert și vă dezleg de toate piedicile, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin. Vă iert ca să puteți trece în sus la Tatăl cu rugăciunile voastre cele pen-

tru pocăință și pentru iertare. Chiar și dacă nu voți să vă iert, chiar și dacă nu credeți că vă iert, chiar și dacă nu credeți că ați greșit, eu vă iert pe toți cei care știți și care nu știți că ați greșit. Îi iert și pe cei care prin voi au hulit pe Dumnezeu în această lucrare. Îi iert și pe cei din lume care au fost atâtați de voi să se ridice cu necredință împotriva lucrării lui Dumnezeu și a poporului care este acum cu mine și cu Domnul. Iar voi rugați-vă lui Dumnezeu să vă descopere adevărul Său cel din lucrarea cuvântului Său care v-a însoțit și pe voi atâta vreme. Amin.

Doamne, am sunat peste cetatea cuvântului Tău. Doamne, să ia toți din glasul trâmbiței mele. Să ia și cei din neamul meu cel după trup, cei din casa mea; să ia și rudele și vecinii mei cei aduși de credința lor lângă mine și lângă Tine, Doamne; să ia și nașii, și finii; să ia și cei mai de departe de străduța cea care a purtat lucrarea cuvântului Tău, că eu, Doamne, am făcut cum mi-ai poruncit. Amin, amin, amin.

— **O**, Verginico, tu ești îmbrăcată cu duhul dreptății, că vremea de acum, aceasta este. Tu ai iertat greșitorilor tăi toate cele greșite precum și Eu am iertat și am spus: «*Oricine va greși împotriva Fiului Omului, i se va ierta*». Dar să nu rămână cineva neîmpăcat cu Duhul Sfânt, Verginico, fiindcă acest păcat rămâne împotriva celui ce-l face. Cine L-a cunoscut pe Dumnezeu, și apoi s-a despărțit de El părăsindu-L, acela are acest păcat asupra sa. Acesta este cel mai greu păcat pe care-l face omul cel cunosător de Dumnezeu, căci fără cunoașterea lui Dumnezeu, păcatul nu are putere asupra omului păcătos. Dar acum Eu sunt cuvânt peste pământ și nimeni nu mai poate spune că nu M-am vestit pe Mine Însumi până la toate marginile mai înainte de venirea Mea cea slăvită. Era scris că nu va veni ziua Mea cea mare până nu Mă voi vesti pe Mine Însumi peste tot pământul.

Poporul Meu, poporul Meu cel credincios, am sărbătorit, fiule, în mijlocul tău. M-am făcut sărbătoare de cuvânt peste tine. M-am slăvit în trâmbița Mea, căci ea a fost slava Mea. Cuvântul Meu este slava Mea. Israele, să fii, fiule, treaz și viu, și să primești hrana Mea din gura Mea. Eu am lucrat în mijlocul tău și am pus pe Verginica să-și scrie cartea de mărturie peste cetatea ei care doarme în necredință de când ea a plecat la cer. Iar tu, poporul Meu cel credincios, îi ești martor că ea lucrează în sobor așa cum este lucrarea cea din cer. Ea s-a ușurat de apăsare, că și-a încheiat cartea cea peste cetățile ei, carte care a fost întocmită acum șapte ani. Iar tu, popor iubit și credincios, să sărbătorești cu bucurie serbările cerești care sunt din cer cu tine, și să fii binevestitor prin lucrarea Mea cu tine, că Eu Mă vestesc că sunt cu tine, Mă vestesc până la toate marginile. Amin.

Așează-te în Duhul Sfânt, poporul Meu iubit, și așa să stai, și așa să te gălesc, căci Duhul lui Dumnezeu lucrează pentru tine și te înnoiește mereu ca să strălucești, poporul Meu. Amin, amin, amin.

30 noiembrie - 1 decembrie/13-14 decembrie 1997

Sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae

Poporul Domnului: cărarea Lui peste pământ. Vai de poporul fără călăuza de la Domnul peste el!

Mereu, mereu să stai în sărbătoare cu Mine, Ierusalime; cu Mine și cu cerul, poporul Meu. Nu mai are cerul pace în cer, că vine cu ea pe pământ ca s-o dea oamenilor, și oamenii nu vor pacea Mea, și o vor pe a lor, și cerul nu mai are pace, și are durere și are așteptare. Tot

cerul de sfinți și de îngeri lucrează pe pământ între oameni ca să aducă pacea mântuirii neamului omenesc. Toate oștirile cerești sunt pe pământ cu tine, poporul Meu, ca să pot Eu răzbate cu tine în inimile oamenilor și să-Mi întocmesc sărbătoarea venirii Mele pe pământ cu oamenii a doua oară, poporul Meu.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Mă așez în mijlocul tău cuvânt ca să te fac, poporul Meu, cuvânt peste pământ. Amin, amin, amin. N-are cine Mă mai ajuta pentru venirea Mea, n-are cine dintre oameni. Numai tu ești poporul Meu cel credincios venirii Mele pe pământ. Pământul este al Meu, precum și cerul, dar oamenii se simt stăpâni peste pământ, ba chiar și peste cer se vor stăpâni, și Eu sunt în jale dimpreună cu cei din cer. Mă așez în mijlocul tău cuvânt de sărbătoare, cuvânt cu putere, cuvânt cu viață veșnică în el, ca să te așez mereu înaintea Mea, ca să te îndemn mereu, mereu să fii poporul Meu, iar tu să împlinești cuvântul Meu. Amin.

Am sfinții cu Mine în coborâre, iar ierarhul Nicolae stă cu amândouă mâinile deasupra ta binecuvântându-te cu binecuvântarea Mea, Ierusalime sfințit de Domnul și de toți sfinții Săi. Binecuvântare arhierescă din binecuvântarea Mea, căci Eu sunt Arhierul tău Cel ceresc după rânduiala Tatălui Meu. Eu sunt Cel Sfânt peste tine. Eu sunt Cel ce te cârmuiesc cu toiaș de fier, cu cuvântul Duhului Sfânt, poporul Meu cel plin de haruri și de daruri, căci Eu izvorăsc peste tine din belșug binecuvântarea Mea și harurile ei, și darurile ei cele cerești. Așează-te sărbătoare înaintea Mea, și să stai mereu în sărbătoare cu Mine, Israele român, cu Mine și cu cerul, fiule, că nimeni, nimeni pe pământ nu mai știe să Mă sărbătorească pe Mine și pe sfinții Mei. Oamenii se sărbătoresc pe ei mâncând și bând, însurându-se și măritându-se ca în vremea lui Noe, iar venirea Mea va fi aidoma ca în vremea aceea, ca în vremea lui Noe, precum a fost cuvântul Meu cel din Scripturi. Eu vin, numai tu să fii gata de venirea Mea, și apoi Eu vin. Vin, și voi fi cu tine în veci, căci plata celor mântuiți sunt Eu, Mântuitorul lor. Eu sunt fericire, Eu sunt iubire, Eu sunt mângâiere, Eu sunt bucurie, Eu sunt tot ceea ce vei avea pe veci, căci în Mine este toată plinirea darurilor tale cele veșnice, cele cerești, poporul Meu.

Vezi tu de ce vin Eu la tine mereu? Vezi, fiule, de ce vin? Vin să te binecuvintez mereu, și să te port din binecuvântare în binecuvântare până la ziua cea veșnică. Ziua cea veșnică sunt Eu, Domnul, și în Mine se odihnește odihna ta cea veșnică, poporul Meu cel credincios, precum toți sfinții din cer, care au crezut în Mine pe pământ, făcând voia Mea cea sfântă cu inima și cu trupul și cu cugetul lor. Fii atent la ziua Mea cea mare, că ea vine cu Mine și cu sfinții. Fii atent să înțelegi venirea Mea, și s-o știi cum vine, căci știința ta trebuie să întrecă orice știință de pe pământ. Știința ta e binecuvântată, și e din cer, că Eu vin din cer la tine și Mă fac înțelepciune și Mă fac vestire și Mă fac veghe și bucurie în tine, și Mă fac în tine venire a Mea pe pământ. Amin. Cu tine e tot cerul. Cu tine stau sfinții la masă. Cu tine sunt sfinții la lucrul tău cu cerul. Cu tine merg sfinții pe cale. Cu tine petrec sfinții în serbare pe pământ, poporul Meu. E mare bucurie în cer când Eu Mă așez cuvânt cald în mijlocul tău, și tu ești bucuria cerului, și tu ești nădejdea Mea și a sfinților Mei pentru ziua răscumpărării, Ierusalime binecuvântat pentru venirea Mea.

Mă fac în tine trâmbiță și sun venirea Mea. Îmi împart glasul cuvântului Meu peste tot prin lucrarea ta cu Mine. Ca pasărea care-și adună puii sub aripile sale, așa lucrez cu tine,

copile puișor, rod al căldurii Mele. Mereu, mereu te încălzesc ca să nu-ți fie frig, fiule, și să nu știi de greu, că tu ești cel micuț. Tu ești puiul care are nevoie de aripa Mea. Tu ești cel purtat de aripile slavei Mele, căci cuvântul Meu este slava Mea. Amin. Cel mic este cel iubit, cel scump, cel mângâiat, cel dezmiardat, după cum învață însăși firea a toate câte sunt mici între cele mari, ființe de tot felul.

O, tu ești dator cu multă iubire, cu multă credință, cu multă viață din viața ta cu Domnul. Ești dator Celui ce te iubeste din cer cu mare iubire, poporul Meu. Ferice ție, după cum vei ști să te dăruiești de frumos lui Dumnezeu. Fericire vouă, copiii credincioși Mie în vremea aceasta dacă veți fi pe deplin credincioși, căci celui deplin credincios îi este totul cu putință pentru împlinirea venirii Mele, pentru cer nou și pământ nou. Amin. Mulți au venit ca să fie cu acest izvor și ca să stea cu Mine prin credință, dar mulți s-au și săturat să mai creadă și să mai aștepte, și au plecat să caute altfel de drumuri spre Dumnezeu. Aceia n-au avut credință deplină, căci sămânța cuvântului Meu n-a fost acoperită cu credință ca să încolțească, și n-a încolțit, precum nu încolțește sămânța care rămâne deasupra brazdei de pământ în urma plugului și vin păsările și o mănâncă și nu mai are de unde să iasă rod. Aceia vor fi învățuți din toate laturile de rușine, căci au avut pe Domnul cuvânt și nu L-au prețuit așa cum este Domnul. De aceea v-am spus Eu vouă că oamenii s-au făcut stăpâni, și se simt stăpâni peste pământ, ba chiar și peste cer se vor stăpâni, căci ar voi să Mă tragă la voile lor, ca să le fac Eu lor după căile lor, nu după Mine.

Oamenii nu Mă prețuiesc. Oamenii nu știu cum este Dumnezeu. Oamenii nu se uită în Mine ca să știe cine este și cum este Dumnezeu. Ei vor să creadă că Eu sunt cum știu ei cu mintea lor, și nu vor să creadă cum este de la Dumnezeu să creadă.

O, poporul Meu, nu știu oamenii ce este credința în Dumnezeu și viața în Dumnezeu. O, poporul Meu, n-au oamenii călăuză dreaptă. O, poporul Meu iubit, fă-te cale și lumină și pâine și apă și sare și haină pentru oameni. Să se uite omul la tine și să înțeleagă cum este Dumnezeu și ce voiește Dumnezeu de la om. Să se uite omul la tine și să ia putere să vină după Mine ca și tine, și să Mă înțeleagă pe Mine uitându-se la tine, poporule, cărarea Mea de la pământ la cer. Tu ești cărare pentru cei de pe pământ, ca să știe omul cărarea spre Dumnezeu. Tu ești torța Mea cea aprinsă, și cu tine Mă port peste întuneric ca să scot omul din întuneric la lumină și să Mă odihnesc de jale. Am de arat și de semănat și de burdat cu tine, ca să fie prinsă sămânța Mea sub țarină și ca să iasă firul ei la lumină și ca să Mă bucur de popor nou ca și tine, și cu el să umplu pământul și să-Mi răscumpăr munca și pe toate cele văzute și nevăzute, care au fost la început făcute de cuvântul Meu pentru omul cel făcut de Mine, căci pentru el M-am coborât din sânul Tatălui Meu, ca să-l iau în Mine și să-l nasc din Mine, ca să fie omul născut din cer, ca și Mine, și ca să Mă ia omul în el, și să-Mi dea viață în el și din el, și ca să fiu Eu Dumnezeul omului cel de sus născut, precum sfinții sunt născuți de sus la credința lor, și cu patrie cerească și veșnică dăruți de Dumnezeu.

Cuvântul Meu s-a făcut sărbătoare în mijlocul tău, căci toate oștirile cerești sunt cu tine, Israele credincios, ca să pot Eu răzbate cu tine în inimile oamenilor și să-Mi întocmesc sărbătoarea venirii Mele pe pământ a doua oară. Amin. Oamenii se pregătesc de zor pentru sărbătoarea Crăciunului, dar pentru nașterea Mea în ei nu se pregătesc oamenii. Pentru

venirea Mea a doua oară pe pământ, nici vorbă să se pregătească neamul oamenilor. Dar tu pregătește-te mereu și fii gata mereu, și nu te sătura să Mă aștepti și să crezi că vin, că Eu prin tine vin, prin cei credincioși ai Mei de pe pământ. Amin. Pregătește-te mereu pentru nașterea cuvântului Meu în mijlocul tău. Pregătește-te zi și noapte pentru venirea Mea, că vin, poporul Meu, și cuvântul Meu este adevărat.

O, ce frumoasă va fi pentru tine venirea Mea! Voi veni, poporul Meu, cu sărbătoare veșnică între Mine și tine, iar ziua Mea cu tine nu va mai însera. Amin. Și cerul, și văzduhul, și pământul, și cele din ape, și adâncul, vor vedea sărbătoarea Mea cu tine, sărbătoarea cea veșnică, fiule. Dar Eu voiesc, copilul Meu iubit, ca tu să fii cel dintâi care vezi și care vei vedea venirea Mea la tine și la toți cei care Mă iubesc pe Mine și pe tine, și se vor face popor nou întru întâmpinarea Mea, iar Eu și cu cei credincioși pe deplin, vom dăinui în veci, uniți cu Tatăl. Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 1997

Sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon

Domnul poartă durerile nașterii din nou a lumii. Cei doisprezece apostoli s-au așezat pe scaunele de judecată. Biserica lumii lucrează de capul ei. Așezarea la loc a sărbătorilor sfinților, la glasul sfinților.

Poporul Meu, poporul Meu, Eu, Domnul, vin iar la tine ca să Mă așez cuvânt în tine. Vin, fiule, la tine ca să-ți măsoar făptura. Amin. Lucrez peste tine cu înțelegere binecuvântare, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Dau sfinții să se măsoare cu tine, și să nu Mă rușinezi, fiule, că sfinții cerului Meu au mare cinste pentru tine, că ei văd cine ești tu, văd din lucrarea Mea cu tine, poporul Meu. Se uită sfinții la lucrarea Mea cu tine, și se hrănesc sfinții din cuvântul Meu așa cum te hrănești tu, și voiesc sfinții să auzi și să înțeleagă cuvântul Meu cu urechea duhului, ca și ei, nu cu urechea trupului. Toată lumea aude de la Dumnezeu cu urechea trupului, dar trupul nu folosește duhului, și îi stă împotriva, căci scris este: «*Duhul poartă împotriva trupului, și trupul, împotriva duhului*». Toată lumea este trup, și trupește sărbătorește serbările ei, chiar dacă ea, lumea, se folosește de numele zilelor Mele de serbare. Lumea a întors pe dos zilele Mele de serbare, și Eu nu am nici o bucurie de la bucuriile lumii, că bucuriile lumii sunt pentru lume, nu pentru Mine și nu pentru sfinții Mei.

Neamul Meu român sărbătorește azi serbarea nașterii Mele între oameni, iar cerul sărbătorește pe ierarhul Spiridon, căci astăzi această sărbătoare este în cer. Toate sunt anapoda pe pământ, și Eu M-am dus cuvânt între cei mai mari ai neamului român și între cei ce se zic biserică a neamului român și le-am spus să se așeze la loc cu cele cerești și să pună la locul lor și la cinstea lor pe cele strămutate de la locul lor, căci sfinții cerului Meu, mereu, mereu Mă întrebă: «*Doamne, până când?*».

Astăzi nu este sărbătoarea nașterii Mele, și lumea se serbează pe ea, nu pe Mine. Lumea se bucură fără Mine, că așa s-a deprins lumea. Dar tu, poporul Meu, nu ești din lume, precum nici Eu nu sunt. Eu, fiule, nu încap cu cele ale Mele în lume, precum nici tu nu încapi. Lumea se bucură, și tu plângi cu Mine de jalea Mea și a sfinților Mei, dar vine ziua Mea când lumea va plânge de jalea ei, și tu te vei bucura cu bucuria Mea, căci așa scrie în Scripturi. Eu sunt în durerile

nașterii din nou a lumii, precum și tu ești, dar după nașterea aceasta vom uita de dureri, de bucurie că s-a născut din cer lumea cea nenăscută de sus. Este scris că cine nu se naște de sus, nu poate fi al împărăției cea din cer pe pământ, și iată, lumea este împărat pe pământ, și ar voi să fie și pe cer tot așa, dar cerul este cel ce nu se vede, căci ochii trupului nu văd pe Domnul și pe cele cerești ale Domnului.

Vin, poporul Meu, să-ți măsoar făptura. Vin la tine pe pământ cu sărbătoare arhierască. Arhiepiscopul Spiridon a fost minune cerească pe pământ. N-am mai avut pe altul ca și pe el între arhierii pe pământ. Acesta a fost cu adevărat om plăcut Mie, om smerit ca Mine, om blând și smerit cu inima, om care a ajutat pe Dumnezeu la mântuirea neamului omenesc. Astăzi nu se mai ridică dintre oameni om ca arhiepiscopul Spiridon. Ce să fac Eu cu arhierii cei cu școală omenească? Aceia nu pot face ce a făcut sfântul Spiridon. Cei de azi se rușinează cu sfințenia. Cei de azi râd de cel sfânt și îl fac asemenea lor, așa cum s-a întâmplat cu arhiepiscopul Meu de care Eu M-am folosit pentru începutul cel nou al lumii, pentru începutul lucrării de naștere din nou a lumii, dar n-a fost lăsat să fie sfânt și drept. Invidia arhierilor lumești a tras de sub el cărămida cea nouă pe care Eu, Domnul, am așezat-o acum prin el pe pământ pentru începutul nașterii din nou a lumii, precum Eu am proorocit și am făgăduit apostolilor Mei cei doisprezece.

O, poporul Meu, îți spun ție bucurie. Apostolii cei doisprezece s-au așezat pentru Israel pe cele douăsprezece scaune pe care Eu le-am dat lor prin făgăduința Mea cea de atunci. Au auzit la Mine cuvânt rostit peste neamul lui Israel, neamul lor cel după trup, neamul pe care Eu îl strig acum să vină să primească cuvântul Meu, cuvântul Celui răstignit de neamul lui Israel, căci neamurile pământului au primit cuvântul mântuirii și vin la credința mântuirii prin cuvântul Meu care vine înaintea Mea ca semn de pocăință a oamenilor, și de venire a Mea, iar Israel cel după trup are mijlocitorii lui pe cei doisprezece apostoli ai Mei, care sunt iudei după trup, după cum și Eu sunt iudeu după trup, că mântuirea din iudei este, după cum este scris în Scripturi. S-au așezat apostolii Mei să judece pricina celor douăsprezece seminții ale lui Israel, și această judecată se face prin Mine, Cuvântul lui Dumnezeu peste neamul român, ca să audă neamurile pământului, și să audă neamul Meu Israel și să se scoale, căci Hristos, Unsul Tatălui, Trimisul Cel din cer pe pământ acum două mii de ani trup în Israel, iar azi cuvânt în neamul român, Hristos, Cel ce este proorocit de prooroci ca să fie Mesia Cel din cer, Hristos vine din nou a doua oară de la Tatăl ca să mântuiască lumea cu mântuirea Lui. Amin, amin, amin.

Vine Domnul Iisus Hristos, și face pe pământ praznic de mântuire, praznic de naștere din nou a lumii. Vine Domnul și Se vestește pe Sine și vine. Amin.

Apostolii Mei s-au așezat pe cele douăsprezece scaune ale dreptății, și încep să scrie pe cei din Israel care vor veni spre mântuire, în numele lui Hristos, Mesia Cel venit din cer acum două mii de ani, și vor striga numărul lor după seminții, precum este scris în Scripturi, și cei mântuiți din neamul lui Israel se vor uni cu neamul român în numele Meu, și Mă vor vesti pe Mine Hristos, Cel ce vine ca să fie cu cei mântuiți.

Apostolii Mei au fost și sunt iudei, și sunt Ierusalimul cel de sus, împreună cu Avraam, Isaac și Iacov, și cu neamul lui Israel cel sfânt din toate veacurile și cu toți cei din neamurile pământului care au primit credința în Hristos prin apostolii Mei cei doisprezece, ucenici care și-au ridicat ucenici aseme-

nea lor în toate neamurile pământului, de atunci și până azi, și aceștia sunt sfinții cerului, în cer și pe pământ, căci Ierusalimul este zidit din sfinți, și în cer și pe pământ, amin; din sfinți, nu din pietre, nu din cărămizi, ci din oameni noi și sfinți cu trăirea, cu duhul și cu trupul și cu sufletul lor. Amin.

Apostolii Mei cei din iudei s-au așezat pe cele douăsprezece scaune ale dreptății ca să mijlocească la Mine împreună cu tine, poporul Meu de ucenici pentru neamul lui Israel cel după trup, căci Eu nu Mi-am uitat făgăduințele Mele cele pentru el rostite și pe care nu le iau de peste el.

O, poporul Meu, a venit vremea nașterii din nou a lumii și a lui Israel cel ce a fost poporul Meu și nu mai este. Dar cel din Israel care se va ridica cu pocăință ca să Mă primească cuvânt de venire a Mea a doua oară, acela va fi poporul Meu prin făgăduințele cele rostite pentru rămășița lui Israel care se va scula și va mijloci la Mine pentru tot Israelul, iar Eu, Domnul, voi fi milostiv pentru cel ce Mă primește de Stăpân și de Mire venit de la Tatăl cuvânt pe pământ, și apoi trup văzut, trup și cuvânt, cuvânt și trup, Hristosul Tatălui. Amin. Și se vor încreștina neamurile și vor lua trăire creștină și se vor bucura de așa trăire, căci lumea nu știe ce înseamnă bucurie. Lumea a vrut să fie lăsată de capul ei, și este fără cap lumea, iar biserica ei este lumească, nu este cerească, și este descoperită înaintea lui Dumnezeu și așa se roagă la Dumnezeu, dar nu se poate așa, că scris este: «*Orice femeie care se roagă lui Dumnezeu cu capul descoperit, își necinstește capul, iar capul femeii este bărbatul*». Orice biserică rugându-se lui Dumnezeu cu capul descoperit, își necinstește capul ei, iar capul bisericii trebuie să fie Hristos, căci Hristos este bărbatul bisericii, Mire al bisericii dacă biserica este mireasă, iar dacă nu este mireasă nu este biserică a lui Hristos, ci este biserică lumească și nu creștinească. Biserica lui Hristos are trăire creștinească și sărbătoare creștinească, dar iată, biserica românilor a voit să fie lăsată de capul ei și și-a stricat serbările, iar vremile cele sfinte le-a strămutat de la locul lor și numai biserică nu este ea, că este biserică fără sfinți, de vreme ce și-a sucit zilele sfinte și nu mai sunt la locul lor și în dreptul sfinților lor, căci fiecare clipă își are binecuvântarea ei și fiecare zi își mărturisește pe sfinții ei.

Să se așeze la locul lor sărbătorile Mele și ale sfinților Mei, că iarăși strig cu acest strigăt peste neamul român pe care-l vreau creștin pe pământul dreptății Mele. Eu am făcut din pământul român pământul cuvântului Meu, pământ al dreptății, căci cuvântul Meu este dreptate pe pământ, și voi face din pământul român pământ al creștinilor, iar creștinii sunt cei ce au trăire ca a Mea și nume ca al Meu.

O, poporul Meu, am venit la tine ca să-ți măsoz făptura. Lumea se bucură cu mâncăruri alese, cu carne de porc și cu băuturi tari, și zice că sărbătorește nașterea Mea. Dar lumea taie porci și vaci și oi și păsări ca să mănânce și să petreacă serbarea ei, și nu așa sunt serbările Domnului cu omul. Acum trebuie să fie vreme de post până la ziua de serbare a nașterii

Mele, iar tu, Românie, tai porci și faci sânge în vreme de post. O, nu se face vărsare de sânge în vreme de post, că e vreme de post și de cuminenie și de sfințenie pentru pregătirea ta în întâmpinarea serbării nașterii Mele. Ai scos două duminici de la locul lor, căci te-ai crezut că poți să întorci vremurile, și le-ai întors, după cum este scris în Scripturi: «*Se vor încumeta să schimbe vremurile*».

Să știi, Românie, să știi că nu s-a terminat postul pentru întâmpinarea serbării nașterii Mele, și tu calci orânduilele sfinților, și sunt supărați pe tine sfinții și părinții tăi și fi aud mereu zicându-Mi:

— **D**oamne, până când ca să așezi puterea noastră la locul ei? Doamne, voim să facem bine oamenilor, și oamenii ne-au făcut rău. Doamne, răscumpără locurile noastre, căci antichrist ne-a dat afară din biserică și ne-a luat locul și haina și casa, iar biserica e fără sfinți, și ea nu știe boala ei, nu știe de unde vine suferința ei. Doamne, dă duhul treziei peste cei ce cârmuiesc peste neamul Tău român, ca să așeze împărăția cuvântului Tău la locul ei și să-i spună lui antichrist pe nume și să răscumpere locașurile Tale cele cu sfinți în ele, căci antichrist ne-a scris pe noi pe ziduri, iar pe el, pe scaunul Tău și al nostru, Doamne!

— **O**, sfinților, sfinți ai cerului sfânt, ai cerului român! Eu, Domnul, vă voi face dreptate, căci Mi-am făcut în România scaun al dreptății și din el Mă fac cuvânt de dreptate, și cu cuvântul Meu netezesc căile voastre spre oameni, și ale oamenilor spre Mine și spre voi, iar Eu sunt Dumnezeu, și voi birui.

Amin, amin zic vouă, celor din fruntea poporului român: adunați-vă și faceți sfat ceresc, căci Eu sunt Cel ce stau tainic în sfatul acesta. Așezați la loc pe sfinți! Amin. Așezați în biserici postul și rugăciunea, și pe sfinți, și viața cea creștinească în România. Ea e țara Mea de nuntă, căci Eu sunt Mire în ea, sunt cuvânt de iubire și de înviere din ea. Eu sunt învierea morților ei cei vii și cei adormiți.

Mă doare când văd tristețe pe duhul sfinților tăi, Românie. Tu ai fost cea mai lovită dintre neamuri, căci cei drepti din tine n-au mai avut loc să trăiască deasupra pământului tău, și au fost băgați dedesubt ca sămânța care dă rod. A venit vremea rodului. Întoarce-te spre rodire sfântă din mijlocul tău, din pământul tău. Amin, amin, amin.

Iar tu, poporul al cuvântului Meu, să stai sub hrana Mea, să stai mereu sub ploaia cuvântului Meu, căci cu el hrănesc pretutindeni. Am venit la tine să-ți măsoz făptura și să te dau pildă de trăire și de lumină și de adevăr al Meu între oameni. Și voi veni să te învăț să-ți măsozi singur făptura, și să știi să lucrezi cu Mine peste tine, căci tu ești plugul Meu, ești pilda Mea înaintea oamenilor, iar cine va pune mâna pe acest plug, să nu se mai poată uita înapoi, ci numai la cer și numai la Mine. Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 1997